

ديوانی

شیخ نووری شیخ صالح

بەرگی یەكەم

اقرئ القرآن

www.iqra.alhfontada.com

نازاد عەبدولواحید

کۆی کردوووتەوه و ساغی کردوووتەوه و

لەسهەری نووسیه

بۆدابهزاندنى جورمها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

دیوانی

شیخ نووری شیخ صالح

بہرگی یہ کہم

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی نیه‌تیا: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌ز‌دین

سه‌رنووسیا: به‌درا‌ن شه‌حمه‌د هه‌بی‌ب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ناراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

دیوانی

شیخ نووری شیخ صالح

چاپی دووہمی بزارکراو

بہرگی یہ کہم

شازاد عبدالواحد

کوی کردوہتہ وہ و ساغی کردوہتہ وہ و

لہ سہری نووسیوہ

ناو کتیب: دیوانی شیخ نووری شیخ صالح - بهرگی یه کهم
کۆکردنه وه و ساغکردنه وه و له سه ر نووسینی: ئازاد عه بدولوا حید
بلا و کراوه ی ئاراس - ژماره: ۶۹۰
هه له گری: شیرزاد فه قی ئیسما عیل + تریسکه نه حمه د حه مید
ده رهیتانی هونه ریی ناوه وه: ئاراس نه کهرم
به رگ: مه ریه م موته قییان
چایی دووه م، هه ولیتر - ۲۰۰۸
له به پتوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره (۵۵) ی سالی ۲۰۰۸ ی دراوه تی

شیخ نووری شیخ صالح
له سالانی چلهکاندا

له باره‌ی چاپی دووهمی نهم دیوانه‌وه

زۆر به‌هه‌له داده‌چین نه‌گه‌ر وا تییگه‌ین پرۆژه‌ی نوښوونه‌وه‌ی شیعرى کوردی له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم، یا راستتر وایه بلتین له بیسته‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه سه‌ری هه‌له‌دای، یان وا بزاین نوڅوازی له‌و کاته‌وه ده‌ستی پى کردووه که به‌کیشی هیجایی - بره‌یی شیعر نووسراوه، چونکه چه‌مکی نوښوونه‌وه به‌ته‌نیا چه‌مکی ته‌کنیکی نییه، به‌لکو پرۆسه‌یه‌که زۆر له‌وه قوولتر و هه‌مه‌لایه‌نتره. نوڅوازی به‌لای منه‌وه دوو کارى بنه‌رته‌یییه و له‌سه‌ر دوو کۆله‌گه‌ راوه‌ستاو:

یه‌گه‌م: نه‌و چه‌مکه‌یه که ده‌لتی شیعر، یان هه‌ر کارى‌کی هونه‌ری دیکه بنیادیکه، به‌شێوه‌یه‌کی توندوتۆڵ و ئۆرگانیک پیکه‌وه نووساون، واته بریتی نییه له کۆمه‌له‌ ره‌گه‌زى‌کی جیا و به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه ریزکراو، تا بتوانین وا به‌ئاسانى له یه‌کتريان جیا بکه‌ینه‌وه و لى‌کیان دا‌ب‌یر‌ین، که نهم دیارده‌یه زۆر به‌زه‌قى له شیعرى کلاسیکى کوردیاندا به‌دی ده‌کړئ.

دووم: یاخېیوون له‌سه‌ر هه‌ر داوونه‌ری‌تیکى شیعرى که ده‌بیته کۆسپ له به‌رده‌م شاعیره‌که و شێوه‌ی ده‌رپه‌نه‌که‌ی، به‌شێوه‌یه‌کی نه‌وتۆکه به‌یته ده‌رپه‌نیتى‌کی راستگۆيانه له نه‌زموون و سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی.

کاتیک به‌و پێ‌دانه‌گه له چه‌مکی نوڅوازی تیده‌گه‌ین، نه‌وساکه ده‌توانین بێ‌جگه له (گۆران) سه‌نگ و قورسایى و ئیعتیبار بۆ پێ‌شه‌نگه‌کانى دیکه‌ش بگێ‌رینه‌وه که له‌و پرۆژه‌یه‌ی نوڅوازی‌دا به‌شداربوون، به‌نه‌سه‌له‌که‌ی پێ‌ش خۆیان و دواى خۆشيانه‌وه. هه‌ر نه‌و کاته نمونه‌گه‌لیک له شیعرى نوڅوازان‌ه‌ی نه‌و شاعیرانه‌دا ده‌بینین وه‌ک ره‌حیم ره‌حمى هه‌کارى و پیره‌مێ‌رد و ره‌شید نه‌جیب و عه‌بدول‌ره‌حمان به‌گى نفوس و ره‌فیق حیل‌مى و هه‌ندى شیعرى رۆمانسیان‌ه‌ی دیکه که له نێوانى نه‌و دوو جه‌نگه‌دا نووسراون، به‌لام گرنگ لێ‌ره‌دا سووربوونى شێخ نوورى و گۆرانه له‌سه‌ر پرۆژه‌ی نوڅوازییه‌که‌ی خۆیان که به‌باوه‌ر و متمانه به‌خۆه‌بوونه‌وه له ناو نه‌و رێ‌بازه نوێیه‌دا کاریان بۆ کردووه؛ هه‌ر نه‌مه‌ش پارایی و دوودلی له لای شاعیرانى دیکه‌ی پاش نه‌وان ره‌واندووه‌ته‌وه، بۆ نه‌وه‌ی زیاتر ره‌گه‌رپه‌شێه‌ی نوڅوازی دا‌ب‌کوت‌رئ، نه‌مه‌ش به‌یاردان له باره‌ی شاعیرایه‌تى شێخ نوورى نییه، نه‌وه‌نده‌ی کاریکه پێ‌وه‌ندى به‌ره‌خنه‌گران و می‌ژوون‌وسانى نه‌ده‌به‌وه هه‌یه، له‌م روه‌وه

نهوانه‌ی خاوه‌نی ئینسافن هه‌رگیز ناتوانن گرنگی پۆلی شیخ نووری له پڕۆسه‌ی نوێکردنه‌وه و دامه‌زراندن و په‌ره‌پێدانی شیعری نوێخوازان له ئه‌ده‌بی کوردیدا پشتگۆی بخهن.

شیخ نووری به‌هۆی زانیینی زمانی تورکی و فارسی و عه‌ره‌بی، به‌تایبه‌تیش له‌ پهنای زانیینی زمانی تورکی و فارسی شنه‌ بای شیعره‌ پۆمانتیکییه‌کانی هه‌لی کرد و له‌ په‌نجه‌ره‌ کراوه‌یه‌وه هاته‌ ناو ئه‌ده‌بی کوردیه‌یه‌وه و په‌نگ و پووی ئه‌وه له‌ ناو زۆر له‌ شیعره‌کانی به‌ده‌رکه‌وتن، بۆیه هه‌ر پۆشنییرییه‌ک ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ی خۆی پوو ده‌دات، پشتگۆیی بخات، ئه‌وه هه‌ر زوو ده‌بێته‌ پۆشنییرییه‌کی داخراو و به‌ره‌و پووچانه‌وه و ده‌ست به‌تالی ده‌روات.

زۆر که‌س گله‌یی ئه‌وه له‌ شیخ نووری ده‌که‌ن گوایه‌ تا دوا هه‌ناسه‌ی ژیا‌نی ده‌ستبه‌رداری قافیه‌ نه‌بوه‌، له‌ کاتێکدا سه‌ره‌تای شیعری شیخ نووری و لوتکه‌ی به‌خششی شیعری به‌به‌راورد له‌ گه‌ل شاعیرانی ده‌ر و دراوسێ زۆر لێکته‌روه‌ نزیکن، بۆ ئه‌وه‌ یه‌که‌م کاری نیما تا ئه‌وپه‌ری سنوور به‌کاریکی لاساییکه‌روه‌ داده‌نری که‌ له‌ قالی مە‌سنه‌وی داپه‌شتوه‌، له‌ ژێر ناوونیشانی (چیرۆکی په‌نگ زه‌رد) که‌ له‌ سا‌لی ۱۹۲۱دا نووسیویه‌تی، ئه‌م شیعره‌ له‌ لایه‌نی هونه‌رییه‌وه له‌ ریزی پاشماوه‌ی شیوازی ته‌قلیدی داده‌نری، به‌لام له‌ ناوه‌پۆکدا ده‌چێته‌ ژێر کاریگه‌ری شیعری ئه‌ورووپاییه‌وه، بگه‌ به‌تۆمارێک ده‌زانری بۆ زۆربه‌ی ئه‌و ناوه‌پۆکه‌نه‌ی که‌ له‌ ناو شیعری ئه‌ورووپایی هاوچه‌رخدا باون، هه‌ر له‌ گۆرانی وتن بۆ ژیا‌نی نازادی و بێزاری له‌ ده‌ست ژیا‌نی شار و ئاهو حه‌سه‌ره‌ت هه‌لکێشان بۆ خۆشه‌ویستییه‌کی به‌ناکام نه‌گه‌یشه‌توو، یان خۆشه‌ویستییه‌کی ون بوو، تا ده‌ربه‌ینی ئاوات و خواستی لاویک و خه‌ونه‌کانی. هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و قوناغه‌ی شیعره‌کانی فۆرمیکی زه‌نی تیدا به‌دی نا‌کری، که‌ یه‌کیتی شیعری تیدا بێ، واته‌ کێش و وینه‌ و زمان و بابته‌که‌ به‌یه‌ک نا‌راسته‌دا کاریگه‌ری هه‌بێ، به‌لام شیعری (ئه‌فسانه‌) به‌سه‌ره‌تای راسته‌قینه‌ی ئه‌و داده‌نن، هه‌روه‌ک چۆن به‌ (پالتوی گۆگۆل)ی شیعری فارسی نازادی ده‌ژمێرن، که‌ دوورکه‌وته‌وه له‌ شاعیره‌ ته‌قلیدییه‌کانی فارس به‌ پرونی به‌سه‌رییه‌وه دیاره‌ و شاعیر به‌راشکاوی تیدا په‌خنه‌ی له‌ حافزی شیرازی گرتوه‌، شیعره‌که‌ش بایۆگرافیا‌یه‌کی درێژه‌ که‌ بریتییه‌ له‌ سه‌د و بیست و شه‌ش بڕگه‌ و تیدا هه‌ر بڕگه‌یه‌ک له‌ پینج نیوه‌ دێر پێکدێ که‌ شاعیر له‌و شیعره‌یدا ده‌ستی به‌قافیه‌وه‌ گرتوه‌ و وه‌ک دوا

پروالته تی خو پارتیزی له لای ماوه ته وه، به لام هه رچی لایه نی عه رووزی ته قلییدییه، نه وه دهستی لی هه لگرتووه، پاشان بهیتی شیعر له لای نه وهک خو ی ماوه ته وه، به لام وهک یه کیتی مانا نه ماوه ته وه. نه وه قسانه ی لیتره دا سه بارهت به نیما یوشیج کراون زۆر له ههنگاوه کانی شیخ نووری نزیکمان دهخه نه وه، که راسته له شیعره کانیدا وهک پروالته تیک دهسته بهرداری قافییه نه بووه، به لام عه رووزی دهسکاری کردووه، له ههنگاوی نوێکردنه وه یهیدا کیشی عه رووز و کیشی هیجایی تیکه له بهیه کتر کردووه.

بێگومان شیخ نووری یه کیکه له وه که سانه ی که رهوشت و خو و خهسلته تی، پله و پایه ی کۆمه لایه تی، لایه نی مروژانه ی، فره به هره بییه که ی دهیکه نه یه کیک له وانیه ی بلتین به راستی نه وه پیاوه بو شیعر و نه ده ب زاوه، نه گهر هه لومه رچی له بارتر له ژبانی که سی نه ودا هه بوایه، نه وه نه وه به هه رانه ی زۆر گه وره تر و دره وشاوه تر ده رده که و تن، چونکه سه ره پای نه وه فره به هره بییه ی، نه وه توانایی و هیزه خو پرسک و سروشتیه ی له ودا بووه، هه ر خوشی پیاوێکی جگه رسوژی میلله ت و ولاته پارتیزیش بووه، نه وه هه میشه ههستی به مه زلوومیه ته ی میلله تی خو ی کردووه، بۆیه وهک دلسوژیکی خه مخوژ بو میلله تیکی بێ پشتیوان و بێ کهس و دواکه وتو له هه موو شتیکی نه و دنیا یه، هه ولی داوه و تیکو شاوه و به هره و توانایی خو ی له زۆر بواری جوړا و جوړدا تا قی کردووه ته وه، نهک نه وه ی کردوویه تی هه ر به ته نیا له بواری تا قی کردنه ودا بمیتی، بگه ره وسته ویه تی نه و نه رک و کاره ی رایده په ریتی جی دهستی تیدا دیار بیت و وهک شوین بێ هه لگرتیکی چاکی سه رده می خو ی ههزی کردووه له زۆر بوارد که موکو پییه ک، بۆشایییه ک پر بکاته وه و رچه و دهق و مۆره که ی بشکینتی و بیسه لمینتی که میلله تی نه و هیچی له میلله تانی دیکه که مته ر نییه، بۆیه ده توانین بلتین لی هه اتوانه بو نه و بو ارانه ها تووه ته مه یدان، نه ویش له پال به هره ی شاعیریتی، رۆژنامه نووسی، وه رگیران، پیهس و ئۆیه ریت نووسین، ره خه گری، وتار نووسین، ده نگ خوشی، ده رکه وتووه و وهک ئالا هه لگرتیکی (بیری نوێ) له کوردستان حیسابی بۆ ده کری، که بو هه موو نه و بو ارانه چی له ده ست ها تیبی درتگی نه کردووه، له پیتاوی گه یشتنه وه ی نه ته وه که ی به ئاستی کاراوانی پیتشکه وتووی میلله تانی پیتشکه وتوو و بلا و کردنه وه ی بیرو باوه ری نوێخوازانه و پیتشکه وتنخوازانه تا ئیمه ش وهک نه و میلله تانه له ره وتی شارستانیه ت دوا نه که وین.

له راستیدا باسکار و لیتویژه‌وهی کورد باسی نهو قوئاغه ههستیاره بکات که شیخ نووری شیخ صالح-ی تیدا ژیاوه و کاری کردووه، ناکرئ خۆی له کهسایه‌تییه‌کی گرنگی وهک نهو بیوئێ، چونکه کار و به‌خشش و به‌رهمه‌کانی ده‌توانم بلتیم له‌گه‌ڵ ده‌ستاویژه‌کانی نهو سه‌رده‌مه‌ ته‌واوکه‌ری یه‌کترین، من وهک که‌سیک که بایه‌خم به‌شیعری نوێ و شاعیره نوێخوازه‌کانی ده‌دا نه‌ده‌کرا بۆ گه‌ران به‌دوای به‌ریاکه‌ر و دامه‌زرینه‌ری سه‌ره‌تا و په‌گورپشاله‌کانی نهو بژاڤه نوێخوازانیه ناو‌ری جیددییا‌نه له به‌رهم و شیعری شیخ نووری نه‌ده‌مه‌وه، بۆیه له‌و تافی گه‌نج‌تییه‌مدا که‌وتمه‌ کنه و پشکنین و گه‌ران و سه‌ر و سو‌راخ‌کردنی به‌رهمی نهو شاعیره، به‌مه‌ش کاتیکی زه‌ترین و گرنگی ژبانی لا‌وتیتیم بۆ نهو شاعیره ته‌رخان کرد که ده‌توانم بلتیم تا رۆژی گه‌یاندنی پرۆژه‌که‌م به‌چاپخانه له لای من بووبووه (کیشه) و (مه‌سه‌له‌یه‌ک)، نهو پرۆژه‌یه‌ش به‌و په‌رشوبلا‌وی و په‌چر په‌چری و رووناک‌کردنه‌وه‌ی سه‌رده‌م و شیعه‌ره‌کان نزیکه‌ی (۵ - ۶) سالی له‌ ته‌مه‌نی جوانی لا‌وی من برد، که له‌و کاتانه‌دا به‌و هیز و تواناییه‌وه بۆ هه‌ر کارێک، ئامانج‌یک ته‌رخانم بکرا‌یه، زۆر به‌ره‌و پیتی ده‌بردم و ده‌ستکه‌وت و دا‌هاتی زۆری ده‌ستم ده‌خست، به‌لام من هه‌میشه له‌ نووسینی خۆمدا کردوومه به‌عه‌ده‌ت رێگای راستگۆیا‌نه‌ی پر زه‌حمه‌ت و مه‌ینه‌تی و پر درک و دا‌ل و کیشه‌م هه‌لبه‌زاردووه، که نه‌وه‌ش هه‌میشه تووشی سه‌ریه‌شه و بگه‌ره و به‌رده و زه‌ره‌ر و زیانی ماددی و مه‌عه‌نه‌وی کردووم. بۆ نه‌م قسا‌نه‌شم هاو‌رئ و براده‌ره نزیکه‌کانم نا‌گادارن و شایه‌دی نه‌وه‌م بۆ ده‌دن، منیش ئیستا نه‌ک هه‌ر له‌و کارانه‌م په‌شیمان نیم، بگه‌ره نه‌گه‌ر جارێکی دیکه‌ش تیه‌هه‌لبه‌جمه‌وه هه‌ر نهو رێگا سه‌ختانه بۆ رێبازی نووسینی خۆم ده‌گره‌ به‌ر، با سه‌رانه و با‌جی زۆرتری شی لیم بویت.

ئاخه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا کئ سه‌ر و ملی خۆی له‌و چه‌قۆبه‌ ده‌سوی شیخ نووری-یه‌ک که وه‌ک یه‌کیک له‌ نه‌ندامه به‌رپه‌ژه‌کانی خانه‌واده سه‌ره‌ره‌زه‌که‌ی به‌منی وت نا‌گامان لێیه سه‌باره‌ت به‌و کاره‌ی گرتووه‌ته ده‌ست چ هه‌شر و په‌ته‌په‌تینیکت پێ ده‌کرئ، توش وه‌ک ئیمه و بنه‌ماله‌که‌مان به‌ر نه‌فره‌تی فیرعه‌ونه‌کان که‌وتووی. هۆیه‌که‌شی نهو زمان به‌دانه بوون که له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌ت‌کدا ئاشیا‌ن ده‌گه‌رئ و به‌ناز په‌روه‌رده‌کرا‌وی هه‌موو رۆژگار و ده‌سه‌لات و بارو‌دۆخ‌یکن، نه‌وسا‌که‌ش له‌ ژیره‌وه له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لات و شه‌یتان ده‌ستیان تیه‌که‌ڵ کردبوو و فا‌وستیا‌نه هه‌لسوکه‌وتیا‌ن ده‌کرد، له‌ سه‌ره‌وه رۆلی فریسته‌یا‌ن ده‌گه‌یرا، له‌ ژیره‌وه‌ش هه‌موو کار و کرده‌ویه‌کی ئیمه‌وما‌نیا‌ن بۆ رۆژیم ته‌فسیر ده‌کرد، ته‌نانه‌ت وه‌ک له‌ کاتی

(لیکۆلینهوه) له دائیره‌ی ئەمنه سووره‌که پێیان وتم ده‌زانین تۆ چای زه‌رد، یان به‌رنگ ده‌خۆیته‌وه، به‌لێ ئه‌و کاتانه که ئه‌و بنه‌ماله‌یه له لایهن ئه‌وانه‌وه به‌گه‌وره‌ترین (مخرب - تیکده‌ر) له قه‌لم درابوون، منیش خه‌ریکی ساغکردنه‌وه و کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه به‌بوم، بۆیه پڕیشکیکی زۆری ئه‌و ئاگره‌ی ئه‌وانی پێ ده‌سووتا به‌ر من و مال و منداڵم که‌وت و له هه‌ینان و بردن و سه‌ر و دڵ گرتن و هه‌ره‌شه و ته‌نانه‌ت قوتکردنه‌وه‌ی کتیییک و به‌چاپ گه‌یاندنی له لایهن که‌سیک که نه‌ک هه‌ر پێوه‌ندی به‌دنیا‌ی پاک و بێ گه‌ردی نووسینه‌وه نه‌بوو، بگه‌ر له کاتی خۆیدا جه‌للادیکی به‌ناو و ده‌نگی هه‌یه‌ی که‌رکووکیش بوو، ئەمانه هه‌مووی ته‌نیا بۆ ئاسته‌نگ دروستکردن بوون بۆ من و بۆ ده‌ره‌نجه‌وون، یان شتواندن و دروستکردنی غه‌لبه‌ غه‌لب و هه‌را و ئازاوه‌یه‌ک بوو له ده‌روبه‌ری کتیبه‌که‌م، تا چاپ نه‌کریت یان له باه‌خ و گرنگیه‌که‌ی که‌م بکریته‌وه. ته‌نانه‌ت قسه‌ی وایان ده‌کرد که هیچ کوردیک زه‌ره‌یه‌ک کوردبوون له گیانیدا هه‌بوو، پووی نه‌هاتوه بیکه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی من خه‌لکی ئه‌و شاره نیم بۆچی هاتووم خۆم به‌شيعر و ژيانى شتيخ نووری-یه‌وه خه‌ریک کردوه؟ به‌لام من وه‌ک ته‌حه‌داکردن له به‌یاننامه‌یه‌که‌دا که به‌سه‌د دانه چاپ و بلاوم کردوه باسی دزینی کتیبه‌که‌م کرد و له داها‌تووشدا زیاتر له‌مه‌ر چه‌وسانه‌وه‌ی ئه‌و کتیبه و شتیه‌ی چاپکردن و قه‌ره‌کانی که‌وته نه‌ستۆم و پاشقۆل گرتنه‌کان به‌دووردریژی ده‌نووسم و خه‌لکانیکی زۆریش شوکر ماون و له‌و کیشانه‌ی بۆیان نامه‌وه ئاگادارن، زۆر نووسه‌ر و باسکاری لاوازی کوردیش هه‌بوون، ئه‌و کتیبه دزراوه‌یان ده‌کرده سه‌رچاوه‌ی نووسین و باسه‌کانیان، وه‌ک مه‌راییکردن و مامه‌حه‌مه‌یی بۆ خاوه‌نه‌که‌ی تا بکه‌ونه به‌ر په‌حمه‌تی به‌خشنده‌یی ئه‌وه‌وه. ئه‌وه‌ی که جیتی نه‌سه‌فی گه‌وره‌ش بوو له پاش پاپه‌رین هه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ بوونه قاره‌مانی یه‌که‌می سه‌ر گۆره‌پانه‌که و هه‌ر ئه‌وانیش بوون جاریکی دی وه‌ک نه‌ بایان دیبێ و نه‌ بۆزان، که‌وته‌وه دا به‌شکردنی ناسنامه‌ی نیشتمانپه‌روه‌ریتی به‌سه‌ر ئەم و ئەودا.

چا‌پی یه‌که‌می ئەم کتیبه وه‌ک پێشتر باسم کرد تووشی گیرمه و کیشه‌ی زۆری کردم، ئەمه‌ چ له لایهن نووسه‌ران و نه‌دیبا‌نی کورده‌وه بوو، یان له لایهن داووده‌زگای رۆشن‌بیری و سیاس‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه بێ، ئەمه باسیکه له ده‌رفه‌تیکی نزیکدا به‌تیروته‌سه‌لی لیتی ده‌دویم. ئه‌وه‌ی باسم کرد چهند ئاماره‌یه‌کی خه‌یران که پتوبست بوو خۆمی لێ نه‌بویرم و به‌سه‌ریپیش بێ باسیکی لیه‌وه بکه‌م، بۆیه چا‌پی یه‌که‌می ئه‌و دوو

به‌رگه‌ی بلاؤکرایه‌وه زۆر به‌ناپێکی و به‌ناشیرینی له چاپ دران، سه‌ره‌پای ڤوودانی هه‌له‌یه‌کی ئیجگار زۆر که هه‌ندیکیانم لێ ده‌ستیشان کرد و له کاتی خۆیدا بلاوم کردنه‌وه، به‌لام زۆریش له‌وه زیاتر مابوون که په‌نجهم بۆیان پانه‌کیشابوو، ئهم هه‌له‌ هونه‌ری و چاپییانه و ئهو بر و بیانوو و کیشه و به‌ره‌یه‌ی بۆ چاپی کتێبه‌که و بۆ من دروست کران، سه‌ره‌پای قه‌رزیکێ زۆر که که‌وته سه‌ر شانم له نه‌جامی سووربوونه‌وه بۆ له چاپدانی و زۆری ئهم هه‌موو سه‌فه‌رانه‌ی کردم‌ن تا له ده‌می چه‌زای سانسۆر ڤزگارم کرد و پاشان ئهو ته‌گه‌رانه‌ی له‌وێ ڤووبه‌رووم کرانه‌وه به‌لابردنی به‌شیکێ زۆری شیعهره‌کان و لاپه‌ره‌یه‌کی زۆری نووسینه‌که‌م، سووریوون و پێداگری منیش بۆ ئهو‌ی کار و پڕۆژه‌که‌م به‌کاملی و به‌ته‌واوی ده‌ریچێ و پاشان بۆ ڤوونه‌دانی هه‌له‌ی چاپ له سلێمانیه‌وه به‌ده‌یان سه‌فه‌ری به‌غدام کرد، به‌لام نه‌جام کاره‌که هه‌ر به‌خواستی من هه‌لنه‌سووړا، له پاشان ئه‌وانه‌ی چاویان به‌کاره‌که هه‌لنه‌ده‌هات ئهو هه‌له چاپییانه‌شیان له‌سه‌رمان کرد به‌مال و به‌که‌موکۆڤی بۆیان حیساب کردین، هه‌رچه‌نده ئه‌وانه چه‌ند ده‌نگ و نووزه‌یه‌کی بچووک و سنووردار بوون که له به‌ران‌به‌ر ده‌نگی دلسۆزان و ڤووناکییان و نووسه‌رانی خاوه‌ن ئینساف و وێژدان و که‌سایه‌تی خۆی به‌پێوه پانه‌ده‌گرت، چونکه هیچ نه‌بێ ئهو که‌ره‌سته‌یه‌ی من تا ئیستا بووه‌ته که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کی بۆ وه‌رگرتنی دوو نامه‌ی دکتۆرا له باره‌ی ئهو شاعیره‌وه، هه‌روه‌ها ناوی ئهو شاعیره که‌وته‌وه سیاقی می‌ژوویی خۆی و له شۆنی شیای خۆی دانرا و سالانه یاد ده‌کرایه‌وه و ته‌نانه‌ت مامۆستایه‌کی وه‌ک د. مارف خه‌زنه‌دار وه‌ک سه‌ره‌رشتیکاری تیزی خۆیندنی بالا ناوی له کتێبه‌که‌م نا ئینسیکلۆپیدیای شیخ نووری و کتێبی سه‌ر می‌ژ، واته نابێ بخریته ناو کتێبخانه‌وه و زۆر ستایشی تر که زیاتر بوونه مایه‌ی دلخۆشبوونی من و زۆر له‌وه ده‌رده‌سه‌ری و ئازار و پاشقۆل لیگرتن و هیلای و ماندوویتییه‌ی له بیرم برده‌وه.

من که بۆ چاپی دووهم خۆم گورج کرده‌وه به‌مه‌به‌ستی سه‌ره‌له‌نوێ له چاپدانه‌وه‌ی ئهم دیوانه، زۆر چه‌زم ده‌کرد سه‌ره‌له‌نوێ بکه‌ومه‌وه کارکردن له‌سه‌ر پڕۆژه‌که و فراوانتری بکه‌م، پاشان که سه‌یرم کرد، ده‌سکاری نه‌کردنی جوانتر و چاک‌تره، چونکه ئهو‌ی له هه‌شتایه‌کاندا چاپ کراوه وه‌ک پڕۆژه‌یه‌کی نه‌ده‌بی و به‌یاننامه‌یه‌کی سیاسی - ڤووناکییری خراوته ڤوو، من له ئیستادا ته‌نیا به‌وه‌نده وازم لێ هێنا که هه‌له‌به‌ری بکه‌م و له ڤووی زمان و که‌موکۆڤی هونه‌ری و هه‌له‌ی چاپه‌وه بنه‌ی بکړی، هه‌روه‌ها ئهو‌ی له باره‌ی ئهو

شاعیره وه نووسراوه بیانخه مه ناو ببیلیۆگرافیا یه که وه و نهوی تریش پتیم چاکتر بو وهک نووسینی قوئاغیکی نه ده بی خۆم ده سکاری نه که م وهک خۆی به جیتی بهیتم، لهو ماوه به شدا که نزیکه ی بیست و نه وهنده سال به سهر چاپی یه که میدا تیه په ریه و له بهر نه وهش که ماوه یه کی زۆر دوور درێژه له شاری سلیمانی دوور که وتوومه ته وه، بیتجگه له وهی نه و ساکه له بهر هه مه کانی شاعیر به ده ستم هینا بو، هیچی ترم وه گیر نه که وت و کهس له هیچ لایه که وه شتیکی بلاو نه کرده وه، شیعریک یان بیرو پرایه کی نویی له وانیهی من زیاتری پت پت، بۆیه نه م چاپه ش وهک خۆی هیلرا یه وه، ته نیا لایه نی هونه ری و ته کنیکی نه پت، پرپاریشم دا ههر بۆچوونیک و باس و بابه تیکی دیکه م هه پت له دوو توتی کتیب و نووسینی جیاواز و تایبه تدا به جودا چاپ و بلاویان ده که مه وه، نه وه سه ره رای نه وهش که نه و قه ناعه ته ی نه و ساکه به رانه به به شاعیره تی و به ره و که سایه تی شیخ نووری هه مبو، ئیستاش ههر هه مان قه ناعه ت و پرپار و بۆچوونم له باره یه وه هیه و لیته دا پتیم وایه ههر شتی بنووسم و بلیم شتیکی نوی و جیاواز نابێ له وه زیاتر که له ویدا وتوومه، به لام به داخه وه ئیستاش هه ندی کهس هه ن، له سه ره قه وانی نایدیۆلۆژیانه ی کۆنکریتیانه ی خۆیان به رده وامن و پتیا ن وایه وه زیفه دیقن و کارکردنی شیخ نووری له وه زیفه دا به ره ی شاعیریتی تیدا کوشتوه، وهک بلتی ههرچی نووسه ر و شاعیری نه و سا و ئیستا هیه هه مو یان خۆیان ته نیا بۆ نووسین و شیعر ته رخان کردبێ و نان و بۆتوی ژیا نیان به شیعر و نووسین مه یسه ر کردبێ، ته نیا نه وه شیخ نووری-یه که وه زیفه ده سته ناوه ته بینه قاقای و به ره که ی لاواز کردوه و کوشتویه تی، به حیساب نه و قسانه له نیه ت پاک ی و له دلسۆزی و خه مخۆرییه وه بۆ شیخ نووری ده کرین، وهک بلتی وه زیفه په کی خستبێ و له دا هینان و نوییونه وه دووری خستبیته وه و له په لوپۆی خستبێ و به قسه ی نه وان ده بویه شیخ نووری ته نیا خۆی بۆ نووسینی شیعر و نه ده ب ته رخان بکر دایه و بۆ شیعر بژیا یه چاکتر بو!

دۆست و ناشنای دیرنم کاک عه لی به گی حوسین به گی جاف که هاو پتیه تی له گه ل مامۆستا گۆزان-دا هه بووه و له ناشتیخوازانیشدا له سالانی ۱۹۵۸ به داوه ههر پتیکه وه کاریان کردوه و له گه لی بووه بۆ گیرامه وه: جارتیکیان به مامۆستا گۆزانم گوت له ده ستم بهاتایه ژیا ن و بژیتیم بۆ دابین ده کرد بۆ نه وهی ده ست به تال بویه خۆت بۆ شیعر نووسین ته رخان بکر دایه و ته نیا خه ریکی سه فه ر و گه شتکردن بویتایه، تا ده یان شتی دیکه ی وهک گه شته که ی هه ورامان و قه ره داغت بنووسیا یه. منیش پتیم وت ئنجا کاک عه لی کێ

دهلتي ماموستا گوزان ژباني مسوگر بوايه و بږتوي ژباني بو دابن بکرايه دهيتواني
شيعري جوان بنووستي و له شيعر نووسيني جوان نه دهچووه؟

به راورد کړدني شاعيري کي کورد له گه شاعيري کي دیکه کورد کاري کي نه شياو و
نه گونجاوه و ناکړي دوو شاعيري يه ک نه ته وه به يه کتر به راورد بکړين و به بالاي يه کتريان
بېرېن، چونکه نه ده بي به راورد کړدن به هر دوو قوتابخانه ي فهره نسي و نه مريکيشه وه
هه لومهرجي تاييه تي خوځيان هه يه و نه و جوړه به راورده هه لانه ي نيمه له گه پرنه سپه کاني
نه ده بي به راورد کاري يه ک ناگر نه وه، بږه وک چوڼ ناکړي (کامه ران) و (ديلان) پټکه وه
به راورد بکه ين، هر به و جوړه ش ناکړي (شيخ نووري) و (گوزان) له گه يه کتري به راورد
بکړين، چونکه نه و دوو شاعيره که پټکه وه ده يانروانيه يه ک کلاوړوژنه، من به ته واکاري
يه کتريان ده زانم، بو توخ کړدن و قهقهه کړدني سيمايه کاني شيعري نوځوازانده ي
قوناغتيک، چونکه راسته هه ريده کيان تاييه قهقندي و جياوازي هونه ري و شيعري و ژبان و
گوزه راني خوځيان هه يه، هه ردو وکيشيان له پټناوي يه ک نامانجدا کاريان کړدوه که
دامه زانندن و ريشه داکوتاني ديارده ي نوځوازيه له ناو شيعري کوردېدا.

پيشتر وتمان شيخ نووري فهرمان به ري نه بووه له سهر ته ختي شاهانه ي شيعري نو
دانرابي، چونکه پرؤسه ي نوږيونه وه به شو و روژي پي ناگات و سهر هه لنادا، به لکو
ريگه بو خوشکړدن و ماوه و پشووي ده وي تا نه و تيرواني نه نوځوازانده ي و که ره سته کاني
دهرېني پي ده گات، نه مه ش هه لومهرجي تاييه تي و بارودوخي ژباني سهرده م و
قوناغه کي ده وي، وک چوڼ هه لومهرجي پټکه ييني که ره سته ي دهرېن و ره خساني
هه لومهرجي خوږي شاعيره کي ده وي، به لام هه ردو و هوږه خوږي و مه و زووعيه که بو
شاعيري کي وک شيخ نووري ره خساوه تا بتواني به پير نه و داوايه ي ميژو و حه قيه تي
ميژووه و به چي و له گه رووداو و پټشه اته کاني سهرده م و رووداوه کاني، شان به شان
له گه ريتمي سهرده مه که بروات.

شيخ نووري له گه هه لايساني بزوتنه وه ي رزگارځوازانده ي نيشتماني و بهرپا بووني
رپا به پين و شوړشه کان له دږي داگير که ران ده ستي دايه نوږيونه وه و هاته مه يداني
نوځوازيه وه، چونکه هوښياري کوښه لايه تي و سياسي و رووناکبيري گونجاوي پي بو،

خۆشی وهك ئازادىخوازتيك چاوى بېرىپوه نازادى و له ناسۆى دهروانى و له بواری كاری كۆمه لایه تیش دوانه كه وتبوو، نه مانه هه موویان له پال هۆیه گرنه گه كانی دیکه ی دهستی كه توتشوی روشنبیری هاوچه رخ بوو، دابونه ریتی شیعرى پتی گۆرى و چیتى نه يتوانی به رانه بهر بهو گۆرانكارپانه دۆش دایمینی و دهسته پاچه بوهستى، بۆیه نه وهی به دیدی خه یال و جیهانبینی و دل و ویزدانیدا گوزه ریان ده كرد، بزائیکى نویتخوازانه گرتیه خۆیه وه.

لیره دا شیخ نوورى كه شیعرى به ره و دنیای نویتبونه وه برد و له بواری نووسینی شیعر و نه ده بیات دهستی دایه شۆرشیک، نه وه ناگه یه نى كه نیتى به یه كجاری دهسته برداری كیشی عهرووز بووى، بهلكو له زۆر هه ولدا كیشی عهرووزى له گه ل كیشه هيجانبیه كان تیکه ل كرده وه هه ندی جاریش به ته واوى له سه ر كیشی خۆمالی گیرسا وه ته وه (به نمونه له شیعرى په پوله دا)، تا بتوانی نه و نازادییه ی دهستی، كراوه تر بى و به تیتروته سه لى گوزارشت له ژيان و قوناغیتی نوئ بکات، كارکردن له سه ر دوو دنیای جیاواز مانای دوودلی و بى باوه رى نییه به چه مکی نویتخوازی، نه و نه دی ده رفه تی گه و ره تر و به رینتر له به رده مى شاعیر ده كاته وه بۆ نه وه ی هه ندی جار به كیشی (عهرووز) یان به مه جزو و نا تی په ی به گرتی ده رپین بیات، چونكه هه ندی بابته و گوزارشتکردن له هه ندی حاله تی ویزدانی بهو كیشه زیاتر ده توانی دهسته مۆ بکری و په ی پتی بیری، نهك به زۆره ملنى جلیکی بکاته بهر، شاعیری چاك دهست له شیعره كه ی به رده دا و وازی لی ده هینى خۆی كراسى خۆی هه لده بژیری، نهك به زۆر كراسیتی دیاریكراوى بکرتته بهر. بۆ نمونه ماموستا هه ردی شاعیرتیكى نویتخاوزه، دید و جیهانبینی نوئییه، به لام شیعره كانی له سه ر شپوه ی عهرووز نووسیوه، نه وه ش هه رگیز نابیتته هۆی ده ره یثانی له ناو بزووتنه وه ی نویتخوازی شیعرى كوردی. بۆ شاعیرتیكى وهك شیخ نوورى ناکری هه ر له سه ره تای نویتبونه وه وه، یه كه سه ر عهرووز توو هه لېدا و هه موو شیعره كانی به دوور له عهرووز و له قافیه بنووستى، چونكه له سه ره تای نه و نویتخوازییه وه ده بى بیسه لمینی كه توانایی و ده سه لاتی به سه ر عهرووزدا ده شكى، ننجا به هۆشياریه وه روو ده كاته وه كیشه خۆمالیه كان، كه به كیشی نه ته وه یی ناوزه ده كرتن. گرنه نه وه یه كه به رده وامبوونی شیخ نوورى بهو قه ناعه ته وه تا دوا هه ناسه ی ژيانی وهك له و نامه یه دا ده رده كه وى كه بۆ ماموستا (عه لانه ددین سه جادی) نووسیوه و داكوکی له نویتخوازی راسته قینه و هۆشيار دهكات، نهك نویتخوازییهك كه بېتته مایه ی ناشیرین كردن و دزتكردنی رووی نویتخوازی و له نه فامیه وه دهستی بۆ درێژ بکری، كه نه مه ش سووربوونه له سه ر نه و میتۆد و پێبازه ی

خۆی، ھەر بۆيەش ئىتمە ويستوومانە ئەو حەقىقەتە تانە بخەينە ناو چوارچىۋەي مېژۋىي
خۆيەۋە، بۆيەش ھېچ رەخنە گرىك يان مېژۋىي نووسىتىكى ئەدەب ناتوانى گىرنگى شىخ نوورى
لە ھەنگاۋنان و جوۋلانەۋەي لەسەر نەخشەي نوڧخۋازى بەلاۋە بنى و نادىدەي بگرى.

پیشدهستی

ماوهیه کی کهم نه بوو بیرى نووسین له سهر قوناغى راجه نیوى شیعرى هاوچه رخی کوردی له سهرمدا ده خولایه وه، ههرچهند لیکم ده دایه وه و ده مهینا و ده مبرد، نه مده ویرا و زاتم نه ده کرد خۆم له قهره ی ئه و نیشه بدهم، چونکه ههستم ده کرد خۆ خه ریک کردن به لیکۆلینه وهیه کی واهو شتیه لیل و هه لئاوییه ی ئه مپۆکه ده بیینین، جۆره سه رکیشی کردن و هه ولدانیکى بیهووده یه. سهره نجام و ئاکامه که شی به دهسته هینانى کۆمه لى بیروپرای هه ره مه ییه، که دووره له گیانى لپرسینه وه و له وسه ریشدا نه مه وزووعیه ت و نه زانست په ره ران ئه و رایانه یان لى وه رنده گرتم.

بیگومان ئه مپۆکه هه موو ئه وانه ی خه ریکى لیتوتیزینه وه و لیکۆلینه وه ن، که رهسته ی نووسینى ئه م قوناغه شیعریه راپه رپوه له کتیبخانه ی کوردیدا شک نابه ن، به لانى که مه وه ته وای به ره مه مى شاعیرانى ئه و قوناغه یان له به رده ستدا نییه، که ئه مه یان که ره سه سه ره تایییه هه ره پتیه سه ته که ی ده ستى لیتوتیزه ره وه یه. که حال به م شتیه یه بیت، چۆن ده ره قه تى نووسین له سهر ئه و ته که نه شیعریه دیم، که لق و پۆبى بۆ زۆر لایه ن و سووچى تری ژبانى ئه و سه ره ده مه په رش و بلاو کردووه ته وه؟! چۆن بویرم خه ریکى کارىکى واهیم، له کاتیکدا ئه و شاعیرانه ی که پتیه رایه تى بزووتنه وه ی شیعرى هاوچه رخیان کردووه، به ره مه که نیان له چاپ نه درابى و که س مشوورى کۆکردنه وه و ساغ کردنه وه یانى نه خواردى؟! ئه گه ر واه نییه ئه ی کوا به ره مه مى چاپکراوى (شیخ نوورى شیخ صالح) و (عه بدولپه حمان به گى نفوس) و (په شید نه جیب) و (په فیه قیلیمى) که مامۆستا (گۆران) ده وری له تازه کردنه وه ی شیعرى کوردیدا دیار کردووه؟! یان کوانى ئه و دیوانه ی (پیره میترد) که جیتی متمانه پتیکردن بیت و به ته وای ساغ کرابیتته وه، که (پیره میترد) پتیه خۆشکهرى تازه کردنه وه که یه؟! ئیتیر که ئه مه یه واقیعى حالى شیعرى هاوچه رخی کوردی، چۆن ده کرى له باره یه وه بنووسریت و رای له سهر بدریت، له کاتیکدا زۆره ی که لوقۆزینه کانى تاریک و لیل بى؟! ده بى به رنامه ی ئه کادیمیانه ی ئه و لیکۆلینه وه یه له سهر چ کۆله گیه ک ویتستا بیت که باسى قوناغى بکات، به لام قوناغه که هیتستا پر بى له که له به ر و ته مومژ و پتیه چوپه نای ده ق و مۆر نه شکاو؟! یا ده بى ئه و لیکۆلینه وه یه چهند مه وزووعیه تى پتیکا بى و به گیانیکى زانستیه وه نووسرا بى، تا له وسه ر بتوانى

بەپاریکی پەخەیی راست و دروست لەمەر ئەو قۆناغە بداتە دەستەوه؟!

خۆ دەکرا منیش وەک ئەو کەسانەی لەم باسە داوان بێم و هەندێ شتی گشتی دوور لە بەرنامەی زانستی بلتیم و بەم کارە زیانم لە بزوتنەوهی شیعری تازە بدابایە و گری کۆترەکەیم ئەوەندە دی ئالۆز بکەدایە، لەجیاتنی ئەوهی سوودی پێ بگەیهنم و پروناکی بخەمە سەر لایەنە تاریک و نووتەکەکانی، لە زۆر سەرەوه حەقیقەتم بخستبایە ژێر لیۆمەوه و لەو سەریشدا ئەگەر بیانوتایە بۆچی بەلای ئەو شاعیرانەدا تۆزت نەکردوو و مافی ئەوانی دیکەت خواردوو؟ ئەو دەستبەجێ لە وەرنامیکی حازر بەدەستدا دەمگوت: (بەرەمی شیعری ئەوانەم لەبەر دەستدا نەبوو)!!.

ئەمڕۆکە دواى ئەوهی سى و پینچ سال زیاترە بەسەر بەرپاکردنی بزوتنەوهی شیعری عەرەبی هاوچەرخی تێدەپەڕی و دواى ئەوهی بەدەیان نامەى ماستەر و دکتۆرا و بەهەزاران لاپەرە لەسەر ئەو بزوتنەوهیە نووسراوه، لە یەکیک لەو لیکۆلینەوه هەرە تازانەى دەربارەى شیعری هاوچەرخی عەرەبی نووسراوه - کە نامەیهکی ماستەرە - بگوتری: (زۆریەى ئەو نووسینانە «واتە ئەوانەى لەسەر شیعری تازە نووسران - ئا - ع» لەگەڵ ئەوێش کە زۆرن بەرنامەیهکی تەواویان نییە، یا لە قۆناغیکی زوودا نووسران، کە پێویستە ئەمڕۆکە چاویان پێدا بگێڕینەوه، یا چەمکیکی باس کراوه، زۆر چەمک و لایەنى دیکەى پشتگوێ خراوه)^(١) یا بلتیت: (بۆم پروون بووهوه لەو سالانەدا بارودۆخی عێراق بەگشتی، لە لایەنى رامیاری و فیکری و ئابووری و کۆمەلایەتییهوه هێشتا بەتەواوی لێی نەکوێلراوتهوه، لەو بوارەشدا سەرچاوهیهکی ئەوتۆ بەدەستەوه نییە کە لیتوێژەرەوه و الی بکات نەگەرێتەوه سەر ئەو سەرچاوه پەرش و بلاوانەى ئێره و ئەوى، کە پەنجەى بۆ ئەو بابەتانه راکیشاوه)^(٢) لە کاتیکدا ئەمە دەلێت، کە تا ئەمڕۆ بەتەنیا شاعیرێکی وەک (عەبدولوهەب ئەلبەیاتى) کە هێشتا خۆی لە ژباندایە، کەچی بەدەیان نامەى ماستەر و دکتۆرا لەسەر شیعری ئەو وەرگیراوه و بەدەیان لیکۆلینەوهى قوولێ لەسەر نووسراوه و چەند جارێک سەرچەمی شیعەرەکانی لە چاپ دراوتەتەوه، جگە لەو هەموو سەرچاوه جۆر بەجۆرەى دەربارەى ژبانی کۆمەلایەتى و فیکری و سیاسى ئەو

(١) یوسف الصائغ: الشعر الحر في العراق منذ نشأته حتى ١٩٥٨ - رسالة ماجستير - ١٩٧٨ -

بغداد مطبعة الاديب البغدادية ل ٣ - ٤ .

(٢) هەمان سەرچاوهی پێشوو ل ٤ .

قوناغه که له په کتر نړیک بکهینه وه و هه درووکى به پرونى ببینن. نه وه شمان بوى کلا بېته وه که قوناغى شيعرى نه مړوکه چى وەرگرتوه و چى به خشیوه و چى خستوه ته سهر تهلارى قوناغى پيش خوى.

به لای رای منه وه بایه خدان بهو ئیشه مهیدانیانه، بایه خدانه به به شیکى زیندوى کولتور و که له پوورى نه ته وایه تیمان، که نه مړوکه (وه رگپان) و پاراستنى که له پوور و بهرهمى داهینه راغان و وردبونه لپیان، دوو بنچینهى دروستکردنى کولتوریکى نه ته وایه تى ره سمن و پیشکه وتوه، بوى دروستکردن و بردنه وى گره وى دواړوژ و چاره نووسمان، بویه به نیوهى نه رکی روژنبیرانى کوردی ده زانم، تا زوه نهو شاعیره له یادکراوانه مان سهرله نوې بوو بوژتیننه وه و ژبانیان به بهر وه بکهینه وه و ته پوتوژى پشتگوئى خستنیان له سهر بته کینین، که نه مهش بوى خوى به شیکى بچوکه له دانه وى نهو قهرزى که ناوى نه مهک و وه فایه، بهرانه بهو که سانهى به در ژباړى ژبانى خویان، له گه له وشه ی کوردیدا په نجیان کیشاوه، په نجى فهره دانه و دلى خویان بومان کردوه ته گورانى خوشه وىستى و پیشکه شیان کردوین. بنگومان داهیتانى نه مړوکه شمان له خورا دروست نه بووه، نه گهر له سهر شانى نه وانه ی. دوتینى نه وه ستابى، بویه بهرهمى نه مړوکه مان منالیکى حه لالزاده ی بهرهمى زیندوى دوتینیمانه و ده شې سوور بین له سهر نهو نه رکه ی ده که ویته سهرشانی روژنبیران و نه دیبانی کورد، چونکه هه ربه که دیان چندان چرکى سووتان و له ناوچونى گه نجینه ی نه ته وایه تیمان ده زانئ.

شاعیریکى وهک شیخ نورى شیخ سالت ده بوايه زور له زوه وه مشوورى کزکردنه وه و له چاپدانى شيعره کانى بخورایه، نه وسا ده ستور دکردن بوى له چاپدانى شيعره کانى نهو گرفت و کوسپانه ی هاتونه ته پتى من تهخت ده بوون و له وانه نه بوو پرویان بدایه، که له ماوه ی نهو بیست و پینج ساله ی به سهر کوچ کردیدا تپیه پویه، پوى داوه و بووه ته هو ی له کیس چوون و فه وتاندى زور له شيعره کانى. نه مړوکه ش دواى بیست و پینج سال تپیه پوون به سهر کزچى دواى نه شاعیره، که ده بینن شيعره کانى بیتاز که وتوون، ده مانه وى زهره له نیوه ی بگه رتته وه. که نه شيعرانه ی ده خینه بهر ده ستان، چاک ده زانین بهرهمیکى زورى نه شاعیره پهرش و بلاو بوون و له لای هندی که س بهند کراون، یان له لای مرؤفى قه در نه زان له ده ست دراون و فه وتینراون. نیمړوکه ش که داهیتانمان زاده ی نهو پابردوه مانه، ده مانه وى له دواړوژیکى نړیک، دواى له چاپدانى بهرهمى نه شاعیره پیشه وانه، هه ول بدهین و بزانیان شيعرى تازه به خشى نه مړوکه مان چندان چینی خستوه ته

سەر بەرھەمی ئەم پێشڕەوانە، کە ڕێچکە ی شیعری کوردییان شکاند و نەربتی شیعری تازەیان ڕشت، یا شیعری ئەمڕۆکە جیاوازی بەخشش و لێ زیاد کردنی بۆ سەر ھەولێ ئەوانە چەندە و چۆنە؟!

من لەو بروایەدام بەبێ ئەو دیوانی شیخ نووری لەبەر دەستدا بێ، کە ئەلقە یەکی زیندووی شیعری ئەو قۆناغە پێکدەھێنێ، ناتوانین بەھیچ شێوەیەک لە بەراورد کردنی لەگەڵ شیعری ئەمڕۆکە مەوزووعیەت بپێکین. ئەگەر ئەو ھەلە توانیمان بەتەواوەتی وێنە ی راستەقینە ی قۆناغی پێشوو بکێشین و بگرە لە کێشانی وێنە ی قۆناغە کە نیەت پاک ی دلپاک ی بکرتە سەرورد و بەرو ھیچ ئامانجێکی تایبەتی لار نەبووینەو، ئەو کاتە دەتوانین ھەقیقەتی مەوزووعی و میژوویی لە شوێنی خۆیان دابنێین و جێگەیان بۆ بکەینەو، بەمەش ھەر شاعیرێک دەخرتە خانە ی راستەقینە ی خۆیەو و مافی خۆی وەردەگرێ، واتە کەسیان لەسەر حیسابی ئەو کە ی تر زیاتر لە مافی خۆی وەرنایگرێ، بۆ ئەم مەبەستەش پێوستە لە شتوازی شاعیرە کە و زمان و سستی دەریپن و وێنە ی شاعر و میتۆدی شیعری شاعیرە کە ورد ببینەو، لە ناو ئەو چوار چێو میژووییە ی کە بەخششە کە ی تیدا پێشکەش کراو.

لەبەر دەست نەبوونی بەرھەمی شیعری ئەو شاعیرانە ی بەشداری تازەبوونەو ی شیعری کوردییان کردووە، یا ھەر خۆیان - ڕێچکە شکێن - بوو تە مایە ی دەرکردنی زۆر بپاری بەپەلە و سەریبێی لەسەر ژبانی ڕۆشنیرمان. لەو بروایە شدام بەرچاوخستنی ھەر بەشیکی ئەو قەف و زیرانە دەبێتە ھۆی ھەلۆشەوانەو ی زۆر لەو بپاریانە و بپاری تری راست و دروست جێگەیان دەگرێتەو. من وای بۆ دەچم کە زۆری ئەو پاریانە ی لەسەر کەسی شاعیرەکانە، ئەو ئەندە لەسەر دەقی شاعرەکان نییە، کە لە لیکۆلینەو ی زانستیدا ھەر ئەو دەقانە قسە دەکەن، بۆیە بەم دواییەش پەخنە ی (بنیادگەری) کە دوا بەخششی تازە ی پەخنە ی ولاتانە، ئەو قسە یە دووپات دەکاتەو و دەقە کە دەکاتە تاقە ڕێگە یە ک بۆ دەستنیشان کردنی (شتوازی) شاعیر و داھێنەرە کە. ھەر بەھۆی ئەم دەقانەو پەخنە گر دەزانێ کام شاعیرەیان توانیویەتی بەشدار بوونی چالاکانە ی لە دروستکردنی ئەو قۆناغە شیعریەدا بێ و کامیان لەو کە ی تر بەقوڵی ھەولێ ڕەگ داچوونی بنەما شیعرییە تازەکانی داو؟ بەبێ ئەو ی ڕێچکە شکێنەکان، دەستپێشخەرییە میژووییەکانیان لە بیر بکری. ئیتر کە وێنە ی قۆناغە کەمان لە لا ڕوون بوووە (کە وێنە کە سەرچەمی شیعری شاعیرانی ئەو قۆناغە دروستیان کردووە) ئەوساکە دەتوانین خاسیەت و بنەما و شتو جیا

کەرەوه‌کانی بزانی، ئینجا له‌گه‌ڵ خاسیه‌ت و بنه‌ما شیعرییه‌ تازەکانی قو‌ناغی شیعری
 نه‌م‌پۆکه‌مان به‌راوردیان بکه‌ین، به‌بێ ڕوونکردنه‌وه‌ی قو‌ناغی شیعری ڕابردوو، ناتوانین
 به‌هیچ شێوه‌یه‌ک خو‌مان به‌ قو‌ناغی (گۆزان) و قو‌ناغی دوای (گۆزان) سه‌ره‌رقاڵ
 بکه‌ین. که‌ به‌لامه‌وه‌ ئه‌م لێدوانه‌ هه‌ر له‌ بنه‌ڕه‌ته‌وه‌ سه‌روم‌پ لاساییکرنه‌وه‌ی کتومتی نه‌و
 به‌راورد و مشتومره‌یه‌ که‌ له‌م سالانه‌ی دوایی له‌سه‌ر ڕووی لاپه‌ره‌ی ڕۆژنامه‌ و گۆڤاره‌کانی
 عه‌ره‌بی - عیراقیدا به‌رچاو ده‌که‌ون که‌ له‌ نێوان شیعری پێشه‌ره‌وه‌کانی قو‌ناغی
 تازهبوونه‌وه‌: (عه‌بدولوه‌هاب نه‌لبه‌یاتی) و (به‌در شاکر نه‌لسیاب) و (نازک نه‌لمه‌لایکه‌)
 تاد... له‌گه‌ڵ قو‌ناغی شیعری شه‌سته‌کان و هه‌فتاگان (سامی مه‌هدی) و (حه‌سه‌ب نه‌لشیخ
 جه‌عفهر) و (فازل عه‌زاوی) تاد... ئنجا که‌ قو‌ناغی شیعری ته‌نیا شاعیریکی دروستی
 نه‌کردبێ، چۆن ده‌توانین بیرو‌را ده‌رباره‌ی قو‌ناغی (گۆزان) پێکه‌وه‌ بنێین؟! یاخود چۆن نه‌و
 ڕایانه‌ پێکه‌وه‌ ده‌نێین، له‌ کاتی‌که‌دا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تێروته‌سه‌ل له‌سه‌ر نه‌و قو‌ناغه‌ و
 شاعیره‌کانی نه‌کرا‌یت؟!

مامۆستا (گۆزان) که‌ له‌ چاو هاو‌پێ شاعیره‌کانی خو‌ی له‌ هه‌موویان به‌خته‌وه‌رت‌ره‌، له‌
 ڕووی له‌ چاپدانی به‌ره‌مه‌کانی و نووسینی ڕه‌خنه‌ و لیکۆلینه‌وه‌وه‌، که‌ ڕووبه‌ریکی زۆری
 بۆ نه‌و ته‌رخان کراوه‌، که‌چی نه‌گه‌ر به‌چاو‌پێکی ورد و به‌زه‌نیکی فراوانه‌وه‌ له‌و نووسینه‌انه‌
 ڕابمێنن، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که‌ ئه‌میشه‌ تا ئێستا جگه‌ له‌ چه‌ند (وتاریکی ڕه‌خنه‌یی)
 شتیکی ئه‌وتۆی بۆ نه‌کراوه‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانی شیع‌ر و شاعیرایه‌تی ئه‌وی گرتیته‌وه‌ و
 شایانی پایه‌ی شیع‌ری ئه‌و بێت. ئه‌م وتاره‌ ڕه‌خنه‌ییانه‌ش لایه‌نیکیان گرتوه‌ و زۆر
 لایه‌نی تریان فه‌رمۆش کردوه‌، بگه‌ر زۆر له‌و وتارانه‌ بریتی بووه‌ له‌ هه‌تاف کێشانی بۆی
 و هه‌یچی تر. که‌واته‌ هه‌موو ئه‌و گو‌تار و چاو‌پێکه‌وتنه‌ ڕۆژنامه‌نووسییانه‌ی له‌ کاتی خو‌یدا
 ده‌رباره‌ی قو‌ناغی - گۆزان - و دوای - گۆزان - نووسراون و گو‌تران، به‌کار‌پێکی زیادی
 ده‌زانم، چونکه‌ قسه‌که‌ن هه‌رچی بووبن و هه‌ر چۆن گو‌ترابن، بنچینه‌یه‌کی مه‌ه‌وزووعی و
 زانسته‌ییان له‌ پاڵدا نه‌بووه‌، که‌ نووسینیش کۆله‌گه‌ی زانستی نه‌بوو، قسه‌ هه‌ل‌پشتن و
 لاپه‌ره‌ ڕه‌ش کردنه‌وه‌ و کات به‌فیرۆ دان و داگیر کردنی ڕووبێوی لاپه‌ره‌ که‌مه‌کانی ڕۆژنامه‌
 و گۆڤاره‌کانه‌ و خه‌ریک بوونه‌ به‌شتی لابه‌لایی، له‌و سه‌ره‌یشدا خو‌ینه‌ران تووشی چه‌ندان
 کۆلانی ده‌رنه‌چوو ده‌که‌ن و له‌ کێشه‌ (جه‌وه‌ه‌ری)یه‌کان دوور ده‌خێنه‌وه‌.

ئه‌وانه‌ی لاسایی مشتومره‌که‌ی شیع‌ری هاوچه‌رخ‌ی عه‌ره‌بی ده‌که‌نه‌وه‌، نه‌یانزانیه‌وه‌ی
 بۆ نه‌وان ڕه‌خساوه‌ و وه‌ختی هاتوه‌ بیلێن، جاری له‌ لای ئێمه‌ پێنه‌گه‌یشتوه‌ و وه‌ختی

ماوه قسه‌ی تیدا بکریت و به خۆمان پاپیه‌رموین بکه‌وینه ئەم جوړه به‌راوردکاربانه‌وه. زۆر دوور نارۆین، هەر جارتیک که خۆتەر کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی شاعیری نوێخوازی عه‌ره‌ب (عه‌بدولوه‌هاب ئەلبه‌یاتى) ده‌خوینیتسه‌وه، له‌ پاشکۆی زۆریه‌ی کۆمه‌له‌ شیعره‌کانیدا ناوی ده‌یان که‌سی به‌رچا و ده‌که‌وئ، که‌ نامه‌ی ماستەر و تیزی دکتۆرایان له‌سەر شاعیرایه‌تی ئەو وه‌رگرتوه‌. به‌ئێ شاعیریک هێشتا خۆی له‌ ژباندا به‌ تا نیستا پتر له‌ چهند جارتیک شیعره‌کانی به‌سه‌رجه‌م و به‌جیا جیا چاپ کراوه‌ته‌وه، ئیتر پیاو چۆن به‌زه‌یی به‌ئه‌ده‌بیتکی گوناح و بێ ناز و بێ که‌سی وه‌ک ئەده‌بی کوردی نه‌ییتسه‌وه؟! چۆن به‌زه‌یی به‌و واقیعه‌ نه‌ییتسه‌وه، تا ئەمڕۆکه‌ پێشه‌وه‌کانی شیعری کوردی دواى زیاتر له‌ بیست ساڵ تیپه‌ر بوون به‌سەر مردنیاندا، هێشتا خۆتەر ته‌واوی شیعره‌کانیان له‌ به‌رده‌ستدا نییه‌. ئەوه‌ باسی ئەوه‌ ناکه‌م، لیکنۆلینه‌وه‌یان له‌ باره‌وه‌ بکریت و به‌روبوومه‌کانیان وه‌رگێتێدرینه‌ سەر زمانى بێگانه‌وه‌.

له‌ به‌رچا و نه‌گرتنى ته‌قللا و کۆششى ئەم شاعیرانه‌ با له‌و سەر بوه‌ستى و بێ که‌سى و بێ نازى ئەده‌به‌که‌ش هەر له‌ولا، به‌لام پاشاگه‌ردانى به‌رپا کردن له‌ ناو ئەده‌به‌که‌، به‌ده‌ست قه‌لم به‌ده‌سته‌کان ئەوه‌نده‌ زیاتر قوهره‌که‌ی خه‌ست کردوه‌، ئیتر ئەوه‌ به‌ناوی جیاوازی بیروپا - که‌ حاشا فری به‌سەر جیاوازی بیروپاوه‌ نییه‌ - شه‌ره‌ ده‌نووک و ته‌قله‌ به‌یه‌کتر لێدانیکه‌ هەر مه‌هرسن، به‌ناوی جیاوازی بیروپا شتى وا ده‌کریت و ده‌گوتریت، له‌ قووتووی عه‌تارى هێچ ولات و میله‌لله‌ تیکدا وینه‌ی نادۆزیته‌وه‌. ئەوه‌ شه‌ره‌ جینیو و درۆ هه‌لبه‌ستن به‌ناوی راستگویی و مه‌وزووعیه‌ت... شتواندن و گێره‌شیوتنى به‌ناوی خزمه‌ت کردن و دلسۆزی و پێشکه‌وتنخوازی. مل بادان و نوqrچک گرتن به‌ناوی عیلمانییه‌ته‌وه‌. ئەوه‌ی له‌و ناوه‌دا تووشی ژانه‌ دل و ژانه‌ سەر بووه‌ خۆتەرانه‌، که‌ خه‌ریکه‌ له‌ ناو دووکه‌لى ئەو ناژاوه‌یه‌دا نیه‌تپاک و نیه‌ت پسیان لى تیکه‌ل بێ. ئیتر نازانم ئەو نه‌وه‌یه‌ی تینوو و تامه‌زروى فیریوون و خۆندنه‌وه‌یه‌، چ تاوانتیکیان کردوه‌، تا به‌م جوړه‌ چه‌واشه‌ بکړین، لیفه‌یان له‌سەر چ هه‌تیوتیک هه‌لداوه‌ته‌وه‌ تا تووشی ئەم میتشک له‌ق و لیژ کردنه‌ بکړین؟!

(شیخ نوورى) نه‌ک تا ئەمڕۆکه‌ هەر هێچى بۆ نه‌کراوه‌، بگه‌ر له‌ زۆر سووچ و قوژبنی پۆژنامه و گوڤاره‌کان و بگه‌ر له‌ به‌رنامه‌ی خۆتندنى قوتابخانه‌کانیشدا شیعری به‌ شیوتنراوی و به‌نیوه‌ و ناچلى و به‌ناته‌واوی بلاو کراوه‌ته‌وه‌، له‌ زۆر سووچی پۆژنامه و گوڤار، تانوتى لێدراوه‌، په‌نگبى ئەوه‌ش له‌ لای ئیمه‌ جوړتیک بیت له‌ پاداشت دانه‌وه‌ و خه‌لات کردن و چاپ کردنى به‌رهمه‌کانیان، یان جوړى بیت له‌ ده‌ربرنى خۆشه‌ویستی و

ئەمەكمان بۆيان. يان كە ھەندى دەستيان بۆ بېەن، تەنيا بۆ مەبەستى بازىرگانی پىتوھ كىردن،
ئەگىنا بۆ ھىچ مەبەستىكى تر دەست بۆ كار و بەرھەمىيان ناھەن و لە گۆریشدا ھەلىيان
دەتەكپىن و ناھىلتن بحەسىنەو! بۆيە ناھەقم نەبوو كە نەمدەوتىرا شتى لەسەر ئەو قۇناغە
بنووسم و پروو بەرووى قۇناغىكى وا پەشوكا و بىمەو، بەو ھەموو بەخششەى خۆيەو،
دەمزانی ھەر ھەولتەك بەدەم، ئاسنى سارد دەكوتەم!

کاتیشتا نامادهیی خۆم نیشان دا که بۆ ئەم کاره پۆژنامەکانی بۆ پیشکەم و هەرچی شیعری بلاوکراوەی دیکە هەیە، که له دەستنوسەکانیدا نییە، بخریتە سەریان و تەنانەت نامادەکردن و نووسینەوهشیان من بیکرمه ئەستۆی خۆم و بەهەموو جوۆی یارمەتی مامۆستا بەدەم له هەر تەگەرەیهکی دی که له بەردەم له چاپدانی ئەم دیوانەدا دەوێستێ. پێتان سەیر نەبێ ئەم که فوکۆل و گەرموگورییە له منی دیت و ئەو قسانە له منی بیست مامۆستای دڵ نەرم کرد که گفتم بداتێ هەرکه تۆزێ نەخۆشییەکی چاک بوووه، بەدوای دەستنوسەکانی شاعیردا بگهڕێ و له ناو دەستنوسەکانی تردا بیاندۆزیتەوه و بەیه کهوه دەست بەدینه جێبهجێ کردنی ئەم نیشە. دوا بەدوای ئەم ئیوارەیه، چەند ئیوارەیهکی تریش باسی (شیخ نووری)یمان کرد. یان راستەر وایه بلیم من سەری باسەکه له گەل مامۆستا دادەمەزراند، ئەویش دکهوته پیاوهلدانی (شیخ نووری) و دهگەل باسی رهوش بهرزی و کهسایهتی و ژیان و شیعری ئەم شاعیرەدا ماوهیه کهمان بهسەر دهبرد. له یه کێک لهو دانیشتنانهدا ئەوهی بهگوێدا چڕاندم که لهو پۆژانهدا بەدوای دەستنوسەکاندا گهراوه، بهلام له ناو ئەو هەموو دەستنوس و کتیبانەیدا بۆی نەدۆزراوه تەوه. دوو سێ مانگ بهسەر باسکردنی پۆژه کهدا تێنەپه پهبوو که مامۆستا (گیو) نەخۆشییەکی له جاران سەختەر و توندتر بوو. لهو ماوهیهدا زۆرتر هاموشۆی (موسڵی) دهکرد، بهمه بهستی چوونه لای دکتۆر و چاره سەرکردنی نەخۆشییەکی. منیش هەرچەنده لهو ماوهیهدا سەرم لێدهدا، بهلام له بهر کزی و بێ تاقەتی مامۆستا، تەنیا بههوال پرسینی نەخۆشییەکی رادهگەیشتم. وا دیاربوو چارهش نەبوو له بهران بهر مردنێکی مسۆگەر و نەخۆشییەکی کوشندهی وهک نەخۆشی (دڵ)، ئەوه بوو مامۆستا له (۱۹۷۷/۷/۲۴) دا کۆچی دوایی کرد.

ماوهیهکی تر بهسەر ئەو رووداوه تێپه پهبو، بۆ جاریکی دی بیری پۆژه که له لام سەری هەلدایهوه. بۆ ئەو مه بهسته له یه کێک له دانیشتنهکانم له گەل کاک (نازاد)ی کۆری مامۆستا (گیو) باسم له گەلدا کردهوه، خوا هەلناگرێ نامادهیی خۆی نیشان دا که ئەو دەستنوسانه بدۆزیتەوه، بهلام له دواییدا سەر دەر نهکردنی له دەستنوسه کهان و کتیبخانه که یان منیان لهو بێ هیوا کرد. ئەوهی زۆرتر تهمام پیتی بوو و پشتم پیتی ئەستور بوو، خاتوو (کوردستان موکریانی) بوو، که تاقه مندالی مامۆستایه حەز له خۆتندنهوه و نووسین بکا و سەریشی له کتیبخانه گهوره کهی باوکی دهرجی و ناگای له ورد و درشتی دەستنوسه کهان بیت. ئەو هیوا بهشم زیاتر لهو کاته دا هاته دی کاتی له

سلیمانی گیرسامه‌وه و (د. کوردستان موکریانی) یش کرا به سه‌روکی به‌شی کوردی له کوللییه‌ی نادابی زانکۆی سلیمانی نه‌وسا.

که بۆ یه‌که‌م جار له‌و شاره‌دا یه‌که‌ترمان بیه‌ی نه‌ده‌کرا له‌م یه‌که‌تر بیه‌ینه‌دا نه‌و باسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌مه‌وه، بۆیه‌ دوا‌ی چه‌ند جارێک به‌یه‌که‌وه‌ دانیه‌شتن و یه‌که‌تر بیه‌ین و پتر ناشنایه‌تی په‌یدا‌کردن، باسی نه‌و پرۆژه‌یه‌م بۆ‌کرد که وه‌ختی خۆ‌ی له‌گه‌ل باوکی خوالێ‌خۆش‌بویدا به‌ته‌ما بووین خه‌ریکی بیه‌ین و داوام لێ‌ کرد، نه‌م جاره‌ که رۆیشه‌وه‌ بۆ (هه‌ولێر) ده‌ست‌نوسه‌کان بدۆ‌ژێته‌وه‌ و به‌یه‌که‌وه‌ خه‌ریکی پرۆژه‌که‌ بیه‌ین، به‌لام خۆ‌ی وای نیه‌شان دا که‌وا له‌ رێ‌زمان پسپۆ‌زه و نایه‌و‌ی خه‌ریکی نه‌ده‌ب بیه‌ت (چونکه‌ ته‌نیا هیه‌وا‌یه‌تی نه‌ده‌بی هه‌یه)، نه‌له‌حق به‌لێ‌نی دامی که‌ ده‌ست‌نوسه‌کانم بۆ‌به‌یه‌تی. بۆ‌نه‌و مه‌به‌سته‌ یه‌که‌م جار ته‌له‌فۆنی بۆ‌خوشکی کرد که له‌ هه‌ولێر بوو، تا به‌دوا‌ی ده‌ست‌نوسه‌کانی شیخ‌نووری- دا بکه‌رپیت و له‌ ناو ده‌ست‌نوسه‌کاندا بیه‌اندۆ‌ژێته‌وه‌ و ئاماده‌یان بکات تا من بچم له‌ هه‌ولێر ده‌ست‌نوسه‌کانی لێ‌ وه‌ریگرم. سه‌فه‌ری هه‌ولێرم کرد و چوومه‌ ماله‌وه‌یان، به‌لام دوا‌ی گه‌رپان و پشکنین خوشکه‌که‌ی نه‌و ده‌ست‌نوسانه‌ی نه‌دۆ‌ژیه‌وه‌، منیش له‌ ده‌سکه‌وتنی ده‌ست‌نوسه‌کان بۆ‌ ئومێد و هه‌ناسه‌ سارد بووم. که‌ گه‌راسه‌وه‌ سلیمانی (د. کوردستان)م بیه‌ی و پێ‌م راگه‌یاندا که‌ ده‌ست‌نوسه‌کا‌مان نه‌دۆ‌ژیه‌ته‌وه‌، داواشم لێ‌ کرد به‌لکه‌ خۆ‌ی هه‌ولێر بدات و کاتێ‌ سه‌ری له‌ هه‌ولێر دا و چووه‌ ماله‌وه‌، ده‌ست‌نوسه‌کان بپشکنی. هه‌رواش بوو، نه‌وه‌نده‌ی نه‌برد که‌ خاتوو (کوردستان) سه‌ری ماله‌وه‌ی دا و له‌گه‌ل گه‌راسه‌وه‌ی بۆ‌ سلیمانی ده‌م‌وده‌ست نه‌و ده‌ست‌نوسانه‌ی پێ‌وه‌ندیان به‌ (شیخ‌نووری)یه‌وه‌ هه‌بوو هه‌مووی بۆ‌ هه‌ینابووم و کاتێ‌کی بۆ‌ دانام که‌ بچمه‌ لای له‌ زانکۆ، ده‌ست‌نوسه‌کانم له‌و‌ی بداتی، ئیه‌تر که‌ چوومه‌ لای و ده‌ست‌نوسه‌کانم لێ‌ وه‌رگرت، به‌گوێ‌تر له‌ جاران تی هه‌لچووم و که‌وتمه‌ پشکنین و گه‌رپان و سۆ‌راغه‌کردن. بۆ‌نه‌م مه‌به‌سته‌ سه‌رم کرد به‌زۆر ماله‌ندا، رووم له‌ زۆر که‌س نا، هه‌ر که‌سی‌کی زانییپێ‌م تۆ‌زه‌ خه‌زما‌یه‌تی و دۆ‌ستایه‌تی و هاو‌پێ‌تییه‌کی له‌گه‌ل (شیخ‌نووری)دا هه‌بووه‌ چوومه‌ ته‌ لای و هه‌والی ژیان و شیعی‌ی نه‌وم لێ‌ پرسیه‌وه‌. نه‌وه‌ی توانیپێ‌تی یارمه‌تی‌م بدا یارمه‌تی‌ داوم له‌ شوێ‌نی خۆ‌یدا ناویانم بردوه‌وه‌، نه‌وه‌ی نه‌شیتوانیپێ‌تی یارمه‌تی‌م بدات نه‌وه‌ ناوی که‌سانی تری بۆ‌ هه‌لداوم و منیش چوومه‌ ته‌ لایان.

پێ‌گومان له‌ پێ‌ش هه‌موو نه‌وانه‌شه‌وه‌ چوومه‌ لای کاک (شیخ‌جە‌ناب)ی کورپه‌ گه‌وره‌ی شاعیر، که‌ باسی پرۆژه‌که‌م له‌ لاکرده‌وه‌ و نه‌و هه‌ول و کۆ‌ششانه‌ی دا‌بووم بۆ‌ ده‌ستگیر

کردنی شیعره‌کانی باوکی و بۆم پروون کرده‌وه، زۆر خوشحال بوو، بگره ناماده‌یی خۆی نیشان دا که هەرچی له دهست بیت بۆ سه‌ره‌که‌وتنی پرۆژه‌که‌م درێغی نه‌کات. له راستیشدا کاک (جه‌ناب) وه‌ک به‌لێنی دابووم، به‌لێنه‌که‌ی هێنايه دی و یارمه‌تی زۆری دام، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م ته‌له‌فۆنی بۆ کاک (روشدی عه‌زیز) ئامۆزای کردبوو، ده‌فته‌ره‌ ده‌ست‌نووسه‌کانی باوکی که له لای دانا بوو بیا‌نپاریزی^(١)، بۆ پرۆژه‌که‌مان دا‌وای لێ کردبوو ئه‌و ده‌ست‌نووسانه‌مان بۆ بنی‌رتیه‌وه. ئه‌ویش هێنده‌ی پێ نه‌چوو، دوو ده‌فته‌ری ده‌ست‌نووسی که له لا بوو بۆ کاک (جه‌ناب) ی نارد‌ه‌وه و ئه‌ویش یه‌ک‌سه‌ر ده‌ست‌نووسه‌کانی بۆ من نارد.

به‌م جو‌ره‌ پرۆژه‌که‌م پۆژ له دوا‌ی پۆژ رووی له فراوانی ده‌کرد، له چه‌ند که‌سه‌تیکیشم بیست‌وو کو‌مه‌لێ شی‌عری (شیخ نووری) که‌وت‌وه‌ته لای مامۆستا (هه‌ردی) له کاتی خۆی (شیخ نووری) دا‌ویه‌تییه ئه‌و بۆ ئه‌وه‌ی پێشه‌کی بۆیان بنووسی و له چاپیان بده‌ن. کاتی له لای کاک (جه‌ناب) باسی ئه‌م شی‌عرانه‌م کرد دیا‌ریو مامۆستا (هه‌ردی) یش خۆی له‌گه‌ڵ کاک (جه‌ناب) له باره‌ی ئه‌و شی‌عرانه‌وه دا‌بوو و پێشی گو‌تب‌وو یه‌کێ بنی‌ره ده‌ست‌نووسه‌کانت بۆ بنی‌رمه‌وه. به‌م شێوه‌یه ئه‌و ده‌ست‌نووسانه‌ی که له لای مامۆستا (هه‌ردی) یش بوون کاک (جه‌ناب) به‌خه‌لاتی کو‌ری بۆی هه‌نارد، نی‌تر که‌ بنه‌ماله‌ی شاعیر زانیان من به‌دڵ و به‌گیان خه‌ریکی ئه‌م ئیشه‌م و بگره کارێکی زۆرم بۆ کرد‌وه و به‌رده‌وامیش خه‌ریکم، هاو‌کاری ته‌وا‌وی چاپ‌کردنی دی‌وانه‌که‌یان کردم، چونکه ئه‌وان مه‌به‌ستی سه‌ره‌کییان له چاپ‌کردنی دی‌وانی شاعیر ئه‌وه بوو به‌شێوه‌یه‌کی پێک‌وپێک بکه‌وێته به‌رده‌ستی خوێنه‌ران، دوور له مه‌به‌ستی بازرگانی پێوه کردن و خه‌ریک بوونی سه‌ره‌پێیی.

دوا‌ی ئه‌وه ته‌وا‌و که‌وتمه خۆم، هه‌ر که‌سه‌تیکێ وێنه‌یه‌کی ده‌گه‌من و دانسقه، نامه‌یه‌ک، کو‌ته کاغه‌زنکی ده‌ست‌نووسی شیخ نووری لای‌بو‌وتی لێم وه‌رگرت‌وه. هه‌ر که‌سه‌تیکێ ترووسکاییه‌کی خسته‌بێته سه‌ر ژیا‌نی (شیخ نووری) تو‌مارم کرد‌وه و لێی ورد بوومه‌ته‌وه و بگره به‌هۆی پرسیار کرد‌ه‌وه له که‌سانی تر چوومه‌ته ناو بنج‌و‌نا‌وانی ئه‌و قسه‌یه‌وه، که شتی‌کم وه‌رگرت‌وه ته‌وا‌و لێم پێچاوه‌ته‌وه ئنجا تو‌مارم کرد‌وه. به‌و ده‌ست‌نووسانه‌ی له لام بوون دڵم نا‌وی نه‌ده‌خوارد‌ه‌وه، چونکه شی‌عری وام له‌لا بوو له پێنج ده‌ست‌نووسی جو‌ر

(١) وه‌ک زانی‌م ئه‌ویش له لای د. که‌مال مه‌زه‌هر پاراست‌بو‌ی.

به‌جۆری شاعیر نووسرابوووه، که له ههر ده‌ستنوو سی‌کدا شاعیر ده‌سکاری شیعره‌که‌ی کردووه و گۆرانی به‌سه‌ردا هاتبوو. من هه‌وڵم داوه ده‌ستنوو سی ترم چنگ بکه‌وێ تا دوا دارشتنی شیعره‌که‌م ده‌سکه‌وێ و بیکه‌مه ده‌ستنوو سی باوه‌ر پیکراو. ئیستاش په‌نگه شیعی و له‌ دیوانه‌دا به‌رچاو بکه‌ون، له‌ ده‌ستنوو سه‌که‌دا په‌شنوو س - مسوده - بیت، یا ده‌ستنوو سی تری ئهم شیعره هه‌بیت که شاعیر ده‌سکاری کردبێ و ده‌ستی پێدا هینا‌پێته‌وه و من چنگم نه‌که‌وتبێ، له‌ ههر ده‌رفه‌تیکی تر ده‌ستم بکه‌ون ده‌یانخه‌مه شوێنی ئه‌و په‌شنوو سانه‌وه.

له‌ راستیدا دانیشتم له‌ سلیمانی ده‌رفه‌تیکی له‌باری بۆ په‌خساندم، بۆ ئه‌وه‌ی سوود له‌ کتێبخانه‌ی (زانکۆی سلیمانی) و (مۆزه‌خانه) و (ئه‌وقاف) و (کتێبخانه‌ی گشتی) وه‌ربگرم. ههر له‌و کاته‌وه که هاتووم بۆ ئهم شاره، وه‌ک ههر که‌سی‌ک که به‌کاروباری شیعی کوردیی‌هه خه‌ریک بێ، سه‌ودای پشکنین و گه‌ران به‌دوای شیعی بلا‌وکراوه‌ی ئه‌و شاعیرانه‌ی به‌شدارییه‌کی چالا‌کانه‌یان له‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعی ها‌وچه‌رخ‌ی کوردیدا کردووه، که‌وته که‌له‌مه‌وه. ههر به‌و نیازه که‌وته هه‌ڵدانه‌وه‌ی لا‌په‌ره به‌لا‌په‌ره‌ی پۆژنامه و گۆژاره کوردیی‌هه‌کان و پۆژنامه و گۆژار نه‌ما بواردبێستم و سه‌یرم نه‌کردبێ. بۆ پڕۆژه‌که‌ی (شیخ نووری) په‌رۆشییه‌که‌م ههر به‌ته‌نیا له‌ کتێبخانه‌کانی که له‌ سه‌ره‌وه ناوم بردن، دانه‌مرکا، به‌لکو هانا‌م برده به‌ر زۆر کتێبخانه‌ی تایبه‌تی، له‌و کتێبخانه‌ی سوودم لێ وه‌رگرتن کتێبخانه‌ی مامۆستایان: (شیخ محه‌مه‌دی خا‌ل) و (شا‌کره‌ف‌ه‌تاح) و (دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار) و (جه‌مال خه‌زنه‌دار) بوون، که پۆژنامه و گۆژاری کوردی زۆریان تێدا پارێزراون. ئهم گه‌ران و پشکنینه‌ش به‌ناو گۆژار و پۆژنامه‌کاندا که‌ره‌سته و ئازووقه‌یه‌کی باشی شیعی ئهم شاعیره‌ی خسته به‌ر ده‌ستم، ئه‌وه بێ‌جگه له‌وه‌ی بۆ خۆم سوودێکی ئێ‌جگار زۆرم لێ وه‌رگرتن. به‌وه‌نده‌ش نه‌وه‌ستم، تا گه‌ڵا‌له‌کردنی ئهم دیوانه بۆ له‌ چاپدان، من له‌ سۆرا‌غ‌کردن و ئیشی (مه‌یدانی) نه‌که‌وتم. بۆ ئه‌و ئاما‌ج‌ه له‌گه‌ڵ زۆر که‌سان ده‌که‌وته ده‌مه‌ته‌قی، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی پێ‌وه‌ندییه‌کی دوور یان نزیکیان به‌ (شیخ نووری) یه‌وه هه‌بوو. یا ئه‌وانه‌م ده‌بینی که له‌ نزیکه‌وه ئهم شاعیره‌یان ناسیوه. ههر بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌ومه هه‌ندێ هه‌له‌وه له‌باری ژبان و وه‌زیفه و جۆری گوزه‌رانی شاعیر چووم دوای عه‌زیه‌ت و ماندوو‌بوونیکی زۆر ئیزم وه‌رگرت و له‌ خه‌زینه‌ی سلیمانی دۆسیه‌ی شاعیرم له‌ ناو پێنج سه‌د دۆسیه‌دا دۆزیه‌وه، سه‌رجه‌می دۆسیه‌که‌م نووسییه‌وه. زۆریشم مه‌به‌ست بوو پۆشنایی بخه‌مه سه‌ر هه‌موو قونا‌غه‌کانی ته‌مه‌نی شاعیر، ههر له‌ مندا‌لییه‌وه

تا هه‌رزه‌کاری و لاویتی و پیری، به‌لام هه‌رچه‌ند کردم و کو‌شام له‌وه زیاتر رو‌شنا‌ییم پێ نه‌خرا‌یه سه‌ر، نه‌گه‌رچی نه‌وه‌نده‌ش که به‌ده‌ستم هه‌تا‌وه، زۆر هه‌له‌ی ژیا‌نی شیخ نو‌وری بو‌ راست کرد‌مه‌وه، ته‌نا‌هت دیا‌ر کرد‌نی مو‌وچه‌ی مان‌گانه‌شی، پێ‌گه‌خۆش کرد‌نه بو‌ زانی‌نی با‌ری ئا‌بو‌وری و دا‌را‌یی و شی‌وه‌ی گو‌زه‌را‌نی شاعیر، که بێ‌گو‌مان له‌ پا‌شه‌رو‌ژدا یا‌رمه‌تی په‌خه‌گران ده‌دا‌ت و ده‌ستی‌ان ده‌گرێ له‌ لی‌کو‌لینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیدا، هه‌روه‌ها له‌ نزیک بو‌ونه‌وه له‌ شی‌عر و نه‌زموونی شاعیرایه‌تی شاعیر، چون‌که که‌س نا‌توانی شاعیر له‌ ناو شی‌عه‌کا‌نی جیا بکا‌ته‌وه. ژیا‌نی تاییه‌تی و گشتی - ده‌ورو‌به‌ره‌که‌ی - له‌ شی‌عه‌کا‌ن له‌ بێ‌ژنگ بدا‌ت، یا‌ن شی‌عه‌کا‌ن دو‌ور له‌ ژیا‌نی تاییه‌تی و سه‌رده‌می شاعیر جیا بکا‌ته‌وه، بو‌یه هه‌ولم دا زیاتر به‌ناو شته‌ ورده‌کا‌نی ژیا‌نی شاعیردا بچمه‌ خوا‌ری، نه‌گه‌رچی زۆر لایه‌نی‌شی ما‌وه پێ‌ویستی به‌روونا‌کردنه‌وه هه‌یه!

دەربارەى بەرنامەى ساغکردنەوہى ئەم دیوانەوہ

بېگومان تا لە چاپدانى ئەم دیوانەش شتێكى نەوتۆ نەكراوە، شایانى پایەى شاعیریتى و بەهرەى تاییەتمەند و بەبژوینى (شیخ نوورى) بى. زۆریەى خوینەرەن (شیخ نوورى) دەناسن، پەنگە تەنیا وەك شاعیرێك بێناسن و بەس، لە كاتیكدا (شیخ نوورى) جگە لە شاعیرایەتیەكەى دەكرێ لە زۆر سەرەوہ باسى بكەین. شیخ نوورى (پەخنەگر) و شیخ نوورى (نوسەرى سیاسى) و شیخ نوورى (پۆژنامەنوس) و تاد... بەبى مشتومر (شیخ نوورى) موونەوہریكى بەدەرەوہ بووى سەردەمى خۆى بوو و شیعرى كوردى زۆر قەرزارى ئەو پیاوہیە كە تا ئەمڕۆكەش مافى تەواوى خۆى نەدراوەتى - ئەگەر زۆر جار مافى نەخوراى - جگە لە ھەولە دلسۆزانەكەى مامۆستا (پەفیع حیلەى).

ئەگەر بەوردى چاویك بەپۆژنامە و گۆڤارە كوردییەكاندا بخشین، و تارىكى قول و چر و پر و لێكۆلینەوہیەكى ھەمە لایەنت لەسەر ئەم شاعیرە بەرچاوا ناكەوێ، بۆیە دەلێم ئەوہى دەربارەى ئەم شاعیرە نووسراوە، زۆر لە ئاستى بەھرە و دەسەلاتى شاعیرانە و ھونەرى شیعرى ئەو كەمتر و كورتە بالاترە. ھۆى سەرەكى بەسەر نەكردنەوہ و پشتگۆى خستنى بۆ فەرامۆش كردنى بەرھەمەكانى دەگەرپتەوہ، كە تا ئەمڕۆكە خەمىكى خەمخۆرانەى بۆ نەخوراوە، ئەمەش كاریكى واى كردووە شیعرێكى ئیجگار كەمى لەبەر دەستى خوینەرەندا بێت. ئەو جگە لەوہى تا ئەمڕۆكە كۆتییەكەى كوردى رێكۆپێك لە ھەموو كوردستاندا نابینى كە ژمارەى تەواوى پۆژنامە و گۆڤارەكانى پاراستبى، ئەمەش بۆ خۆى تەگەرەيەكە لە بەردەم پەخنەگران و لێتۆژەرەوہكان، كە نەتوانن بەرھەمە شاعیریە بەلاوكرراوەكانیشى ببینن. بەھەر حال دەكرێ لە چاپدانى ئەم دیوانە بێتە سەرەتایەك بۆ ئەوہى چیتەر ئەم شاعیرە لە لێكۆلینەوہى ئەدەبى پاشەپۆژماندا مافى نەخریتە ژێر لێوہ و بێتە پڕۆژەى لێكۆلینەوہى تیروتەسەل و كەرەسەى بەراورد كردن و شۆپوونەوہ بەناو تاقیكردنەوہى شیعرى و پادەى تێگەیشتنى لە كێشەى (تازەبوونەوہ). یان بێتە كەرەستەى پروناكى خستە سەر ئەو قوناغە مێژوویى و گۆمەلایەتى و سیاسییەى بەھرەى ئەم بەھرەدارەیان تەقاندەوہ، تا بتوانن بەدەنگ داوايەكانى حەقیقیەتى مێژووەوہ بچیت. ئەم بەھرەمەش كە چمكىكى زیندووى - ھەرە زیندووى - ئەم قوناغەى، بكەوێتە ژێر نیگای پەخنەوہ.

نیدی به ئومبیدی نه وهی نهو شیعرانهی لهم بهرگه دا بهرچاو ناکه ون و نه یگرتووه ته خو به وه، چاوه روانین هه که سێ دهستی ده که وێ، تا نه فه وتاوه بۆمانی بنیتر، یان له سه ر رووی لاپه ره ی رۆژنامه و گۆڤاره کاندایان بکاته وه، یان نه گه ر هه ر یه کێک که من دهستم پیتی نه گه یشتی، نه گه ر نهو زانیاریانهی لهو چاپه دا خستوومه ته روو، بوونه هۆی وروژاندنی بیره وه ریه که له گه ل شاعیر نهو به خرینه سه ر لاپه ره ی رۆژنامه یان به نامه ناگادارمان بکه نه وه. به مهش ده توانین به هه ول و تهقه لای هه موو لایه که نه م ههنگاوه سه ره تاییه ی ئیمه روو له ته وای بکات. به هه مان شتیه وش هه ول بدری به ره مه می شاعیرانی بزوتنه وه ی تازه ی شیعرێ کوردی (په شید نه جیب) و (عه بدولپه حمان به گی نفوس) به خرینه بهر دهسته وه و به مهش ده توانین ههنگاو پکی گه وره بنیتین له روونکردنه وه ی قوناغیکێ گرنه که له میژووی نه ده بی هاوچه رخوا، که نه م کارهش نه رکیکی نه ته وه بی سه ر شانی هه موو لایه که مانه و بۆ به نه نجام گه یاندنی پتیهستی به ئیشی مه ی دانی هه یه.

به دنیاییه وه ده لێن (شیخ نووری) ژماره یه کی زۆر له شیعه ره کانی له ناوچه وه و به په راگه نده یی له ملا و له ولا په رش و بلاو بوونه ته وه و که وتووه ته لای زۆر که سه وه. هه ر ناچیته عه قله وه شاعیرێک له ته مه نیکێ زووی ژیانیدا دهستی دا بیه شه شیعه ر نووسین و هه ر نه وه نده شیعه ری هه بیته. نه وه نده ی من خه ریکێ شیعه ری - شیخ نووری - بووم، بۆم ده رکه وت نهو شیعرانه ی که خۆی له ژیانیدا بلاوی کردوونه ته وه هه له ی تیدا نییه، نه گینا که م کهس هه بووه به نه مانه ته وه شیعه ره کانی را بگوتین. خاوه نی وتاری گۆشه ی (شیعه ر شاعیره کاغان) نا هه قی نه بووه بلیته: (هه ر چه نده ئیمه بیرمان دا بووه شیعه ری نهو شاعیرانه ی که نه مان زیندوو بکه ی نه وه، به لام نه ترسین نو سه ری نهو به شه به م زووانه بمری و که سیکێ تر وه که نه بی که پارچه شیعه ریکێ (شیخ نووری) مان بی هه له بۆ بنووسی. له بهر نهو نه م هه لبه سته یان نووسی) (۱) لیه دا ناتوانین نموونه ی نهو هه له زۆرانه بنووسین، که له کاتی دووباره بلاو کردنه وه ی شیعه ریکیدا روویان داوه، چونکه لاپه ره یه کی زۆرمان لێ ده گرئ، به لام خۆینه ری به ریز ده توانی به هۆی نهو ببیلیۆگرافیا یی سازم داوه، به ئاسانی بگاته سه ر راستی بۆچه ونه که م.

خۆینه ری شیعه ره کانی (شیخ نووری) بۆی ده رده که وێ، که له زۆر شوێندا ئاماژه ی بۆ زۆر

(۱) رۆژنامه ی ژین: ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۳) پینچ شه مه ۱۹۵۸/۳/۹ شیعه ر شاعیره کاغان.

پروډاوی میټروویي ټو سهرده مه کردوه وهک (٦)ی ټیلوول و (شورشه که ی شیخ
 سه عیدی پیران)، یان شیعی بۆ (یان هی سهرکه وتن) و (جه معیه تی زانستی کوردان)
 وتوه. یان له زور شیعی ردا په نجه ی بۆ هندی ناو راکی شاره، یاخو نامه ی شیعی بۆ
 نووسیون، هندی جاریش ناشنا و خزی خوی به شیعر لاواندوه توه، یان باسی که سانی
 وای کردوه که لهو سهرده مه ناسراو بوون و ناویان له ناو ناواندا بووه، به شی هره زوری
 ټو ناوانه ی به رچا و ده که ون لهو سهرده مه دا له ناو خوینده واره کانی کورد نیویانگیان
 هه بووه، نه مړکه نه وه ی نوی زوریان لی ناسی، له بهر نه وه ی که متر ناویان دپته پیشه وه و
 باسیان لیوه ده کړی. یان بۆ هیه له شاریکدا شه خسیک زور ناسراو بیت و له شاریکی
 تر دا نه ونده نه یانسن، بۆیه ههستم به پیتیستی روونکردنه وه ی ټم ئیشاره تانه کرد، تا
 نه وه ی نه مړکه زیاتر بهو ناوانه ناشنا بکړین و هه ولم داوه زوری ی ټو ناوانه له په راویزی
 شیعه کاندا، به پیتی مه ودا و پیتیستی - له هندی شویندا به کورتی و له هندی شونی
 تر به درزی - لییان بدویم. له گهل ټو هه شدا که درزی هه دان بهو لا باسانه دوور که وتنه وه یه له
 ستراتیژی ته کاره کم وهک پیوانی سیاست ده لیتن، به لام چونکه بۆ خوینده واری کوردی
 نه مړکه تازه باه تن، ټوه به لامه وه قازانجی له زیانی زورتره، هیچ نه بی ده بیته
 هاندریک بۆ که سانی دی تا له پاشه رزدا بیانکه نه پرژه ی باسی سهریه خوی نویسن تا
 وهک نواندن و ه فایه ک به ران به ریان به سهریان بکه ی نه وه. سهره پای ټوه ش لهو
 سهرده مه ماندا پیتیسته له ساغکردنه وه ی دیوانی شیعی شاعیریک، شیعه کانی
 بهروونی و به بی گریوگول و کوسپ و ته گره به خرته به ردهم خویند ران و هیلکه یان بۆ سپی
 بکړیت، به بی ټوه ی بکه ریته سهر فهره نگ و به دوا ی ناسنامه ی که سدا بکه ریتن و
 له باره ی ژانی که سه وه پرسیار بکه ن.

پاسته نه مړکه به رنامه ی ساغکردنه وه ی ده قی ټه ده بی و به رنامه له کاری لیتوژینه وه دا
 وهک زانستیکی سهریه خوی لیته اتوه و دابونه ریتیکی بۆ داپژراوه، هه موو میلله تانی
 پروی زمین سوودی لی وهرده گرن و له بهرزه ونندی ټه ده بی نه ته وایه تی به کاری ده یتن و
 له زانکوکاندا قوتا بیان ده یخوین، به لام دیسان ټو به رنامه یه ټه ونده وشک و برنگ نییه
 بکړته قه فس و باسکار و لیتوژنه وه ی به خرته ناوه وه، به لکو به پیتی مۆرک و خاصیه تی
 ټه ده به نه ته وه یییه که سوودی لیوه رده گیر، ټیمه ش وهک میلله تیک که دهق و موری زور
 بوار و لایه نی رۆشن بیرمان نه شانده وه، ناکړی ټو بواران به لنگه و قوچی به یلینه وه،
 چونکه ټو لایه نانه له لای میلله تانی تر ده میکه حقه ی خوین دراوه تی، بۆیه تا پیم

کراپی نه و رووداو و ناوانه‌ی هاتوونه ته پيش، له باسکردنيدا قسوورم نه‌نواندووه. هيچ نه‌بې بۆ نه‌وه‌ی خوینه‌ران بزائن نه و رووداوه يان نه و کهسه، شايانی نه‌وه‌یه شيعری بۆ بگوتړی يان نه ۱۴

هر دیسان به‌مه‌به‌ستی نه‌وه‌ی شيعره‌کان له‌به‌ر ده‌ستی خوینه‌راندا پروون بن، (فهره‌نگ‌وکتیک) م بۆ وشه قورسه‌کان سازدوه و به‌پتی پيته‌کانی نه‌بجه‌د مانای وشه‌کانم لیک داوه‌ته‌وه. له‌م کاره‌شدا بۆ نه‌وه‌ی له‌خو‌مه‌وه قسه فری نه‌ده‌م و مه‌عنای وشه‌کان به‌وردی به‌پیکم، په‌نام برودووه‌ته به‌ر کو‌مه‌لتی فهره‌نگی جو‌راو‌جو‌ر وه‌ک فهره‌نگی (العمید) و (المنجد) و (مختار الصحاح) و (فهره‌نگی خال) و (قاموسی زمانی کوردی) و (مه‌هاباد) و (دیوانی نالی و فهره‌نگی دیوانی نالی) تا خوینه‌ر له‌مه‌عنای وشه‌کان تیبگات و له‌و تیبگه‌یشتنه‌وه له‌مه‌عنای شيعره‌که نزیک به‌پته‌وه. مه‌عنا لیدانه‌وه‌ی وشه‌کانیش به‌وردی ده‌ست‌نیشانم کردوون، به‌بی دريژ دادری و به‌بی هینانه‌وه‌ی هه‌موو مه‌عنايه‌کانی وشه‌که، به‌لکو نه‌و مه‌عنايه‌م نووسیوه، که شاعیر له‌شيعره‌که‌یدا مه‌به‌ستی بووه، يان نه‌گه‌ر دوو واتای هه‌بووی، هه‌ردووکیانم نووسیوه. هه‌ندێ جاریش به‌رانبه‌ره‌که‌یم نووسیوه واته - مو‌را‌دیه‌که‌ی - تا خوینه‌ر له‌به‌رانبه‌ر مه‌عنا جو‌ر به‌جو‌ره‌کانی وشه‌که ده‌سته‌پاچه نه‌وه‌ستی و به‌مه‌عنايه‌ ته‌واوه‌که‌ی شيعره‌که بگات. بۆیه‌ش فهره‌نگ‌وکتیکم جیا کردووه‌ته‌وه، تا په‌راویزه‌کان له‌وه زیاتر قه‌له‌بالغ و جه‌نجال نه‌کم و باری گرانتر نه‌بی. له‌لایه‌کی تریشه‌وه خوینه‌ر نه‌وه‌نده له‌خو‌تندنه‌وه‌ی شيعره‌که نه‌پچړی و زۆر چاو نه‌گو‌تیه‌ته‌وه سه‌ر په‌راویز و نه‌مه‌ش له‌تاموچيژی شيعره‌که‌ی بگات.

گه‌ران و سو‌راغه‌کردنی به‌رده‌وامم به‌دوای ده‌ست‌نووسی (شیخ نووری)، به‌ره‌مه‌یکي زۆری شيعری نه‌و شاعیره‌ی خسته به‌رده‌ستم. نه‌م ده‌ست‌نوسانه زۆر شيعریان تیدا بوو که له‌ناو زیاتر له‌ده‌ست‌نوسیکدا نووسرا‌بووه‌وه، بۆیه هه‌ولم دا دوا ده‌ست‌نووسی شاعیر بکه‌مه بنچینه، له‌هه‌ندیکیاندا به‌ئاسانی ده‌گه‌یشتمه سه‌ر دوا ده‌ست‌نوسه‌که، به‌لام له‌به‌رته‌وه‌ی زۆر له‌و ده‌ست‌نوسانه می‌ژوو‌یان له‌سه‌ر نه‌نووسرا بوو، نه‌وه ناچاری ده‌کردم په‌کتیکیان لێ بکه‌م به‌بنچینه و جیا‌وازییه‌کانی تر له‌په‌راویزدا نیشان بده‌م. له‌به‌رنامه‌ی چاپ‌کردنی شيعری نه‌و شاعیرانه‌ی ده‌ست‌نووسی خو‌یان له‌به‌ر ده‌ست‌دایه، پتویست به‌په‌راویز نووسین و به‌راورد کردن له‌گه‌ل ده‌ست‌نوسه‌کانی تر ناکات، به‌لکو دوا شپوه‌ی دارشتمی شيعره‌که ده‌خريته به‌رپه‌ی دیوانه‌که‌وه، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش من له‌کاتیکدا نه‌گه‌ر پشتم به‌دوا ده‌ست‌نووسی شاعیریش به‌ستبێ هه‌ولم داوه نه‌و به‌یتانه‌ی بۆی زیاد کردووه يان لتي

دهرکردوه و دانیانی پتدا نه‌ناوه، له په‌راوړتدا بیاننوسم، جیاوازییه‌کانی تر له نالوگوز
 کردنی شونې وشه و ده‌ست پتدا هیتان به‌شعیره‌که له په‌راوړتدا نه‌منووسیون و پشتگویم
 خستون. یان که شیعریکی بلاو کرابیتته‌وه و من ده‌ستنوسو خویم لا بووبی، پشتم
 به‌ده‌ستنوسه‌که‌ی خو‌ی به‌ستوه، له‌به‌رنه‌وه‌ی نه‌وه‌ک له کاتی بلاو‌کردنه‌وه‌ی شیعیره‌که
 ده‌ستکاری کرابی یان لیتیان قرتاندی. خو نه‌گه‌ر زانیبیتم ده‌ستنوسه‌که‌ی لای من
 په‌شنوسه، نه‌وه پشتم به‌روژنامه‌که به‌ستوه. له هه‌موو باریکدا تا پیم کرابی نوسخه‌ی
 پاکي شیعیره‌کانم کردوه‌ته بنچینه‌ی نهم دیوانه، بویه‌ش له هه‌موو حاله‌تیکدا به‌دوای
 ده‌ستنوسو شاعیردا گه‌راوم، چونکه ده‌سکاری کردنه‌که هی شاعیره‌که خو‌یه‌تی، که
 به‌ه‌و‌ی سه‌نه‌تسازي و سانسو‌ری هوشیاریه‌وه کردوویه‌تی بۆ‌ب‌زار کردنی شیعیره‌که‌ی له
 شتی لابه‌لای یان شونې وشه‌کانی قایم و پته‌وتر کردوه و دوا‌قه‌ناعه‌تی خو‌یه‌تی،
 ده‌ستنوس و به‌یازی که‌سانی تر نین تا جیاوازییه‌کان بنووسین و له هه‌ل‌ب‌ژاردنی ده‌قی
 شیعیره‌ی راسته‌که‌دا، بیرو‌را و چیر‌ی خو‌م بکه‌مه سه‌روه‌ر، بویه هه‌ر چو‌ن بووبی، ته‌نا‌ه‌ت
 نه‌گه‌ر له ده‌سکاری کردنه‌که‌ی له‌گه‌ل ده‌ستنوسو پیتشر جوان‌تریش نه‌بووبی، من کنهم
 تیتدا نه‌کردوه.

ده‌میتیتته‌وه سه‌ر په‌شنوسه‌کان که که‌ره‌سته‌ی په‌خنه‌گران و ده‌توانن له دوا‌روژدا بیانین
 و رای خو‌یان له‌سه‌ر چو‌نیه‌تی ده‌سکاری کردنه‌که‌ی شاعیر ده‌رب‌رن، یان بۆ‌باس و
 لیک‌کو‌لینه‌وه‌کانیان سوودیان لئ‌ وه‌ریگرن، وه‌ک چو‌ن نه‌م‌رو‌که نهم په‌شنوسانه بوونه‌ته
 که‌ره‌سته‌ی ده‌یان لیک‌کو‌لینه‌وه‌ی نه‌فسی و سایکو‌لوژی^(۲).

شاعیر زو‌ریه‌ی شیعیره‌کانی خو‌ی به‌بی ناوونیشان به‌جی هیشتبوو، بویه منیش بۆ
 چاره‌سه‌ر کردنی نهم که‌له‌به‌ره چهند وشه‌یه‌کی میسرده‌عی یه‌که‌می شیعیره‌که‌م کردوه
 به‌ناوونیشان، وه‌ک عاده‌تی نه‌و که‌سانه‌ی که بۆ شاعیره‌ کلاسیه‌کامان کراوه، چونکه
 نه‌ده‌لوا من له خو‌مه‌وه ناوونیشان بۆ شیعیره‌کان دابنیم.

له به‌رنامه‌ی ساغ‌کردنه‌وه‌ی شیعری شاعیره‌کاندا، چهند ړنگه‌یه‌ک بۆ دانانی شیعیره‌کان
 هه‌یه.

یه‌گه‌م: ریزکردنی شیعیره‌کان به‌پیتی میژووی نووسینیان.

(۲) بۆ‌نمونه پروانه کتیبی: (الاسس النفسية للابداع الفني - في الشعر خاصة) د. مصطفى
 سويف - القاهرة.

دوهم: به پیتی بابه تی شیعره کان.

له ساغکردنه وهی دیوانی شاعیره کلاسییه کانیش به پیتی پیته کانی نه بجه د شیعره کان ده نووسرینه وه، به لام له بهرته وهی (شیخ نووری) شاعیرتکی کلاسیکی نه بووه، خوی بهم ده ستووره وه نه به ستوته وه، له بهرته وهش که به شیککی زوری شیعره کانی میژووی نووسینی به سهره وه نه بوو، بویه من به پیتی (بابه ت) شیعره کانم جیا کرده وه.

شیخ نووری وهک نهریتی زۆریه ی شاعیره هاوچه رخه کانی خوی به پینووسی فارسی شیعره کانی خوی نووسیوه، له م چاپه دا من شیهی نووسینی فارسیی هم شیعرا نه م گۆری بۆ شیهی نووسینی نه مۆکه، نه مهش بۆ خوی کارتکی سووک و سانا نییه و ته گهری زۆری خسته بهرده هم و له ساغکردنه وهیدا زۆری پتوه مانوو بووم.

له زۆر دیره شیعردا، له کاتی پاگنوس کردن بیت، یان له نووسینی رهشنووسی شیعره که، شاعیر زۆر پیت و وشه ی له بیر کردوه، نه مهش بووه ته هۆی لاسه نگ کردنی شیعره که و تیکدان و شتواندن مؤسیقایه که ی. من هه ولم داوه نه م که له بهره، هه روا به جی نه هیلتم و هه ولی چاک کردنی بدهم و له په راویزشدا په نج به بۆ چۆنیه تی چاک کردنه که رابکیشم تا بوار و ده رفه ت بۆ که سانی تریش بهیلمه وه بیرو پای خویانی له مه په دره برن.

(شیخ نووری) وهک زۆر له شاعیرانی نه و سهرده مه، له شیعره کانیدا وشه ی عهره بی به کارهیناوه، له وشه عهره بییه کاندای پیتی تیدا بوو وهک: (ذ، ط، ث، ض) من به پیتی شوینی وشه که له شیعره که دا کردوومن به (ز، ت، س، ز) بویهش ده لیم (به پیتی شوینی وشه که) چونکه له و شوینانه ی زانیبیتم ته نسیر ده کاته سهر مؤسیقای وینه شیعریه که یان به یته که نه وه وهک خوی به جیم هیشته وه. له هه ندی شویندا شاعیر په راویزی نووسیوه، من له و شوینانه به نه مهانه ته وه له ژیر په راویزه کاندای ناوی خۆیم نووسیوه و به هیچ شیهیه کیش ده سکاری په راویزه کانم نه کردوه!.

ئەو سەرچاوە و دەستنوسانەى

لە ئامادەکردنى ئەم دیوانەدا لە بەردەستىدا بوون

وەک بۆمان پروون بوووە (شیخ نوورى) خاوەنى بەرھەمىيىكى زۆر و زەبەند بوو، بەلام ئەوەندەى لە چاپ دراين، تەنیا يەك كۆمەلە شیعريەتى، كە بریتىيە لە چوار شیعرو قەسىدەيەكى دريژ. ئەم كۆمەلە شیعەرە بەناوى (ھۆنراوەى نوورى شىخ سالىح) لە چاپخانەى (كامەرانى) لە سالى (٢٥٧٠ - ١٩٥٨ ز)، لە شارى سليمانيدا لە چاپ دراو. نامىلكەكە بریتىيە لە (٤٠) لاپەرەى قەوارە ناوھنجى، (٩) لاپەرەى بۆ پێشەكییەكەى (كامەران موكرى) تەرخان كراو. شیعەرەكانیش بریتين لە (شیوھى شىخ مەحمودى سەرۆك) و (ئەو كارەساتەى لە ھێنانەوھى جەنازەكەدا پرووى دا) و (لە خەوما) و (١٤ى تەممووز) و شیعريكى تریش ھەر بەناوى (چواردەى تەممووز) ھو.

(كامەران موكرى) وەك لە كۆتايى پێشەكییەكەیدا دەرى خستوو و دەلى: (زۆر سوپاسى مامۆستا نوورى ئەكەم كە ئەم سەرھەرزىيەى بە من بەخشی). (شىخ نوورى) ئەم چەند شیعەرەى داوھ بە مامۆستای ناوبراو تا پێشەكى بۆيان بنووسى و لە چاپیان بدات. كە مامۆستا (كامەران) یشم بۆ ئەم مەبەستە بىنى و دواندم وتى: (بەلى من سەرھەرشتى لە چاپدانى ئەم نامىلكەيەم كرد. ئەم چەند شیعەرم بەدەسخەتى مامۆستا شىخ نوورى وەرگرت و پێشەكىم بۆيان نووسى و بەيارمەتى خاوەنى چاپخانەى (كامەرانى) خستمانە ژێر چاپەو. ئەوەندە نەمابوو لە چاپکردنى نامىلكەكە ببینەو، كاتى ھەوالى كۆچى دوايى مامۆستامان پێگەيشت و شیعەرەكانى خۆشى بەچاپكراوى نەدى. واديارە دواى ئەوھى ئەم شیعەرەنەى داوھ بەمامۆستا كامەران، بەردەوام لەگەڵ شیعەرەكانیدا ژياو و دەستى پيدا ھێناونەتەو و لە ھەندى شۆیندا دەسكارى زۆر و لە ھەندى شۆینى تر تەنكە دەسكارى كردوون، بگرە لە دەستنوسى تازەى ھەندىكياندا بەيتى لى لابر دوون و لە ھەندى شۆینى تردا دێرى تازەى خستوو تە سەرپانەو، بۆيە من پشتم بەدەستنوسى تازەترى ھەندىك لەو شیعەرەنەستوو و خستوو مەتە برپرەى كۆتیبەكەو.

سەرچاوەى دووھى ئەو دیوانە جگە لەو نامىلكە چاپكراو، بریتىيە لە سەرچەمى ئەو شیعەرەنەى كە لە ژيانى ئەدەبى خۆیدا پەيتا پەيتا لە گوڤار و پۆژنامە كوردییەكانى كوردستانى عىراقدا بلاوى كەردوونەتەو، بەتایبەتى پۆژنامەى (ژيانەو) و (ژيان) و

(ژبن) و (زۆری کوردستان) و (بانگی کوردستان) و (پیشکەوتن) و گوڤاری (پەڕێ) و (گەلاوێژ) و (زاری کرمانجی) و زۆری تر که له بیبلیۆگرافیا یه که دا ناویان هاتوه. زۆری ئهم شیعرانهش وهک خۆیان را مگوێزانوه ته ئیو ئهم دیوانه وه. خۆ نه گهر دهستنوسیکی دیکه یه کتی لهو شیعره بلاوکراوه ئهم دهسکه وتبی، ئه وه شیعره بلاوکراوه کهم، پشتگوێ خستوه و دهستنوسه کهم کردوه به بنچینه، بۆیهش جیاوازییه کانی ئهم دهستنوس و شیعره بلاوکراوه ئهم نه نووسیوه، چونکه شیعره بلاوکراوه که له بهر دهستی خۆتەر دایه و له ههر کاتیکدا بیهوێ، دهتوانی بگهڕێته وه سهریان و له گهڵ ئه وه دهستنوسه ی من پشتم پێ بهستوه، پێکیان بهراورد بکات، مه گهر له هه ندێ حالتی پێوستدا نه بێ!

دهستنوسیکی شاعیر کاک (سدیق صالح) بۆی هێنام که کاتی خۆی زۆری بۆ گهڕام، چونکه وهک بنه ماله ی شاعیر گوێیان له ناو دهستنوسه کان دیار نه ما بوو، ئه وه دهستنوسه له قهواره ی دهفته ریکی به ریا خه ل گه وره تره. (۲۲) پارچه شیعره گرتوه ته خۆی، به مه ره که بی سه وز به ده سه خه تی خۆی ئه وه شیعرانه ی نووسی بووه وه، لهو شیعرانه دا تێیاندا هه بوو په شنوس بوو، وهک په شنوسی شیعره ی (په پوله) و (به هار) و (په باعیاتی خه یام). هه ره وه ها ره می شیعره ی شێخ نووری-ش هه ره به ده سه خه تی خۆی نووسا وه ته وه که (په مزی مه لا ماف) بۆ شیعره ی (هاوار له ده ست ماله ی) نووسی بوو. کۆمه له ی به یته شیعره ی تازه شی تێدا یه، ئهم دهستنوسه (۶۴) لاپه ره یییه که زۆر له لاپه ره کانی به سپیتی ما وه ته وه، دوو - سێ شیعره ی تازه ی شاعیره ی ده سگیر کردم، میژووی نووسینی زۆر شیعره ی دیکه شی بۆ ده رخستم که له مه و پێش له هه یج دهستنوسیکی دیکه دا ئه وه میژووانه له سه ره شیعره کان نه نووسا بوون، که ئه وه ش بۆ خۆی سوودی زۆر به ره خه گران ده گه یه نێ. سه رباری ئه وه ش شاعیر کۆمه له ی پرو داوی سیاس ی و میژووی لای خۆمان و هه نه رانی له وه دهفته ره خنجی لانه یه دا نووسی بووه وه.

مامۆستا محمه د مسته فا حه مه بۆر-یش که دهستنوسی زۆری له لایه دهستنوسی مینای شکسته که به ره می شاعیرانی کوردی تێدا نووسا وه ته وه، ئه وه دهستنوسه که سێ به شه و به ده سه خه تی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) نووسا وه، به شی یه که م و سییه می لای مامۆستای ناوبراو پارێزرا وه، که سه بری ئه وه دهستنوسه م کرد له به رگی سییه می ئه وه دهستنوسه دا کۆمه له ی شاعیره ی شێخ نووری-م بینی، له ناو ئه وه شیعرانه دا، دووانیانم لا نه بوو، که ئه وه دووانه ش (به هاری شێخ نووری شێخ صالح) و (شیوه ی زه وه) بوون.

دهستئوسیتکی دی دیسانهوه دهستئوسى مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) بوو له ناو دهستئوسهکانی لای مامۆستا (گیوی موکریانى) دهستم کهوت، نهوهش ههر ئهو دهستئوسهیه که له کاتى خۆیدا (شیخ نوورى) داواى له مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) کردووه، گۆفار و پۆژنامه کوردییهکانى بۆ پیشکتنی، بۆ ئهوهی ههرچی شیعری بلاوکراوهی خۆی ههیه بۆ بنووسیتهوه. مامۆستاش چاکى لى کردووه بهلادا و هاتووه پۆژنامه و گۆفارهکانى بۆ گهراوه، چى شیعری شیخ نوورى بهرچاو کهوتووه، له دهفته ریتکی سه د لاپه پیدایا بۆ نووسیوه تهوه، لهو دهفته ره دا شیعره کان (٤٥) لاپه پریان گرتووه. من لام وایه ته کلیف کردنى مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) له لایهن (شیخ نوورى) یهوه بۆ راپه راندنى ئهم کاره، له بنه چه دا مه به ستی بووه بۆ مامۆستا (گیوی موکریانى) بنیتر^(١) مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) له سه ره برگی یه که مى دیوی ناوه وهی دهفته ره که بۆ شیخ نوورى نووسیوه و ده لى: (کاکه نوورى! زۆر زۆر سلاوت لى نه کهم، به سه رى تۆ عموومى مه و جوداتى جه ریده ی کوردستان گه راوم له مه زیاترم بۆ نه دوز راپه وه که لیتره دا نووسیومه تهوه و هه مووی به تارىخ و نومرووی خۆی ده رجم کردووه !! دووباره بۆ که شکۆله کهش قسور ناکه م، نه توانن سى چاره ک دینار بنیتر بۆتان په وانه نه کهم، ئیتر سه لام. بچووکت - نیمزا - ١٩٣٨/١٠/٣) مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) که ده فهرموى (عموومى مه و جوداتى جه ریده ی کوردستان گه راوم) مه به ستی ئه وه یه که ههرچی گۆفار و پۆژنامه ی کوردی تا ئهو پۆژه ده رجووه، بۆی گه راوه. واته ئهو میژووه ی که ده فته ره که ی بۆ په وانه کردووه له (١٩٣٨/١٠/٣). ئهم (٢٣) شیعره ی له پۆژنامه ی (پیشکه وتن) و (ژین) و (پۆژی کوردستان) راپه گوتراوه و ده رده که وى جگه له م سى پۆژنامه یه، شوئنى تر نه گه را بى^(٢)، نه گه رچی ده لى: (عموومى مه و جوداتى جه ریده ی کوردستان گه راوم). ئهمه له لایه ک، له لایه کى تریشه وه وه ک بۆم ساغ بووه وه مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) ئهم چه پکه شیعره ی زۆر به په له نووسیوه تهوه، بۆیه له نووسینه وه یاندا تووشى زۆر هه له بووه، ئهم هه لانه ش شیعره کانى له نگ کردووه یان له هه ندئى شوئندا به ئاره زووی خۆی شیعره کانى نووسیوه تهوه، بۆیه شه له کۆتایى شیعره کاندا ئهمه پاساو ده دا و ده لى: (تیبینى: له م وه خته دا زۆر عاجز و دلته نگ بووم که ئهم نه شعارانم

(١) سه یرى ئهو نامه یه بکریته که بۆ مامۆستا (گیوی موکریانى) ناردووه و له پاشکۆی ئهم کتیبه دا بلاوم کردووه تهوه.

(٢) بۆ ئهو مه به سته سه یرى ئهو بیلیۆگرافیا یه بکه که له م کتیبه دا بۆ به ره مه بلاوکراوه کانى شاعیر ریتکم خستووه.

نوووسیوه تهوه. رچا نه کهم له خه تا چاوپۆشی بفرموی و بهقه له می عالیتان تهسحیحهی بفرموی نهجمه ددین مه لا ۱۹۳۸/۱۰/۳ ئیمزا) نهو قسه یه خۆی بۆ خۆی به لگه یه که (عاجزی) و (دلته نگه ی) نهو کاتانه ی نهو شیعرانه ی تیدا نووسیوه تهوه بووه ته هو ی بهوردی نه نووسینه وه یان.

(شیخ نووری) که دهستنووسه که ی له مامۆستای ناوبراو وه رگرتوه تهوه و دهستی کردوه به خویندنه وه یان ههستی به کهموکوری و لهنگی زۆر له شیعره کانی کردوه، بۆیه بهمه ره که بی سهوز ههولتی داوه هه ندی له وه لانه راست بکاته وه، بگره دلنیا نه بوونی تهواویشی لهو شیعرانه که بۆ مامۆستا (گیوی) ناردوه، وای لی کردوه له نامه یه کدا که بۆ مامۆستا (گیوی) نووسیوه بلتی: (غهزه ته کۆن و شه ره کانم هیشه تهوه بۆ نه وه ی به یه کیکدا بینیرم)، واته ویستویه تی نهو شیعرانه ی له رۆژنامه کوردیه کاندا بلاو کرانه تهوه بۆی بنیرئ، له شویتیکه تری نامه که یدا ده لی: (له غهزه ته کۆنه کان، به خوا هه ره نه مه مابوو کهوا بۆم ناردی. مندا لان هه موویان له ناو بر دبوو) ناردنی نهو رۆژنامه نهش دوا ی چوار ساله به سه ره تپه ره بوونی نووسینه وه ی شیعره کانی له لای نه مامۆستا (نهجمه ددین مه لا) وه، له گه ل نهو رۆژنامه نه دا هه ندی شیعره ی به دهستنووسی خۆی بۆ مامۆستا (گیوی) ناردوه. له گه ل نهو شیعرانه ی له ناو دهستنووسه کانی مام گیوی موکریانی دابوون، وینه یه کیش هه بوو، ده لێن مامۆستا گیو خۆی بۆی گرتوه. شیخ نووری له پشت وینه که ی خۆی نووسیویه تی: (نهو وینه ی ژبانم له گه ل غهزه لیک بۆ نه وه ی له مه جمووعه ی نه دیسانی کوردا نه شری بکات ته قدی می خوشه ویستم گیو کرا ۱۹۳۸/۱۱/۱۹ ئیمزا).

قسه ی خۆمان بی، له به ره نه وه ی مامۆستا (نهجمه ددین مه لا) زۆر بهوردی شیعره کانی له رۆژنامه و گو قاره کان بۆ شیخ نووری نه نووسیویه وه، له به ره نه وه ش که له کاتی چاوخشاندم به رۆژنامه و گو قاره کان زیاتر ههستم به وه هه لانه کرد^(۳).

(۳) بۆ غه ونه: شیعره ی (له کوردستاندا کرانی) که شیعره ی وه رگیت دراوه و له دوو ژماره ی رۆژنامه ی (ژبان) دا بلاو کراوه تهوه، که چی مامۆستا (نهجمه ددین مه لا) هه ره دوو وه رگیت ره که ی به یه ک شیعر زانیوه و داویه تیه پال (شیخ نووری)، به لام شیخ نووری وه رگیت ره ی هه مان شیعر که له لای نه (زێوه) وه وه رگیت دراوه جیا ی کردۆ تهوه. له به ره نه وه ش دهستنووسه که له به ره دهستی خوینه راندا نییه، بۆیه نه که و ته به راور دکردن و په راویز نووسین بۆ هه لانه کان. نه وه نه ده نه بی یه کسه ره پشتم به شیعره بلاو کراوه کانی نیو رۆژنامه و گو قاره کان به ست و کردمن به سه ره چاوه ی باوه ی پیکراو، چونکه نه گه ره بۆ نهو مه بهسته خه ریکه ی په راویز نووسین بووما یه. نهوه ده بوایه چن دان لاپه ره ره ش بکه مه وه.

بۆيە من زۆر پشتم بهو دهستنوسه نه بهست. بههه رحال نهو دهستنوسه نه وندهش له سوود گهيانندن بهدەر نه بوو كه به تهواوي به لاوهم نابي، بهلكو شيعره كه ي كه بو (نه حمه د بهگي توفيق بهگ) و تراوه، جگه له دهستنوسه كانى (نه جمه ددين مه لا) له هيچ دهستنوسى كى تر يان له هيچ رۆژنامه و گۆنارتيكدا بهرچاوم نه كهوت، له بهر نه وه ناچار بوم بو نهو شيعره يان بهگه پتمه وه سه ر دهستنوسه كانى ماموستا. نه مه له ولا بوهستى، له لايه كى تر يشه وه زۆر شيعرى بلاو كراوه ي شيخ نوورى هه بوون، له كاتى بلاو كردنه وياندا هه ندئ وشه يان لئى گۆر ي بوون، وشه ي تر يان له جيگه يان دانابوو، به لام (شيخ نوورى) به مه ره كه بى سه وز چاكي كرد بوون و راسته كه ي نووسيبوو. وهك گۆر ينى وشه ي (كورد) به (شه رق) له شيعره وه رگير اوه كه ي (له كوردستاندا گراني). ياخود به چيژى خۆي دهسكاري هه ندئ وشه ي كردووه كه بو خۆي به له بار تر و گونجاوترى بينيوه.

سوودى كى ترى نه م دهستنوسه له ئاماده كردنى نه م ديوانه دا نه وه يه كه (شيخ نوورى) به دهستخه تى خۆي سى شيعرى خستوه ته سه رى كه شيعرى (شه و) و (شه وئى بازئى به بازى كى وت نه ي يار) و (چاوت كه دوو ميسراعى كوتبخانه يى...) بوون. له لاپه ره كانى دوايى دهفته ره كه ش به دوو لاپه ره به مه ره كه بى سه وز ژيانى خۆي به دهستخه تى خۆي بو ماموستا (گيو) نووسيوه ته وه. ماموستا (گيو) يش شيعره كه ي كه بو (مه لا فه ندئ) نووسيوه به دهستخه تى خۆي له و دهفته ره دا نووسيوه ته وه، چونكه كاتى خۆي (شيخ نوورى) نه م لاوانه وه يه ي به هۆي ماموستا (گيو) وه بو (عه زه ددين) ي كورى نار دووه.

دهستنوسى كى ترى ماموستا (نه جمه ددين مه لا) م له لا بوو كه برى تيبه له (٢٢) لاپه ره، وا دياره نه م چه ند لاپه ره يه به شى بووه له كه شكۆلتى ك و له و كه شكۆله ده ره يتر اوه، نه م به شه لاپه ره (١٥ - ٣٦) ي نه و كه شكۆله ي گرتوه وهك له سه ر لاپه ره كانى دهفته ره كه نووسراوه، نه م دهستنوسه نه م شيعرانه ي تيدا نووسرا بووه وه: (عه سكه ر)، (پوتبه ي عه زه مه ت لائيقى زاتى كه بزانتى)، (شين بو سالى ١٩٢٦م)، (له سه ر نيوه به يتى كى ياوز سولتان سه ليم)، (مرثيه بو عه بدولكه ريم بهگ حاكى مونفه ريد سالى ١٣٤٨ه)، (دل)، (مه دحى مته سه ر پفى سليمانى نه حمه د بهگي توفيق بهگ).

دهستنوسى كى ترى ماموستا حه وت لاپه ره بوو^(٤)، نه مه شيان له كه شكۆلتى ك جيا كرابووه وه. نه م دهستنوسه نه م شيعرانه ي لاي خواره وى تيدا بوو: (عه سكه ر) و (وقت

(٤) نه م دهستنوسه يان به هۆي كا ك (عه بدولكه ر قيب يووسف) وه ده ستم كه وت.

ارشادست) و (نومیدی زه‌مانه، ئەمه‌لیکه به‌د و بێ سوود) و (کوردي په‌تی: شاره‌زوور تاکو بلتی جیگه‌یه‌کی...) و (ئه‌له‌سه‌فه‌ی نووری: نابی موونه‌وهر به‌گولێ یه‌خه‌یی چاکه‌ت)، له‌گه‌ڵ شیعی (تالعی کوردي به‌دبه‌خت).

که‌شکۆلێکی دیکه‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌ ئه‌رشیقی د. مارف خه‌زنه‌دار پارێزرا بوو به‌ناوی (سۆزی نیشتمان)، ژماره (١١٤٥) ی له‌سه‌ره و ساڵی ١٩٤٥ نووسراوه‌ته‌وه. ئەم شیعرانه‌ی شیخ نووری له‌ لاپه‌ره (٤٠٢ - ٤١٠) یان له‌و ده‌ستنووسه‌دا گرتوه‌ و ئەم شیعرانه‌ ده‌گرنه‌ خو: (وا به‌هاره‌ات و هه‌وا غالیه‌...) و (ئه‌ی بادی سه‌با په‌یکی خه‌یالاتی ئەدیبان) و (وه‌لامی زیوهر بۆ ئه‌و شیعه‌) و (شین بۆ شیخ عه‌زیزی بۆ).

ده‌ستنووسیکی تر به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز نووسرابوو، قه‌واره‌که‌ی له‌ ده‌فته‌ریکی به‌ریاخه‌ڵ گه‌وره‌تر بوو، به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر نووسرابوو. ئەم ده‌ستنووسه‌ش یه‌کیکه‌ له‌و ده‌ستنووسانه‌ی بۆ (گیوی موکریان) ناردوه. نامه‌یه‌کیشی له‌ دوا لاپه‌ره‌ی ئه‌و ده‌ستنووسه‌ له‌ ساڵی (١٩٤٢) دا بۆ مامۆستا (گیو) نووسیوه، هه‌ر له‌و نامه‌یه‌دا ده‌لتی ئەم ده‌ستنووسه‌م ناو نا (توحفه). ئەم ده‌ستنووسی (توحفه) یه‌ بریتییه له (٢٠) لاپه‌ره. چوارینیکی و ده‌ پارچه‌ شیعی گرتوه‌ته‌ خۆیه‌وه، که ئە‌مانه‌ن: چوارینیکی به‌ناوی (نووریکه‌ که‌ دیده‌ هه‌ددی بینینی نییه) له‌گه‌ڵ شیعی: (شیوه‌نی ئاو‌په‌حمانی خالۆزای، به‌هار، به‌هار، بۆ دۆستیکی قه‌دیی خۆی نووسیوه، سلیمانی چ خۆشه‌ نه‌وبه‌هاران، هاو‌زبانم زبانی منه، ساقیا مه‌ی بیته‌ تیکه‌ڵ به‌زمه‌ بادی نه‌وبه‌هار، ئاده‌میزاد، گردی سه‌یوان، ئه‌ی پۆچی په‌وانم مه‌به‌ له‌م وه‌زعه‌ مکه‌ده‌ر).

له‌ ناو ده‌ستنووسه‌کانی کۆری زانیاری عێراق - ده‌سته‌ی کوردي - ده‌ستنووسه‌کانم پشکنی و چهند ده‌ستنووسیکی په‌شنووسی شاعیرم ده‌ست که‌وت، ئەم ده‌ستنووسانه له‌سه‌ر چهند کاغه‌زێکی خو‌رشیدی نووسرابوو. که‌ سه‌ره‌تای نووسین و دامه‌زراندنی شیعی (بۆ میژوو) بوو، هه‌روه‌ها له‌ ناو ئەم ده‌ستنووسانه‌دا که له‌ کاتی خۆیدا کۆری شاعیر پێشکه‌شی کۆری زانیاری کردوه، ده‌ستنووسیکی تری شیعی (له‌ خه‌وما) م بیني که به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز له‌ ده‌فته‌ریکی بچکۆلانه‌ی به‌ریاخه‌ڵ نووسرابوو. له‌ راستیدا له‌ ناو په‌شنووسی ئەم ده‌سه‌خته‌تانه‌ی شاعیر ته‌نیا په‌شنووسییکم به‌رچاو که‌وت که له‌ ده‌ستنووسه‌کانی لای خۆمدا نه‌بوون، که ئه‌ویش شیعیکی موسته‌زادی بێ ناوونیشانه، به‌لام له‌به‌رنه‌وه‌ی نوسخه‌ی پاک‌نوس کراوی ئەم شیعه‌رم ده‌ست نه‌که‌وت، بۆیه‌ خسته‌مه

دهستنوو سیکی تر که به ده سه خه تی شاعیر نووسراوه، بریتییه له دهفته ریکی دوو سه د
 لاپه رهیی، که دوا پاکنووسی هه ندی لهو شیعرانه یه تی که له دهستنوو سی (که لاپه زان) دا
 هه بوون، ئەم دهستنوو سه (۹۰) لاپه رهیه. نووسینه وهی ئەم شیعرانه بۆ چەند مانگی بهر له
 مردنی ده که ریتیه وه، له سه بهرگی ناوه وهی نووسراوه (بهرگی دووه م). به لایمه وه ئەم
 دهستنوو سه زۆر جیگهی متمانه بوو، بۆیه شیعره کانیم یه کسه ر خسته بهر په وه - متن - ئەم
 شیعرانه ش بریتین له: (له خه وما، ۱۴ ی ته مموز ۱۹۵۸، ۱۴ ی ته مموز، بۆ میژوو، گرتنی
 شیخ له تیف، ناچم بۆ به غدا، بۆ بیکه س). (بهرگی یه که می) ئەم شیعره پاکنووس کراوانه
 که شاعیر که یشته وه ته دوا دارشتنیا زۆری بۆ که رام نه مدۆزییه وه.

کۆمەلەئى بەرھەمى نادىارى شېخ نوورى

پىراسكە شىعرى توند گرى دراو
لە ترسى گەپان، لە كون ناخراو
بىرى ئازادى و وتارى نووسراو
لە كونه مشكى قوولا ھەلگىراو

شېخ نوورى

نەمە ھەستى شاعىرىكە، شېخ نوورى لە ترسى زەبر و زەنگى سىستى پادشاھەتى،
بەرھەمىكى زۆرى بوو تە خۆراكى مشك و لە ژىر گلا رېزون. گەواھى شاعىرىكە، مەرگى
زادەى فېكر و ئەندىشەى خۆى بىنيو و بەدەستەكانى خۆشى ناشتوونى. يان لە نزىكەو
ئاگای لە دەيان چىرۆكى لەناوچوون و فەوتانى بەرھەمى ھاوړئ شاعىرەكانى ھەيە. ئەو تە
مامۇستا (كامەران موكرى) دەلى: (مامۇستا شېخ نوورىش بىگومان زۆر شتى و سەير و
(بەئەندىشەى) بەسەر ھاتوو، وە ئەو بەيتانە ھەستى خۆى و ئىمەمانانە^(۱) راستە
(شېخ نوورى) كە ھىشتا لە ژياندا بوو بەرھەمى فەوتاو، بەلام لە دواى مەردىشى
بەرھەمىكى زۆرى بى ناز كەوتوون و تەپوئۆزى بىنازىيان لەسەر نەتەكىنراو، بۆيە
بەشىكى گىرنگى ئەو بەرھەمانەى يان فەوتاون يان پەرشوبلاون و لەبەر دەستدا نېن. لە
نەجمى ئەو سۆزاغ و گەپانەى كەردوومە بۆ دەستگىركردنى شىعر و بەرھەمى (شېخ
نوورى) گەيشتمە سەر ئەو پايەى كە ئەو شاعىرە جگە لەوەى بەرھەمىكى شىعرى زۆرى
لەى و ن بوو، كۆمەلەئى بەرھەمى بەرخىشى ديار نىيە. ئەو بەرھەمانەش بەلگەى ئەو ن كە
شېخ نوورى خاوەن تاقىكردنەو و بەھرەيەكى بەپىت و دەولەمەند بوو و لە پال ئەو شەو
رۆشنىرىكى گەورەى سەردەمى خۆى بوو. سەربارى ئەو بەھرە و توانستە سەروشتىيەى
لەو پياو دەا ھەبوو، مەزىتىكى تا بلىتى جەرگ سۆز و بەھىمەتەش بوو لە ئىشكەردن و خۆ
پىگەيانەندا، چونكە زوو ھەستى بەو كەردو، ئەو مىللەتەى ئەو يەكەىكە لە پۆلەكانى،
مىللەتەىكى بى پشەتيوان و بى كەس و پاشكەوتوو، لەبەر ھەندى وىستەويەتى وەك
عادەتى زۆر رۆشنىر و مەوئەوەرى ئەو سەردەمە، بەھرەى خۆى لە زۆر بوارى رۆشنىرىدا

(۱) ھۆنراوئى نوورى شېخ سالىح - چاپخانەى كامەرانى سلىمانى - ۱۹۵۸ پېشەكى ل ۹.

تاقی بکاتهوه. به ته نیاش نه یو بستووه ئیسه که ی ده یکات خو له قهره دان و تاقیکردنه وه
 بیت و بهس، به لکو وهک شوین پی هه لگرتیکی رۆشنبیری نه و سه رده مه، ههستی به زۆر
 که موکورتی و کون و که له بهری رۆشنبیری و نه ده بی کردووه و به دلسۆزییه وه دهستی بۆیان
 بردووه و پچه یانی شکاندووه، چونکه هه موو لایه نه کان دهق و مۆر نه شکاو بوون، بۆیه
 ده بینین له زۆر له و بوارانه دا کارامه و دهست په نگینه نه هاتووه ته کوپ و مهیدانه وه.

ئهم شاعیره به جارێ چه ند ئیشی کی پاپه پاندووه، بۆیه ده کری سهره پای
 شاعیرایه تییه که ی وهک وهرگیتپر و وهک پۆژنامه نووسی قوئاغی کی ناسکی کوردستان،
 وهک یه که م په خه نگری تیۆری، وهک هه لگرتی ئالای بیرى نوێ و وهک نووسه رى سیاسى،
 وهک شانۆنوس و ئاماده کارى ئۆپه ریت، وهک زمانزان و نووسه رى رێزمان، وهک یه کی تیک
 له شۆپه سوارانى بواری شیعری درێژ و چیرۆکه شیعر و سروود، چی له دهست هاتبێ
 درێغی نه کردووه. له پیناوی پیتشکه وتنى میلله ته که ی و بلاوکردنه وه ی بیروبا وه ی
 نوێخوازی و پیتشکه وتنه خوازان له کوردستاندا، تا ئه مێش وهک میلله ته سه رازاد و
 سه رفرازه کانی دنیا له په وتی شارستانی هت دوا نه که وێ. به هه ر حال به م ده موده سه ته
 مه به ستم نییه له و به هه ره جوړاو جوړانه ی شیخ نووری بکو لمه وه، چونکه لیکۆلینه وه ی
 به شیک له م به هه رانه م خستووه ته به رگی دووه می ئهم به ره هه مانه ی شیخ نووری، که له
 وتاره کانیدا به پروونی بیروبا وه ی خوێ خستووه ته روو. ئه وه ی لیته دا مه به ستمه
 ده ستنیشان کردنی ئه و کۆمه له به ره هه مه به رخانه ی شاعیره، که له دوا ی مردنی خوێ که س
 ده رباره ی چاره نووسیان هه یچ نازانی، ته نه نه ت به نه ماله ی شاعیریش نازان ئه و ده ستنوس
 و به ره هه مانه که وتوونه ته لای کێ. منیش ئه که رچی سه رو سو راغی کی زۆرم کرد نه که ی شتمه
 نه فجامی تیک. له و به وایه شدام نازاد کردنی ئه و به ره هه مانه له زیندانی تاریکی،
 زیندوو کردنه وه ی که له په وری ئهم شاعیره یه و به ته وای به هه ر و رۆشنبیری و شوین و
 پایه ی له لاما ن روون ده بیته وه. ئیستاش با بزانی ئهم به ره هه مه ون به وانه کامانه ن.

* له بواری وهرگیتپراند (شیخ نووری) به رگی یه که می کتیبی (کورد و کوردستان) ی
 (مه ردوخ) ی وهرگیتپراوه. مامۆستا (هه ردی) ده لێ: (من ئه و کتیبه م له سالی
 ۱۹۵۷) دا دیوه و ما وه یه ک له لام بوو. له دوا ییدا دامه وه به شیخ نووری) شیخ
 جه نابی کوړه گه وه ی شاعیر و هه روه ها شیخ هه سیبی کوړی شیخ نه حمه دی شیخ غه نی
 به شیکیان له و وهرگیتپراوه خو ئیندوو ته وه و ناگیان له وهش هه یه که وهرگیتپراوه که ی ته و او
 کردووه. واته وهرگیتپراوه که ی ته واهه. کاک (جه مال مو فتی) یش ده لێ: [له سالی

(۱۹۵۷) دا من به شیکم لهو کتیبه له سهر ته کلیفی خوی نووسییه وه. نهو کتیبه ی له فارسییه وه وهرگتر ابو، زور له گه لیدا هیلاک بوو بو. کاتئ وهرگترانی نهو کتیبه له لایهن (محهمد فیدا) وه که وتووه ته بازاره وه وتوویه تی: وهرگترانه که ی ورد نییه و بگره له نه مانته به دووره. وا دیاره نهو وهرگترانه نهو دهست و نهو دهستی زوری کردووه و له دوایشدا له لای که سی ماوه ته وه که جارئ مه علوم نه بووه کتیه؟!

* ههر له بواری وهرگتراندا له زمانی فارسییه وه، کتیبیکی دهرباره ی (شاعیرانی فارس) ناماده کردووه. وهک ماموستا (محهمد سالح دیلان) ده لئ: (دده تهرتکی دوو سه د لاپه رییه بو، بریتی بو له ژیان و به سهرهات و کومه لئ شیعری (شاعیرانی فارس) له گه ل لیکو لینه وه یه کی تیرو ته سه ل دهرباره ی شیعه رکانیان. شیخ نووری دهیزانی من حه ز له شیعری هه ندئ لهو شاعیرانه ده که م، به تاییه تی شیعری که لیمی هه مه دانئ، بویه هینای بو من تا بیخو ئنمه وه) دوا ی بیستنی نهو قسه یه له ماموستا (دیلان) که و ته هه وال پرسین و عه و ال بوون به دوایدا، به لام نه گه ی شتمه هیچ نه نجامیک، که کاک (جه مال موفتی) ی شم بینی و باسی نهو ده ستووسه م لا کرد، نه ویش له لای خو یه وه نه وه ی دوویات کرده وه و وتی: (له سالی ۱۹۵۷) نهو دده تهره م دیوه و شیخ نووری به ته مابوو لهو ساله به دواوه دیراسه له سهر کومه لئ شاعیر بنووسی و شیعه رکانیان وهرگترئ، له راستیدا نه و نه دی من ناگام لئی بی شیخ نووری به نیسبه ت نا و نه دی رۆشنیری نه وسا له هه موویان پیشکه و تووتر بوو، مو تاله عه ی زوری ده کرد و ناگای له نه ده بی تورکی و فارسی بوو، نهو دده تهره شم له لابوو و له سهر ته کلیفی خوی به شیکم بو نووسییه وه).

* شیخ نووری له نامه یه کدا که بو ماموستا (عه لانه دین سه جادی) نووسییه و ده لئ: (نامه که تانم وهرگرت لیم عایه ن بوو نه ده بیاته که تان زور جوان خو ئندو ته وه، به رانه بر به و زه حمه ته تان سوپاسی بی پایانتان پیشکه ش نه که م)^(۲). که نامه که م له ماموستا (عه لانه دین) وهرگرت، داوا ی روونکردنه و شه م لی کرد دهرباره ی نهو نه ده بیاته ی بوی ناردووه بیخو ئنیتته وه، وتی: (کاتی خوی شیخ نووری پیش نهو نامه یه دده تهرتکی دوو سه د لاپه رییه بو ناردم که دهرباره ی عه رووز و ره وانبیژی نووسی بووی، نمونه کانی له شیعری کوردی بوون. له راستیدا نهو پیاوه له عه رووز زور مته به حیر بوو.

(۲) بره وانه نامه ی سییه م که له پاشکوی ژماره (۱) ی نهو کتیبه دا بلاو کراوه ته وه.

شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی له‌م باب‌ه‌ته‌دا هه‌بوو، به‌لام چونکه مه‌توازیع بوو، بۆ منی ناردبوو سه‌رنج و تیبینی خۆمی بۆ بنووسم و پاشان پێشه‌کییه‌کی بۆ بنووسم تا له‌ چاپی بدات. له‌ کاتی‌که‌دا من له‌ چاو ئه‌و شاره‌زاییه‌کی ئه‌وتۆم له‌ عه‌رووز نه‌بوو. ئیتر ئه‌و ده‌فته‌ره‌ ماوه‌یه‌ک له‌ لام مایه‌وه و له‌ دواییدا بۆم نارد‌وه‌ه سلیمانی. جا نازانم چی لێ کرد و چی لێ به‌سه‌ر هات؟!.

* (شیخ نووری) وتویه‌تی: (ته‌بعی مو‌تیعیه‌تی زۆر ته‌سادوفی کردووه‌ له‌ گه‌ل مه‌رحووم ئه‌حمه‌د موختار به‌گی کوری عوسمان پاشادا هه‌ر ئه‌و مه‌سه‌ره‌عیکی وتووه‌ منیش نیوه‌که‌ی تر. ئه‌سه‌رتکیان هه‌یه‌ به‌ (نشر) ده‌ره‌ق به‌ده‌ستووری ئه‌ده‌بیاتی کوردی له‌ ته‌واو بوون دایه‌). ئه‌مه‌شم له‌و ده‌ستنوسه‌ی مامۆستا (گیوی موکریان) راگو‌یزاوه‌، که‌ یه‌که‌سه‌ر له‌ ده‌می خۆی وه‌رگرتووه‌، بۆیه‌ش راناوی قسه‌که‌ری تێدا‌یه‌، به‌لام داخه‌که‌م ئه‌و شیعرانه‌ی که‌ له‌ گه‌ل (ئه‌حمه‌د موختار جاف) دا وتوونی ده‌سمان نه‌که‌وتن، ئه‌و ئه‌سه‌ره‌ش که‌ به‌ (نشر) ده‌ره‌ق به‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردی نووسیویانه‌ و له‌ ته‌واو بوون دایه‌ دیار نییه‌. می‌ژووی ئه‌و ده‌ستنوسه‌ش (۱۲/۱۲/۱۹۴۲) ی پێتویه‌.

* له‌ (۱۴/۹/۱۹۸۲) دا له‌ ماله‌وه‌ سه‌ری مامۆستا (مه‌حمه‌د مه‌هلود مه‌م) دا ده‌رباره‌ی شیخ نووری که‌وتینه‌ گفتوگو‌ کردن و وتی: (له‌ گه‌لاله‌ کاتبی ناحیه‌ بووم، ئه‌ویش مو‌دیر ناحیه‌ بوو، زۆریه‌ی شه‌وان له‌ گه‌ل یه‌که‌تر دا‌ده‌نیش‌تین. شیخ نووری له‌ قسه‌کانیدا دیار بوو ژبانی رۆشن‌بیری تورک زۆر کاری تێکردبوو. زۆریش هه‌زی له‌ شاعیریکی تورک ده‌کرد که‌ ناوی (جه‌ناب شیهابه‌دین) ه‌. (۳) ئه‌و کاته‌ (شیخ نووری) ده‌فته‌ریکی پانی حیساباتی له‌ لا بوو، کو‌مه‌لێ شیعی تێدا نووسی‌بووه‌وه‌، ئه‌و ده‌فته‌ره‌ی دا به‌من بی‌خو‌ینمه‌وه‌ و بی‌روپای خۆمی له‌سه‌ر ده‌ربیرم. وه‌ک بیرم بێ شیعی‌ریکی تێدا بوو به‌ناوی: (ده‌بی به‌وه‌زیر نابی به‌پیاو) (۴) که‌ حیکمه‌تێکی فارسی بوو کردبووی به‌ شیعر. له‌ گه‌ل شیعی (په‌پووله‌) و (ژیانی ئاده‌میزاد) م له‌ بیره‌. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ئه‌و ده‌فته‌ره‌م دایه‌وه‌ خۆی.) ئه‌م ده‌ستنوسه‌شمان ده‌سگیر نه‌بوو.

* بۆ پرسیار و سۆراغکردن ده‌رباره‌ی شیعر و ژبانی (شیخ نووری) ده‌باوه‌ په‌نا بیه‌مه‌ به‌ر که‌سیکی وه‌ک مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه‌)، که‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ هاو‌نشین بووه‌ و له‌

(۳) دوو کوری به‌و ناوه‌وه‌ ناو ناوه‌.

(۴) ئه‌مه‌ یه‌که‌تیکه‌ له‌و شیعرانه‌ی، ده‌ستم نه‌که‌وتووه‌.

سهردهمیکدا زۆر بهیه‌که‌وه بوون، له لایه‌کی تریشه‌وه خزمایه‌تییان له‌گه‌ل یه‌کتردا هه‌یه. که‌ چه‌ومه‌ لای و باسی پڕۆژه‌که‌م بۆ کرد و هه‌والی ده‌ستنوس (شیخ نووری) م لێ پرسی وتی: (له‌ کاتی خۆیدا زۆریه‌ی ئیواران به‌یه‌که‌وه‌ بووین و به‌زۆری کاتمان به‌یه‌که‌وه‌ پاده‌بوارد. نووری که‌ شیعرێکی تازه‌ی ده‌نوس، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆی ده‌خویندمه‌وه‌، ده‌فته‌ریکی به‌ریاخه‌لم هه‌بوو له‌و ده‌فته‌ره‌دا به‌شیخ نووری-م ده‌نوسییه‌وه‌. وای لێ هات ئه‌و ده‌فته‌ره‌م به‌ده‌سخه‌تی خۆی پڕ کرده‌وه‌. له‌ دوا‌ییشدا هه‌ر شیعرێکی ده‌ستنوسی خۆی یا نامه‌یه‌کی که‌ بۆمی ناردبوو هه‌موویم خستبووه‌ دووتویتی ئه‌م ده‌فته‌ره‌ چکۆلانه‌یه‌ و له‌گه‌ل ده‌ستنوسه‌کانی (خواجه‌ فه‌ندی) باوکم و کۆمه‌لێ ده‌ستنوس و کتییی ده‌گه‌من و دانسقه‌ی تره‌لم گرتبوون. له‌ سالی (١٩٧٤) دا به‌هۆی بارودۆخی ئه‌و کاته‌ سلیمانیم به‌جێ هێشت. ئه‌مه‌ش وای له‌ خوشکه‌ - نه‌زیره‌ که‌ریم - کردبوو که‌ ئه‌وسا (به‌پێوه‌به‌ری) کتییخانه‌ی مۆزه‌خانه‌ بوو، که‌ له‌ رووی دلسۆزییه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستنوس و کتیبانه‌ نه‌فه‌وتین و له‌ کتییخانه‌ی ناوبرا‌دا بیانپاریزی، هاتبوو له‌ ماڵه‌وه‌ ئه‌و کتیب و ده‌ستنوسانه‌ی بردبوو و له‌وئ سجلیکی تایبه‌تی بۆ ناوی کتیبه‌کان و ده‌ستنوسه‌کان کردبووه‌وه‌) من که‌ ئه‌و قسانه‌م بیست یه‌کسه‌ر چه‌ومه‌ لای (نه‌زیره‌ خان) که‌ ئیستا فه‌رمانبه‌ره‌ له‌ - په‌روه‌رده‌ی سلیمانی - تا وه‌ک شاره‌زایه‌ک له‌ شوێنی ئه‌و کتیب و ده‌ستنوسانه‌ یارمه‌تیم بدات. خوشکه‌ (نه‌زیره‌) به‌ده‌نگمه‌وه‌ هات و ته‌له‌فۆنی بۆ یه‌کێ له‌ فه‌رمانبه‌ره‌کانی مۆزه‌خانه‌ کرد، ئه‌وه‌ی پێ راگه‌یاند ئه‌و ده‌ستنوس و کتیبانه‌ی له‌ کوێ داناوه‌ و چۆن له‌ سجلیک ناویانی نووسیوه‌، ئنجا داوا‌ی لێ کرد ئه‌و سجله‌م بۆ ده‌ربه‌یتنی و بیدا به‌ من سوودی لێ وه‌ریگرم. که‌ چه‌ومه‌ ئه‌وئ کابرای فه‌رمانبه‌ر چونکه‌ چاک ده‌یزانی ئه‌و ده‌ستنوس و کتیبانه‌ (لرف)یان لێ دراوه‌ و له‌ ده‌ست یه‌کێک له‌ کۆنه‌ فه‌رمانبه‌ره‌کانی لای خۆیان رزگاری نه‌بووه‌، که‌ هیوایه‌تی - لرف - لێدانی کتیب و ده‌ستنوسی کردوه‌ به‌پیشه‌ی خۆی، بۆیه‌ دوا‌ی چاو و پراو کردن و هه‌ندێ هێتان و بردنی سجله‌کان وتی: (کاکه‌ شتی وامان لا نییه‌)!!

دوا‌ی ئه‌وه‌ جاریکی تر چه‌ومه‌وه‌ لای مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه‌) وتی: (من دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌م داوام لێکردنه‌وه‌، ئه‌و ده‌ستنوس و کتیبانه‌م بۆ بگێتینه‌وه‌، به‌لام وا دیار بوو هه‌ر ئه‌وسا بردبوویان). ون بوون و نه‌مانی ئه‌و چه‌ند ده‌ستنوسه‌ له‌ کتیبخانه‌ی ناوبراو ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ له‌ مه‌ولا که‌س پڕوای به‌فه‌رمانبه‌رانی ئه‌و کتیبخانه‌ نه‌میتنی و هیچ کتیب و ده‌ستنوسیکیان نه‌دات. له‌ کاتیکدا ئه‌و ده‌ستنوسانه‌ که‌ ده‌بته‌ مولکی

کتیبخانه‌یک نابی به‌هیچ جوریک بدرینه دست‌کەس و ئەو‌هی که زۆر پتویستی پتیا
 هەبێ بۆی هەیه به (فۆتۆکۆپی) وینەیان بگرتەوه و بیگه‌رتنیتەوه بۆیان و
 به‌ئەمانه‌تیشەوه ئاماژه بۆ سەرچاوه‌کە‌ی بکات. ئەمانی ئەو دەست‌نوسانه‌ شێوه‌یه‌کی
 ره‌وای تێدا نابینم، بۆیه هەر کاتی له هەر کونیکه‌وه سەر هه‌لبه‌دن، من مه‌سه‌له‌که
 ده‌خه‌مه (دادگا) وه تا له‌مه‌ولا کتیبخانه‌کان ریزی که‌له‌پووری کورد بگرن و بازرگان و
 مافیاکانی ئەده‌بی کوردیش، به‌م شێوازه‌ نا‌ره‌وايه ته‌س‌روف به‌که‌له‌پووری کورده‌وه
 نه‌که‌ن.

* مامۆستا (نهمه‌ددین مه‌لا) که له کاتی خۆیدا به‌پاره به‌ده‌سخه‌ته‌ خۆشه‌کە‌ی خۆی
 به‌ره‌می شاعیرانی ده‌نوسیبه‌وه. یه‌کێ له‌وانه (شیخ‌نووری) بوو که وه‌ک چه‌ند
 براده‌ریک ده‌لێن له ده‌فته‌ریکی دوو سه‌د لا‌په‌ره‌یی به‌ره‌مه‌مێکی زۆری شیخ‌نووری
 نووسیبوه‌وه، و تیشیان په‌نگه‌ ئەو ده‌ست‌نوسه‌ که‌وتبیته‌ لای مامۆستا (شیخ‌مه‌مه‌دی
 خاڵ) و هه‌والی ئەم ده‌ست‌نوسه‌م لی‌ پرسی وتی: (من نه‌مدیوه‌ و نازانم که‌وتوه‌ته‌ لای
 کێ). دوا‌ی ئەوه‌ش له زۆر که‌سی تر پرسیا‌ری ئەو ده‌ست‌نوسه‌م کرد، به‌لام هەر ده‌ستم
 نه‌که‌وت^(۵).

(۵) سەر‌ه‌رای ئەو ده‌ست‌نوس و ده‌فته‌رانه‌ی که له سەر‌ه‌وده‌ا باس‌مان کردن، ئەوه‌نده‌ی من بزانم چه‌ند
 شیعه‌ریکی تری (شیخ‌نووری) گووم بووه و جا‌ری چه‌ندی هه‌ولم دا ده‌ستم نه‌که‌وتن، له‌وانه‌ شیعه‌ریکی
 که له سالی (۱۹۲۵) دا شیخ‌نووری دا‌وای کۆمه‌له‌ شه‌تلیکی له مه‌لا خالیدی مه‌حوی کردوه، که
 مه‌لا خالید له خانەقا‌کە‌ی (مه‌حوی) دا بایه‌خی زۆری به‌گۆل و شه‌تل داوه. کاتی که سەر له‌ ئی‌واره‌ی
 پۆژی ۱۹۸۱/۹/۲ له‌گه‌ل کاک (که‌مالی ره‌مزی مه‌لا مارف) چوینه‌ لای مامۆستا (شیخ‌مه‌مه‌دی
 مه‌حوی) پتی را‌گه‌یاندم که‌وا شیعه‌که‌ نه‌ماوه، ئەگه‌رچی خۆی شیعه‌که‌ی بینیه‌ و ئەم دیره‌شی له‌ بیر
 ما‌بوو بۆی خۆیندینه‌وه. (گۆلی مینا و جۆزی و شه‌سته‌په‌ر و شه‌وبۆ ره‌فیع‌م بێ). که به‌مامۆستا
 (ئه‌خۆل)م وت سه‌د و ئەوه‌نده‌ شیعه‌ری شیخ‌نووری-م ده‌ست که‌وتوه‌، وتی: (من له‌و به‌روایه‌ دام شیخ
 نووری زیاتر له‌ حه‌وت سه‌د شیعه‌ریشی هه‌بو‌وبێ).

شيعری شېخ نووری له ديوانی (بېخود) دا

له کاتي ناماده کړدنی ديواني (شېخ نووری) چند دهستونوسېکم له بهر دهستدا بوون، له ناو نهو دهستونوسانه دا چند شيعرېکم که وته بهرچاو، پيتستر له ديواني (بېخود) دا بينيېوومن، بويه بو ساغکردنه وې نه چنده شيعره، ههول ددهم له سهریان بوهستم و ههلوپسته يه ک بکه م تا روښنايي زياتريان بخه م سهر. لهو بروايش دام نه من و نه کاک (محهمه دی مه لا که ريم) که سهرپه رشتی له چاپدانی نه دیوانه ی کردوه مه به ستيکمان هه بی، جگه له وې به هه موو لایه ک ههول بدهین راستی بپيکين و نه م جوړه گري کويرانه بکه پنه و تا بهرهمی هر شاعيرېک بچيته وه لای خاوه نه راسته قينه کې خويه وه. کاک (محهمه د) یش هر نهو مه به سته ی هه یه، بويه له کوتايی نهو وتاره ی دهریاره ی (دلاوهران) وه نوو سيويه تی ده لتي: (هيتستا مه سه له که پتيوستی به ليکولينه وې تره و نه بی زياتری له سهر بنووسري).

شيعری يه که م که دراوه ته پال ماموستا (بېخود) پارچه شيعری (دلاوهران) ه. که له لاپره (۱۳۶ - ۱۴۰) ی ديوانه که دا بلاوکراوه ته وه. به لگي سهره کی به هی (بېخود) زانینی نه م شيعره پشت به ستنه بهو پرايه ی ماموستا مسته فا سائب (۱۹۰۴ - ۱۹۸۱) که بوکاک (عبدالپه حمان موفتي) نوو سيوه و ده لتي: (له سالی ۱۹۲۲) له که رکوک قوتابی بووین، به يانیان به تورکی گوزانیان پي نهو تين. بيستم که جه نابی (بېخود) ته شريفی هاتوه بو که رکوک، چوومه خزمه تی له (به رته کيه)، وه له دوی به خير هاتن عه رزم کرد ليړه به تورکی گوزانیان پي نه لتي، نهو یش فهرمووی جا مسته فا چیت نه و؟ وتم: قوربان سروود يکمان به کوردی بو دابني هه تا ئيمه ش له بهری بکه ين. فهرمووی باشه، به يانی وهره وه تا سرووده که بهری. به يانی چوومه وه خزمه تی نه م (سرووده ی فهرموو بو)! خوتنديه وه بوم، منيش په وانم کرد و بر دم بو قوتابخانه وه به قوتابيه کورده کانم په وان کرد. (خویشی نوسخه يه کی نارد بو سليتمانی بو شېخ نووری شېخ سالح که له روژنامه کاندلاوی بکاته وه). نجا قوتابخانه کان هه موو برديان و قوتابيه کان له بهريان کرد. سرووده که له سليتمانی بلاوکرايه وه و ناوی شېخ نووری-يان له سهر دانابوو، وه له کتیبی (گوزانی کوردی) دا به ئيمزای (م. نووری) بلاوکراوه ته وه. نه م سرووده له سهر

ئاوازی (دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد) ئەوتری) جاری با لە پێش ھەموو شتیکدا و پێش ئەوێ ھیچ بەلگەیەک بەیتمەو دەمەوێ ھەنگاو ھەنگاو لەسەر ئەو قسانە بوەستم و موناقلەشیان بکەم. لە دواییشدا دیمە سەر دوو وتارەکی کاک (محەممەدی مەلا کەریم) کە دوا بەدوای لە چاپدانی دیوانە کە بلای کوردوونەتەو^(۱) ئنجا خاسیەتەکانی ئەم شیعەرە باس دەکەم، تا لەگەڵ خاسیەتی شیعری ھەر شاعیرەیان بەراوردی بکەم.

لە پێشەوێ کە مامۆستا (مستەفا سانیب) دەفەرمووی: (لە سالی ۱۹۲۲ لە کەرکوک قوتابی بووین) وەک کاکە (حەمە) لەسەر قسەکە (کاکە فەلاح) ئاماژەی بۆ کردووە، ئەم شیعەرە لە ئەسڵدا لە ژمارە (۲۱) ی رۆژنامەی (ژیانەو) سالی (۱)، (۲۴) ی شەعبان ۱۳۴۳، (۱۹) ی مارتی ۱۹۲۵ دا و پاشماوەکە لە ژمارە (۲۲) ی سالی (۱)، (۱) ی رەمەزان ۱۳۴۳، (۲۶) ی مارتی (۱۹۲۵) دا بلای کراوەتەو، کە ئەم شیعەرە ناوی (نێتیبەھ) و بەپەخشان لە فەرەنسییەو، لە لایەن مامۆستا (محەممود جەودەت) ھوێ کراوە بەکوردی و خۆی لەم بارەییەو دەڵێ: (بینائەن عدەلەیی دەرحەق ئەم گۆرانییە کە گۆرانی (عەزیمەت) نەختی عەرزی مەعلوومات بەلازم ئەزانم. ئەم گۆرانییە لە تەرەف ژنە فرانسێتیکەو کە ناوی (ماری ژوزف شەنی) یەو و تراو و لە ناو فرانسێزەکاندا بوو بەگۆرانییەکی زۆر مەرغوب و مەشھووری میلی. بەندە کە خۆتندمەو ئەم مەوزووعەم وەک فەوەرانی حسیاتییک...) تا ئەڵێ: (فیکری مۆنەزیمەکی کە ئەساس تەشکیل دەکا بەنەزەر ئەحوالی روحییە و تەمایلاتی خۆمانەو نەختی ھەلمگێتیایەو، بەمقەدیمە کە یەو عەرزەم کرد. لە تەرجومە کردنی عەرزی ئەسلیشەم ئەگەر یەکتی لە شاعیرەکانمان مەوزووعەکی لا چابوو بەزمانی خۆمان نەزمی بفرمووی، تا کۆلە تەرەف مائالەکانی مەکتەبەو بەگۆرانی بیژرێ. لام وایە ئەم ھیمەتە ھەموو ھاوخت و ھاوژمانان خوشحالی دەکا). مێژووی بلای کوردنەو ئەم پەخشانە لە رۆژنامەی (ژیانەو) دا ئەو دەردەخات کە ئەو مێژووی خوالێخوشتبوو (مستەفا سانیب) باسی لێو دەکات لەگەڵ یەکتەدا یەک ناگرەو، چونکە سالی بلایبوونەو پەخشانە کە (۱۹۲۵) ھ، کەچی ئەم دەڵێ: (لە

(۱) پروانە رۆژنامەی (بیری نوێ) ژمارە (۶۶) ۱۹۷۳/۹/۲۶ وتاری: دیسانەو لە بارە شیعری (دلاوهران) ھو. ھەرھەا گۆڤاری بڕایەتی ژمارە (۱) سالی (۱) خولی دووھم. نووسینی (محەممەدی مەلا کەریم).

سالی ۱۹۲۲ له که رکوک... پیتش نهم میژووهش په خشانه که له هیچ شونینکدا بلالو نه کراوه توه، بېگومان بیرى شيعره کهش هه ر له و په خشانه وه وهرگیراوه. هه ر بۆ نه و مه به سته له گه ل کاک (جه مال موفتی) چوینه مالی کاک (عه بدولر حمان موفتی)، داوای ده ستونوسى نه و شيعره م لى کرد، به ده سخته تى ماموستا (بېخود) نووسرايسته وه. چونکه نه و زووتر پتی راگه یاندم که هه موو شيعره کانی ماموستا (بېخود) ی به ده سخته تى خوی له لایه و لای خوی پاراستوونى، به لام خوی له داوایه که م بیده نگ کرد. که وتاره که ی کاک (حه مه ی مه لا که ریم) م بینى بۆم دهر که وت هؤی پشت خستى داوایه که م له لایه ن کاک (عه بدولر حمان موفتی) یه وه نه و یه که کاک (حه مه د) نووسیویه تی: (که ده ستونوسه کانی خوالیخو شبوو (بېخود) یان دایه ده ستم بۆ نه و ی پتکیان بخه م و لییان بکۆلمه وه و ناماده یان بکه م بۆ چاپ، پارچه ی (دلاوهران) یش یه کیتک بوو له و پارچانه که له ناو نه و ده ستونوسه دا بوون. به لام نه ک به خه تی (بېخود) ی خوالیخو شبوو خوی، به لکو به خه تیکى تازه) په نگه نهم خه ته تازه یه ش هه ر خه تی کاک (ناوړه حمان) خوی یان خه تی که سیکى دیکه بیت.

هه ر چۆنى بیت (شیخ نورى) وه ک شاعیرتکى چالاک و پر له جموجوولى نه و سه رده مه ی ته مه نى خوی، به ته نگ داوایه که ی ماموستا (مه حمود جه وده ت) وه چوه و نهم شيعره به په خشان وهرگیراوه ی کردوه به شيعر. وه ک کاکه (حه مه) نووسیویه تی، بۆ یه که م چار له (دیاری لاوان) دا بلالو نه کراوه توه، به لکو بۆ یه که م جار هه ر له و سآله ی ماموستا (مه حمود جه وده ت) وهرگیرانه که ی تیدا بلالو کردوه توه نهم شيعره ش له سپاره یه کی بچووکى (۱۵) لاپه رهی، له سالى (۱۹۲۵ - ۱۳۴۴) دا له چاپخانه ی - بلدیة - له سلیمانى له چاپ دراوه و به ناوای (گۆرانى کوردی) بلالو کراوه توه و له سه ر به رگه که ی ناوه ویدا نووسراوه: (له سه ر نه مری عالی موته سه ریف و موفه تیشى ئیدارى چاپ کراوه) وه ک ده زانین نه و کاته موته سه ریفى لیوای سلیمانى پیاویتی خزمه تگوزار و موونه وهرى وه ک (نه حمه د به گى توفیق به گ) بوو که دۆست و هاوړتی (شیخ نورى) بووه. له مه وه بۆمان دهرده که وئى که هه ر له و سآله دا (مه حمود جه وده ت) شيعره به په خشان وهرگیراوه که ی بلالو کردوه توه، نهم گورج کردویه تی به شيعر و له م نامیلکه یه دا بلالو کردوه توه. له دوايیدا (کوردی و مه ربوانی) دواى تپه رینى حه وت سآل به سه ر له چاپدانى نهم نامیلکه یه دا له سه ر هه مان پتودان و پئ و شوتن له سالى (۱۹۳۲) دا نامیلکه یه کیان هه ر به ناوونیشانى (گۆرانى کوردی) له چاپخانه ی - الأیتام - له چاپ

داوه و شیعرى (دلاوه‌ران) یشيان له نامیلکه چاپکراوه‌کەى سالى (١٩٢٥) وه‌رگرتوه و سه‌رله‌نوئى له (گۆرانى کوردى) یه‌که‌ى خو‌ياندا بلاويان کردووه‌ته‌وه، ناوه‌که‌شيان له (ئینتیباه) وه‌ کردووه‌ به (دلاوه‌ران)، که (دلاوه‌ران) له نامیلکه‌ى یه‌که‌مدا ده‌سته‌ى یه‌که‌م. جگه له‌وه‌ش (کوردی و مەریوانی) به‌ئه‌مانه‌ته‌وه شیعره‌که‌یان رانه‌گو‌یزاوه‌ته ناو نامیلکه‌که‌ى خو‌یان و به‌شیکى ئه‌م شیعره‌یان قرتاندووه، بگه‌ له‌ زۆر شو‌ئندا له‌نگیان کردووه. هه‌ر ئه‌مه‌ش وای له‌ کاک (حه‌مه) کردووه له‌ کو‌تایى شیعره‌که‌دا به‌ل‌ت: (له‌ خو‌ئندنه‌وه‌ى ئه‌م شیعرانه‌ ده‌رئه‌که‌وئى له‌ هه‌ندئى (مصرع) یانا له‌نگیه‌کى ناشکرا هه‌یه. ئیمه‌ جارئى ئه‌م له‌نگیه‌مان پێ چار نه‌کرا، چونکه له‌ کتیبى (گۆرانى کوردی) به‌واوه سه‌رچاوه‌یه‌کى ترمان لا نه‌بوو. له‌و‌تسا به‌م جو‌ره نووسرا‌بووه که ئیمه‌ لی‌ره‌دا بلاومان کردووه‌ته‌وه). ئه‌م قسه‌یه‌ ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئى که ئه‌م ده‌ستنووسى (دلاوه‌ران) ه‌ی خراوه‌ته به‌ر ده‌ستى کاک (مه‌مه‌د) جیبى متمانە پێکردن نه‌بووه، چونکه به‌هه‌له‌ له‌به‌ر ئه‌و نامیلکه‌یه‌یان نووسیه‌وه‌ته‌وه، بۆیه ده‌لئى: [له‌ کتیبى (گۆرانى کوردی) به‌واوه سه‌رچاوه‌یه‌کى ترمان لا نه‌بوو] ئه‌وه له‌ کاتیکدا (کوردی و مەریوانی) به‌بێ په‌نجه‌ راکێشان بۆ نامیلکه‌ى یه‌که‌م زۆریه‌ى هه‌ره زۆرى سروود و گۆرانییه‌کانیان نه‌قل کردووه.

مامۆستا (بێخود) وه‌ک کاکه (حه‌مه) بۆى چووه (وه‌رگێڕانیکی تری پارچه‌ فه‌ره‌نسییه‌که‌ى پێش می‌ژووى شیعره‌ به‌په‌خشان وه‌رگێڕاوه‌که‌ى نه‌دیوه تا شیعره‌که‌ى له‌سه‌ر ئه‌وه دانابێ، جگه له‌وه‌ى بلاوکراوه‌ته‌وه. فه‌ره‌نسیشى نه‌زانیه‌وه تا به‌ل‌تین ئاگای له‌ وه‌رگێڕانه‌که‌ى (مه‌حمود جه‌وده‌ت) نییه، گومانیش له‌به‌رده‌م ئه‌وه ناهێل‌تته‌وه که (مه‌حمود جه‌وده‌ت) پێش سالى (١٩٢٥) ئه‌م شیعره‌ى وه‌رگێڕای‌تته سه‌ر زمانى کوردی و پێشانى (بێخود) ی دا‌بێ، تا (بێخود) له‌سه‌ر ئه‌وه بنچینه‌ى شیعره‌که‌ى دا‌رشتبێ و پاش سێ سالی‌ش ئنجا (مه‌حمود جه‌وده‌ت) شیعره‌ به‌په‌خشان وه‌رگێڕاوه‌که‌ى خۆى بلاوکرد‌بیتته‌وه، چونکه کاک (مه‌مه‌دى مه‌لا که‌ریم) هه‌ر خۆى به‌لگه‌یه‌کى به‌هێزى به‌ده‌سته‌وه‌یه که ده‌لئى: (لی‌ره‌دا ئه‌وه‌ى که من بیرم بۆى ئه‌چئ ئه‌وه‌ته که مه‌حمود جه‌وده‌ت هه‌ر له‌ سالى ١٩٢٤ - ١٩٢٥ دا ئه‌م پارچه‌یه‌ى کردووه به‌کوردی، چونکه هه‌ندئى په‌لارى تیا داناوه به‌رابه‌ر به‌ره‌وشتى حکومه‌تى خوا لئى خو‌ش بوو شیخ مه‌حمودى حه‌فیدا (من لی‌ره‌دا ئه‌و په‌لارانه‌م نه‌نووسیه‌وه) که له‌و سالا‌نه‌دا له‌ شو‌رشدا بوو به‌رانبه‌ر به‌ئینگلیز)، ئه‌مه‌یان ساله‌که‌ى که مامۆستا په‌نجه‌ى بۆ راکێشا بوو به‌هه‌له‌ى ده‌خاته‌وه. ئنجا که ده‌لئى: (عه‌رزم کرد لی‌ره به‌تورکى گۆرانیمان پێ ئه‌ل‌تین، ئه‌ویش فه‌رمووى جا مسته‌فا چیت

ئەوئ؟ وتم: قوربان سرودىكىمان بەكوردى بۆ دابنى ھەتا ئىمەش لەبەرى بەكەين.
فەرموى باشە. بەيانی وەرەو تا سرودەكە بەرى. بەيانی چومەو ە خزمەتى ئەم سرودەى
فەرموو بوو).

كە زانيمان بېرى سەرەكى و ھەوتىنى ئەم شىعرە نە ھى مامۆستا (بىخود) و نە ھى
(شىخ نوورى) يە، ئەى چۆن بەم دەمودەستە مامۆستا (بىخود) ئەو ەرگىرانەى دەسكەوت
و بەشەوتىك توانى بۆى دانىشى ئەم ئۆپەرتتە جوان و بەھىزەى لى بەھنۆتتەو؟! لە
كاتىكدا ئەگەر ئەم پىش بلاوکردنەو ەى ەرگىرانەكەش ئەم شىعرە بەپەخشان ەرگىراو ەى
دەسكەوتى و بەسەردان چووبى بۆ كەركووك ئايا لەم سەردانەدا، شىعرە بەپەخشان
ەرگىراو ەكى لەگەل خۆى بردوو؟ كەواتە ئەم ئۆپەرتتە پىشتەر نووسراو، بگرە
ئامادەكراو و ئىنجا لە نامىلكەيەكىشدا بلاوكرائەتەو. رەنگە لەم ەالەتەدا (بىخود)
لەسەر داخواى (مستەفا سائىب) ئەم نامىلكەيەى پەيدا كەردى و شىعرەكەى (شىخ
نوورى) لەبەر نووسىبىتەو. كە ئەم شىعرەشى داو بەكاك مستەفا ئەو بەھىچ شتەيەك
بەلگە نىيە بۆ ئەو ەى شىعرەكە بە ھى (بىخود) بزائىن، چونكە كە سەلماندمان ئەو سالى
مستەفا سائىب ناو بردوو ەلەيە، ئەو تەنبا سالى ەرچونى شىعرە بەپەخشان
بلاوكرائەكە و نامىلكە چاپكرائەكەى سالى (۱۹۲۵) مان لەبەر دەستدا ەمىنۆتتەو.
كاتى ئۆپەرتتەكەش لە سلىمانىدا بلاوكرائەتەو و مامۆستا (بىخود) ىش بەسەردان چووبى
بۆ كەركووك، (مستەفا سائىب) چۆنى زانى: (نوسخەيەكى ئارد بۆ سلىمانى بۆ شىخ
نوورى شىخ سالى كە لە رۆژنامەكاندا بلاوى بكاتەو...)؟! ئنجا كە ەللى مامۆستا
(بىخود) سەرى كەركووكى داو، سەردانىش جىتشىن بوون نەبى بۆ ماو ەيەكى دوورودرىژ
چ پىويست ەكات ئەو شىعرە بۆ (شىخ نوورى شىخ سالى) بنىرى، تا لە رۆژنامەكاندا
بلاوى بكاتەو؟!.

شىعەرىك ەك كاك (مستەفا) ەللى: لەسەر داخواى خۆى و بەشەوئ نووسرا بى،
باو ەر ناكەم خاوەنەكەى ئەو ەندە پەلەى بى و زوو بلاوى بكاتەو، پىش ئەو ەى چاوى پىدا
بگىرۆتتەو و لە رووى (سەنەتەسازى) يەو ەستى پىدا نەھىنۆتتەو. لەو سەردەمەشدا،
واتە لە سالى (۱۹۲۵) دا شىخ نوورى ھىچ پتەوندىيەكى بەرۆژنامەو ەنەماوو، بەتايەتى
ئەو رۆژنامانەى خۆى ئىشى تىدا كەردوون، ەك (رۆژى كوردستان) و (بانگى
كوردستان). ئىتر نازانم بەج بۆنەيەكەو ئەم شىعەرى بۆ (شىخ نوورى) ئاردوو؟ لە
كاتىكدا خۆى بەسەردان چووبى بۆ كەركووك بۆچى خۆى نەيناردوو بۆ رۆژنامەكان بۆى

بلاو بکه نه وه؟! یان که به ناوی (شیخ نووری) یه وه بلاو کرایه وه، بۆچی (شیخ نووری) خۆی بێدهنگ کردووه و (بێخود) نه هاتووه ته قسه؟! بۆیهش کاک (حه مه مه) ناهه قی نه بووه که ده لێ (منیش که نه مه مه دی که و ته دوود لێیه وه، ناخۆ به راستی نه مه پارچه یه هی (بێخود) بێ وهک کاک (مسته فا سائیب) نووسیویه (یا وهک له دیاریی لاواندا بلاو کراوه ته وه، هی شیخ نووری شیخ صالح بێ؟ سرنجم نه دا شتیه و ناوه روکی شیعه که له شتیه و ناوه روکی شیعه کانی تری بێخود ناچن که له بهرده همان دان، به لکو له شتیه و ناوه روکی شیعی شیخ نووری یان پیره میترد یان گۆزان نزیکن. نه مه وای لێ کردم که شیعه که به هی (شیخ نووری) دابنیم. له ولایشه وه قسه کانی کاک مسته فا سائیب مه و دای نه وهی نه نه هیشته که دوود لیم بێنێ و (ناچار پیرام نه دا) که راسته شیعی بێخود خۆیه تی و دیاره له بهر هۆیه کی تایبسه تی به ناوی (م. نووری) یه وه بلاوی کردووه ته وه).

وا دیاره کاکه (حه مه) وهک خۆی ده لێ (ناچاری) وای لێ کردووه بپیار بدات که نه مه شیعی (بێخود) ه، نه گینا هیچ هۆیه کی تایبسه تی و گشتی له نارادا نییه، نه مه شیعه به ناوی (م. نووری) یه وه بلاو بکاته وه. تۆ بێتی که سێک شیعی تکی نووسی بێ وهک کاک «مسته فا» ده لێ په رووشی بلاو کردنه وهی بووبی و نارد بیتی بۆ سلیمانی بۆ نه وهی له رۆژنامه کاندای بلاوی بکاته وه، شیعه کهش جارێک له سالی (۱۹۲۵) دا بلاو کرابیتنه وه و جارێکی تر له سالی (۱۹۲۷) دا به ئۆپهریت پێشکهش کرابی و له سالی (۱۹۲۸) (*) و (۱۹۳۲) دا بۆ جارێکی دیکه بلاو کرابیتنه وه، هه ر ده رفه ت بۆ مامۆستا (بێخود) هه لته که وتبێ هیچ نه بێ به قسه، په نجه یه ک بۆ نه و راستیییه درێژ بکات؟ نه وه ده لیم و نابێ نه وهش له یاد بکه ین که مامۆستا (بێخود) له سالی (۱۹۰۰) دا که (هه له بجه) دا حاکم بوو، کچێکی ماره کردووه، نه و کچه به رووداوێک مردووه، له و کاته وه له شیعه وتن سارد بووه ته وه، مه گه ر تاک و ته را نه گینا له شیعی ناینی به ولاره شیعی تری نه نووسیوه. له کاتی گه ران و عه و دال بوونیشدا به وای ساغ کردنه وهی نه مه شیعه، چه ندان کهس که هاوچه رخی نه م دوو شاعیره ن و له سه رده می نه واندایان، نه وه یان بۆ دووپات کردمه وه که شیعه که هی «شیخ نووری» یه نه ک (بێخود).

(*) مه به ست له بلاو کردنه وهی له (گۆزانی کوردی) که له سالی ۱۹۲۸ دا له لایه ن که ریم سه عید زانستی له گه ل کۆمه لێک سه روود و گۆزانی چاپ و بلاو کراوه ته وه.

له لایه کی تریشه وه ماموستا (بیتخود) شیعریک نالی دیریکی کورت و دیریکی درژ بیت. جگه لهو شیعره ی ئیستا که دراوه ته پالی هیچ نمونه یه کی شیعره تری نابین، لهم جوړه کیشانه و نهو شیوازی تیدا ره چاو کردی، بویه وهک کاک (حه مه) دهلی: [که دیوانه که ی بیتخود دهرچو به هوی «دلاوه ران» سه وه له ناو کوړ و کومه له نه ده بییه کانی سلیمانیدا بولغاختیک پیدا بو، وا دیاره نهوان زیاتر ته ماشای شتوه و ناوه رۆکیان کرد بو دیارکردنی خاوه نی راسته قینه ی «دلاوه ران»]. پدیدابونی نهو مقومقویه ش له بهر نه وه یه زور لهو که سانه ی له نزیکه وه لهم مه سه لیه ناگادارن مان و نه گهر به وردیش له مه سه له که نه زان، نه وه له شاعیریان بیستوه و ناگایان له بهر و توانایی نهو بو، یان له که سانی پیتش خو یان بیستوه، چونکه هیچ کامیکیان ناحه زی ماموستا (بیتخود) نین تا له ناحه ق شیعره که ی لی بکه ن به هی «شیخ نووری». (کاکه ی فله للاح) یش ههنگی له داری کلور نه دوزیه ته وه که (گه یشته) نه وه بتوانی پارچه یه ک په خشان بدوزیته وه که ناوه رۆکه که ی به ته واوی له ناوه رۆکی «دلاوه ران» نه چن، چونکه نه م مه سه لیه، شتیکی زور زق و ناشکرا و وونه و که م که سی نه ده ب دوستی نه م سه رده مه، نه خاوه لا رۆشنییر و نه دیه کان ده دوزیه ته نه م مه سه لیه نه زان. بنگومان (کاکه ی فله للاح) یش هه ر له ده می نه وانه وه بیستوه تی و له وانه وه قوزتویه تییه وه. به زیره کی و ته قه لای خوی نه گه یشتوه ته نهو راستیه، نجا شیعره به په خشان وه گیتراوه که ش نه ک هه ر له «دلاوه ران» ده چن، به لکو ته واوی په خشان که یه له قالبی ئویه ریتی کدا که له ژبانی کورده وه نزیک بی. ماموستا (شاکر فه تاح) دهریاری نه م شیعره ده لی: [له سالی ۱۹۲۷ من قوتابی بووم له قوتابخانه ی (فه یسه لیه) که شیخ نووری خوی هات و نه م شیعره ی بی له بهر کردین و من یه کیک بووم له ناو کوزسه کان که به شداربووم له نه داگردنی نه م ئویه ریته. شیخ نووری به دهنگی خوی، که دهنگیکی تا بلتی نایابی هه بو به نیمه ی ره وان کرد] نجا ده لی: [هه ر نه وسا پیتی راگه یان دین که شیعره که به بونه ی شوړی گه وری فه رنه سه وه دانراوه. خوالیخوشبوو (مه حمود جه وده ت) که نه فسه ر و نه دییتیکی کورد بو له سالی ۱۹۲۵] به په خشان گوزیه سه ر زمانی کوردی، (شیخ نووری شیخ صالح) که هونه رمه ند و نه دییتیکی به ناوبانگی نهو سه رده مه ی کورد بو کردی به هونراوه. له نگه ریکی تاییه تی جوانیشی بو دوزیه وه له سه ر له نگه ری [دیشب کی مرا وضع وطن در نظر آمد] که ناوازیکی فارسی بو^(۲) له سالی (۱۹۲۷) له لایه ن تیپی

(۲) ئیستاش ماموستا (شاکر فه تاح) نهو ناوازی له بیر ماوه و پیتش دوو سال له سه ر به کره یه ک تواری کردوه و پیتشه کی نه رشیقی نه مینداریتی رۆشنییری و لاوانی کردوه.

لاسا ییکردنه وه و ساز و ئاوازی قوتابخانه‌ی یه‌که‌می سوله‌یانییه وه، ئهم گۆزانییه له شێوه‌ی (ئۆپهریت) دا لاسایی کرایه وه و گۆزانییه‌که‌ش گوترا. به‌لای دانیش‌توانی ئهو سه‌رده‌مه‌وه زۆر په‌سند بوو، هه‌روه‌ها بۆ جارتیکی تر له‌سه‌ر شانۆی [یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی شه‌قلاوه] له‌ سالی (١٩٥٤) دا له‌ ژێر چاودێری مامۆستا (شاگر فه‌تاح) خۆی، بۆ جارتیکی تر ئهم ئۆپهریته‌ بووژێنراوه‌ته‌وه و پێشکه‌ش کراوه. ئه‌وانه‌ی ده‌وریان تێدا یاری کردووه، بریتی بوون له‌ فه‌رمانبه‌ران و قوتابیانی (شه‌قلاوه). مامۆستا (شاگر فه‌تاح) ده‌لتی ئۆپهریته‌که‌ جێگه‌ی په‌زنامه‌ندی بینهران بوو^(٣) ئهم ئۆپهریته‌ له‌ چه‌ند ده‌نگێکی جیا‌جیای وه‌ک: [دلاوه‌ران - دایک - باوک - مناله‌کان - که‌چه‌کان - ئافه‌رت به‌ مناله‌وه - کۆرس]^(٤) پێکه‌ها‌تووه و ئهم هه‌وت ده‌نگه‌ جیا‌وازه، هه‌ریه‌که‌یان به‌جیا، کۆمه‌له‌ که‌سانیک ده‌وری تێدا ده‌بین و هه‌ریه‌که‌یان به‌جلویه‌رگی تایبه‌تی خۆیا‌نه‌وه دینه‌ سه‌ر شانۆ.

ئێستا ده‌مه‌وی بزانم کاک (مسته‌فا سائب) چۆن توانی ئهو شیعهره‌ دوورودرێژه به‌قوتابیان له‌به‌ر بکات؟! ئه‌وه‌ گوتمان په‌رۆشی قوتابییه‌کان بۆ سه‌روودی کوردی وای لیکردن و زوو ئه‌زه‌ری بکه‌ن، به‌لام ده‌بی بزانین کێ ئاوازی بۆ داناون و په‌راوه‌ی پێ کردوون، بۆ ئه‌وه‌ی ئهو ده‌وره‌ جو‌ر به‌جو‌رانه ئه‌دا بکه‌ن؟ یان بۆچی مامۆستا (بێخود) که‌

(٣) لهم قسانه‌ی سه‌ره‌مه‌دا سوودم له‌ موخازه‌ریه‌کی ده‌ستنوسی مامۆستا (شاگر فه‌تاح) وه‌رگرت، که‌ له‌ پایزی سالی (١٩٧١) له‌ هۆلی (تطبقات دار المعلمین فی السلیمانیه) دا پێشکه‌شی کردووه. موخازه‌ره‌که‌م له‌ خۆی وه‌رگرت.

(٤) ئه‌مه‌ یه‌که‌م ده‌سته‌پێشخه‌رییه‌ له‌ بزوتنه‌وه‌ی هه‌نهری ئۆپهریته‌دا. کاک مه‌حمود زامدارش له‌ کتێبه‌که‌یدا «ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ئاواز و گۆزانی کوردی» ل ١٥٥ ده‌لتی: [له‌ نیوئیمه‌شدا، تا ئێستا گه‌لی هه‌ولتی ساده‌ و سووک بۆ په‌ره‌پێدانی ئهم هه‌نهره‌ په‌رزه‌ دراوه‌ یه‌که‌ هه‌ولتی - به‌بۆچونی من - که‌ وه‌ک به‌لگه‌نامه‌یه‌کی نووسراو، بۆمان مابێته‌وه، ئۆپهریتی «دلاوه‌ران»-ه‌ که‌ له‌ سالی (١٩٣٠) و به‌خامه‌ی «ع. نووری» نه‌مر نه‌خسه‌ی کێشراوه، که‌ خۆی له‌ خۆیدا، نیشانه‌یه‌کی سه‌وزی وه‌چه‌ی یه‌که‌می بزوتنه‌وه‌ی پۆشنبیری کوردیا‌نه‌ له‌م باره‌یه‌وه). به‌لام ئۆپهریته‌که‌ له‌ سالی (١٩٢٥) به‌خامه‌ی «م. نووری» یه‌ نه‌ک «ع. نووری». هه‌روه‌ها به‌روانه‌ رۆژنامه‌ی (هاوکاری) ژماره‌ «٣٥٥» ١٩٧٧/٢/١٦ گۆشه‌ی (ده‌نگی) و تارێکی کاک مه‌حمود زامدار به‌ناوی (به‌لگه‌نامه‌ییکی تر) که‌ ده‌لتی: [لام وایه‌ ئه‌مه‌ یه‌که‌م ده‌س پێشکه‌ری و یه‌که‌م ئۆپهریتی کوردیه‌ی، که‌ به‌ شیعهره‌ نووسرا‌بێته‌وه... سه‌یره‌...!].

مه‌به‌ستی بووه سروود به‌شه‌ویک دابنێ، سروودیکی کورتی خۆی نه‌داوه‌تی و په‌نای بردووه‌ته به‌ر ئهم پارچه شیعره به‌په‌خشان وه‌رگه‌تپاوه درێژه، که ئه‌رک و ماندوویتی زۆرتی ده‌وێ وه‌ک له‌وه‌ی خۆی بینوسێ؟! دوایی شیخ نووری که شیعره‌که هی خۆی نه‌بووبی چۆن به‌و گه‌رم‌گوهری که‌فوکوله‌وه ده‌چی له‌ قوتابخانه به‌دوای کۆکردنه‌وه‌ی (کۆرس) ده‌گه‌ری و به‌ده‌نگی خۆی راهێنان و په‌راوه‌یان پێ ده‌کا؟!

ئهو سروودانه‌ی که له‌ نامیلکه‌ی (گۆرانی کوردی) دا له‌ سالی (١٩٢٥) له‌ چاپ دراوان، به‌ئاگاداری حکومه‌ت و [کاپتن لاین] (*) تا سالی (١٩٣٠) له‌ قوتابخانه‌کانی سلیمانی وتراوه‌ته‌وه، هونه‌ره‌که‌شی بۆ مه‌سه‌ره‌پیی ئه‌وسا ئهمه‌ده‌ به‌گی توفیق به‌گ ده‌گه‌ریته‌وه، بۆیه من وای بۆ ده‌چم ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی (مسته‌فا سائیب) راستیش بێ ئه‌وه له‌ سالی [٩٢٥ - ١٩٣٠] بووه، نه‌ک سالی (١٩٢٢)، که ئه‌مه‌ش وابێ دیسان ده‌پرسینه‌وه چۆن کاک (مسته‌فا سائیب) زانیویه‌تی (بێخود) نوسه‌ی ئهم شیعره‌ی ناردووه بۆ سلیمانی، له‌ کاتیکدا شیعره‌که له‌ سالی (١٩٢٥) ته‌نیا له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا بلاوکراوه‌ته‌وه که نامیلکه‌ی (گۆرانی کوردی) یه‌؟!

که ئهم شیعره لهم نامیلکه‌یه‌وه که‌وتبێته ده‌ستی خۆتنده‌واران و قوتابیان و به‌شێوه‌یه‌کی ره‌سمی له‌ قوتابخانه‌کان خۆتندرابێ، ئیتر نازانم کێ له‌ خۆیه‌وه ناوی (م. نووری) له‌سه‌ر ئهم سرووده‌دا نه‌اوه‌؟! که زانیمان سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می ئهو شیعره‌ پشت به‌ستنه‌ به‌و نامیلکه‌یه‌، جارێکی تر ده‌پرسین: (بێخود) که به‌سه‌ردان چووبی بۆ که‌رکووک، کاک (مسته‌فا) خۆشی له‌ که‌رکووک بووبی و له‌ نزیکه‌وه ئاگای له‌ مه‌سه‌له‌که نه‌بووبی که ئهم شیعره چۆن ها‌تووه‌ته‌ نووسین، ئه‌وه‌شی به‌چاکی پوون نه‌کردبێته‌وه که چۆن زانیویه‌تی (بێخود) ئهم شیعره‌ی ناردووه بۆ سلیمانی؟ له‌ کاتیکدا ئهم قوتابی بووه و (بێخود) پیاویکی به‌ته‌مه‌ن و خاوه‌ن پایه‌ی خۆی بووه، به‌ چ شێوه‌یه‌ک ئهو هاو‌پێتییه‌ به‌تینه‌ له‌ نێوانیاندا په‌یدا بووه‌؟! که‌واته ئهم قسه‌یه‌ که له‌ په‌راوێزی ئهم شیعره‌دا نووسراوه، ته‌نیا وه‌ک قسه‌ ده‌میته‌ته‌وه.

له‌ مه‌سه‌له‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی ئهم شیعره‌ش به‌ناوی شیخ نووری کاکه (حه‌مه) ده‌لێ: (جا له‌جیاتی کاپتن چاپمن که سه‌ره‌ره‌شتی شالاری به‌سه‌ردادانی شاری سلیمانی کردووه، ئه‌فسه‌ریکی یه‌ده‌گی ئینگلیزیان خسته‌ شوینی ئهو که کاپتن لاین بو. ل ٢٤. کشف القناع عن بعض الوقائع العراقية - الجزء الأول - مذكرات عبدالعزيز ياملكي في العراق - ١٩٥٧ - حقوق الطبع محفوظة للمؤلف - مطبعة دار المعرفة - بغداد.

نازانم مه به سستی کاک مسته فا له م بلاوکردنه وهیه، بلاوکردنه وهی ناو رۆژنامهیه یان بلاوکردنه وهی به ده مه. خۆزگه ئه مه ی پروون ئه کرده وه و بۆی ده رئه خستین ناخۆ چۆن و له کویتدا بلاو کراوه ته وه، تا زیاتر مه سه له که مان بۆ پروون ببیته وه. هه ر چه ند کاک (محهمه د) له سه ره تای وتاره کهیدا ئه وه ی ده رخستوه که له گوڤاری (دیاری لاواندا) بلاو کراوه ته وه، به لام من سه رچاوه ی یه که م جاری بلاوکردنه وه ی ئه م شیعره م ده ستنیشان کرد، به هیچ جوړیکیش له گوڤاری دیاری لاوان و یادگاری لاوان-دا بلاونه کراوه ته وه، دوا ی ئه وه ی بۆمان ده رکه وت ئه م چه ند قسه یه نه له پرووی میژووه وه راسته، نه به لگه یه کی راست و دروستی ئه وتۆی داوه به ده سه ته وه که پیاو دلێ پیتی ئاو بخواته وه، بۆیه ئه و که سه ی باسه که ی بۆ کاکه (حه مه) گپراوه ته وه، قسه کانی وه ک بلقی سه ر ئاو وان و هیچیان ناچه نه سه ر یه ک، بۆیه ش مونا قه شه م کرد تا بیسه لمیتم ئه و قسانه هاو سۆزی و لاریونه وه یه کی تیدا یه بۆ لای مامۆستا (بیخود)، به لام به شتیه یه کی نا ره وا، نا هه قیشم نییه ئه و قسانه بکه م، فه رموون بزانن کاک (مسته فا سانیب) خۆی چی له لای کاکه حه مه وتوه: (ئه مه سه رله نوێ بیرى وروژاندمه وه و وتم بۆ سه رتیک له کاک مسته فا سانیبش نه دم، بزانم به لکو شتیکی نوێی لای؟ له گه ل کاک محهمه د ره سو ل هاوار چوینه لای و سه رله نوێ باسه که م بۆ گپرا یه وه فه رمووی (ئاگام لێیه وه ختی خۆی مه حموود جه وده ت پارچه نه تریکی فه رانسزى کردبوو به کوردی، به من و ئه نه وه ی برامی وت خۆزگه که سه تیک بیکردبا یه به شیعر، ئیمه ش به عه لی که مال با پیر و شیخ نووری-مان وت و شیخ نووری کردی به شیعر و ئیمه ش خستمانه سه ر ئه و وه زنی فارسییه (وه زنی سروودی: دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد) و به یانیان له قوتا بخانه ئه مان خوتنده وه). (۵) که ئه م قسانه ش ته وا و پێچه وانه ی قسه کانی کاک (عه بدوله حمان موفتی) یه که به ناوی مسته فا سانیبه وه به کاک (محهمه دی) وتوه.

هه ر له و نووسینه دا کاک محهمه د نووسیویه تی: (منیش مه سه له ی نامه که ی نیتوان خۆی و کاک عه بدوله حمان موفتی-م هینایه وه بیرى که له (دیوانی بیخود) هکه دا ئیشاره تم بۆ کردووه و گوا یه فه رموویه تی شیعره که هی بیخوده. فه رمووی: (نه خیر بیخود شیعرتکی که ی داومه تی) (۶). که ئه م قسه یه هه موو مه سه له که ده برێتیته وه و به ته واوی ئه وه نا شکرا

(۵) پروانه رۆژنامه ی بیرى نوێ، ژماره (۶۶)، ۱۹۷۳/۹/۲۶، محهمه دی مه لا که ریم.

(۶) سه رچاوه ی پێشوو.

دهکات که کاک (عبدالرحمان موفتی) به لیتپرسینه و ده قسه که ی بۆ کاک (حه مه) نه گیتراوه ته وه و ههر له راهی خوا و یستوو یه تی ئه م به ریه به خاته مزگه و ته وه، ههر بۆیه ش ئه و ده ستنوو سه که دراوه ته کاک (حه مه دی مه لا که ریم) به خه تی (بیتخود) خۆی نه بووه.

تا ئیره یان پتیه ندی به قسه که ی مامۆستا (مسته فا سائیب) و گیتراوه ی له لایه ن کاک (عبدالرحمان موفتی) یه وه هه بوو، لیره به دو اه ده گه رتیه وه سه ر قسه کانی کاکه (حه مه) که له و دوو وتاره دا ده رباره ی ئه م شیعره نووسیویه تی. کاک (حه مه د) له وتاری یه که مهیدا ده رباره ی ئه م شیعره ده لێ: (بیتخود) گه لێ شیعری تری وتوه که به ناوی (م. نووری) یه وه بلاو کرانه ته وه و شاره زایانی ژبانی بیتخود و شیخ نووری ئه مه نه زانن و که سیان نکولییان له م راستیه نییه. که واته دوور نییه (دلاوه ران) یش یه کتیک بی له و شیعرانه). بۆ وه رامی ئه م قسه یه ده لێم (شیخ نووری) شاعیریکی ئه و نه ده سه پاچه و داماو نه بووه به رانه ر به شیعره دۆش دامابی و چاری له ناو و شوهره تیک بووبی لامیژانه له سه ر خوانی خه لکی تر خواردیبتی. که سیش به چه ند شیعریک و بلاو کرده وه ی چه ند نووسینیک نه بووه به شاعیر و رۆشنیر، چونکه مرۆفی بی به هره و توانست وه ک چه مه زستانه وایه ههر هاوین هات وشک ده کات و چک ده بی، بۆیه من له گه ل ئه وه نیم (بیتخود) شیعری خۆی دابی به شیخ نووری، خوتنده وه ی ئه م شیعرانه ی له و دیوانه دا هه یه باشتین به لگه ن که شاعیرایه تی شیخ نووری ده سه لیتن، کاتیک شیخ نووری به ده سه خه تی خۆی بلێ: (له مندا لیه وه خه ریکی خوتنده وه و نووسینم) و له ته مه نیکی زووه وه ده ستی دابیته خوتنده وه و نووسین، ده شی شیعری خۆی بردیته لای (بیتخود) و بۆی ده سکاری کردی، وه ک چۆن ده سکاری شیعری مامۆستا (گۆزان) یشی کردوه (۷) به لام بلێن شیعری بۆ نووسیبتی ئه مه یان سه ته مه ده ره ق به شاعیریکی لیتو شاره ی وه ک شیخ نووری.

سه ره رای ئه وه ش قسه که ی کاک (حه مه) ههر به ته نیا قسه یه کر دوویه تی و هیچ به لگه نامه و پالپشتیکی زانستی له پالدا نییه، چونکه بۆمان ده ستنیشان ناکات (بیتخود) که گه لێ شیعری تری به ناوی (م. نووری) یه وه بلاو کر دووه ته وه، ئه م شیعرانه کامانه ن؟! یان ئه و شاره زایانه ی ژبانی بیتخود و شیخ نووری کین که نکولییان له و راستیه نییه؟! نه گه ر مامۆستا (بیتخود) که مو نه وه رتیک ئه و سه ر ده مه بووه و خزمیکی

(۷) بر وانه ل ۱۵۱ شیعرو ئه ده بیاتی کوردی) نووسه ری: ره فیق حیلمی - به غدا ۱۹۵۶.

نزیکی شاعیره، دهسکاری شیخ نووری کردبێ، ئهوه هیچ خهوش و نهنگیهکی تێدا نابینم، چونکه (بێخود) خۆی زۆر پێزی هه‌بووه بۆ به‌هره و توانایی شاعیرایه‌تی شیخ نووری و به‌شایه‌تی زۆر له‌و که‌سانه‌ی که له مه‌جلیسه‌کانی مامۆستا (بێخود) دانیشتون^(۸) ستایشی شیخ نووری و شیعه‌کانی کردووه. ناکرێ ئه‌وه به‌دوور بزانی که شیخ نووری له کارتیکردنی (بێخود)ی خالی دوور بووبێ، له کاتیکدا (شیخ نووری) له زۆربه‌ی دانیشته‌کانی (بێخود) ناماده‌ بووه. ئه‌و کۆبونه‌وانه‌ش جگه له (شیخ نووری)، که‌سانی تری وه‌ک (گۆران) و (بێکه‌س) و (په‌مزی مه‌لا مارف) و (عه‌لی که‌مال باپیر ناغا)ی تێدا به‌شدار بوون. مامۆستا (بێخود) له‌و شیعه‌یدا که بۆ (عه‌لی که‌مال باپیر)ی شاعیری نووسیه‌و باسی (شیخ نووری)یش ده‌کات، که وه‌ک ده‌رده‌که‌وێ ئه‌و کاته‌ی ئه‌و نامه‌ شیعه‌یه‌ی نووسیه‌و (شیخ نووری) له دانیشته‌کانی (بێخود) دوور بووه، بۆیه ده‌لێ:

له به‌زمی حوسنی خۆتا توخودا جار جاره یادم که
که من په‌روانه‌که‌ی روخساری شه‌معی مه‌جلیس ناراتم
به‌ (شیخ نووری) به‌رموو چاوه‌کانت ماچ نه‌کا (بێخود)
به‌یادی خانه‌یی خه‌مباری ئه‌و مه‌ستانه‌ وا هاتم^(۹)

دوا به‌دوای ساغکردنه‌وه‌ی پرایه‌که‌ی مامۆستا (مسته‌فا سائیب) ئه‌م جاره‌ کاک (مه‌حه‌مه‌د) نووسیه‌یه‌تی: (شته‌که‌ هه‌ر به‌چاره‌ نه‌کراوه‌یی مایه‌وه، تا له‌م دوایه‌دا ئالۆزییه‌کی تریشی هاته‌ سه‌ر. نامه‌یه‌کی به‌ پێز مامۆستا په‌مزی مه‌عرووفم بۆ هات تیا نووسیوو (ئه‌و غه‌زه‌له‌ی که له دیوانه‌که‌ی خاله‌ مه‌لا مه‌حمود بێخوددا چاپ کراوه به‌ناوی (دلاوه‌ران)ه‌وه، ئه‌و غه‌زه‌له‌ زۆر چاک نه‌زانم که هه‌ی مه‌لا مه‌حمودی خالمه‌ که له وه‌ختی خۆیدا دای به‌شیخ نووری شیخ سالح که بلای بکاته‌وه). له راستیدا که ئه‌و قسه‌یه‌م خۆتنده‌وه، گومانم کرد وستم بۆ په‌واندنه‌وه‌ی ئه‌و گومانه‌ بچمه‌ لای چه‌ند که‌سانێکی باوه‌ر پێکراوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌. یه‌که‌م که‌س که چوومه‌ لای مامۆستا (هه‌ردی) بوو، چونکه له‌و شتانه‌ پتووستی به‌ نامه‌وزوعیه‌ت نییه، که باسه‌که‌م له‌ لا کرده‌وه ئه‌و له‌سه‌ری

(۸) له‌وانه‌ بایان (که‌مال په‌مزی مه‌لا مارف و ناسح حه‌یده‌ری و شیخ جه‌ناب و ئه‌خۆل و شیخ حه‌سیبی شیخ ئه‌حمه‌د و ئه‌حمه‌د خواجه‌).

(۹) دیوانی بێخود- ل ۴۳.

مهسه له که هاتبووه و وتی: (نهم شیعره هی شیخ نوریه و له کاتی خویدا - واته که دیوانی بیتخود بلاوکرایه وه - خه ریک بوو و تاریک بنوسم، به لام له بهرنه وهی هه ر خۆم له نووسین نه ختی سست و ته مبه لم مهسه له کهم پشتگوئ خست.) هه ر بۆ نه و مه به سته خزمیکی نزیک شیخ نووری که نه ویش (نووری کاکه حه مه) یه که به نووری غه ربی ناسراوه، ده رباره ی نهم باسه و تی: (له سالی ۱۹۳۰-۱۹۳۱ دا له مالی باپیرم که ناوی (حاجی فه تاح قادر) ه که خالی شیخ نووری بووه، نهم شیعره (نینتیباه) ی بۆ (میرزا ناوړه حمان)^(۱۰) و (حاجی حه مه نه مینی) برای خوینده وه و له وئ منیش یه کتیک بووم له ناماده بووه کان.

دوای نه وهی له خوینده وهی شیعره که ته و او بوو گوئی: (نه گه ر مناله کان و که سه کان یه ک به یه ک لیتره ده و ره کانیا ن نه بین، جوان ده ر ناچی) کاک (عه بدولقادر قه زاز) که یه کتیک بووه له وانه ی ده وریان له م ئۆپه ر یتته دا بینیه و ناگای له چۆنیه تی نووسین و پتیشکه ش کردنیه تی ده لئ: (شیخ نووری پیاویکی زۆر هه لکه و توو بوو. من یه کتیک بووم له وانه ی به شداری نهم ئۆپه ر یتته م کردووه. له سالی (۱۹۲۷) له سلیمانی قوتابی پۆلی چوارم و پینجه می ئیبتدانی بووم له قوتابخانه ی (فه یسه لیه) له گه ل مامۆستا (شاکر فه تاح) به یه که وه بووین، شیخ نووری خۆی هات و په راوه ی پێ کردین. من یه کتیک بووم له وانه ی ته مسیلی ده سته ی کورپانم ده کرد. هیچ نه مبیستووه نهم شیعره هی مامۆستا (بیتخود) بئ، هه ر له سه ره تاوه له ده می شیخ نووری بیستوومه و له به رم کردووه و خوشی پتی و تین و له به رمان کرد، هه ر نه ویش و تی شیعره که مامۆستا (مه محمود جهوده ت) له فه رنسییه وه ته رجومه ی کردووه و منیش کردوومه به شیعر. ئیتر به هه موو توانایه کییه وه هه ولئ له گه ل ئیمه دا بۆ سه رکه و تنی نهم ئۆپه ر یتته، تیاشیا سه رکه و تین)^(۱۱).

ئینجا کاک (حه مه) نووسیویه تی (له م دوایییه دا ئالۆزییه کی تریشی هاته سه ر: نامه یه کی به رتیز مامۆستا په رمزی مه عرووفم بۆ هات تیا نووسیوو: (نه و غه زه لی که له دیوانه که ی خاله مه لا مه محمود بیتخود دا چاپ کراوه به ناوی (دلاوه ران) وه، نه و غه زه له زۆر چاک نه زانم که هی مه لا مه محمودی خالمه که له وه ختی خویدا دای به شیخ نووری شیخ صالح که بلاوی بکا ته وه). دوای نه وهی کاک (مه مه د) خۆی چووه ته لای مامۆستا (مسته فا سانیب) و ئالۆزییه که ی یه که می نه هیشته وه ته وه و منیش قسه کانم موناقه شه

(۱۰) مه به ستی (میرزا ناوړه حمانی) خالۆزایه تی که شیعرکی شیوه نی بۆ نووسیوه.

(۱۱) قسه کانی مامۆستا (عه بدولقادر قه زاز) به شریتی کاسیت له لام پارێزراوه.

کرد که هه‌له‌ی زۆری تێدا بوو، ئیستا ته‌نیا نه‌وه ماوه له‌و قسانه‌ بدوێن که له‌ نامه‌که‌ی (په‌مزی مه‌لا مارف) دا هاتوه‌. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێ مامۆستا (په‌مزی مه‌لا مارف) نه‌ویش ناگای له‌و نامیلکه‌ بچوکه‌ نه‌بی که بۆ یه‌که‌م جار نه‌م شیعه‌ی تێدا بلاوکراوه‌ته‌وه که له‌ سالی (١٩٢٥) دا به‌ ناوی (گۆزانی کوردی) یه‌وه ده‌رچوو و هه‌ر له‌گه‌ڵ ده‌رچوونی شیعه‌ به‌په‌خشان وه‌رگێراوه‌که نه‌میش کوردویه‌تی به‌شیعه‌، که نه‌و گورجی و ده‌ستبێرد کردنه له‌ شیخ نووری به‌دوور نییه له‌و کاته‌دا که له‌ ناو گه‌رمه‌ی کارکردن و داھێنان و نووسین بووه، نه‌گه‌ر وه‌ک خۆشی ده‌لتی ناگای له‌وه بووه (بێخود) نه‌م شیعه‌ی داوه به‌ (شیخ نووری) ده‌بوايه په‌نجه بۆ نه‌و نامیلکه‌یه پابکێشتی که بۆ یه‌که‌م جار شیعه‌که‌ی تێدا بلاوکراوه‌ته‌وه. یان له‌و ماوه دوورودێژی دواي بلاوکردنه‌وه‌ی شیعه‌که‌ تا مردنی بێخود که ده‌کاته (٣٠) سال نه‌م حه‌قیقه‌ته‌ی ساغ به‌کردایه‌ته‌وه. یان به‌پیتی توانایی پڕۆشنییر و قوتابیه‌کانی نه‌و ئۆپه‌رته‌یه‌یان نمایش کردبوو، له‌و راستیه‌ی حالێ به‌کردایه‌، تا شیعه‌که‌ به‌ هی (شیخ نووری) وه‌رنه‌گرن، به‌لام نه‌و هاتوه‌ دواي مردنی (شیخ نووری) و (بێخود) نه‌و نامه‌یه‌ی بۆ کاکه (حه‌مه) ناردوه‌، چونکه ده‌زانێ نه‌وان مردوون و لیتی نایه‌نه ده‌نگ، به‌لام خۆ به‌ری خۆری راستی به‌بێژنگ نه‌گیراوه، تاکو نه‌مۆکه‌ش به‌ده‌یان که‌سی تر جگه له‌و زاتانه‌ی ناوم هێنان، ماون و نه‌وه ده‌زانن که نه‌مه شیعه‌ی (شیخ نووری) یه، لێرده‌دا نازانم کاکه (حه‌مه) له‌ پای چی نه‌م به‌لگه‌ به‌هێزه ده‌داته دواوه که ده‌لتی: (نه‌وانه‌ی لایان وایه هی شیخ نووریه‌، به‌لگه‌ی گرنگیان نه‌وه‌یه بێخود شیعه‌یکێ تری لهم به‌بته‌ی نییه و شیعه‌که‌ش به‌ناوی شیخ نووریه‌وه بلاوکراوه‌ته‌وه، به‌لکو بێخود شیعه‌ی نیشتمانپه‌روه‌ری که‌مه، ئیتر چۆن نه‌بی ته‌نها به‌شایه‌دیی یه‌ک که‌س بیده‌ینه پال (بێخود)؟ کاکه (حه‌مه) نه‌وه ده‌لتی له‌ کاتێکدا هه‌ر خۆی ته‌نیا به‌قه‌سه‌ی (په‌مزی مه‌لا مارف) ده‌یه‌وێ نه‌م شیعه‌ بداته پال (بێخود) و قسه‌ی نه‌م هه‌موو خه‌لکه‌ باوه‌رپێکراوانه‌ بداته دواوه. که قسه‌که‌یشی بۆ خۆی به‌لگه‌یه‌کی به‌جێیه و ده‌یان که‌سی دوور و نزیک له‌ شاعیر، بگه‌ر دۆست و خزه‌کانیشی ناگیان له‌ دانانی شیعه‌که‌ هه‌یه.

که‌واته چۆن ده‌کرێ قسه‌ی هه‌موو نه‌مانه‌ بده‌ینه دواوه و به‌قه‌سه‌ی تاقه که‌سێک به‌لێن نامین؟ من تێناگه‌م نه‌گه‌ر شیواز و هه‌ندێ لایه‌نی هونه‌ری وه‌ک (کیش) نه‌کرێ به‌به‌لگه‌ی ناسینه‌وه‌ی شیعه‌ی دوو شاعیری وه‌ک شیخ نووری و بێخود چی به‌که‌ینه به‌لگه‌، له‌ پال نه‌و به‌لگانه‌ی هێنا‌مانه‌وه؟! په‌نجی به‌لگه‌ی هه‌ره گه‌وره‌ی کاک (حه‌مه‌د) لهم گومان‌کردنه له‌سه‌ر نه‌و پرایه‌ی له‌ سه‌روه‌ه هێنا‌مانه‌وه پێدا‌گرتن بێ له‌سه‌ر نه‌و پرایه‌ی که

گوايه (بيئخود گهلئ شيعرى ترى وتووه كه بهناوى (م. نوورى) يهوه بلاو كراوه ته وه و
 شاره زايانى ژيانى بيئخود و شئيخ نوورى نهمه نه زانن و كه سيان نكوليان لهم پاستيه
 نيه) نه گهر له پتودانگى نهو قسه يه وه سه يري ديوانه كه ي (شئيخ نوورى) بكه ين ده بئ
 بلتين (شئيخ نوورى) شاعير نه بووه، چونكه هه رچى شيعرى هه يه - كه به شئيكى زورى
 برتتيه له شيعره نه ته وايه تى و سياسيه كانى - هى بيئخود بن و زاده ي نه زمون و
 هه لقولاوى تاقير كرده وى شئيخ نوورى نه بن و بيئخود دابيتى پتئ تا به ناوى خو يه وه
 بلاويان بكاته وه و به زور بيكات به شاعير!

كاك (محهمه دى مهلا كه ريم) جگه له وه ي پايه كى بئ به لگه به دهسته وه ده دات، به ناوى
 كومه له كه سانيكى ناديار شه وه قسه ده كات بو مه به ستى پينه كردنى نهو پايه بئ كوله گه
 و بنچينه يه. هينانه وه ي نهم قسه بئ به لگه يه كه به تهمومژ پتچراوه، جگه له خو ي كه سى
 دى بروا ي پئ ناكا و كه سيش به و ناسانيه ناچتته عه قليب ه وه، بو يه زور بر ناكات و هه ر
 زوو ده بو كيتته وه. كه شاره زايانى ژيانى بيئخود و شئيخ نوورى نهمه ده زانن، نه ي بوچى به
 به لگه كانيان وه نايه نه مه يدانه وه، تا زوو نهم تيكمل و پتكه ليه له شيعرى نهم
 شاعيرانه جيا بكه نه وه. من واتينه گهم مه به ستى كاك (محهمه) لهو شاره زايانه به ته نيا
 كاك (عه بدولر حمان موفتى) بئ^(١٣). كه زور تر له گهل (بيئخود) ي ماميدا هاوسوزى
 هه يه. هه ر نهم قسه هه ره مه ييانه واى له كاكه (حه مه) كرده وه نهم قسانه بكات و
 پشتيان بئ به ستى. نهو بو چند سال ده روا من خه ريكي ليتكولينه وه و ساغ كرده وه ي
 ژيان و شيعرى (شئيخ نوورى) م و بو نهو مه به سته چهندان كه سم ديوه، تا ئيست توشى
 كه سئ نه هاتم له گول ناسكتري به م شاعيره گوتبئ، يان كه سئ گومانى له توانايى و
 به هره ي شاعيرانه تى نهو كرده بئ. شئيخ نوورى، شاعير تيكى دارده ست نه بووه به ده ست
 كه سانى تره وه قورميش كرابئ. يان خاوه نى كه سايه تى خو ي نه بو بئ، كرابتته (پوو كار -
 واجه) و كه سانى تر كرده بئ تيان به كيتلگه يه ك بو تاقير كرده وه كانى خو يان و شيعريان
 به ناوى نهو وه بلاو كرده بئته وه.

به لگه ي ترى كاك (محهمه) له وه ي نهم شيعره بداته پال ماموستا (بيئخود) نهو يه كه
 ده لئ: (هيج سه ير نيه بيئخود نهم شيعره ي خو ي به ناوى شئيخ نوورى يه وه بلاو بكاته وه،
 (١٣) سه ر له به يانى روى ٦/٧/١٩٨٣ له سليحمانى چاوم به كاك (عه بدولر حمان موفتى) كه وت و
 نهو پرسى اهرم لئ كرد كه شيعرى (دلاوه ران) هى كتيه وتئ: (هى كاكه نوورى يه وه هه موو جار
 به ده نكى خوشى ده يگوت...!!).

چونکه شیعرى وا نیشانەى (موونەوهرىەتى)یەکه بۆ پیاویکی خانەدانى ناين پەرستى وەک (بێخود) لەو پڕۆژەدا بەناسانى لە لایەن خەلکەکەو پەسەند نەکراو و لەبەر ئەوە ناچار بوو کە بەناوى (م. نوورى)یەو بەلاوى بکاتەو کە کۆپىکی گەنجى تازە پێگەيشتوو بوو. من خۆم مەيلم بۆ لای ئەو باوهرى دوايىيە و... جارى نازانم کاک (محەمەد) بۆچى ويستويەتى جامى رقى خۆى ليرەدا قەلپ بکاتەو و بەهەر جۆرى بيت دەيەوئ ئەم شيعرە بداتە پال (بێخود)؟ کەس نکولى لەو رايەى کاکە (حەمە) نيە کە (بێخود) پياویکی موونەوهر و خانەدانى ناين پەرست بێ، بەلام (خانەدانى) چ پێتوهندى بەووە هەيە ئەم شيعرە بداتە (شيخ نوورى)؟! يان نينسانى (موونەوهر) چۆن دەبێ لەگەڵ خۆى و لەگەڵ ميژوو راست نەروات و شيعر بەناوى کەسانى ترەو بەلاو بکاتەو؟! يان مەرجه ئادەميزادىک موونەوهر و ناين پەرست بێ، لە هەمان کاتدا شاعيرىکى گەرەش بێ؟! ئنجا برا بۆچى ئەو بەرەوا نازانى شيخ نوورى شتىکى لەو خانەدانيەى خالى بەرکەوئ؟ بەم جۆرە دەبينن کاکە حەمە چاکى لى کردوو بەلاداو لە شيخ نوورى هەلکيتلاو و ديسان ئيستەرەمى لەسەر ئەويە کە ئەو شيعرى (بێخود) و بۆ ئەم مەبەستەش وەنەبێ بەلگەى مەزووعى بەدەستەو بێ، نا، بەلکو خۆى بەملا و ئەولا دادەدات و لە زۆر جاردا لە بابەتەکە دوور دەکەويتەو. بۆيە لە وتارى دووهميشيدا هەر سوورە لەسەر ئەو رايە و دەلتى: (کە کاک مستەفا داواى سروودى نيشتمانى و نەتەويى لە بێخود کردبى، ئەو واته بێخود و ناسراو بوو بتوانى شيعرى واکى هەرچەند شيعرى واکى ديوانەکەيدا نيە، کەواتە پتێ تينچت (دلاوهران) هى ئەو بى و لەبەرئەو کە بەوتنى شيعرى واکى ناسراو، بۆيە داويە بەشيخ نوورى کە گەنج بوو و خەريکى سياست بوو، تا بەناوى خۆيەو بەلاوى بکاتەو) جارى کاک (مستەفا) داواى سروودى کوردى واته (بەزمانى کوردى نووسرابى) لە (بێخود) کردوو.

ئنجا کە ئەو داوايەى عەرزى بێخود کردوو، کەى دەبێتە بەلگە بۆ ئەو (بێخود) بتوانى شيعرى واکى پاشان کە کاک (مستەفا) دەلتى (لە سالى ١٩٢٢) ئەوسا قوتابى بووين لە کەرکوک)، هەرچەند کاک مستەفا نەينوسيوو لەو تەمەنى هەژدە ساليەى خۆى لە چ پلەيەکى خويندن بوو، بەلام وەک دەرەدەکەوئ کۆپىکى گەنجى وەک ئەم کە هەستى نەتەوايەتى هەبووبى و حەزى لە سروودى نيشتمانى و نەتەويى کردبى و ويستبىتى بەيانيان بەزمانى خۆيان سروود بلتين، هەر ئەو کەفوکولە گەنجانەيە پالى پتو نابتى هانا بباتە بەر مامۆستا (بێخود)، بەبى ئەو (بزانى رتەرەو شيعرى (بێخود)

له گهل داوايه كه ی ئهم كه متر يهك ده گريته وه. وهك كه نجيكيش وای زانیوه شاعیر ده توانی له هه موو با به تتيك بنووسن و ده توانی له هه موو با به تتيك قه لم بخاته كار.

ئيتير بهم روو ليتانه (بيخود) ی شاعیری پيچكه ی ناين و ستايش كردنی خوا و پيغه مبه ر، نابيته شاعیريكي ناسراو به شيعری سیاسي و نه ته وه یی. سه رده می (بيخود) يش نه وه نده ليتانه وه دوور نييه تا نه توانين هاوچه ر خه كانی بيپين و نه وه مان بۆ روون بكه نه وه كه (بيخود) بهم جوړه شيعره ناسراوه يان نه ناسراوه؟! ئنجا كاكه حه مه دوای دوو رسته پيچه وانهی ئه و پايه ی خۆی ده وه ستی و ده لی: (كه واته رتی تی ئه چن «دلاوه ران» هی ئه و بی و له به ر نه وه كه به و تنی شيعری و نه ناسراوه، بۆیه داويه به شيخ نووری) له وسه ر كاك «محهمه د» ده یوست نه وه مان تتيگه ينی كه كاك مسته فای قوتابی رووی له (بيخود) كردوه سروودی نيشتمانی و نه ته وه یی بۆ بنووسن، چونكه (وا ناسراو بووه به توانی شيعری وای بلتی)، به لام ئهم جاره يان ده لی شيعره كه هی نه وه، چونكه به (وتنی شيعری و نه ناسراوه) نازانم ئه مه يان چه ندی به چه ند؟! ئنجا كه شيخ نووری له بواری سیاسه تدا ئيشی كردبی و ده يان سه روتاری له رۆژنامه ی (رۆژی كوردستان) و (بانگی كوردستان) دا نووسیبی، شروقه و شيكردنه وه ی سیاسي پيگه يشتوانه ی له رۆژنامه ی (ژيان) دا بلاو كرده يته وه، تا ئه و ساله ی ئهم سرووده يان بلتین ئهم ئۆهره يته ی كه داوه به ده ستوه به ده يان شيعری چاكی بلاو كرده يته وه و به شاعیر ناسراپی، ئيتير نازانم شيخ نووری چ پتيوستی به وه هه بووه شيعر له (بيخود) وه ريكړی و به ناوی خۆی بلاويان بكاته وه؟!

كاك (محهمه د) درژه به قسه كانی ده دا و ده لی: (جا نه گه ر وهك كاك مسته فا سائيپ نه فه رمووی بېخود شيعریكي تری سروودی دا بیتی، نه بی ئهم شيعره كامه بی و چی لی هاتبی و چۆن كه - به گویره ی قسه ی كاك مسته فا سائيپ - له ناو قوتابیپيه كاندا بلاو بووه ته وه، نه خراوه ته كتيبی (گۆزانی كوردی) و ئيستا كه س ناگای لی نييه؟ ئه مه جاريكي تر زیاتر ئه و بيه رم لا نه چه سپيئنی كه (دلاوه ران) هی بېخود بی و وهك وتم بۆیه دا بیتی به شيخ نووری، چونكه خۆی خه ريكي سیاسه ت نه بووه و شيخ نووری خه ريكي بووه). دوای نه وه ی كاك (مسته فا سائيپ) وهك كه سپيگ ناگای له و سرووده بی ده لی سروود يكي تر بوو دای به من، كاك (محهمه د) هه ر مه سه له كه ده باته وه سه ر نه وه ی (مريشك له هيلكه يه، يان هيلكه له مريشكه)، نه گينا ئه و سرووده ی كه كاك (مسته فا سائيپ) باسی ده كات كه له ديوانه كه دا نه بی، بۆچی ئه مه جاريكي تر ئه و بيه ره لای كاكه

حه مه نه چه سپینتی که (دلاوه ران) هی (بیخود) بئ؟ یان له پای چی دابیستی به شیخ نووری؟!

ئنجاکه ی مەرجه (گۆزانی) هه موو سرووده کانی نهو سهرده مه ی تیدا بووبی، تا نهو سرووده شی تیدا بلاو بکرتیه وه؟ له کاتیکدا (گۆزانی) یه که ی - کوردی و مهربوانی - له گه ل پێزم بو کوشش و تهقه لایان، راگوێزرانه وه ی نهو نامیلکه بچوکه یه که به ناوی (گۆزانی کوردی) له سالی (۱۹۲۵) له سلیمانی له چاپ دراوه!! واته دواي بلاو بوونه وه ی شیعره به په خشان وه رگێپاوه که به ماوه یه کی ئیجگار که م و هه ر له هه مان سالد له لایه ن (ئهحمده به کی توفیق به گ) ی ناشنا و دۆستی شیخ نووری له چاپ دراوه، نهو کاته ش شیخ نووری له تروپکی ده سه لاتیدا بووه به سه ر شیعر نووسین و خوێندنه وه و ده ی تاندا، چونکه وه ک هه موو لایه ک ده زانی و مامۆستایان (گۆزان) و (ره فیق حیلمی) و (عه لانه ددین سه جادی) یش دانی پيدا ده نین، که شیخ نووری له سالانی (۱۹۲۰- ۱۹۳۰) دا شیعر ی کوردی ناوچه ی سلیمانی تازه کردووه ته وه. وه ک کاک حه مه ده لئ: (شیخ نووری کورپکی گه نجی تازه پێگه یشتوو) نه بووه، ته مه نیشی (۲۹) سال بوو. له ناو خه لکیشدا ناسراو بووه، بگه ر شیعر و نووسینه کانی له ناو خوێنه رانی نهو سهرده مه دا په سند کراوه و جێگه ی ره زامه ندییان بووه.

به نیسه بت نه م ئۆپه رتیه شه وه دواي دوو سال تێپه ر بوون به سه ر نووسینیدا، واته له سالی (۱۹۲۷) دا که خراوه ته سه ر شانۆ خه لک زۆر په سندیان کردووه. جا نازام کاک (مه مه د) له سه ر بناغه ی چ به لگه یه ک ده لئ: (به ناسانی له لایه ن خه لکه وه په سه ند نه کراوه، له به رنه وه ناچار بووه که به ناوی (م. نوورییه وه بلاوی بکاته وه...؟!). گریمان لهو ساله ی نیشان دراوه، جێگه ی ره زامه ندی و په سه ندی خه لکه که نه بووبی، نه ی بۆچی له سالی (۱۹۲۸) و (۱۹۳۲) که دوو جارێکی تر له نامیلکه ی (گۆزانی) ی که ریم سه عید زانستی و کوردی و مهربوانی - دا بلاو کرایه وه نه م نه یینییه هه ر نه خرایه روو؟

وه ک وتمان (شیخ نووری) له سالی (۱۹۲۵) دا له ته مه نی (۲۹) سالی دا بووه، لهو ته مه نه شدا وه ک له ببیلیۆگرافیا که ی پێکم خستوو ده رده که وئ تا نهو کاته چه ندان شیعر و وتاری سه رکه وتوو نووسیوه، گرینگترینیان نهو (۲۵) زنجیره و تاره یه که له رۆژنامه ی (ژیان) دا بلاوی کردووه ته وه که به سه رده تای ره خنه ی تیۆری کوردی داده نرئ. پێشتریش وه ک موونه وه رپکی سهرده می خۆی، یان باشتر وایه بلیتین له سهرده می هوکمه دارتیی شیخ مهحمودی نه مردا، سه رنووسه ر و به رپوه به ری دوو رۆژنامه ی سهرده می شیخ مهحمود بووه

که رۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان) و (بانگی کوردستان) بوون، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ پیاوه به‌ده‌روه‌ه‌وه‌ بووه‌کانی سه‌رده‌می خۆی نیشی کردووه و هه‌لسوکه‌وتی کردووه. زۆر له‌و که‌سانه‌ی چوومه‌ته‌ لایان و ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) پرسیارم لێکردن، له‌سه‌ر ئه‌و رایه‌ یه‌ک ده‌گرنه‌وه‌ که‌ شیخ نووری ئه‌وه‌نده‌ زرنگ بووه، به‌گوێره‌ی سه‌رده‌می خۆی له‌ هه‌موو هاوه‌له‌کانی پیشکه‌وتووتر و باخه‌به‌تر بووه و ئاگادارییه‌کی زۆری له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسی و تورکیدا هه‌بووه. واته‌ وه‌ک کاک (مه‌مه‌د) ده‌ریخستوه، کابرایه‌کی ده‌سته‌پاچه و سیبه‌ری (بیخود) نه‌بووه، مامۆستا (بیخود) خۆشی بایه‌ نیستاکه‌ قبوولی نه‌ده‌کرد به‌و شیویه‌ باسی (شیخ نووری) بکریته‌!

ئه‌گه‌ر وه‌ک کاک (مه‌مه‌د) ده‌لێ، مامۆستا (بیخود) له‌وه‌ ترسا بی ئه‌م شیعه‌ره‌ له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ په‌سه‌ند نه‌کری، بۆچی ناویکی خوازاوه‌ی بۆ خۆی هه‌له‌نه‌بژارد و به‌پاری دا به‌ناوی - شیخ نووری - یه‌وه‌ بلاوی بکاته‌وه‌؟! شیخ نووری که‌ یه‌که‌م هه‌نگاوی به‌ره‌و تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعه‌ری کوردی هاویشته‌، سلی له‌وه‌ نه‌کردوه‌ شیعه‌ره‌که‌ په‌سه‌ند ده‌کری یان نه‌، به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی ویستی بپیته‌ پیاوی سه‌رده‌می خۆی و به‌ته‌نگ داوایه‌کانی میژووه‌وه‌ بچێ. مه‌نتیقی میژووی به‌گه‌وره‌تر زانی له‌ مه‌نتیقی ساده‌ و ساکار و عه‌فه‌وییانه‌ی خه‌لک. ئه‌گه‌ر یه‌کیه‌ک خۆی ئه‌و تیگه‌یشته‌ ته‌واوه‌ی له‌ لا پیگه‌یشته‌و و کامل نه‌بووبێ چون قبوولی کرد له‌ په‌سندکردن و نه‌کردنی شیعه‌ره‌که‌ له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ بکریته‌ قوچی قوربانی تا (بیخود) شیعه‌ری خۆی به‌ناوی ئه‌وه‌وه‌ بلاو بکاته‌وه‌؟ ئه‌وه‌ له‌ کاتیکه‌دا یه‌ خۆی له‌و سه‌رده‌مه‌دا خاوه‌نی پله‌ و پایه‌ و پیگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی و رۆشنییری گه‌وره‌ی خۆی بووه. دوا به‌دوای ئه‌وه‌ شیعه‌ریکی نیشتمانپه‌روه‌رانه‌ی وا بۆ ده‌بی جیگه‌ی په‌زنامه‌ندی و په‌سندی خه‌لک نه‌بێ؟! چ دا‌بونه‌ریتیکی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی به‌زاندووه‌؟! جگه‌ له‌وه‌ی هه‌نگاوانی که‌ به‌ره‌و بابه‌تیکی تازه‌ به‌خوینه‌ران و بینه‌ران که‌ ئه‌ویش هونه‌ری (نۆیه‌ریته‌)ه‌؟!!

(شیخ نووری) یه‌ک له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌سته‌پیشخه‌ری له‌ زۆر بواردا کردبێ و بگه‌ر شۆره‌سواریش بووبێ له‌و ده‌سته‌پیشخه‌ریبانه‌ و گه‌وه‌ی میژووی بۆ خۆی برده‌پیته‌وه‌، ئیدی چ پێویست به‌وه‌ ده‌کات له‌م هه‌نگاوه‌شیان به‌ترسێ و گوێ بداته‌ ئه‌وه‌ی په‌سه‌ند ده‌کری یان ناکری؟ ئه‌گه‌ر شاعیر و نووسه‌ر له‌ پشت خه‌لکه‌وه‌ به‌روا، ئه‌ی پێشه‌روایه‌تی نووسه‌ر چیه‌ و له‌ کوێدا یه‌ و چون ده‌توانی له‌ به‌واری نووسیندا شۆرشگێته‌ریه‌تی خۆی به‌سه‌لمێنێ، له‌وه‌ی خه‌لک بۆ تێروانیی پیشکه‌وتووتر به‌ات و چێریان پێش به‌خت؟

وهرگيتړی نهم شيعره ده نووسی: [فيکر و مه نزيه که دی که نه ساس ته شکل ده کا به نه زهر نه حوالی روحیه و ته مایولاتی خو مانه وه هلگيتړایه وه و به موقه دیمه ییکه وه عه رزم کردا شیخ نوریش هر له سر هه مان شتیه به [نه زهر نه حوالی روحیه و ته مایولاتی خو مانه وه] شيعره که دی هلگيتړاوه ته وه و تامو بویه کی خو مالتیانه دی داوه تی. له م پشه کیه دی وهرگيتړشدا هیچ نیشاره تیکی دوور و نزیک نابینن که زووتر وهرگيتړا (*) بی.

به لگه یه کی ترم بو نهم شيعره که هی - شیخ نوروی - یه نه وه یه، که شیخ نوروی له بواری نووسینی شانودا که شيعری تپه لگتیش کردوه نه وه یه که [فاقمه خانی محیه ددین پری] ده یگيتړته وه: [هر نه وه نده بیستمان فوئاد ره شیدی ماموستای کوران شانوگه ری «نیرونی زوردار» ی پشه که ش کردوه و بهو کاره ی ههستی زور که سی بزواندوه، نیمه ش هاتینه مهیدان و ویستمان ههنگاو تیکی باشر بنیتین. بیری یه کیکمان بو نه وه چو کتیه یه کی نه وتوی ناو کو ماله که ی خو مان باس بکه یین که زور تووشی یه کیک له قوریانیه کانی ده هاتین، به لام که سمان ده ست و ذاتی نووسینمان نه بوو. بویه کا په نامان برده بهر شیخ نوروی و نه ویش له سر پشنياری خو مان شانوگه ری «دایک» ی بو ناماده کردین. قوتابخانه مان پازنده وه و پرده مان هه لواسی و نزیکه ی هه فته یه ک ژنانی شار پرویان تی کردین و به پرده و شه یه سهری «دایک» یان ده کرد. به یجه ی خوشکم ده وری دایک و شه فیه سه عید که قوتابییه کی وریای قوتابخانه که مان بوو ده وری دکتوره ی بیینی. دیار بوو له تلی دلی بینه رانیان ده دا] تا نیمړوش چ خوی، چ خوشکی ناوه روکی «دایک» یان له بیره که به شتیک به شيعر هونرا بویه. «دایکه ی نه خو تینه وار به هه له ده رمان تیکی عه تاره کان ده رواردی کو رپه که دی ده دات، ده رمانه ده یخاته گیانه لا، هاوار و قیزه و گریه ی دایکی کلؤل گه رده کی دینته سهر. یه کیک له سر سپیه ژیره کانی دراوسی به هه له داوان خوی ده کات به ژوردا ده پرست:

(*) شیخ نوروی له ژبانی شيعر نووسینی خویدا جگه له و په خشانه ی که به شتیه ی ژپه ریت کردو ویه تی به شيعر، نه زمونځکی دیکه شی هیه له شيعری (مه قبر دا)، چونکه نه و شيعره ی عه بدو له حق حامید وه ک خوی نووسیوه تی یه کسر له تورکیه وه وهرینه گيتړاوه، به لکو (عه رب فه می)، به په خشان کردو ویه تی به عه ربی و شیخ نوروی - ش له و وهرگيتړانه وه به شيعر داپرشتو ته وه، نه وه دووم تاقیکر د نه ویه تی له پاش ژپه رتی (نیتیباه)، دیسان نه مه ش ده یه سلیمنی که نه و جوړه به پیره وه چوون و کارانه زیاتر جتگه ی بایه خی شیخ نوروی بووه نه ک بیتخو که کاری له و جوړه ی نیه.

چییه نهم گریه و زارییه
بو چیته هاوار و ته لاش

دایکه به شیرزه یی:

هرگیز خهوی نه بوو منیش
چووم دامی توژیک شیلهی خاش خاش

دراوسیکه یان که نهمه ده بیستیت، ده ستورد ده چیت به دوا ی دکتوره ی شاردا، دکتوره
به هه مان ده ستور ده پرستیت:

چییه نهم گریه و زارییه

دایک: چووم دامی توژیک شیلهی خاش خاش
دکتوره:

جا

کی به توژی وت ده وایه کی زهریف و باشه
تیلیقی وا قابیلی ده رمانی وهک خاش خاشه؟
خیراکه نهم ده رمانه ی بده ری
به لکو به جارتیک چاره ی بکری
نیتر هرگیز له و ده وایانه ی نه ده دیتن

دایک:

تویه بی، تویه بی یا ره بی

هه تا ماوم ده رمانی وای نه ده منی (۱۴)

شیعریکی تری (شیخ نووری) که دراوه ته پال ماموستا (بیخود) شیعریکی شیوه نه که
شیخ نووری بو هاوړتی خوژی «عبدولکه ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکوکلی زاده» ی
نووسیوه. نهم شیعره ی ناو ناوه (تالعی کوردی به دبه خت). که ریم به گ حاکمی مونغه ریدی

(۱۴) د. که مال مه زهر نه حمده - فاقه محی الدین پهری پیشرو و سه ربازی نه ناسراو ژماره (۷۳) ی
گوڅاری روژنبیری نوی نادار ۱۷۹۷۹ ل ۱۷ - ۱۸ منیش هه مان زانیاریم له و چاوپتیکه وتنه ی له گه ل
فاقه خان نه نجام دا له سر شریتی کاسیت تو مار کردوه.

سلیمانی بو، له (١٨) ی ئهیلوولی سالی (١٩٢٠) دا کۆچی دواپی کردوه. ئهم شیعره له لاپهه (٩٦ - ١٠٠) ی دیوانه که ی بێخودی گرتوه. یه کهم به لگه ی به هی «شیخ نووری» زانیی ئهم شیعره نه وه که (شیخ نووری) داوی له مامۆستا (نه جمه دین مه لا) کردوه شیعره بلاو کراوه کانی نیو پۆژنامه و گۆزاره کان له دهفته ریکدا به دهسته ختی خۆی بنووسیته وه. ئه میش داوا یه که ی شیخ نووری به جی هینا وه و له سه ر به رگی نا وه ی ئه و دهفته ره سه د لاپهه یییه ی بۆ نووسینه وه ی شیعره کانی ته رخان کردوه نووسیویه تی: [کا که نووری زۆر زۆر سلاوت لی ئه کهم. به سه ری تۆ عموومی مه و جوداتی جه ریده ی کوردستان گه راوم، له مه زیاترم بۆ نه دۆزرایه وه که لیته را نووسیومه ته وه و هه مووی به ته ئریخ و نومرووی خۆی ده رجم کردوه!] ئه و قسه یه ئه وه ده رده خات ئهم شیعره ی - تالعی کوردی به ده به خت - یه کیک بێ له و شیعرانه ی به قه له م و دهسته ختی مامۆستا (نه جمه دین مه لا) نووسرا وه ته وه و لاپهه [٢٠ - ٢٤] ی ئه و دهستنوسه ی گرتوه، به لام وه ک شیعره کانی تری دهستنوسه که نه نووسیوه له ج پۆژنامه یه ک یان گۆزاره یه کدا بلاو کرا وه ته وه. میش له کاتی گه ران و هه لده نه وه ی لاپهه ی پۆژنامه و گۆزاره کاغان ئهم شیعره م به رچا و نه که وت. وا دیاره نوسخه یه کی ئهم شیعره له لای مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) بووی و له گه ل شیعره کانی تر نووسیویه تییه وه. له وانه یه ئهم شیعره ی شیخ نووری چه ند نوسخه یه کی له بهر نووسیویته وه و یه کتی له و نوسخانه که وتبیته لای مامۆستا (بێخود). شیخ نووری که دهفته ره که ی له مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) وه رگرتوه ته وه، خۆشی ها تو وه چاوی پێدا گێپا وه ته وه و سه رگورشته ی ژیا نی خۆی له گه ل هه ندێ پارچه شیعره ی تری له لاپهه سه پییه کانی ئه و دهفته ره نووسیویه ته وه، به گره له زۆر شوێندا به مه ره که بی سه وز له نگیه کانی چاک کردوه و وشه ی تازه ی له با تی هه ندێ وشه ی تر دا نا وه. یه کتی له و شیعرانه ی چاوی پێدا گێپا وه ته وه، شیعره ی (تالعی کوردی به ده به خت) ه. دیاره نه گه ر ئه و شیعره ی خۆی نه بوا یه، وه ک چۆن له و دهستنوسه دا له سه ر شیعره یه کی وه رگێپرا وی (زێتوهر) ی نووسیوه هی (زێتوهر)، به بی ئه وه ی له پۆژنامه که دا نا وی زێتوهر نووسرا بی، به م شیویه دلتیا بووم نه گه ر ئهم شیعره هی مامۆستا (بێخود) بوا یه ده بیرده وه لای ئه و.

بۆ جارتیکی تر مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) چه ند پارچه شیعره یه کی تری (شیخ نووری) له چه ند لاپهه یه کی به یه که وه نووسا ی (٢٢) لاپهه ییدا نووسیویه ته وه. وا ده رده که وی ئهم چه ند لاپهه یه ی له که شکۆلێکی گه وره دا نووسیویته وه و ئه و لاپهه رانه ی پێوه ندی به (شیخ نووری) یه وه هه یه مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) داویه تی به (شیخ نووری). له و

دهستنوسه شدا همديسان شيعرى (تالى كوردى به ده بخت) نووسراوه ته وه و لاپه ره (۱۲ - ۱۶) ي نه م دهستنوسه ي گرتوه.

دهستنوسى كى ترى ماموستا (نه جمه ددين مه لا) برى بوو له حدوت لاپه ره، نه مه شيان له كه شكوتيك جيا كراوه ته وه. يه كى له شيعره كانى نه م دهستنوسه ش، شيعرى (تالى كوردى به ده بخت) بوو.

ماموستا (بيخود) ته نيا يه ك شيعرى نيشتمانى هه يه له لاپه ره (۶۹) ي ديوانه كهيدا بلاو كراوه ته وه. له م شيعره دا ده لى:

نه ي به مال و به سهر فيداي وه تن
وه ي وه كو كاكي خوت برى وه تن
دامه نى كام و ده ستى تو دوورن
تا به پوخ نه بيه گهردى راي من
تا من و تو نه بينه په روانه
شه وقى چون خوش نه بين چراي وه تن

وه ك ماموستا (ههردى) ده گيرپه ته وه و ده لى: (بيكه سى شاعير هه موو جارى كه سه رخوش ده بوو، به م شيعره وه ده يگرت...) به لى وه ك ده رده كه وي، شيعرى كى نيشتمانى لاوازه و سه ركه وتوو نيه. نه مه ش توانجيتك نيه بو پله و پايه ي كه سى كى وه ك ماموستا (بيخود) كه پايه ي كى ناينى به رزى هه بووه، به لكو نه وه ده گيه نى كه له بوارى شيعرى نيشتمانيدا ده سه لاتدار نه بووه به و شيوه يه ي كه له بوارى ترده نه سپى خوى تاوداوه. نه وه سه ره راي نه وه ش، شيعره كه به ته كليف نووسراوه و به رادان دراوه، شيعرى به م جوژه بووترى، هه لبه ته زور له خو كردن و ون كردنى كه فوكولى شاعيرانى تيدا ده رده كه وي.

خوتنه رى شيعرى (تالى كوردى به ده بخت) نه وه ي بووون ده بيتته وه، كه سى ك نه و شيوه نه به كه فوكول و به سوزه بو كه سى ك ده كات كه تيكه ليه ي كى گيانى به گيانى و نزى كى و خوشه ويستيه كى نه وتوان له نيواندا بووى، كه مردنه كه ي بوويته هوى به جى هيشتنى كار تيكردنى كى زور گه ووه له سه رى. هه ر بو به ش مردنه كه ي به ده بختى (تالى كورد) داده نى و به و شيوه گه رموگوره فرميسكى بو ده پيژى و شيوه نى بو ده كا. وه ك زانراو شه نه م تيكه لاوى و ناشنايه تى و خوشه ويستيه به تينه له نيوان (بيخود) و (عه بدولكه ريم به گى حاجى عه بدوللاي كه ركوكولى زاده) دا نه بووه، تا مردنه كه ي له لاي نه وه نده

کۆستیکی گه‌وره و گران و جه‌رگېر بڼ، نهم لاوانه‌وه پر له سۆزه‌ی بۆ بنووستی!

مامۆستا - شیخ محهمه‌دی خاڵ - ده‌رباره‌ی ئەو شیعره و پتوه‌ندی (بێخود) به‌(عه‌بدولکه‌ریم به‌گ) ه‌وه‌ ده‌لتی: (که‌ریم به‌گ به‌ هیچ شتیه‌که‌ ئەو پتوه‌ندییه‌ی له‌گه‌ڵ (بێخود) دا نه‌بووه، به‌لام له‌گه‌ڵ (شیخ نووری) دا هاوپایاله‌ بوون، بۆیه شیعره‌که‌ هه‌ر به‌ هی شیخ نووری ده‌زانم نه‌ک (بێخود). هه‌روه‌ها مامۆستا (هه‌ردی) یش هه‌ر پای وایه (نهم شیعره‌ هی شیخ نووریه، چونکه پتوه‌ندی دۆستایه‌تییان له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا زۆر به‌تین بووه و زۆربه‌ی شه‌وان به‌یه‌که‌وه‌ دانیشستوون و خواردوویانه‌ته‌وه‌) مامۆستا (ناسح حه‌یده‌ری) ده‌لتی: (له‌به‌رئه‌وه‌ی عه‌بدولکه‌ریم به‌گ کوردیکی موس‌ته‌قیم بوو، شیخ نووری زۆر خۆشی ده‌ویست و زۆر به‌یه‌که‌وه‌ بوون) به‌ر‌پ‌ز (فه‌تح‌وللا شیخ ره‌شید) ده‌لتی: (عه‌بدولکه‌ریم به‌گ نه‌گه‌ر پتوه‌ندی‌شی به‌ (بێخود) ه‌وه‌ بووبتی، ئەوه پتوه‌ندییه‌کی زۆر ک‌ز بووه، به‌لام زۆرتر له‌گه‌ڵ شیخ نووری هه‌ل‌سوکه‌وتی ده‌کرد. تا مردن‌یش هه‌ر به‌یه‌که‌وه‌ بوون. شه‌وان به‌یه‌که‌وه‌ داده‌نیشتن و هاموشۆی یه‌کتریان ده‌کرد). مامۆستا (حیلمی) شاعیر له‌ باره‌ی نهم شیعره‌وه‌ ده‌لتی: (به‌ده‌سخه‌تی خۆی شیخ نووری نوسخه‌یه‌کی نهم شیعره‌ی بۆ من نارد بۆ هه‌له‌به‌ج، ئیستاش له‌ بیرمه‌ به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز بۆی نووسیوومه‌وه‌. تا نهم دوا‌یییه‌ نهم ده‌ست‌نووسه‌م هه‌ر ما‌بوو، هه‌ول ده‌ده‌م بیدۆزمه‌وه‌). (١٥). ئیتر نازانم به‌ چ به‌ل‌گه‌یه‌ک نهم شیعره‌ی - شیخ نووری - دراوه‌ته‌ پال مامۆستا بێخوده‌وه‌!؟

جگه‌ له‌و دوو شیعره‌ی باس‌مان کردن که‌ درابوونه‌ پال مامۆستا (بێخود)، له‌ لاپه‌ره (١٥٨) ی دیوانه‌که‌یدا - به‌شی تاکه‌کان - کاک (محهمه‌دی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم)، دێره شیعره‌یکی ئاشکرای - نالی - یشی خستوه‌ته‌ ناو تاکه‌ شیعره‌کانی (بێخود) ه‌وه‌ که‌ نه‌ده‌بوا‌یه‌ ئه‌وه‌یان به‌سه‌ردا تیپه‌پ‌ڕی. ئه‌مه‌ش تاکه‌ شیعره‌که‌یه‌:

ده‌ستم که‌ به‌صه‌د وه‌عه‌ده‌ له‌ صه‌د لاوه‌ شکاوه‌

جه‌بری نییه‌ نهم که‌سه‌ره‌، هه‌تا نه‌یخه‌مه‌ ئه‌ستۆم (١٦)

(١٥) هه‌ر له‌و دانیشته‌ندا مامۆستا (هه‌ردی) یش که‌ له‌وئ ئاماده‌ بوو، پای وابوو که‌ نهم شیعره‌ هی شیخ نووریه.

(١٦) به‌روانه‌ دیوانی نالی - مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌پ‌ر‌پ‌س و فاتح عه‌بدولکه‌ریم هه‌مان به‌یت له‌ لاپه‌ره (٣٨٤) دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ها دیوانی نالی و فره‌هنگی نالی - د. مارف خه‌زنه‌دار لاپه‌ره (٨٩) سالی ١٩٧٧ .

ئەم دێرە شیعەرە - نالی - وەك شیعەرەكانی پێشتر باسمان كردن، هەر كە لە ناو دەستنووسەكانی مامۆستا - بێخود - دۆزراوەتەو، یەكسەر بەشیعەری ئەوی تێگەشتوون، لە كاتی كەدا ئەمە تاكە شیعەری كە لە ناو شیعەری كی درێژی - نالی - دا كە ئەم تاكە شیعەرە بەناوبانگی - نالی - چووێتە ناو ئەو دیوانەو، ئێتر قسە بۆ ئەو ناهێڵیتەو كە شیعەرەكانی تریش هەر بەم چەشنە پێگەیی ناو ئەم دیوانەیان گرتبێتەبەر. جگە لە مانەش، شیعەری كی چوار بەیتی تر لە دیوانەكەدا لە لاپەرە (١٤٩) دا بلاو كراوەتەو، كە دەبێ پەشنووسی یەكەمی ئەو شیعەرە بیت كە (شیخ نووری) بۆ (شیخ برایی) برای وتوو. ئەمەش پارچە شیعەرەكە:

بلا فرمیسکی خۆتێن بۆ نەپێژی بیلبیلە ی چاوم
 بەحەرفی نالە بۆ نەپێژی، زمانی لال و گێراوم
 نەمامی عەیشەكەم نێژرا، خەفەت گۆپكە و چۆی دەر كەرد
 سەراپا تەرزێ غەم، نالایە گێانی هەل كەرووزاوم
 دەسا ئە (میرزا مەهدی) ی زەمان، ئە (كاشی) یی نادر
 لە كێلی قەبرەكە ی تەئریخی كۆچی كاكە نیبراھیم
 بنووسن (شیخ برایی) بۆ بەخۆناوی گەشی چاوم

چۆری تەعبیر كردن لەم شیعەرەدا، ھەوێن و وێنە و دارپشتن و شێوازی بەناشكرا دیارە ھە - شیخ نووری - یە. جگە لەوەش ئەم تەعبیرانە لە شیوەنەكە ی كە بۆ (مەلا فەندی) و بۆ (شیخ برایی) ی برای وتوو ھەر ھەمان دەرپرین و شێوازی، بگەر یەكەم بەیت و دوا بەیت كەتومت ئەو یە كە لە شیوەنەكە ی (مەلا فەندی) دا ھەبە كە بەر لە دە سال لە كۆچی دوا یی (شیخ برایی) دا نووسیویەتی. ھیوادارین لە چاپێكی تری دیوانەكە ی مامۆستا (بێخود) دا ئەو شیعەرەكە ی لێ بۆار بكرێت و ھەول بدەن زۆر شیعەری بلاونەكراوە ی خۆی ھەبە لەگەڵ شیعەرەكانی تریدا بلاو بكرێنەو، كە بەشیوە ی (نامە) بۆ زۆر دۆست و ھاوێلی خۆی نووسیوە!!

سه‌برده‌ی ژبانی شیخ نووری شیخ صالح

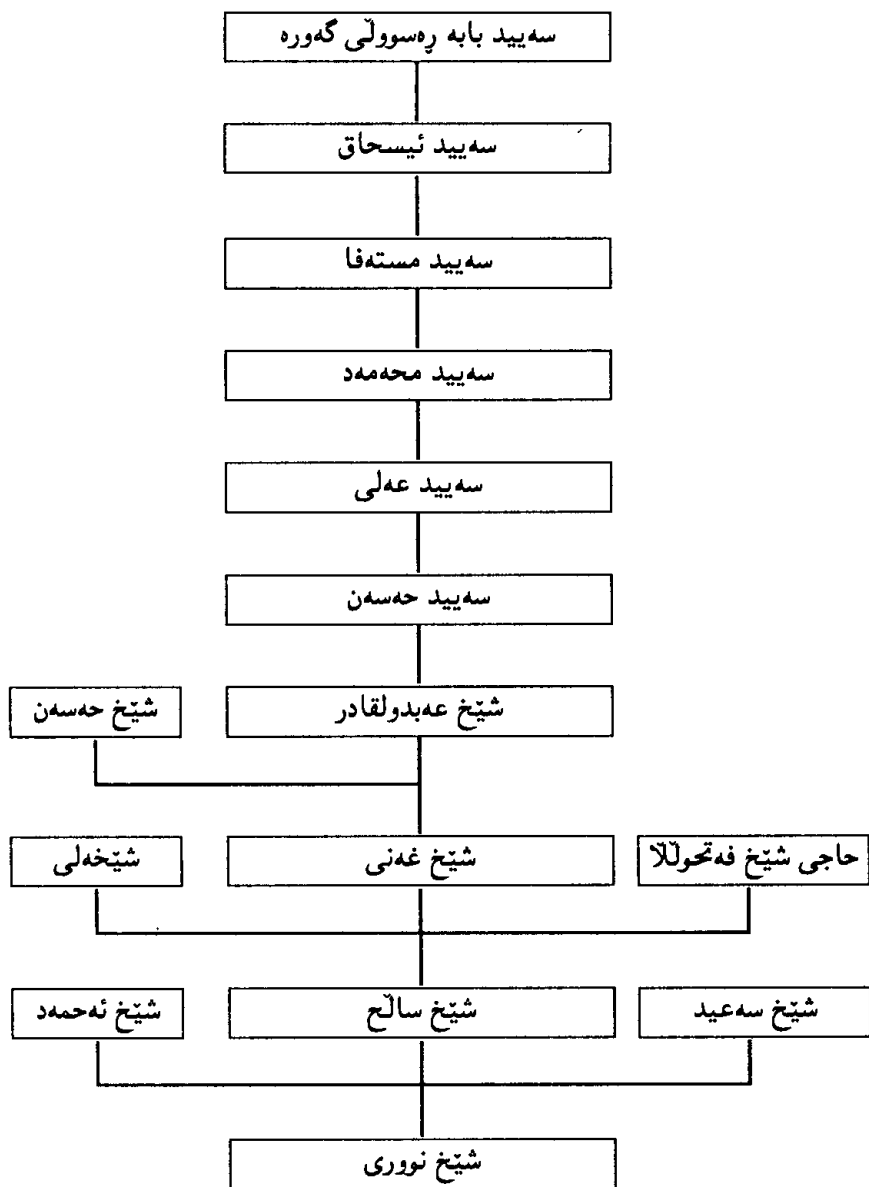
* ناوی ته‌واوی شیخ نووری کوپری شیخ صالحی کوپری شیخ غه‌نی کوپری سه‌بیید عه‌بدولقادی کوپری سه‌بیید هه‌سه‌نی کوپری سه‌بیید عه‌لی کوپری سه‌بیید محه‌مه‌دی کوپری سه‌بیید هسته‌فای کوپری نیسحاقی کوپری سه‌بیید باب‌ه ره‌سوللی گه‌وره‌یه و له ساداتی به‌رزنجیه^(۱)، وهک له‌م شه‌جهره‌یه‌ی لاپه‌ری دواتردا دهرده‌که‌وئ.

* شیخ نووری له سالی (۱۳۱۲) ی پۆمی^(۲)، واته له سالی (۱۸۹۶) ی زایینی^(۳) له شاری سوله‌یانی و له گه‌ره‌کی (ده‌رگه‌زین) له دایک بووه و چاوی بۆ نه‌فسانه‌کانی ژبان

(۱) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) له کتێبه‌که‌یدا (شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی) به‌رگی دووهم ل ۱۹۹ ده‌رباره‌ی ره‌چه‌له‌کی شیخ نووری نووسیه‌تی: (شیخ عه‌بدولقادر کوپری سه‌بیید حوسه‌ینی کوپری سه‌ی محه‌مه‌دی سه‌ی عه‌لیه‌). که وهک روونم کرده‌وه (سه‌ی حوسه‌ین) کوپری (سه‌بیید هه‌سه‌ن) ه‌ نه‌ک باوکی. هه‌روه‌ها (سه‌ی عه‌لی) کوپری (سه‌بیید محه‌مه‌د) ه‌ نه‌ک باوکی. ئه‌م شه‌جهره‌ی عانیله‌یه‌م له مامۆستا (فه‌تح‌وللای کوپری شیخ ره‌شیدی کوپری شیخ عه‌بدولقادر) وه‌رگرت که (ئه‌رشه‌دی ئه‌ولاده) و له کاتی خۆیدا به‌ئیرس بۆی ماوه‌ته‌وه، چونکه‌ براه‌یه‌کانی به‌ر له خۆی مردوون، ئه‌ویش له (شیخ عه‌بدولقادر) ی باپیری بۆیان ماوه‌ته‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و شه‌جهره‌یه‌ نووسرا‌بوو و له به‌رده‌ستم بوو، زیاتر به‌راستم زانی. هه‌له‌که‌ش، هه‌له‌ی مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) بێ یان له کاتی نووسینه‌وه و وه‌رگرتنی هه‌له‌ی تیکه‌وتبێ یان (شیخ نووری) خۆی به‌و شێوه‌یه‌ دا‌بیستن به‌ مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) من به‌پێرستم زانی راستی به‌که‌مه‌وه.

(۲) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) هه‌ر له کتێبه‌که‌یدا لاپه‌ره (۱۹۹) وای ده‌رخستوه که (شیخ نووری) له سالی (۱۳۱۵) ی پۆمی له دایک بووبێ. سالی زایینی له دایک بوونه‌که‌شی نه‌نووسیوو، که‌چی شیخ نووری خۆی له ده‌ست‌نووسیکی خۆیدا ده‌رباره‌ی ژبانی خۆی (۱۳۱۲) ی پۆمی، واته (۱۸۹۶) ی زایینی نووسیوه، که ده‌س‌خه‌تی خۆی زیاتر جێی متمان‌ه و باوه‌ر پێک‌دانه.

(۳) دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار له وتاریکی که له گۆڤاری (الثقافة الجديدة) دا له ژماره (۹) ی کانوونی یه‌که‌می سالی (۱۹۶۹) دا به‌ناوی (الأنجاه الرومنطیقي في الأدب الكردي) (النصف الأول من القرن العشرين) دا به‌لاوی کردووه‌ته‌وه و نووسیویه‌تی: نووری شیخ صالح (۱۸۹۸-۱۹۵۸) واته له سالی (۱۸۹۸) دا له دایک بووه. دکتۆر (کامیل هه‌سه‌ن به‌سیر) له کتێبه‌که‌یدا ده‌رباره‌ی (شیخ نووری شیخ صالح) له کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی ویژه‌یی و په‌خته‌سازیدا نووسیویه: (له سالی ۱۸۰۶ ز) له شاری سلێمانی له دایک بووه) لاپه‌ره (۵) وادیاره ئه‌مه هه‌له‌ی چاپه. هه‌روه‌ها له دۆسیه‌که‌ی =

و نه‌تینیه‌کانی کردووه‌ته‌وه و ئهم میژووه بووه به‌لاپه‌ره‌کانی یه‌که‌می ژبانی مندالیک، که له دواییدا شوین و پایه‌یه‌ک بۆ خۆی دیار ده‌کات.

* به‌بیتی ئهو زانیارییه‌ی که له ئه‌نجامی پشکنینی دۆسیه‌ی شاعیره‌وه بۆم ده‌رکه‌وت ناوی (محهمه‌د نووری شیخ سالح) ه. ئهو ناوه‌ش له‌سه‌ر فۆرمی (دفتر خدمه‌) که‌یدا به‌ده‌سخه‌تی خۆی نووسرا‌بوو، بۆیه ده‌بینین سه‌رجه‌می شیعر و وتاره‌ بلاو‌کراوه‌کانی به‌ئیمزای (م. نووری) یه‌وه بلاو کردووه‌ته‌وه، که کورت‌کراوه‌ی (محهمه‌د نووری) یه‌ (٤).

* دایکی ناوی (په‌حمه‌ خانی کچی قادری حاجی په‌سوولی حه‌ماغای گوروونی پۆسته‌م ئاغایه‌، که پۆسته‌م ئاغاش کوپه‌زای (زولال ئاغایه‌)، ئه‌مه‌ش یه‌کی‌ک بووه له جه‌نگاوه‌ره‌ دلته‌ره‌کانی دوانزه‌ سواره‌ی مه‌ریوان). (په‌حمه‌خانی) دایکی شه‌ش کوپ و کچی‌کی هه‌بووه، ناوی ئهو منالانه‌ش به‌پیتی سالی له دایک بوونیان به‌م جوژه‌یه‌: (نووری، ئیبراهیم، جه‌میله‌، ئیسماعیل، عه‌زیز، په‌ئووف، بابه‌ عه‌لی) وه‌ک دیاره‌ (شیخ نووری) نۆبه‌ره‌ی دایکی بووه. دایکی له ته‌مه‌نی حه‌فتا و پینج سالی‌دا، له پۆژی هه‌ینی (٢) ی مایسی سالی (١٩٤١) ی زایینی (٦) ی ربه‌ع الثانی (١٣٦٠) دا کوچی دوا‌یی کردووه‌.

* شیخ غه‌نی باپیری به‌کاروباری بازرگانیه‌یه‌وه خه‌ریک بوو، حه‌یوانی هه‌بووه و خه‌ریکی سه‌له‌م و تووتن‌کرین و فروشتن بووه. چووه بۆ حه‌ج و له‌وی مردووه‌. ژنی بۆ هه‌ر سێ کوپه‌که‌ی هیناوه و هه‌ریه‌که‌یانی له خانویه‌کی سه‌ربه‌خۆی خۆیدا نیشه‌ته‌جێ کردووه‌، ئنجا (شیخ سالح) ی باوکی شیخ نووری ئه‌ویش به‌پیشه‌ی بازرگانیه‌یه‌وه خه‌ریک بووه‌.

= شاعیردا سالی له دایک بوونی به‌ (١٨٩٧) دانرا‌بوو. به‌پیتی ئهو ده‌فته‌ر نفوسه‌ی که به‌ه‌ریاری دادگای (سولح) ی سوله‌یمانی چاک کراوه، به‌پیتی نووسرا‌وی ژماره‌ (١٨٤٣ / ١٤٩) له ٨-١١-١٩٤٩، سالی له دایک بوونی شاعیر به‌ (١-٧-١٩٠٢) دانراوه، به‌لام ئیمه‌ پشتمان به‌و ده‌ستنوسه‌ به‌ست که به‌ده‌سخه‌تی خۆی نووسراوه. مامۆستا (گیوی موکریان) یش له ده‌ستنوسه‌ی خۆیدا که ده‌باره‌ی ژبانی (شیخ نووری) نووسیوه، له نووسینه‌که‌دا وا ده‌رده‌که‌وت له ده‌می خۆی وه‌رگرتووه، به‌لام سالی زاینیه‌یه‌که‌ی به‌ (١٨٩٨) دانراوه‌.

(٤) دکتۆر کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر له هه‌مان کتێبیدا له لاپه‌ره‌ (٥) نووسیویه‌تی: (ناوی «م. نووری» بۆ خۆی هه‌ل‌بژاردووه‌) وه‌ک پوونم کردووه‌ ئهم (م. نووری) یه‌ کورت‌کراوه‌ی ناوی (محهمه‌د نووری) یه‌ و هه‌لی نه‌بژاردووه‌.

یه کهم جار له ولاتی ئیرانه وه که لویه لی ده هینا و لیتره وه که لویه لی ده برده نه وی. له سالی (۱۹۱۲) وه وازی له بازرگانی کردن و هاموشۆی ده ره وهی ئیتراق هینا وه و دهستی کرد وه به بازرگانی کردنی ناو ئیتراق. تووتن و پیتسته و خوری برد وه بۆ (به سره) و له وی نه وه که لویه لی و پیتوستییانه ی لیتره ده ستنه که و تووه له گه لّ خۆی هینا وه تی. بێگومان نهم بازرگانی کردنه ش به هۆی ولاغه وه نه نجام درا وه، چونکه نه وه کاته ئوتومبیل نه بو وه، خۆشی قه تارچی هه بو وه.

له پیتش هه لگیرساندنی شه پی جیهانی یه کهم تووتنیکی زۆری ده بی و نه وه تووتنه پارهیەکی زۆری بۆ ده کات و به هۆیه وه سه رمایه یه کی باشی ده ستگیر ده بی. له سالی (۱۹۱۴) به ولاره (شیخ سالح) تاقه تی له پیشه ی بازرگانی نامینی، چونکه پیر و نه ساغ و نه خۆش که و تبوو. ئیتر هه ره له وه ساله وه (شیخ سالح) ئیشه که ی خۆی به (شیخ نووری) و (شیخ برایی) کوپه کانی خۆی ده سپیترئ. نهم دوو برایش ده ست ده که ن به هاموشۆ کردنی ولاتی ئیران و شیخ نووری له ته مه نی (۱۶) سالی دا ده که ویته بینه و به ره وه زه حمه تی نان پهیدا کردن، که گرانی و (سه فهره ر) بالی به سه ر گوزه رانی خه لکی دا کیشابوو، به لام له به ره وه ی شیخ نووری پیاویتی ده ست بلا بو وه، دوو سی جار له بازرگانی نووچی دا وه و پاره و پوولی به ده سته وه نه ما وه. هه ره له وه دانیشتنه دا که مامۆستا (ئه حمه د خواجه) قسه ی له گه لّ کرد وه و توویه تی: (ئیتستا هه میشه به توجاره تی ئیرانه وه خه ریکم. له سوله یمانیه وه شه کر و چاو ره نگ و شتی بابه تی ئیران نه به م و له ویشه وه قالی و مالی ئاوریشم نه هینم. (پیتکه نی) به لام قازانجه که ی نه خۆم وه پاشه که وتم پت ناکرئ. ئیتسره کانی باوکم نه ته قینمه وه، خۆ نه گه ر یه کیکیان بتۆین، نه وه له مایه که شی زه ره ره نه که یین، برایم یاری ده ده رمه). باوکی له ته مه نی شه ست سالی له مانگی ته مووزی سالی (۱۹۲۰) دا کوچی دوایی کرد وه.

* شیخ نووری وه ک نه ریتی باوی نه وه سه رده مه، خرا وه ته به ره خویندنی (حوجره). له سه ر دهستی چه ند مه لایه کی زانا و دانای نه وه سه رده مه خویندوویه تی، له وانه (خواجه فه ندی و حاجی مه لا سه عیدی زلزله یی و شیخ بابه عدلی شیخ عه بدوللا). مامۆستا (ئه حمه د خواجه) ده رباره ی خویندنی (شیخ نووری) له لای (خواجه فه ندی) باوکی ده لی: (له چایخانه که ی «سالحی وه ستا بسته، به شه وه لایه ن سه یید سه سنی سه عاتچییه وه شانامه نه خوینترایه وه، پر نه بوو له گویتگرانی داستان، نه وه داستانه ش وه ک ته له فزیۆن و

سینه‌مای ئیستا جیگیر بوو، به‌لام ئیمه (همه ره‌شید، ئاوره‌حمانی نامۆزام، همه سه‌عید قه‌زاز، همه کاکه، ئهنور سائب، همه ره‌شید نه‌جیب) هاوری و خزم، کۆمه‌لیکی له‌ ته‌مه‌نی پانزه تا حه‌فده سالی‌دا بووین. نه‌ک بز‌شانامه، له‌ به‌ر په‌نا و بیده‌نگی به‌شه‌و له‌م چایخانه‌یه‌دا پامانده‌بوارد. به‌ئاره‌زوو نیترگی‌له‌م نه‌کیشا. له‌ ته‌نیشتمه‌وه دوو لاوی جوان و چالاک به‌ به‌رگی کوردی ئیترانییه‌وه دانیشتبوون، ئه‌وه‌ی ته‌نیشتم وتی: (نیترگی‌له‌ باش نییه) من قسه‌که‌یم پی خوش نه‌بوو. ورده ورده که‌وتینه‌ و تووێژ، وتی: (ئه‌حمده نامناسی، ئیمه خزمین؟ نه‌بوو له‌ خوێندن‌که‌ه‌ی باوکت له‌ گه‌ل‌ برایی برامدا ئه‌مان خویند، جار جاریش ته‌به‌قه قاقه‌زی خورشیدیت لی ئه‌سه‌ندم؟ من (نووری)م. ناسیمه‌وه راسته‌ دایکمان خالۆزا و پوورزان. ئیتر (نووری) و (برایی) برای ناوێته‌ی ئیمه‌ بوون. که‌وتینه‌ جی گواستنه‌وه بۆ مالی (شیخ نووری) و مالی ئیمه‌ که‌ جیگای لاوه‌رمان هه‌بوو. وتی: (تا مردن خۆم به‌به‌نده‌ی خواجه فهندی⁽⁵⁾ باوکت ئه‌زانم، چونکه‌ ئه‌و سه‌رمایه‌یه‌ی همه‌ له‌ سایه‌ی ئه‌وه‌وه‌یه).

مامۆستا (ئه‌حمده خواجه) له‌ سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام ده‌بی و ده‌لی: وتم (نووری) تو له‌ گه‌ل‌ زمانی فارسی‌دا چۆنی؟ به‌ پێکه‌نینه‌وه: (من فارسی، تورکی، عه‌ره‌بیش زۆر باش ئه‌زانم، به‌لام به‌عه‌ره‌بی ناتوانم به‌ته‌واوی قسه‌ بکه‌م. خواجه فهندی وای دانه‌رشتووم پێوستم به‌هیچ زمان و شتی‌ک بی، یه‌کم ناکه‌وێ). به‌مه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که‌ مامۆستا (خواجه فهندی) ده‌ورێکی بالای له‌ فێرکردن و گۆشکردنی (شیخ نووری)‌دا هه‌بووه. وه‌ک خۆی دانی پێ‌دا ناوه‌ و له‌ به‌رئه‌وه‌ی به‌عه‌ره‌بییه‌که‌ زۆر باش قسه‌ی نه‌کردوه، یان چاکتر وایه‌ بلێین خۆی به‌دلی نه‌بووه‌ و له‌ گه‌ل‌ خواست و ناواتی خۆی نه‌گه‌نجاهه‌، بۆی پهنای بردوه‌ته‌ لای مه‌لایه‌کی زانای وه‌ک (شیخ بابه‌ عه‌لی شیخ عه‌بدوللا) که‌ ده‌رسی (نحو و صرف و بلاغه‌)ی لا بخوینێ. به‌م جوژه‌ شیخ نووری له‌ حوگره‌دا تا قۆناغی (جامی) خویندوه‌وه، دوا‌ی خویندن و ته‌حسیلی له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی، قۆناغی جامیش دوا قۆناغی سوخته‌یه‌ و یه‌که‌م هه‌نگاوی پی خستنه‌ مه‌لایه‌تییه‌. له‌و قۆناغه‌دا پێیان ده‌وتری (موسه‌عه‌ید) و کتێبه‌کانی (السیوطی) و (الفیه‌ بن مالک) و (نوره‌ددین عه‌بدوله‌حمان جامی) که‌ یه‌کێکه‌ له‌ شاعیره‌ عیرفانییه‌کانی ئیتران ده‌خوینن. بۆیه‌ش به‌و قۆناغه‌ ده‌لێن

(5) وشه‌ی (خواجه) له‌ با‌ری عوسمانیه‌کاندا نیشانی‌ک بوو ده‌درا به‌و پیاوه‌ زانا و دانا یان ئه‌وانه‌ی پیا‌وی نایینی بوون، خه‌رجی مانگانه‌شیان لی‌ره‌ی زێ‌ر بووه‌.

(جامی)^(۶)، چونکه کتیبیکى (مهولانا عهبدولپه حمان جامى) دهرباره ی (نحو) دهوختن. هر له و قوناغه دا له پال خویندنی خوین، جار به جاریش درس به فقه قتیبه کان ده لینه وه. شیخ نووری له و قوناغه دا (حوجره ی) به جتن هیشتووه. له و سهرده مه دا زمانى خویندن و نووسین فارسى بووه، نه و که سه ی بیوستایه له میرى نریک بییته وه، خو ی فیری زمانى (تورکى) یش ده کرد. به لام (شیخ نووری) نه که مه به ستى نریکبوونه وه له میرى، به لکو وه که سه و دایه کى دواى فیربوون و قوتا بییه کى زانست، خولیاى فیربوونى نه و زمانه ی که وتووه ته سهر.

له و سهرده مه شدا زمانى تورکى له پال زمانى کوردی خویندراوه، بگره به شیکى روظنامه و گوفاره کانى نه و سهرده مه شى بو ته رخان کراوه، نه مه ش به هو ی دریژه خایاندنى ده سلا تى عوسمانییه کان بووه بو ناچه که مان که نریکه ی چوار سه ده ی خایاندووه، بویه شیخ نووری نه گره به زمانى تورکیش شیعرى وتبى زیاتر ویستوویه تى له و بواره دا توانایى خو ی تا قى بکاته وه، بویه ش ده بینین شیعرى تورکى ئیجگار که م نووسیوه.

له و پروایه شدا نیم (بیخود) که خالى شیخ نووری بووه و فارسى زانیکی گه و ره ی سهرده مى خو ی بووه، شیخ نووری عه و دالى فیربوون له سهر ده ستى نه و فارسى نه خویندبى و سوودى لى وه رنه گرتبى! به م جوړه سهرنج ده ده بین (شیخ نووری) خویندنى حوجره ی له لای مه لا زانا و ناوداره کانى نه و سهرده مه خویندووه، خویندنه که شى شتویه کى ریکوپیک و یه ک جوړ نه بووه، وه که ده بینین دواى خویندنى حوجره ده ستى کردووه به خویندنى سهره تایى و قوناغى سهره تاییشى ته واو کردووه. ئنجا له گه ل (ناوړه حمانى شیخ ره شید) که ناموزایه تى له هاوینى سالى (۱۹۱۶) دا به یه که وه چوونه ته قوتا بخانه ی (پوشدى) یه ی عه سکه رى له سلیمانى، به لام (شیخ نووری) له پاش سالى دواى (ناوړه حمانى) ناموزای بو نه و ی نیردراوه. مردنى ناوړه حمانى ناموزای بووه ته هو ی وازهینانى (شیخ نووری) له و قوتا بخانه یه که به ناوړه زوو و خواستى خو ی بو ی نه چووبوو، چونکه له خو و نه ریتى نه و سهرده مه وا باو بووه که داهاتوى منال، باوک و دایک

(۶) ضیا پاشا ده لى:

مى نحويله مست اولق ديلرسن

کيجه گوندز، الندن صالنه جامى

واته نه گره ده ته و ی خو ت به مه ی مه حو و مه ست بکه ی، شه و روظ (جامى) له ده ست فیر مه ده. واته جامى مه ی و کتیبى (جامى).

په ننگيان بږ رېستووه، بږيه باوكي شېخ نورى ناردوويه تى بږ نهو قوتابخانه يه، زوو به هوځى جهنگى جيهانى يه كه ميشه وه كه لهو قوتاغه دهرده چوون دهنيردران بږ جهنگ. ثم قوتابخانه يه له سالى ۱۳۱۱ك. دا به كرده و كوڅشى خه ستى سهروكي شوراي دهولت (سه عيد پاشاى خه ندان) به ناوى (روشدييه عه سكهري) له سليتمانى به چوار پږل كرايه وه. قوتابيان پاش چوار سال خوښندن ده چوونه به غدا. له وېش (۳) سى سال ده يان خوښندن نه وسا نه بوونه نه فسهري سواره، پياده، توپچى. پاش نه مهش هه قيان هه بوو بچنه نه سته مېوږل كه له پاش سى سال خوښندن به پله و پاڼه يه به رز دهرنه چوون و جتيگا و شوينى گرنگان بږ خوڼان له داموده زگاي عوسمانيد نه كرده وه^(۷). ثم قوتابخانه يه له وهك قوتاغى ناوه ندى نه مړوكه بووه و له بهر نه وهى نه وسا كه له سليتمانى خه لك زوړتر حهزيان له روتبه ي عه سكهري كړدوه، بږيه مناله كانيان بږ نهوځ ناردوه.

* شیخ نووری له هه‌ره‌تی لاوتیتیدا کچه پووریکي هه‌بووه، که ناوی (زه‌کیه‌خانی محیه‌ددین قادر)ه و زۆری خۆش ویستووه، به‌شودانی ئه‌و کچه به‌ده‌ست کاک (سه‌عید حه‌سه‌ن)ه‌وه‌ بووه، به‌لام به‌پێوه‌به‌ری ئه‌وساکه (حاجی حه‌سه‌ن ئاغا) به‌رجا و تکا و به‌هۆی ده‌ست ڕۆشتن له (عه‌زیزی که‌رکووکلی زاده)ی ماره‌ ده‌که‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ش که (شیخ صالح)ی باوکی شیخ نووری له‌گه‌ڵ (په‌حمه‌خانی) دایکی (زه‌کییه‌خان) ناکوکی و ناته‌بایییان ده‌ست پێده‌کا، ئه‌م ڕووداوه‌ بووه‌ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی (شیخ نووری) به‌مراز نه‌گات و ئامبیزی ئه‌و ئه‌وینداریه‌ی خه‌ونی پێوه‌ بینیه‌ گه‌رمی نه‌کاته‌وه‌ه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی

(زه‌کیسه خان) دراوه به (عه‌زیزی حاجی سالحی که رکووکلی زاده) کچیکی لی بووه، ناوی ناوه (ناجیه). دواي له دایک بوونی ئەم نۆیه‌یه، (عه‌زیزی حاجی سالح) تووشی نه‌خۆشی هاتوو و کۆچی دواي کردوو. له پاش ئەو پروداوه هاموشۆی یه‌کتریان کردوو ته‌وه و پیتوه‌ندی خزمایه‌تییان گه‌راوه‌ته‌وه دۆخی جارانی، بگره‌ دواي سال و نیوێک تێپه‌ر بوون به‌سه‌ر کۆچی دواي (عه‌زیزی حاجی سالح) له سالی (۱۹۲۶) دا -شیخ نووری- به‌کۆنه‌ دلخواز و دلپه‌ره‌که‌ی شاگه‌شکه ده‌بیته و ماره‌ی ده‌کات.

مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) ده‌رباره‌ی ئەم خۆشه‌ویستییه ده‌لی: (جار جارێک نووری هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لده‌کیشا هه‌ستی که‌ده‌رێکم لی ئەکرد، به‌لام به‌باشم نه‌ نه‌زانی پرسیا‌ری لی بکه‌م. تا پۆزێک له مالی خۆیان به‌جووته، دوو به‌دوو نانی نیوه‌پۆمان نه‌خوارد، له‌په‌ر هه‌ناسه‌یه‌کی په‌ر ناهی هه‌لکیشا. به‌توره‌یییه‌وه و ته‌م: تو به‌وه هه‌ناسه‌یه‌ دلی من نه‌شیتینی، چیته‌ بۆچی ده‌ری نابری...؟ له وه‌لامدا به‌پێکه‌نینه‌وه وتی: کوپه‌ تو چیت له ده‌ست دئی، نه‌ به‌ئیمه‌ و نه‌ به‌باوکی ئیمه‌ چاره‌ ناگرئ. ئەوه‌ی چوو چوو). وازم نه‌هیتا و زۆرم وت. له ئەنجامی له‌سه‌ر پۆشتم وتی: (ئه‌حمه‌د گیان ئەمه‌ سه‌رپێکه به‌شه‌راکه‌تی می‌شک و دلم. شه‌ریکی تر قبوول ناکا. که‌وا بوو با ده‌رده‌که‌م هه‌ر پۆشراو بئ) به‌لام به‌ره‌للام نه‌کرد. دیسان چووم به‌گژیا، وه‌رامه‌که‌یم دایه‌وه، ئیتر به‌ناچاری وتی (نابی من له‌گه‌ل تۆدا سه‌رپیا‌تم هه‌بئ، به‌لام نه‌بئ تۆش ببی به‌یه‌کیک له‌ دل و می‌شکم. یه‌عنی نه‌یدرکینی. من و.....) دلدار و ده‌ستگیران بووین، له‌ عیشق و ده‌سه‌لاتی هه‌ردوو که‌مان به‌هێزتر یه‌کیک خواستییه‌وه. له‌و پۆزه‌وه چاوه‌ڕیتی چه‌رخ ئەکه‌م چۆن ئەسه‌ورئ، به‌یارم داوه‌ تا ئەمرم چاوه‌ڕیتی بم! وا تێگه‌یشتم که‌ (نووری) ته‌نیا خۆشه‌ویستی گه‌ل نه‌بوو، خۆشه‌ویستی خواو سه‌روشتیش بوو، چونکی له‌ دوایدا خوا ئەو نیتچیره‌ی دلی خسته‌ ژێر که‌مه‌ندی و به‌یه‌کتری گه‌یاندن).

* باپیره‌ گه‌وره‌ی شیخ نووری سه‌ر به‌ته‌ریقه‌تی قادری بوو، به‌لام (شیخ عه‌بدولقادری به‌غدادی) باپیره‌ گه‌وره‌ی (شیخ نووری) خه‌لیفه‌ی هه‌زه‌ته‌ی (مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی) بووه‌ و پوتیه‌ی (سراجه‌ددین)ی داوه‌تی که‌ ده‌کاته (سه‌رۆکی خه‌لیفه‌کان). ئەم هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌شی له‌ قادرییه‌کان به‌هۆی ناکوکی و ناته‌باییه‌ک بووه‌ له‌گه‌لێاندا. که‌ لییان هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه‌ چووته‌ به‌غدا و له‌سه‌ر ده‌ستی (مه‌ولانا خالید) ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی وه‌رگرتوو. هه‌ر ئەم (سه‌یید عه‌بدولقادرا)یه‌ (مه‌ولانا خالید) خوشکی خۆی پیتشکه‌ش کردوو. له‌ سالی (۱۹۲۹) دا (شیخ عه‌بدولقادار) له‌ به‌غدا به‌نه‌خۆشی

تاعوون کۆچی دواپی کردووه و هر له ویتشدا نیتراوه، بۆیه پتیان وتووه (بهغدادی) (۸) له هه مان کاتیشدا (شیخ ماری نۆدی) کۆره کهی که ناوی (شیخ محهمده) و برا گه وری کاک (ئهحمده دی شیخ) ه ناردوو به تی بۆ به غدا تا خیتزانه کهی (سه یید عه بدولقادر) و مناله کانی به یتیتته وه بۆ سلیمانی، ئه ویش که ده چیتته به غدا تووشی نه خۆشی تاعوون ده بی و له ته نیشته (سه یید عه بدولقادر) له غه و سی گه یلانی ده ینیتزن.

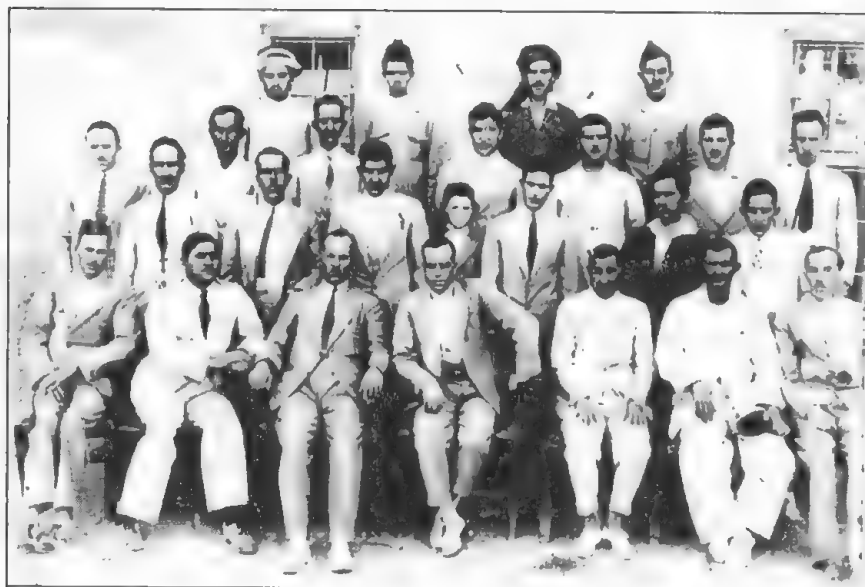
* شیخ نووری پتیه ندی خزمایه تی و دۆستایه تی پته وی له گه ل شیخ مه حمودی نه مردا هه بووه. پتیه ندی خزمایه تییه کهی به هۆی (به هییه خانی ئه مینی عه تار) وه یه که خیتزانی دووه می شیخی نه مر بووه، که دایکی (شیخ ره نووف و شیخ بابه عه لی و حه لاه خان) بووه.

له مه سه له ی شیخایه تییه که شیدا «شیخ مه حمود» به پشت ده گه رتته وه سه ر «شیخ عه لی» و (شیخ نووری) ییش ده گه رتته وه سه ر (سه یید ئیسحاق). که ئه م دووانه برا بوون و کۆری بابه ره سوولی گه ورن. وه ک له م شه جهره یی خیتزانی شیخ مه حمودی نه مر ئه م قسه یه مان ده سه لیتن (شیخ مه حمود کۆری شیخ سه عید کۆری شیخ محهمده کۆری کاک ئهحمده دی کۆری شیخ مه عرووف نۆدی کۆری شیخ مه سته فای نۆدی کۆری سه یید ئهحمده دی غه زالی کۆری محهمده دی نۆدی کۆری شیخ عه لی کۆری بابه ره سوولی گه وریه) که ئه م (شیخ عه لی) یه دووه م کۆری بابه ره سووله له دوا (شیخ ئیسماعیل). ئه م (بابه ره سوول) ه ش حه ثده کۆری هه بووه، له بهر زۆری ژماره ی کۆره کانی ناویان ناوه (ئاده می دووه م) که یه کتیک له کۆره کانی (سه یید سادق) ی ناوه که ناحیه ی (سه یید سادق) به و ناوه ده ناوئراوه. جگه له مه سه له ی خزمایه تی و شیخایه تییه که یان، (شیخ نووری) ههستی نه ته وایه تی به رزی هه بووه و به بیروباوه ر پیاویتیکی ئاینی بووه، ئه م ههسته نه ته وایه تی و ئاینیه ی له که سی (شیخ مه حمودی نه مر) دا دۆزیوه ته وه، ئه م دوولایه نه ش دوو هۆی سه ره کین بۆ نزیکبونه وه ی شیخ نووری له شیخی نه مر. بیتجگه له وه ش ئه م دووانه له رقی نه ستووریان به رامبه ر به داگیرکه ری ئینگلیز به یه کتر ده گه نه وه، که شیخ نووری به هۆی ئه م رقه یه وه تا دوا دوا ی ژبانی باج و سه رانه یه کی زۆری که وتووه ته سه ر.

(۸) له به رگی یه که می کتیبی (یادی مه ردان) که مامۆستا (مه لا عه بدولکه رمی موده ریس) به چاپی گه یاندووه، له زۆر شویتدا (مه ولانا خالید) نامه ی بۆ (عه بدولقادر) زوا ی نووسیوه ئه م (سه یید عه بدولقادر) ه ئه وه یه که ئیتمه باسما ن کرد. وا دیاره مامۆستا کاتی خۆی ئه و ناوه ی بۆ ساغ نه بووه ته وه کتیبه !.

(شیخ نورى) ناده میزادىكى موونه وەر بووه، بەلکۆر یەکیکە لە ڕۆشنبیرە بەدەرەووە بووهکانى سەر دەمەکەى خۆى، ئەگەر لە ڕۆشنبیرانى سەر دەمى خۆى پێشکەوتووتر نەبووبێ، بۆیە خواوەنى کەسایەتیی و بیروپرای تایبەتیی خۆى بووه، لە بارەى بارودۆخى سیاسى و میژووێى ئەو ڕۆژەى گەلى کورد. وتارە سیاسییەکانى کە کردبوونى بە سەروتارى ڕۆژنامەى (ڕۆژى کوردستان) و (بانگى کوردستان)، لە دواییشدا وتارەکانى ڕۆژنامەى (ژیان) کە بەشیوەى وەرەم بەرپەجى ڕۆژنامەى (نەجمە)ى داوێتەو، ئەمانە هەموویان بەلگەى پێگەىشتنى هۆشیاری و بیروپرای سیاسى ئەم شاعیرە نیشان دەدەن، بۆیە ئاساییە شێخى نەمر بیکاتە جێگەى متمانە پێکردن و لێپرسراوى ئەو ڕۆژنامەى کە زمانى حالى خۆى بووه. لەگەڵ دامەزراندنى (شیخ مەحمود) بەحوکمرانى کوردستان، تا ئەو ڕۆژەى مرد، وەک شاعیریکی بەناگا و ڕیا لە دەورپشتى خۆى و لە سیاسەتیی ئەو ڕۆژگارە، هەمیشە ڕقی لە ئینگلیز بووه و هیوا و متمانەى پێیان نەبووه. هەر ئەو ڕقە ئەستوورەش لە ئینگلیز وای لێ کردووه لە وەزیفەدا پێش نەکەوێ و بۆ ماوێەکی زۆر تەرفیعهکەى تەگەرەى تێیکەوێ. واتە لە (۱۲) دینارەو نەیانکردووه بە (۱۵) دینار، ئەمەش لەو یاداشتەدا (مذکرە)یەدا دیارە کە بۆ مەئموورى خەزینەى لیوای سلیمانى نووسیوه و ئەویش بەپێى نووسراوى ژمارە (۱۷۵۰) لە (۱۲-۸-۱۹۴۱) خستووێتییە بەرچاوى مەسەرفی لیوای سلیمانى و تییدا دەلێ:

لا يخفى على سعادتكم أن السيد نوري صالح الكاتب في خزينة لواء
السلیمانية هو من ذوي المقدرة والكفاءة في أمور المالية. وإنه مثال
الأخلاص والنشاط في أداء الواجب. وبالنظر الى خدماته المسبوقه في
هذه الدائرة التي بلغت خمسة عشرة عاما لم ينل خلالها أي ترفيع سوى
مرة واحدة وذلك في (۳۰/۱۰/۱۹۳۷) (أي ان راتبه المعين له في أول
تعينه و قدره ۱۰,۵۰۰ دینارا) قد بلغ الى (۱۲,۰۰۰) دینارا. فعليه
وبالنظر لما عرضته أعلاه، أن بقاء المومى اليه في هذه الدرجة طول مدة
خدماته مما يستحق العطف. هذا من جهة، من جهة أخرى أنني أعلم
شخصيا بما يقاسيه المومى اليه من ضيق بخصوص أعالة أفراد عائلته
الكثيرة براتبه الحالي الضئيل ولاسيما في هذه الظروف الاقتصادية
الراهنة. فبناء على ما تقدم ذكره اعلاه وبما أن الشروط القانونية متوفرة
في الكاتب المومى اليه للترفيع، أرجو التفضل بالتوسط لدى المراجع

له پیزی یه کهم دانیشتووه کان: (۱) علی ناجی (۲) میرزا مارف (۳) مستهفا نهفندی (۴) عزیززی جووله که (ژمیریار) (۵) جه میل سانیب (۶) شیخ نووری شیخ سالیح (۷) عارف نهمین (۸) مه محمود حه مه ناغا (۹) نه حمه رده فیک (۱۰) عزیز شیخ سالیح (۱۱) حسهین کهریم بهگ (۱۲) کوری عزیز جووله که (۱۳) کهریم سالیح نهفندی (۱۴) عه بدولر محمان مه لا سه عید (۱۵) کابرایه کی کهر کوکیه (۱۶) مه لا حه مه سه عید (۱۷) عه بدلوله هاب کهر کوکی (۱۸) حه مه سالیح سه عید زهنگنه (۱۹) نه حمه سه بری (۲۰) حیلمی (۲۱) نه زهت نهفندی (۲۲) قادری فهراش (۲۳) سه عید بائع (۲۴) سه عیدی فهراش (۲۵) فهراش. نه مانه له نیوان سالانی (۱۹۳۰ - ۱۹۳۵) کارگتی و بهرپوهه و بهردهستی خه زینهی سلیمانی بوون

المختصة لترفيه درجته إسوة بزملائه و تلافيا لبقائه في تلك الدرجة مدة طويلة.

له (١٩٤٣/٧/٧) دواى چەندان بگه و بەردە و (کتابنا و کتابکم) ئنجنا مووچه کهیان له (١٢) دینارووە کردوووە بە (١٥) دینار. پالپشتی نەکردنی سیاسەتی ئینگلیز و رقی له کاربەدەستانی نوکەر و ملهۆری ئەو سەردەمە، هەمیشە وای کردوووە لیتی بترسن و نازاری دەروونی پێ بگهین. هەر بەوەندەش نەووەستان، بەلکو بەردەوام بڕو بیانوویان پێگرتوو، بۆیە کەم جار و دواى ئەوێ بۆیان ساغ بوووەتەووە کە ناتوانن ملی پێ کەچ بکەن، نوکەر و داردەستەکانی ئینگلیز لەو کاتە بە پێوە بەری ناحیە (بەلەک) بوو، سزای (ئینزاریان) بۆ دەکردوو، ئەم سزایەش لە مەسەریفیەتی لیوای هەولێر (قلم التحریرات) دەرچوو و بە پیتی نووسراوی ژمارە (٨١٧٧) لە ١٢ - ١٤/٩/١٩٤٨ کە ئەمەش دەقی سزاکەیە.

الي السيد نوري الشيخ صالح

مدير ناحية بالك السابق و مدير ناحية طق طق الحالي

الموضوع / أذار

أعلمتنا مديرية واردات لوائنا بكتابها المرقم ٣٢٧٥ والمؤرخ في ٥-٩-١٩٤٨ انه بنتيجة التدقيقات الجارية تبين بأنكم فيما كنتم في مركزكم السابق أي (ناحية بالك) لم تعتنوا بواجباتكم المرتبة عليكم، حيث قد أهملتم مسك سجلات التحقيقات هناك، الأمر الذي أدى الى تأخير تحصيل البقايا المدورة في الناحية المذكورة، فعليه وبما ان عملكم هذا جاء مخالفا للأوامر والتعليمات المبلغة اليكم فاننا قررنا انذاركم وفق الفقرة (آ) من المادة السادسة من قانون انضباط موظفي الدولة رقم (٦٨) لسنة ١٩٣٦ وعند تكرار عدم اهتمامكم بمسك السجلات المبحوث عنها بصورة منتظمة ومطلوبة فسوف نطبق بحقكم عقوبة أشد.

متصرف لواء أربيل

بەم جۆرە دەبینین بەردەوام بەدواى هەلێ گەراون بۆ دەست وەشاندن لیتی. جگە لەوێش هەر پۆژێ لە شوێنێکەووە گۆتیزاووەتەووە بۆ شوێنێکی دی. بەوێش دلیان ناوی نەخواردوووەتەووە، (عومەر عدلی) کاسەلێس و چلکاوخۆری ئینگلیز (شیخ نووری) لە

وهزيفه فہسل کردووه، بہین ئوہی ھۆی فہسل کردنہ کە ی دەستنیشان بکات. متەسەر یفیه تی لیوای سلیمانی (قەلەمی خەزینە) بەژمارە ٥٥٦/٤٧ لہ ١٩٥٥/٢ (١) دا (فەرمانیکی کارگێری) دەرکردووه و دەلێ:

أمر إداري

الموضوع / فصل مدیری ناحیة

بناء على موافقة مجلس الوزراء بجلسته الثامنة المنعقدة بتاريخ ١٩-١-١٩٥٥ قررت وزارة الداخلية بأمرها الوزاري المرقم (١٥٧٠) والمؤرخ في ١٩-١-١٩٥٥ فصل كل من السيد (عارف حكمت عبدالمجيد مدير ناحية ماوت و السيد الشيخ نوري الشيخ صالح مدير ناحية (وارماوا) براتب (٣٠٠٠) دينارا شهريا من الخدمة لمدة ثلاث سنوات وفقا لاحكام المادة ال(١٥) المعدلة عن قانون انضباط موظفي الدولة رقم ٦٩ لسنة ١٩٣٦ وأعتبارا من تاريخ تبليغهما وانفكاكهما من الوظيفة... ١- يقوم الملاحظ كمال علمدار بوكالة مديرية ناحية (وارماوا) حتى إشعار آخر.

٢- يقوم السيد عبدالرحمن حلمي كاتب الناحية بوكالة مديرية ناحية (ماوت) حتى إشعار آخر.

متصرف لواء السليمانية

(شیخ نووری) لہ (١٩٥٥/٢/٣) دا لہ وهزيفه کە ی دەستی لہ کار ھەلگرتووه، بەلام ھەک بەدوای ھۆی دەرکردنی شیخ نووری لہ وهزيفه دا سۆراغم کرد و لێم پێچایەو، لہ ئەنجامدا بۆم دەرکەوت ھۆیە کە ی ئوہیە کە دوا جار شیخ نووری گوتێزایەو (وارماوا - قلیجە)، قایقامی (ھەلەبجە) کە ناوی (خالید نەقشبەندی) بوو، چووہ بۆ (وارماوا) تا بزانی (شیخ نووری) بۆچی لہ دائیرە کە ی دەوام ناکات؟ مامۆستا یان (فەتھوللا شیخ رەشید و شیخ ئەحمەدی شیخ غەنی و بیتخود و شیخ سەمایلێ شیخ رەزای ئەحمەد، نەجیبی بەرزنجی، شیخ سەعیدی شیخ غەنی) بە کۆمەڵ چوو بوون بۆ خوازینی کردنی (گەلاوێژ) ی کچی (شیخ نووری). (شیخ قادری شیخ نەجیب) بە مامۆستا (فەتھوللا شیخ رەشید) ی وتبوو، (شیخ نووری) دەوامی دائیرە ناکات و خەلکە کە ئیشی خۆیان بۆی دەبەنە مالەوہ بۆیان ئیمزا دەکات. مامۆستا (فەتھوللا) دەلێ کە لێم پرسی ھۆی نەچوونی

بۆ دائیره چیسە؟ وتیبوی: (من ناتوانم لهو تهویلەیدا ئیش بکەم). ئەم قەسەیی بەقائیمقامی ھەلەبجەش وتبوو، قائیمقامی ھەلەبجەش بۆ مەسەریفی لیوای سلیمانی (عومەر عەلی) نووسیبوو، ئەویش بۆ وەزارەتی ناوخرۆی پەوانە کردبوو، وەزارەتیش بەئیمزای (سەعید قەزاز) بپاری فەسل کردیان بۆ دەرکردوو. لە دواییدا کە شیخ نووری بۆ تەواوکردنی موغامەلەیی خانەنشینی خۆی دەچیتە وەزارەتی ناوخرۆ لە بەغدا (سەعید قەزاز) دەبینی ئەو پیتی پادەگەینەتی کە کارەکە لە دەست ئەودا نەبوو و ئەگەر نەیکردبا گلەیی دەهاتە سەر. ئەوەشی پت دەلتی کە بەمەرچێ ماویەکی کەم وەزیفە ببینی دوایی دەکری بەقائیمقام. لە دواییشدا (عومەر عەلی) خۆشی ناردبوو بە شۆنیدا تا بگەیتەو سەر وەزیفەکە و دوای ماویەک وەزیفەیی بەرزتری بدرتتی، یان ھەر وەزیفەیک خۆی ھەلبێژتێ، بەلام ئەو بەتەواوی تاقەتی لە وەزیفە دیتن چو بوو، داوای ئەوانیشی رەت کردبوو، چونکە نەیدەویست لە ژێر دەسەلاتی (عومەر عەلی) و گەورەکانی ئەو وەزیفە ببینی.

بەم شێوە دەبینین ئەو وەزیفانە (شیخ نووری) لە ژانییدا بێنیویەتی زۆر بچووکتەر بوو، لەو تێکۆشان و خۆبەخت کردن و پایەیی بوویەتی، بەلام شیخ نووری سادە و بێ فیز، قەت چاوی لەو نەبوو بۆ دەسکەوت و پارە و سامان ھەول بەدات، ئەوەندە پڕوا بە کەسایەتی خۆی ھەبوو، پۆژی لە پۆژان ھەلپەیی خۆ بردنە پێشەو و دەستخستنی پایەیی بەرز وەزیفە لەو ئامانجەیی بۆ خۆی کێشابوو، دووری نەخستووتەو، بۆیە تاسەر خۆی نەدا بە دەستەو، تا ئەو پۆژەیی مرد وەک کێو سەرکەشەکانی کوردستان بە سەر بەرز و مایەو، ئەگەرچی ئەوانەیی لە شۆین و پایەیی بەرز دانرابوون بەھیچ شێوەیک لەو بەھرەدارتر و زیرەکتر نەبوون. لەو کاتانەشدا کە ھاوێی نزیکەکانی دەستیان پۆشتوو، ئەم جگە لە مافی خۆی، داوای شتی زیاتری لێیان نەکردوو، تا بەھۆی ئەوانەو پایەیی وەزیفەیی خۆی بەرز بکاتەو. چەوساندنەو شاعیر لە سەردەمی پادشایەتیدا وای لێ کردوو، ھەر لەگەڵ کەوتنیان و بەریابوونی شۆرشی چواردەیی تەمموزی گەلاوێژ، دوو شیعەر بۆ ئەم شۆرشە بلیت و موژدەیی پۆژیکی تازەیی پرشنگذاری لێو ببینی، بەلام داخەکەم ھەر لەو سەلەدا، واتە لە (۱۹۵۸/۱۲/۲۰) دا کۆچی دوایی کرد و ئەنجامی ئەم دواپۆژەیی بەچاوی خۆی نەدیت کە چۆن شکایەو و چۆن ئەو شۆرشەیان لە راستەپتی خۆی لادا!!.

* شیخ نووری دوای دەسەلاتی عوسمانلییەکان، ژیانی ژێر دەسەلاتی داگیرکەرانی ئینگلیزی بەکۆبلائیەتیەکی تر زانیو، بۆیە ھەر زوو چوو تە ناو کۆری خەباتی قەلەم و

کرده‌وه و شان به‌شانی خه‌بات‌گیت‌ران وه‌ستاوه و پالپشتی سیاسه‌تی شیخ مه‌حمودی نهمری کردووه که قه‌لایه‌کی سه‌خت بووه به‌رووی ئینگلیزه‌کاندا وه‌ستاوه. به‌شیعر و وتاره ناگیرنه‌کانی رۆژله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی هۆشیار کردووه‌ته‌وه و خه‌لکی له‌خه‌وی غه‌فلت راجله‌کانه‌وه، به‌مه‌ش له‌ریزی ههره‌ پیتشه‌وه‌ی نه‌وانده‌دا وه‌ستاوه که دژی ده‌سه‌لاتی ئینگلیز بوون، ههر له‌سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتن و سه‌ره‌له‌دانیان له‌عیراقد، هه‌زی به‌شپوه و شه‌مایله و بیچمیان نه‌کردووه، نه‌مه‌ش بۆ خۆی جووت‌کردن و کو‌کردنه‌وه‌ی شیعر نووسین و هه‌لویتستی رۆژانه‌یه، چونکه زانیویه‌تی له‌لای نه‌و میلله‌تانه‌ی وه‌ک خۆمان وان شاعیر پتویسته له‌پال شاعیرایه‌تییه‌که‌ی هاو‌لاتییه‌کی خه‌رخواهی به‌ره‌ی نازادیخ‌وازان بیت. کرده‌وه و ره‌وش و خووی به‌رز و ده‌ست و دل و میتشکی پاکی شان به‌شانی رۆشنگیری و شاعیرایه‌تییه‌که‌ی رۆشتووه، به‌کرده‌وه و به‌شیعر خه‌باتی کردووه که چه‌کی برن‌د و کوشنده‌ی ده‌ستی بووه بۆ گۆزان و هه‌له‌ته‌کاندن دهموده‌زگای چه‌وسانه‌وه و پیتشیل کردنی سه‌ره‌ستی و نازادی مرۆف.

له‌سالی (١٩٢٢)دا و له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وایه‌تی، کاتێ به‌رتوه‌به‌ری رۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان) ده‌بی، له‌سلیمانی و که‌رکووکدا بۆ ماوه‌ی سێ مانگ ده‌یخه‌نه به‌ندیخانه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌ (٧-٦-١٩٢٣)دا که بۆ جاری سێهه‌م ئینگلیز سلیمانی داگیر کرده‌وه، له‌نیشتمانه‌په‌روه‌ره‌کانی کورد یه‌که‌م که‌س (شیخ نووری)یان خسته‌ به‌ندیخانه و تووشی چه‌رمه‌سه‌ریان کرد. له‌سالی (١٩٢٦)یشدا بۆ جارتیکی دی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وایه‌تی ههر له‌سلیمانی بۆ ماوه‌ی (١٢) رۆژ خسته‌یانه‌ گرتووخانه‌وه، له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی به‌وتار و شیعره‌ به‌سۆزه‌کانی بۆ مافی گه‌لی کورد سکالای ده‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌ی (شیخ مه‌حمودی هه‌فید) کرایه‌ هوکمداری کوردستان یه‌که‌سه‌ر (شیخ نووری) کرده‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی و ماوه‌یه‌کیش کردی به‌یاوه‌ری تایبه‌تی شاهانه. وه‌ک مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) بۆی گێرامه‌وه وتی: (میتجه‌رسۆن) به‌(مسته‌فا نه‌فهن‌دی) کاتبێ تایبه‌تی خۆی - که له‌م دوا‌یییه‌دا به‌رتوه‌به‌ری مه‌عاریف بوو - وتبوو: خۆزگه‌ قه‌فه‌سیک بوومایه و (نووری)یش مه‌لیک، نیت له‌گه‌لیا بریامایه. یان بمتوانیایه‌ بچه‌ ناو میتشکییه‌وه بزمانیایه‌ نه‌وه چۆن دروست بووه؟.

* لێره‌دا نه‌و کار و وه‌زیفانه‌ی - شیخ نووری - له‌ژیانیدا بینویه‌تی ده‌نووسین، له‌لایه‌ک بۆ ده‌رخستنی لایه‌نی ئابووری و باری گوزه‌ران و جو‌ری ژبانی، له‌لایه‌کی تر بۆ نه‌وه‌ی خوێنه‌ر بزانی که وه‌زیفه‌ چۆن بووه‌ته‌ مۆته‌که‌ بۆ کزکردن و بێ هه‌زکردنی گیانی

شاعیرایه تییه که ی شیخ نووری. نه گهر وهک میلله ته سه ربه ست و نازاده کان (قه دری سنه ت کار) یان بزانیایه نه وه بۆی هه بوو شیخ نووری پایه ی زۆر له وه گه وره تر بوایه که ئیمه ده یزانین، به خششی داهینه رانه ی زۆر تر بوایه له وه ی نه مژکه بۆی به جی هیش تووین. نه مانه ش نه و کار و وه زیفانه ن که (شیخ نووری) له ژیانیدا بینویه تی:

* کاتبی دووهم له شاره وانی سلیمانی.

* له ۱۵-۱-۱۹۲۱ تا ۳۰-۸-۱۹۲۱ به مووچه ی (۱۲۰) روپیه ی مانگانه.

* کاتبی نه وه له شاره وانی سلیمانی.

له ۱-۹-۱۹۲۱ تا ۵-۹-۱۹۲۲

نه و ماویه که وتوه ته سه رده می ده سه لاتداریتی (شیخ مه حمودی نه مر) و به مووچه ی (۱۶۵) روپیه ی مانگانه کردوویه تی به سه رۆکی شاره وانی.

* مأمور تسجیل أرباب الحرف والمصانع.

له ۱۴-۹-۱۹۲۶ تا ۱۵-۱-۱۹۲۷ به مووچه ی (۱۴۰) روپیه ی مانگانه. وهک ده رده که وئ دوا ی نه مانی ده سه لاتی شیخ مه حمود له وه زیفه ده رکراوه. نزیکه ی چوار سال به سه ر وه زیفه که ی پیشووی تپه رپوه، ئنجا ئه م ئیشه ی دۆزیوه ته وه. له دوا ییشدا بۆم ده رکه وت گرتنی (شیخ نووری) له لایه ن ئینگلیزه کانه وه بووه ته هۆی دوور خسته نه وه ی له وه زیفه.

* کاتبی دووهمی مه سه رف له مو حاسه به ی سلیمانی.

له ۲-۴-۱۹۲۷ تا ۳۱-۷-۱۹۳۵ به مووچه ی (۱۴۰) روپیه ی مانگانه.

* کاتبی مه سه رفی خه زینه له سلیمانی.

له ۱-۸-۱۹۳۵ تا ۲۹-۱۰-۱۹۳۷ به (۱۰,۵۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه سه رفی خه زینه له سلیمانی.

له ۳۰-۱۰-۱۹۳۷ تا ۱۹-۱۲-۱۹۳۷ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه سه رفی خه زینه ی لیوای هه ولیر.

له ۲۵-۱۲-۱۹۳۷ تا ۲۱-۳-۱۹۳۹ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

(به پیتی نوو سراوی مه سه ریفیه تی لیوای سلیمانی - قه له می خه زینه - ژماره ۲۰-۳-۱۹۸۴. له میژووی ۱۸-۱۲-۱۹۳۷، به یار درا (شیخ

نووری شیخ صالح) له سهر بهرزه وهندی گشتی وهزیفه کدی بگوئزرتیه وه له کاتبی خهزتنه ی لیوای سلیمانی بۆ کاتبی خهزتنه ی لیوای ههولیر و گوئزانه وهی (جه میل نه حمده) کاتبی خهزتنه ی لیوای ههولیر بۆ کاتبی خهزتنه ی لیوای سلیمانی و هه ریه که یان به مووچه ی خۆیان. ئیمزا مته سه ریفی لیوای سلیمانی).

بێگومان گوئزانه وه ی (شیخ نووری) هه ر له بهر نه وهیه که به ناره زووی پیا وه کانی سه رده می پادشاهی ته نه جو لا وه ته وه، بۆیه له شیع رتیکیدا که له ههولیر نووسیویه تی، نه م گوئزانه وهیه به (ده ربه ده ر و نه فی) داده نۆ بۆ نه وانه ی (سیره تیان چاکه) که یه کێک له وانه خۆیه تی.

له میژووی (۱۹۳۷/۱۲/۲۵) دا له ههولیر ده سته کار بووه و (۱۰-۳-۱۹۳۷) دا له خهزتنه ی سلیمانی دهستی له کار هه لگرتوه. وا دیاره ماوه ی گوئزانه وه که یان به (۲) سال بۆ ده سته شیان کردوه، بۆیه دوا ی دوو ساله که نووسیویه نه:

(بناء على الأمر الديواني الصادر من مديرية المحاسبات العامة المرقم (۱۳۵) والمؤرخ في ۱۹-۳-۱۹۳۷ يحول الشيخ نوري صالح كاتب خزينة لواء أربيل براتب (۱۲,۰۰۰) دينار والشيخ (جميل أحمد) كاتب خزينة لواء السليمانية براتب (۸,۰۰۰) دينار كل بمحل الآخر و براتبهما الحاليين - متصرف لواء السليمانية).

ئنجا (شیخ نووری) له میژووی (۲۱-۳-۱۹۳۹) دا له ههولیر دهستی له کار هه لگرتوه.

* کاتبی مه سه رفی خهزتنه ی لیوای سلیمانی له ۲۵-۳-۱۹۳۹ تا ۵-۷-۱۹۴۳ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه سه رفی خهزتنه ی لیوای سلیمانی.

له ۱۵-۷-۱۹۴۳ تا ۸-۹-۱۹۴۳ به (۱۵,۰۰۰) دیناری مانگانه به ره زامه ندی وه زاره تی ناوخو شیخ نووری کرا به ژمیریاری (قومین) ی لیوای سلیمانی و به پیتی نووسراوی ژماره (۳۳۰) له میژووی (۴-۹-۱۹۴۳) و (۹-۹-۱۹۴۳) دا له و دائیره ده سته کار بووه، ئنجا عه ریزه یه کی داوه بۆ چوونه ناو تاقیکر نه وه ی به رتیه به رانی (ناحیه). مته سه ریفی لیوای سلیمانی به پیتی نووسراوی ژماره (۴۱/۲۵۸) له (۲۰-)

۲-۱۹۴۴) دا لم باره یوه نووسراوټکیان ناراسته ی وهزاره تی ناوځوی نهوسا کردوه، دواى وهرگرتنی په زامه ندى وهزاره تی ناوبراو، له میژووی (۱-۳-۱۹۴۴) دا به هیی سهرکه وتی شیخ نووری له تاقیکردنه وې بهرپوه بهرانی (ناحیه) به نیمزای وهزیری ناوځو نووسراوټک ناراسته ی (مدیریه المنتوجات المحلیه العامه) کراوه بۆ نه وې رایان وهرگرئ بۆ گوټزانه وې (شیخ نووری) تا بکړئ به (بهرپوه بهری ناحیه). نهوانیش په زامه نندیان له سهر ناوهر وکی نووسراوه که داوه. له نووسراوه که شدا نووسیوبانه: (علی أن یعین محاسباً قدیراً بدلاً من المومی الیه)، نه مهش بۆ ځوی گه واهی نه وه ددات که شیخ نووری له و ماوه دوور و درټزه ی کاروباری دارایی پټ سپتردراوه، مرؤفیکي دهسټپاک و په وشت بهرز و لیها توو بووه، ننجا (عه بدوللا نووری نهلموخته دی) که ماموستایه کی خانه نشین کراو بووه، دهگن بهر میتریار و له شونئی (شیخ نووری) داده نین. (شیخ نووری) یش دهکرت به بهرپوه بهری ناحیه ی (ناودهشت) ههر به موچه ی جارانی ځوی که (۱۵,۰۰۰) دینار بووه. له (۱۵-۲-۱۹۴۵) دهستی کردوه به کارکردن، به لام بهر له وې بکه وټه سهر ئیشه که ی تووشی نه ځوشی (عرق النسا) بووه و (۱۵) پوژ مؤله تیان داوه تی و له دوايی شدا، واته دواى نه و پانزه پوژه که چووه بۆ نه وئ ههر نه یتوانیوه له وهزیفه که ی دهسټه کار بټ. وهزاره تی ناوځو به نووسراوی ژماره (۳۸۴۲) له (۱۰-۲-۱۹۴۵) دا که ناراسته ی مته سه ریښه تی لیواى سلیمانی کردوه، داواى لئ کردوون له هوی مویاشه رت نه کردنی (شیخ نووری) بکوټنه وه. به هر حال له ۱۶-۳-۱۹۴۵ دا له ناودهشت دهسټه کار بووه و بۆ چاره سهر کردنی گیروگرفتى هاوولاتیان، دهسه لاتی حاکمی سولجی دراوه تی. قائیمقامی قهزای رانیه، به پیتی راپورتی پزیشکی ژماره (۲۸۹) له میژووی (۷-۸-۱۹۴۵) که له نه څوڅخانه ی مهرکه زی رانیه وه ده چووه، (شیخ نووری) یان سه واله ی سلیمانی کردوه بۆ تیمار کردنی قاچی، چونکه له سهریان بهر یوه ته وه.^(۹)

له (۲۸-۸-۱۹۴۵) دا کراوه به بهرپوه بهری ناحیه ی (بالهک) که له نزیک (گه لاله) یه. له (۱۲-۶-۱۹۴۸) دا گوټزراوه ته وه بۆ ناحیه ی (تهق تهق). له (۲۱-۶-

(۹) وهستا علی حسن (۱۹۰۴-۱۹۹۱/۳/۷) دهلی: (له مالی حوسین مهزلوم له هه یوانه که - تارمه که که شونئیکی تاریک بوو ده مانځواردوه. دواى خواردنه وه له قالدردمه کان که پیچیکتی تیدا بوو، قاچی هله نگووت و بدهمدا که وته سهر قاچه که ی و شکا. ئیمه به کوټ بردمانه وه. (مه محمود بهگی جه پراح) ځوی هاته لای و قاچی گرته وه. من بۆ ماوه ی سن مانگ هه موو شو له پالیا بوم و له لای دهمامه وه.

* (شیخ نووری) به دهست نازاری نه‌خۆشی به‌رزبونه‌وه‌ی پاله‌په‌ستۆ (ضغط) و (قرحه المعدة) وه‌ده‌ینالاند. له‌ ئێواره‌ی ڕۆژی (١٩) ی مانگی کانونی یه‌که‌می سالی (١٩٥٨) خۆینی هه‌لتیناوه‌ته‌وه. دکتۆر (عه‌بدوله‌حمان عه‌بدوللا) ی خزم و دۆستی شاعیریان بۆ بانگ کردووه‌ته‌ ماله‌وه، به‌لام ئهم دکتۆره‌ به‌ماله‌وه‌یان ڕاده‌گه‌یه‌نئ که نه‌مشه‌و نه‌گه‌ر چاک نه‌بووه‌وه، به‌یانی بیهێتنه‌ نه‌خۆشخانه‌وه، به‌لام به‌یانی کار له‌ کار ده‌تزازئ و به‌وه‌ ڕاناگه‌ن فریای نه‌خۆشخانه‌ی بخه‌ن. له‌ کاتر میتری هه‌شت و نیوی سه‌ر له‌ به‌یانی به‌نه‌خۆشی ته‌قینی (قرحه) له‌ ڕۆژی (٢٠) ی مانگی گه‌لا ڕێزان سه‌رده‌نێته‌وه. وه‌ک ده‌یان هونه‌رمه‌ند و ڕووناکبیر و شاعیری تری ئه‌و میللته‌، ده‌بێ به‌میوانی دار نه‌رخه‌وانه‌کانی (گردي سه‌یوان). به‌لتی سه‌یر نییه‌ شاعیری‌ک دیوانی‌کی شیعی خۆی له‌ قه‌باره‌ی ده‌فته‌ریکی (٣٠٧) لاپه‌رده‌دا ناو نابیت: (گه‌لا ڕێزان) خۆشی له‌ یه‌کئ له‌ ڕۆژه‌کانی خه‌زانی پایزی زه‌رد، وه‌ک گه‌لای دره‌خت بکه‌ویته‌ سه‌مای مه‌رگه‌وه‌ و وه‌ک هه‌له‌وه‌رینی گه‌لای دره‌خت، گه‌لای ته‌مه‌نی هه‌له‌وره‌ئ. به‌م مرده‌شی زیانیکی گه‌وره‌ی له‌ بزووتنه‌وه‌ی شیعی کوردی و گیانی نیشتمانپه‌روه‌ریتیدا^(١٠) که‌ مامۆستای شاعیر

(١٠) شیخ نووری له‌ ده‌ستنووسی‌که‌دا که‌ به‌ده‌سه‌ختی خۆی نووسراوه‌ و بۆ مامۆستا (گیوی موکریان) ئاردووه‌، ده‌رباره‌ی خۆی نووسیویه‌تی: (م. نووری. ناوی شیخ نووری کو‌ری شیخ سالح کو‌ری شیخ غه‌نی شیخ عه‌بدولقادر له‌ ساداتی به‌رزنجیه‌. له‌ سالی ١٣١٢ ڕومی ١٨٩٦ میلادیدا له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه‌)، که‌چی له‌ ده‌ستنووسی‌کی دیکه‌یدا میژووی له‌ دایکبوونی خۆی به‌شیر نووسیوه‌ و ده‌لتی:

از داوری دل دوش بجستم امداد

آمد به نظر گلی زباغ اجداد

تاریخ ولادتش چو من پرسیدم

فرمود خرد نور به‌شیخ صالح داد

واته‌ سالی له‌ دایکبوونه‌که‌ی به‌ (١٣١١) ی ڕۆمی به‌رانه‌بر (١٨٩٦) داناهه‌. هه‌روه‌ها له‌و ده‌ستنوسه‌دا نووسیویه‌تی: (ته‌حسیلی علومی له‌ مه‌دارسی علمییه‌ و مه‌کاتبی ئیبتدائییه‌دا کردووه‌. نووری فێره‌ شاعیره‌ شاعیری‌تی وه‌ه‌بیه‌ که‌سبی نییه‌. زۆر مندال بووه‌ که‌ شیعی وتوو. له‌ شوعه‌رای کو‌رداندا ئه‌و ئینقیلابی به‌سه‌ر نه‌ده‌بیاتی کو‌ردیدا هێناوه‌ و له‌سه‌ر ئسۆلی غه‌رب شیعی وتوو نووری-یه‌. ئهم شاعیره‌ له‌ هه‌موو مه‌وزوو عێتک شیعی هه‌یه‌. له‌ عاله‌می سه‌حافیدا موده‌تیک ئیشتیغالی کردووه‌. مودی‌ری غه‌زه‌ته‌ی ڕۆژی کو‌ردستان و بانگی کو‌ردستان بووه‌ که‌ له‌ سلیمانی ده‌رحووه‌، ئیله‌اماتی شیعییه‌ و نه‌ده‌بییه‌ی به‌نه‌کسه‌ر له‌ به‌رابه‌ر به‌مه‌نازری ته‌بیعه‌ و به‌ته‌نیایی بۆ =

(پەمزی مەلا مەرف) ھەوالی کۆچی داوی (شیخ نووری) پتەدەگات بەم چوارینە یە
میتزوی کۆچ کردنەکی تۆمار دەکات و دەلی:

دَل خۆش مەکە ئە ی پەمزی بەم دەیرە کە دنیایە
بروانە کە (شیخ) ئیستا لە کوێ دایە (۱۱)

حەسڵ بوو. لە عالەمی شیعەر و خەیاڵاتدا زۆر تەنھایی خۆش ئەوێت. بێجگە لە شاعیرەت نووری
و تەنھەرەرتکی سادە، خەدەماتی و تەنھەرەرتی زۆر سبەقتی کردوو. نووری بەکوردی و فارسی
و تورکی و عەرەبی شیعری وتوو و لە نەشریدا دەستیکێ بەندی لە عالەمی وەضعیەتی ئەدەبیاتدا
و لە قەوایدی ئەدەبیەدا مەقالاتی لە غەزەتەدا زۆر نەشر کردوو.

نووری لە ھەموو شوێنەکاندا وەردی فیکەر و ئیجادێ شاعیری شەھیر مەولەوی زۆر پەسند
ئەکات. حالی حازر لە حەیاتدا یە و لە وەزائفی حکومەتدا کاتێ ئەوێ خەزەنی لیاوی ئەریلە).

مامۆستا گیوی موکریانیش لە زمانی شیخ نووری خۆیەو نووسیویەتی: (شیخ نووری کوێ شیخ
سالحی کوێ شیخ غەنی لە بەرزنجیانە. لە سالی (۱۳۱۲) ی ژی (۱۸۹۶) ی میلادیدا ھاتۆتە
رووی دنیا، لە سلیمانی لە مەدارسی عیلمیدا تا پایانی جامی گەیانوو. فارسی و عەرەبی و
تورکی خوێندوو. ھەر لە ئیبتدائییەو زەوقی ئەدەبیاتی بوو. مۆتالەعی ئەدەبیاتی زۆر کردوو و
زەوقی ئەدەبی لەوێ ھەوێ حەسڵ کردوو. لە دینی بەرچاوانی تەبەعییدا زەوقی تەواوی خەلی جوانی
تەبەعیەتی بەنەزم وەسەف کردوو و لە ئیجتیماعات و نیشتمانی و غەرامی و ھەموو شتیکدا
غەزەلیاتی ھەبە. ئاسارەکانی ھەموویان بەکوردییە، کەمێکی تورکی و فارسیشی ھەبە.
بەمۆناسەبەتی تووشبوونی دەورە سەعادت (کوردییەت) ئەغەلب شیعەرەکانیان بۆیە بەفارسییە. لە
(۱۹۲۲) دا لەسەر مەسئەلە قەومی کە مودیری جەریدە بوو (نومیدی ئیستقلال) لە سلیمانی و لە
کەرکووک (۳) مانگان لە گرتووخانەدا پای بواردوو. لە ۱۹۲۶ دا لەسەر مەسئەلە قەومی لە
نەفسی سلیمانی (۱۲) پۆز گراو. لە راستیدا (شیخ نووری) داوا لێ کراو بێ بەپێوەبەری
(نومیدی ئیستقلال)، بەلام خۆی ئەو کاتە تاقەتی لە نیشی پۆزنامەگری چوو، بۆیە لەو ئیشی
نەکردوو وەک مامۆستا (گیوی موکریان) دەری خستوو. ئینجا لە نووسینە کە بەردەوام بوو و
نووسیویەتی: (لە سکۆنی شەو دا ھەرگای زەوقی دەکەرتەو. بەھاران لە ناو شاخ و داخدا کە پێ
سەوزی بێ پۆز و ھەرگرتی ئیلھامات بەباشتر دەزانێ. لە پەڕۆشی و شادیشدا ھەرگای تەبەعی
دەکەرتەو. لەم دەرفەتانە سەرەو تەبەعی مۆتەبەتی زۆر تەسادوکی کردوو لەگەڵ مەرحوومی
ئەحمەد موختار بەگ عوسمان پاشا ھەر ئەو مەسرەعێکی و تەوێ نیش نیوکی تەرش. ئەسەرێکیان
ھەبە بەنەسر دەرحق بەدەستووری ئەدەبیاتی کوردی لە تەواو بوون دایە. لە زمانی شیخ مەحمودیدا
کە حوکمداری کوردستان بوو پەنەس بەلەدی بوو و مودەتیکیش یاوھری خاسی شاھانە بوو.

(۱۱) ئەگەر دان بەوشی (لە کوێ دایە) دانەنێن، ئەم تاکە لەنگ دەبێ

شیخ نووری و مندا له کانی له گهال کۆمه لێک که سایه تی و ناسیاوی خۆی

بۆ سالى وەفاتى ئەو پىرى بەزمانى حال

فەرموى كە (بەدلى خۆشى نوورى لە جنانايە) (۱۲)

ئەو ەى خراوەتە ناو كەوانەو بەحىسابى ئەبجد بەرانبەر بەسالى (۱۳۷۸ھ - ۱۹۵۸ز) دەوەستى. ئەمە سەرگورشتەى ژيانى شاعىرىك بوو كە پىتويستە ەموومان شانازى بەو لاپەرە پىرئىگدارانەى پاكيستى و ژيان و تىكۆشانەى ەو بەكەين، لام وايە ئەمەش بچووكتىن خەلاتى خۆشەويستى گەلە، پىتويستە بدرتتە شاعىرىك كە لە ژيانيدا نەحەساوئەو و لە پىرشكى نازار و چەوسانەو مىللەتەكەى بەدوور نەبوو، بگرە تا رۆژى مردنى ەلگىرى جانتاي خەمى مىللەتەكەى خۆى بوو.

ئەو سەرچاوانەى لەم بەشەدا سوودم لى وەرگرتن:

* دۆسيەى شاعىر كە لە خەزىنەى پارتىزگاي سلىمانيدا پارىزراو.

* ژيانى شاعىر بەدەستىنوسى خۆى.

* ژيانى شاعىر بەدەستىنوسى مامۆستا (گىوى موكرىانى) كە ئەويش يەكسەر لە دەمى خۆى وەرى گرتوو و ەر بەراناوى قسەكەر - مەكلم - ەيتىتويەتییەو.

* شىعر و ئەدەبىياتى كوردى - بەرگى دوو ەل ۱۹۹ - ۲۰۸.

* چەند دانىشتنىك لەگەل (شىخ جەناب)ى كورە گەورەى شاعىر.

* چەند دانىشتنىك لەگەل مامۆستا (فەتھوللا حاجى رەشىد)ى خزمى شىخ نوورى.

* دانىشتنىك لەگەل دكتور ئىبراھىم حىلمى فەتاح.

* دانىشتنىك لەگەل مامۆستا (ئەحمەد خواجە)ى خزم و ئاشناى شاعىر.

* دانىشتنىك لەگەل مامۆستا (ئەخۆل)ى شاعىر.

* دانىشتنىك لەگەل مامۆستا (حەسىب شىخ ئەحمەد شىخ غەنى).

* دانىشتنىك لەگەل مامۆستا (شىخ مەحمەدى خال).

* دانىشتنىك لەگەل مامۆستا (عەبدوللا جەوھر).

* دوو دانىشتن لەگەل مامۆستا (ناسح عەبدوللا حەيدەرى).

* دانىشتنىك لەگەل (كەمال رەمى مەلا ماف).

* دانىشتنىك لەگەل (وئستەلى حەسەن).

* دانىشتنىك لەگەل (نوورى كاكە حەمە «غەربى»).

* رۆژنامەى ژىن: ژمارە (۱۳۸۴) سالى (۳۳) پىنجشەمە ۹-۳-۱۹۵۸-شەر و شاعىرەكانمان.

(۱۲) ئەم چوارىنەىم لە كاكەمى كورى رەمى مەلا ماف وەرگرتوو.

شیخ نووری شیخ صالح له کۆری هونهری گۆرانیدا

(شیخ نووری) وهک له شوتنی تریشدا وتوومه پیاویکی بههره دار بووه، بههره کهی به ته نیا له سهر شیعر نووسین نه گیرساوه تهوه، نه گهرچی له لای زۆریه ی ههره زۆری خۆینه رکانی نه مپۆکه مان ته نیا وهک شاعیرێک ناسراوه، نهو بههره یه شی به سهر کۆمه لێ بواری جزواو جۆری ده بریندا دابهش کردووه، بۆ نهوه ی ئۆخژنی پێ ببه خشن و خودی خۆی بهو هۆیانوه به ملینتی. بێگومان دابهشکردنی نهو بههره یه شی به سهر چهند لایه نیککی جیاوازی ده برین و کارکردن بۆ نیشته نهوه ی خروش و هه لچوون و داچوونه کانی ناخی خۆی، له هیز و ته کانی نهو بههره یه ی که م کردووه تهوه، که زۆرتر پێنه دی راسته وخۆی له که لێدا هه بووه، چونکه نه گهر بهاتایه هه موو نهو بههره و تواناییه ی خۆی له یهک بواری ده بریندا نیشان بدایه، نهوه نهو بههره یه ی به هیزیککی گه وره تره وه ده ته قیسه وه و خه ونی گه وره تری لهو بواره دا ده هینایه دی.

یه کێک لهو بوارانه ی (شیخ نووری) که فوکولی ده روونی خۆی بێ دامرکاندووه تهوه و نازار و نه ندیشه کانی خۆی پێ ده برپوه، هونه ری (گۆرانی) یه، چونکه خۆی خاوه نی ده نگیککی زوڵال و خوش بووه و به هۆی نهو ده نگه وه ئۆخژن که وتووه ته دلپیه وه، (گۆرانی) یارمه تی داوه زیاتر له ژیان نزیک بپێته وه و له زمانی برین و فرمیتسک تی بگات!

مامۆستا (محهمد صالح دیلان) ی ناشنا و هاو نشین (شیخ نووری) له باره ی دهنگ خوشییه که ی ده لێ: (زۆریه ی دانیشتم له خزمهت (شیخ نووری شیخ صالح) دا له مالی خوالێخۆشبوو (سه عید به گی نه حمه د به گ) دا بوو که به خزمایه تی نه گه یشتینه یه کتری. (سه عید به گ) باوکی جه میلی جوانه مه رگ. شیعر له بهر و شیعر خوش ویست بوو، به تایبه تی شیعر (حافظ و سه عدی). شیخ نووری-ش دوا به دوای شیعر خۆینه نه وه، به ده نگه خوشه مه جزوونه، نازاراوییه که ی ده ستی پێ نه کرد. زیاتر به شیعه رکانی خۆیه وه که بۆ جوانه مه رگی بهر ی - شیخ عه زیز- ی وتبوو. دهنگ خوشی شیخ نووری ته سه لاده ری ده لێ بهرینداره کان بوو. نهو جۆره دلانه ی که له گه نجییه وه تا پیری (فرمیتسک) یان لا نرخدار بوو. فرمیتسکی هه سه رته، نهک هه لاتن... خو سووتانن - نهک چوونه وه... هاوار به فرمیتسک ده رخست... نهک پشت کردنه رووداو...!! بۆیه نه لێین... شیخ نووری... دهنگ خوش بوو... نهک گۆرانیبێژ...

دهرخستنی دهنګه خوښه کې و ټيکه لارو کړدنې به شيعره کاني خوځی که بو دلې خوځی و نازاری پوژنای نه گریا... نهم نازارانه وای له شېخ نووری نه کړد جوړه نووسانېک له قورګيا پهیدا بې، نووسانېک هه موو کهس ټيټی نه نه گه یی، هه موو کهس نه پښه زانی هوځی نووسانه که چيیه؟ پټويستی نه کړد له گه لیا بیت و لټی بیرسی: بو تیماری قورگت ناکه ی، با نه و نووساويیه ی له قورگتايه نه مینې، نه وسا پټی نه وتی و بوځی دهرنه خستی که نووساندن و قرخه ی ناو قورګی له چيیه وه هاتووه! دهنګی له تاو نازار و هه ست به ژانی دهوړپشتی وای لټ کړدبوو دهنګه کې گریناوی بیت.

نهم چند دټره کورته یادی چند جاری دانیشتمنه له گه لیا، شاد بټی په وانی پاکي^(۱) پوژنامه ی (ژین) ی ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۳) ی پوژنی پنجنشهمه (۶-۳-۱۹۵۸) و له گوښه ی (شيعر و شاعيره کافان) دا دهرباره ی دهنګ خوځی و هونه ی به هاداری (شېخ نووری) نووسیویه تی: (شېخ نووری شېخ سالح بېجګه له وهی که نه مړو له هونه ی شيعر و هه لېه ستدا پایه ی بلنده، هه روو ها که نیستا پیر بووه و بو پیری شاعیران له به هاری لاری خوځیدا دهنګ خوځيکی بټی وینه بوو. شيعره کاني خوځی به به سته، وه شيعری (مهوله ی) به قه تار، له نټوارانی به هار له ده می زه رده پېدا، له گوځی ناو و سه رچاوه کاني که نار، روو به پرووی سه وزه زار هر له خوځی نه هات. به بلبلې کوردستان ناوبانګی دهرکړد بوو. (به لام نیستا که گوښه نه په شپوه... که لکی بلبلې نه ماوه پټوه). نهم هونه رمنده دهنګ خوځی که له سه رده می خوځیدا سه ر گوځی کوږ و مه جلیسه کاني سلیمانی و هه ولټیر و که رکوک و هه لېه بجه بووه، دهنګ و له پاش به جیماوی هونه ره به رزه کې، وه که دهیان بگره سه دان دهنګی تر نه پاریزراوه و تومار نه کراوه. نه پاراستنی دهنګی (شېخ نووری) زیانېکی گه وړه ی له هونه ی گورانیی کوردی داوه، به تاییه تی هونه ی (مهقامات)، چونکه مه قام شوناسیکی گه وړه بووه و یه کټیک بووه له و شاره زایانه ی زور به چاکی مه قامیان نه دا کړدووه. نه گهر نه مړو که دهنګی (شېخ نووری) له بهر ده ستمان بوايه، نه وه به بټی مشتومر یه کټیک ده بوو له و دهنګانه ی خاوه نی مژوک و خاصیه تی تاییه تی خوځی بټی و له بزوتنه وه ی هونه ی کوردیماندا جیگایه کی تاییه تی بو داده نرا.

نه گهر له و سه رده مه دا، کوښه له که مان کوښه لټیکی شارستانی و پټشکه وتوو بوايه،

(۱) نهم چند دټره ی ماموستا (دیلان) م به ده سخته تی خوځی له لایه. وه که خوځم نووسییه وه و به هیچ شپوه یه که ده سکاری نه کراوه.

گۆزانی گوتتى به خەش و نەنگى دانەنايە و بەچاوى سووک تەماشای دەنگخۆشەکانیان نەکردبا و بەپەللار و توانج لە پەلە و پایەى کۆمەلایەتییانى کەم نەکردایەتەوه، ئەم زبانه گەورەیهش لە بزوو تەنەوهی ھونەریمان نەدەکەوت - کە شێخ نوورى یەکیکە لە وێنەکانى - ئەوانیش بەتەنیا ھونەرەکیان بۆ چەند ئان و سەعاتیکی گۆر و دانیشتنى سەرەستەنەى دۆستان و ئاشنایان تەرخان نەدەکرد. ئەوسا ئاسایی بوو ئەگەر دەنگى خۆیان تۆمار بکردایە یان بیان ھێشتایە تۆمارى بکەن...! لەگەڵ ئەوەشدا ھەر چۆنى بوايە دەبوو کەسانى نزیک لە (شێخ نوورى) بە (قەوان) و (گرامەفۆن) یان بەریکۆردەری گرۆندیک بەشێ لە گۆزانىبەکانى تۆمار بکەن و بۆ ئەم کارە ھانى بەدەن، ھەر نا بەدزییەوه دەنگیان تۆمار بکردایە.

ئەگەرچی شۆنەوارى ھونەرى (شێخ نوورى) بەشپۆھى دەیانى وەک دەرویش عەبدوللا لەناو چوو و سەراوەتەوه، بەلام ئەو دەنگ و سەدایە ئیستاش لە میتشكى زۆر کەساندا دەزىنگیتەوه و لە بیرەوهرى زۆر کەساندا یادگارى خۆى ھەلکەندوو، جار جارە فێنكى دەداتە دلى خاوەن ئەو یادگارە، بەتایبەتى لە سەردەمىکى پەر لە چوورتم و وەیشوومەى وەک ئەمەپۆکە. لێرەدا دەربارى دەنگخۆشى (شێخ نوورى) کۆمەلەى یادداشت و سەرگوروشتەتان بۆ دەنووسینەوه، کە پێتەندى راستەوخۆى بەھونەرى (شێخ نوورى) یەوه ھەبە، لەو پڕوایەدام تۆمار کردنیان لە سوود بەخشین بەدەر نییە. لە ھەمان کاتیشدا دەمانەوی نووسینەوهی ئەو سەرگوروشتانە، بێنە ھاندەرێک بۆ برايانى تر، تا ئەوانیش پێش ئەوێ کار لە کار بترازێ، ئەو یاداشتەیان بنووسنەوه، یان تۆمارى بکەن.

بێگومان نووسینەوهی ئەم سەرگوروشتانەش پایەى ھونەرى (شێخ نوورى) دەردەخەن و بەپێى ئاگادارى ھەموو ئەوانەى لەگەڵیدا دانیشتون، بەھەرى دەنگخۆشى شاعیر دەسەلمێن. مامۆستا (مەحمود توفیق فەتاح - شەلک) بیرەوهرى خۆى لەگەڵ (شێخ نوورى) دا دەگێتەوه و دەلێ: (ئەو کەسە بەختیارە لە ژبانا سوودی ھەبێ بۆ گەل و نیشتمان و لە دووى خۆى بەھەریەک بەجێ بەھێلێ، بەو بۆنەىو ھەتا ھەتایە بەنگ و باوى لە ناو نەچێت. بێگومان شیعەر و دەنگخۆشى دوو بەھەرى بەرپێزن زۆربەى خەلقى ئەم وڵاتە پێزى لێ ئەگرن و شایانى شانازییە. مەبەستمان لەو پێشەکییە ھۆنراوەکانى مامۆستا شێخ نوورى شێخ سەلح (خوالێى خوش بێ) و دەنگە ناسک و نازدارەکیەتى. کاکە شێخ خۆتەندەوارێکى ھەلکەوتوو و ناسراو بوو. خاوەنى دەنگیکی نەرم و نیا، لە ھەست و نەست کارى ئەکرد. لەگەڵ ھاوتای خۆیدا زۆرتر لە مالى خوالێخۆشبوو مامۆستا

حوسټين مه زلوم جار جار به مه سټي باده وه له ناڅي دهروونټيكي جوښ سهندو، ناوازي به شټيوه كي مه لولولانه ده رپړوه.

نوهي بڼ من لوا بڼ، كه تا نټسټا يادي له بيرم ده رناچي، سر له نټوارهي شهويكي زستان، وهك به بيرم بڼ سالي (۱۹۴۴) بوو. چهند كه سانيكي به رټيز و ناودار ميوانم بوون، ناههنگي ناواتي كورم بوو. پوټ و نټداره ي (عه بدوللا سهييد زاده) خوا لټي خوښ بڼ - هاوبه شي ناههنگم بوو. له سهره تاي ناههنگه كه باسي كاكه شټيخ نووري هاته كايه وه. به زوري ميوانه كان هانيان دام بچم به دوايدا، چونكه دراوسټيمان بوون. ناچار چوم له ده رگه كه يانم دا، له هيواني باله خانه كه يانه وه سيري كردم و فهرمووي سهره وهي لټي كردم. منيش پټم وت كه له سهر داخوازي فلان و فلان هاتووم. نارووميان به دووتا هاوبه شي ناههنگه كه مان به فهرمووي. پټي وتم، مه گهر له بهر خاتري خوټ بټم. چاوه رټم كرد خو ي پوښته كرده وه هات له گه لټما. كه ميوانه كان زانيان كاكه شټيخ هات له خوښيانا ههمو هه لسان و به پيري به وه هاتن. هه تا سر كه وه ته ژووري كه له گي به كه وه. دانishtبووين، دانishtوان به گهرمي به خټره اتنيان كرد. بهو بڼه يه وه (سهييد زاده) ده سټي كرد به گوزراني (گولم گولم هه ر تو ي فټنكي دل) شادمان ي نه وننده پهره ي سهند هه ر كه س له جټي خو ي وهك چرا داگيرسا. كاكه شټيخ بهو بڼه يه وه لام وايه پټكي ويسكي نوش كرد و كردي به دوو. له پاش چندناني له پشوويكي بڼ ده نگيدا، بڼ هانداني كاكه شټيخ خو م ده سټم كرد به گوزراني (نازير و سه فهر) به شيعري (مه حوي) يه وه كه نه لټيت (ديارم ده ر ي عه شقه جټي به سووتن بڼ...) هه ر كه من سهره تا كه ي لټي بوومه وه شټيخي ره حمه تي وه لامي دامه وه، نه ما چو ن وه لامټي هه موو كشومات، ورته مان لټي نه نه هات گوزراني به كه ي به به يټيټك له شيعره كه ي (مه حوي) سهند وه (نه گه يه دامه ني ده سټي دوعا...) له دواي نهو من تټيه له چوومه وه، هه روه ها نه و يش وه لامي دايه وه هه تا دوا به يتي هونراوه كه. داخه كه م نازانم له مه به ولاره چو ن هه سټي نه و كاته ده ربيرم كه هټسټا هه ر له ميټشك و دل و دهروغمان نه زرين گټه وه. نجا دواي قه را يي سه عات و نيوتك داواي ليټووردن و رويشټني كرد، چووين له گه لټيا هه تا ماله وه يان ره وانمان كرد).

ماموستا (نه خول) ي شاعير كه دوسټيكي نزيكي (شټيخ نووري) بووه له م باره يه وه ده لټي: (له سالي ۱۹۳۶) وه (شټيخ نووري) م ناسيوه. بويه ش درهنگ ناسيم، چونكه نهو له تمه نا زور له نټيمه گه و ره تر بوو، بگره له تمه ني باوكما بوو، به لام لهو سالداه كه ناسيم من له مه حكه مه مووه زه ف بووم و نه و يش له خه زينه بوو... سهره را ي نه و ي

خزمايه تيمان له گه ليان هه بوو، له گه ل براكاني (شيخ نووري) (شيخ عهز و شيخ ره ئوف) هاوسنف بووم و له حوچره و مه كاتبي علميه دا بهيه كه وه خوتندبوومان. زۆرتر دانىشتنه كانم له گه ل (شيخ نووري) له مالى (حوسين مه زلوم) بوو، كه مالىيان كه وتبووه سهره تاي شه قامى (كاوه) نه مړۆكه. حوسين مه زلوم كاكه يى بوو، پير و به سالاجو بوو، ژنيشى نه هيتا بوو. به هۆى نه وهى خانوه كهى سهره خۆ بوو، كه سوكارى نه بوو، له وى كۆ ده بوينه وه. زۆر كه سى ترش له و دانىشتنه به شدار ده بوون. كابرا خه له فاو بوو، مه زاقيان پى ده كرد.

حوسين مه زلوم (شيخ نووري) زۆر خوش ده ويست و دانىشتنى نه وى زۆر له لا خوش بوو. ههر كه سيك (حوسين مه زلوم) لتي عاجز بوايه، نه گهر له گه ل شيخ نووري بچووبايه وه ماله كهى له گه لى ناشت ده بووه وه. نه گهر (شيخ نووري) شه وىك درهنگ هاتبا، نه وه يه كىكى وهك (ره شۆل) يا من وه يا ههر كه سيكى دى تۆزه تۆزه گۆرانيمان ده گوت. ههر كه شيخ نووري ده ده كه وت، (حوسين مه زلوم) بيده نكي ده كردين و ده يگوت: (گۆندهى راسته قينه هات!) (شيخ نووري) يش دلى نه ده شكاند و چى بوو تايه بۆ ده گوت). دواى كه مې بيده نكي، ماموستا (نه خۆل) بيره وه ريبه كانى هيتايه وه بير خۆى و گوتى: (له سالى (١٩٤٥) دا كه شيخ نووري به رپوه بهرى ناحيه يى - بالهك - بوو، به سهردان هاته كه ركوك. شيخ ره ئوفى براى له كه ركوك له دائيره ي ئيشغال بوو. شيخ نووري له مالى نه و برايهى دابه زبوو، له گه ل (شيخ كه ريمى تاله بانى) كه تا نه مړۆش ماوه، نه وسا له كه ركوك بهيه كه وه له مه حكمه مه فرمانه بر بووين. شيخ نووري له گه ل بنه ماله ي تاله بانويه كان ناشنايه تى و تيكه لاوى هه بوو. (شيخ كه ريم) كه خوشكه زاي حه بيب و حه سيب تاله بانى بوو، شه وه عوه تى بۆ كردين. زستان بوو، نه وسا كه شيخ نووري مودير ناحيه بوو، له بهر نه وهى له وى مقه يد بوو، نه يده خواره وه. كه له ماله وه دانىشتين، كوراني شيخ حه سيب تاله بانى هه موويان ده نكيان خوش بوو، كۆر گهرم كرا و ده ست كرا به گۆراني گوتن. له ناوه راستى رابواردن و خوارنده ودا، له سهر ته كليفى شيخ ره ئوف و من و جه ماعت، داواى گۆراني (گل كۆى تازه ي له يل) حه ماغاي ده ربه ند فه قهرمان لى كرد. له عه ينى كات له و به ره وه خيتزاني تاله بانويه كان له ژووره كانى نه و بهرمانه وه دانىشتبوون. نه وانيش گوتيان له ده نكي شيخ نووري بوو، كه له و شه وه دا ده يچريكاند و ده نكي وهك زهنگوله ده زرينگايه وه. نه و شه وه مان به و شتويه به سهر برد. به ياني كه چوينه وه سهر ئيش له دائيره (شيخ كه ريم) هاته ژووره كه م و پتي وتم: (دهك

مالت کوتر ببیته وه، وهک مالت کوتر کردمه وه! نیستاش که هاتم و له ماله وه دهرچووم، خوشک و دایک و خیزانه کهم ده گریان...!) ماموستا (ئه خۆل) توزی بیده نگ بوو و وتی: (موعجیزه بوو، هه موو سیفاتییکی باشی تیا کو بوو بووه وه. مرۆفییکی هیمن بوو، دهنگییکی داوودی مه لانیکی هه بوو. له ههر مه جلسیتکدا ئه و گۆرانی بووتایه، هه موو بیده نگ ده بوون... شیعریکم ههیه (شهرته شهرته) که شیخ نووری ده یگوت، داروبه ردی ده جوولاند. بهم دوااییهش هه مان شیعر و مه قام له لایه ن ماموستا (عه لی مهردان) وه ده گوتری که له شیخ نووری وه رگرتبوو.

له زۆر مه جلسیدا نیلحاحم لی ده کرد ئه و مه قامه بلتیت که شیعره که ی شیوه نیکه بو (شیخ عه زیزی) برای گوتبوو. که دهستی ده کرد به گوتن هه ردو کمان ده ستمان ده کرد به گریان. تا ناخیری رۆژی گه بشته تینی و وتی: (وام لی ده که هیت جاری ئینتیحار بکه م)^(۲). ماموستا (ئه حمه د خواجه) ده رباره ی پتوه ندی (شیخ نووری) به (ئه حه ی ناسر) وه^(۳) ئه م قسه یه ده گپرتته وه: (ئه حه ی ناسر که زۆر مه شهوور بوو به ده ننگخۆش و شیعره ی خه بیام و حافز و زۆرت له فارسی، بابه تایه ر و نالی و هه موو شاعیره کانی کوردی له بهر بوو. ئه یانیرد بو ئیتران، ئه یان هینایه وه بو سوله یمانی. کیشیان ئه کرد بو هه له بجه. هه ر مانگه و ساله له جیگایه ک بوو، دهنگی (ئه حه ی ناسر) به هه ر لایه کدا زینگا بووه وه، به لām له وتنا ئینکار بوو. زۆری نه ئه وت که سییک وه یان جیگایه ک نه گه ر به دل و ئاره زووی خۆی نه بوایه، هه یج مومکین نه بوو کورکه یه ک بکات، به لām شیئی دهنگی (شیخ نووری) بوو. زۆر له ئیواران له که ناری شار و له سه ر جوگه ئا و کو ئه بوینه وه، له پر ئه حه نه هات ئه ی قیژاند و ئه یوت: نووری (سلام علیکم)، خۆتم لی ئه شاریته وه ده سا شار گپ، که له لای (نووری) یه وه به چیچکانه وه کوشک هه لئه هات. ئه م که م جار ئه یخواره وه. به نگ - حه شیشه ی - ئه کیشا. ئه یوت نووری وا دلّم پچرا کورکه یه کم بو بکه. نووری پیته که نی. ئه یوت: (ئه حمه د زۆرت به سه ره وه یه، به لām قه یناکا...). له مه قامی (سی گا و چوار گا و

(۲) ئه و قسه یه ئه وه ده سه لیتنی که مردنی (شیخ عه زیزی) برای زۆر کاری تیگرده وه، ته نانه ت مردنه که ی بووه ته هۆی که م کردنه وه ی به ره مه می شیعریشی. بو ماوه ی شه ش مانگیش گۆرانی نه گوتوه.

(۳) ئه حه ی ناسر: له سلیمانی له سالی (۱۸۷۶) دا له دایک بووه، به گولله ی ویتل هه ر له و شاره دا له سالی (۱۹۲۳) دا کوچی دوا یی کردوه. بنۆنه نامیلکه ی (ئه حه ی ناسر) ی هونه رمه ند - چاپخانه ی کامه رانی - سلیمانی - سالی ۱۹۷۱ غه فوور ره شید داراغا.

هومایون) و زۆر مهقاماتی تر چهند پارچهیهکی بۆ ئهوت. ئیتر ئهحهی ناسر بهرله ئه بوو. ئه مانوت: به سه! رۆژتیک وهک رۆژان (ئهحه) هات. به یارمان دا نووری ههچ نه لێ تا ئه نهیلێ. پاش زۆر پارانه وه له نووری، ئهحه رووه قهبله وهستا و دهستی ههلبهری و وتی: خوايه روورهشی ئه م منالانه م که. مه بهسته که م بزواندنی (نووری) یه، دهنگم ساز بکه. له کاتی پارانه وهیدا وا ریکهوت بایهکی لێ ده رچوو. بیهگومان ئه مه بۆ پیکه نهین بوو، وتی خوايه هه موو دهستکردی خۆته: نازانی ئه مه (ق...) ه و ئه مه ش ده مه... زۆر پیکه نهین.

ماموستا (فه تحوللا شیخ ره شید) پتوهندی نیوان (ئهحهی ناسر) و (شیخ نووری) زیاتر روون ده کاته وه و ده لێ: (ئهحهی ناسر هونه رمه ندی ناسراو، یه کیک بووه له وانه ی عاشقی دهنگی ساحیرانه ی شیخ نووری بوو. زۆر له گه لیدا دانیشتوه و له زۆربه ی دانیشته کانی سلیمانی به یه که وه بوون، به لام که ئهحه ی ناسر له گه ل (شیخ نووری) داده نیشت له بهر ئه وه بوو که ئه م نه خوینده وار بوو^(٤)، (شیخ نووری) یش رۆشنهیر و شاعیر و مه قامزان بوو، له ئوسوولی مه قامات شاره زا بوو.

(ئهحهی ناسر) گوێی لێ ده گرت، تا ئوسوولی مه قامات له وه وه فیهر بیه، ههروه ها بهوردی گوێی له و شیعرانه ده گرت که شیخ نووری به گۆرانی و مه قام ده یانی وت، تا شیعره که ی به ته وای و به بێ هه له لێ فیهر بێ و له بهری بکات و ئه ویش له کاتی گۆرانی وتنا شیعره کان به ته وای به لیتته وه. بۆیه (ئهحهی ناسر) له دانیشته کانی (شیخ نووری) دا که متهر گۆرانی وتوه، چونکه (شیخ نووری) ی به ماموستای خۆی زانیوه. ماموستا (فه تحوللا) له سه ر قسه کانی به رده وام ده بێ و ده لێ: (جاریک شیخ نووری له گه ل ئهحه ی ناسر به یه که وه چوونه ته ولاتی ئیتران و له (ته بریز) لایان داوه. جاریکی دیکه ش که شیخ نووری به کاروباری بازرگانیه وه ده چیته (ئیتران) پتی راگه یاندم که (ئهحه ی ناسر) ی له (سابلاغ) بینه وه، به سه رگه ردانی به شه قامه کانداسو رپاوه ته وه. (شیخ نووری) که چاوی پیکه وتوه له گه ل خۆی بر دوویه تی بۆ ئه و شوینه ی لیتی دابه زیوه، ئیدی له گه لی بووه هه تا به یه که وه گه راونه ته وه سلیمانی). ئه م پتوه ندییه ی له نیوان (ئهحه ی ناسر) و (شیخ نووری) دا دروست بووه، یان ئه و هۆگر بوون و ناشنایه تییه ی به یه که وه کۆی کرد و نه ته وه،

(٤) ماموستا وای ده رخشته وه که ئهحه ی ناسر نه خوینده وار بووبێ، به لام راسته که ی: (کاک ئهحه هه ر چهند له خویندنگه نه ی خویندوه، ته نیا له لای مه لای مزگه وته کان سه ره تای خویندنی فارسی ته وای کردوه) ل ٤٤ نامیلکه ی (ئهحه ی ناسر) ی هونه رمه ند.

هۆپهكهى بۆ ئهوه دهگهړتتهوه كه (ئهحهى ناسر)ى هونهرمه ند بۆيه ههزى له هاوړتيه تى (شيخ نوورى) كردووه و له مهجليسه كانيدا گوتى ليگرتووه، تا وهك شارهزا و پرووناكبيرتيك سوودى لى وهريگرئ!

كاك (حههى بهكر) كه ئهويش يهكيكه له دهنگخوشه كانى شارى سوله يمانى و يهكيك بووه لهوانهى له كوړ و دانيشتنه كانى (شيخ نوورى) دا به شدارى كردووه و له نزيكهوه ناسيوه تى، كه داواى گيتړانه وى يادگارى خوږم لى كرد له گهڻ (شيخ نوورى) دا ئهم يادگارهى بۆ گيتړامه وه كه ئهويش له خوږى پيرترى بيستووه و وتى: (له پيش بيسته كان شيخ نوورى هاوړتې (ئهحهى ناسر) بووه. له و سهرده مه دا شيخ نوورى تووشى نه خوشييه كى سهخت ده بى و له جيگاي دهخا، كاتى (ئهحهى ناسر) ده چيته ماله وه بۆ به سهركردنه وى شيخ نوورى، ده بينى نه خوشييه كهى له پهلوپوڅى خستووه و بيتهووش كه وتووه. (ئهحهى ناسر) له بهردهم ئه و ديمه نه خوږى بۆ ناگيرئ، بهم شيعرهى (مهوله وى) يه وه گۆرانييه ك ده لئ:

ئەى فەلەك چوون من نازبەزەش مەمەرد
يانە چوون من لەرهى ئاهى سەر مەكەرد
ئيشى دلەى ویش هەر مەشنەفتەوه
جى مەرگ نازيز، دور مەكەفتەوه

دواى تهواوبوون و ليبوونه وه له گوتنى گۆرانييه كه به چاوى پر له فرميسكه وه لى ده دا ده روا. دواى رۆيشتنى نه و نه ده نابا (شيخ نوورى) عاره قه ده كات و چاو هه ل دى نى. يه كيك ده نيرن به شوين (ئهحهى ناسر) دا بۆ ئه وهى بيگيتړتته وه، به لام نابينرتته وه و له بهر چاوان ئاوا ده بى (...)

سهى عدلى ئه سفه رى كوردستانى (١٨٧٦ - ١٩٣٧) هه ر له زووه وه به هرهى هونه رى تيدا دره وشاوه ته وه. وپراى زانينى نه دا كردنى گۆرانييه كورديه كان، شاره زاي تهواوى گوتنى گۆراني و مه قامى فارسىش بووه كه له و سهرده مه باو بووه. زۆرتريش مه قاميان به شيعرى (فارسى) يه وه گوتووه، به لام ئهم زۆر له و مه قامانهى كه به شيعرى فارسى گوتراون، به شيعرى كورديه وه گوتوونى. (سهى ئه سفه ر) خاوه نى دهنگيكي ناسك و پر سۆز بووه، به لام داخه كه ئهم دهنگه ناياب و كه م و ينه يه وهك زۆر دهنگى ترمان كه مى لى تۆمار كراوه و به مهش زيانتيكى له راده به ده ر له سامانى هونه ريمان كه وتووه. ئهم زيانهش بۆ

زۆر ھۆی خودی و مەزووعی دەگەریتەوێ دە نێرە جێگای باسکردنێان نییە...!

لە سالی (١٩٣٦) دا - واتە سالی بەر لە مردنی - سەید عەلی ئەسغەری کوردستانی لە شاری ھەلەبجەدا بێنراوە. ئەمەش ھەر ئەو جارە بوو کە ھاتووێتە شاری سلێمانی. مامۆستا (نەخۆل)ی شاعیر دەلی: (ئێوارە وەخت بوو چایخانەیک ھەبوو، لە شەقامی کاوێ ئەمرۆکەدا بوو. سە ئەسغەر لەو چایخانەیدا دانیشتبوو، کە بیستم لەوێ، چووێ خزمەتی. وردە وردە بۆ بزواندنی ئەو کەوتە گۆرانی و مەقام گوتن. سە ئەسغەر جیوێ. ئەو ئێوارە تا درەنگانی لە گۆرانی گوتن نەکەوت، شەو داھات ئەو دەنگە لەو شەویدا دەزرنگایەو... خەلکیکی زۆر لەو ناویدا کۆبووبوونەو. تا بڵاوەمان لێ کرد و ھەر کەسەمان بەرەو مالتی خۆی پۆشتەو. بەیانێکە بیستم (سە ئەسغەر) گیراوە. تومەز پیاوخواپان خەبەرێان لێدا بوو کە ئەو (سە ئەسغەر) و پەسپۆرتی نییە و لەو دیوێ ھاتووێ بۆ ئەو ناو. من ئەوساکە لە مەحکەمە کاتب بووم، حاکمی جەزام دەناسی، ھەولێکی زۆرم بۆ دا بەری بدەن، یان جەزایەکی کەمی لێ وەرگیرن. ئەو بوو بەھیمەتی حاکمی جەزا، دوو دینار غەرامەیان خستبوو سەر، بەلام حاکمەکی خۆی پارەکی بۆ داو و پەوانە ھەلەبجە کرا، تا حەوالە ئەو دیوێ بکەنەو. کاتی پەوانەکردنی (سە ئەسغەر)، (سەعید قەزاز) قایقامی ھەلەبجە دەبێ، ئەمیش وەک لێی دەگێرنەو پیاویکی مەجلیس ئاراو بەزەوق بوو. ھاوڕێیەتی لەگەڵ زۆری ئەدیبان و پۆشبینان و ھونەرمانەکانی ئەو پۆزە ھەبوو. شیخ نووری وەک یەکێ لە کۆنە ھاوڕێکانی بەشداری زۆر کۆر و مەجلیسی - حەمە سەعید قەزاز - ی کردوو و بەمەقام و بەستە بەسۆزەکانی دانیشتوانی ھەژاندوو. ھەر ئەو کاتە (سەعید قەزاز)، (سە ئەسغەر) لای خۆی گل دەداتەو، پێش پەوانەکردنەوێ بۆ ئەو دیو، شەو کە لە (یانە فەرمانبەرانە ھەلەبجە) دادەنیشن و لە دانیشتیکی سەرمەستانەدا دانیشتنەکیان بەگۆرانی گەرم دەکەن. بەرێز (ئەحمەد میرزا ١٩٠٤ - ١٩٨٢) کە یەکێک بوو لە بەشداریانی ئەو دانیشتنە دەلی: (دانیشتوان دوا سەر گەرم کردن داوای گۆرانییان لە (سە ئەسغەر) کرد، ئویش پێیانی وت: لەبەر ئەوەی من تازە لە گرتووخانە بەربووم، ھیچ زەوقی گۆرانی و تنم نییە، بەلام ئەگەر ھەر حەزێش دەکەن گۆرانی بڵێم و بەشداریتان بکەم، ئەگەر یەکێکی دەنگخۆشتان تیا بە لا پێشان ئەو کورکەیک بکات، بەلکو منیش بجوولێم و بتوانم شتی بڵێم...) ئەوێ لەو دانیشتنەدا بووبێ و بەدەنگ خۆش ناسرا بێ (شیخ نووری) دەبێ، بۆیە ھەموویان روو دەکەن (شیخ نووری) و داوای گۆرانیی لێدەکەن. (شیخ

نووری) لەسەر داواى هه‌موو لایه‌ک مه‌قام و به‌سته‌یه‌ک ده‌لتی. که لی‌ده‌بی‌ته‌وه (سه‌ی نه‌سفهر) به‌خه‌لکه‌که ده‌لتی: (ئێوه ئه‌وه‌تان هه‌بێ منتان بۆ چیه‌؟ سا وه‌للا تا ئه‌و پیاوه لی‌ره دانیشتی، من له ح‌زووری ئه‌و گ‌زانی ئالیم و بێ ئه‌ده‌بی وا ناکه‌م...).

(وه‌ستا عه‌لی حه‌سه‌ن ۱۹۰۴ - ۱۹۹۱/۳/۷) یه‌کی‌که له‌وانه‌ی له‌ زۆریه‌ی دانیشته‌کانی شیخ نووری به‌شدار بووه. بیره‌وه‌ری خۆی له‌گه‌ڵ شیخ نووری بۆ گ‌یرامه‌وه و وتی: (به‌زۆری له‌گه‌ڵ شیخ نووری له‌ دوکانی (عه‌به‌ی ده‌لاک) یان (عه‌لی مه‌مه‌د)ی به‌رگ‌دروو یان له‌ مالی (ح‌وسین مه‌زلووم) داده‌نیشتین، به‌لام زۆتر دانیشته‌کانم له‌گه‌ڵ (شیخ نووری) له‌ مالی (ح‌وسین مه‌زلووم) بوو که زۆر که‌سی تریشی لێ کو‌ده‌بووه‌وه. به‌ده‌م گ‌زانی گوتن و نوکته و قسه‌ی خۆش و هه‌ندێ جار شیعی پێکه‌نین شه‌ومان به‌سه‌ر ده‌برد و هه‌ریه‌که له‌ لای خۆیه‌وه به‌یته شیعیکی پێک ده‌خست. شیخ نووری بۆ سو‌حبه‌ت و پێکه‌نین شیعی به‌سه‌ر (ح‌وسین مه‌زلووم) هه‌لده‌دا. تا ئیستا ئه‌و به‌یته‌م له‌ بیر ماوه که ده‌لتی:

دالی کەر خۆرم خۆشیی، جه‌ولان نه‌کا له‌ ئاسمان

کئی خۆی به‌مه‌رد ده‌زانی فهرموو بابیته مه‌یدان

یان ده‌یگوت:

مالی ح‌وسینه‌ فه‌ندی جیگای پاز و ته‌گبیره

بارام حاکمی شاره، (عه‌به‌ ده‌لاک) وه‌زیره

زۆر جاریش به‌گ‌زانی شه‌ومان به‌سه‌ر ده‌برد، (ح‌وسین مه‌زلووم) که شیخ ده‌هات ده‌یگوت (موغه‌نی نه‌خوتنی) بیده‌نگ بن. (شیخ نووری) که سه‌رخۆش ده‌بوو و ده‌که‌وته گ‌زانی گوتن پیاوی ده‌هینایه‌ گریان. له‌ سالی (۱۹۳۲ - ۱۹۳۳) شه‌وی چوینه‌ مالی (عیزه‌ت به‌گی وه‌سمان پاشا) بۆ لای (ح‌وسین به‌گی مه‌حمود پاشا) ئه‌و کاته (ح‌وسین به‌گ) مالی له‌ هه‌له‌بجه‌ بوو، به‌سه‌ردان هاتبوو بۆ سلێمانی. هه‌ر ئه‌و کاته‌ش من خه‌ریک بووم خانووم بۆ ده‌کرد. که من و شیخ نووری چوین بۆ ئه‌وی، (عیزه‌ت به‌گ) له‌ مال نه‌بوو، دوو کو‌ری عه‌بابه‌یلی له‌وی بوون که ناویان (شیخ جه‌عفهر و شیخ حه‌یده‌ر) بوو. شه‌و که تو‌زێ دانیشته‌ین (ح‌وسین به‌گ) ته‌کلیفی زۆری له‌ شیخ نووری کرد گ‌زانی بلتی. شیخ نووری-ش چه‌ند گ‌زانییه‌کی وت. که هاتمه‌ ده‌روه‌ سه‌یرم کرد خه‌لکیکی زۆر له‌ ئافره‌ت و مندال و گه‌نج له‌و سه‌ریان و گ‌یتسوانه‌یه‌ کو‌بوونه‌ته‌وه و هه‌ندیکیان ده‌گریان.

سه‌یید نه‌حمه‌دی خانه‌قا کوری سه‌یید حوسه‌ینی کوری شیخ نه‌حمه‌دی سهردار (۱۸۷۰-۱۹۵۲)^(۵) مرۆڤتیکی پروناکبیری سهرده‌می خۆی بووه و یه‌کێکه له پیاوه ناودار و به‌ده‌روه بووه‌کانی شاری که‌رکووک. سه‌یید نه‌حمه‌د پیاویتیکی ئاینی پایه‌دار و نیشتمانپه‌روه‌ریکی راستگۆی کورد بوو. له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا مه‌جلیس ئاراو پروو خوش بووه. زۆر هه‌زی به‌هه‌لسوکه‌وتی نه‌دیبان و شاعیران و هونه‌رمه‌ندان کردووه و دلی به‌دانیشه‌نگانیان کراوه‌ته‌وه. سه‌یید نه‌حمه‌د له‌ نزیک پردی خاسه‌وه دیوه‌خانه‌یه‌کی گه‌وره و فراوانی هه‌بووه و له‌ گشت لایه‌کی کوردستانه‌وه خه‌لکی پرویان تێکردووه، به‌تایبه‌تی پیاوه نیشتمانپه‌روه‌ر و ناوداره‌کانی کورد. نه‌وه جگه له‌وه‌ش ماله‌که‌ی پرووگه‌ی هونه‌رمه‌ندان و نه‌دیسانی نه‌و ده‌ور و زه‌مانه‌ بووه. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی پیاویتیکی خواره‌ و جوامیر بووه.

کاک (شیخ جه‌ناب) کوره‌ گه‌وره‌ی شاعیر وه‌ک بیستویه‌تی ده‌گێڕته‌وه و ده‌لتی: (پاش کۆچکردنی (شیخ عه‌زیزی) مام به‌ماوه‌یه‌کی کورت، باوکه‌م پتی ده‌که‌وێته که‌رکووک و له‌ مائی (سه‌یید نه‌حمه‌دی خانه‌قا) لاده‌دا. شه‌و به‌شیعر خۆتێنده‌وه و باس و خواسی جو‌راو جو‌ر کۆڕ گه‌رم ده‌که‌ن، ئنجا ده‌ست ده‌کریته‌ به‌گۆرانی گوتن. باوکه‌م له‌و دانیشه‌نگه‌دا نه‌و شیعه‌ری که‌ بۆ کۆچی دوایی (شیخ عه‌زیزی) مام نووسیبه‌وی به‌مه‌قامی سه‌فه‌ر ده‌لتی، دانیشه‌نگه‌ هه‌یران و سه‌راسیمه‌ ده‌کات. له‌به‌ره‌وه‌ی گۆرانییه‌که‌ زۆر کار له‌ دانیشه‌نگه‌ ده‌کات، زۆری لێده‌که‌ن نه‌و گۆرانییه‌یان بۆ دووباره‌ بکا‌ته‌وه. نه‌و ده‌نگه‌ به‌سۆزه به‌رده‌یه‌کی نه‌وتۆ موچرکی به‌له‌شیاندا هه‌تانه‌ و سه‌راسیمه‌یانی کردووه، گه‌وره و به‌چووک مه‌ست و سه‌رسام ده‌بن!)

مامۆستا حیلمی شاعیر ده‌لتی: (شیخ نووری که‌م که‌م گۆرانی ده‌وت، به‌لام که‌ ده‌یوت پیاو هه‌زی ده‌کرد قووتی بدا. زۆرتر گۆرانی (له‌و که‌له‌ ده‌نگی ساز دی) ده‌گوت، به‌لام زۆر خوش ده‌یگوت) مامۆستا (هه‌ردی) یش که‌ له‌ دانیشه‌نگه‌که‌ بوو کاتێ له‌ هه‌له‌بجه‌ له‌ مائی (حیلمی) سازمان کرد وتی: (به‌پیری به‌هه‌یمنی ده‌یگوت). مامۆستا مه‌حموود شه‌وقی-ش که‌ چوومه‌ لای وتی: (ئینسانیتکی تا بلیتی ده‌نگخۆش بوو، خه‌لک له‌

(۵) مامۆستا (عه‌لانه‌ددین سه‌جادی) له‌ کتێبه‌که‌یدا (میژووی نه‌ده‌بی کوردی) چاپی یه‌که‌م (۱۳۷۲-۱۹۵۲) چاپخانه‌ی مه‌عاریف - به‌غدا له‌ لاپه‌ره (۵۴۸ - ۵۴۹) له‌ باخی شاعیراندا (سه‌یید نه‌حمه‌دی) وه‌ک شاعیرێک باس کردووه.

دانیشتنی وه‌پس نه‌ده‌بوو. له سالانی نیوان (۱۹۳۰-۱۹۴۰) دا زۆر جار پیکه‌وتووه‌گویم له‌ده‌نگی بێ و له‌گه‌لی دابنیشم). شیخ نووری ده‌نگی له‌پاده‌به‌ده‌ر زه‌ن‌وێر بووه. نه‌وه‌نده ده‌نگی خو‌ش بووه، هه‌ندێ شتی لێ ده‌گێر نه‌وه، ده‌توانم ب‌لێم نزیکه‌ له‌ نه‌فسانه. لێ‌به‌دا نامانه‌وی ئه‌و قسانه‌ بنووسینه‌وه‌ بۆیه‌ پشت‌گوتییان ده‌خه‌ین.

کاک (نووری کاکه‌ حه‌مه «غه‌ربی») ده‌گێر‌یت‌ه‌وه‌ و ده‌لێ: (حه‌مه‌ سال‌حی حاجی فه‌تاحی قادر) که‌ له‌ سال‌ی (۱۹۱۷) به‌نه‌خو‌شی (گرانه‌تا) له‌ سه‌فه‌ربه‌را له‌ ته‌مه‌نی (۲۵) سال‌یدا مردووه، ئه‌م (حه‌مه‌ سال‌ح) له‌ کو‌ری خا‌لی (شیخ نووری) یه‌. شیخ نووری که‌ ها‌تووه‌ بۆ لای و له‌ ما‌له‌وه‌ سه‌ری داوه، (حه‌مه‌ سال‌ح) ما‌وه‌یه‌کی زۆر به‌ه‌وی نه‌خو‌ش‌یه‌ که‌یه‌وه‌ چاوی هه‌ل‌نه‌ب‌پ‌یوه‌. باوکی (حه‌مه‌ سال‌ح) که‌ خا‌لی شیخ نووری-یه‌، ته‌کل‌یفی لێ کردووه‌ گۆرانییه‌ک ب‌لێت (که‌ کو‌ره‌که‌ی یه‌کی‌ک بووه‌ له‌ مو‌عه‌به‌کانی ده‌نگی شیخ نووری)، به‌ل‌که‌ کو‌ره‌که‌ی چاوه‌ل‌ب‌رێ! شیخ نووری به‌ده‌نگه‌ ته‌لیسماو‌یه‌ خو‌شه‌که‌ی که‌ گۆرانی وتووه، (حه‌مه‌ سال‌ح) له‌ دوا‌ی تو‌زێ چاوی کردووه‌ ته‌وه‌!

ئه‌م چه‌ند سه‌رگورو‌شته‌یه‌م بۆ سه‌لمان‌دن‌ی ده‌نگ‌خو‌ش‌یه‌که‌ی (شیخ نووری) هێنا‌یه‌وه، که‌ ئه‌م شاعیره‌ به‌ه‌ره‌داره‌مان وه‌ک (وه‌فایی) شاعیر و ده‌نگ‌خو‌ش، خاوه‌نی د‌د‌نگ‌یک‌ی ئی‌ج‌گار خو‌ش و پ‌ر له‌ سو‌ز و ب‌ێ وێنه‌ و ب‌ێ ها‌وتا بووه‌^(۶) به‌لام‌ رووی ده‌یه‌وت‌ن. پ‌ه‌ش ب‌ێ که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئه‌و پ‌یز و پایه‌یان نه‌دا‌وته‌ ئه‌و جو‌ره‌ هونه‌رمه‌ندانه‌ نه‌ک له‌ ناو که‌سه‌دا، ته‌نانه‌ت له‌ ناو پ‌و‌شن‌بیره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش، رو‌انیان بۆ هه‌ر سه‌نده‌ نا‌جو‌ر به‌ن‌زمی سه‌یرکردن‌ بووه، یه‌کی‌ک‌یش له‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ (ده‌رویش عه‌بدول‌ل‌اهی له‌مه‌ی گۆران) له‌ که‌ یه‌کی‌که‌ له‌ قوربان‌یه‌کانی کۆمه‌ل‌ت‌یک‌ی دوا‌که‌وت‌وو، ئه‌گه‌ر ما‌م‌و‌ستا (گۆران) به‌و شیعه‌ مه‌زنه‌ نه‌مری نه‌کر‌دا‌یه، ئه‌وه‌ ئه‌م‌رۆکه‌ ناوی له‌ کو‌وله‌که‌ی ته‌پ‌ش‌دا نه‌ده‌ما.

شیخ نووری له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا که‌ له‌ زۆربه‌ی دانیشتنه‌کانی سلیمانی و هه‌ل‌وێر و که‌رکو‌ک و هه‌له‌به‌جه‌دا دانیشت‌وو و گۆرانی وتووه، به‌لام‌ هه‌رگیز به‌زۆر لێ‌کردن‌ نه‌ی‌گوت‌وو، ب‌گه‌ر له‌ پ‌ت‌یش هه‌موو شتی‌که‌دا گۆرانی بۆ نا‌زار و فرم‌یس‌ک و ناخ و برین و چ‌ی‌ژی خو‌ی گوت‌وو، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر خو‌ی که‌یف و ئاره‌زووی نه‌کرد‌ب‌ێ، قه‌ت مو‌م‌کین نه‌بووه‌ گۆرانی ب‌لێت. ئه‌وه‌ نا‌لێم زۆر که‌یه‌ت پیکه‌وت‌وو له‌ کو‌ری گۆرانی گو‌تن له‌گه‌ل (شیخ مه‌حم‌وودی نه‌مر) که‌ ئه‌ویش ده‌نگ‌خو‌ش و مه‌قام‌زان بووه‌ گۆرانی گوت‌وو. یان له‌ ناو هاو‌پ‌یکانی خو‌ی ئاره‌زووی

(۶) وه‌ک با‌سمان کرد ده‌نگی شیخ نووری له‌ ته‌به‌قه‌ی (تین‌زوری تی‌ژ) بووه.

بزوawe یان جوولاندوویانه و گۆرانی کوتووه، وهک له دانیشتنهکانی (حوسین مهزلووم)دا دردهکهوئ. بێگومان نهوانهئ لهگه‌لیان دانیشتووه خوشیانی ویستووه و دانیشتنهکهئ لهگه‌ل هه‌موو که‌سیک نه‌بووه، بۆیه لی‌ره‌شدا هه‌ز و ئاره‌زووی خوئ تیدا کردووه به‌سه‌ریشک. نه‌گینا به‌فرمان و خواهیشتی هه‌چ که‌سیک گۆرانی نه‌وتووه و که‌س نه‌یتوانیوه بیهینیته وتن. هه‌چ که‌وره پیاوێک، هه‌چ ده‌سه‌لاتدارێک نه‌یتوانیوه بیهزوتن^(٧).

ئه‌گه‌ر به‌تایه‌ ده‌نگی شیخ نووری تو‌مار بکرایه، ئه‌وه یه‌کیک ده‌بوو له‌و ده‌نگه‌ جیاواز و تایبه‌تمه‌ندانه‌ئ که‌لێنێکی که‌وره‌ئ له‌ مه‌یدانی گۆرانی کوردیدا بۆ پر ده‌کردینه‌وه و لاپه‌ره‌کانی هونه‌ری گۆرانی کوردی به‌چه‌له‌نگیه‌وه ناوی له‌ لاپه‌ره‌کانی خوئ تو‌مار ده‌کرد، چونکه وه‌ک بۆمان ده‌که‌وت له‌ نه‌داکردن و وتندا خاوه‌نی خاسیه‌تی تایبه‌تی بووه. رووی‌بووی فراوانی قورگی یارمه‌تی داوه به‌سه‌ر مه‌قام گوته‌دا زال بیت بۆ چینه‌کانی ئه‌و مه‌قاماتانه‌ئ پتو‌یستی‌یان پتیی هه‌یه، وه‌ک خوئ ده‌ریان به‌یتن. سه‌ره‌پای ده‌نگ خوشیه‌که‌ئ، شاره‌زایی له‌ مه‌قاماتدا ده‌یخاته رێزی نه‌وانه‌ئ که‌ ده‌زانن به‌شیه‌یه‌کی زانستی قورگی خو‌یان به‌کارده‌هێنن. ئه‌و مه‌رجانه‌ش به‌سن بۆ نه‌وه‌ئ وه‌ک هونه‌رمه‌ندیکی ده‌نگخۆش بدره‌وشیته‌وه و شو‌تێک بۆ خوئ داگیر بکات. مامۆستا (حه‌سیبی کوری شیخ ئه‌حمه‌دی شیخ غه‌نی) ده‌لێ: (له‌م دواییه‌دا که‌ ته‌سجیل داها‌تبوو، زۆر هه‌ولم له‌گه‌ل دا به‌ده‌نگی خوئ گۆرانی تو‌مار بکات، به‌لام قبو‌ولێ نه‌ده‌کردا) راسته (شیخ نووری) له‌ کۆری قه‌ده‌ح نو‌شان گو‌لی مه‌جلیسان بووه و دانیشتنه‌کانی که‌رم کردووه، به‌لام به‌ئیمه‌ئ نه‌وه‌ئ ئه‌مرۆکه‌ چی، که‌ له‌و ده‌نگه‌ ئه‌فسو‌وناوییه‌ئ بێ به‌ش بووین...

(٧) شیخ نووری جگه‌ له‌وه‌ئ ده‌نگخۆش بووه، وه‌ک شاره‌زایه‌ک ده‌رباره‌ئ گۆرانی و مه‌قام بیرو‌پای خوئ هه‌بووه. مامۆستا (ناسح هه‌یده‌ری) ده‌گێ‌تته‌وه و ده‌لێ: (پای له‌ نه‌داکردنی گۆرانی و مه‌قامی ره‌شو‌ل نه‌بوو، ده‌رباره‌ئ ره‌شو‌ل ده‌یگوت جوانی نا‌لێ... گۆرانی (که‌تان که‌تانه‌) و (هه‌وری لاری) به‌لاوه هه‌له‌ بوو. ده‌یگوت پتو‌یسته ئه‌و دوو گۆرانییه‌ قورستر و خاوتر بکو‌ترین، به‌لام زۆر پای له‌ نه‌دا کردنی مه‌قام گوته‌ئ (ئه‌خۆل)ی شاعیر بووه).

شیخ نووری شیخ صالح، له سالی ۱۹۳۸

شیخ نووری شیخ صالح: شاعیری ږچه شکیڼ

چاو گټرانیکی خټرا بهو بیروړایانه‌ی ده‌ستینشانی پله و پایه‌ی شاعیریی (شیخ نووری) ده‌کات، نه‌وه‌مان بډ درده‌خات که به‌شیکي هره زوری نه‌و بیروړایانه، (شیخ نووری شیخ صالح)، به‌پیشه‌وای بزووتنه‌و‌ی شیعر‌ی تازه‌ی کوردی داده‌نئ. له پال نه‌و بیروړایانه هه‌ندئ بیروړای دی هه‌ن ماموستا (گورن) به‌پیشه‌نگی کاروانی شیعر‌ی تازه‌ی داده‌نئ. خوټنه‌ران ئیستاکه بویان هه‌یه جارتیکی دیکه بیرسن: بزووتنه‌و‌ی شیعر‌ی کوردی تازه‌مان له‌سهر ده‌ستی (شیخ نووری) و (گورن) به‌ریا بووبئ، نه‌ی وه‌ک لایه‌نه میژووییه‌که کامه‌یان زووتر ده‌ستپیشخه‌ری کردووه: (گورن) یان (شیخ نووری)؟ یان کامه‌یان پیش نه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان که‌وتووه و ږچه‌ی نه‌م پتی تازه‌بوونه‌و‌یه‌یان شکاندووه؟ به‌ر له‌و‌ی بکه‌ومنه لیدوان له‌و مه‌سه‌له‌یه، حه‌ز ده‌که‌م بلټم: مه‌به‌ستم له‌و نووسینه نه‌وه نییه بکه‌ومه به‌راورد و به‌راوردکاری له‌نیوان (شیخ نووری) و (گورن) و باسی نه‌وه بکه‌م، که کامه‌یان زیاتر دهوری له‌تازه‌بوونه‌و‌ه‌که‌دا هه‌بوه، یان له‌ده‌سه‌لات و توانایی نه‌و دوو شاعیره بکولمه‌وه. به‌ته‌نیا مه‌به‌ستم تو‌مارکردن و جټگیرکردنی مه‌سه‌له‌یه‌کی میژووییه له‌شیعر‌ی کوردیدا، که مه‌سه‌له‌ی (ده‌ستپیشخه‌ری) و (ږچه‌شکاندن) و ږټگا کردنه‌ویه.

ده‌بئ نه‌و رایه‌ی ماموستا (گورن) یش له‌بیر نه‌که‌ین که ده‌لټی: (ږه‌نگ بی ږه‌فیق حیلیمی-ش پیش (نووری) که‌وتوته‌وه، به‌کوردی و تورکی شیعر‌ی بلاو‌کردوته‌وه... ته‌نانه‌ت شاعیرتکی تر (عه‌بدول‌ه‌حمان به‌گی نفوس) له‌سهره‌تای ژبانی شاعیره‌تیدا زور به‌که‌رمی ده‌ستی دایه تازه‌کردنه‌و‌ی هه‌ل‌به‌ست وه له‌(نووری) کونتره، به‌لام نه‌و شیعره‌کانی بلاو نه‌ئ که‌رده‌وه، نه‌که‌رچی عه‌بدول‌ه‌حمان له‌دوایی ژبانی له‌هه‌ل‌به‌سته‌کانیدا (تطویر)یکی نه‌کرد و وه‌ستا. (۱)

پټویسته له‌کاتی له‌چاپدان و بلاو‌کردنه‌و‌ی به‌ره‌می نه‌و دوو شاعیره‌ی ماموستا (گورن) ناویان ده‌بات، به‌دوای میژووی شیعره سهره‌تاییه‌کانی‌اندا بکه‌ږټین، تا بتوانین به‌هوی میژووی شیعره‌کانی‌انه‌وه، به‌به‌ل‌گه‌وه نه‌و راستییه‌ ساغ بکه‌پنه‌وه که کامه‌یان زووتر

(۱) پړوانه: دانیشتنیک له‌گه‌ل گورندا، گوڅاری به‌یان، ژماره (۲) ی شوباتی (۱۹۷۱)، نووسینی: عه‌بدول‌ه‌زاق بیمار.

شیعری تازه‌یان نووسیوه، ئەو کاتە بەهۆی میژووی شیعەرکەوه، ئەو رایە ی ئیمە هەڵدەوه‌شیتەوه و ئەو میژووه تازه‌یه شۆینی ئەو میژووه‌ی ئیمە لێی دەدوین دەگریته‌وه. پرسیار کردن دەربارە‌ی پیشه‌وا‌یه‌تی و دەستپیشخەری کردن له هەر بوارێکی تازه‌کردنەوه و ئەزمون‌گەریدا، مەسه‌له‌یه‌کی تازه‌بایەت نییه و هەر بەته‌نیا له ناو ئیمەدا باس ناکریت، بە‌لکوله میژووی ئەده‌بیاتی هه‌موو گهلانی دنیا لێی ده‌کۆلریتەوه و هه‌میشه ده‌پرسن کێ لهم بواره‌دا سه‌رکرده و ده‌ستپیشخه‌ر و پیشه‌وا‌یه ؟

له راستیدا هه‌رچه‌نده ئەم مەسه‌له‌یه له پڕۆسه‌ی داهینان و خولقاندندا هاتووته پیشه‌وه، به‌لام دیسان با‌یه‌خ پێدانی هۆیه‌که بۆ ده‌رخستنی هێلتی به‌یانی له ناو بزووتنه‌وه‌ی داهیناندا، یارمه‌تی په‌خه‌نگران ده‌دات بۆ ده‌رخستنی شێوازی جیاوازی هه‌ریه‌که‌یان. ئەگه‌ر قه‌ناعه‌تیش کرا (شیخ نووری) پیشه‌وا‌ی شیعری تازه‌یه و یه‌که‌م که‌سه به‌ردی بناغه‌ی ئەو تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی دانابی، ئەوه مانای وا نییه ئیدی (شیخ نووری) بێته سه‌ر‌ها و کۆتایی داهینانی شیعری ئەو سه‌رده‌مه.

له لای میلیله‌تانی پیشه‌که‌وتوو و شارستانی، که‌ نرخی زانست ده‌زانن، ئەو میلیله‌تانه‌ی لیتۆیه‌ره‌وه‌کانیان ناماده‌ن له‌سه‌ر مەسه‌له‌یه‌کی زانستی خۆیان نان پراو بکه‌ن، هه‌ولێ فه‌ره‌هاده‌ن ده‌ده‌ن له پێناوی راست‌کردنه‌وه‌ی میژوویه‌کی ئەوها ناسک، بۆ راست‌کردنه‌وه‌ی ئەم جو‌ره میژووانه‌ش په‌نا ده‌بە‌نه به‌ر به‌لگه‌نامه و دوکیومینت، یان به‌مونا‌قه‌شه‌ کردنیکی مه‌وزووعیانه‌ی بیروپرایه‌کان کیشه‌کانیان یه‌ک‌لا ده‌که‌نه‌وه. عه‌ره‌به‌کانیش له ده‌ست‌نیشان کردنی یه‌که‌م چه‌شکه‌ینی شیعری تازه‌یان که‌وتبوونه ناو مشتومڕێکی زۆر و تا ئەم‌ڕۆش ئەوه‌یان له لا ساغ نه‌بووته‌وه که‌ کێ یه‌که‌م شیعری تازه‌ی به‌ته‌فعیله‌ی نوێ نووسیوه و بۆ یه‌که‌م جار که‌رتی کردووه، له کاتێکدا مەسه‌له‌که‌ی له‌مه‌ر خۆیان زۆر روون و ناشکرایه و هه‌ندێ که‌س حه‌ز ده‌کات به‌ده‌سته‌ی ئەنقه‌ست حه‌قیقه‌ته‌که‌ بشیوین و بیخاته ژێر لیویه‌وه، چونکه هه‌یج نووسین و مونا‌قه‌شه‌ کردنی ناو، بۆیه ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی دان به‌یه‌که‌م ده‌ستپیشخه‌ری (شیخ نووری) داده‌نی له ژێر هه‌ر په‌رده‌یه‌کدا بشارد‌ریته‌وه، ئەوه میژوو به‌رانبه‌ر به‌و که‌سانه‌ ب‌پاری دل‌په‌قانه و بێ زه‌ییانه‌ی خۆی ده‌دات و شیواندنێ ئەو راستیه‌ له که‌سیان وه‌رناگرێ، چونکه مه‌به‌ستیان نییه به‌لیت‌رسینه‌وه‌وه به‌رانبه‌ر به‌میژوو بدوین و حه‌قیقه‌ته‌کانی ژیان وه‌ک خۆی وه‌ریگرن و بگێرنه‌وه. وه‌ک زانیمان دەر‌بار‌ه‌ی ئەم مەسه‌له‌یه، دوو ده‌سته‌ی سه‌ر به‌دوو بیروپرای جیاوا‌ز هه‌ن، به‌شێکی ئەو رایانه له‌به‌رئه‌وه‌ی مه‌نه‌ه‌جه‌که‌یان روون نییه و به‌رانبه‌ر به‌میژووی ئەده‌به‌که‌مان که‌مه‌تر هه‌ست به‌لیت‌رسینه‌وه

دهكهن يان له پرووی عاتیفیه وه گرهوی نهم چچهشكاندن و پیتشمه وایه تی کردنی شیعره تازه دهدهنه پال ماموستا (گۆران). لهو بروایهش دام نهگه ماموستا (گۆران) خویشی بایه بهو بهیاره قایل نهدهبوو، وهک زووتریش پیتی قایل نهبووه. ههر له بهر نهبوونی مهنه جیکی پروون له لای نهو نووسه رانه، چهند شتی تیکه له بهیه کتر دهكهن، یان بلتین ته پوتۆزیک بهریا دهكهن تا مه سه لهی (چچهشكاندن) و ده ستپیشخه ریبه میژوو بییه که له (شیخ نووری) به سه نریتسه وه، ئنجا یان ده لئین (شیخ نووری) لاسایی نه ده بی تورکی کردووه ته وه، یان وه ستا و پیتش نه که وت، یان وه زیفه بواری نه دا له سه ر تازه بوونه وه که ی بهرده وام بی.

(د. کامیل به سیر) له کتیبه کهیدا ده پرسئ: (که بهیار دراوه ماموستا (گۆران) سه رکرده ی رتیاز و قوتابخانه ی تازه کردنه وه ی هۆنراوه ی کوردییه، نایه نهم بهیاره تا چ راده یه ک فه رامۆشی نه رک ی شیخ نووری شیخ سالح لهو بواره دا ده کات؟) (۲).

بیگومان بهیاردانی سه رکردایه تی کردنی نهو رتیاز و قوتابخانه یه بو ههر کامیکیان بگه ریتسه وه نابئ ببیته هوی فه رامۆش کردنی ده وری نه وه که ی دیکه یان، چونکه (ده ستپیشخه ری) میژووی و چچهشكاندن له ههر کایه و بواریکی رۆشنبیریدا، نه وه ناگه یه نی نهو که سه ی ده ستپیشخه ریبه که ی کردووه، تا سه ر تییدا سه رکه وتوه و بواری بو که سی دی نه هیشتووه ته وه، به لکو پتووسته به بایه خیکی زۆره وه لا لهو که سانهش بکرتسه وه که به شداری چچهشکینه که دهكهن و په ره به رتیازه که ی ده دن و ده یچه سپیئن. دیسان (د. کامیل به سیر) ده پرسئ و ده لئ: (تازه کردنه وه ی هۆنراوه ی کوردی به دیارده یه کی دوا به دوا ی سالانی (۴۰) له قه لهم بدرئ، تا چ راده یه ک نهم کرده وه یه له گه ل میژووی راسته قینه ی وێژه و په خنه سازی کوردیدا ده گوئجی...) (۳).

له وه ده کات (د. کامیل به سیر) نهم قسه یه ی سه رزاره کی بیستبئ، ده نا ده بوایه سه رچاوه که ی ده ستنیشان بکات، چونکه له هه موو گه ران و سو راخه که مدا به دوا ی نهو نووسینه نه ی له باره ی شیخ نووری نووسران، پای وام به رچا و نه که وتوه. که قسه که سه رزاره کی بیت وا به نا سانی جیگه ی خوی نا کاته وه... نه وه ی تۆزقالتی نا گای له باری

(۲) بهرانه کتیبی (شیخ نووری شیخ سالح) له کۆری لیکۆلینه وه ی وێژه یی و په خنه سازیدا. د. کامل حه سه ن عه زیز نه له به سیر - به غدا - ۱۹۸۰ له بلا و کراوه کانی کۆری زانیاری عیراق ده سه ته ی کورد ل ۷.

(۳) هه مان سه رچاوه ی پیتشو ل ۷-۸.

نه‌ده‌بی و روشنبیری کورد بیت، ده‌زانێ که بزوتنه‌وی تازه‌کردنه‌وی شیعرێ کوردی شان به‌شانی بزوتنه‌وه‌کانی شیخ مه‌حمودی نه‌مر له‌ سالانی بیسته‌وه ته‌قیوه‌ته‌وه و به‌ریا بووه، نه‌ک دوا‌ی سالانی (۱۹۴۰)، بۆیه ئه‌م قسه‌یه له‌گه‌ڵ میترووی راسته‌قینه‌ی بزوتنه‌وه‌که ناگووچێ و به‌قسه‌ی هیچ که‌سی‌کیش ناچه‌سپێ.

تازه‌کردنه‌وه له‌ نه‌ده‌دا خه‌میکێ هه‌میشه‌یی نه‌و که‌سانه‌یه که‌ خاوه‌نی به‌هره‌ی ره‌سه‌ن و گه‌وره و زه‌مینه‌ی روشنبیری فراوان و پته‌ون، هه‌ر نه‌مه‌شه به‌رده‌وام سه‌رنجی په‌خه‌گران و لیتوتیژه‌ره‌وه‌کان راده‌کیشی. نه‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی (شیخ نووری) له‌ کوژی شیعرێ کوردی هاوچه‌رخماندا به‌ریای کرد، خۆی له‌ ناو په‌ره‌سه‌ندنیکی ناسایی شیعرێ کوردیدا هه‌شار دا‌بوو، واته‌ کارێک نه‌بووه به‌زۆری زۆرداره‌کی ملی گرتبێ و هه‌ینابیتی بۆ ناو شیعرێ کوردی. نه‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی (شیخ نووری) به‌ریای کرد و خه‌ت و خاڵ و نه‌ریتی بۆ رشت، پیشکه‌وتتیکی له‌بار و زه‌مینه‌ خۆشکه‌ریکی چاک بوو بۆ تێپه‌راندنی نه‌و شتیوازه‌ی شیعرێ پیش خۆی ده‌قی پتوه‌ گرتبوو، به‌مه‌ش وازی له‌و (به‌نما - قیم) به‌ شیعریه‌یه‌ هه‌ینا که‌ شاعیرانی به‌ر له‌ خۆی ده‌که‌وته‌ ژێر ته‌ئسیری ته‌وژمه‌که‌ی و لاساییان ده‌کرده‌وه. ئه‌م پتیی خه‌وش و نه‌نگی نه‌بوو کاته‌ی به‌هۆی ته‌وژمه‌ تازه‌که‌ی روشنبیری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی، به‌رووی شیعرێ کلاسیکی هه‌لگه‌رپاوه‌ و چاوی له‌ شاعیرانی پیش خۆی نه‌کرد، په‌په‌وی دا‌بونه‌ریتی نه‌وان بکات، که‌ شیعرێ به‌شتیوازیکی تازه‌ نووسی گوێی نه‌دایه‌ لیتشای توانج و په‌خه‌، بۆیه ده‌لێن (شیخ نووری) شاعیرێکه‌ نه‌ریتی شیعرێ گوژی و قاچی نایه‌ ناو قوناغتیکی تازه‌وه له‌ شیعرێ کوردیدا یان وه‌ک مامۆستا (کامه‌ران موکری) ده‌لێ: (مامۆستای ماوه‌ی گوێزانه‌وه‌یه (فتره‌ الانتقال) له‌ هۆنراوه‌ی کوردیدا) (۴).

شیخ نووری له‌ سه‌رده‌می راپه‌رینه‌کانی شیخ مه‌حمود، ده‌رفه‌تی یاخه‌یبوون و هه‌لگه‌رپاوه‌ی زیاتری بۆ ساز بوو، چونکه‌ هه‌ر له‌و کاته‌دا یاخه‌یبوون به‌سه‌ر به‌نما‌ی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی و شۆرش به‌ریاکردن به‌سه‌ر کۆندا ده‌رگای بۆ خرایه‌ سه‌ر گازه‌رای پشت. له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌نگاوانان به‌ره‌و دا‌هه‌تانه‌ پتییستی به‌ (نازادی) هه‌یه، نه‌و بارودۆخه‌ نازادی زیاتری بۆ مسۆگه‌ر کرد و رێگای بۆ خۆش کرد به‌هۆی نه‌و نازادییه‌وه زیاتر ته‌عبیر بکات و خۆی له‌ کۆتی دا‌بونه‌ریتی شیعرێ کلاسیکی ده‌ریاز بکات.

(۴) به‌وانه: (هۆنراوه‌ی نووری شیخ سالح) - چاپخانه‌ی کامه‌ران - سلێمانی ۲۵۷۰ - ۱۹۵۸ ز
پیشه‌کی کامه‌ران موکری ل ۳.

شیخی نەمر ئەو ئاווەهەوایەى ساز کرد تا شۆرشەکەى بېیتە شۆرشىتىكى ھەمە لایەن و ھەموو سووچ و کون و قوژبنىكى ژيان و ڕوالەتەکانى بگرتەو. بەشىكى زىندوى ئەو شۆرشە فراوانە، گۆرپنى جیھانبىنى و فۆرم و شىئەى شىعر و تازەکردنەوێى کەرەسەکانى بوو، ھىنانە پىتەو و سنگ کوتانى رێبازى تەعبىر کردنىكى تازەبوو لەو ژيانە نوێیە، کە گۆرپنى بنەما سیاسى و کۆمەلایەتییە کە ھىتایانە پىتەو و پرەپىشیان کرد. ئەم بارودۆخە تازە ھەلیک بوو بۆ نوێخواز و تیکۆشەرەکانى مەیدانى شىعر، تا ئەوانىش بەکردەوێى ڕۆژانە و بەفیعلی شىعر دژی چەوساندنەو و دەمکوتکردن و کۆت و پێوەند بەجەنگن و سەرەستى بۆ خۆیان و میلەتە کەیان زامن بکەن. ھەر ئازادىشە داھىتان دەتەقینىتەو. کەواتە سەرەتای شىعرى نوێى کوردی لە باوەشى بزووئەوێى ڕزگاربخوازانەى میلەتەى کورد چاوی ھەلئناو.

ھەنگاوەکەى (شىخ نوورى) تا ماوەیەکی زۆر، خەلکی تووشى کاردانەو کەردبوو، چونکە ئەم بزووئەوێیان بە لادان و یاخىبوون دەھاتە بەرچاو، وەک ھەر ھەنگاوێکی دی بەرەو گۆرپ و داھىتان کەوتووئەتە بەر لىشاوی تانە و تەشەر، لەبەرئەوێى (نوێبوونەو) لە ژيانى ڕۆشنبىرى و کۆمەلایەتەى میلەتەى کورددا بەتەواوێى ڕەگۆرپشەى دانەکوتابوو و ناشانایانى کەم بوو، بەلام (لە ئەنجاما بەتایبەتەى ئەم سالانەى دواىیدا دەرکەوت کە شۆرشىتىک بوو پر بەپرێ (واقع و پتووستى) ^(۵) زۆریە ئەوانەش کە دەرپارەى ئەم بزووئەوێە نووسىویانە و بەکزی ڕۆلى شىخ نوورى تیدا نیشان دەدەن، جگە لە بىنبىنى بەشىكى کەمى شىعرەکانى ئەم مەسەلە یەش پشتگوێ دەخەن. بەموغامەرەکردنى شىخ نوورى بۆ نووسىنى یەکەم شىعرى تازە کە جیاواز بوو لە گەل داہونەرىتى شىعرى کلاسیکى و شاعىرانى بەر لە خۆى، بوو یەکەم شاعىرى چەشکێن. بەھۆى زمانى ڕووخاندن و خاپوورکردن و بنیادنان و دروستکردنەو بوو خالى وەرچەرخان لە شىعرى کوردیدا و ڕێپەوێى شىعرى کوردی بەرەو راستە شەقامىتىکى دیکە گۆرپ، بەم کارەشى چەمک و مانای شىعرى گۆرپ.

شىخ نوورى شۆرشە شىعەرییەکەى بەشۆرشى شىخ مەحمود بەستەو، کە شۆرشىتىکى بەدیھاتوو بوو، وەک لە دواىیدا باسى دەکەم ئەم خۆ بەستەوێە لە سەرێکەو تەنسىرتىکى سەلبى کردە سەر بەخشش و داھىتانى شىعرى، بەلام وەک شاعىرتىک لە سەرەتاو ھەولێ

(۵) ھەمان سەرچاوەى پىشوو ل ۳ .

دا به شتیکی که میش بیت سوچ و مهوای شۆرش داهاتووی شیعی کوردی دیار بکات، چونکه وهک داهینه‌ری پتچکه‌یهک موغامه‌ری کرد، هه‌موو موغامه‌ره کردنیکیش بوونمان به‌ره و ژیانیکی باستر ده‌گۆژی، ده‌ستپیشخه‌ری کردن له موغامه‌ره‌دا نه‌بی نامانگۆژی و نابینه خاوه‌نی خۆمان و چاره‌نووسی خۆمان، موغامه‌ره نه‌که‌بین خۆمان نادۆزینه‌وه و ناتوانین به‌هۆی ئه‌و موغامه‌ره‌یه‌وه جیهانی نه‌زانراو بکه‌بین به‌مه‌علووم و زانراو. که‌واته شیعی کوردی زۆر قه‌رزاری ئه‌و موغامه‌ره‌یه‌که (شیخ نووری) کردی.

شیخ نووری ئه‌و جۆگه‌له‌یه‌ی ئاوی شیعی پێدا ده‌پۆشت، به‌ره و پتیره‌ویکی دی ئاوی جۆگه‌له‌که‌ی گۆژی. نه‌گه‌ر هه‌یچی بۆ نه‌نووسری، نه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که‌ شاعیرتکی بوێر بوو، به‌رانبه‌ر به‌و ده‌ستپیشخه‌ری به‌بی دۆش دامان و نازایانه‌ که‌وته‌ بلاوکرده‌وه‌ی به‌روبوومی شیعی خۆی، که‌ له‌سه‌ر تانوپۆی ئه‌و پتیاژه‌ تازیه‌ نووسیبوونی. با له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌سانی دی هه‌بووبن له‌سه‌ر هه‌مان شتیه‌ و پتیاژ شیعیان دانابی، به‌لام که‌ قه‌ناعه‌تیا به‌پتیاژه‌ تازه‌که‌ پته‌و نه‌بووبی وه‌ک چۆن لای (شیخ نووری) هه‌بووه‌ و پتیه‌یه‌یه‌ی نه‌یانوتیرابی شیعه‌کانیان بلاو بکه‌نه‌وه‌، ئه‌وه‌ دیسان ئافه‌رینه‌که‌ی بۆ (شیخ نووری)یه‌، که‌ به‌هه‌ره‌مه‌یه‌ی و له‌ خۆرا یا به‌رتکه‌وت ده‌ستی نه‌دایه‌ ئه‌و تازه‌کرده‌وه‌یه‌، به‌لکو له‌ نه‌جامی ورد بوونه‌وه‌ و له‌سه‌ر وه‌ستان و نه‌زمون و زه‌مینه‌یه‌که‌وه‌ گه‌شته‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ و به‌جورته‌وه‌ له‌ ناو خۆینه‌رانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌ریای کرد و ئالای تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌لگرت و بۆی چووه‌ مه‌یدان. هه‌ر به‌ته‌نیاش چووه‌ مه‌یدانه‌وه‌ و که‌وته‌ جه‌نگ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی رووبه‌رووی راپه‌رینه‌ شیعییه‌که‌ی بوونه‌وه‌. خۆ نه‌گه‌ر که‌سانی دیکه‌ش هه‌بووبن له‌ تازه‌بوونه‌وه‌که‌یدا له‌گه‌لی بووبیتن، ئه‌وه‌ که‌فوکۆل و سووربوونه‌که‌ بۆ ئه‌و پتیاژه‌ زیاتر له‌ لای (شیخ نووری) به‌ده‌رده‌که‌وی. به‌م عینادی و سووربوونه‌ی خۆی ده‌بیتته‌ لوتکه‌یه‌کی دیکه‌ و ده‌چیتته‌ پال ئه‌و لوتکه‌ هه‌لکشوانه‌ی دیکه‌مان، که‌ له‌ چه‌رخ و زه‌مانی خۆیان نه‌وانیش ئالای داهینان و تازه‌بوونه‌ویان هه‌لگرتوه‌. به‌مه‌ش نیشانه‌یه‌کی تازه‌ی له‌ شیعی کوردیدا دیار و ده‌ستنیشان کرد، که‌ که‌س ناتوانی نکۆلی لێ بکات.

(شیخ نووری) شاعیرتکه‌ گوزارشت له‌ گیانی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی ده‌کات، چونکه‌ شاعیرتکه‌ زۆر به‌راستگۆیییه‌وه‌ به‌ته‌نگ داوایه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌یه‌وه‌ چووه‌ و بووه‌ته‌ ده‌مراستی و توانیویه‌تی به‌روانیتکی تازه‌وه‌ به‌چیتته‌ کۆری ژیانه‌وه‌ و شیعی نوی به‌ژیاانی نوێه‌ به‌سه‌ستیتته‌وه‌ و به‌یتته‌ نوێنه‌رتکی زیره‌کی گه‌یاندنی ئه‌و په‌یامه‌ شارستانیه‌. واته‌ (شیخ نووری) تازه‌ بوونه‌وه‌که‌ی ته‌نیا له‌ بواری کیش و قافیه‌ دا‌بین نه‌بوو، به‌لکو

نۆتبسونووهی تێڕوانینی بوو، تا بهو تێڕوانینهوه سهیری داهااتوو و چاره‌نووس و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات و له‌گه‌ڵ ورد و درشتی پروداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی دلی لیتی داوه و له‌گه‌ڵیان هه‌لچوووه و داچوووه. ئەزموون و تاقیمانە‌ی ئەو ژیا‌نه تازە‌یه‌ی له‌ خۆ‌یدا گو‌شیه‌ و له‌گه‌ڵ خۆ‌تێندنه‌وه‌کانی خۆ‌ی تێ‌که‌لی کردووه، تا شیع‌ره‌کانی کردووه به‌خولا‌سه‌یه‌کی ئەو قو‌ئاغه‌ پاپه‌ریوه‌ی می‌ژرو‌ی نو‌تی نه‌ته‌وه‌که‌مان و وه‌ک هۆ‌یه‌کی پا‌گه‌یان‌دنی ئەو باره تازە‌یه‌ی له‌و قو‌ئاغه‌دا سه‌ری هه‌ڵ‌دا بوو، خۆ‌ی هێ‌تیا‌یه پێ‌شه‌وه. واته‌ شیع‌ره تازە‌کانی له‌گه‌ڵ بزافی سی‌اسی و کو‌مه‌لایه‌تی ئەو سه‌رده‌مه له‌ دایک بووه و له‌گه‌ڵ چه‌که‌ره‌کردنی ئەو شو‌ڕشه، شو‌ڕشی شیع‌ری خۆ‌ی پا‌گه‌یان‌دوووه و جیهانی شیع‌ری خۆ‌ی پێ‌ ئاو‌ه‌دان کردووه‌ته‌وه، بۆ‌یه شیخ نو‌وری شیع‌ری کردووه به‌ته‌رجو‌مانی‌کی ئەو باره نو‌ی و تازە‌یه.

خوێنەر بەوردی شۆتێن پێتی شیعر و نووسینەکانی شیخ نووری هەلگری، ئەوەی بۆ روون دەبێتەوه که له گەڵ (نوێبۆنەوه) که سەرپیتی و راگوزار نەبووه، بەلکو بەدڵ و بەگیان و له قوولایی ناخپیه وه هەلته کاوه و چووه ته ناو ئەزموونی تازهی شیعی کوردییەوه، یەكەم جار که ویستی بەشیعی تازه ته عبیر له ژبان و روانینی تازه بکات، بێگومان ئەم پەیره وکردن و پێچکه تازهیهی گرتییە بهر، لادان بوو لهو عورف و داپۆنهریتهی شیعر، که خوێنهران و شاعیرانی ئەوسای له سەر راها تبون و هۆگری بووبون. هێنانە پێشەوهی شتی ناناشنا به خوێنهریش پێویستی به جورنەت هیه، بهلام نهک جورنەتی له نەزانییه وه سەری هەلدابی، بەلکو جورنەتی که له ئەنجامی تێکهڵ بوونیکی گیانی به گیانی به سەردهمه که و له تێگه یشتینیکی قوول بۆ کێشە (نوێبۆنەوه) هاتبێته وجود. رەنگه لهو سەردهمه دا مه سه لهی (تازه کردنه وه) میشکی زۆر که سی دیکه ی گوشیی و به بیر و زهینی زۆر که ساندات پیه پیهی، یان زۆر که سی دی هه بووبن حه زیان کردی به دوا ی نهو ئاسۆ فراوانه دا بگه رێن که ژبانی تازه ی لیه ببین و گوزارشتی لی بده نه وه، بهلام هونه ری ده ست پێشخهریه که ی بۆ شیخ نووری ده گه رتیه وه که خۆی له قهره ی دا و زه فەری پێ برد و رچه که ی شکاند. خۆ له قهره دانی کارتیکی وه هاش پێویستی به پێگه یاندنی که ره سه کانی ده رپهن هیه، له پال به هره ی ره سه ن و ئەزموون و روشنبیری سەردهم.

شیخ نووری وهک موونه وهر و پروناکبیریکی نهو سهردهمه هه موو هه لومه رجیکی خۆ له قهره دانی نهو تازه کرنه وهیهی تیدا کۆبوو بووه و به بی سله مینه وه نه نجامی دا، به لام به شتیویه کی سروشتی و ناسایی، نه وهک ده سترکرد و زۆره ملی، له بهر نه وهی (تازه کردنه وه) پیدا و یستیه کی میژوویی و نه ته وهیی و شارستانی بوو، ده بوایه له سهر دهستی (شیخ

نووری)یش نه بئ ههه نه نجام بدریت. نه وهی به وردی چاوێک به شیعره کانیدا بخشینی، به چاکی ههست به عهفه و بییه تی شیعره و خوړی دهر پین و ئاههنگی وشه و پرسته و وینه کانی دهکات.

ماموستا (رهفیک حیلمی) له بهرگی دووه می کتیبه کهیدا (شیعر و نه ده بیاتی کوردی) دهر باره ی سه ره تای ده ستپیکردنی شاعیره تی ماموستا (گۆزان) نووسیویه تی: (هه ره له و سه ره ده دا گۆزان غه زه لیککی یه که می هه وت بهیتی وتوه که مه ته عه که ی (واته سه ره تاکه ی - ئازاد) نه مه یه:

له تاو فرقتی یارم، دلم داتم پریشانه

وه کو مجنونی حی ویلی که ژ و دهشت و بیابانم

نهم غه زه له ی گۆزان پیشانی به ره حمهت چوو، (بیخود) ی شاعیری به ناوبانگی نه و پوژه نه ده و پتی نه لێن که منالیککی (۱۲) سالی نووسیویه. په سه ندی نه کاو وشه ی «یارم» نه گۆرێ به «لیلی» به لام وادیاره که له و ده مه دا گۆزان له مه بهستی ماموستا (بیخود) له م گۆرینه نه گه یشتوو و نه ی زانیوه که به لای (مجنون) وه یار هه ره نه بئ (لیلی) - له یلا بئ) (۶). نهم قسه یه ی ماموستا (رهفیک حیلمی) نووسیویه تی وه ک ماموستا (گۆزان) خۆی ده لئ: (ماموستا رهفیک حلمی بۆ نووسینی باسه که ی هات له خۆمی پرس) (۷). واته له خۆی وه رگرتوو. نهم قسه یه نه وه ده گه یه نئ که نه گه ره ماموستا (گۆزان) له دایک بووی (۱۹۰۴) بئ، نه وه نووسینی نه و شیعره ی نیشانی ماموستا (بیخود) ی داوه سالی (۱۹۱۶) بووه، نه گه ره له (۱۹۰۵) یش له دایک بووی نه وه سالی (۱۹۱۷) بووه. که واته که شیخ نووری له سالی (۱۹۲۰) دا بزوتنه وه ی شیعره ی نویتی کوردی راگه یاندوو ماموستا (گۆزان) له ته مه نی (۱۴-۱۵) سالان بووه، نه گه ره له سالی (۱۹۱۶-۱۹۱۷) دا نه مه سه ره تای شیعره ی ماموستا (گۆزان) بیت، برۆ نا که م دوا ی سئ - چوار سال تپه ره بون به سه ره نووسینی نه و شیعره ی نیشانی ماموستا (بیخود) ی داوه و بۆی سه ره کردوو، نه و قه له م بازه گه وره یه ی دابی و شان به شانی شیخ

(۶) پروانه (شعر و ادبیات کوردی) بهرگی دووه - چاپخانه ی الشباب، بهغدا، نووسه ری: رهفیک حیلمی ۱۵۱.

(۷) گۆفاری بهیان، ژماره (۲) شوباتی (۱۹۷۱)، دانیشتنیک له گه ل - گۆزان - دا، نووسینی عه بدوله زاق بیمار.

نووری دهستی دایته تازه کردنه‌وی شیعی کوردی، چونکه شیعیکی دیکه‌ی ماموستا (گۆزان) مان له‌به‌ر دهسته له سالی (۱۹۲۱) دا نووسیه‌تی له‌و شیعه‌دا ده‌لی:

نه‌ی دایه، نه‌گه‌ر نه‌پرسی حاله!
«ئێ: تۆیش وه‌کو باقی بێ په‌حم نیت،
تۆزقالتی، که‌مێ په‌حم نه‌زانیت!»
پاستی شه‌و و پۆژ هه‌ر ده‌ناله!
ده‌گرم و ده‌سووتیم هه‌ر وه‌کو مۆم،
ناهم نه‌گاته گۆشی گه‌ردوون،
مات و کز و مه‌لول و مه‌حزوون
بۆ حالی غه‌ریبی، بێ که‌سیی خۆم! (۸)

له‌م شیعه‌دا ماموستا (گۆزان) نه‌و زه‌مینه‌ روژنبیری و نه‌و نه‌زمونه شیعییه‌ی نه‌بووه‌ بتوانی شان به‌شانی شیخ نووری به‌شداری تازه‌کردنه‌وه‌که‌ی سالی (۱۹۲۰) ی بکات، به‌لکو نه‌م شیعه‌ که‌ له‌ سیمایه‌کانی شیعی کلاسیکی دوور که‌وتوه‌ته‌وه، له‌ ژێر ته‌ئسیری هه‌نگاوه‌که‌ی شیخ نووری به‌ره‌و تازه‌کردنه‌وی شیعی کوردیدا نووسراوه. ماموستا (په‌فیق حیلمی) یش له‌ ده‌می ماموستا (گۆزان) هه‌و نه‌و قسه‌یه‌ی وه‌رگرتوه‌ که‌ ده‌لی: (شیع‌ر دانانی راسته‌قینه‌ و به‌دلی گۆزان له‌ ساله‌کانی ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ هه‌و ده‌س پێ نه‌کا. له‌ هاوینی ۱۹۳۰ دا په‌شید نه‌جیب چه‌ن هه‌له‌به‌ستیکێ له‌ غه‌زه‌ته‌ی (ژیان) دا بۆ بلاوکردوه‌ته‌وه‌ و تخلصی (گۆزان) یش هه‌ر نه‌و حه‌له‌ په‌شید نه‌جیب بۆی داناوه) (۹).

نه‌م قسه‌یه‌ش چه‌ند لایه‌نیکمان بۆ روون ده‌کاته‌وه. له‌ پێشه‌وه‌ نه‌و بیروپایه‌ نه‌وه‌ ده‌سه‌لمینی که‌ شیخ نووری نه‌گه‌ر وه‌ک ماموستا (په‌فیق حیلمی) ده‌ستیشانی کردوه، له‌ سالی (۱۹۲۰) نوێبوونه‌وه‌که‌ی راگه‌یانده‌ی، مانای وابوه‌ شیخ نووری له‌و ساله‌دا له‌ ته‌مه‌نی (۲۴) سالی‌دا بووه، که‌ نه‌مه‌ش ته‌مه‌نیکێ زۆر له‌باره‌ بۆ موغامه‌ره‌ کردن له‌ پرۆسه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌دا، چونکه‌ موغامه‌ره‌ کردن له‌و ته‌مه‌نه‌دا سیفه‌تیکێ گه‌نجانه‌یه‌ و گه‌نج

(۸) پروانه دیوانی گۆزان - سه‌رحه‌م به‌ره‌مه‌ی گۆزان - به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق - به‌غدا له‌ بلاوکراره‌کانی یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد - ۱۹۸۰ ل ۲۳۰

(۹) پروانه کتبی (شعر و ادبیات کوردی) به‌رگی دووهم، چاپخانه‌ی الشباب، به‌غدا، نووسه‌ری: په‌فیق حیلمی ۱۵۲ ل

خۆی لەو تەمەنانەدا - بەتایبەتیش لە بواری شیعردا - کاتەکان زۆر لەبارە و گیانی موغامەرە کردنیان زیاترە بۆ داهێنان و ڕچەشکاندن و سَل نەکردنەووە. لە ماوەی ئەو دە ساڵەشدا واتە [۱۹۲۰ - ۱۹۳۰]دا (شیخ نووری) تاقە شاعیریکی مەیدان و گۆرەپانەکە بووە کە لەسەر نەخشەو ڕووپۆتی شیعەری کوردیدا جوولایەتەووە و ئەرکی تازەکردنەووەی شیعەری کوردی لە ئەستۆ گرتووە و خۆی بەرپرسیار بووە لە ئەنجامەکانی بەرپاکردنی ئەم بزاقە و بەتاقی تەنیش چوو بەگژ چێژی مەییوی ئەو خۆینەرانی کە گۆتچەکیان لەسەر ڕیتەم و ئیقاعی شیعەری کلاسیکی ڕاهاتووە.

شیخ نووری لە ماوەی ئەو دە ساڵەدا بەشیوەیهکی تیسۆری (۲۵) وتاری ڕەخنەیی بڵاوکردووەتەووە و تیۆریزە (تەنظیر)ی بۆ ئەو تازەبوونەووەیە کردووە و ڕچەشکێن و بەرھەم ھێنەری کۆمەڵەی شیعەری تازەییە و بەم کارەشی لە خوو و نەڕیتی شیعەری کلاسیکی ھەلگەپاوەتەووە و یاخی بووە. وەک پێشتر وتمان لەو سەرەدەدا یاخیبوونی سیاسی و شۆرش بەرپاکردن بەسەر داگیرکەرانی کوردستان ھەبوو، تەقینەو ھەبوو بە ڕووی ئەوانەیی دەستیان گرتبوو بەسەر سەرەستی و چەوسانەووەی نەتەوایەتییان دروست کردبوو، ئەو تەرەزە شیعرەش تەنیا لە لای ئەو کەسانە بوو بەجیتی بایەخ و سەرنجدان کە تۆوی یاخیبوون و حەز لە ژیاڵیکی شەنگتر و پێشکەوتووتریان تێدا بوو، ئەو کەسانە کە لە ناستی گەورەیی و مەزنی نازادیدا بوون، ئەم کەسانەش ژمارەیان کەم بوو، مامۆستا (گۆزان) یەکیکە لەو کەسانە و ئەو شێوازە (م. نووری)یان کردووە بەسەر مەشق و قەبوولیان بوو، بەلام لەبەر ئەوەی جەماوەر ئەنجامی زەق و راستەوخۆی لەو تەرەزە شیعرە چاوەڕێ دەکرد، بۆیە بزوتنەووەکە بۆ ماوەیەک لە جەماوەر و خۆتەندەواران دوورکەوتەووە، لە لایەن ئەوانەیی حەزبان بەشیعەری کلاسیکی دەکرد و ئەوانەیی خەریکی نووسینی شیعەری کۆڵەگەیی بوون، ڕەت کرایەووە و بەچاویکی سووک و کەم بایەخ سەر کرا.

بۆی ھەییە وشە (لاسییکەرەو) کە بەبالای شیخ نووری-دا ڕاوە، لەو کاتەووە بۆی مابیتتەووە کە ڕەسەنایەتی لە شیعەری کۆڵەگەیییدا ببنراوە، دەرچوون لە کۆت و پتەوندی ئەو شیعرە ئەو وشەیی بەسەریدا ساغ کردیبتەووە، بەلام بەو چاکە یاسای ژبان و ڕەوڕەووەی بەرەو پێشەووە چووی ئادەمیزاد کاریکی وای کردووە، مەرۆف وەک دەنکە نۆکیک نەبیت ھەر بیچینی و بەروبوومی نۆک بدووریتتەووە. ئادەمیزاد خۆی بەفیتەر و زگماک شۆڕشگێڕایەتی و گۆڕانی لە خۆیدا دیو، بۆیە ئەگەر لە سەرەتاوە لەگەڵ ئەو جۆرە ھەنگاوانەدا نەبووبێت، ئەو لە دواییدا، لە ئەنجامی وردبوونەووە و تێڕامانی سەر گازەرای

پشت و له یه کتیک لهو شه وانە ی که تیدا چاوی برپوه ته نه ستیره کان و له ژبان و له خوځان پاماون و بیربان لټ کردووه ته وه، بۆیان دهرکه وتووه هه ندئ برپار پټووستی به پینداچوونه وه یه، بۆیه به گویره ی هه نگاوی تازه بوونه وه که ش هه ندئ که س به بیروپرایه کانیا ن داچوونه وه و له ولاشه وه دهسته یه ک لای خوځن گهرم په یدا بوون نه و بزوتنه وه یه بگر نه باوه شی خو شه ویستی و میهری خوځان و داکوکی له (حه لال زاده یی) یه که ی بکه ن و وه ک پینداویستییه کی میژوویی و نه ته وه یی و شارستانی ته ماشای بکه ن.

له سالانی سی به ولاوه و ههر لهو کاته وه که ماموستا (گۆزان) که وته بلاوکرده وه ی شیعره کانی خوځی، ئیدی شیعی تازه ورده ورده ناشنا و مریدانی خوځی بۆ په یدا بوو و له سه رده می ماموستا گۆزان و په یتا په یتا بلاوکرده وه ی شیعره کانی، (تازه کردنه وه) بووه به «دیارد» یه ک و خوځنه رانی خوځی بۆ په یدا بوو، شاعیرانی دیکه ش چوونه ژیر نالا که یه وه که (شیخ نووری) تا گه یشته نه و فۆرم و شیویه باج و سه رانه یه کی زۆری بۆ داوه. له به رنه وه نه گهر شاعیری دی چوو یتنه پال نه و بزوتنه وه یه و لهو سالاندا (واته له چله کان و په نجاکاندا) تازه بوونه وه که زیاتر بلاو بوو یتنه وه و په لویۆی هاو یتشتب، نه وه کاریکی زۆر ناساییه و نا کر یت نه و په ره سه ندن و بلاو بوونه وه یه له سه ره تایه که ی دابیرن، به لکو پټووسته هه مووی به سه ره یه که وه سه یر بکه ین و برپاری په خنه یی له باره ی قوتابخانه ی شیعی تازه وه به دین. خو نه گهر شیخ نووری به دوو دلییه وه ساختمانی شیعی نو یتی کوردی هه لچنایی و ماموستا (گۆزان) ها یتب کون و که له به ر و که موکور یتیه کانی پر کرد یتنه وه لیتی زیاد کردب و له شیخ نووری یتپه راندب و لهو پیتشه کو وتو تریش بوو یت، نابب مافی شیخ نووری وه ک رچه شک یتنیک فه رامۆش بکر یت. پیندا گرتنیش له سه ر ده رختنی ده وری ته نیا یه ک که س له دروست کردنی قوتابخانه یه کدا که - کۆمه لئ شاعیر - سیمایه که یان نه خشان دووه، برپا بوونه به (میری شاعیران) که وا بزائم لهو سه رده مه دا به وۆی جیاوازی چیت و بۆچوونی خوځنه ران باوی نه ماوه، نه مرۆکه ههر شاعیره و خوځنه ر و مریدی خوځی هه یه و بۆ بینینی ژبان و گوزارشت لیدانی، ههر یه که یان خاسیه ت و شتواز و گۆشه نیگای تاییه تییا ن هه یه. له لایه کی تره وه ناستی خوځنده واری و پۆشنبیری شیعی ههر خوځنه ر یتک له گه ل خوځنه ر یتکی دی جیاوازه، بۆیه له هه لبژاردنی شاعیری خوځشیا ن جیاوازن، له لایه کی دیکه وه (میری شاعیران) قوت بکه ینه وه ده یت تا کو ماوین سه ری دا هیتان بکو یتنه وه و برپا مان یه وه نه یتب که س هه یتب نه و (میری شاعیرانه) یتپه ر یتن، هه مووشیا ن به ده ست و پتوه ند له لای نه و میری شاعیرانه رانا گیر یتن. نه م قسه یه م نه وه

ناگه یه نئی - خوانه خواسته - بلتیم خوتنه ری وا ههن حهز به شیعی ماموستا (گۆران) ناکهن، چونکه نهو کهسه ی حهز له شیعی ماموستا (گۆران) نهکات له لای من بی زهوقه، بهلام دهلتیم با تهرکیزکردن لهسه ماموستا (گۆران) نه بیتته هۆی له بیرچونه وهی نهوانی دیکه وشاردنه وهی دهور گیترا نیان له بزوتنه وهی شیعی تازه ماندا. له کاتیکدا ماموستا (گۆران) خۆی له چارپیکه وتنه کهیدا له گهلت (عه بدولپه زاق بیسار) نه وهی دهورتکی بچووکیشی له تازه کردنه وه کهدا هه بووبی ناوی بردووه.

هه رچه نده له م باسه مدا ته نیا مه به ستم رچه شکاندن و ده ستپیتشخه ری کردنه له بواری تازه کردنه وهی شیعی کوردیدا، بهلام حهز ده کهم بیرسم: بۆچی ماموستا (ره فیق حیلمی) تازه بوونه وه که ی شیخ نووری له سالی (۱۹۳۰) دا ده کوژیتیتته وه و نازانم بۆ ئهم سالی هه لێاردووه و به لگه ی چیه ؟! من زیاتر بۆ نه وه ده چم که ماموستا خۆی نووسیویه: [شیع دانانی راسته قینه و به دلی گۆران له سالی کانی ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ وه ده ست پتی نه کا] که وابی که ماموستا (گۆران) که وته بلاو کردنه وهی شیعی راسته قینه و به دلی خۆی له سالی (۱۹۳۰) به لاوله، ئیتر (شیخ نووری) له به رههم و به خششی شیعی تازه که وتوه ؟! که من له گهلت ماموستا (ره فیق حیلمی) له م ده ستتیشان کردنه دا یه ک ناگرمه وه، چونکه دوو شیعه ره که ی شیخ نووری (ژیانی ئاده میزاد) و (په پوله) که له به رگی دووه می کتیه کهیدا له سه ریانی نووسیوه به ره می چله کانی (شیخ نووری) یه، نه مه ش نه وه ده گه یه نئی که شیخ نووری تا نهو سالانه ش به که فوکۆل و به جۆش و گه رمیه وه به پیر تازه کردنه وه وه چوه.

مه سه له ی تازه کردنه وه له شیعی کوردیدا وه ک رچه شکاندن و ده ستپیتشخه ری میژووی تووشی ئیلتیباسیکی وا نه بووه وه ک نهو ئیلتیباسه ی شیعی تازه ی عه ره بی تووشی هاتوو و کۆمه لتی بیرو پای جیاواز ده رباره ی رچه شکاندنه که و میژووی نووسینی یه کهم شیعی تازه ی نه وانه وه هیه، چونکه نه وهی لای خۆمان مه سه له یه که ی زۆر روون و ناشکرایه و پتوبستی به هیج به لگه و سه لماندنی ک نییه، جگه له سه رقالتکردنی نه وهی خوتنه وهاری نه مرۆکه مان و گرتنی پانتایییه کی فراوانی رۆژنامه و گۆقاره کاغان به و باسه وه که ماموستا (گۆران) هه ر له سه ره تاوه خۆی پراندوویه تیه وه.

کیشه ی تازه کردنه وهی شیعی کوردی له نیوان ماموستا (گۆران) و (شیخ نووری) له چهند رۆژتیکدا به ند نه بووه، تا لیتی بکه وینه گومان کردن، چونکه (کات) و (میژووی) ده ستپیتشخه رییه که به راوه ته وه و ماموستا (گۆران) خۆی له دوو شویندا گره ی

چەشكاندەنەكە بۆ لای (شیخ نووری) دەباتەو. دەبینین كیتشەى مېژووی نووسینی یەكەم
 ھۆنراوێ تازە لە لای عەرەبەكان لە نێوان [عەلى ئەحمەد باكشیر و لويس عەوز و سیاب و
 نازك]دا بەند كراوە. ئەوان لەویدا تووشی بگرە و بەردە ھاتوون كە (نازك ئەلمەلائىكە)
 یەكەم شیعەرى تازەى بەناوێ (الكولیرا) لە رۆژێ (۲۷/۱۰/۱۹۴۷)دا نووسیووە و لە
 (۱)ی كانوونى یەكەمى ھەمان سالدا بلاوكراوەتەو. (بەدر شاكر ئەلسیاب)یش لە
 دیوانى (أزھار ذابلة)دا كە لە بەغدا لە ناوھەراستی كانوونى یەكەمى ھەمان سالدا
 دەرچوو، لەو دیوانەیدا شیعەرتكى بلاوكردووەتەو بەناوێ (ھل كان ھبا). خۆشێ ئەوێ
 دەستنیشان كردووە و لە پەرەوتی شیعەرەكەیدا نووسیووەتی: [لەو جۆرە شیعەرەنەى كە
 كێش و قافیەى جیاوازە] لەگەڵ ئەویدا كە رەخنەگرانی عەرەب (بدر شاكر السیاب) زۆر
 بەشاعیرتر دەزانن لە (نازك ئەلمەلائىكە)، بەلام بۆ مەسەلەى دەستنیشان كردنى مېژووی
 یەكەم شیعەرى تازە و یەكەم كەسى دەستپیشخەر كەوتوونەتە ناو ئەو مشتومڕەو، كەچی
 وەك و تەم لە لای ئێمە مەسەلەكە تەواو جیاوازە، (شیخ نووری) بەچەند سال پێش
 مامۆستا (گۆزان) دەستی داووەتە چەكى تازەكردنەو و بەتێۆر و پراكتیك چووەتە میدانی
 تازەكردنەو و دەستی خۆى وەشاندووە و بەكۆمەڵێ وتاری رەخنەیی چەند چەمكێكى
 تازەى دەستنیشان كردووە كە لەگەڵ چەمكى شیعەرى كلاسیكى پێك ناكەوێ، بەشیعەرى
 لە ھواری شیعەرى تازەدا بەرھەمێكى زۆرى بەدەستەو داوە. كەواتە شیخ نووری لە شیعەرى
 كوردی ھاوچەرخماندا سەرەتایەكى تازەى بۆ دارشت و بناغەى بۆ دانا. وەك پوونیشم
 كردووە راگەیانندنەكەى راگەیاندنێكى بێ زەمینە نەبوو، بەلكو قەناعەتێك بوو پوانینی
 گۆپبسو، بەپێت ئەو پوانینە تازەىو شیعەرى دەنووسی. كە شیخ نووری ئالای
 تازەبوونەوێ ھەلكرد و سەركرەدایەتى بزووتنەوێ شیعەرى تازەى كوردی گرتە ئەستۆ
 خۆى تا ماوێكى زۆر، یان باشتر وایە بڵێین تا ماوێ دە سال ھەر خۆى بە بەرھەم لەسەر
 تازەبوونەوێكە بەردەوام بوو، ئەو بەردەوام بوونە وەك مامۆستا (گۆزان) دەتێ: (تەئسیری
 دەبەخشییە سەر ئەدەبى كوردی).

لە دواى سالانى سییەو مامۆستا (گۆزان) ھەر چەند بەھۆى زانینى زمانى ئینگلیزى و
 ئاگادارى لە ئەدەبیاتى ئینگلیزى تا دەوروبەرى سالى (۹۳۵). پەرەوێ پێبازی (ھونەر بۆ
 ھونەر) دەكرد (۱۰).

(۱۰) پڕوانە: گۆفارى بەیان، ژمارە (۲)ى شوباتى سالى ۱۹۷۱، دانیشتنیک لەگەڵ - گۆزان - دا،
 نووسینی عەبدولرەزاق بێمار ل ۳۰.

به لام ئه ویش به هیژ و توانستیکی شیعی گه وره وه شان به شانی (شیخ نووری) که وته ههنگاونان و تاقیکرنه وهی توانایی خوئی له بزووتنه وهی شیعی تازه دا. به هژی تهختکردنی ڕێگای تازه بوونه وه و ڕێگه خوڤ کردن بۆی، مامۆستا (گۆزان) توانی به بهخششه شیعییه کانی خوئی و بهشدار بوون و قۆل ههلمائینی دلسۆزانهی بۆ تازه بوونه وه، هیژ و تهکان و گوژمیکی تازه بداته بزووتنه وه که و ههنگاوه کانی خیراتر کرد و خوینی تازهی کرد به ده ماره کانیدا، چونکه تا ئه و کاتهش تازه بوونه وه که تنیا ههول و تهقه لالا و کوششی تاکه که سی بو، نه گهرچی له سه ره تاوه (عه بدلوله حمان به گی نفوس) و (ره شید نه جیب) یش هه ریه که یان به پیتی توانست و ده سه لات له و تازه بوونه وه یه دا به شدارییان کرد. به شداربوونه که یان هه رچه ندیک بیت نابێ له لیکۆلینه وهی ئه و قۆناغه شیعییه دا ده وری هیچ کامیکیان فره امۆش بکریت.

ئه گهر وهک ده ستپیشخه ری میژوویی سه یری تازه بوونه وهی شیعی کوردی بکه ی (شیخ نووری) وهک پیتشه وایهک خوئی ده سه پیتی، له گه ل ئه وه شدا ئه و ده ستپیشخه ری و موغامه ره کردن و شوپشه ی له سه ر ده ستی (شیخ نووری) به ریا بو، له سه ره تاوه جوړه ترستیکی پتیه دیاره، چونکه له و کاته ی ئه و ده ستی داوه ته ئه م پرۆسه یه خوینه رانی ئه و سه ره ده مه وهک گوناختیک سه یری ههنگاوه که یان کردوه، به لام له دوا ییدا واته دوا ی ئاشنایه تی په یدا کردن له گه ل بزووتنه وه که دا و هاتنه پیتشه وهی مامۆستا (گۆزان) که شیعه ر کانی نوینه ری راسته قینه و ره سه نی (تازه بوونه وه) بوون به ره به ره تازه بوونه وه که بووه به (دیاره ده) یه کی ئاسایی. له کاتیکدا له سه ره تاوه که شیخ نووری به تنیا له گه ل بزووتنه وه که خه ریک بوو هه لومه رچی له بار و ده ستگزیی کردن و پشتگیری کردن زۆر که م بوو. یان که م که س هه بوور انی خیر به و بزووتنه وه یه دا بنیت و ئافه رینی بکه ن، چونکه به هژی گۆرانی ئیقاعی ئه و ته رزه شیعه رانه وه له گه ل ئیقاعی گوێچکه یان و روانین و چیژیان جوړه ساقه یه ک بوو، بۆیه سه یر نیسه تانووتی لی بدن و ناو و ناتۆره ی خرابی بۆ بدۆزنه وه. سوور بوونی پیتشه وای ئه م بزووتنه وه یه و پیتداگرتنی له سه ر تازه بوونه وه که ی و سارد نه بوونه وه لی، کاریکی وای کرد، ورده ورده خوینه رانی لی نزیک بپیتشه وه، ته نه اهت تا ماوه یه کی زۆریش خوینه رانی ئه و سه ره ده مه شیعه ر کانی مامۆستا (گۆزان) یان به (هه للور مه للور، ته کامه) به راورد کردوه و به گالته و لاقرتیه باسیان لیه کردوون. وایانزانیوه هه مو که س له عۆده یدا هه یه شیعی وهک ئه وانه ی (گۆزان) بنووسی.

له گه رمه ی بهخشش و داهیتانی (گۆزان) و ههنگاونان به ره و چه سپاندن و په ره پیتدانی

نهو بزووتنه ویه، کومه لئی شاعیری دی هاتنه مهیدانی نووسینی نهو جوړه شیعره له وانه
 ماموستایان: (هردی) و (دلدار) و (دیلان) و (کامهران موکری) و (ع. ح. ب) و
 (کاکه‌ی فلولاح) و (حسب قهر داغی)، که نه وانه هر خوځان پېش نه‌وی شاعیر بن،
 خوځنده‌ری وریا و زیره‌کی نهو شیعره تازانه بوون و له مه‌زنی و گه‌وره‌یی نهو بزووتنه ویه
 ده‌گه‌یشتن، ښجا به‌بره‌مه‌یش به‌شدار بیان تیدا کرد، تا وای لی‌هات نهو تازه‌بوونه ویه‌ی
 له‌سره‌ده‌ستی (شیخ‌نوری) به‌ریا کړا و به‌ته‌نیا قورساییه‌که‌ی که‌وت‌بووه‌سره‌شان، له
 سه‌رده‌می ماموستا (گوزان) بوو به‌(دیارد) یکه، په‌پړه‌وکه‌ران و مورید و شه‌یدایانی زور
 بوون، له‌و ماوه‌ی‌شدا راو و بڅوون و چټی خوځنده‌رانی‌ش به‌ران‌به‌ر به‌تازه‌بوونه وکه‌ته‌واو
 فره‌قی کرد و زیاتر پال‌پشتی لیده‌کړا و له‌سره‌ری ده‌کرایه‌وه، نه‌مانه‌هه‌مووی بوونه‌هوی
 چه‌سپاندنی تازه‌بوونه‌وه‌که، تا وای لی‌هات به‌هوی زور‌بوونی ده‌نگی نه‌وانه‌ی ده‌نگی
 خوځان دایه‌پال تازه‌بوونه‌وه‌که و نووسینی شاعر له‌سره‌پتودانی تازه‌له‌لایه‌ن شاعرانه‌وه،
 توانی دابونه‌ریتی شاعیری تازه‌له‌لای خوځنده‌ران و له‌نه‌ده‌ی کوریدیدا بریژن و ر‌پ‌باز‌ه‌که‌ی
 په‌پړه‌ویان ده‌کرد، بی‌ته‌قوتاب‌خانه‌یه‌کی خاوه‌ن سیمه‌و خاسیه‌تی شاعیری خو، که
 نه‌مړ‌که‌نهو قوتاب‌خانه‌یه‌له‌گه‌ل‌ناوی ماموستا (گوزان) جووت‌بووه‌و له‌زور نووسیندا
 نه‌م‌کوشش و ته‌قه‌للا هه‌روه‌زی و کومه‌کیه‌و نه‌شونوما‌کردن و پت‌گه‌یشتن و کامل‌بوونی
 نهو قوتاب‌خانه‌یه‌به‌شپوه‌یه‌کی فراوان و هه‌مه‌لایه‌ن پشت‌گوئی ده‌خړی، که‌ښکار‌ناکړی له‌و
 هه‌وله‌کومه‌کیه‌دا ماموستا (گوزان) ده‌ور‌یکی بال‌ای له‌پال‌ده‌وری (شیخ‌نوری) دا
 هه‌بووه.

که شیخ‌نوری پېشه‌وای تازه‌کردنه‌وه‌ی شاعیری کوردییه، نه‌وه‌مانای وانیه‌نهو
 پېشه‌وایه‌تییه‌له‌سره‌نهو بن‌چینه‌یه‌دروست‌کړای، که‌بی‌ته‌کو‌سپ و ته‌گه‌ره‌له‌به‌رده‌م
 داهیتان و نیتر‌که‌س نه‌یتوانی‌بی و نه‌یو‌تر‌ای نهو تی‌په‌ر‌تنی. یان پېشه‌وایه‌تییه‌که‌ی
 داهیتانی‌که‌س بس‌ر‌پ‌ته‌وه، به‌ل‌کو پېشه‌وایه‌له‌د‌زینه‌وه‌ی نهو ر‌پ‌گایه‌و پ‌ن‌چ‌که‌به‌ستن
 بوی. نیتر‌باسی نه‌وه‌ناکه‌م له‌و ر‌پ‌گایه‌دا چند‌پ‌ن‌ج و پ‌نا و کو‌و‌چه‌و ک‌و‌لان و جاده‌ی
 تیدا ده‌د‌زرت‌ته‌وه، چونکه‌ر‌پ‌گای داهیتان، ر‌پ‌گایه‌کی بی‌کو‌تایی و بی‌بر‌انه‌وه‌یه، تا
 زیاتر به‌د‌وایدا بگه‌ر‌تی و به‌د‌وایدا بچی هیت‌شتا هه‌ر‌که‌مه. ر‌پ‌گای داهیتان‌کو‌تره
 ر‌پ‌گایه‌ک نییه‌ده‌ر‌چوونی نه‌بی‌ت، نه‌گه‌ر داهیتان ده‌ر‌گایه‌کی هه‌بی داهیتنه‌ر‌یک بیکاته‌وه،
 له‌و ده‌ر‌گایه‌وه‌دوو ده‌ر‌گای دیکه‌ده‌د‌زرت‌ته‌وه، که‌داهیتنه‌ر‌یکی دیکه‌دیت‌یه‌ک‌یک له‌و دوو
 ده‌ر‌گایه‌هه‌ل‌ده‌بر‌تری بیکاته‌وه، چوار ده‌ر‌گای دیکه‌ده‌بینی و به‌م جوړه‌تا‌ناده‌میزاد‌خولیا

و ناواتیکى مابى جیبه جى نه کرابى و نه هاتبیته دى له داهیتان ناکه وئى، تا يەك شت مابى له پاشه پوژ و چاره نووسى خوئى نه یزانى، له پرسىارکردن و سوڤاخ و گهړان و موغامه ره کردن ناکه وئى و ناسره وئى، بۆیه نه گهر (شیخ نوورى) ده رگایه کى به سهر دنیای په لکه زترپنه یى تازه کړنه ودها کړدبیته وه و دوو ده رگای لیتوه بینیبى، نه وه ماموستا (گۆران) وهک شاعیریک که چه سپینه رى نه م بزووتنه وه یه نه گهر له یه کیتک له و دوو ده رگایه ی (شیخ نوورى) دۆزیویه تیه وه، روانیبیتى بۆ دنیای شيعر، نه وه چوار ده رگای دیکه ی به سهر شيعرى تازه ی کوردیماندا کړدووه ته وه. ئیمه ش لیږدها ته نیا مه به ستمان نه وه یه ږچه شکینى و ده رگا کړدنه وه که بۆ لای (شیخ نوورى) بهینه وه، چونکه ده ستپتشخه رى، تۆمار کړدنیکى میژووییه، به لām داهیتان خوئنى میژوو و جوولیننه رى نه و میژوویه. شیخ نوورى ناسۆیه کى تازه ی له به رده مى شيعرى کوردیدا کړدوه، کۆمه لى شاعیر بۆ نه و ناسۆیه که وته نه سږ تاودان، بیگومان جوړى نه سپه کانى نه و شاعیرانه سواری بووبوون له گه ل چۆنیه تى را کړدنیا ن به ره و نه و ناسۆیه جیاوازه، هه یانه نه سپه کى خوشږو بووه، هه شیان نه سپه کى سست ږو بووه، نه مه یان باسیتکى سهر به خوږه و بۆ جیا کړدنه وئى نه و دوو ده سته شاعیره پتویستى به لیک کۆلینه وئى تیروته سمل و زانستى هه یه.

شاعیریک له ده لاقه ی داهیتان و به خششى خوږه وه ته ماشا ده کړئ و له چوار جیوه ی بارودوخى میژوویى خوئى باسى لیتوه ده کړت. نه و ده ستپتشخه رییه میژووییه ی لى ده رکه ی که (شیخ نوورى) کړدوویه تى، دنا هه ریه که یان زۆر و که م خاوه نى پله و پایه ی شاعیرى خوږان. به ره مه کانیا ن باشتړین وهرامى هه موو قسه یه که. لیک کۆلینه وئى ورد و هیمانه بۆ ده ستنیشان کړدنى پایه ی هه ریه که یان نامانجى سهره کى نووسینى پاک و بى مه به ست و زانستیه. ته نیا مه به ستى ئیمه ش له و نووسینه دا ده رخستنى لایه نه میژووییه که یه که ماموستا (گۆران) به وپه رى له خوږو رده یى و بى فیزییه وه ده ستى بۆ ږاکیتشواوه، پتویست ناکات چیتړ ته مومړ بخړتته سهر ږووى نه و حقیقه ته که (شیخ نوورى شیخ صالح) یه که مین شاعیرى کورده، به ردی بناغه ی تازه بوونه وئى بۆ شيعرى کوردی داناه، نه و نه زمونږه ی شیخ نوورى چهند گه وړه و قووله یان چهند بچووک و تنکه، نه مه یان نابى تیکه لى نه و مڼه جه مان بکه ین، چونکه به راوردی نیوان میتودى نه و دوو شاعیره له روانگه ی شيعره کانیا نه وه نه م لایه نه ږوون ده کاته وه، نه گه رچى به پتى داوونه ریتى به راوردکارى ناکړئ دوو شاعیرى میلله تیک به راوردیان له نیواندا بکړئ، بۆیه ده لیم له روانگه ی به ره مه کانیا نه وه، چونکه مه وزووعیه ت به ته نیا قسه فرى دان

نییه، ئەوەندە تییۆر و پراکتیکە، ئەوانە وێستوویانە لە شاعیرایەتی (شیخ نووری) کەم بکەنەوێکە من لە لای خۆمەوە ئەو کەسانە بە نامە و زووێ دەزانم، چونکە بەرھەمیکی کەمی (شیخ نووری) یان لە بەردەستدا بوو و ئەو بەرھەمانەش کە زۆریان لە پۆژنامە و گۆڤارەکانی سالانی (١٩٢٠) بەرەو ژوورتر بلاوکرانەتەو، زۆر بەدەگمەن ھەولیان داوە ئەو گۆڤار و پۆژنامە بپشکنن و بەئموونە شیعەرەکانییەو بپێنە میدانی پەخەگرتن و لیکۆلینەو، زۆری ئەوانەش قسەکانی یەکتریان وتووەتەو. ئەوانە لەسەر ئەو قوئاغە دەنووسن، نابێ ئەوەش لە بیر بکەن کە (شیخ نووری) کارتێکردنی بەسەر مامۆستا (گۆزان) یشەو ھەبوو، ئەوەتا خۆی دەت: (یان ئەو جۆرە شێوازەیان تیا کراوە بەسەر مەشق کە مامۆستا (م. نووری) و ھاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت و لە سەر دەمیکی سنووردارا (١٩٢٠ - ١٩٣٠) شیعری کوردیی ناوچەیی سلێمانییان پێ تازە کردەو) (١١) ئەو سەرەتایە شێخ نووری تۆماری کرد، ھەرگیز لە بیر و یادێ میتوو ناسپێتەو، بە زۆر کەشیش ھەبێ بیانەوێ ئەو حەقیقەتە بپنەو.

پەنگە زۆر کەس ھەبێ شیعری (شیخ نووری) یان بەدڵ نەبێ، بەلام دەبێ ئەو بزانن کە شێخ نووری، گۆتیکە بۆنی لە گۆلەکانی پێش خۆی جیا، کە لەو سەر دەمدا باخچەیی شیعری کوردی زۆر پێویستی بەو جۆرە گۆلە ھەبوو، بەوێ دەنگێکی جیاوازی لە دەنگی شاعیرانی پێش خۆی و پەنجەرەییکی تازەیی بەسەر شیعری کوردیدا کردەو و ناسۆبەکی تازەیی لێ بەدی کرد. ھەر چۆنیک بێت (شیخ نووری) لە دنیای شیعری کوردیدا دەستی داوە تاقیکردنەو، دەبێ سەری پێژ و خۆشەویستی بۆ دانەوێنێ. ئەگەر مامۆستا (گۆزان) لە دوا سێبەکانەو ھاتبێ ئەو ئەزموونە درێژە پێدایێ و قوولی کردبێتەو یان لە شێخ نووری شاعیرتر و ھونەر مندتر بێت و زیرەکانەتر ساتوسەوای لەگەڵ ئەو کێشەیی تازەبوونەو، ئەو ھیچ لە مەسەلە کە ناگۆڕێ و وەک پەشکێنێک ھیچ لە نرخێ شێخ نووری کەم ناکاتەو، بگرە دەتوانین بەھۆی زۆری داھێنەرەکانمان زیاتر مەسەلەیی میللەتەکی خۆمان دەوڵەت مندتر و فراوانتر بکەین، چونکە میللەتێ تازە داھێنەری زۆرتر بێ، ئەوەندە زیاتر خواوەنی مەسەلە. میللەتێ بێ داھێنان، میللەتێکی مردوو، گۆرەپانە کەش ئەوەندە فراوانە کەس جێگەیی کەس ناگرێ.

کە دەتێن (شیخ نووری) شاعیرێکمان بیر دەکەوێتەو کە لە میتووی ئەدەبی کوردیدا

(١١) بەھشت و یادگار - گۆزان - چاپخانەیی مەعاریف - بەغدا - ١٩٥٠ - ١٢٦٩ لەسەر ئەرکی

عەلانەدین سەجادی لە چاپ دراو سەرەتا ل ج.

نرخى كەم نىيە، بەۋەى پىئەندىيەكى توندوتۆڭ و زىندوۋى بەقۇئاغىكەۋە ھەيە، ئەگەر بەرھەمى بىكەۋىتە بەردەستان، پەنگە زۆر بېرىرى بەپەلەى نووسەران بىگۆرپى و بېيىتە كەرەسەبەك تا پىئەدرى راست و دروست شۆئنى پىئەدرى ھەلە بىگىرتەۋە و راستيان بىكاتەۋە. يان بېيىتە ھاندەرپىك پروۋى گەش و پرووناك و راستەقىنەى شېخ نوورى دەرپخات، بەيى ئەۋەى كەس بىكاتە پرد بۆ پەرىنەۋەى بىرورپاى وا كە لەگەل پايەى شاعىرپىك نەگونجى كە سىماى قوتابخانە و رېيازىكى تازەى لە شىعەرى كوردىدا دروست كەردوۋە!

هەندیک لە نووسەران و رۆژنامەنووسان لەجیاتی ئەوەی بنووسن (قوتابخانەی شیعری نوێ) دەنووسن (قوناغی گۆزان) و مامۆستا (گۆزان) بەسەرەتای نوێکردنەوەی شیعری کوردی و سەرۆکی ئەو قوتابخانەیە دادەنێن، بەمەش حەقیقەتێکی مێژوویی بەهەڵە دەنووسنەوە، ئەوانە پێی بزانن یان نەزانن مێژوویەکی نزیک دەشیۆتێن. ئەم بېارەش تێنەگەیشتنە لە زاراوەی (قوناغ) و (قوتابخانە)، چونکە (قوناغێک) یان (قوتابخانەیەک) بەتەنیا یەک کەس دروستی ناکا. لە لایەکی دیکەوێ پشگۆی خستێ و دوورکەوتنەوەیە لەو بېارەیی مامۆستا (گۆزان) کە بەو پەڕی راستگۆیی و بێ فیزیی دان بەو راستییە مێژووییەدا دەنێ و جێگیری دەکات و وایانم بەکەسیش هەڵناوێشتیوە. ئەوەتا خۆی دەلێ: (نووسەر و شاعیرانی ئەوسا، بەتایبەتی شیخ نووری و پەشید نەجیب و من کە پێکەوێ بەئەدەبی تورکی مۆتەئەسیر بووین و پێکەوێ ئەماننووسی، بەلام تەنها شیخ نووری شیعەرەکانی بلای ئەکەردووە و من بلایم نەئەکەردووە و ئەم لەم بارەییەوێ نیشاڵی دەردەکەوت، وە ئەدەبی تورکی قوتابخانەی شیعری تازەیی تیا پەیدا بوو. کە پێیان ئەوترا (ئۆدەبای فەجری ئاتی) لەوانە (تۆفیق فیکرەت) و (جەلال ساھیر) بوون. وە ئەدیبێکی تری تورک کە (عەبدولرەحمان خالید)ە، ئەگەرچی لەم کۆمەڵە نەبوو بەلام هەریێ مۆتەئەسیر بووین. کەوابێ هەموومان بەیەکەوێ ئەمان روانییە یەک کللارۆژنە، بەلام ئەتوانرێ بەشیخ نووری شیخ سالح بووترێ سەرۆک، بەهۆی:

یەکەم: زۆری بەرھەمی.

دوهم: بلاوکردنه‌وی به‌ره‌مه‌ک‌ی که بیتگومان ته‌ئسیری نه‌به‌خشیه سه‌ر نه‌ده‌بی کوردی. (۱۲)

(۱۲) پروانه گۆڧارى به يان، ژماره (۲) ى شوياتى ۱۹۷۱، دانشتېنيک له گهڼ گوراندا، نووسينى عهبدولر ه زاق بيمار.

مامۆستا (گۆران) خۆی ئەو میژووێ دەستیشان نەکردوووە کە بەیەکەوێ پرانیویانەتە
یەک کللارپۆژنە و ئەوانە یەکەوێ (شیخ نووری) و (گۆران) یەشیان نووسیوە دیسان
ئەمەیان ڕوون نەکردوووە، واتە تەئسیرە کە لە پێش سالانی (سی) بوو یان لە پاش
(سی) یەکانەوێ بوو. یان کارتێکردنی ئەدەبی تورکی بەسەر مامۆستا (گۆران) لە
سەرەتاوە یەکەوێ لە ڕێگەی خۆتێندەوێ ئەدەبی تورکییەوێ بوو یان بەهۆی (شیخ
نووری) یەوێ بوو، چونکە مامۆستا (گۆران) لە سەرەتای (بەهەشت و یادگار) دا
نووسیوەتی: (یان ئەو جۆرە شێوازێان تیا کراوە بەسەر مەشق کە مامۆستا (م. نووری) و
هاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت و لە سەرەدەمیکی سنووردارا
(۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شیعری کوردی ناوچەی سلیمانیا پێ تازەکردووە) لەم قەسەیدا
ئەوێ دەردەکەوێ کە لە سەرەتاوە تازەبوونەوێ بەهۆی (شیخ نووری) یەوێ ناسیوێ و لەو
قۆناغەدا لاسایی شێوازە کە یەکەوێ کردوووە، چونکە لەوکاتەدا هێشتا خۆی دەستی
نەگەیشتووە سەرچاوەی ئەدەبی تازە یان تورکی و لەو ماوەیدا ناسۆی ڕۆشنیری و ئەدەبی
لە بەردەمدا ئەوێندە فراوان نەبوو، تا سالانی (سی) و بەرەو ژوور لە ڕێگەی زمانی
تورکی و فارسی ناسۆیەکی فراوانتری لە بەردەمدا کرایەوێ و لەسەر ئەزمونی شاعیرانی
دەوروپشت وەستا و بەقوڵی لێی وردبوووە. ئەو دەلتی: (م. نووری) و هاوڕێکانی لە
ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت) واتە لەوکاتەدا ئەوان وەریان گرتووە، ئەمە
تێدا بەشدار نەبوو، ئەگەر نا دەبایە بیوتایە (وەرمان گرت و ...)، جگە لە مامۆستا
(ڕەفیق حیلمی) و (گۆران) کەسی دی باری ئەوێ نەکردوو و ئێشەرتی بەوێ نەداوە کە
لەو سەرەتایەدا مامۆستا (گۆران) لە ژێر تەئسیری شێوازی (شیخ نووری) دا بووبێ. دوا
سالانی سییەکانیش (شیخ نووری) لەو سوود وەرگرتن و بەرەم بەخشینە دوور
نەگەوتوووە. مامۆستا (ڕەفیق حیلمی) لە پاش سالانی (سی) یەوێ هیچ دەوێک لە
تازەکردنەوێ بەشیخ نووری ڕەوا نابینی، لە کاتێکدا ئەو دوو شیعرە لە کتێبە کەیدا
(شیعر و ئەدەبیاتی کوردی) بەنموونە شێوازی تازە دەیانخاتە ڕوو و باسیان لێوە دەکات،
لە پاش سییەکانەوێ نووسراون. کەواتە شیخ نووری لە دوا (سی) یەکانیش لە بەخشش و
تازەبوونەوێ بەردەوام بوو.

ئەگەر مامۆستا (گۆران) لەو قەسەیدا (بەیەکەوێ ئەمانرانییە یەک کللارپۆژنە)،
مەبەستی پێش سییەکان بیت، ئەو دیسان دانی بەوێدا ناوە کە بەرەمەکانی (شیخ
نووری) (تەئسیری ئەبەخشییە سەر ئەدەبی کوردی) بەپیتی ئەو تۆمارکردنە میژووییە،

(شیخ نووری) شاعیریکه له پیتش مامۆستا (گۆزان) سهوه بنه‌مای ئه‌ده‌بیهی ئه‌وه سه‌رده‌مه‌ی شله‌قاندووه، به‌هۆی ته‌مه‌ن گه‌وره‌یهی بێ، یان هه‌ر هۆیه‌کی دیکه‌وه، ده‌ستی وه‌شاندووه و به‌شداری هاوڕێ شاعیره‌کانی دوا‌ی خۆشی کردووه. ئه‌م قسه‌یه‌شمان هه‌یچ پتی له‌ گه‌وره‌یهی شاعیریکه‌ی وه‌ک مامۆستا (گۆزان) نه‌گرتووه، به‌لکه‌و مامۆستا (گۆزان) یش ب‌مایه‌ حه‌زی ده‌کرد ئه‌و راستیه‌یه‌ به‌و جو‌ره‌ به‌ریته‌وه‌ لای خاوه‌نه‌که‌ی. ئه‌گه‌ر ب‌روامان به‌مه‌نتیقی پیتشکه‌وتن بێ، ده‌بی شاعیرانی دوا‌ی (شیخ نووری) و (گۆزان) لاسایی ئه‌وان نه‌که‌نه‌وه، پتیه‌سته‌ وه‌ک چۆن مامۆستا (گۆزان) چهند چینیکی خسته‌ سه‌ر ته‌لاری شیعری کوردی، ئه‌وانیش به‌رده‌وام بن له‌ خسته‌سه‌ر و له‌و خه‌رمانه‌ی زیاده‌که‌ن و په‌ره‌ی پێ ب‌ده‌ن، تا بتوانن بنه‌مای زیندوویتی و په‌سه‌نایه‌تی له‌ناو ئه‌ده‌به‌که‌مان ب‌پاریزن. وه‌ک چۆن هه‌موو پوانینیکی تازه‌ بو‌ژبان پتیه‌ستی به‌داهیتان و داهیتنه‌ری خۆی هه‌یه، به‌و شیه‌یه‌ش زه‌مان و سه‌رده‌می تازه‌ش پتیه‌سته‌ داهیتان و داهیتنه‌ری خۆی هه‌بی. مامۆستا (په‌فیک حیلمی) یش هه‌ر پای وایه‌ که‌ ده‌لتی: (به‌م شیعره‌ تازانه‌دا ئه‌وه‌ به‌بیردا دیت که‌ دوور نییه‌ هه‌ندیک له‌ شاعیره‌ لاوه‌کانی ئیمڕۆ وه‌یا شاعیرانی تری دوا‌رۆژ ب‌گه‌نه‌ به‌رزترین پله‌ی وێژه‌وانی) (۱۳).

ئه‌وانه‌ی بیا‌نه‌وی له‌مه‌ولا له‌سه‌ر قۆناغی پا‌ه‌په‌ویی شیعری ئه‌و قۆناغه‌ بنووسن، ئه‌گه‌ر خۆیان له‌ مه‌وزووعیه‌ت ته‌وه‌لا نه‌که‌ن ده‌بی دان به‌و راستیه‌دا بنێن که‌ (شیخ نووری شیخ سالح) رچه‌شکێن و سه‌رکرده‌ی ئینقلابی شیعری کوردی ناوچه‌ی سلیمانی بووه، له‌ چاره‌گی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م و سالانی به‌ره‌و دوا‌ی. که‌ ده‌لتین (شیخ نووری) سه‌رکرده‌ی ئه‌و ئینقلابیه‌، له‌ خۆمانه‌وه‌ ئه‌و قسه‌یه‌ ناکه‌ین و به‌گۆت‌ره‌کاری و له‌ رووی عاتیفه‌یه‌کی ساویلکانه‌وه‌ ب‌پاره‌که‌ دروست نه‌بووه، ئه‌وه‌تا شاعیریکه‌ی وه‌ک (پیره‌مێرد) که‌ له‌ ناو ئه‌ده‌بیاتی تورکیدا کولاوه‌ و یه‌ک‌یک بووه‌ له‌و شاعیرانه‌ی تاموچێژی شیعری تازه‌یان کردووه، له‌ پێگای زانینی زه‌مانی تورکی و ئاگادار بوون له‌ ئه‌ده‌بیاته‌که‌ی و ته‌نانه‌ت ژبان و گو‌هران به‌سه‌ربردن له‌و مه‌ل‌به‌نده‌ی بزوتنه‌وه‌که‌ی به‌هۆیه‌وه‌ به‌ریا کراوه‌ و شاعیره‌ نوێخوازه‌کانمان له‌ کاریزی پۆشنگیری ئه‌و‌تییان خواردووه‌ته‌وه‌ و له‌گه‌ڵ ئیقا‌عه‌ تازه‌که‌ی گونجاوه‌ به‌م جو‌ره‌ وه‌رامی نامه‌یه‌کی شیعری (شیخ نووری) داوه‌ته‌وه‌:

(۱۳) گو‌فاری پیتشکه‌وتن: ژماره‌ (۱) ی سالی (۱) شوباتی سالی ۱۹۵۸، وتاریک به‌ناوی (ئینقلاب له‌ شیعری کوردیدا)، په‌فیک حیلمی.

شووکری خوا نه کم که له نووری کوژاوه وه
 پرشنګی جوانی شيعر و نه دهب که وته ناووه
 (نووری)! به نووری ئیوه وه زولمست لاده چي (۱۴)
 (یارېب) ی! نه م زیاه نه بې قهت به چاوه وه

شیخ نووری نه رکه کانی وه ک شاعیرتکی نه و سهرده مه زور بووه، بویه له پال
 شاعیرایه تی، لیکولینه وه نووسیوه به کاروباری پوژنامه نووسیوه خه ریک بووه، جگه
 له وه رګیتران و چالاکی کومه لایه تی و سیاسی، واته تنیا به هره و توانایی خوی له بوری
 شيعردا تاقی نه کردوه ته وه و تنیا بۆ شيعر نه ژباوه. نه و قسه یه م پینه کردنی نه وه نییه که
 بۆچی شیخ نووری به رهه می زۆتر و پوخته تری نه داوه به دهسته وه، چونکه موغامره
 کردنه که ی (شیخ نووری) له میژووی نه ده بیاتی کوردیدا نرخیتکی گه وری هیه، که له
 پاش نه و ماموستا (گوزان) زیاتر به هره و سه ليقه ی شيعری خوی پی بگه یه نتي یان نه م
 بارودوخیتکی تایبه تی و گشتی زیاتری بۆ پرخسني و له (شیخ نووری) زیاتر به رهه می
 پوخته تر و هونه ری تر بدا به دهسته وه، نه مه شتیکي سه یر نییه، به لکو ده ستور و یاسای
 ژبان و هره دهبی وایی، نه ک پيشره وایه تی شيعری کوردی له شیخ نووری به سه نریته وه و
 وا له خوتنه ر بگه یه نري که شیخ نووری شاعیرتکی په سه ن نه بووه و هره خه ریکي
 لاساییکردنه وه بووه و به قوتابی و موریدی (قونای غوزان) یشی پانه گرن، له کاتیکدا
 هه ردوکیان ته قه لاده ری خوشکردنی یه ک زه مینه و پښگان.

له نه نجامی نه و وردبونه وه یه دا، ده گه یه نه و سهره نجامه که شیخ نووری شیخ صالح
 به پیتی بیروپای ماموستا (گوزان) و (په فیک حلیمی) و که سانی پوژشنبیر و شاعیری
 دیکه ی نه و سهرده مه، تازه بونه وه ی شيعری کوردی له سه ر ده ستي نه و هاته کایه وه.
 شيعری کوردی له سه ر ده ستي (شیخ نووری) دا به ره و هه واریکی دی پښگه ی مه به ستي
 گرته به ر. له پاش سالانی سییه کانی شه وه چهنه شاعیرتکی دی که وته هه نگانوانان بۆ
 نه وه ی خوتنی زیاتر بده نه نه و بزوتنه وه تازه یه وه. نه و شاعیرانه ش هه ریه کیه یان به جوړتک
 و به پیتی شتوازی خوی به ره و پیری نه و تازه بونه وه یه چون که سهره تاکه ی (شیخ نووری)
 رایگه یاند و له سهره تاوه نه و شاعیرانه به کارتیکردنی هونراوه کانی نه و شيعریان

(۱۴) پوژنامه ی ژین، ژماره (۶۲۱) ی سالی (۱۵)، (۱۵) ی صفر ۱۳۶۰هـ، جیاوازییه کی له گه ل
 نه مه یان هیه و هره نه مه شی داوه ته ماموستا په فیک حلیمی له کتیه که یدا بلاوی کردوه ته وه.

دهنووسی، له سهرووی نهو شاعیرانهش ماموستا (گۆران)، که خاوهنی بههره‌یه‌کی گه‌وره بوو، توانی پوانینی خۆی بۆ مه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه قوول بکاته‌وه. به‌دهرکه‌وتنی نهو له دوای سییه‌کانه‌وه و پتیه‌کیانندی که‌ره‌سه‌کانی ده‌رپینی شیعیری خۆی، هه‌ولتیکی زۆری دا بۆ جێگیر کردنی (ئه‌زموونی شیعیری تازه) و به‌ره‌و مه‌یین و پتیه‌بێشتن پالی پتیه‌نا. هه‌ر له‌و کاته‌شدا که شیعیری کوردی تازه‌مان خه‌ریک بوو پتیی ده‌گرت، چهند شاعیرتیکی دیکه‌ش له ژێر ته‌نسییری نهو که‌شوه‌وا شیعیرییه تازه‌یه‌دا که به‌جووته تا نهو کاته (شیخ نووری) و (گۆران) دروستیان کردبوو، که‌وته‌ کنه و ته‌قه‌للا و هاته‌نه مه‌یدانه‌وه. نه‌وانیش شاعیری به‌توانا بوون و توانییان به‌هره و سه‌لیقه‌ی شیعیری خۆیان به‌سه‌لمێتن. به‌سه‌ره‌لدانی نهو ده‌سته شاعیره و به‌شداربوونیان له‌ کۆپی تازه‌بوونه‌وه‌که، زیاتر تازه بوونه‌وه‌که وه‌ک (دیارده‌)یه‌ک له‌ ناو شیعیری کوردیدار په‌گاژۆ بوو، ئه‌م پتیه‌زه له‌ لایه‌ن خۆینه‌رانه‌وه زیاتر له‌ جاران ناو‌ری لی درایه‌وه و جمه‌ووری خۆی بۆ دروست بوو، له‌ کاتی‌که‌دا له‌ سه‌رده‌می شیخ نووری نهو جمه‌وور و په‌واجه‌ی نه‌بوو. نه‌و ده‌سته شاعیره یه‌که‌م جار به‌ته‌نسییری شێوازی (شیخ نووری) و پاشان (گۆران) و له‌ دوایی‌شدا به‌سه‌رچاوه و چا‌وو‌گه‌کانی تازه‌بوونه‌ویان زانی و بینیان پتیه‌ نا.

هه‌ر له‌و کاته‌وه که شیخ نووری سه‌ره‌تای شیعیری تازه‌ی کوردی دامه‌زراند، تا نه‌و پۆژه‌ی (تازه‌کردنه‌وه) که‌ بووه (دیارده‌)، تا‌قمی‌ک شاعیر که‌وته‌نه خۆ پتیه‌کیان‌دن و قوول‌کردنی نه‌زموونیان له‌ لا بووه خولیا. هه‌ندیک له‌و شاعیرانه توانییان پۆژ له‌ دوای پۆژ زیاتر خۆیان پتیی بگه‌یه‌نن و ته‌ستی‌ره‌ی به‌هره‌یان به‌ره‌وشیته‌وه و بج‌ریوتنی. هه‌ندیکیشیان ده‌رفه‌تی خۆ پتیه‌کیان‌دن و پتیه‌که‌وتن‌یان بۆ ساز نه‌بوو، ئیدی یان له‌ نیوه‌ی پتیه‌گا وازیان هێنا، یان به‌به‌خششی خۆیان را‌زی بوون و نه‌یان‌توانی له‌وه زیاتر خۆیان تپه‌پێتن.

شیخ نووری شو‌تینی له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی تازه‌بوونه‌که هه‌ر چهنده‌ بێت، نه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که خاوه‌نی چهند پارچه شیعیرتیکی زیندووه، می‌ژووی نه‌ده‌بی کوردی به‌چه‌له‌نگیه‌وه له‌ لا په‌ره‌کانی خۆیدا تۆماری ده‌کات و ده‌ینووسیته‌وه، ئیدی ئیمه‌ چ کارمان به‌وه‌وه هه‌یه وه‌زیفه‌ ده‌رفه‌تی داوه یان نه‌داوه شتی زیاتر و با‌شترمان بدات. ژبان بۆ هه‌ره‌یه‌کی‌ک به‌جۆرتیک ده‌یگۆنجیت، زۆر جار دا‌وا کردنی شتی گه‌وره‌تر و با‌شتر له‌ ئاده‌میزاد، یان په‌مل لێدان بۆ پاشه‌پۆژی به‌کار‌تیکي په‌وا نازانم، چونکه ژبانی تایبه‌تی شاعیره‌که مولکی خۆیه‌تی و به‌پتیی قه‌ناعه‌تی خۆی ته‌سه‌رووفی پتیه‌ ده‌کات. شیخ نووری توانایی هه‌ر

چەندىك بەسەر شىعەردا شكابت و ھەر چۆن بويى، ھەر ئەوئەندەى بۆرەخساوھ
 پيشكەشمانى كوردوھ، ئيمەش لەسەر ئەو بەرھەمانەى لە بەردەستمانە راى خۆمان دروست
 دەكەين، ئەوئەى ئيمەش مەبەستمانە مېژوو نەشتواندە، كە ئەمە حەقىقەتتەكە لە نرخی
 مامۆستا (گۆران) كەم ناكاتەوھ، تەنانەت بەراوردكردنیش نىيە لە نيتوانيان. مامۆستا
 (گۆران) لە چارپيتكەوتنەكەيدا وەك دەريارەى (عەبدولەحسان بەگى نفوس) وتى:
 (بەلام لە دواییدا وەستا و تطورى نەكرد) دەيتوانى ئەمەش بۆ شىخ نوورى بلتى، بەلام
 مامۆستا (گۆران) لە نزىكەوھ لە بەھرە و دەسلالتى شاعىرى (شىخ نوورى) گەيشتوھ
 بۆئە ئەمەى نەگوتوھ!

جاريكى دى ديمەوھ و پى لەسەر ئەوھ دادەگرم كە شىخ نوورى لە ئەنجامى ورد بوونەوھ
 و تىگەيشتن و دىراسەكردنەوھ شىعەرى كوردى تازە كوردوھتوھ. ئيشەكەى ئيشيتكى
 ھەرەمەبى نەبوھ پتەكەوت پى ناساندبى، بە ھۆشيارى و پروناكبيرى خۆى زەمىنەى بۆ
 خۆش كوردوھ و خۆى لە سىمايەكانى شىعەرى تەقلیدى راپسكاندوھ و بەرەو بەكارھيتانى
 كيشى تازە و يەكيتى بابەت و قافىيەى مەسنەوى و زمانى تازە و دەرپرینى ھونەرى
 (بەوتنە) پەلى ھاوشتوھ و يەكەم ئەزمونى شىعەرى تازەى وەك بەردى بناغە بەناوى
 خۆبەوھ لە لاپەرەيەكى تازەى مېژووى ئەدەبەكەماندا نووسيوھ. مامۆستا (گۆران) يش
 بەنايدىلۆژىيەتى داھيتان و شىعەرە نەمرەكانىيەوھ دەچيتە ريزى شاعىرە پيشكەوتنخواز و
 نەمرەكانەوھ، ئەگەر پەخنەگرى كارامە و ھونەرمەند و داھيتەر ھەبىت، ئەوھ دەتوانى
 پاىيەكى زۆر لەوھ گەورەترى بۆ دابنى و لە دىناى داھيتاندا جىگەى بۆ بكاتەوھ.
 پىويستى بەوھ نىيە لە شاعىرىك بدريت و نرخی كەم بكرتەوھ تا دەورى ئەو لە
 گۆرەپانەكە گەورەتر ديار بى. ھەموومان دەزانين رۆژ نىيە سەدان كەس سەر بەھەمان
 نايدىاى مامۆستا (گۆران) نەمرى، بەلام كەسيان لەبەرئەوئەى داھيتەر نين، وەك ئەو
 ناويان لە كوولەكەى تەپشدا ناميتنى. ھەندىك تەنيا لە دەلاقەى نايدىلۆژىيەوھ دەروانە
 مامۆستا (گۆران) و ھەر لەو رۆوھشەوھ بەشاعىرى دەزانن، ئەم جۆرە بىنينەش -كە بىنينى
 يەك چاو- زيانى زۆر لە ئەدەب و بزووتنەوئەى داھيتانمان دەدات. دەنگى نارەزايش
 بەرانبەر بەوانە بەرز دەكەمەوھ كە دەيانەوئەى ھۆيكەك بدۆزنەوھ -بچووكيش بىت- تا لە
 نرخی مامۆستا (گۆران) كەم بكەنەوھ، چونكە لە لاىك ئەوانە ناسنى سارد دەكوتن و لە
 لاىكەى تریشەوھ خۆيان شەرمەزارى مېژوو و پاشەرۆژ دەكەن. بەھىچ شتوھيەكيش لەگەل
 ئەوھدا نيم (شىخ نوورى) بكرتە دار دەستى بۆ ليدان و كەم كەردنەوئەى نرخی مامۆستا

(گۆران)، چونکه هەردووکیان دوو شاعیرن و هەریەکەیان کەسایەتی خۆیان هەبەو هێچیان پێتۆستییان بەو جۆرە شێواز و ڕێگایانە نییە و کەسیان نایانەوئ لەسەر خوانی شاعیرایەتی ئەوەکە دیکەیان بخوات.

گرنگترین شت بەلای منەوە ئەوەیە ڕەخنەگر و لێتۆژەرەو دڵپاک و نییەت پاک بیت، ناپاکی لەگەڵ (مێژوو) و (حەقیقەت) و وێژدانی خۆی نەکات و هەر شتە لە خانەی خۆی دابنێ و مافی خۆی بدات، ئەوساکە گرنگ نییە، خەڵک چۆن باسی دەکەن و چۆنی لێ دەلێن و پاداشتی بەچی دەدەنەو. وا جارێ مەوزوووعیەت ئەوەی لێ داوا کردم بڵێم: هەر شاعیرە کە لە قوئای لا ساییکردنەو دەردەچێ و دەبێتە خاوەنی کەسیتی و شێوازی خۆی، دەبێتە خاوەنی (قوتابخانە) یەک، ڕەنگە لە قوئای سەرەتای شیعەر و تنی زۆر شاعیراندا دواي ئەو قوتابخانەیە بکەن و بۆ ماوەیەک لا سایی شێوازی ئەو شاعیرە بکەنەو، بەلام ئەو تا سەر نییە و هەر ئەوەندە شاعیرە کە دەنگی خۆی دۆزیبەو و کەسیتی شیعیری خۆی دروست کرد، نێتر ئەو شاعیرە بەوە قایل نابێ بێتە قوتابی لە هیچ قوتابخانەیە کدا، چونکە ئەو کاتە دەبەوئ بە دەمی خۆی هاوار بکات، نەک بە دەمی کەسێکی دی، بەلێوی خۆی زەردەخەنە بێگرێ و بەچاوی خۆی فرمیسک هەلێژێ و بەبرینی خۆی ئازار بچێژێ، بۆیە (شیخ نووری) و (گۆران) دوو قوتابخانەن، واتە دوو کەسیتی شیعیری جیاوازان، دوو دەنگن لە کەسیتی و دەنگ و ڕەنگیاندا هەندێ شتی هاوبەش هەیە، بەلام ئەو شتە هاوبەشانە تۆزقالتی کەسیتی هیچ کامێکیان ناسێتەو. هەر ئەو (شتە هاوبەشانە) کە هەریەکەیان بە شێوە و ڕێوڕەسم و شێوازی خۆیان و توویانە سیمای قوتابخانەی شیعیری تازە دروست دەکەن، بەبێ ئەوەی دەوری شاعیرانی دیکەش لە دروستکردنی ئەو سیمایانە فەرمانۆش بکەین. هەر ڕایەکی پێچەوانەی ئەو ڕایە بدریت، تێنەگەیشتنە لە چەمکی (قوتابخانە).

دەبێت ئەوە مەسەلەی ڕەشکاندن، پێوەندی بە دەستپێشخەری و تۆمارکردنە مێژوووییە کەو هەبە و دوورە لە مەسەلەی بەراوردکردن. ئەمەش بیان مەوزوووعیەت ناچارم دەکات شتی نەلێم پێچەوانەی ڕایەکی مامۆستا (گۆران) بیت، ئەوەی کە (شیخ نووری) بە ڕەشکین یان باشتەر وایە بڵێم: بە (سەرۆک) ی ناو دەبات، هەر ڕایەکی پێچەوانەی ئەو ڕایە بنووسریت، خۆ بە دوور گرتنە لە حەقیقەتیکی مێژوویی ناشرکرا و ڕوون!

شیخ نووری نویخواز و سہ ردمہ کہی

له چاره‌گى یه‌که‌مى نهم سه‌ده‌یه‌دا، کوردستانی خۆمان وه‌ک سه‌رتاپای عیراق له‌بهر زه‌برى چه‌سانه‌وه و ژێرده‌سته‌یی ده‌ینالاند. به‌هۆی هه‌له‌شه‌انه‌وه و لێک دا‌په‌چرانی نه‌ندامه‌کانی له‌شى ئیمپه‌راتۆریه‌تى عوسمانی و له‌ پاش شکان و سه‌رنه‌که‌وتنی خۆیان و هاو‌په‌یمانه‌کانیان له‌ جه‌نگی یه‌که‌مى جیهانی‌دا (١٩١٤ - ١٩١٨) و سه‌رکه‌وتنی به‌ره‌ی نینگلیز و سوێدخۆرانی، نینگلیزه‌کان له‌شکریان کرده سه‌ر عیراق و به‌ناوی رزگارکردن و سه‌ربه‌خۆیییه‌وه به‌هه‌موو فرتوفیتێکه‌وه توانییان له‌ سالی (١٩١٧) وه‌ عیراق بخه‌نه ژێر ڕکیتفی خۆیان‌وه؛ به‌لام نه‌نده‌ی پێ نه‌چوو هێزه‌کانی نینگلیز له‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کانی کوردستان‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی هێرشى مه‌ردانه‌ی میلیله‌تى کورد تێک شکێنران و به‌توندی به‌ریه‌رچ درانه‌وه و تییان گه‌یه‌نرا که میلیله‌تى کورد له‌ جه‌وه‌هر و نیازی گلاویان گه‌یشتوه و نه‌وه‌شى بۆ دووپاتکردنه‌وه که به‌هیچ شتیه‌یه‌ک چه‌ز به‌ژێرده‌سته‌یی ناکه‌ن. نهم له‌ ڕوو هه‌له‌گه‌رانه‌وه‌یه‌ش له‌لاپه‌ره پڕشنگداره‌کانی میژووی هاوچه‌رخى گه‌لی کوردماندا نووسرا، که یه‌که‌مین راپه‌ڕینی چه‌کداری میلیلی بوو به‌رووی داگیرکه‌رانی نینگلیزدا، چونکه یه‌که‌م میلیله‌تى ئازادبخواز بوو، ته‌فره‌دان له‌گه‌لى دادی نه‌دا و یه‌که‌م میلیله‌تى جه‌سور بوو له‌م ڕۆژه‌لاتی نزیکه‌دا بانگی به‌رگری چه‌کدارییان دژ به‌ئینگلیزه‌کان ر‌اهێشت و ته‌قه‌یان له‌ هێزه‌کانی کردو سه‌لمان‌دیان که ده‌کرێ له‌گه‌ڵ به‌هێزترین ده‌وله‌تى ئیمپه‌ریالیستی داگیرکه‌ر شه‌ر بکړئ. میلیله‌تى کورد ویستی وه‌ک هه‌موو گه‌لانی دنیا راپه‌ڕئ و داوای مافی چاره‌نووسی خۆی بکات، له‌و کاته‌شدا خه‌باتی میلیله‌تانی ژێرده‌سته له‌ زۆر شوێنی دیکه‌ی نه‌و جیهانه‌ پان و پۆره له‌ ئارادا بوو، که به‌ته‌نسیه‌ری شۆڕشه‌ مه‌زنه‌کانی جیهان که‌وتبوونه کارکردن، له‌سه‌رووی نه‌وانه‌شه‌وه شۆڕشی نوکته‌یه‌ر بوو. موونه‌وه‌رانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ش به‌هۆی بلاوکردنه‌وه‌ی (بیری نوێ) له‌ کوردستان‌دا ڕۆلتیکی چاکیان گیترا، له‌ جو‌شدانی خه‌بات و جوولاندنی زیاتری هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تى له‌ لایان.

گومان له‌وه‌شدا نیه پاشماوه‌ی پیاوه‌کانی داموده‌زگای پێشو، که هه‌لوێستی سه‌یر کردن هه‌لده‌بۆترین، هه‌له‌پرستان و کۆنه‌پرستانی ناوخۆ یارمه‌تی نه‌و هه‌یه‌یان ده‌دا و چه‌زبان ده‌کرد جی پیتی خۆیان زیاتر بکه‌نه‌وه و به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان به‌بارێزن، یان ده‌سکه‌وتی تازه‌یان بیتی، به‌لام نه‌وانه نه‌یان‌توانی له‌ ژێر زه‌بری نه‌و شالاوه‌ توند و به‌هه‌تزه‌ خۆیان

رپاښگر، که زوړه یی جه ماوه ری گه له که مانی تیدا به شدار بوو.

له راستیدا سهره تای ده سټی کړدنی راپه رینه جه ماوه ریه کانی (شیخ مه محمود) ی پتیشه و له سلیمانی و له پارچه کانی دیکه ی کوردستان له پتیشه وه بۆ مافی چاره نووس بوو، بۆ نه هیشتنی چه وسانه وهی نه ته وایه تی بوو، هوی سهره کی داگیر ساندنی نه و ناگره و هه لسانی گه لی کوردمان له بهر نه وه بوو، به درې ژایی چند سده دیک له ژیر باری چه وساندنه وه و پاله په ستوی سیاسی دهینالاند، بۆیه دهیوست له و باره دا نه میټیته وه، رۆله کانی هم گه له دلیره کاتی نه وه یان هاتبوو تیښه گن، مردن له پتناوی سهره سستی و سهره خوښی، سده جار له ژیانی کویلایه تی و ژیرده سته یی باشتربیی له لایان. له لایه کی دیکه شوه وهک هه موو لایه کمان ده زانین کوردستان ناوچه یه کی کشتوکالییه و خاکه که ی به پیت و فهره، جگه له وهی ده سکه وت و خیر و بیری سروشتی دیکه ی زوره، داگیر که رانی تازه چاوی تیښرن و مرغی خوښی لی خوش بکه ن، ده ست به سهر به رهم و ره نجیان دابگر و به رو بو مه کشتوکالییه کانی له پیشه سازی تازه دا وهک که ره سه ی خاو به کار به یتن و له بازاردا به نرخ کی گران پیانی بفرۆشنه وه، که نه مه ش جه وه هری نیمپریالیزی نوییه. نابووری کوردستانیش له حالی حازردا که به شتیکی نابووری عیراق پتیکه هیتنی جارتیکی دی له سهر ده سستی داگیر که رانی تازه که وته هه ره شه لیکنردن و مه ترسییه وه. کومه لانی خه لکیش زوو به و مه ترسییه یان زانی که هم کاره درېزه به ژیرده سته یی و ئیستیغلل کردنیان ده دات، بۆیه به شی هره زوری میللت، به هه موو توژ و چین و به ره کانیه وه دژی ئینگلیز که وته راپه رین.

رپه رینه کانی شیخ مه محمودی حه فید کاردانه وه یک بوون، پاله په ستوی سیاسی و چه وسانه وهی نه ته وایه تی دروستی کردبوون. سهر کو تکردنی سهره سستی نه و ته قینه وه یه ی به ریا کرد، که رۆله نازادیخوازه کانی کورد داوای مافی چاره نووسی خوښان ده کرد، ده یانویست له ناو شاری سلیمانیدا سهر کرده و ریش سپی خوښان به خوښان هه لیانیرن- له بهر گه لیک هوی میژووی که لیته دا جیگای باسکردنیان نابیتته وه- رۆله کانی نه و شاره پیش شوینی دیکه که وتن و زووتر هه ستیان به و لایه نه کرد. نه و هه سته ش زیاتر له ناو موونه وه و روونا کبیره کان روونتر خو ی نواند، چونکه زوړه یان به هوی زانینی زمانی تورکی، سوودیکی باشیان له بزوتنه وه و شوړشی گه لان وه رگرتبوو. بیگومان خه با تکردنیش بۆ سهره سستی و سهره خوښی له ژیر چنگی داگیر که ر- بیجگه له خه باتی چه کداری - شتیه ی زوره، له بهر نه وه نه و موونه وه رانه به هوی ناگاداری خوښان له خه باتی

گهلان، کارټکی زوری کرده سهر ههستی نه ته وایه تی و نیشتمانییان تا وای لیتهات نه وانیش زوو به چه کی خه باتی خویان هاتنه مهیدان و هه ولیان دا زیاتر کار بکه نه سهر ههست و نهستی کۆمه لانی خه لکی کوردستان و وروژاندنی ههستیان به رانبهر به چه وسانه وه و خه بات کردن له دژیدا. له لایه کی دیکه شه وه ولیان ده دا بۆ هه لته کاندنی بنه ما سیاسیه کۆنه کان له لایان و سپنه وه ی پاشما وه کی له میشکی جه ما وهر دا.

له و کاتانه دا که بارودۆخی گونجاو بۆ وروخاندن و هه لته کاندنی بنه مای سیاسی و کۆمه لایه تی ده ره خستی، رۆشنییری شۆرش دروست ده بێ، که نه وانیش ده بنه ده ستیک بۆ نه و هه لته کان و بوومه له رزه یه که واقیع له ره گوپیشه وه ده گۆژی و به روانینیکی تازه وه دینه کۆری ژبان و تیی ده روان. که واته پتیرسته رۆشنییری شۆرش خاوه نی نه و روانینه تازه یه بێت بۆ ژبان، نه و ژبانه تازه یی شۆرشه تازه که ده یه تیتیه دی. که شۆرشیک ده ست بێ ده کا، رۆشنییری خۆشی ده خۆلقینی تا نه و رۆشنییر و ده یته رانه بتوانن له پال شۆرشه به دی هاتوه که نوقلانه ی شۆرشی به دی نه هاتوش لی بدن، که ژبانیکی خۆشتر و شه نگتر و دادپه روه رانه تر بۆ ناده میزاد ده ییتیه دی. ده یته ر و رۆشنییری پتیره و ته نیا له سهر شۆرشی به دیهاتو ناگیرسیته وه، نه و نه دی هه ول ده دات نه رک ی شۆرشگیرانه ی به رده وامی خۆی به جی به یتنی، بۆ هینانه دی نا واته بێ سهر بینه کانی مرۆف. به م شیوه یه رۆشنییری شۆرش ده توانی هه موو باریکی دوا که وتوو تیتیه پتینی و کاتیکی تازه دروست بکات که کاتی (شۆرش) ه و ئیقاعی نه و کاته تازه یه له به ره مه کانی دا به رجه سته ده کات.

رۆشنییری تازه ش له سهر دوو کۆله که قاچی خۆی قایم کرد که رۆشنییری (شۆرشگیرانه تی) و (ئیلتیزام) ه، بۆیه له و سهر ده مه دا تیکه لی تریه و لی دانی دلی شۆرشی سیاسی و کۆمه لایه تی و پاپه رینه کانی گه لی کورد بوون. که ده لیم (ئیلتیزام) نه م وشه یه نه وه ناگه یه نی، وه ک زۆر که س تیی گه یشتوون، به رگیک، پۆشاکیک بێت و بکرتیه به ر که له گه ل سروشتی ده ینان و خولقاندندا نه گونجی. رۆشنییری په سه ن ئیلتیزام به مه سه له یه ک نازانی وه ک نه وه ی که سیک بێت کۆمپاله یه ک به رانبهر خه لک له گه ل که سیک یان چه ند که سانیکی دی پر بکاته وه، به لکو رۆشنییری شۆرش له ناو شۆرشه که دا هه لویتستی کۆمه لایه تی خۆی قوول ده کاته وه و نه و هه لویتسته هه ر به و قوولیه یه له به رو بوو میدا په نگ ده داته وه و ناوه ژوو ده ییتیه وه. نه و سا که مه سه له که نابیتیه خۆ به ستنه وه یه ک هه ر کاتی بیه وی لئی دوور که ویتیه وه، به لکو ده ییتیه به شیک له خود و زاتی

خۆی. نابیتە شتیک، لە دەرەوێ ئەو خودە خۆی ببینێ. ئەو جۆرە پۆشنییرانەش کە (مەسەلە) نەتەوێ کە یان دەکەن بە خۆیان و خودی خۆیان، پۆشنییری مۆلەزم نین، چونکە هەلۆیستی کۆمەڵایەتی ئیلازام نییە، لەبەر هیچ نا لەبەر ئەوێ مەرۆف خۆی لە خۆیدا «هەلۆیستە». هەر لەو تێگەیشتنەوێ پۆشنییری پەسەنی شۆرش دروست دەبێ و ئەو هەلۆیستی ئیلتیزامە بە قوولێ ئە بەرھەمەکانیدا پەنگ دەداتەو.

شیخ نووری شیخ سالح-یش وەک شاعیر و پۆشنییری شۆرش لەو سەردەمەدا مەسەلە ی کورد بوو تە بەشتیکی زیندوو لە خودی و تا دوا هەناسە ی ژیا نی دەستبەرداری نەبوو و لیتی جیا نەبوو تەو. ئەگەر لە لایەنی شۆرشگێڕایە تیشەوێ مەسەلە کە بگرین، کە دەلێن پۆشنییری شۆرشگێڕ بەو مەبەست و واتایە نایلێن کە پۆشنییرە کە چووبیتە کۆری خەباتی چە کدارانە و بەو ئەزمونەدا تێپەڕیبێ، بە لکو شۆرشگێڕایە تی شاعیر ئەوێ کە تۆوی پەتکردنەو و یاخیبوونی لە گیانی خۆیدا هەلگرێت، بۆ ئەوێ خۆی لە کارتێکردنە سەلبییەکانی پابردوو سەرفراز بکات و لە تەعبییر و پوانینی کۆن خۆی راپیسکێت، تێروانی نی تازە جێگە ی کۆنە کە بگریتەوێ و لە ژیا نە تازە کەدا ریتی خۆی ببینێ و بە کەرەسە ی تازەوێ بە پیریەوێ بچێت.

شیخ نووری سەرە پای ئەوێ شاعیریکی خاوەن بەهرە یە، شاعیریکی پۆشنییر و ھۆشیاریشە بە چەکی پۆشنییری لە گەل ئەو گۆران و پاپەرنا نە بوو، ئەگەرچی لە لای زۆر کەس ئەو چە کە بە کاریگەر و پەندە ناژمیری، بەلام چە کێکە لە ناوێ و پەرۆ دروست دەکات، ئەنجامی ئەو جۆرە خەباتەش پاستەوخۆ نییە، وادیارە ئەنجامی ئەو خەباتە ی شیخ نووری بە پاستەوخۆی کەمێکی دەستگیر بووبێ، بۆیە دوو جار بە گرتن و بەندیخانە باجی خۆی داو.

شیخ نووری ھەستی بە گرنگی هەلگرێتی چەکی ھۆشیاری کردووە، بۆ ئەوێ لە پال بەهرە ی داھێنانی خۆی زیاتر ھەست بە پتووستی کۆت شکاندنی شیعی ئەو سەردەمە بکات، ھەستیشی کردووە پتووستی بە دەرباز بوونە لە ترسی دەرپەن و دوو دلی و سانسۆر، ئنجا کە وتووە تە تەقەللا و کۆشش بۆ ئەوێ لە دنیای شیعیردا خۆی پزگار بکات، لە واقیعیکی بە ھەموو نووچدان و پاشکەوتوویی و چەوسانەوێ کە، بەرەو واقیعیکی پتەشکەوتووتر کە ئینسانییە تی خۆی زیاتر تیتا مسۆگەر بکات.

شیخ نووری وەک شاعیریکی پچەشکێن، نرخی (سەرەستی) زانیوێ و پۆشنییریکی پتەشەوێ ئەو شۆرشە یە، سەرەستی ئەو لە لای شتیکێ کەم نرخی و بێ بایەخ نییە، بە لکو

هۆیه که بۆ ده‌رخستن و سه‌لماندنی ئینسانیه‌تی خۆی، که له‌ په‌رژین و کۆته‌کانی زات
 ڕزگاری ده‌کات، چونکه‌ نا‌پازیه‌یه‌ له‌و واقیعه‌ی تیییدا ده‌ژیت، واقیع ده‌خاته‌ قه‌فه‌سی
 تاوانباری و په‌نا ده‌باته‌ به‌ر واقیعی ئه‌و خه‌وانانه‌ی جارێ به‌دی نه‌هاتوون و خه‌لکی بۆ هان
 ده‌دات به‌دی به‌یتن. ئهم راپه‌ڕینه‌ شیعرییه‌ی شیخ نووری له‌ شیعری کوردیدا به‌ریای کرد،
 هه‌لسانه‌وه‌ی میله‌ته‌ی کورده‌ له‌ سه‌رده‌می‌کدا که‌ خه‌ریک بوو باره‌ سیاسیه‌یه‌که‌ی
 ده‌بوو‌ژایه‌وه‌، ته‌کانه‌ شیعرییه‌که‌ی شیخ نووری له‌گه‌ڵ چه‌سپاندنی بنه‌مای سیاسی و
 کۆمه‌لایه‌تی و فیکری تازه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هاته‌ گۆڕی. وه‌ک چۆن چه‌زهره‌تی (نالی)ی بووه
 هۆیه‌کی ئیعلامی گه‌وره‌ی سه‌رده‌می بابانه‌کان و نوێنه‌رایه‌تی لایه‌نه‌ ڕۆشنبیرییه‌که‌ی کرد،
 شیخ نووری-ش ویستی به‌داهیتان و روانینی تازه‌وه‌ ئه‌و باره‌ تازه‌یه‌ رابگه‌یه‌نت، بۆ
 ئه‌وه‌ی به‌هۆی داهیتان و تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (مه‌سه‌له‌)ی میله‌ته‌که‌ی گه‌وره‌ بکات، چونکه
 له‌وه‌ گه‌یشتبوو که‌ میله‌له‌تیک ئه‌وه‌نده‌ بوونی هه‌یه‌ نه‌گه‌ر داهیتان و تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌بن،
 بۆیه‌ هات و ئه‌و واقیعه‌ تازه‌یه‌ی به‌تینگه‌یشتنیک قووله‌وه‌ چۆرانده‌ ناو ئه‌و ته‌قینه‌وه‌یه‌وه
 که‌ سه‌ره‌تای شیعری تازه‌ی لیوه‌ ده‌ست پێکرد، تینگه‌یشتن له‌و لایه‌نانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی
 ته‌قینه‌وه‌ و گۆران به‌ریاکردن له‌ جیهانی ده‌ره‌وه‌دا، ده‌بیته‌ هۆی پینگه‌یاندنی ته‌قینه‌وه‌کانی
 جیهانی ناوه‌وه‌ به‌م چه‌زه‌ وشه‌ له‌ ناو شیعردا ده‌بیته‌ (کرده‌وه‌) و (هه‌لوێست) بۆ گۆڕین و
 یارمه‌تی گۆرانی‌ش ده‌دات.

لیتوتیژه‌وه‌ ناتوانی به‌هیچ شتیه‌یه‌ک شیخ نووری له‌و سه‌رده‌مه‌ دابهری که‌ تیییدا ژیاوه‌،
 چونکه‌ شایه‌تیکێ راستگۆی رووداوه‌کانیه‌تی. وه‌نه‌بی شیخ نووری به‌ته‌نیا وه‌ک
 شایه‌تیک به‌سه‌ر رووداوه‌کان وه‌ستایی و به‌س، به‌لکو خه‌مخۆری گه‌له‌که‌ی بووه‌ و
 به‌هه‌موو هه‌ولیک ده‌یوست له‌ گۆڕینی واقیع به‌شدار بیته‌ و به‌هۆشیکێ کراوه‌ و زه‌بیتیکێ
 تیژه‌وه‌ له‌گه‌ڵ رووداوه‌کان ده‌ژیا. که‌ ده‌لیم (شیخ نووری) شاعیریکی شۆڕشگێڕه‌،
 مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ به‌ (وشه‌) باریکی باشت‌ر ده‌خولقینتی، له‌ هه‌موو شۆڕشیکدا وشه‌ی
 «ڕۆشنبیری پێش‌ه‌و» به‌رانبه‌ر به‌و خه‌باته‌ ده‌هه‌ستێ که‌ تیکۆشه‌ریک له‌ کۆری خه‌باتدا
 ده‌یدا به‌ده‌سته‌وه‌. شیخ نووری وه‌ک پاشکۆیه‌ک یان که‌سیکی زه‌لیل و ته‌مه‌به‌ل دوا‌ی
 رووداوه‌کان و باروودخه‌که‌ نه‌که‌وتوه‌، به‌لکو زۆر هۆشیارانه‌ له‌گه‌ڵ رووداوه‌ سیاسیه‌یه‌کانی
 سه‌رده‌می خۆی خرۆشاوه‌و تیییدا قوول بووه‌ته‌وه‌ و شان به‌شانی ڕۆیشتوه‌، هه‌ولیکێ بێ
 وچانیشی داوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ڕپه‌ره‌وی رووداوه‌کان بگۆڕی، به‌شیعر و که‌ره‌سه‌ تازه‌که‌یه‌وه
 ئه‌وه‌نده‌ی له‌ وزه‌ و تواناییدا هه‌بووه‌ هه‌ولێ داوه‌، به‌هۆی هه‌لسووپاندنی کاروباری

پۆژنامه‌وه، کۆمه‌لتی وتاری نووسیه که له گه‌ل گهرموگوپی و خێرای پووداوه که بیت و راسته‌وخۆ بیروپای خۆی له باره‌یانوه ده‌ریه‌وه، ئه‌مه‌ش هه‌لتیکی دلسۆزانه‌ی شاعیرتیکه که به‌ته‌واوی له سه‌رده‌می خۆیدا له ده‌وری خۆی گه‌یشته‌ی بۆ ده‌رخستنی پووداوه‌کان و پوونکردنه‌ویان و نه‌بوونیان به‌ژێره‌وه، که ئه‌و پووداوانه‌ش به‌شێکی گه‌رنک و زیندوون له میژووی تازه‌ماندا. له ناو سه‌رده‌می ئه‌و پووداوانه‌شدا که له‌و سه‌رده‌مه‌دا پرویان داوه زانیسه‌تی کامه‌یان بۆ شیعر مالتی و ده‌سته‌مۆ ده‌کات، به‌تیکه‌یشتنێکی قوول و لێکدانه‌وه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌ن ساتوسه‌وا‌ی له‌گه‌ل پووداوه‌کان کردووه و له‌ پراگه‌یانده‌ی سه‌رپێشی خۆی به‌دوور گرتووه که شێوه‌ی هه‌واڵتیک پۆژنامه‌یی وه‌رنه‌گرێ و هه‌ندێ لایه‌نی هونه‌ری له‌کیس نه‌دات.

که خۆنی پاپه‌رین زیاتر له‌ شێ میله‌تدا که‌وته‌ جموجوول، هه‌نده‌ی پێنه‌چوو خۆنی پاپه‌رین و بزووتن له‌ شێ شیعرێ کوردیشدا گه‌راو که‌وته‌ جووله‌ و ته‌کان، دلی شیعرێ کوردی له‌ جارانێ خێراتر که‌وته‌ لێدان و له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) زیاتر له‌ پێشان گوتمان له‌ تره‌ی لێدانی دلی بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و دله‌ ماوه‌یه‌ک بوو به‌سه‌ستی لێی ده‌داو له‌سه‌ر یه‌ک شێوه‌ و پێباز ده‌قی گرتبوو. ئه‌و له‌شه‌ سه‌ر و ته‌زیه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) که‌وته‌وه‌ جووله‌، چونکی شیخ نووری به‌تیۆر و پراکتیک بۆی چوه‌ مه‌یدان و جاری بۆ دا، ئه‌وه‌شی به‌گوێدا چڕیانده‌ین که شیعرێ کوردی پێسته‌ی به‌جوولاندن و شله‌قاندنه‌، تا بتوانێ له‌گه‌ل هه‌نگاوه‌کانی سه‌رده‌م و گوێانه‌کانیدا هه‌نگاو هه‌لبگرێ. ئه‌م باروودۆخه‌ تازه‌یه‌ی له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و سه‌ده‌یه‌دا دروست بوو یه‌کێکه‌ له‌ هۆیه‌ سه‌ره‌کیه‌کانی ته‌قاندنه‌وه‌ی به‌هره‌ی شاعیرایه‌تی (شیخ نووری) و به‌یه‌که‌م شیعرێ تازه‌، پاپه‌رینی شیعرێ خۆی پراگه‌یاند، چونکه‌ زانی ئه‌م پراگه‌یانده‌ پێ به‌پێستی واقیع و سه‌رده‌مه‌که‌یه‌ و کۆمه‌لتی پێداویستی میژوویی و نه‌ته‌وه‌یی و شارستانی پێهێشی کردووه، گوێی به‌وه‌ نه‌دا ئه‌و بزووتنه‌وه‌یه‌ پالێشته‌ی ده‌کرێ یان نه‌... بێ سێ و دوو لێکردن و دوودلی پێه‌رایه‌تی کرد و ساختمانی تازه‌ی شیعرێ کوردی هه‌لتچنی، له‌ دوا‌ییدا به‌کۆمه‌لتی وتاری په‌خه‌بی هه‌ولێ دا بیروپای خۆی به‌سه‌پێتی. له‌وه‌دا بۆمان ناشکا ده‌بیت که شیخ نووری له‌ ناو گه‌رمه‌ی پاپه‌رینه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و له‌ باوه‌شی بزووتنه‌وه‌ی پزگاریخوازانه‌ی میله‌ته‌ی کورددا چاوی هه‌لتناوه‌ و چه‌پ و راستی خۆی ناسیه‌وه، که ده‌ستیشی دایه‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی، ته‌وژمی بیرێ نه‌ته‌وايه‌تی زیاتر چاوی کردبووه‌وه‌.

له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ نێو گرووبی پۆشنییرانی کوردا له‌

بره‌ودا بوو، نهم بزووتنه‌وه‌یه شان به‌شانی هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی نه‌و گه‌لانه‌ی که تورک نه‌بوون ده‌ستی کرد به‌نه‌شونوما، به‌تاییه‌تیش دوا‌ی راگه‌یاندنی (مه‌شروتییته) له‌ سالی (۱۹۰۸) پ‌ریشکی به‌تینی شو‌رشی گه‌وره‌ی ف‌هره‌نسا (۱۷۸۹) و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی بی‌رو‌پ‌رای پ‌ریشنگداری ب‌رایه‌تی، نازادی، یه‌کی‌تی، یه‌کسانی، ناگ‌ری له‌ ته‌خت و تاراجی پ‌زیوی ده‌وله‌تی عوسمانلی به‌ردا، چاو و می‌شکی پ‌وشنبیران و گه‌لانی ژێرده‌ستی عوسمانلی رووناک کرده‌وه و به‌ناگ‌ای هینان، بۆیه‌ گه‌لانی عوسمانلی بۆ خه‌بات‌کردن هاته‌نه‌ کۆ‌پی تی‌کۆشان و رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی پیاوه‌ نه‌خۆشه‌که، که سه‌ری له‌ گو‌ی قه‌بر ده‌له‌رزی، بۆ یه‌که‌م جار دژی سو‌لتان و داموده‌زگایه‌کانی شو‌رشی (مه‌شروتییته) له‌ سالی (۱۹۰۸) دا به‌رپا بوو. به‌م شو‌رشه سو‌لتان عه‌بدو‌لحه‌مید به‌ناچاری مل بۆ هیزی گه‌لانی عوسمانی و داخو‌ازییه‌ ره‌واکانیان شو‌ر ده‌کات. کۆمه‌لی (ئیتی‌حاد و ته‌ره‌قی) سه‌رکرده‌ی نهم پ‌اپه‌رینه بوو. گه‌لانی ژێرده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی هیوا و نو‌میدی‌کی گه‌وره و به‌هیزیان به‌م پ‌اپه‌رینه هه‌بوو، به‌لام به‌داخه‌وه ناواتی نه‌و گه‌لانه‌ هر له‌ یه‌که‌م پ‌ۆژه‌وه نه‌هاته‌ دی، له‌م هه‌لو‌تیه‌سه‌دا گه‌لانی ژێرده‌سته هه‌ریه‌که‌یان له‌ کلا‌ور‌پ‌ۆژه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌یی خۆیه‌وه له‌ پیتنا‌وی پاراستنی خو‌یان و ولات و چاره‌نووسیان پ‌تیبازی خو‌ی گ‌رت‌به‌ر. نهم خه‌بات‌کردنه به‌هۆی هاتنی جه‌ماعه‌تی (ئیتی‌حادیه‌کان) به‌یه‌ک‌جاری شیرازه‌ی یه‌کی‌تی گه‌لانی ژێرده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی پ‌سان و بارود‌وخ‌ت‌کی تازه‌ی هینایه‌ کایه‌وه. جی‌گ‌ای خۆیه‌تی لی‌ره‌دا ب‌ل‌تین پ‌اپه‌رینی (مه‌شروتییته) به‌روودا‌وی‌کی گ‌رنگ و وریابوونه‌وه‌یه‌کی پ‌وشنبیرانه بۆ گه‌لانی ژێرده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی ده‌ژمی‌ر‌ی.

(مه‌شروتییته) گو‌رانی‌کی به‌ره‌تی گه‌وره بوو، بی‌ری رووناک‌بی‌رانی پ‌اچ‌له‌کاند و نه‌ته‌وه ژێرده‌سته‌که‌انی ژێرده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عوسمانلی به‌ناگ‌ا هینانه‌وه، له‌ کات‌تیک‌دا نه‌و ده‌سه‌لاته‌ تی‌ک‌رای گه‌لانی ژێرده‌سته‌ی خو‌ی، نه‌ته‌وه‌ی تورک ده‌ی‌چه‌وساند‌نه‌وه، بۆیه‌ له‌و قۆناغه‌ می‌ژوو‌یییه‌دا خه‌باتی نه‌ته‌وایه‌تی س‌پ و لا‌واز بوو، لی‌ره‌دا ده‌توانین سه‌ره‌تای پ‌اپه‌رین و بی‌رکرانه‌وه و هه‌ست به‌کی‌شه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی کردن له‌ سالی (۱۹۰۸) هه‌ ده‌ست پ‌تیه‌کا. به‌ به‌رپاک‌ردنی (مه‌شروتییته) به‌جاری د‌ل و ده‌روونی رووناک‌بی‌رانی کورد هه‌ژا، بی‌ر و می‌شکی پ‌اچ‌له‌کاندن و پ‌اپ‌ی‌چی کۆ‌پی خه‌باتی نه‌ته‌وایه‌تی هاو‌چه‌رخ‌ی کردن و که‌وته‌نه نه‌وه‌ی هه‌ست و هه‌ل‌چوونی نه‌ته‌وایه‌تی خو‌یان به‌توندی و به‌هیزی ده‌ری‌خه‌ن^(۱).

(۱) بۆ مه‌سه‌له‌ی مه‌شروتییته سه‌یری گو‌فاری پ‌وشنبیری نو‌ی ژماره (۹۹) ی نه‌یلوولی سالی ۱۹۸۳ کراوه.

که له و کاته دا گهلی کورد به کومه لټی پرووداوی گرنګدا ټیټه پری، نوږه رهی نهو جوولانه وانه جوولانه وهی (شیخ عوبه یدوللای نه هری) و (شیخ عه بدولسه لام بارزانی) بوو، تا هاتنی (شیخ مه حمودی حه فید). (شیخ مه حمود) یش پیاوټکی نیشتیمانپه روه ری نازا بوو، هر له زووه وه حه زی به سه ریه خوټی ده کرد. تورکه کان له کاتی جهنگی جیهانی یه که مده به تاوانی ناپاکی، بریاری له سیداره دانیان دا، نه گهر له پر فهرمانی گوټیزانه وهی سوپاسالاری نهو کاته (سه لاهه ددین جولاغ) ده رنه چوبایه، که سوپاسالاری تورکی به ناویانګ (عهلی ئیحسان پاشا) جیګای گرته وه، نهو بریاری له سیداره دانه کی (شیخ مه حمود) ی نه مریان جیټه جټی ده کرد.

ئینگلیزه کان له گه ل هاتنیان بو عیراق، له کوټایی سالی (۱۹۱۸) دا که هاتنه کوردستان یه کسهر (شیخ مه حمود) یان کرده حوکمداری کوردستان، له بهر نه وهی شیخی نه مر له ناو پوله کانی نه توه که ی خواهنی پله و پایه یه کی به رز بوو. پیش نه وهی پرو له هیچ که سیک بنین له عیراق، پرویان لهو ناو نهویان به لایق زانی نهو پایه و شوټنه ی بدنه تی، په نگبټی له سه ره تاوه ویستبټیان خوټان له مه ترسی (شیخ مه حمود) بپارټن تا شوټن پټی خوټان قایم ده کهن. وه نه بی شیخی نه مر نهو پایه به رچاوی گرټبی و ئیدی که وټبټیه موساوه مه کردن له گه لیان، چونکه وهک میژوو بۆمانی ده گټر ټیه وه شیخی نه مر خو ټیه له قورتانی پراوټکاری ئینگلیزی بو به رټوه بردنی کاروباری کارگټر ټیه که ی نه و نه ده پټی ناخوش بوو، هر زو له گه لټی نه گونجاو پایه کانی له گه لټی جټر ټ نه بوو، بټیه به سه ر ئینگلیزه دا یاخی بوو و فهرمانی دا هه موو نه فسه ره ئینگلیزه کان بگرن، که له ناوچه ی ده سه لاتدار ټتی نه ودا ده ټیان، هر نهو کاته ش سه رکردایه تی له شکره که ی خو ی کرد و به رگری له سنووری ده سه لاتدار ټټیه که ی کرد و که وته جهنگ له گه ل هټزه کانی ئینگلیزه که به ره به ره ده هاتنه پټشه وه بو داگیر کردنی نهو ناوچانه ی له ژیر ده سه لاتی شیخی نه مر دا بوون. له (۱۹-۵-۱۹۱۹)، (شیخ مه حمود) به برینداری له لاین ئینگلیزه کانه وه به دیل گیرا، نهو بوو دادگایه کی سه ربازی ئینگلیزه کان بریاری کوشتنیان بو ده رکرد، به لام له دوا پیدا نهو بریاره یان کرد به به ندکردنی تاسه ر و بو دوورگی (هنگام) دوورخایه وه که یه کی که له دوورگی دووره کانی (هیند) تا کو کاتی به ندټټیه که ی ټیدا به سه ر ببات. ئینگلیزه کان دوی نه وهی نهو بریاره یان بو ده رکرد تامی حه سانه ویان نه چه شت، هر نهو کاته راپه رین له هه موو ناوچه کانی کوردستان به ریا بوو، تا ناچار بوون له ئیلوولی سالی (۱۹۲۲) دا بیگه رټنه وه، لهو کاته دا که سالی که بوو ده ولته تی عیراقیان دروست کردبوو،

به‌وپه‌ری پرتزه‌وه کردیان به‌حوکمداری کوردستان، نهم جارەش وه‌ک جاری پیتشووه‌گه‌پایه‌وه سهر به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی ئینگلیز و پاش ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌ستی کرده‌وه به‌ده‌رکردنی ئینگلیز و به‌سه‌ریاندا یاخی بوو، به‌خۆی و به‌له‌شکره‌که‌ی دایه‌وه شاخه‌کان که ژماره‌یه‌کی زۆر له ئه‌فسه‌ره نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی کورد به‌پرتیه‌یان ده‌برد، دوا‌ی نه‌وه‌ی له له‌شکری عوسمانی ده‌ستیان له کار کیشایه‌وه و چونه پال هیزه‌کانی شیخ مه‌حمود، بۆ به‌رگریکردن له خاکی کوردستان، پاش نه‌وه‌ی ئینگلیزه‌کان شاری سلیمانیه‌یان بۆردومان کرد و ده‌یان که‌سی بێ تاوانیان له دانیشتوانی شاره‌که کوشت و بریندار کرد، شیخ مه‌حمود به‌م جوژه تا‌کو سالی (۱۹۲۷) مایه‌وه له‌گه‌ل هیزه‌کانی ئینگلیزه‌کان، دوا‌ی ته‌واو بوونی نه‌و راپرسینه‌ی ده‌رباره‌ی ولایه‌تی (مووسل) کرا، که له‌لایه‌ن (کۆمه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌کان - عصبة الامم) وه نه‌فج‌ام دراو بریاریان دا له چوارچێوه‌ی ده‌وله‌تی عیراق به‌یت‌لرتنه‌وه. نه‌وه بوو نه‌ویش چه‌کی داناو له سه‌رکه‌وتنی بزووتنه‌وه ئیستیقلالیه‌که‌ی بێ هیوا بوو، ئینجا رووی کرده هه‌ندێ له گونده‌کانی سهر سنووری ئێران و له‌وێ دانیشت، به‌پیتی نه‌و ریکه‌وتنه‌نامه‌یه‌ی له‌گه‌ل حکومه‌تی عیراقی و ئینگلیزه‌ستی.

له سالی (۱۹۳۰) جارتیکی دیکه (شیخ مه‌حمود) به‌هۆی رووداوه‌کانی شه‌شی نه‌یلوول، شه‌ری راگه‌یاند. نهم جارەیان بزووتنه‌وه‌که‌ی تا سالی (۱۹۳۲) درتزه‌ی کیشا و خۆی دا به‌ده‌ست هیزه‌کانی حکومه‌ت و په‌وانه‌ی باشووری عیراقیان کرد، چه‌ند سالتیک به‌ده‌سته‌یه‌سه‌ری له باشوور و ناوه‌راستی عیراق مایه‌وه و به‌م جوژه ده‌وری تیکۆشه‌رانه‌ی خۆی دی له پیناوی سه‌ربه‌خۆیی نه‌ته‌وه‌که‌ی و مافه په‌واکانی^(۲).

(شیخ نووری) وه‌ک شاعیریکی هۆشیار که‌ بیری نوێی له‌گه‌ل خۆی هه‌لگرته‌بوو، دژی داگیرکه‌ران و سیاسه‌تی ئینگلیزه‌ وه‌ستا. له‌و سه‌رده‌مه‌دا بزافی پرزگاری کورد دوو ده‌سته بوون، ده‌سته‌یه‌کیان که‌ سه‌ر به‌ (جه‌معیه‌تی کوردستان) بوون به‌ پێه‌رایه‌تی (مسته‌فا پاشای یاموولکی) داوا‌ی کۆمه‌لتی مافی نه‌ته‌وايه‌تیان ده‌کرد. هه‌رچی (شیخ مه‌حمود) یش بوو وه‌ک له‌مه‌وپیش باس‌مان کرد هه‌لگری ئالای سه‌ربه‌خۆیی بوو بۆ کوردستان. شیخ نووری یه‌کی‌ک بوو له‌و شاعیره‌ موونه‌وه‌رانه‌ی که‌ چوه پال پتياز و داوايه‌که‌ی (شیخ مه‌حمود) ی نه‌مر و پالتپشتی له‌ بیروپایه‌ سیاسیه‌کانی ده‌کرد، بۆیه

(۲) بره‌وانه نامیلکه‌ی: الحریة القومیة الكردیة - نقد وتحلیل کتاب، بقلم علی کمال، طبع عام

۱۹۷۳ ل ۶-۷-۸-۹ بۆ نهم بیرخسته‌وه میژووبیه سوودی لێ وه‌رگیراوه.

ئەو ژيانە سىياسىيەى (شىيخ مەحمود) دروستى كرد، كارتىكردىكى زۆرى بەسەر (شىيخ نوورى) يەو ھەبوو. لەلايەنى كۆمەلايەتەشەو ھەولتى دا شۆرش بەسەر بنەماى كۆندا بەرپا بكا بۆ دروستكردى بنەماى تازە تا ئەو بنەما تازانە لەگەل پىنداويستىيەكانى كۆمەلگائى تازەدا بگولجىن، چونكە دەيزانى ئەو خەباتە كۆمەلايەتەش بەشكى گرنكە لە خەباتى ھونەر و شيعر و گۆرپىنى بارى كۆمەلايەتى وا لە خوتنەر دەكات بەرەو ھىنانە دى ئامانجى گەورەتر خەبات بكن، بۆيە زۆرجار وا پى دەكەوئ شۆرشى نەدەب و تازەكردەو پىش شۆرشى كۆمەلايەتى دەكەوئ تا بتوانئ رابەرايەتى ھۆشيارى زۆرىەى خەلك بكات، ئىنجا شۆرشى سىياسى و كۆمەلايەتى سەر ھەلدەدەن بۆ پىنمايىكردى ئەو ھۆشيارىيە سەرەستە و ھىنانە دى داوايەكانيان. شىيخ نوورى وەك رۆشنپىرىك بارى دواكەوتوى كۆمەلئى ئەوساى رەت كرددەو و كەوتە خەبات كردن بۆ ژيانىكى باشتر، شۆرشە ئەدەبىيەكەشى لەگەل سەرەتائى شۆرشە سىياسى و كۆمەلايەتەشەكە سەرى ھەلدا. لەلايەنى رۆشنپىرىشەو، رۆشنپىرى باوى سەردەمەكەى خۆى رەت كرددەو و ھەولتى تەپەراندى دا بۆ ئەوئ جۆرە رۆشنپىرىكەى دى جىگائى بگرتەو كە لەگەل ئامانجەكانى ژيانى تازە بسازئ.

گومان لەو ناكەم كە گۆرپىن و نوپكردەوئ شيعرى كوردى لەسەر دەستى شىيخ نوورى تەنيا گۆرپىنى شىئە نەبوو، واتە تەنيا كىش و سەروا نەبوو، يان ھىنانى عىبارەتى تازە نەبوو، بەقەدەر ئەوئ گۆرپىنى چەمكى شيعر بوو، واتە شيعرى زياتر لە ژيان نزيك خستەو و فرپى دايە ناو باوھى ژيان و لەوتوھ لە گۆشەنيگايەكى تازەو ساتوسەوائى لەگەلدا كرد. ئەگەر كەسيك بىھوئ بەشئەيەكى مەوزووعيانەو سەبرى شيعرەكانى شىيخ نوورى بكات، ئەو دلىام ئەو كەسە ناتوانئ ھىچ شيعرىك لە ناو شيعرەكانى شىيخ نوورى دەرھىتئ، چونكە ئەو وىنە راستگۆيانەيە كە بۆ سەردەمەكەى خۆى كىشاو، تەواو دەشئوئ. شىيخ نوورى لە شيعرەكانىدا تەعبىر لە وىژدانى زىندووى مىللەتەكەى دەكات و زۆرىەى رووداوەكانى مىللەتەكەى بە راستگۆيەو گوشيوتە ناو شيعرەكانى خۆى. وەك شاعىرىكى نىشتمانپەرەو شان بەشانى بزووتنەوئ نىشتمانى دەنگى رەتكردنەو و ياخييون بوو، لە دژى داگىرەران و نوكرەران و چلكاو خۆرەكانى ئىنگلىز، بەشيعر و بەخەباتى رۆژانە رووبەرپوويان وەستاو. ئەو تىكۆشان و خەباتەى خۆشى دايە پال شىيخى نەمر، كە ئەمڕۆكە كەم كەس ھەيە گومان لە جگەرسۆزى ئەو پياوھە بكات بۆ كورد و كەس نىيە - بەرچاو تارىكەكان نەبئ - گومان لە نىشتمانپەرەوئى و

دلسۆزیه‌که‌ی بکات. شیخ نووری-یش شان به‌شانی هه‌موو سه‌رکه‌وتن و نووچدانیکی په‌یتا په‌یتا شیعره نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی خۆی بلاوده‌کرده‌وه و له‌گه‌ل هه‌موو پروداویکی ئه‌و سه‌رده‌مه دلی داچله‌کیوه و به‌شیعر ئه‌و هه‌سته‌ی خۆی ده‌رپویه. هه‌ر به‌وه‌نده نه‌وه‌ستاوه که له‌گه‌ل بزوتنه‌وه‌ی زرگاریخوازانیه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی بێت، به‌لکو وه‌ک خه‌مخۆرتیک زوو هه‌ستی به‌گرنگی چه‌کی رۆشنییری کرد و به‌بیروباوه‌ری تازه‌و پێشکه‌وتوانه له‌گه‌ل هۆشی نه‌وه‌ی تازه هه‌لچووی ئه‌و سه‌رده‌مه ده‌دواو گۆشی ده‌کردن وه‌ک له‌ شیعره‌ی (ئه‌ی شه‌باب) و (عه‌سکه‌ر)دا زیاتر ئه‌مه‌ دیاره.

شیعره‌کانی شیخ نووری ئاوینه‌یه‌کی بالا‌نوما‌ی سه‌رده‌میکه‌ی ناسکی میلیله‌تی کوردن، بۆیه وه‌ک شاعیریکی سه‌ر به‌میلیله‌ت به‌وردی زۆریه‌ی پروداوه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی نووسیه‌ته‌وه و له‌ شیعره‌کانیدا ر‌ه‌نگ ده‌ده‌نه‌وه. ئه‌و شیعرانه ر‌ه‌نگدانه‌وه و عه‌کس کردنه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و ر‌وا‌له‌ت و دیاره‌ تازانه‌یه که ئه‌و ق‌ونا‌غه تازیه‌ی هه‌تایه‌ پێشه‌وه. ئه‌م حاله‌ته تازیه‌ش بۆ کات و سه‌رده‌می خۆی بزوتنه‌وه‌یه‌کی شۆرشگێترانه‌ بوو، ئه‌گه‌ر هه‌ندێ ک‌لیشه‌ی شۆرشگێترایه‌تی ئه‌مرۆکه‌ی به‌سه‌ردا نه‌سه‌پێنین. شیخ نووری ئه‌م باره تازیه‌یه‌ی به‌شیعره‌ی تازه - که ئه‌و‌یش کرده‌وه‌یه‌کی شۆرشگێترانه‌یه - به‌رجه‌سته کرد و شان به‌شانی بزوتنه‌وه‌که‌ش ده‌ر‌پ‌و‌شت. ده‌توانین (شیخ نووری) به‌یه‌کیک له‌وانه‌ دا‌بن‌یین که له‌ کوردستاندا ت‌و‌وی (بیری نوێ)یان ر‌واند‌و‌وه، وه‌ک که‌سیکی خاوه‌ن په‌یام به‌شیعر و به‌وتار و به‌کرده‌وه‌ی ر‌ۆژانه‌ی خۆی، ده‌ب‌و‌یست به‌شدار ب‌ی‌ت له‌ در‌وست‌کرد‌نی باری ژیان و گ‌وزه‌ران‌ی‌کی خ‌ۆش‌تر و ب‌ی‌ چه‌وسانه‌وه و ده‌ست به‌سه‌ری. له‌به‌رئ‌وه‌ش بوو به‌د‌وا‌ی چه‌م‌ک‌ی‌کی تازه ده‌گه‌را بۆ ئه‌ده‌ب، تا توانی له‌ نه‌ج‌ام‌دا، ئه‌و چه‌م‌که ده‌ستگ‌یر بکات و له‌ می‌ژ‌و‌وی ئه‌ده‌بیات‌دا ئه‌و سه‌ره‌تایه به‌شان‌ازییه‌وه ج‌ی‌گه‌ی خ‌ۆی له‌ ل‌ا‌په‌ره‌کان‌یدا بکاته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا که باره‌ سیاسییه‌که و نه‌ج‌امه‌کانی پ‌ی‌وه‌ندی ر‌استه‌وخ‌ۆبان به‌ژیا‌نی گه‌له‌وه هه‌بوو، که‌چی شیخ نووری چه‌کی شیعر و ر‌ۆش‌نب‌یری فه‌رام‌ۆش نه‌کرد، که چه‌ک‌ی‌کی نار‌استه‌خ‌ۆبه له‌ کاری گ‌ۆ‌ر‌ان‌دا.

شیخ نووری شاعیریکی میلیلی نه‌بوو، له‌و سه‌رده‌مه‌دا شیعره‌ی ر‌ۆژانه و سه‌ری‌تی‌ی نووس‌ی‌یی، تا له‌گه‌ل چ‌ی‌ژی گ‌شتی ب‌روات، به‌ل‌کو وه‌ک شاعیریکی ه‌ونه‌رمه‌ند و شاره‌زا به‌سه‌نه‌ته‌که‌ی، ده‌ستی دا‌یه نووس‌ی‌نی شیعره‌ی سیاسی و باب‌ه‌تی کۆمه‌لایه‌تی. هه‌رچه‌نده شاعیریکی خاوه‌ن توانایی ر‌ه‌سه‌لات بووه، به‌لام له‌و کاته‌دا هه‌ر ئه‌و ج‌ۆ‌ره شیعرانه‌ی په‌سند کرد‌و‌وه، تا مر‌د‌نی ئه‌و خه‌ته‌شی به‌ر‌نه‌دا‌وه. بۆ ئ‌غو‌ونه له‌ (١٩٤١) شیعر‌ی‌کی

نوووسیوه به ناوی (په‌چه) و تینیدا باری دواکه‌وتووی ئافره‌تی کورد نیشان دده‌ا و لایه‌نگیری ده‌کات بۆ سه‌ره‌ست بوونی و هانی ده‌دات بۆ (په‌چه) فریدان و به‌شداربوون له‌ گۆپانه‌کانی کۆمه‌ل و خه‌باتکردن به‌سه‌ر باری دواکه‌وتنیدا، ئهم داواپه‌ش نه‌گه‌رچی له‌ بانگ راهیشتنه‌که‌ی (قاسم ئهمین و عایشه ته‌یموور)ی میسر و (په‌سافی و زه‌هاوی) عیراق دوور نه‌بووه، به‌لام دیسان به‌لگه‌ی موونه‌وه‌رتیی و هه‌لگرتنی په‌یامتیک ده‌گه‌یه‌نی. هه‌ر له‌ بیسته‌کاندا به‌دوو شیعر (جووتیار)ی به‌سه‌ر کردووه‌توه و هانیان ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی به‌روبوومی کشتوکالی و ئاژه‌لداری زیاد بکه‌ن و پرو بکه‌نه‌ ئه‌و لایه‌نه‌ گرنگه‌ی ژبانی مه‌یله‌ته‌که‌مان که‌ خۆی مه‌یله‌تییکی کشتوکالییه و ئابووری کوردستانی پتیه‌ به‌نده. ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌مان بۆ پروون ده‌کاته‌وه که‌ شیخ نووری ناوه‌رۆکی شیعه‌ره‌کانی تازه‌ کردووه‌توه و مه‌ستی کردوون به‌ناوه‌رۆکی کۆمه‌لایه‌تی هاوچه‌رخ و به‌شیعری نیشتمانی و سیاسیی له‌سه‌ر دیاره‌ تازه‌کانی ژبانی کورد وه‌ستاه که‌ له‌ سه‌ره‌تای ئهم سه‌ده‌یه‌وه‌ پرووی کرده‌ گۆپان، بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر سه‌رنجی خۆینه‌ر بۆ لای ئه‌و دیاردانه‌ رابکیشی و تینیدا قوول بینه‌وه.

له‌ ئه‌زمونی شاعیرایه‌تی شیخ نووری-دا زیاتر (واقیعه‌ت) به‌سه‌ریدا زاله‌ و نه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌رۆمانتیکیش ده‌ستی پێ کردبێ، ئه‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌ باوه‌شی رۆمانتیکدا نۆقه‌ری نه‌گرت و زیاتر هه‌نگاوه‌کانی به‌ره‌و پیاپه‌زم ناوه، پۆژ له‌ دوا‌ی رۆژیش زیاتر په‌ره‌ی به‌و ریتبازه‌ی دده‌ا و تا مردیش هه‌ر ئه‌و ریتبازه‌ی به‌رنه‌دا. گرنگترین شت له‌ شیعری شیخ نووری لایه‌نی (په‌ستگۆبی)یه‌ له‌ ده‌رخستن و به‌ره‌و په‌یره‌وه‌ چوونی رووداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی که‌ ئه‌و په‌ستگۆبییه‌ گه‌رموگۆری زیاتری داوه‌ به‌شیعه‌ره‌کانی، رووداوه‌کانیش وه‌ک (ئه‌زمون و تاقیمانه‌) له‌ ناوه‌وه‌ خۆیان دا‌رشتووه‌ و بوونه‌ته‌ به‌شیک لیتی، بۆیه‌ ساتوسه‌وا کردن له‌گه‌ل رووداوه‌کان کاری نه‌کردووه‌ته‌ سه‌ر په‌وچه‌کردنی به‌ره‌مه‌کانی و له‌ ده‌ستدانی هه‌ندێ لایه‌نی هونه‌ری له‌ شیعه‌ره‌کان و ته‌نیا پاگه‌یانندی رووداوه‌که‌ی نه‌گرتووه‌ته‌ نه‌ستۆی، به‌لکو له‌ قالبییکی هونه‌ری و جوانیدا مشتومالی کردوون و له‌ گۆشه‌نیگایه‌کی نوێه‌ ئه‌دای کردوون، وه‌ک وتمان به‌روبوومی شیعری و نووسینه‌کانی شیخ نووری که‌ ده‌خۆینینه‌وه‌ به‌ئاشکرا هه‌ست به‌ته‌وژمی (بیری نوێ) له‌سه‌ر پرووی شیعه‌ره‌کانی و له‌ ناو به‌روپایه‌کانیدا ده‌که‌ین، ئهم کارتی‌کردنه‌ش په‌وته‌نی و سه‌ره‌پیتی نه‌بووه، به‌لکو کارتی‌کردنێکی قوول بووه‌ که‌ قه‌واره‌ و کیانی گۆپیوه‌ و هه‌لی ته‌کاندووه، ئه‌ویش به‌شیعر خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ داوه‌ که‌ خۆی به‌روای ته‌واوی پێیان هه‌بووه‌ و به‌چه‌کی شیعر له‌گه‌ل به‌ره‌ی دژ به‌مه‌یله‌ته‌که‌ی که‌وتووه‌ته‌ زۆران گرتن.

شیخ نووری دژی داگیرکهران و چهوسانهوهی میلله ته که ی خهباتی ده کرد، به قهده تو زقالتی له کیشهکانی نه ته وه که ی دانه براره و نهو بیروباوه رهی به هیج شتی که نه گۆپوه ته وه و نهو ههسته نه ته وایه تییه ی تیکه له به بیرتکی پیشکه و تنخوازانه کردوه. بیجگه له وهش به کاره شیعریهکانی چوه ته ریزی شاعیره پیشکه و تنخوازهکان، چونکه هه موو رچه شکین و داهینه ریک پیشکه و تنخواز و شوپشگین. بنه رته ی کۆنه پرستی و پیشکه و تنخوازی له نه ده بدا هه ر له روانگهی داهیتان و بینینی ژبان به چاو تکی تازه وه سهیر ده کرت. شیخ نووری خۆی بهورد و درشتی کیشه و مهسه لهکانی میلله ته که یه وه به ستوه ته وه، له گه له هه موو که و تن و نووچدان و خه میکی بووه و تا مردن نهو ریتگایه ی به رنه داوه که له سه ری رۆشستوه، له سه ر چه ند بیروپا و سه نگه رتکی جیاواز جیاواز جی گۆرکی نه کردوه و خۆی نه دیوه، نه مهش حه قیه تیکه له شیعرهکانیدا به رونی به دی ده کرت. له به رنه وهی شیخ نووری خاوه نی باگراوه ندیکی رۆشنبیری گه وره یه و زمینه یه کی پته وی هه یه، که نه مهش هیتکی وای داوه تی، بتوانی به ته وای جی پتی خۆی له سه ر نهو زمینه یه قایم بکات و وهک پوهی لی نه ییت (با) به ملا و به ولادا بیبا و بیهیتی.

ژیانی شیخ نووری کتومت رهنگدانه وهی نهو ژبانه سیاسی و کۆمه لایه تییه تازه یه که راپه رینهکانی شیخ مهصوود و رووداوهکانی کوتایی سهده ی نۆزده هه م و سه ره تای سهده ی بیستم هینایانه پتسه وه. نه گه ر به وردی سه رنجی میژووی شیعرهکانی (شیخ نووری) به دین، به تاییه تی نهو شیعرانه ی لهو سالانه دا نووسیونی که رواله تهکانی ژبانی تیدا جوولاوه، بیکومان ده گینه نهو قه ناعه ته که لوتکه ی دهسه لاتی شاعیرانه ی شیخ نووری و ته قینه وهی به هره که ی و پژانی زمانه شیعریه تازه که ی بو نهو سالانه ده گه رپتسه وه، که هۆیه کی یاریده ده ر و مه وزووعی بوو له پال هۆیه زاتییه کان که له که سی شیخ نووری-دا کۆ بوو بوونه وه، خوشی یه کییک بوو له وانه ی ده ورتکی گورج و گۆلانه ی له جۆشدانیدا گیراوه و وهک رۆشنبیرتکی هۆشیاری سه رده می خۆی ههستی به نه رکی سه رشانی خۆی کردوه.

مهسه له ی به ستنه وهی راپه رینه شیعریه که ی شیخ نووری به جموجوولی سیاسی نهو سه رده مه کارتکی زۆر پتیهسته، چونکه زمانی شیعی نهو، زمانی نهو باره تازه یه بوو که زۆرانبازی و ململانی نهو هیتانه دروستیان کرد که روو به رووی کورد بوو بوونه وه. واته شیخ نووری به زمانی نهو رووداوانه وه نووسیویه تی که ویستی گۆران له واقعیی کوردستان به ریا بکات و ژبانی نینسانی کورد بگۆرێ. نه میش له لای خۆیه وه

ویستوویه تی شیعر له کۆت و پتوهند راپسکینتی. له بهرنه وهی سهره تای داهیتان و تازه بوونه وه که ی (شیخ نووری) پتوهندییه کی به هیز و توندوتولی به جوولانه وهی سیاسی کۆتایی سهدی نۆزدهم و سهره تای نهم سهدیه وه هه بی، بۆیه تازه بوونه وه که ی زاده ی کات و شۆین و سهرده می خویه تی، وه ک شایه ت و به شدار بویه ک له رووداوه کان دهرده که وی.

«شۆرش» به ریاکردن له واقیعدا، گۆران دروست ده کات، چونکه واقیعه که به رهو باریکی باشترو پیشکه وتووتر ده بات. هیچ گۆرانیکیش به بی پالپشتی کردنی خولقاندن و داهیتان، پیره و سه متهی خۆی وه رناگری و به ناته واویش ده مینیتته وه، بۆیه هاوکی شه راسته که بۆ (گۆران) وای لی دی:

واقیع ← شۆرش ← داهیتان ← گۆران

ئهو گۆزانه ی داهیتان دهیه تتی، به کاری رووخاندن و خاپوورکردنی ئه و بنه مایانه دا که (چنژ) و (تیروانین) و (بیر) و (بۆچون) له باریکی (باو- ساند) و مه ییو ده کات به باریکی جوولاو. بمانه وی و نه مانه وی هه موو گۆرانیکیی سیاسی بۆ ئه وهی ده سه لات و سسته مه که ی وه ک خۆی به یلێتته وه (رۆشنیری باو) جیگیر ده کات، به لام داهیتان له شۆرشێ تازه ی خۆی به رهو گۆران و دروستکردنی پاشه رۆژ، به زمانیکی تازه وه به دوای ئاسۆیه کی دهرپینی تازه دا ده که ری. بۆ ئه وهی به شیوازیکی تازه وه نهم تیروانین و باره تازه یه بگریته باوه شی میهره وه. ئه و کاته پێش هه موو شتیک گۆران له هۆشیاری و تیگه یشتن و تیروانینی شاعیردا دروست ده بیت. به م جوژه (شیخ نووری) شاعیریکی خاوه ن هه لۆیسته له به رانه ر مه سه له کانی ژیان و میژوو و سهرده م و میلله ته که ی، تازه بوونه وه که شی زاده ی واقیعه که که ته عبیریکی راستگۆزانه ی لی کردوو و زیاتر له زۆرانبازییه کانی تیگه یشتوو و له په هه ند و مه ودا و سووچه دوور و نزیکه کانی کۆلیوه ته وه و نیجا له شیعردا هه ولی ته قینه وهی داوه.

شیخ نووری وه ک رۆشنیریکی پیشه وه که له سهرده مه که ی خۆی و دیارده کانی ورد بووپیتته وه و له جوولانه وه و ته کانه کانی گه یشتیب، هه ولی داوه چاک له ده وروپشته که ی خۆی تیبگات و کیشه کانی له شیعردا ئاوه ژوو بکاته وه. به م پتیه زۆرانبازییه کانی (واقیع) ی له به رانه ر هیز و توانایی شاعیری خۆی تا قی کردوو ته وه و کردوو به تی به یاسای بنه رته ی داهیتان و په ره سه ندنی، له کاتی که که قوناغه که پر بووه له زۆرانبازی سیاسی و کۆمه لایه تی و هه ر به و عه قله وه یه کتیک له داهیتانه کانی که (یه کیتی بابته)

بوو هینایه ناو شیعرى كوردى و خوځى له (یهكیتى بهیت) دوور خستووه ته وه، تابتوانی له پشت نهو (یهكیتى بابته) و ټیكه لكردنې په گهزى چیرۆك له شیعره كه دا زیاتر نهو زۆرانبازیه نیشان بدات و نه مهش له جه وه هردا - پتی زانیبى یان نه زانیبى - ههنگاو ټیكه بۆ نزیكبوونه وه له شیعرى (دراما). به شیكى زۆرى نهو كه ره سانه شی، له میژووى گه له كه ی یان له واقعی زیندووى سهرده مه كه ی خوځى وه درگرتووه، كه بۆ شاعیر ټیكى به ده سه لات و به هره دارى وهك نه م لیتواولیتو بووه له كه ره سه ی شیعر، بۆیه ههستیكى (درامى) له شیعرى (شیخ نوورى) دا دروست بووه كه خوتنه در ده ست ده داته خوتنه وه ی شیعره كانی، له نیتوان مردن و ژیان، واقعی و خهون و به ریه ره كانی كردن و كیشه له گه ل شه رخوازی و چهوسانه وه، خوځى له بهردهم نهو ملاملانیه ده ده بینى، كه نه مهش بۆ خوځى جه وه هری شیعرى (دراما) یه، ئینجا نه مه له هه ندی شیعریدا به خه ست و خوځى و به زه قى به ده رده كه وى، له هه ندیكى دیکه شیدا به ته نكى و به هیمنى سیمایه كه ی ده بینى. نه م نه زموون و تا قیكر د نه وه یه شی ټیكه له (خه یال) كردووه و خستویه تییه ناو سستمى كى ته عبیری تازه وه و به ده رپین و كه ره سه یه كى نوځیه گوزار شتى لى كردووه، نه مهش زه مینه مه زو و عیه كه ی نهو تازه بوونه وه یه كه شیخ نوورى له چاره كى یه كه مى نه م سه ده یه دا رایگه یاند، كه تا قیكر د نه وه و رووداوه سیاسیه كانی نه م میله ته ده ستى كى بالای له به ریا كرنیدا هه بوو.

وهك ده رده كه وى سه ره تای نهو تازه بوونه وه یه له بۆشه وه دروست نه بووه، نه وه نده ی گونجاندنى داهیتان و جوړى ده رپینه له گه ل نهو بارو دۆخه و ناو وه وای گونجاو بۆ ساز بووه، تا شیعریش وهك هه مو رواله ته كانی دیکه ی ژیان لهو قاوغه ی كرووشكه ی تیدا كړد بوو خوځى ده ربه تینى و نهو كه ره سانه ی شیعرى كوردى ده قى پتیه یان گرتبوو، تازه بیته وه و خوځى له شته ناشنا و مه نلوفه كان دوور بخاته وه. نهو باره سیاسیه تازه یه لهو سه رده مه دا چه مكى تازه ی هینایه پتیه وه و تپروانینی موونه وه رانی بۆ ژیان تازه كړد وه و كارتیكر دنى زۆرى به سه ر بزوتنه وه ی داهیتان به جى هیشت. به لای منه وه داهیتان و تازه بوونه وهش له بارو دۆخى سیاسى دوور نیسه، چونكه تازه بوونه وه و داهیتان پتیه ستیان به (سه ربه ستى) هه یه.

تازه بوونه وه و داهیتانه كانی (شیخ نوورى) و ته قینه وه ی كانی به هره ی له سازبوون و خوشكردنى ناو و هه وای سیاسى نهو سه رده مه داناپرت، به تاییه تى لهو سه رده مه نه دا كه خه باتى بى وچان ده كرت له پتیاو سهره خوځى و نازادى. هه رچه نده پام وایه هیچ پارت

و سیاسه‌تیک له دنیا دا نییه، بتوانی شاعیرتکی چاک دروست بکات، به‌لام زور جار هاتنه پېشه‌وه‌ی سیاسه‌تیکې پېشکه‌و تنخوازانه‌ی سهر به‌میلله‌ت و نه‌ت‌وه، به‌ه‌و‌ی خه‌بات کردنه‌ک‌ه‌ی، باریک‌ی تازه‌تر ده‌خولقی‌نن، نه‌و باره تازه خولقاوه، له لایه‌ک ده‌بیته ه‌و‌ی یارمه‌تیدانی ته‌قاندنه‌وه‌ی به‌هره‌ی خولقینه‌ران، له لایه‌ک‌ی دیکه‌شوه ده‌بیته مایه‌ی گ‌و‌ر‌پ‌ن‌ی بڼه‌مایه‌کانی نه‌ده‌ب، نه‌مه‌ش له ناستی خو‌یه‌وه جو‌ری ساتوسه‌وا کردن له‌گه‌ل نه‌ده‌ب ده‌گ‌و‌ر‌پ‌ن‌ی. چاره‌نووسی داهینانیش پېوه‌ندییه‌ک‌ی راسته‌وخ‌و‌ی به (سهریه‌ستی) یه‌وه هه‌یه و چاره‌نووسی (سهریه‌ست) یش به‌ستراوه به‌بارود‌و‌خ‌ی سیاسیی سهرده‌مه‌ک‌وه، ب‌و‌یه شاعیر ناتوانی له سیاسه‌تی سهرده‌مه‌ک‌ه‌ی خ‌و‌ی دوور بکه‌و‌یت‌ه‌وه. نه‌و ژبانه تازه‌یه‌ی باریک‌ی سیاسیی تازه دروستی ده‌کات، هه‌ستی تازه ده‌و‌روژینن و کیشه و دیارده‌ی تازه له‌گه‌ل خ‌و‌ی ده‌ه‌ی‌نن. داهینه‌ریش نه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌و باره تازه‌یه‌دا ب‌و‌یت و له ناوه‌وپا له‌گه‌لی بیت و ناگاداری هه‌موو جوولان و ته‌کانیک‌ی بیت، نه‌ک له‌گه‌ل پ‌واله‌ته‌کانی خه‌ریک بیت، نه‌م له‌گه‌ل ژبانه - معایشه - نه‌زمون‌و‌تکی له لا پیده‌گه‌یه‌نن، نه‌و نه‌زمون‌ه‌ش له‌گه‌ل پ‌وشنبیری خ‌و‌ی و تیروانینه قوول و شارستانییه‌ک‌ه‌ی تیکه‌ل ده‌کات، به‌مه‌ش ک‌و‌مه‌ل‌ن نه‌زمونی زیهنی و حس‌ی تیدا ک‌و‌ده‌بیته‌وه.

کورد له میژووی هاوچه‌رخیدا ک‌و‌مه‌ل‌ن پ‌و‌وداوی گرنگی به‌خ‌و‌یه‌وه دیوه، نه‌و پ‌و‌وداوانه‌ش پ‌ت‌ه‌وه‌ی ژبانیان گ‌و‌ر‌پ‌وه و چاوی خه‌ل‌کیان زور‌تر کردووه‌ته‌وه و کاریان له هه‌ست و نه‌ستیان کردووه. له هه‌مان کاتیشدا نه‌و پ‌و‌وداوانه کاریان کردووه‌ته سهر باری پ‌وشنبیری و شله‌قاندنی گ‌و‌مه مه‌نگه‌ک‌ه‌ی، هه‌ر نه‌و پ‌و‌وداوانه پ‌ت‌ه‌وه‌ی داهینانی نه‌ده‌بیی نه‌و سهرده‌مه‌یان گ‌و‌ر‌پ‌وه. شیخ نووری-یش نه‌و دیارده سیاسی و ک‌و‌مه‌ل‌ایه‌تی و پ‌وشنبیریانه‌ی له به‌رچاو گرتووه و تیگه‌یشتنی به‌رانبه‌ر به‌نه‌ده‌ب گ‌و‌راوه و نه‌م تیگه‌یشتنه له شیعر نووسیندا په‌نگی داوه‌ته‌وه، تاب‌توانن نه‌و ف‌و‌رمه هونه‌رییه گونجاوه بد‌و‌زیت‌ه‌وه ب‌و‌ ده‌رپ‌نی نه‌و تیروانینه تازه‌یه‌ی ب‌و‌ پ‌و‌وداوه‌کانی ژبانی نه‌و کاته هه‌بیوو. نزیک‌ی شیخ نووری له شیخی نه‌مرچ وهک خزم و چ وهک موونه‌وه‌ریک‌ی نه‌و سهرده‌مه و چ وهک که‌س‌یک که لایه‌نگیری سیاسه‌ته‌ک‌ه‌ی بووه، له‌وه‌وه به‌وردی له باره سیاسیی‌که گه‌یشتبوو، نه‌وه‌ش وهک وتمان کارتیکردنیک‌ی راسته‌وخ‌و‌ و راستگ‌و‌یان‌ه‌ی به‌سهر شیخ نووری-یه‌وه هه‌بووه. ب‌و‌یه وهک شاعیرتکی سهر به‌پ‌ت‌بازی نه‌ته‌وايه‌تی پېشکه‌و تنخواز، وای له شیخی نه‌مرچ له دوايیدا بیکاته ده‌م‌راستی خ‌و‌ی و له پ‌و‌ژنامه‌ی (پ‌و‌ژنی کوردستان) که زمانی حالی هوکمداریه‌تییه‌ک‌ه‌ی شیخ مه‌حموده، بب‌ن به‌سه‌رنووسه‌ر و نه‌ویش به‌ک‌و‌مه‌ل‌تیک و تاری

سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و میژوویی و پۆشنبیری پالپشتی لێ کردووه. نەک هەر ئه‌وه‌نده، ته‌نانه‌ت شیخ مه‌حمود له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتدا ڕێتییه‌که‌یدا کردووه‌تی به‌پراوێژکاری تایبه‌تی خوشی.

شیخ نووری زوو ئه‌و باره‌ی قۆسته‌وه‌ بۆ گۆڕینی شێوازی ته‌عبیرکردنی خۆی، چونکه‌ ده‌یزانی شێوه‌ ته‌قلیدییه‌که‌ی شیعر ده‌ستی کورته‌ و ناتوانی به‌تێروته‌سه‌لی ته‌عبیر له‌و تێڕوانینه‌ تازه‌یه‌ی بکات. به‌شداربوونه‌که‌ی به‌شداربوونیکی وێژدانییه‌ له‌گه‌ڵ جوولانه‌وه‌ی میژوو و ئه‌و بارودۆخه‌ی که‌رسه‌ هونه‌رییه‌کانی پێگه‌یاند. له‌ دوايشدا بنه‌مای داهێنان و تازه‌بوونه‌وه‌ی له‌ لای شیخ نووری دروست کرد، ئه‌ویش ئه‌و که‌شوه‌وه‌ا تازه‌یه‌ی کرده‌ هۆیه‌ک بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌شوه‌وه‌ای شیعرێ کوردی. پێتان سه‌یر نه‌بێ ئه‌گه‌ر بلیتم کۆتایی هاتن به‌جوولانه‌وه‌ی (شیخ مه‌حمود) که‌ خه‌ون و ئاواتی (شیخ نووری) و هه‌موو کوردیکی پێوه‌ به‌ند بوو، به‌دی نه‌هاتنی ئه‌و هیوا و ئاواتانه‌ و پووختانی (قه‌لای ئه‌و ئاماله‌) وای کردبێ شیخ نووری به‌خششی خۆی به‌ره‌وتی ئه‌و جوولانه‌وه‌یه‌ بیه‌ستیته‌وه‌ و له‌ دوايشدا ئه‌و که‌فوکۆل و به‌گه‌رمی چوون به‌پیر ئه‌و (تازه‌بوونه‌وه‌)یه‌ی له‌ لا کز بیست، ئه‌گه‌ر وا نه‌بویه‌ ده‌یان شاکاری دیکه‌ی بۆ به‌جێ ده‌هێشتین، ئه‌وه‌تا خۆی له‌ شیوه‌نی (شیخ مه‌حمود)ی نه‌مردا ده‌لێ:

به‌ کۆچی تۆ قه‌لای ئامالی کورد بنچینه‌که‌ی پووختا

به‌ لافاوی خه‌فته‌، شاری ئه‌مه‌ل پووی کرده‌ وێرانی

ئه‌مه‌ هۆیه‌کی سه‌ره‌کی بوو له‌ پێش نه‌خستنی داهێنانه‌کانی خۆی. له‌گه‌ڵ مردنی (شیخ مه‌حمود)یش دوو شیعرێ بۆ نووسی، یه‌کێکیان شیوه‌نه‌ و ئه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان باسی هێنانه‌وه‌ی ته‌رمه‌که‌ی و چۆنیه‌تی پێشوازی لێکردنه‌که‌ی له‌ لایه‌ن جه‌ماوه‌ری شاری سلێمانی و باسی هه‌ستی خۆی و ئه‌و خه‌ڵکه‌ ده‌کات به‌رانبه‌ر به‌و سه‌رکرده‌ قاره‌مانه‌یان.

شیخ نووری له‌و کاته‌وه‌ که‌ زانی (شیخ مه‌حمود) هیچی بۆ نه‌کرا و ئه‌و ئاواتانه‌ی بۆ کورد نه‌خشه‌ی کێشا بوو، نه‌هاتنه‌ دی و نایه‌نه‌ دی، ئێدی وه‌ک شاعیرێکی سه‌ر به‌زووتنه‌وه‌ی ڕزگاریخوازانه‌ی میللته‌تی کورد (بەلبلی ته‌بعی مه‌یلی خۆتندن) که‌م بووه‌ته‌وه‌ و پشته‌ی له‌ داهێنان و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی سارد بووه‌ته‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌و پێداگرتن و سووربوونه‌ی جاری جارانی نامینێ. سه‌روساختی له‌گه‌ڵ خۆتندنه‌وه‌ش که‌م ده‌بیته‌وه‌. ئه‌مانه‌ش کاریکی وایان لێ کرد، تاچه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌میتنی ڕوانینی بۆ تازه‌بوونه‌وه‌ قوولتر بکات و ئه‌زمونه‌که‌ی به‌پرشت و به‌ژۆینتر بێ و ورده

وردهش كهوته ناو سالانی ته‌مه‌نه‌وه، ئاده‌میزادیش هه‌رچه‌نده پۆشنبیر و داهیتنه‌ر بیت، كه له كاروانی پۆشنبیری دابرا، ئیتر ناتوانی له‌گه‌ڵ گیانی سه‌رده‌م و داهیتان بپوا و به‌رده‌وام بیت له‌ تێپه‌راندن و به‌ره‌م و به‌خششی چاكتر و چاكتر بدات و بیخاته سه‌ر خه‌رمانی په‌نج و داهیتانه‌كاني پتیشووی خۆی.

هۆی سه‌ره‌کی سنوورداری به‌خششی شیخ نووری له‌ بواری تازه‌کردنه‌وه و داهیتاندا بۆ ئه‌و هۆیه‌ ده‌گه‌رێته‌وه، هه‌موو هۆیه‌كاني دیکه له‌ چاو ئه‌مه‌یان بچووکن، چونكه نه‌گه‌ر وه‌زیه‌ دیتن و نان په‌یدا‌کردن ئه‌و ته‌نسیره‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌سه‌ر داهیتان هه‌بوايه، ئه‌وه ده‌بوايه له‌ ولاتانی جیهانی سێیه‌م حالتی داهیتان زۆر په‌ریشان بیت، چونكه كه‌س نییه‌ وه‌زیه‌ نه‌بینی و به‌دوای نان په‌یدا‌کردندا عه‌وداڵ نه‌بیت و كه‌م كه‌س هه‌یه‌ خۆی به‌ته‌نیا بۆ نه‌ده‌ب و خۆتندنه‌وه ته‌رخان کردبێ و ژبانی مسۆگه‌ر بووبێ، به‌لام مه‌سه‌له‌ سیاسیه‌یه‌كه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه به‌لای شیخ نووری-یه‌وه شتیکی زۆر گرنگه‌، ئه‌و ویستویه‌تی به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی شاعیر بیت، ئه‌وه‌نده‌ش بۆ میله‌ته‌كه‌ی هاوولایه‌یه‌کی کوردی پاک و خێرخوا بیت، بۆیه هه‌رچه‌ند توانایی و به‌هه‌ره‌كه‌ی گه‌وره‌ بووبێ، ئه‌و توانایی و به‌هه‌ره‌یه‌ی ته‌نیا بۆ شیعر ته‌رخان نه‌کردوه و هه‌ر بۆ شیعر نه‌ژباوه و خولبای سه‌ره‌تا و کۆتایی ئه‌و نه‌بووه، به‌لكو له‌ پێناوی سه‌ربه‌خۆیی و ئازادی میله‌ته‌كه‌شی ژباوه و شیعریشی وه‌ك چه‌كێك هه‌ر بۆ كێشه و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌كه‌ی ته‌رخان کردوه، نه‌گینا وه‌ك به‌شیعر و ئاسته‌ پۆشنبیرییه‌كه‌یه‌وه دیاره ده‌یتوانی وه‌ك هه‌ر شاعیرێکی دی پتی بنیته‌ ناو مه‌مله‌كه‌تی شیعر و له‌وه زیاتر نه‌یتنیه‌كاني بدۆزێته‌وه و ده‌یان شیعرێ جوانی وه‌ك (په‌پووله) و (شه‌و) و (ژبانی ئاده‌میزاد) بنووسێ. له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ ناتوانین له‌ دیراسه‌کردنی شیعرێ شیخ نووری، بارودۆخی سیاسیی کورد له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و سه‌ده‌یه‌دا فه‌رامۆش بکه‌ین. به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئه‌و تازه‌بوونه‌ویه له‌ قاوگی کات و شوێن و سه‌رده‌مه‌كه‌ی دابیرین و یه‌كسه‌ر بچینه‌ سه‌ر به‌راوردکردنی شیعه‌كاني به‌پاڤه‌پرینی شیعرێ تازه‌ی تورکی و جه‌ماعه‌تی فه‌جری ئاتای، چونكه من له‌ لای خۆمه‌وه ئه‌مه به‌لایه‌نه شه‌كێبه‌یه‌كه‌ی (تازه‌ بوونه‌وه) كه‌ ده‌زانم و لایه‌نه جه‌وه‌هیرییه‌كه‌شی به‌ستنه‌وه‌یه‌تی به‌و سه‌رده‌مه‌ی زمانی شیعرێ تازه‌ی پژاند كه‌ ئیمه‌ نه‌ختی پۆشناییمان خسته‌ سه‌ری!

نایا چاووگی پۆشنبیری شیخ نووری هەر ئەدەبی تورکی بوو؟

وەک لە پێشەوه پەنجەم بۆ ڕاگشتا، شیخ نووری شاعیرێکە گیانی تازەبوونەوی تیتدا بوو، واتە وەک مامۆستا ڕەفیق حیلمی وتووێتی: (شاعیرێکی تەجەدودپەرور) بوو. ئەم گیانی تازەییە زۆرتر لە ئەجمامی خۆتندنەوه و پۆشنبیرییهوه لە پال (بەهری شاعیری) بەدەستی هێناوه. بزوتنەوهی سیاسی سەر�ەمی (شیخ مەحمود) هاندەر و ھۆیک بوو بۆ بەریاکردنی ئەو تازەبوونەوهیە و شیخ نووری-ش هەر بەتێگەشتن و لیۆردبوونەوه و قەناعەت پێ کردنەوه دەستی دایە بەریا کردنی ئەم شۆڕشە، بەبێ ئەوهی سلی لێبکاتەوه. وەک لە بەشی پێششودا ڕوونم کردەوه، تازەبوونەوهکە دوو کارتیکردنی بەسەرەوه ھەبوو، کارتیکردنی (مەوزووعی) و کارتیکردنی (زاتی). لەوێ نەختی بەتانای لایەنە مەوزووعیەکە ھاتینە خوار، ئیستاش دەمەوێ ئەم دەلاقەییەوه لە لایەنە پۆشنبیریەکە (شیخ نووری) بکۆلمەوه و پرسیار بکەم: (نایا چاووگی پۆشنبیری شیخ نووری هەر ئەدەبی تورکی بوو؟).

ئەگەر بەوردی بەدوای چاووگ و کارتی پۆشنبیری (شیخ نووری) دا بچین، کە ئەو ئازوو قە پۆشنبیریە ھەلومەرجی ئەو تازەکردنەوه و تاقیکردنەوهیە بۆ پەخساندووه و ڕینگە بۆ خۆش کردووه، ئەو زوو دەگەینە ئەو قەناعەتە کە شیخ نووری چاووگە پۆشنبیریەکە بەتەنیا ئەدەبی تورکی نەبوو. شیخ نووری لە ناو خێزانەکە خۆیدا، باوکی وەک پۆشنبیری و شیعر ھیچ کارتیکردنێکی بەسەرەوه بەجێ نەھێشتووه، لەبەرئەوهش کە خۆی کۆرە گەورە باوکی، ھیچ یەکیک لە بڕایەکانی دیکەشی کارتیکردنیان بەسەر (شیخ نووری) یەو نییە، بەلام بەپیتی بەدواداچوون و دەمودوو کردنی ئەو کەسانە خۆم قسەم لەگەڵیاندا کردووه و دەربارە (شیخ نووری) زانیارییان داوەت، ئەوێان بۆ دەرخواستوم کە (بێخود)ی شاعیر وەک خزمیکی نزیک شیخ نووری، کارتیکردنی بەسەرەوه ھەبوو.

وەک دەزانین (بێخود)یش جگە لە شاعیرایەتیەکە زانیایەکی ناینی گەورە ئەو سەر�ەمە بوو. شیخ نووری وەک زۆر لە شاعیرانی ئەو کاتە وەک: (گۆزان، بێکەس، عەلی کەمال باپیر ناغا، ڕەمزی مەلا مارف) و چەندانی دی بەشداری گۆی گرتنی کۆر و مەجلیسەکانی بێخودی خالی بوو. هەر لەوێ چاوی بۆ دنیای شیعر کردووه تەو و

به‌شاکاری شیعی کلاسیکیمان مه‌ست بووه. دوور نییه شیعه سهره‌تاییه‌کانی پیتش سالی (۱۹۲۰) که جارئ له بهره‌ستماندا نین، به‌چاولیکه‌ری شیتوازی کلاسیکی نووسرابن و ههر له و کاتانه بردبیتیه لای (بیخود) و بۆی سیر کردبئی. وهک چۆن بهم دوااییه‌ش شیعه‌کانی بۆ ده‌خوینده‌وه، بیتگومان لیره‌دا شیخ نووری له مندالییه‌وه شیعی وتبئی - وهک خۆی ده‌لتی - له دروستکردن و پیکه‌وه‌نانی چیتژی نه‌ده‌بی و رۆشنگیری باوی نه‌و سهرده‌مه‌ی لای (بیخود) یشی به‌دوور نازانم، بۆیه نه‌و سهره‌تای به‌رچاو رۆشنکردنه‌ویه هونه‌ری زۆری بۆ مامۆستا (بیخود) ده‌گه‌ریته‌وه. شیخ نووری له حوجره و مزگه‌وتدا وهک عاده‌تی باوی نه‌و سهرده‌مه، له‌سهر ده‌ستی چهند مه‌لایه‌کی زانا و دانا خویندنی ته‌حسیل کردووه، له‌وانه: (خواجه فهندی و مه‌لا سه‌عیدی زلزله‌یی و شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی). له‌سهر ده‌ستی نه‌مانه زمانی (فارسی و تورکی و عهره‌بی) خویندووه و فیتر بووه و له کولتوری عهره‌بی نیسلا می‌قوول بووه‌ته‌وه و شاره‌زایی و ناشایه‌تی له‌گه‌ل هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیتژی و عه‌رووز په‌یدا کردووه. ورده ورده له پال به‌رنامه‌ی خویندنی (حوجره) به‌و سق زمانه ده‌ستی داوه‌ته خویندنه‌وه و موتالاکردن، گه‌لئ زووتریش به‌سهرگورشته و داستان و هه‌قایه‌ت و په‌ند و به‌یتی فۆلکلۆری و میثرووبی گه‌له‌که‌مان مه‌لاشووی هه‌لدراره‌ته‌وه. دوا‌ی نه‌وه‌ش نابئ رۆلی چایخانه‌کانی سلیمانی له بیر به‌که‌ین، که پر بوون له (به‌یت بیتژ) و (هه‌قایه‌ت خوان) و (داستان خوینده‌وه)، وهک له شوینی خۆیدا مامۆستا (نه‌حمه‌د خواجه) نه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خا، که چۆن له چایخانه‌یه‌که‌دا یه‌کتریان ناسیوه‌ته‌وه که شانامه‌یان تیدا خویندووه‌ته‌وه. که‌سپیک (وهک خۆی ده‌لتی) ههر له مندالییه‌وه ده‌ستی دابیته شیعر نووسین، دیاره ههر له زووه‌وه تامی شیعی کردووه و به‌ره به‌ره نه‌و چه‌شه و تام کردنه‌ی له لا گه‌وره بووه. شیعر نووسینه‌که‌شی وای لئ کردووه تا سالی به‌ریاکردنی بزووتنه‌وه تازه‌که‌ی موماره‌سه‌یه‌کی باشی له‌گه‌ل شیعر نووسیندا هه‌بئ و ههر له و کاتانه‌شه‌وه له‌گه‌ل لی‌کۆلئینه‌وه و دیراسه‌تکردنی شیعی شاعیرانی نه‌و سهرده‌مه خه‌ریک بووبئی.

شیخ نووری وهک خوینده‌وارتیکی زیره‌کی سهرده‌می خۆی، توانیویه‌تی به‌چیتژ و رۆشنیرییه‌که‌ی له‌که‌له‌شاعیره‌کانی پیتش خۆی ورد بیتیه‌وه و ده‌ستیشانیان بکات. نه‌وانه‌ی که له نزیکه‌وه له‌گه‌ل (شیخ نووری) دا‌ ژیاون نه‌وه دووپات ده‌که‌نه‌وه که زۆرتر خۆی له‌گه‌ل لوتکه به‌رزه‌کانی شیعی کلاسیکی خه‌ریک کردووه و (نالی) و (مه‌وله‌وی) و (مه‌حوی) زۆر به‌گه‌وره زانیوه.

وهك ناشكرابه شيعرى كوردى پيتش نهوهى له سهر ده ستى (شېخ نوورى) دا پىنگه يه كى نوئى بگريته بهر له رهوتى دريژ خايه نيدا چهند راپه رينتيكى ديكه ي بهخويه وه ديوه، نيتمه ش ليهره دا ناتوانين نهم بزوتنه وه تازه يه ي لئى دابهرين، چونكه ده ستى گرتوه و پتي بو پرووناك كردوه ته وه و زياتر پتي گه ياندوه. بهر له هه موو شتى ماموستاي گوره ي شيعر (نالى) توانيوه تي به حه قبانته ببيته رابه ر و ماموستاي قوتابخانه ي شيعرى كوردستاني جنوبي. نه گهر (نالى) توانيبيتي وهك چوئن لادينشينه كان له كاتي پايزاندا كه له كه بهرد له سهر «زهواره يئ» و «كوچه يئ» و «توله يئ» يه كان دابنين كه ده يانباته وه ناو ناويي بو نه وه ي له زستاندا كاتي به فر باري و نه و «كوچه يئ» و «توله يئ» يانه ي داپوشي پىگاكه يان ون نه كهن. (نالى) يش توانيوه تي نيشانه بو شاعيرانى پاش خوئى دابني، تا شاعيره كان پتي خوئان گووم نه كهن. به لئى (نالى) رچه و پىنگه يه كى له شيعردا ديار كرد، هه تا دنيا دنيايى و كورد مابى ده بئى بيكا ته به لگه و نمونه ي مه زنى شيعر و لاف و كه زافى پتوه ليتيدا. شاعيريكي ديكه ش كه وا دياره سه رنجى (شېخ نوورى) راكيشاوه و له مه غز و شتيازي ورد بووه ته وه نه ويش (شېخ ره زاي تاله باني) يه، (شېخ نوورى) له وتاره ره خه نييه كانيدا كه ديته سه ر باسى شتياز ده رياره ي (نالى) و (شېخ ره زاي) ده لئى: «شېخ ره زاي به به لاغت و شه عشه عه ي نه لفاز و ته نته نه ي نا ههنگ، نالى به ده حقيقي نه فكار و جيناس و نوكته سه رنجى نه وه نده مه عرووفن كه نه و كه سه ي مه راقى شيعر و نه ده بياتى هه بئى و ته ته بو عاتى شيعرى كرديي و شتيازي ته دقيق كرديي هه ر به خوئنده وه ي شيعرياندا نهم دوو نه ديبه ده سه جئ نه ناسئ»^(۱).

شېخ نوورى له و وتارهيدا كه به ناوى «له شتيازا شه خسييه ت» نووسيويه تي و ده لئى: «شتياز نه زهر به وه ي كه عيباره ته له و شكله كه نه درئى به نه فكار له هيچ زه مانى كدا ماليكى ماهيه تيكي موجه رهد نابئ، به لكو له ته ختى ته ئسيري نه و عه لائيقه دا به كه رابيته دارى ليسان و نه ده بياتن. يه عنى نه ده بيات چوئن شه خسييه، شتيازش شه خسييه. چوئن هه ر شه خستى مه خسووسى خوئى زه وقىكي نه ده بى و ته رزتيكى ته جه سوسى و ته نه كورى هه به، عه ينه ن مه خسووسى خوئى شتيازشى هه به، عه لاقه ي شتياز به شه خسه وه نه وه نده موهيمه چوئن وتمان بئى نه وه ي پرووى ره فيقه كه ت ببيني به رويشتنيا نه يناسيته وه،

(۱) رۆژنامه ي ژيان، ژماره (۴۰) ي سالى (۱۱)، (۲۸) ي ربيع الآخر ۱۳۴۵، (۱۴) ي ته شريني دووم، ۱۹۲۶، نه ده بياتى كوردى، شېخ نوورى شيخ صالح.

نووسینی یه کیکیش که زۆر خویندتهوه قابیل نییه تهرزی مه خسووسی به یانی نه ناسیتتهوه، له مانه مه قاله ی ههر موحه ریریکت دی بی ئه وه ی که ئیمزاکه ی بیینی، ده سبه جی ئه ی ناسیتتهوه» (۲).

به م شیهویه شیخ نووری له نه نجامی لیکۆلینه وه ی شیهوه و ناوه رۆک ده ستیشانی چه مکی «شیاو» مان بۆ ده کات که به «زۆر خویندنه وه» له شیاوی نه وه که له شاعیرانه ی پیش خۆی ورد بووه ته وه. له وه وه تیگه یشتووه هه موو که سیکه ی خولقیته ر پێوسته شیاوی خۆی هه بی، بۆیه ههر له سه ره تاوه به دوا ی شیاوی خۆیدا گه راوه. دیراسه کردنی شیاوی شاعیرانی پیش خۆی بۆ ئه وه بووه که نه وه شیاوه ی بۆ خۆی ده یچنی، له هی که سیان نه کات و نه بیته لاساییکه ره وه یان. که واته شیخ نووری پیش هه موو شتیک له گه ل نه ده بیاتی نه ته وه که ی خۆیدا ژیاوه و هه ولێ لی ورد بوونه وه ی داوه.

وه ک مامۆستا (ره فیق حیلمی) ده لێ: «له شیعی (کلاسیکی) به شیکه ی زوبده ی وه رگرتووه وه له سه لیکه ی نه ده بی تۆزیک فیتری (فطری) و تۆزیکیش ئیرسی (ارشی) ی خۆی خستووه ته سه ر، ئینجا چاوی به ده وری خۆیا گێراوه و شیعی شاعیره گه و ره کانی تورکی ده وری ژیا نه وه و ئینقلابی (عثمانی) به وردی خویندووه ته وه وه باش سه رنجی داوه ته مه غز و شیاوی نه ده بی تازه. به بی ئه وه ی ئه بله ق و حه په ساو دامینی دایان که وتووه، به لام له م شوێنکه وتن و په یره ی کردنه دا له وانه ناچی که لاسایی نه که نه وه. به لکو شان به شانی ئه وان پوشتووه» (۳).

له م قسانه ی مامۆستا (ره فیق حیلمی) ئه و چه ند راستیه مان بۆ ساغ ده بیته وه:

یه گه م: شیخ نووری دیراسه ی ته وا ی شیعی کلاسیکی کوردی کردووه و زوبده ی شیعی ئه و قوتا بخانه یه ی له راپه ینه تازه که یدا فه رامۆش نه کردووه.

دووم: سه لیکه ی نه ده بی تۆزیک فیتری (فطری) و تۆزیکیش ئیرسی (ارشی) ی خۆی خستووه ته سه ر. واته له شیعه رکانیدا به هره ی شاعیرایه تی تیکه ل به خویندنه وه ی به جیما وه کانی شیعی کوردی کردووه و به قوولی میرات (موروث) ی شیعی پیش خۆی خویندووه ته وه، بۆیه ده لێ: (خستووه ته سه ر) که نه مه ش ئیزافه و لی زیاد کردن ده گه یه نی.

(۲) هه مان سه رچاوه ی پێشو.

(۳) شیعر و نه ده بیاتی کوردی. نووسه ری: ره فیق حیلمی، به رگی دووم له ۱۹۹.

سپهیم: دانه بران له نهدې دهورو پښت به هڅی نو زمانانې زانیو به تی و په نجره کړنده و به سهر نهدې گهلانی دراوسئ. به تایبه تی نهدې تورکی تازه.

چوارهم: سهر نجره دانی نو نهدې تازه و سود وهرگرتن له شپواری شیعره تازه کان به پښه گې (وهرگرتن) و (به خشین)، که نهمهش بو خوی کاریکی زور پتیرسته بو خره تی نهدې نه ته وایه تی په سهر و به پتیرچه وانه و نهم هه نگاهه به لاسای کړنده و نازمیردرئ، نه ونده به تازه کړنده وای که شوه وای نهدې به که مان داده نرئ و هر میلله تیک بیه وئ به ره و پتیرخستنی لایه نی شارستانی و ژوار هه نگاهه بڼی، ناتوانی نهم په نجره کړنده و به سهر تاقی کړنده وای هه موو گهلان پښتگویی به خات، چونکه تاقی کړنده وای هه موو گهلان نه لقه به کی له یک دانه پچراوه، له روپه روپوونه وای چاره نووس و پاشه پوژی ناده میزاد.

پنجم: نه نکید کړنی ماموستا (په فیک حیلې) له سهر نه وای که شپخ نووری له و به پوهی کړن و شونکه و نه دا، له وانه ناچئ که لاسایی ده که نه و، به لکو به پتی رای خوی- که رایه کی له راستییه و دوور نییه- شان به شانی نه وان پوښتووه. نهم بیرو رایه ماموستا (په فیک حیلې) نه و ده که یه نن که (شپخ نووری) پتیش نه وای سهرنجی نهدې تازه تی تورکی بدات، تیر تیر له کاریزی شیعره و نهدې بیات و فولکلوری نه ته و ده کی خوار دوه ته و.

شپخ نووری هر له و کاته شیعره کانی (مهوله وای) خوتند ووه ته و، هزی به شپواری کړد ووه. نه و ته تا خوی ده لئ: «نووری له هه موو شوعه رای کور داند و ردی فیکر و نیجادی شاعیری شه هیر (مهوله وای) زور په سند نه کات» نهم په سند کړنده (مهوله وای) له ناو شاعیرانی کورد له لایه که زه و به رزی شپخ نووری ده که یه نن، له لایه کی دیکه شه و دیراسه شپوازه کی کړد ووه و له قوتا بخانه تازه که یدا سوودی لئ وهرگرتووه چ و هک (کیش) و چ و هک هه وینی (پومانسییه ت). تووی نو پومانسییه ته شی هر له لا ماوه و پښه گې بو خوش کړد ووه، بو ته قینه وای نو هز و ناره زووه خنکاوه ناخی. هر له و کاته و که به هڅی زمانی تورکی ناگاداری شیعری تازه تی تورکی بو، به تایبه تی شیعری (جهماعه تی فجری ناتی) و هک ماموستا (په فیک حیلې) نووسیویه تی: «به بڼ نه وای نه بله ق و حه په ساو دامینن دوایان که و تووه» هڅی نو هوش هر ناسینی (مهوله وای) یه پتیش نهدې تازه تی تورکی.

راسته (شپخ نووری) له کار تیک کړنی نهدې تازه تی تورکی به دوور نه بووه، به لام له

سهره تاوه (مهولهوی) کارتی کردنی به سهره وه به جی هیشته وه بۆ سهوز بوونی تۆوی (رۆمانسیهت) له لای. بهر له وهی له کاریزی رۆمانسییه تی شیعی تورکی بخواته وه، تینویتی خۆی له کاریزی رۆمانسیه ته که ی (مهولهوی) شکاندوه. که (مهولهوی) به حه قیانهت سهره تای قوناغی رۆمانتیکه و زۆریه ی په گهزه کانی رۆمانتیک له شیعه کانیدا په گاژۆ بووه. له گه ل خوتنده وهی شیعه کانی مهولهوی له لایه ن (شیخ نووری) یه وه ناشنایه تییه کی رۆحی له گه لدا په یدا کردوه. لیته دا لیتوته ره وه ناتوانی یه کسه ر (شیخ نووری) به وه تاوانبار بکات، گوایه قۆیه ی له شیعی تازه ی تورکی کردی. شیخ نووری ته واو له ناو شیعی کوردیدا کولاوه، ئینجا که زمانی (تورکی) باش زانیوه شاعیره به ناوبانگه کانی نه و سهرده مه ی تورکی ناسیوه و له سه ر شتوازی جه ماعه تی شوعه رای فه جری ئاتی وه ستاوه و شیعی شاعیرانی وه ک: (نامیق که مال) و (توفیق فیکره ت) و (جه لال ساهیر) و (عه بدولحه ق حامید) ی خوتنده وه ته وه. له سه ر وه ستانه که ی، وردبوونه وه یه له شتواز و ته رزی نووسینیان. نه وانه ی به لاساییکردنه وه ی داده نیتن، پتیوسته که میک به رانه ر به قسه که یان خاوه نی لیپرسینه وه بن و هه ر قسه نه بیت و به س، چونکه نه مه پتیوه ندیی به نه ده بی به راوردکاریه وه هه یه، به راوردکردنیش زیاته ر پتیوستی به به لگه و نمونه هینانه وه هه یه. له لای منیش خوتنده وه ی به ره مه ی شاعیرانی گه لانی ده رودراوس و سوود وه رگرتن له تا قیکردنه و یان کارتیکی پتیوسته و هه قیکی ره وای هه موو شاعیریکه، بۆ دروست کردنی شه خسییه تی شیعی خۆی و دۆزینه وه ی شتوازی تاییه تی بۆ خۆی، ئینجا به هۆی زانیی زمانی فارسییه وه خه ریکی مو تالا کردنی نه ده بیاتی فارسی بووه و له رتگه ی نه و خوتنده وه یه، بیتجگه له «گولستان و بوستان» که له حوجه دا ده خوتندری، شاعیره گه وه رکانی ناسیوه و له سه ر شتواز و دنیا ی په لکه زپینه بی هه ره که یان وه ستاوه، له م شاعیرانه: «که لیمی هه مه دانی و نیزامی گه نجه وی و فیرده ووسی و خه بیام و سه عدی و حافز» له دواییشدا کتیبیتیکی له سه ریان نووسیوه و به ره مه ی زۆریه ی نه و شاعیرانه ی له و کتیبه یدا وه رگتپاوه که جاری نه و کتیه - دهنگی هه یه و پهنگی نییه -. له نه جمای نه و هه موو وردبوونه وه و گه شت و گه ران و به دوا داچونه دا، گیانی تازه په روه ری، خۆی به سه ریدا سه پاند و داگیری کرد، بۆیه که سی (شیخ نووری) به زه مینه یه کی به پیت زانی بۆ چرۆ ده رکردن و سهوز بوون و به رگرتن.

شیخ نووری وه ک شاعیریکه هۆشیار و پروناکبیری سهرده م، زانی نا کرئ شاعیر خۆی لاتهریک بگری و هه موو ده رگا و په نجه ره یه ک له سه ر خۆی دا بخوا و به ته نیا له سه ر نه زموون

و تاقیکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی پانه‌وه‌ستا، چونکه ده‌یزانی ناو و هه‌وای ژووره‌که‌ی بۆگه‌ن ده‌کات، بۆیه‌ پووێ کرده‌ په‌نجهره‌کان و به‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌ی گهلانی ده‌رودراوسنی په‌نجهره‌کانی کرده‌وه، به‌تیگه‌یشتنێکی قوول له‌ کێشهی (وه‌رگرتن و به‌خشین) (*). نه‌و تاقیکردنه‌وانه‌ی له‌ خۆیدا گوشتی و چۆراندییه‌ ناو تاقیکردنه‌وه‌ی شیعرێ خۆی و سه‌ره‌تای پاپه‌رپینی شیعرێ کوردی نوێمان، له‌ نه‌جای نه‌و روانین و تیگه‌یشتنه‌ گزنگی دا. نه‌و کارێزه‌ رۆشنییریانه‌ هه‌ر هه‌موویان پێگه‌یان بۆ شاعیر خوش کرد، هه‌لومه‌رجی تازه‌کردنه‌وه‌ی تێدا دروست بێ و تۆوی تازه‌بوونه‌وه‌ی تێدا بروی، شاعیر هه‌رچه‌ند به‌هه‌ر دار بیت، نه‌گه‌ر نه‌توانی وه‌ک هه‌نگ شیه‌ی گوڵی شاعیرانی دیکه‌ هه‌له‌مه‌ژی و سوودیانی لێ وه‌رنه‌گرێ، ناتوانی به‌یه‌ره‌ رووته‌که‌ نه‌جای باش به‌ده‌سته‌وه‌ بدات، نه‌وه‌تا (پۆل ئالیری) ی شاعیری گه‌وره‌ی فه‌ره‌نسا ده‌لێ: (هیچ شتی هینده‌ی هه‌لمژینی بیروپرای خه‌لک په‌سه‌نایه‌تی نووسه‌ر ده‌رناخا، شیر ته‌نها چه‌ند کاوړتکی هه‌زم کراوه‌ و هه‌یچی تر) (٤) که‌واته‌ نه‌گه‌ر شیخ نووری سوودیشی وه‌رگرتی، نه‌و زیاتر ته‌نکید له‌سه‌ر په‌سه‌نایه‌تییه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی شتیکی تازه‌ی هه‌ناوه‌ته‌ ناو نه‌ده‌بی کوردی و به‌م کاره‌شی زیاتر نه‌ده‌بی نه‌ته‌وایه‌تی ده‌وله‌مه‌ند کردوه‌.

نه‌وه‌ش به‌دوور نازانم شیخ نووری له‌ ژبانی خۆیدا چه‌زی له‌ شیعرێ جه‌ماعه‌تی (نه‌پۆلۆ) و (مه‌هه‌جر) کردبێ. شیعرێکی (ئیلیا نه‌بوو مازی)یشی کردوه‌ به‌کوردی، هه‌رچه‌نده‌ شیعه‌که‌ میژووی به‌سه‌روه‌ نییه‌، تا بزانی که‌ی وه‌ریگه‌تپاوه‌، به‌لام پێ ده‌چی له‌ پاش چله‌کانه‌وه‌ کردبیتی به‌کوردی، نه‌مه‌ش نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێ زووتر شیعرێ نه‌مانه‌ی خۆتندبیته‌وه‌ و ناگای لێیان بووبێ، بۆیه‌ (شیخ نووری) له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ هه‌لگری (بیری نوێ) بووه‌ و له‌ هه‌موو بیروپرایه‌کی پێشکه‌وتوانه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی ناگادار بووه‌ و به‌پیر هه‌موو

(*) له‌ دوا‌ی به‌چاپ گه‌یاندنی دیوانی نه‌م شاعیره‌ و له‌ سایه‌ی بیهینی شیعه‌کانی شیخ نووری، باری نووسه‌ر کاک نه‌حمه‌د تاقانه‌ که‌ توڕکیزانێکی باشه‌ به‌دوو ژماره‌ له‌ گوڤاری پامان-ی ژماره‌ ٤١ - ٤٢) دا به‌ناوونیشانی (توفیق فیکه‌رت و شاعیره‌ نوێخوازه‌کانی کورد) بۆیه‌که‌م جار به‌راوردیکی له‌ نێوان چه‌ند شیعرێکی شیخ نووری و توفیق فیکه‌رت کرد که‌ له‌ دوا‌ییدا به‌کته‌یبه‌ش له‌ چاپی دا. نووسه‌ر هه‌ولی داوه‌ زانستیانه‌ و له‌ نه‌جای به‌راوردکردنی شیعرێ نه‌م دوو شاعیره‌ نه‌م کاریگه‌رییه‌ پوون بکاته‌وه‌.

(٤) نه‌ده‌بی به‌راوردکاری - عه‌زیز گه‌ردی - له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ١٩٧٨ -

جو لانه وهیه کی نه ده بی تازه وه چووه.

هه رچه نده (شیخ نووری) له زووه وه به هره شیعره ته قیوه ته وه و دهستی داوه ته شیعر نووسین، به لام شیعره ته وه قوناغه سه ره تاییه یی سه رجه م بزر بووه و شیعره سالانی بیست و سه روو تریش، نه وه نده یی ده رفه تی بۆ لوا بی و سیاسه تی نه وه سه رده مه ږنگه ی پی دایق بلاو کراونه ته وه، نه مه ش بۆ خوی ژور بریاری په خنه یی هه لده وه شینیت ته وه، چونکه که سیک له وه ته مه نی مندالی و می ردمند الیه دا موماره سه ی نووسینی شیعره یی کردب، گومانی تیدا نییه شیعره کانی له سه ر دا بونه ریتی باوی نه وه سه رده مه نووسیوه، نه و جا بمانه وی و نه مانه وی شیعره یی نه وه قوناغه سه ره تاییه یی ده بی موزکی لاساییکر نه وه ی پتیه دیار بی. هه رچه نده شیعره کان له بهر ده ستدا نین، به لام شاعیر له و جوړه سه ره تایانه وه، به هره که ی گه وه رش بیت، ناتوانی به هو ی پتیه گه یشتنی که ره سه ته ی ده رپین و تیروانی شیعره یی به کسه ر شیعره یی بالای دوور له لاساییکر نه وه بنووسی، نه مه ش له بهر کامل نه بوون و پتیه گه یشتنی که ره سه ی ده رپینه کانی.

شاعیر ژور جار به رانه ر (ده رپین)، (لیکدانه وه ی ده روون) و (قسه ی زمان) ی له یه کتر دوور ده که ونه وه، بویه په نا ده باته بهر شاعیره یی دیکه جوانتر و گه وه تر ته عبیری کردب و تینوویتی کو له واری ته عبیری خوی پی ده شکیتنی، لیته دا شیخ نووری نه گه ر شاعیره یی لاساییکه ره وه رش بیت، نه وه له و قوناغه سه ره تاییه یی لاسای کر دووه ته وه، له دوی نه وه بهر بهر به هره که ی پتیه یان دووه و ږوشنبری شیعره یی و موماره سه کردن، که ره سه کانی زیاتر له لا پتیه یان دووه. له و شیعرانه شدا که ده ست نیمه که وتوون و له ږوژنامه کانی دوی سالانی (۱۹۲۰) بلاوی کر دوونه ته وه، نه وه نه که به ته نیا ده نگی راسته قینه ی شیخ نووری ده بین و به شاعیره یی لاساییکه ره وه ی نازانین، بگره نه گه ر به چاو یکی مه و زووعیانه وه سه یری به ره مه ی سه ره تایه ی شاعیرانی دوی خوی بکه ین، نه وه بومان ده رده که وی که هیچیان سه ره تاکه یان له کار تی کردنی شیعره کانی (شیخ نووری) دوور نه بووه، نه م کار تی کردنه ش له وتاری تاییه تی و سه ره خو دا ده توانین ده ستی شان بکه ین.

خویندنه وه یه کی وردی نه و شیعره سه ره تاییه یی شیخ نووری که له ږوژنامه ی (پتشکه وتن) و (ژبانه وه) و (ږوژی کور دستان) دا بلاو کراونه ته وه، نه وه مان بۆ دوو پات ده که نه وه که شاعیره یی که خاوه نی به ره و توانایی شاعیر یی و ده نگی جیاوازی خو یه تی. نه و ده نکه له شیعره یی کور دیدا نییه و لاسای هیچ شاعیره یی نه کر دووه ته وه له گه ل نه و

پرایه‌ی (د. کامیل به‌سیر) یش یه‌ک ناگرمه‌وه که نووسیویه‌تی: (له هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی بیتگانه به‌گشتی و تورکی به‌تاییه‌تی که ره‌سه‌ی به‌ریاکردنی بزووتنه‌وه‌که‌ی به‌چنگ نه‌هیناوه)^(۵) چونکه وه‌ک روونم کرده‌وه موترویه‌کردنی نه‌ده‌بی نه‌ته‌وایه‌تی و سوود وەرگرتن له سه‌رچاوه‌ی بیتگانه به‌خه‌وش ناژمێردی، با له‌گه‌ل ئه‌و پرایه‌شی بم که ده‌لتی: (هۆشیاران هه‌ستی به‌مۆری لاساییکردنه‌وه له هۆنراوه‌ی دێزینی کوریدا کردووه و ناگای له هۆیه‌کانی بووه و پتگای تازه‌کردنه‌وه‌ی زانیوه و مه‌به‌ستی هونه‌ری و ناوه‌روکی له‌م تازه‌کردنه‌وه‌یه‌ی ده‌ستیشان کردووه و ئه‌مجا به‌ریاری بزووتنه‌وه‌که‌ی داوه)^(۶).

له سالی (۱۹۲۰) دا که به‌سه‌ره‌تای تازه‌بوونه‌وه‌که دانراوه چوار دانه شیعی (شیخ نووری) مان له‌به‌ر ده‌سته که ئه‌ویش له پۆژنامه‌ی (پیشکەوتن) ی سالی (۱۹۲۰) دا بلاوکراونه‌ته‌وه. ئه‌و کاته‌ش ته‌مه‌نی (۲۴) سال بووه، ناچیتته عه‌قله‌وه (شیخ نووری) پیش ئه‌و ته‌مه‌نه بی به‌ره‌م بووبی. وه‌ک خۆشی ده‌لتی: (زۆر مندال بووه که شیعی وتووه). که‌وا بوو به‌ره‌مه‌می مندالی و می‌ردمندالی و لاویتییه‌که‌ی تا ده‌گاته ته‌مه‌نی (۲۴) سالان له‌ناوچووه. وه‌ک ده‌رده‌که‌وی کولتوری عه‌ره‌بی ئیسلامی، به‌هۆی خۆتندنی له‌حوجره که خۆتندنی باوی ئه‌و سه‌رده‌مه بووه و قوولبوونه‌وه له ناو ئه‌و کولتوره، وای کردووه وه‌ک ئیشاره‌ت پێدان ئه‌م رۆشن‌بیرییه له شیعه‌کانی شیخ نووری ده‌رکه‌وی، هه‌ندێ جاریش ته‌میکێ سۆفیانه به‌ته‌نکی له‌سه‌ر رووی شیعه‌کانیدا خۆی بنویستی، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه (خۆتندنه‌وه) کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری و رۆشن‌بیری نه‌بووه له لای، به‌لکو له‌گه‌ل ئه‌و رۆشن‌بیرییه تیکه‌ل بووه و به‌قوولی چووته بنجوناوانی و کردوویه‌تی به‌به‌شیک له تیروانین و تاقیکردنه‌وه‌ی شیعی خۆی، وه‌ک له‌م چوارینه‌دا ئه‌م ته‌مه سۆفیانه‌یه ده‌بینین:

نووریکه که دیده، هه‌ددی بینینی نییه
ناگر له به‌را به‌ری ئاوا تینی نییه
زه‌رپاتی سیفاتی زاتی پر که‌ون و مه‌کان
نابینرێ به‌دیده‌یه، که دوور بیننی نییه

(۵) شیخ نووری شیخ سالح له کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی ویژه‌یی و په‌خنه‌سازیدا - د. کامیل حه‌سه‌ن عه‌زیز

به‌سیر- له چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری عیراق (ده‌سته‌ی کورد) به‌غدا، ۱۹۸۰ ل ۸۴.

(۶) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو ل ۸۴.

شیخ نووری وهک له کاریگه‌ری کولتووری ئیسلامی دوور نه‌بووه، عه‌قیده‌ی ئاینیشی به‌هێز بووه. شیعره‌کانی له‌ گه‌ڕان به‌دوای پاکیتی و باسی مردن و عه‌ده‌م و گۆڕ و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ خۆشییه‌ ساته‌وه‌ختیه‌کانی ژبان و جیهانه‌ ماددیه‌که‌ی و ڕوواله‌ته‌ خه‌له‌تینه‌کانی بێهه‌ش نه‌بووه!

ئه‌مه‌ش بۆی هه‌یه‌ دیوتکی دیکه‌شی هه‌بی که‌ لیتره‌دا وه‌ک په‌نجه‌نوما کردن ده‌بخه‌ینه‌ ڕوو، ئه‌و دیوه‌ش ئه‌وه‌یه: زۆر جار ڕووکردنه‌ نووسینی ئه‌و جوۆره‌ شیعرانه‌ له‌ ئه‌نجامی هه‌لچوون و داچوونی ئه‌و شاعیرانه‌وه‌ سه‌ره‌ه‌لده‌دا که‌ له‌ ژبانیا‌ندا ڕوو ده‌که‌نه‌ له‌زه‌تی دنیا‌یی. وه‌ک ده‌زانین شیخ نووری له‌ ژبانیدا مه‌یخو‌ریش بووه، عه‌قیده‌ی ئاینیشی تیدا بووه، په‌چاوکردنی لایه‌نه‌ ئاینیه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌یه‌ ئوخ‌ژن و ئارامی به‌ده‌روونی خۆی بدا، چونکه‌ له‌زه‌تی دنیا‌یی به‌لای خۆیه‌وه، له‌زه‌تییکی له‌ ناوچوو و ڕاگوزاره‌، به‌لام ئه‌م جوۆره‌ شیعرانه‌ (هیوای) پێ ده‌ده‌ن.

به‌هه‌رحاله‌ شاره‌زایی و ئاگاداری شیخ نووری له‌ میژوو و فۆلکلۆر و ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ی، یان خو‌تندن و دیراسه‌کردنی کولتووری عه‌ره‌بی ئیسلامی و شاره‌زایی په‌یداکردنی له‌ مه‌سه‌له‌ی عه‌رووز و هونه‌ره‌کانی په‌وانبێژی، ڕێگه‌ی لیئاگرۆ په‌نجه‌ره‌ به‌سه‌ر ئه‌ده‌ب و ڕۆشنبیری بێگاناندا بکاته‌وه، به‌تایبه‌تیش بۆ که‌سیک که‌ هه‌ز له‌ فێربوون بکات و زمان‌ی گه‌لانی ده‌وروپشت بزانی. له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ شیخ نووری تا مردووه‌ ده‌ستبه‌رداری ڕۆشنبیری گه‌لانی دراوسێ و دنیا نه‌بووه و لییان دانه‌پراوه‌ و به‌به‌رده‌وامی له‌گه‌ڵ ڕۆشنبیری گه‌لانه‌دا ژیاوه‌ و په‌یتا په‌یتا ئه‌و به‌ره‌مه‌می به‌دلی بووبێ وهریگێپراوه. له‌ ئه‌نجامی ئه‌و ڕۆشنبیرییه‌ فراوانه‌ی (شیخ نووری) توانی زمان‌ییکی تازه‌، بۆ قوناغ‌ییکی تازه‌ له‌ ژبانی مه‌یله‌ته‌که‌ماندا بدۆزیته‌وه‌ و پێی بنووست. ئه‌و تازه‌ بوونه‌وه‌یه‌ش وه‌ک ڕوونم کرده‌وه‌ په‌گوریشه‌ی هه‌یه‌ و به‌ته‌نیا (ئه‌ده‌بی توورکی تازه‌) نییه‌، به‌لکو پێش ئه‌وه‌ له‌سه‌ر شانی (مه‌وله‌وی) و (نالی) ده‌ستی پێ کردووه‌ که‌ له‌ ناو به‌هره‌ و ڕۆشنبیرییه‌که‌یدا شو‌ینی تایبه‌تی بۆ ته‌رخان کردبوون. ئینجا ڕۆشنبیری شیخ نووری له‌ حو‌جره‌ و خو‌تندن له‌سه‌ر ده‌ستی کۆمه‌ڵه‌ مه‌لای زانای ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و له‌ پاشان ڕووکردنه‌ خو‌تندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی توورکی و فارسی و ته‌نانه‌ت (مه‌ه‌جهر) و (ئه‌پۆلۆ)ش به‌شێوه‌یه‌کی که‌م یا زۆر جیتی سه‌ره‌نجی شیخ نووری بووه، ئینجا (له‌سه‌ر ئوسوولێ غه‌رب) شیعرێ و توه‌ وه‌ک خۆی نووسیویه‌تی. ئه‌م پرایه‌ش بۆ خۆی ده‌یسه‌لمێنی که‌ تا‌قه‌ سه‌رچاوه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب و ڕۆشنبیری توورکی) نه‌بووه، به‌لکو ئه‌ده‌بی توورکی تازه‌ش له‌ ژێر کاریگه‌ری ئه‌ده‌بی تازه‌ و

راپه پینی شیعرى نه ورووی شیعرى خویان تازه کړدووه ته وه و کومه لى شاعیرى نوځوازی
 تورک جه ماعه تی (دیوان) و (شوعه رای فحری ناتی) یان پیکه وه ناوه. به دووری نابینم
 (شیخ نووری) به هوی شاره زایی له زمانى تورکیدا، جگه له شاعیرانى تورک ناگای له
 نه دهب و شیعرى نه وروپاش بووی و بیرو پای په خنه یی روشنبیره کانیاى خوتند بیت ته وه.
 نه مانه تیکر ا بنه مای تازه بوونه وه یان له لای دروست کړدبى. له م دوو به شه دا نه وه مان بو
 دهرده که وى، تازه بوونه وه له سهر ده سستی شیخ نووری ته نیا کاریگه رى نه ده بى تورکی تازه
 نه یه پناهیه ناو مان وه، به لکو کومه لى هوی خودى و مه وزووعى له پشتى بوون و بوونه
 سهرچاوه ی دامه زړاندنى سهره تای شیعرى کوردی تازه به خشمان!

بۆنەى ژنەينانى شىخ قادرى حەفید - ۱۹۲۲

وەستاوھکان: قادر ئاغای حاجى مەلا سەعید، عەبدولقادر سەعید (قالەى نایشەخان)،
سالىخ زەكى ساجىبقران، عىززەت بەگى وەسمان پاشا، سەيید نوورى نەقیب، محەمەد
ئاغای ئاوپرەحمان ئاغا، شىخ محەمەدى گولانى.

دانىشتووی پىزى دووھم: ئەحمەد موختار جاف؟، حەمەسەعید بەگى حەمەرەشىد بەگ؟،
فایەق کاکەمین.

دانىشتووی پىزى یەكەم: عەبدوللا عادىل ئەفەندى، شىخ نوورى شىخ سالىخ، عەبدوللا
عەونى، شىخ محەدینى شىخ رەشىد.

شیخ نووری شاعیری ئەزموون

شیخ نووری شاعیرێکی داھێنەر و نوێخوازە، ڕۆشنبیریەکی ھێچی لە داھێنانەکی کەمتر نییە، ئەگەر زۆر بالاتر نەبێت. ئەو ڕۆشنبیریەکی شێخ نووری لە شیعەر نووسین و بەردەوامبووندا ھەناسەی درێژ کردووە. ئەگەر شاعیری چاک بریتی بێت لە (بەھرە + ڕۆشنبیری + ئەزموون و مەشقکردن لە نووسینی شیعەر) ئەو شێخ نووری زۆر لەو ڕەگەزانەو نزیكە، چونکە ئەویش شاعیرێکە توانست و بەھرە لە گەڵ ڕۆشنبیری و خۆندنەو و ھەولی خۆ پێگەیاندن گونجاندووە، تا توانیویەتی (خەیاڵ)ی شاعیرێکی بەدەسەلاتی دەسکەوتی و بەروانینێکی فراوان و ھەمە لایەنەو ھەروا نیتە ژيان و لە گۆشە نیگای بۆچوون و خەیاڵی خۆ لێکێنەرانی خۆیەو ھەری بکات، ئەمە حەقیقەتێکە ئەگەر لە چەند شیعریکیشیدا ھاتبێتە دی، کەس ناتوانی لاری لێ ھەبێ، یان گومان لە بەھرە و توانایی و بەخششی بکات.

شیخ نووری ناوی شاعیرێکە لە ناو دەیان شاعیردا لێکۆڵینەو و قەلەمی زانستی لە بەرانبەریدا دەبێ بوەستی، لەبەرئەوێ سەرەتای ڕاپەرینێکی گەورە و تەکانێکی بەھیزی شیعری کوردی ناوچەیی سولەیمانی پێ دەستنیشان دەکەیت. سالتیک بەر لەوێ شێخ نووری ئەو سەرەتایە دابنێ، ڕاپەرینێکی سیاسی لە سەرتاپای کوردستاندا دەستی پێکرد و بۆیە کەمین جار دەرگای ھەلمەت و ھێرش بردنی چەکداری بۆ گەلی عێراق لە تیکۆشانی جەماوەریدا خستە سەر گازەرای پشت. وەک لە شوێنێکی دیکە ئەو کتێبەمان وتمان، ئەو ڕاپەرینە بوو ھۆی ھەلەکاندنێ کۆمەڵێ بنەمای سیاسی و کۆمەڵایەتی و کۆمەڵێ بنەمای تازە جێگەیان گرتەووە. ھۆی سەرەکی ئەو ڕاپەرینە جەماویریە و ھۆشیاربوونەوێ خەلکی بوو لە کوردستان، چونکە ھەستی نەتەواوەتی زیاتر لە لایان چەکەری کردبوو و ھەستیان بەچەوسانەو و ژێردەستەیی خۆیان دەکرد. ئەمەش لە سایە ئەو گۆڕانە بنەرەتییانەو بوو کە سەریاکی جیھانی گرتەووە لە زۆر لاوہ خەباتکردن لە پێتاوی سەرەخۆیی و یەکسانی و مافی پەروای ئەو میلەتە ھاتە کایەو. ئامانجی زۆری ئەو شوێشانەش لە جەوھەردا یەکی دەگرتەووە و دەبوو یەک زنجیرە لە یەک دانەپچراو لە خەباتی ھاوہەشیاندا بۆ دەرچوون لە چنگی ئیمپریالیزم و داگیرکەرەکان، کە خەریکی ژێردەستە کردن و دەستەمۆکردنی ئەو گەلانە بوون. شوێشی پرگاریخووانە

گهلانیش له جه وهه را دهستنیشان کردن و پهنگ پشتنی چاره نووسی خویان بوون به دهستی خویان. کوردیش یه کییک بوو لهو نه ته وانه، که له چاره کی یه که می نهو سه دهیه دا که وته خهبات بو نهو مه بهسته و قوربانیدان له پیناویدا. سه ره تای نهو سالانه ی که دهوله تی عوسمانی نه ژنوی دادا و له پوره و کوه و میلله تانی سه ره به نیمپراتۆریه ته که یان که وته خویان، تا نهو بوو خویان و هاوپه میانه کانیان جهنگه که یان دۆراند.

له سالی (۱۹۱۷) ئینگلیز هاته عیراق، به هاتنی نهوان گهلانی عیراق به گشتی و کورد به تاییه تی زوو له فاک و فیکیان گه یشتن، بۆیه وهک «د. ن کوتلوف» میژوونووسی به ناوبانگی رووسی نووسیویه تی: «گهلی کورد به وهی که له پاپه پینی ۱۹۱۸-۱۹۱۹ دا پیشه نگی جوولانه وهی گهلی عیراق بوو نه خشیکی گرنگی له ناماده کردنی پاپه پینی سالی (۱۹۲۰) ی عیراقددا دیاری کرد». ههر لهو کاته وه پاپه پینی جه ماوه ری به سه ره کایه تی رابه ری بزوتنه وه (شیخ مه حمود) ی نه مر دژی دهسه لاتی داگیر که رانی تازه دهستی پیکرد، شیعی کوردیش که وته ته کاندنی نهو ته پوتۆزه ی چهند سال بوو به بالایه وه نیشتبوو، بزوتنه وه کهش له سه ره دهستی یه کییک له موونه وه ره کانی نهو سه ره دهه چاری بۆ ژیان کرده وه، که نهو موونه وه ره له نزیکه وه ناگای له باری سیاسی و کۆمه لایه تی و رۆشنبیری میلله ته که ی خۆی و ده ورپشته که ی بوو، نهو بوو شیخ نووری دهسته پیشخه ری کرد له نووسینی شیعی تازه و له لاپه ره تازه کانی نهو میژووه تازه یه دا جینگه ی شیایوی بۆ کرده وه.

میلله تی کورد ههر له یتگی زانینی زمانی تورکییه وه ناگاداری بزوتنه وه ی سیاسی و نه ته وه یی گهلان نه بوون، موونه وه ره کان ههر لهو ده لاقیه وه له سه ره تاقیکردنه وه ی شیعی تورکی وهستان و تام و بۆ و هه ناسه ی شیعی هه نده رانیشیان ههر له په نجه ره ی نهو زمانه وه بۆ هات. شیخ نووری وهک نووسیویه تی: «نهو ی ئینقیلابی به سه ره نه ده بیاتی کوردیدا هیناوه و له سه ره ئوسولتی غه رب شیعی وتوه، نوورییه». بیتگومان شیعی تورکیش له ژیر کارتیکردنی پاپه رینه کانی شیعی نه وروپا، شیعی خویان تازه کرده وه، به شیک ی زۆری نهو شیعه تازانه و بیرو را په خه ییه کانیان کردوه به تورکی، نهوانیش ورد ورد که وتونه ته خوتندنه و یان و سوودیان لهو ته وژمه تازه یه وه رگرتوه. شیعی کوردیش به پیتی نهو بارودۆخه ی بۆی په خسابوو، به هۆی (شیخ نووری) خرپنی تازه کرایه ناو ده ماره کانییه وه.

هۆی سهرهكى سهپاندنى ئهم بزوتنهوهيه بۆ نه مان و پرووخانى ئهو كۆله گانه دهگه پێتهوه، كه له رووى سياسى و كۆمهلايه تى و پۆشنبيرى كۆمهلتى كوردده وارى پێتهو بهند بوو، پرووخانى ئهم كۆله گانهش خۆ رانه گرتنيانه له بهردهم تهوژم و شالاوى ئهو بزوتنهوه تازيه. ئهم بزوتنهوه سياسيه تازيهيه له كوردستانى عيراقدا بهرپا بوو له خۆيهوه سهرى هه لئه دا، به لكو به هۆى كۆمهلتى بارودۆخى مهوزووعى و خۆبى هاتنه گۆژى، ئه ویش له لای خۆيهوه كاریكى وای كرد كه شيعرى كۆله گه یی - كلاسیكى خۆی له بهردهم ئهو پاته كان و ههژانه قوول و گهوره يه رانه گری، بگره ئه ویش وهك چهكیكى خهباتكردن و گهوره كردن و ههلايسانى زیاتری (مهسهله) نه تهوه یییه كه پزایه ناو پرووبارى خهباتى سياسى و هه ره له وه نه زموونى شيعرى تازه كه وته وه، به لام له سه ره ده ستى كه ستيك كه هه لومه رجى ئهو تازه كرده وه يه ی تیدا بوو، تا بتوانی پۆشنبيرى باوى ئهو سه رده مه رهت بكاته وه و به شتیه یه كى تازه تر له ئامانج و چه مكى شيعر تى بگات.

پاستیه كه ی تا ئیستا كه له به ره نه نووسینی میژووى نووسینی شيعره كانى شیخ نوورى، یان به هۆى ده ست نه كه وتنى كۆمه لتيك شيعرى ديكه ی ئهو شاعیره، نه متوانی له خۆمه وه يه كه م شيعرى شیخ نوورى ده ستنيشان بكم كه له سه ره پێچكه ی تازه نووسیه یه تى، چونكه به پیتی ناگادارى ئیتمه شیخ نوورى به ره مه میكى ئیجگار زۆرى فه وتا وه، وهك خۆشى ده ریخستوه (زۆر مندال بووه كه شيعرى وتوه) ئهم پاستیه ش بۆ خۆى به لگه یه كه ژماره یه كى زۆر له شيعره سه ره تايیه كانى گووم بوون یان ده ست ئیتمه نه كه وتوون. ئه مه ش بۆ نووسینی ره خنه و لیکۆلینه وه، به رپاره ره خنه یییه كان به درشتى و ناكاملى ده هیلته وه. له لایه كى ديكه وه پشتگوێ خستنى میژووى نووسینی شيعره كان وامان لى ده كات نه توانین هیلتى به یانبی پێشكه وتن و دواكه وتنى شيعرى شیخ نوورى ده ستنيشان بكه ین، به پێچه وانەى مامۆستا (گۆزان) سه وه كه وهك له پێشه كى دیوانه كه یدا نووسراوه: «ئیمه پێ بزانی گۆزان شيعرى بلاونه كراوه ی زۆر كه مه، هه رچیى وتوه له گۆفار و پۆژنامه كوردیه كانى ده ره وه و ناوه وه ی عيراقدا بلاوكراوه ته وه»^(۱).

شیخ نوورى وهك نینسان و وهك شاعیر شیر و خه تى پاره یه كن و ناتوانین له یه كیان جودا بكه ینه وه، واته ژيانى له ناو شيعره كانیدا، شيعره كانیشى له ژيانیدا هاوكیشه یه ك

(۱) دیوانى گۆزان- سه رجه مى به ره مه مى گۆزان- به رگى یه كه م- ۱۹۸۰ به غدا، چاپخانه ی كۆزى

عیراق- له بلاوكراوه كانى یه كیتى نووسه رانى كورد ل م.

پټكده ټين. ژباني خوڅی چندان لاپهړه ژباني ميلله ته كې و نهو سرده مېه كې تپيدا ژباوه. شاعير له سرده ميكد ژباوه و چاوی هوڅی كړدوه ته وه، كه كارتېكړدنيكي زوړی له سر ژبان و بهرهمی به جی هيتستوه. نهو كارتېكړدنهش هر هه مان كارتېكړدنه به سر گهلی كوردماندا، به لام له لای كه سيكي وهك نه م كه چكي شيعری به ده ست بووه، هه ولې داوه نهو ژبانه بكات به به شيك له شيعره كانی و بيگوشيته ناو بهرهمه كانی و بپيته هويتنيك بزيان. نهو رووداوانه به شيكي گرنك له نه زمونی شيعری شيخ نووری پټكده ټين و بوونه ته به شيك له تپروانين و بوون و خودی نهو، بهرنگار بوونه وهی نهو رووداو و سرده مې تپيدا ژبا، وای لي كړد بپي به شاعیری (نه زمون- تجربه)، بويه ده ترانم بلتم نه زمونی شيخ نووری بيتجكه له چاووگه روښنبريه كانی بينی پتوه ناوون و سوودی لي وهرگرتون، بهرهي شاعيرايه تی و خويندنه وه و نه زموننيكي زيندو، كه سايه تی شيعری شيخ نووری پټكده ټين، كه نه زموننه كې له ژباني خوڅی و ده روپشته كې وهرگرتوه، وهك كه سيك كه له ناو رووداوه كاندا ژباي و به چاوی شاعيرتيكي هوڅيار و به ده سولات له شيعردا بهرجه سته يانی كړدبي و به هوڅی نه زمونی ژبانه تاييه تپيه كې، نه زموننه شيعرييه كې خوڅی ده وله مهند كړدوه و نه بوستوه وهك شاعيرتيكي سر به ميلله له نه زموننه كانی ژبان دايبړيت و له سندهري گهله كې بچيته دهره وه، هر نه وهش وای لي كړد ناوی بنيم شاعیری نه زمون.

شيخ نووری ته نيا پستی به نه زمونی ناو كتيب نه به ستوه، كه نه م جوړه نه زمونانه، زياتر نه زمونی زيهين و رووی له روښنبري ناو كتيب و پستی له واقع و كره سه كانيه تی، چونكه نهو له گهل هم مو نازار و ناواتيكي ميلله ته كې بووه. له بورجتيكي بهرزه وه سه پری ژباني نه كړدوه و بوی نه روانيوه. هه ولې بهرده وامي داوه ناسوی فراوان له بهرهم شيعره كانيدا بكاتوه و بدوزيته وه، نه م ش به هوڅی به ستنه وهی بهرهمه كانی به رووداو و به سه رها ت و خه باتي ميلله ته كيه وه بووه. نه زمونی ژباني گهله كې له ناو بير و ناخ و ويژدانيدا جتيگه خوڅی گرتوه، به م ش توانيوه تی به شيعری په سن و راستگوڼانه وه گوزارشت لهو خهون و خوليا و ناواتانه بكات.

شيخ نووری شاعيرتيكي (كسبي) نه بووه، شيعر نووسینی له نه نجامي خويندنه وه ده سكه و تپي، يان هاتي شهي پي فروشتبي و زوړی له خوڅی كړدبي شيعر دابني، بهلكو شيعر له كانگای دلييه وه ههلقوولاوه و له ناخی دهرونييه وه ههلقووه و به خوړی دايرشتوه، شاعيرتيكي شيعر سوار و به ده سولات بووه، بهرانبهر به وشه و تهعبير دانه ماوه

و شیعر له دلاییه وه قهلبه زه‌ی داوه و ئهم سیفه ته زاتییه‌ی تهرخان کردووه بۆ ژبانی گه‌له‌که‌ی و دلی شیعر ی ههر بۆ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی میله‌ته‌که‌ی لیتی داوه. تا دوا هه‌ناسه‌ی شیعر له‌ وێژدانیدا ماوه‌ته‌وه و ئاگری شیعر له‌ دلیدا نه‌کوژاوه‌ته‌وه و ئاوی رۆژگاریش نه‌یتوانی پشکۆی شیعر له‌ دل و ده‌روونیدا بکوژنینه‌ته‌وه. به‌دی کردنی ئهم لایه‌نه‌ش له‌ شیعره‌کانی شیخ نووری و له‌ لیتوتۆره‌وه ده‌کات پانتایییه‌کی زۆر له‌ نووسینه‌کانی بۆ لایه‌نی (ریالیزم) له‌ شیعر ی ئه‌و شاعیره‌دا تهرخان بکات. هه‌تا میله‌ت فهره‌ه‌نگه‌که‌ی وشه‌ی (نا)ی تیدا بیت له‌ به‌خشش و داهیتان ناکه‌وێ. تا داهیتان به‌پێوه بوه‌ستی، گۆران و شۆرش و میله‌ت به‌رده‌وامن و به‌پێوه ده‌هه‌ستن و ئه‌زمونه‌کانیان تیکه‌لی ئه‌زمونه‌ شارستانییه‌کانی ئاده‌میزاد ده‌که‌ن. ئه‌و ئینقیلابه‌ی شیخ نووری له‌ سه‌ره‌تای ئهم سه‌ده‌یه‌دا گێپرای و سه‌رکردایه‌تی کرد، به‌پێوه وه‌ستان و زیندووتی ئهم میله‌ته‌ نه‌به‌زه‌یه که هه‌رچه‌ند له‌ ژێر چنگی وه‌یشوومه‌کانی رۆژگار رزگاری نه‌بووه، به‌لام میله‌ته‌ تیکه‌ له‌ به‌خشش نه‌که‌وتوه.

شیخ نووری به‌ته‌نگ پێداویستییه‌ نه‌ته‌وايه‌تی و شارستانییه‌کانی ئهم چاخه‌وه چوه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌و راپه‌رینه‌ سیاسیه‌، بتوانی به‌هۆی داهیتان و رۆشنیری، خۆی له‌ گیانی سه‌رده‌مه‌که‌ی نزیک بکاته‌وه، تا شیعر ی بکات به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی خزمه‌تی نیستای ده‌کات، ئه‌وه‌نده‌ش له‌ ده‌رگای داهاتو و بدات و خۆی له‌ جوولانه‌وه‌ی میژوو دانه‌برێ، بۆیه زۆر زیره‌کانه له‌ مه‌نتیقی پێشکه‌وتن و گۆرانی کۆمه‌ل و سه‌رده‌مه‌که‌ی گه‌یشته‌وه، ئینجا توانیوه‌تی تیکه‌لی بێ و پالپشتی بکات. به‌روانیی تازه و جوړه‌ ده‌رپرینتیکی تازه‌تره‌وه ئه‌و تیکه‌یشتنه‌ی خۆی خسته‌ روو. هه‌ولێ دا له‌ نیشتمانی داهیتان و کاتی داهیتان و تازه‌یی دانه‌برێ، چونکه‌ ده‌یزانی بزوتنه‌وه‌ی میژوو ده‌یداته دواوه. له‌ دوایدا چوه ناو ئه‌و نیشتمانه و زه‌فه‌ری پێ برد، له‌ ئه‌نجامی تیکه‌یشتن له‌ جه‌ده‌لی میژوو، توانی پابردو و تێپه‌رینتی و تازه‌بوونه‌وه بگه‌رێته‌ باوه‌ش، که ئه‌و جه‌ده‌له‌ بێ سنووره‌ ده‌یسه‌پیتنی. شیخ نووری له‌ زمانی سه‌رده‌می خۆی نه‌گه‌یشته‌بێ هه‌رگیز نه‌یده‌توانی به‌ده‌نگ ئه‌و داوايه‌وه بچیت!

قه‌باره‌ی بوونی میله‌ته‌ تیک که رۆژ له‌ دوا رۆژ روو له‌ گه‌وره‌ بوون ده‌کات به‌هۆی ئه‌وه‌یه که ئه‌و میله‌ته‌ تانه‌ به‌زمانی تازه‌ گوزارشت له‌ سه‌رده‌می خۆیان ده‌که‌ن. میله‌ته‌ تیک دان به‌بوونی زمانیتکی تازه‌دا نه‌نێ بۆ ئه‌وه‌ی رهنگی چاره‌نووس و مه‌سه‌له‌که‌ی خۆی پێ برێژی و خه‌ون و ئاواته‌کانی پێ بنووسێ، ئه‌و میله‌ته‌ روو له‌ نه‌مان و قه‌ تیکه‌وته‌نه. شیخ نووری

ههستی به هه موو ئه مانه کردوو، بۆیه داوايه کانی ئه و قوئاغهی به ئه مانه ته وه به جێ هیناوه. ئه و زمانه تازه یه ی شیخ نووری خه و نی کوردی پێ تو مار کرد، زمانیکه خوتنی چاره نووسی خۆی ده دا، چونکه زمانی داها تو و پاشه پۆژه. زمانی رابردو و نییه، شته کانی پێ گێره بکا ته وه. ئه و زمانه ش نییه له ولاتیکی دیکه وه قه رز کرابێ و خوا زرابی ته وه، به جۆری وه ک ره شه با یه ک ره گو ی شه و ره سه نایه تی نه و ی هه لکه ندبێ، ئه گه ر زۆر که سیش هه بێ ئه مه وا تیبگه ن، من تازه بو نه وه که ی شیخ نووری به حه لال زاده ده زانم، چونکه زاده ی واقعیکی دیار ی کرا و ی سه ر ده میکی ژیا نی کور ده و له واقعی شیعی کوردی دانه پرا وه.

ساتوسه وای شیخ نووری له گه ل شیعی تازه، ساتوسه وای خوتنه ریکی هۆشیاری سه ر ده مه که به قه ده ر نه و ی شت وه ر ده گرن، نه و نه ده ش هه ست ده که ن که وا پتویسته شت به دن و به خششیان هه بی ت. ئه مه ش دیار ده یه کی شار ستانی چاکه و هیچ ره خنه و گله بییه ک قبو ل نا کات. ئه م شاعیره پۆشنبیره زو و ده رکی به وه کرد شتو ی شیعی تازه، پتویستی به روانینی تازه به بۆ ژیا ن و بو و ن و مرۆف. من له لای خۆمه وه له گه ل نه و ده ا نیم «تازه کرد نه وه» ته نیا له شتو ده ا به ریا بی ت، ئه گه ر له پیش هه موو شتی که وه روانینی شاعیره که نه گۆری و نه و روانینه به هۆی پۆشنبیری وه له ره گه وه هه لکه ته کتی، نه و ته شیخ نووری خۆشی له و به روا یه دایه که رو و نه کرد نه و ی نه و به زو و ته نه و یه نه ر ک و په یامی «ته جه دو دپه ره ره کاغان» ه و ده لێ : (له پیشه وه رجا ئه کم ئه م قسه یه که ئه ی که م، حه ملی نه که نه سه ر خود فرۆشی. «هینا نه و جو و دی ر سا له یه کی ئه ده بیی کوردی له سه ر شانی ئه دیب و ته جه دو دپه ره ره کاغان به لزو و میکی قه تعی نه زانم» حاشا سو مه حاشا من نا لیم ئه دبیم، من نا لیم شاعیرم، به لام له به ر نه و ی له من دا لی مه وه فی کرم نیشتی غالی له گه ل نه ده بیات دا بو وه به ته ته بو عات نه ختی شاره زاییم هیه وه ئه م شاره زایی به دائی مه ن سه و قی نه و ی کردو و م که له م عیلمه دا که هیش تا به زمانی کوردی نه نوو سرا وه ته وه ر سا له یه ک ته ئلیف و ته بع بکه م. مه عه ل ته نه سو ف وه زعییه تی خسو سییه م و ده ست نه که و تنی شیعی شاعیره کو و ن تازه کاغان بو و به نه سبابی ته نه خو ری ئه م ته شه بو سه خیره) (۲) ئه م قسه یه ی شیخ نووری که سه ره تایه که بۆ پۆژنامه ی (ژیان) ی نوو سیوه، کو مه لێ لایه نی جو ره جو ری

(۲) پۆژنامه ی ژیا ن، ژماره (۲۰) ی سا لی (۱۱) (۱۹) ی ذی العقه ده ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزه یران ۱۹۲۶ (بۆ دائیره ی عالی ی ژیا ن ته قیه).

تیدایه که ئیمه له شوینی دیکه دا دهستنیشانمان کردوو و لیږه دا لهم چهند نوقته یه دا خهستیان ده کهینه وه:

یه گهم: گرته نه ستوی په یامیکی شارستانی، که ئهم په یامه تا ئهو کاته بهو شیویه کهس بزى نه چوو بووه مهیدان و خو له قهره دانی شیخ نووری بو ئهم بابه ته تازه یه، ههستکردنی رۆشنیریکی شارستانییه به پتووستی ئهم لکه له ئه ده به که ماندا که کاتی هاتوو ده باره ی بنووسری.

دوهم: نیشان دانی بى فیزی و ته وازوع له لایهن (شیخ نووری) یه وه که ئهم سیفه تهش وهک سیبه ره که ی لیبی جیانه بووه ته وه تا رۆژی مردنی، رهنگه ههر ئهم لایه نهش بیت له ژبانی، که حه زی له خو بردنه پیتشه وه و هه لپه کردن نه کردوو، پایه و پله ی شایانی خو ی وه رنه گری. ئه وه تا خو ی ده لئى: «من نالیم ئه دییم، من نالیم شاعیرم» ئه مهش سیفه تی هه موو ئه دییکه به گه و ره یی له په یامه شارستانی و میژوویییه که ی سه رسانی خو ی گه یشتی.

سیههم: شیخ نووری ههر له مندا لیبیه وه له گه ل هونه ری شیعر و نه ده بیاتدا خه ریک بووه و «نیشتیغالی» کردوو، ئه مهش شاره زایی ته وای له لا دروست کردوو و ئه و خبیره دوور در پژه هه لومه رچی ئه وه ی تیدا دروست کردوو خو ی له قهره ی ئه و کاره بدات.

چوارهم: خو ئندنه وه و رۆشنیری شیخ نووری و شوین پى هه لگرتنی رۆشنیری سه رده م که وهک خو ی ده لئى: (به ته ته بوعات) ئه و شاره زایییه ی فیتر کردوو له پال مه شق کردنی خو ی بو هونه ری شیعر.

پینجه م: روو کردنی ئهم شاعیره بو چهند لایه نیکی رۆشنیری جوړاو جوړ و مشوور خو اردنی بو پرکردنه وه ی که له به ره کانی له ئه ده به که ماندا، ئهم پهل هاویشتنهش بو لایه نه رۆشنیرییه کان وای کردوو به ته نیا خو ی ته رخان نه کات بو شیعر.

شه شه م: پووی ده می کردوو ته «ئهدیه ته جه دود په ره ره کان» و به پتووستیه کی گه و ره ی زانیوه ئهم ئه دیبانه په یامه که یان به جی بگه یهنن و ئهم ئه رکه راپه ر پین، چونکه نووسین ده باره ی ئهم لایه نه له زمانى کوریدا نییه.

هه وه ته م: شیخ نووری زووتر بیرى لهم مه سه لیه کردوو ته وه، واته پيش سالى (۱۹۲۶) و (۱۹۲۷) که وتاره په خه نییه کانی تیدا بلاو کردوو ته وه، به لام له بهر «وه زعی

تایبه‌تی» خۆی و نه‌بوونی گهره‌سته‌ی ته‌واو بۆ ئەم ئیشه‌ که «شیعری شاعیره‌ کۆن و تازه‌کانه‌» ئەم پرۆژه‌یه‌ی دوا خستوو.

شیخ نووری به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست بداته‌ «تازه‌کردنه‌وه‌» هه‌ستی به‌وه‌ کردوو، شیعری کوردی پێویستی به‌ته‌کانیکه‌، به‌لام پرۆژه‌ په‌خه‌یه‌یه‌که‌ی پیش کاری تازه‌بوونه‌وه‌که‌ نه‌خستوو، دواخستنی ئەم زنجیره‌ و تاره‌ په‌خه‌یه‌یه‌ زیاتر له‌ به‌رژه‌وه‌ندی بزوتنه‌وه‌ تازه‌که‌ بووه‌، چونکه‌ له‌ سالی (١٩٢٦-١٩٢٧)دا که‌ ده‌ستی کرد به‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌یان، (تنظیرات)ه‌که‌ی له‌سه‌ر بۆشایی دانه‌نا‌بو، به‌لکو‌کو‌مه‌لیک به‌ره‌مه‌ی شیعری نووسی‌بوو که‌ نوێنه‌ری تازه‌بوونه‌وه‌که‌ بوون و بوونه‌ نمونه‌ی پراکتیکی بۆ را و بۆچوونه‌کانی.

سیمایه‌کانی قوتابخانه‌ی شیعی نو

لهم به‌شدها پتویسته‌ئو خالانه‌ بخه‌ینه‌وه به‌رچاو که به‌بنه‌مای شیعی تازه‌ده‌ناسرتن و سیمای‌ئو قوتابخانه‌یان رشتووه و ئهم سیمایانه‌ش له شیعی کلاسیکی جیای ده‌که‌نه‌وه. یان به (یاخییوون) و هه‌لگه‌پانه‌وه له‌سه‌ر دابونه‌ریت و ده‌ستور و یاسایه‌کانی ده‌ژمیتردین. زۆربه‌ی ئهو خالانه‌ش که من لیته‌دا په‌نجیه‌یان بۆ راده‌کیشم و ده‌یانخه‌مه‌وه بیرتان، له‌و بره‌یه‌ش دام شیعی تازه‌له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نووری به‌شیکێ زۆری ئهم خالانه‌ی تیدا به‌دی ده‌کرت، له‌ دواییشدا له‌سه‌ر ده‌ستی شاعیرتکی وه‌ک مامۆستا (گۆزان) په‌ره‌ی پت درا و جیگیر کرا و به‌فراوانی له‌ ناو خوینه‌راندا شوینی خۆی کرده‌وه و خوینه‌ری زیاتر باوه‌شیان بۆ کرده‌وه و لێی کۆبوونه‌وه. ئهو خالانه‌ی لیته‌دا به‌رچاویان ده‌خه‌ین زۆربه‌مان پامان له‌سه‌ری یه‌ک ده‌گرێته‌وه. هه‌ر ئهو لایه‌نانه‌ که باسیان لێوه‌ ده‌که‌ین ده‌توانرێ بکرتنه‌ که‌ره‌سته‌ی تیروته‌سه‌ل بۆ لیتوتیزینه‌وه‌ی جیا جیا له‌سه‌ر ئهو شاعیرانه‌ی ئهو قوناغه‌ شیعییه‌ تازه‌یه‌یان دروست کرد و جیگیر کرد و ته‌نانه‌ت له‌ ژیر پۆشنایی ئهو خالانه‌وه‌ ده‌توانرێ بزانی هه‌ریه‌که‌ له‌و شاعیرانه‌ ئهو خالانه‌ی ده‌یخه‌ینه‌ روو کامیان زیاتر تیدا ئامانجی پێکاوه. له‌گه‌ڵ ئهو به‌بالا‌برینه‌ نابێ ئه‌وه‌مان له‌ بیر به‌جیت که مه‌سه‌له‌ی (میژو)ی ئه‌نجامدانی هه‌ر کارێک نرخی خۆی هه‌یه‌، بۆیه‌ پتویسته‌ هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌پیتی میژووی نووسینی شیعه‌کان بریاری په‌خه‌یی بدرێ و هه‌ر شته‌ به‌ریته‌وه‌ لای خانه‌ی خۆیه‌وه‌.

یه‌کیک له‌ هه‌نگاوه‌کانی ئهم بزووتنه‌وه‌ تازه‌یه‌ دروستکردنی هاوکیشه‌ی نیتوان (شێوه‌ و ناوه‌رۆک)ه‌. شیخ نووری ویستی شیعه‌ بخته‌ باوه‌شی ژیانه‌وه‌ و له‌وتیه‌ چار هه‌لبێتی، بۆیه‌ ئالۆز بوونی ژبان و گه‌وره‌ بوونی (مه‌سه‌له‌)ی نه‌ته‌وه‌که‌ی و به‌یه‌کداچوونی رووداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی کارێکی وایان له‌ شیخ نووری کرد، به‌دوای به‌رگیکی تازه‌دا بگه‌ڕێ بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌ زه‌خه‌فه‌ دوور بخته‌وه‌ و بۆ ئهو ناوه‌رۆکه‌ تازانه‌ شێوه‌یه‌کی گونجاو هه‌لبێژی، تا بتوانی له‌ جووتکردنی ئهم لایه‌نی (شێوه‌ و ناوه‌رۆک)ه‌ شتوازیکی تازه‌ بدۆزیته‌وه‌، به‌پێچکه‌ و شتوازیکی جیاوازی له‌ جاران شیعه‌ بنووسێ. به‌روانییێکی تازه‌ی هونه‌ری و فیکری سه‌یری شیعی کرده‌وه‌، هه‌ر ئهو روانینه‌ وای لێ کرد به‌دوای سستمی ده‌ربڕینی تازه‌دا بگه‌ڕێ، بۆ دۆزینه‌وه‌ی شتوازی تایبه‌تی خۆی. شیخ نووری که

ههولتی دا هاوکیشه‌ی نیتوان شیوه و ناوه‌رۆک ڕابگری و هیچیان له‌سه‌ر حیسابی نه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان به‌رز نه‌بیته‌وه، شاعیریکی ده‌سته وه‌ستان نه‌بوو، تا بلتین به‌هونه‌ره‌کانی شیعی کلاسیکی نه‌وتی‌راوه و له‌ ناچاریدا شیعی تازه‌ی نووسی، به‌لکو تیتروانین و بییری گه‌وره و فراوانی به‌دوای شیوه‌ی ده‌رپینی سووک و ئاسانتردا گه‌راوه. به‌لای منه‌وه شیخ نووری ته‌نیا شیوه‌یه‌کی تازه‌ی له‌ دارپشت و ده‌رپینی شیعه‌کانیدا په‌یره نه‌کردوه، به‌لکو له‌ پال نه‌و شیوه‌یه‌شدا کۆمه‌لێ به‌به‌تی تازه‌شی بۆ شیعی کوردی هێنایه‌ پێشه‌وه، که‌ له‌مه‌و پێشتر له‌ ده‌رگای نه‌و به‌به‌تانه‌ نه‌درا‌بوو، نه‌م نه‌و به‌به‌تانه‌ی خسته‌ به‌رگیتی هونه‌ری و به‌که‌شوه‌وایه‌کی نوێ، شیعی کوردی گۆش و متوربه‌ کرد.

شیخ نووری به‌راسته‌گۆیی‌یه‌وه به‌دوای ژياندا گه‌راوه و له‌گه‌ڵ خۆی راستگۆ بووه، شیعه‌ره‌کانی که‌ بریتین له‌ نه‌زموونی ژبانی خۆی و سه‌رده‌مه‌که‌ی و پۆشنییری و خۆتندنه‌وه جو‌ر به‌جو‌ره‌کانی، نه‌مانه‌ش به‌به‌به‌تی تازه‌ نا‌شنا‌یان کردوه. نه‌گه‌ر شیعی کلاسیکی بریتی بێت له‌ (سه‌نعه‌ت‌سازی) و زیاتر بایه‌خ به‌شیوه‌ی شیعر بدات، نه‌وه شیعی هاوچه‌رخ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) دا وازی له‌ جادووی نه‌و جو‌ره سه‌نعه‌ت‌سازییه هێناوه که‌ ته‌نیا بایه‌خ به‌ شیوه‌ ده‌دات له‌سه‌ر حیسابی ناوه‌رۆک. نه‌گه‌ر بایه‌خیشی به سه‌نعه‌ت‌سازی دا‌ی، نه‌وه له‌گه‌ڵ ناوه‌رۆکه‌که‌یدا گونجاندوویه‌تی، نه‌ کاتی‌که‌دا نه‌، گونجاندنه شیوه‌ی گوتنی ناوه‌رۆکه‌که‌ و نه‌و گۆشه‌نیگایه‌ی لێیه‌وه سه‌یری دا‌یه‌وه‌کی کردوه ده‌ستی کردوه و سازاندوویه‌تی، شیخ نووری نه‌یتوانیوه‌ خۆی له‌و هه‌م‌هه‌ر بیره‌ تازانه‌ دا‌ری که په‌یدا بوون و به‌یه‌که‌دا‌چوون و رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژیش به‌یه‌کا‌چوون ده‌بوون، بۆ‌به به‌دوای شیوه‌ی ته‌عبیر کردنی ئاساندا ده‌گه‌را، تا ده‌ره‌قه‌ته‌ی نه‌و بیره‌ زۆر و زه‌وه‌ندانه‌ بێت و له شیعردا ده‌سته‌مۆیان بکات. نه‌م شو‌رشه شیعییه‌ گۆزانی (جه‌وه‌ره‌) و سه‌پاندنی گۆزینی شیوه‌ی ده‌رپینه و گه‌رانه به‌دوای شیوه‌ی ده‌رپینی ئاسانتردا، تا بتوانی زه‌فه‌ر به‌ ئالۆزی نه‌و بیره‌ تازانه‌ ببات. وه‌ک بلتی له‌و کاته‌دا پێش نه‌وه‌ی (ژان کۆکتۆ) نه‌و قسه‌یه بکات، نه‌ویش به‌روای وا بووبی (شیواز ده‌رپینی شتی ئالۆز و به‌یه‌کا‌چووه به‌شیوه‌ی ئاسان و ساده و په‌وان، نه‌ک ده‌رپینی شتی ساده و ساکار بێت به‌شیوه‌ی ئالۆز و په‌رگری و گۆل). شیخ نووری نه‌وه‌ی سه‌لماندوه و کاری پێ کردوه، چونکه‌ نه‌یویستوه وه‌ک شیعی کلاسیکی بی‌ری بچووک و ته‌نک له‌ ناو زه‌خره‌فه‌دا حه‌شار بدات، نه‌وه‌شی سه‌لماند که‌ شیعی هاوچه‌رخ نه‌وه‌نده‌ی سه‌نعه‌ت‌سازی و هونه‌ره، نه‌وه‌نده‌ش (بیرسازی) یه‌ له‌ پال تازه‌ کردنه‌وه‌ی هه‌موو که‌ره‌سته‌کانی ده‌رپین (کیش و ئاواز و وشه‌ و وینه‌).

به لای منه وه ئه و بزوتنه وه تازه ته عبیر کردنه له جه وه هری ژیان و به نه ده بیکی ره سه نی ده زانم، خواراوه و تهقلیدی نییه، نه گهر سوو دیشی له نه ده بی گهلانی دراوستی وه رگرتیی، له به خششی خۆیدا دهسته پاچه نه وه ستاوه، له و پروایه شدا نیم نه ده بی ناره سه ن و لامیتر ته مه نی دیرتر بیت، چونکه وه که ههر جوگه له یه کی بچووک له زستاندا دروست ده بیت، به لام له هاویندا وشک ده کا.

بۆ نه وه ی به ته واوی ئه م لایه نه به پیتی بۆچوونی شیخ نووری خۆی پروون بیسته وه، خوینه ریش بگا ته قه ناعه تیک که نه و شاعیره له خۆرا ئه م ههنگاوه ی نه گه یاندو وه ته ئه نجام ده لئ: «لیره دا نوخته یه که هه یه ته عریفی لازمه. له م نه سه رانه دا که ئیمه ته دقایقمان کرد نه و هه یه جانه ی که بۆ ئینسان حاصل نه بی له وه ناچی که به یتگی به کدا پروی و پاره یا خود شتیکی چاک بدۆزسته وه مه منوون بی. یا له وه ختی برسیه تیدا ته عامیتی خوش بخۆی، که وا بو له به نیی ئه م دوو هه یه جانه دا که ئیمه حسی نه که یه ن فهرق زۆره. وه که ئیزاحمان کرد له وه به که، بینایه کی زهریف هه یه که لیتی ماهیرانه مان که ته ماشا کرد، مۆسیقیکی یا خود (قصه) یه کی جوانان که بیست، یا وه زعیکی مونه سرمان ته ماشا وه یا حیکایه تیکی فاجیعمان که ئیستیماع کرد، نه و هه یه جانه ی که بۆ ئیمه په یدا ده بی بۆ نه وه ی له گه ل حسیاتی حیواندا ته فریق بکری پیتی ده لئین هه یه جانی به دیعی، عه جه با هه موو ره سمی، هه موو (قصه) یه که، هه موو هه یه که لیک، هه موو مۆسیقیکی حه ز و هه یه جانیکی به دیعی له ئیمه دا حاصل ده کا؟ نه خیر... نه و مندالانه ی که وا به قه له میتکی فهرهنگی یا ته باشیریک چ له دیوار و چ له سه ر ته خته ره سمی حیوان و ئینسان و شتی تر نه کیشن له مه دا جوانی و ته راوه تیکی وای تیدایه که له رووحی ئیمه دا حه ز (حظ) و مه منوونیه تیک حاصل بکا؟ نه... که وا بو هه موو قسه یه کیش هه یه جانی به دیعی حاصل ناکات. مه سه له ن ئه چم بۆ مه کته ب، ئه م قسه یه بۆ ئیمه هه یه جانیکی به دیعی حاصل نه کا نه خیر... یا خود له مه وسمی زستاندا له وه قتی به فر بارینا مندالان له به فر (شیره به فرینه) یه عنی نه نوعی ره سم و هه یه که ل دروست نه که ن، عه جه با حه ز و مه منوونیه تیکی به دیعی بۆ ئیمه حاصل نه کا؟ نه خیر... یا خود شه خسیک که به فنه نی مۆسیقا بیگانه بی، ههر له خۆیه وه ده ست بداته عوود وه یا که مانیک و لیبدا، عه جه با ته ئسیریکی مه عنه وی، حسیکی به دیعی به ئیمه نه گه یه نی؟ نه خیر... که وا بو له م وه سائیتی موخته لیفه یه دا که حیساجمان کرد، نه وه ی که له رووحی ئیمه دا حه زکی به دیعی حاصل بکا، نه وه یه که له ده ستی ساحیبی مه هاره تیک و سنعه تکاریک ده رچی. یه عنی هه موو وه قتیکی نه وه ی که

هدهیه جانیټیک بۆ ئیتمه حاصل ئەکا رهسم و موسیقا نییه، به لکو ئهو سنعته و مه هاره تهیه که قیمته ئه دا به مانه. کهوا بوو میسالیټکی تر بهینینه وه، به لام ئهم میساله بۆ رهسم نه بی بۆ ئه لغاز بی. ۱- کاسبی پیاو نه ژیتنی. ۲- زهحمته، رهحمته نه هیتنی. مه عنای ئهم دوو جومله یه نه گهر ته حلیل بکری، ههردووکیان زۆر نزیککی یه کن، نه توانم بلتیم عهینی یه کترین. به لام میسالی راست و رهوان مه قسه ده که ئیفاو به یان ئەکا. میسالی دووه میان، بۆ نه وهی که کاسبی پیاو به خیتو ئەکا و نه یژیتنی به جومله یه کی جوان و نه ده بی نیشان بدری، هیناویانه جومله ی (زهحمته، رهحمته نه هیتنی) یان وتوو، نه مجا دیقته بکه بزانه له ئیفا دهی میسالی نه وه لدا هه زکی به دیعی تیا نییه که ئینسان مه منوون بکا مه سه له ن (دوو که رهت چوار هه شت) ئهم جومله یه هه ر چهند ئیخباری حه قیقه ټیټک ئەکا، به لام هه ز و مه منو نیه ټیټک حاصل ناکا، میسالی نه وه لیش وایه، فه قته ته ماشای میسالی دووه م بکه ین ئهم جومله یه، جومله یه کی ساده نییه، به لکو پیتچویه نای زۆری تیا یه چونکه (زهحمته، رهحمته نه هیتنی) هه رچهند زاهیره ن جومله یه کی ته زاده، به لام ئیفا دهی حه قیقه ته به ته رزکی جوان و مه عنادار. یه عنی ئینسان که ئیختیاری سه عی و زهحمته تی کرد، فه یز و رهحمته ده سگیری نه بی. بی زهحمته ئیسرا حه ته ئه ئمین ناکری، بی هه ولدان پیاو ده وه له مه ند نابی، بی خویندن پیاو عالم نابی، خولاسه هه زار مه عنای حه قیقی لی نه دۆز ریتته وه»^(۳) لیره دا ده توانین مه به ستهی (شیخ نووری) له م چهند خاله دا کو بکه ی نه وه:

یه گهم: (هدهیه جانی به دیعی) که به زاراوه ی ره خنه ی نه مپو که (اثارة الحس الجمالی) ورو وژاندنی هه ستهی هونه ری و جوانی ده گریتته وه به ریگهی هه لچوونه وه که له نه نجامی خویندنه وه ی شیعریکدا، یان گوئی گرتن له پارچه موسیقایه ک، بینینی بینایه ک پهیدا ده بی و جیاوازی ههیه له وه هه سته خو شه ی لای مرو ئیټیک دروست ده بیټ له نه نجامی (پاره دۆزینه وه) یان له وه هه سته ی که له کاتی برسیټیدا دیته نه نجام کاتی (ته عامیټکی خو ش بخوی)، ئینجا جیاوازی نیوان هه ستهی مرو ئ و نا ژهل به و (هدهیه جانی به دیعی) یه را ده گری. نه وه ش مانای وایه شیخ نووری شیعری له نیوان هونه ر و دروست کردنی نه وه (هدهیه جانه) ی به ریای ده کات

(۳) رۆژنامه ی ژیان، ژماره (۲۰) ی سالی (۱)، (۱۹) ی ذی القعدة ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزه بران (۱۹۲۶)، ههروه ها ژماره (۲۱) ی رۆژنامه ی (ژیان) ی سالی (۱) ی (۶) ی الحجة ۱۳۴۴، (۱۷) ی حوزه بران (۱۹۲۶).

دانه‌بریه، نه‌گهر پرواشی به‌وه بووبی به‌شیر په‌یام‌یک بگه‌ینه‌نی لایه‌نه (جوانی) و (هونه‌ری) یه‌که‌ی شیعری فه‌راموش نه‌کردوه.

دوهم: شیخ نووری نمونه‌ی زوری هیناوه‌ته‌وه تا بیسه‌لمینتی هم‌موو شیعریک، مؤسیقایه‌یک، قصه‌یک، (هه‌یه‌جانی به‌دیعی) دروست ناکات، ته‌نیا که‌سانیک ده‌توانن نه‌و جوړه به‌ره‌مه‌بدن به‌ده‌سته‌وه که‌هونه‌رمه‌ند بن (سنعت و مه‌هارت) یان تیتدا بیت، که‌نه‌و (سنعت و مه‌هارت) هی شیخ نووری باسی لیه‌وه دکات، هم‌موو هه‌لومه‌رجه‌کانی وه‌ستایی و شاره‌زایی و کارامه‌یی و هونه‌رمه‌ندیتی ده‌گرتته‌وه. بویه‌ش سه‌رکه‌وتوویی و گه‌وره‌یی هونه‌ره‌که‌به‌پراده‌ی زوری نه‌و (هه‌یه‌جانه به‌دیعی) یه‌ده‌کیشی و نرخ‌ی بۆ داده‌نتی.

سپه‌م: به‌ره‌مه‌یک بتوانی (هه‌ستی جوانی و هونه‌ری) بورووژینتی، واته (هه‌یه‌جانی به‌دیعی) ده‌بیت له‌و به‌ره‌مه‌دا که‌به‌وشه‌ته‌عبیری کردوه، ته‌نیا وشه‌که‌نه‌بیته‌وه‌یک بۆ راگه‌یاندنی نه‌و بابه‌ته، چونکه‌له‌و دوو نمونه‌یه‌ی هیناویه‌تیه‌وه، ته‌نکید له‌سه‌ر نه‌وه‌وه‌دکات که‌شیر نابی راسته‌وخۆ و رووک‌ش و راپورت ناسایی (تقریر) ی بیت و راگه‌یاندنی بابه‌ته‌که‌له‌سه‌ر حیسابی لایه‌نه‌هونه‌رییه‌که‌بیت. به‌و نمونه‌یه‌ش که‌ده‌لتی: (دوکه‌ره‌ت جوار، هه‌شت) ده‌یسه‌لمینتی که‌حه‌قیقه‌تی هونه‌ری جیاوازی زوره‌له‌گه‌ل نه‌و حه‌قیقه‌ته‌واقعییه‌ی که‌هه‌موومان پیتی ناشانین و له‌به‌ر ده‌ستمانه و ده‌یزانین، به‌مه‌ش ویستویه‌تی به‌ره‌مه‌ی هونه‌ری له‌شتی رۆژانه و سه‌رییی جیا بکاته‌وه.

شیخ نووری جارتیکی دیکه‌ده‌گه‌رته‌وه سه‌ر مه‌سه‌له‌ی (شینوه و ناوه‌رۆک) و نه‌م جاره‌یان به‌شینوه‌یه‌کی پوونتر ده‌لتی: «نه‌سası نه‌ده‌بیات جوانییه، یه‌عنی لیباسیکی جوان بدری به‌مه‌عنایه‌ک و نه‌سası مه‌نتقیش راستییه. له‌ته‌للیفی نه‌سه‌ریکی نه‌ده‌بیدا نه‌و نوقته‌یه‌ی که‌لازمه‌دیقه‌تی لی بکری له‌رووحدا ته‌حسیلی هه‌یه‌جانی به‌دیعییه، فه‌قه‌ت بۆ نه‌وه‌ی که‌قه‌سه‌یک موافقی مه‌نتیق بی لازمه‌له‌نوقته‌ی حه‌قیقه‌ت ته‌جواز نه‌کری»^(۴)

لیره‌دا شیخ نووری که‌ده‌لتی: «لیباسیکی جوان بدری به‌مه‌عنایه‌ک» مه‌به‌ستی وایه‌بلتیت نه‌(لیباسه‌جوان) که‌به‌بی (مه‌عنا) هیچ به‌هیچ ده‌کات و نه‌(مه‌عنا) که‌

(۴) رۆژنامه‌ی ژبان، ژماره (۲۴) ی سالی (۱)، (۱۴) ی موحه‌په‌م (۱۳۴۵)، (۱۵) ی ته‌موز (۱۹۲۶).

ناوه روک دهگه یه ننی به بی (لیباسنکی جوان) کاریگه ریی خوئی دروست دهکات، بو (تهحسلی هه به جانی به دیعی) واته پتکه وه نه گونجاندنی نه و لایه نه کار ناکاته سه ر ههستی هونه ری و جوانی خوتنه ر. ئینجا که ده لئ: «که قسه یه ک موافقی مه نتبیق بی لازمه له نوقته ی حه قیقه ت ته جاوز نه کړئ» ته و او ده یه وئ شیعر له زنده رژی و (پی لن هه لپین- موباله غه) رزگار بکات که یه کینکه له خاسیه ته کانی شیعی کلاسیکی و هه ول ده دات هونه ره که ی بکاته هه یه ک بو گه ران و سوزا غکردن به دوا ی (حه قیقه ت) و نزیکو ونه وه لئی، تا بتوانی وه ک رۆشن بیر و شاعیرتکی سه رده م و قونا غه ناسکه که ی میلله ته که ی پتیدا ر هت ده بو، بی به کوری نه و سه رده مه و به ته نگ دا وایه کانییه وه بچیت، ئینجا پاش نه وه ی زانیمان شیخ نووری نه ک ته نیا به شیعر، به لکو به نوو سینیش هه ولئ داوه به زار او ه ی ره خه یی هاوچه رخ بو شیعی تازه بیه مه دیدان، ئینجا دیته سه ر لایه نیک گرنکی دیکه که پتیه ون دی به شیوه و ناوه روک وه نه پچرا وه، نه و لایه نه ش سست می ده رپینه (نظام التعبير).

شاعیر که توانی به لیزانی و کارامه یی پتیه ون دی نیوان (شیوه و ناوه روک) تیبگات، مانای وایه ده توانی که سایه تی تاییه تی بو خوئی دیاری بکات، چونکه سست می ده رپینی تاییه تی خوئی هه یه که نه و سست می ده رپینه ش وه ک خوئی ده لئ: «نه ده بیات سه عی بو نه وه ده کا که ته زاهوراتی کونا وکونی حه یات به سوره تی که دیویه تی یا تیکه یشتوه ته سویر و شکلیکی به دیعی و جوانی به دیتن»^(۵) شیخ نووری که ده لئ: «به سوره تی که دیویه تی یا تیکه یشتوه، ته سویر و شکلیکی به دیعی و جوانی بداتن» کتومت نه و پیناسه یه ده گونجی (سست می ده رپین) ی پی ته عریف بکه یین، چونکه (سست می ده رپین) له نه نجامی نه و گوشه نیگایه وه دروست ده بی که روانین و تیکه یشتنی دا هینه ره که بو ژیان و شته کان دروستی ده کات. بیتگومان نه مه شیان خاسیه تیکی ئیبداعیه و هه مو که سیک ناتوانی بی به خاوه نی (سست می ته عبیرکردن) ی تاییه ت به خوئی تا بتوانی به توری وشه نه و ته ونه بچنی که تیروانیی تاییه تی خوئی بو ژیان ره پیتی ده کات. به پیتی نه م بو چونه، شیخ نووری شاعیرتکه به وه پری هوشیاریه وه نه و هه نگا وه ی ناوه بو نه وه ی بیکاته یه کتیک له سیمایه کانی شیعی تازه. له لایه کی تریشه وه بو نه وه ی نه بیه نوسخه یه کی کاربونی یه کتیک له شاعیره کانی پیش خوئی، له سه ر مه سه له ی (چونییه تی وتنی بابه ته که

(۵) رۆژنامه ی ژیان، ژماره (۲۴) ی سالی (۱) ی ته موز، (۱۹۲۶).

و جوړی بینین و دهرپښه‌که‌ی) راده‌وه‌ستی. جارتیکی دی شیخ نووری رای خو‌ی دهرده‌بری و ده‌لئ: «ئده‌بیات شه‌خسییه، یه‌عنی به‌نیسبه‌ت شه‌خسه‌وه نه‌توانن نیشانی بده‌ن. فه‌قه‌ت عیلم و فه‌ن غیر شه‌خسییه. حه‌قایقی علمیه و فه‌نییه هیچ زمانیکی نه‌شخاس ته‌به‌دولی ناکات. دوو که‌ره‌ت دوو له‌هه‌موو وه‌قتیکدا بۆ هه‌موو که‌سیک هه‌ر چوار نه‌کات» (۶).

شیخ نووری لی‌ره‌دا ده‌یو‌ی بلتیت (بابه‌ت) هه‌ر بابه‌ته، به‌لام هه‌ر که‌سیک به‌پیتی شی‌واز و بۆ‌چوون و تی‌روانی‌نی خو‌ی نه‌و (بابه‌ته) نیشان ده‌دات، چونکه مه‌سه‌له‌ی (داهیتان) کارتیکی زاتییه وه‌ک چۆن په‌نجه‌مۆری که‌س له‌که‌س ناکات، به‌م جوړه‌ش داهیتانی دوو داهیتنه‌ریش لی‌کتر جیا‌وا‌زن، له‌به‌رئوه‌ی نه‌و دوو داهیتنه‌ره هه‌ریه‌که‌یان شی‌وازی خو‌یان هه‌به. (شی‌وازی) یش دی‌سان هه‌ر نه‌لج‌امی تی‌گه‌یشتنی وردی نه‌و هاو‌کیشه‌یه ده‌گه‌یه‌نتی که «شی‌وه و ناوه‌رۆک» به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیته‌وه و «له‌رووحی قارییندا ته‌ئسیریکی مه‌عنه‌وی حاصل ده‌کات» له‌م تی‌که‌ل بونه‌گیانی به‌گیانی و ده‌سه‌ملانه‌ی نی‌وان شی‌وه و ناوه‌رۆک شی‌عری تازه (یه‌کیتی بابه‌تی) (۷) بۆ شی‌عری کوردی ده‌سته‌به‌ر کرد که تا نه‌و کاته شی‌عری زی‌اتر له‌گه‌ل (مانای به‌یت) خه‌ریک بوو، هه‌ر ئه‌وه له‌لای شاعیری کلاسیکی هونه‌ر بوو شاعیر بتوانی له‌شی‌عریکدا زی‌اتر له‌چهند بابه‌تیک کۆیکاته‌وه و هه‌ریه‌که له‌و بابه‌تانه له‌به‌یتیکدا ده‌ریخات. له‌شی‌عری کلاسیکی چهند قه‌سیده‌یه‌کی (نالی) و (مه‌وله‌وی) توانیویانه (یه‌کیتی بابه‌ت) بۆ شی‌عری به‌ده‌ست به‌یتن، به‌لام ئه‌وه نه‌بووه به‌ر‌پ‌چکه و رتیبازیک و تا سه‌ر په‌یره‌و بکرت. له‌زاراوه‌ی په‌خنه‌یی جیهاندا لای (هۆراس) یش (البقه‌ الارجوانیه - په‌له‌ی نه‌رخه‌وانی) له‌جیاتنی (معنی البیت) به‌کار هاتوه، که‌چی له‌سه‌ر ده‌ستی شی‌خ نووری شی‌عری ده‌سته‌به‌رداری نه‌و مانای به‌یت هات و وازی له‌که‌له‌که کردنی چهند بابه‌تیک له‌شی‌عری هیتا و که‌وته نه‌وه‌ی بابه‌تیک فۆرمیکی گونج‌او‌ی بۆ هه‌ل‌ب‌ئ‌تری و بابه‌ته‌که له‌گه‌ل فۆرمه‌که یه‌کیتییه‌کی عوزوی له‌نی‌وانیاندا هه‌بی. هه‌روه‌ها له‌چهند شی‌عریکدا په‌گه‌زی چیر‌پ‌ر‌ک‌یشی خسته‌وه‌ته ناو شی‌عری تا زی‌اتر نه‌و (یه‌کیتی بابه‌ت) له‌بچه‌سپینتی، له‌و شی‌عرا نه‌شدا که شی‌خ نووری تی‌یدا په‌یره‌وی (یه‌کیتی قافیه‌ی) کردوه، پ‌و‌وی له‌ (یه‌کیتی بابه‌ت) وه‌رنه‌گ‌یراوه. لی‌ره‌دا (یه‌کیتی بابه‌ت) هه‌ول‌دانه بۆ

(۶) پ‌و‌ژنامه‌ی ژبان، ژماره (۲۵) ی‌سالی (۱)، (۱) ی‌موحه‌رم ۱۳۴۵ (۲۲) ی‌تمه‌موز، ۱۹۲۶.

(۷) مام‌وستا (گۆزان) یش له‌چاوپ‌یکه‌وتنه‌که‌یدا (یه‌کیتی بابه‌ت) ی‌به‌داهیتانی شی‌عری نوی‌ دان‌اوه.

دروستکردنی مهرکه زییه له شیعردا و خوړگار کردنه له شتی لابه لایی و پهل هاویشتن بوشتی واکه خزمه تی ساختمانی شیعرکه نه کات. واته وهک له شیعی کلاسیکیدا ده بینن شیعر وهک ناوټیک وایه پلووکه بهردیک فری ددهینه ناو ناوکه بازنه دروست دهکات و نهو بازنانه گه وره دهکات، بهلام له شیعی تازه ماندا شیخ نووری ههولئی داوه نهو بازنانه بهرو ناو یه کتر بچنه وه و له یه کتر کوټبنه وه و مهوزو وعده که چر بکه نه وه و قولتری بکه ن.

بایه خدان به (یه کیتی بابهت) ههولټیکه بو دروستکردنی ساختمانیکی توند و تول و بههیز، که له ناو خویدا به شهکانی نهو ساختمانه پیکدههین و پیوه ندیبیه کی پتهو له نیوانیاندا هه بی، چونکه تا نهو کاته شیعی کوټله گه یی - کلاسیکی له بهر نه وه ی پستی به (یه کیتی مانای به یته کان) ده به ست، بزه شیعر ساختمانی نه بو. ههردیټیک یا جاری واهیه دوو به یتیش له شیعیکی کلاسیکی ده به یتنی کاری له مه عنای شیعرکه نه ده کرد، بهلام بزووتنه وه ی شیعی تازه به هو ی یه کگرتنی به شهکانی شیعرکه، به لابردي ههردیټیک کار ده کاته سه ر شلوق کردنی و هه ندیک جار پروخاندنی ساختمانه کی. من نالیم شیخ نووری له م کاره سه ره تاییه ده سده درسه د سه رکه وتوه، چونکه ناکری شاعیر وازو خو ی له کارتی کردنی شیعی کلاسیکی رزگار بکات، که نه ویش ساختمانه کی له یه کتر داچراوه و که رت که رت و سه ریه خو یه. دیسانه وه زالبوونیش به سه ر دروستکردنی ساختمانیکی ته و او له شیعی تازه دا کاریکی نه و نه ده ناسان نییه. شیخ نووری له م باره یه وه له و تاریکی ره خه ییدا نووسیویه تی: «بو نووسینی شتیکی نه ده بیی یاخو د عادی له پیش هه موو شتیکیا ریه ایه ت کردنی به عز ی نه ساسات لازمه، نه م نه ساساته قسه من له پیش نووسینا به عزه ن له نه سنای نووسینا لازمه به دیق هت ته ماشا بکری له وه قتی نووسینا نه و نه ساسانه ی که ریه ایه تیان لازمه نه مانه ن:

۱- وه حده ت ۲- نیجاد ۳- ته رتیب. وه حده ت، مهوزو وعیټک به ده سته وه یه که بینووسی له پیش هه موو شتیکیا لازمه دیق هت له وه بکه یت که خه له ل به وه حده تی مهوزو وعه که ت نه گات. له دنیا دا هیچ مهوزو وعیټک نییه له گه ل هه موو مهوزو وعیټکی تر دا دوور و نزیک به چه ند تا قم و عه لایق و ره و ابیه ته وه محته و نه بی. بینانه ن عه له یه ی له وه قتیکا که مهوزو وعیټک نووسی له پیش هه موو شتیکیا لازمه حدو دی بو ته عین بکه ی و له و حدو ده نه چیه ته ده وه، بو نه وه ی زور چاک تی بگه ی ن، لازمه میسالیټک به یتینه وه. نه ته وی محاره به یه ک ته سویر بکه ی، نه سلی مه قسه د نه وه یه که محاره به که له

چ نه حوالتيكدا وقووعى بووه وه به چ سوره تيک نه تيجهى هاتووه. له وه قتي نووسينا جارى بازتيک نه دهى بۆ به حسى توپ که چۆن ئيستيعمال کراوه و به مهش ئيکتيفاء ناکهيت به تول و تهفسيل به حس له نه عمالى توپ و فابريقه کهى نه کهى وه به کوللى حدوودى مه زووعه که که نه کهى»^(۸). که واته شتيخ نوورى نه م هنگاوهى به هه پهمه يى نه ناوه، به لکو له پاش وردبوونه وه و تيگه يشتن و ديراسه کردن گه يشتووه ته نه و قه ناعه ته، بۆ نه وهى بتوانى (خهلل به وه حده تى مه زووعه کهى) نه گات و نه و بابه تهى که ويستى بۆ شيعر ده ستموى بکات له پتوهنديبه لابه لا و په لپوډاره کانى دوورى بخاته وه و له کرۆکى نه و بابه ته درنه چى. مامۆستا (گۆران) يش که شتيخ نوورى به سه روکى نه و بزوتنه وه به ناو ده بات ده لى: «يه کيتى بابه ت (وه حدهى موضوع) يان هيتايه کايه وه». که نالى (هيتامانه کايه وه) واته بهر له خۆى که سانتيک هه بون نه ويان کردووه، بيگومان وه ک دياره شتيخ نوورى به تيۆر و پراکتیک نه و هنگاوهى ناوه.

په نگه کهس سى و دوو له سه ر نه وه نه کات که شتيخ نوورى يه که م که سه، هنگاوى نابى به ره و تازه کردنه وهى (کيتشى) شيعره کانى. واته بهردانى (عهرووز) و گه پانه وه بۆ مه جزواته کانى. مامۆستا (گۆران) ده لى: «نه گه رچى شيعر هه ر له سه ر عهرووزى عه رب هۆنراوه ته وه له م سه رده مه دا، به لام مه جزوئه کانى به حرى عهرووزيان وه رنه گرت، وه نه و به حرانهى که زۆر به کار نه نه هيتران له لای شاعيره کۆنه کان. بۆ وینه نالى و سالم و هاوپتيگانيان زياتر به حرى (هه زج) و (په مل) يان به کارهيتاوه، به لام نه مانه له به حرى سه ريع و خه فيف و له هه زج (مه جزواتيان) وه رنه گرت وه زياترى (زواحف) و (علل) يان به کار نه هيتا. نه م تازه کردنه وه به به ته قليد کردنى نه ده بى تورک پرووى دا، به لام نه ده بى تورکى جولانه وهى تازه ترى لى ده رکه وت که تورکه کان له پرووى گيانتيكى (قه ومى) يه وه نه هاتن کيتشى هه لبه سته شه عبويه گانيان نه ژيانه وه و له سه ر نه م کيشانه هه لبه ستيان دانه نا. که نه مهش کيتشى هيجايه. ئيتير من ته نها به کوششى نه وان نه وه ستام و وه زنى هيجاشم وه رگرت و به کارهيتا»^(۹).

نه گه ر شتيخ نوورى ويستبيتى به کيتشى تازه و جياواز، که له شيعرى کلاسيکى

(۸) رۆژنامهى ژيان، ژماره (۳۷) ي سالى (۱). (۷) ي ربيع الآخر ۱۳۴۵ (۱۵) ي تشرينى يه که مى ۱۹۲۶.

(۹) گۆفارى به يان، ژماره (۲) ي سالى (۱۹۷۰). دانيشنتيک له گه ل گۆران، عه بدوله زاق بيمار.

کوردیدا به کار نه هاتوو، بابه تی تازه دهر پئی وا تیبگه بن (تهقلید) کردنی ئه ده بی تورک بووه، ئه وه ماموستا (گۆران) خوشی به کاریگه ربی جوولانه وهی تازه تری ئه ده بی تورک که کیشی هه بجایان به کار ههتاوه و ئه مپیش وهی گرتبی و به کار ههتاوبی به (تهقلید) بۆی ده ژمیردری! که من له لای خۆمه وه ئه مه به تهقلید نازانم. ته نانه ت عه رووز زانه عه ره به کانیش به م دواییه گه یشتوو نه ته سه ره نه و رایه که (عه رووز) ه که ی (خهللی کوری ئه حمه دی فه راهیدی) له کیشی سانسکریتی و یۆنانی کۆن وه رگیراوه. به و شتیه به کیشی په نجه ش له لای هه موو نه ته وه به کدا هه به، میلله تی کوردیش وه ک ده زانین شیعیری فۆلکلۆزی و ئه ده بیاتی به شی گۆزانه که ی به و کیشه نووسراون، شیخ نووری یه کیکه له و شاعیرانه ی وه ک پشتر روونمان کردوو ته وه زۆر چه زی به شیعیری (مه له وی) کردوو و له سه ر ورده کاری و سه نه ته شیعیری ئه و شاعیره وه ستاوه. (مه له وی) یش وه ک شاعیریکی هونه رمه ند توانی رچه و رتیه که ی تاییه تی له شیعر به شتیه ی (گۆران) بیتیته کایه وه که لادانه له هه موو بنه ما شیعیریه کانی پش خۆی. یه که م شاعیره به کیشی په نجه (5+5) شیعه رکهانی دارشتوو و یه که م که سه سوودی له سه رچاوه روونه که ی خۆمان وه رگرتوو، که سامانی شیعیری فۆلکلۆره.

هه ره له و کاته دا که شیخ نووری خه ربک بوو مه جزوئاتی به حه رکهانی عه رووزی وه رده گرت و به کاری ده ههتا، ناو به ناو شیعیری به کیشی (هه جاء) یش نووسیوه، به لام راستیه که ی شیخ نووری شیعیری به کیشی (هه جاء) که مه. ئه م که مپیشه وه نه بی له بی ده سه لاتی و زه فهر پئی نه بردنی ئه و جوژه کیشانه وه هاتبی، به لکو به رای من هۆیه که ی ئه وه یه شیخ نووری که تیری له کاریزی شیعیری کلاسیکی کوردیمان خواردوو ته وه و ته واه له مه سه له ی کیش قوول بووه ته وه، که دهستی داوه ته بزوتنه وه تازه که ی نه یوستوو یه که سه ره جیهانی ئه و جوژه شیعرانه دابری، به لکو وه ک پشتریش په نجه مان بۆ درێژ کرد و ماموستا (ره فیق حیلمی) یش دووپاتی ده کاته وه (زوبده ی شیعیری کلاسیکی) ههتاوه و له به رانه ر کیشی شیعه رکهانیدا نه یهتاوبه خۆی به شتیه که ی یه که جاره که ی له کارتی کردنی مۆسیقای شیعیری کلاسیکی رزگار بکات. بۆیه ده بینین بایه خ به مۆسیقای ده ره وه ی شیعر ده دات که کیش و قافیه و دانانی شوینی وشه دروستی ده که ن، که خۆینه ری ئه و کاته زۆر تر چه زی له و جوژه شیعرانه ده کرد و مۆسیقا که ی به گوێچکه یان ناشنا بووه، شیخ نووریش نه یوستوو یه که سه ره له چێژی خه لکه که بدات، له به رئه وه ش له لای شیخ نووری له کۆمه لتی شیعریدا سیمای شیعیری کلاسیکی ده بینین. هۆی نووسینی ئه و شیعرانه

ئەوھە، بۆ خوتنەرانى بىسەلمىتىنى كە ئەم دەتوانى شىعر لەسەر ئەو پتودانە بنووسى، تا لە كاتى خوتنەنەوھى شىعرە تازەكانى بەبى دەسلەلاتى نەزانن بەرانبەر بەو جۆرە ھونەر و ھەستايەتییەى لە شىعەردا لەسەرى راھاتوون. بۆ بەلگەى قسەكەم كە شىخ نوورى لە زووھە دەركى بەو لایەنە كەردووە و جۆرەكانى كىشى دەستىشان كەردووە، لە يەكئى لە وتارە پەخنەپىيەكانىدا كە بۆ لایەنى كىشى تەرخان كەردووە دەلتى: «وەزن» لە لوغەتدا بەگرانى سقەلت ئەلتىن. فەقەت نەزەر بەنیزاحاتى سەرەوھ لە لىسانى ئەدەبىياتدا كەلىمەيەكە لە مەعنای معيار، مقياس، تەرازو و دايە، لەم نيزاحاتەو وادەرنەكەوئى كە وەزن (تەرازووى ناھەنگە)، مەقسەد لەم تەرازووە ئەوھە لەوھەقتىكدا كە سىلسىلەى ئەفكارمان بەيان كەرد و نووسى، جوملەكانى موعەيەن و بەتەرزىكى ناھەنگدار تەقسيم بكە. مەسلەن «ئەى جەوان و شەبابى وەتەن تەجەدود ئەمرو سبەحەينى بۆ تۆيە، چونكە تۆ ئومىدى وەتەن و خادىيى حەياتى» ئەم جوملەيە كە بەسورەتتىكى مۇسەلسەل بەيان و ئىفادە كرا پىتى ئەلتىن مەنسور، فەقەت كە بەو تەرازووە كىشرا و موافىقى ئەو معيارە جيا كرايەو، بەچەند پارچەيەكى مەوزون و كەم و زۆر بەعزى تەعديلاتى تيا كرا ئەبى بە:

سبەحەينى ئەم تەجەدودە بۆ تۆيە ئەى شەباب

بۆ تۆيە ئەى ئومىدى وەتەن، خادىيى حەيات

وھ بەم پەنگە مەوزون ئەبى ئەگەر دىققەت بكەين زۆر چاك تى ئەگەين كە وەزن لە ناھەنگى ئەسوات، ئەسواتىش لە حروفى سەداوار مۆرەكەبە، بەتەعبىرىك كە ئەسوات لە ھىجا حاسل ئەبى، كەوابوو ئەم پىوانەى ناھەنگە ئەساسەن ھىجا تەشكىل ئەكات. لەبەر ئەمە وەزن دوو نەوعە ١- وەزنى ھىجائى ٢- وەزنى عەرۇوز، وەزنى ھىجائى بەعبارەتتىكى مۇسەلسەل ئەلتىن كە خرابىتە شەكلىكى مەوزونەوھ. وەقتى كە پارچەكامان جيا كەردوھ، عەدەدى ھىجائى ميسرەعى ئەوھل لەگەل عەدەدى ھىجائى ميسرەعى سانيدا مساوييە و بەقەدەر يەك بن. كەوابوو موافىقى وەزنى ھىجائى لە ميسرەعتىكدا چەند ھىجائى لازم ئەكا لە ميسرەعەكەى تەرشدا ئەوھندە ھىجا بى. مىسال:

چونكى ئىوھ جەسور ئەبىنەم

نامىتى ئازارى بىرىنەم

ئەم ميسرەعانە ھەر يەكى مۆرەكەبە لە (٩) ھىجا. ئەگەر ھىجاكان يەكە يەكە بژمىرىن زۆر چاك ئەوھ تى ئەگەين. لىرەدا نوقتەيەك ھەيە لازمە دىققەتى لى بكەين. ھەموو

وهزنیکی هیجائی لازم ناکا موره که ب بئ له (٩) هیجا، واقع ئه بئ له (٧) و له (١٦) هیجاش ئه بئ.

هر له ئیستاوه بمرن

کفن بۆ خۆتان بپرن

له م میسره عانه دا عه ده ده ی هیجا (٧) ه و له گۆزانی کوردیدا به عزی ئه شعاری موته داوه له موافیقی وهزنی هیجائییه. میسال:

کهس نازانی بۆ بئ پهنگم

گیرۆده ی دهستی فهرهنگم

عه ده ده ی هیجای ئه م میسره عه ئه گهر بژمیتری، ئه زانی که عه ده ده ی هیجاکانی (١٦) یه. له وهزنی هیجائیدا دائیمه ن ئینسان ئه توانی که عه ده ده ی هیجای میسره عه کان به ئه مووست بژمیتری، بینانه عه له یه ی به م وهزنه، وهزنی حیسابی ئه مووستیشی پئ ده لئین. ئه م نه وه وهزنه له هه موو مه نزومه ی ئه لسینه ی غه ربیه دا ئیستیعمال ئه کری و له کوردیشدا کراوه. له زبانی کوردیشدا ئیستاش هه رچه ند لازم بوو که سه رفی ئه م وهزنه رباعیه ت بکرایه، فه قه ت له بهر ئینقیلاباتی تاریخی قه ومی کورد دائیمه ن مه ده نییه تی عه ره ب و عه جه می ته قلید کردوه. که لیماتی عه ره بی و عه جه می تیکه ل به زمانی خۆی کردوه. به توولی زه مان ته حه ولاتیکیان داوه به شتیواز و ئاههنگی زیانه که ی خۆیان. له بهر ئه م جیهه تانه، شاعیره کاغان وهزنی هیجائییه تهرک کردوه و وهزنی عه رووزیان ئیستیعمال کردوه» (١٠).

شیخ نووری له م به شه دا که باسی کیشی (هیجا) ده کات، یه که م که سه باسی کیشی شیعرێ کردوه و له م به شه دا ده یه وئ چه ند لایه نیک پوون بکاته وه. له پیشه وه هه ول ده دات پێناسه یه ک بۆ (کیش) پێشکهشی خۆته ران بکات و ئاسانی بکات، بۆیه به رانه ر به کیش «معیار، مقیاس، ته رازوو» داده نئ، به لام ته رازوو ئاههنگ. که وا بئ ده توانین بیرورای شاعیر له م نووسینه دا له م چه ند لایه نه دا چر بکه ی نه وه:

یه که م: شاعیر که ده لئ: «وهزن له ئاههنگی ئه سوات، ئه سواتیش له حرووفی سه داوار موره که به» ئه مه ره چاو کردنی ئاههنگی ئه و دهنگانه یه که له پیستی ئاوازا دا دیویه تی و مانای وایه که (کیش) ی شیعره کانی په یوه سه ته به وشه و سه وا کردنیکی

زیره‌کانه‌یه له‌گه‌لی. ئەمەش کاریکی وا دەکات شاعیر بزانی چۆن وشە بەکار دەهێنێ و له‌ کوێ لە‌سەر کورسی دایان دەنێ بۆ بە‌ریا کردنی ئەو نا‌هه‌نگه و را‌گرتی تە‌رازووی کێشه‌که‌ی په‌په‌وی کردووه. که وشەش له‌ لای خۆیه‌وه ده‌لاله‌ت له‌و مانایه ده‌کات که له‌گه‌ل خۆی هه‌ڵیده‌گرێ.

دووه‌م: هه‌ولی داوه پێناسه‌یه‌کی وردی ئەم جو‌ژه کێشه بکات که ده‌لتی: «وه‌زنی هه‌جانی به‌عباره‌تیکی موسه‌لسه‌ل ئە‌لێن که خرابیته شک‌ل‌تیکی مه‌وزونه‌وه، وه‌قتی که پارچه‌کا‌مان جیا‌کرده‌وه عه‌ده‌دی هه‌جای می‌سره‌عی ئە‌وه‌ل له‌گه‌ل عه‌ده‌دی هه‌جای می‌سره‌عی سانی‌دا مساوییه و به‌قه‌ده‌ر یه‌ک بن» دوا‌ی ئە‌وه‌ی غه‌وه‌ی به‌یتیک که بریتیه له (٩) هه‌جا پێشان ده‌دات ئینجا ده‌لتی: «هه‌موو وه‌زنیکی هه‌جانی لازم نا‌کا موره‌که‌ب بێ له (٩) هه‌جا، واقع ئە‌بی له (٧) و له (١٦) هه‌جاش ئە‌بی» واته جو‌راو‌جو‌ری ژماره‌ی ئەو هه‌جایانه‌ش نیشان ده‌دات.

سه‌یه‌م: شیخ نووری ئە‌وه‌ش ده‌رده‌خات که شاره‌زایی له‌ گۆزانی فۆ‌ل‌کلۆ‌ری کوردیدا هه‌یه، که ئەو گۆزانی‌بانه‌ش هه‌ر به‌کێشی (هه‌جا) نووسرا‌ون وه‌ک نووسیه‌یه‌تی «له‌ گۆزانی کوردیدا به‌عزێ نه‌شعاری موته‌دا‌وه‌له موافیقی وه‌زنی هه‌جانییه» واته شیخ نووری که له‌ فۆ‌ل‌کلۆ‌ری کوردی و شیعری (مه‌وله‌وی) ورد بو‌وه‌ته‌وه زوو کێشی هه‌جایی ده‌ست‌نیشان کردووه.

چواره‌م: ئە‌وه ده‌رده‌خات ئەو جو‌ژه کێشه له‌ هه‌موو مه‌نزومه‌ی ئە‌لسینه‌ی غه‌ریبه‌دا ئیستیعمال ئە‌کړی، واته کێشه‌که له‌ لای هه‌موو می‌للە‌تان هه‌یه و کوردیش وه‌ک یه‌ک‌یک له‌و می‌للە‌تانه ئەم کێشه پر‌گه‌یی‌بانه‌ی له‌ ئە‌ده‌بیاتی فۆ‌ل‌کلۆ‌ریدا به‌کاره‌ینا‌وه، به‌لام (ئینقیلا‌باتی تاریخی) ئەم کێشانه‌ی دا‌وه‌ته دوا‌وه.

پنجه‌م: هۆی به‌کار نه‌هێنانی ئەم کێشانه‌ی په‌نجه‌نوما‌یان ده‌کات بۆ ئە‌وه ده‌گێ‌رت‌ه‌وه (قه‌ومی کورد دانی‌مه‌ن مه‌ده‌نییه‌تی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌می ته‌قلید کردووه). ئەم قسه‌یه‌ش ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نێ که به‌در‌ژایی می‌ژوو هه‌ردوو کێشه‌که به‌کاره‌ات‌وه، به‌لام به‌پێی (ئینقیلا‌باتی تاریخی) له‌ ده‌رکه‌وتن و ون‌بو‌ندا بو‌وه، بۆ‌یه گه‌رانه‌وه بۆ به‌کاره‌ینانی ئەم کێشه (دوا‌ی ته‌رک کردنی) دی‌سان بو‌ور‌انه‌وه‌ی گیانی نه‌ته‌وا‌یه‌تییه له‌ لای شاعیرانی ئەو بزووتنه‌ویه. واته ته‌نیا به‌کاریه‌گری ئە‌ده‌بی تاز‌ی تو‌رکه‌کان رووی نه‌دا‌وه، وه‌ک هه‌ندێ که‌س ده‌یان‌ه‌وێ بۆ لاسایی‌کردنه‌وه‌ی ئە‌ده‌بی تو‌رکی بی‌ه‌نه‌وه و بو‌ور‌انه‌وه‌ی هه‌ست و گیانی نه‌ته‌وا‌یه‌تی له‌ لای ئەو

شاعیرانه پشتگوئ بخهن، که له سهره‌تای نهو سه‌دهیه‌دا که‌وتیوونه ژیر ته‌وژمه‌که‌یه‌وه، ئینجا گه‌پانه‌وه به‌ره‌و سهرچاوه په‌سه‌نه‌که و ده‌ست درژکردن بۆ کیشی نه‌ته‌وایه‌تی (خۆماتی) و سوود وەرگرتن له فۆلکلۆر، بۆ نه‌وه‌ی به‌ره‌ به‌ره شیعی کوردیمان خۆی له (عه‌رووز) رزگار بکات. شیخ نووری له سهره‌تاوه خۆی له قهره‌ی نه‌و کیشانه‌ دا که پیشتر له شیعی کوردیدا به‌کار نه‌ده‌هاتن وه‌ک به‌حری (سه‌ریع) و (خه‌فیف) و مه‌جزواتی (هه‌زج)، ئینجا له دوایدا کۆمه‌لئی شیعی‌ریشی به‌کیشی (هیجا) نووسی وه‌ک شیعی (بولبول فیداتم) و (ساقیا نه‌وبه‌هاره‌ پۆیی ده‌ی) و (بۆ میژوو) و (ئینتیباه) و (بۆ چوارده‌ی ته‌موز) و (بۆ په‌شید سدی) و (بۆ گرتنی شیخ له‌تیف) و (بۆ بێکه‌س) و... تاد. زۆریه‌ی نه‌و شیعه‌رانه‌ی به‌کیشی (5+5) نووسراون، که نه‌مه‌ کیشی هه‌ره‌ باوی ئیمه‌یه‌، که ده‌توانین به‌کیشی نه‌ته‌وایه‌تی دابنێین. وینه‌ی نه‌م جوړه شیعه‌رش که له‌سه‌ر تانوپۆی نه‌م کیشه هۆنرا‌بیته‌وه به‌زۆری له لای شاعیریکی وه‌ک (مه‌وله‌وی) دا ده‌بینرئ. وه‌ک چۆن له زمانی فه‌ره‌نسیدا کیشی دوانزه‌ بره‌گی (ئه‌سکه‌نده‌ری) به‌کیشی نه‌ته‌وایه‌تی دانراوه، له لای ئینگلیزه‌کانیش کیشی (ئيامبیک) به‌کیشی نه‌ته‌وایه‌تی دانراوه، لای تورکه‌کانیش کیشی (۱۱) بره‌گی به‌کیشی نه‌ته‌وایه‌تی دانراوه^(۱۱).

له شیعه‌رکه‌ی (ئینتیباه) دا چهند کیشیکی جیاوازی به‌کار هێناوه، سه‌ره‌تا عه‌رووزی به‌کار هێناوه پاشان تیکه‌لی کردووه له‌گه‌ڵ چهند کیشیکی هه‌یجایی وه‌ک: (۷ + ۷) و (۹ + ۹) (۱۲ + ۱۲) که نه‌و شیعه‌ری له‌ سالی (۱۹۲۵) دا بلا‌وکردووه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ بۆ ده‌سه‌لاتی شیخ نووری به‌سه‌ر زۆریه‌ی کیشه‌کان و نووسینی نه‌م وتاره‌ په‌خه‌یییه‌ و بلا‌وکردنه‌وه‌شی به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه‌ شیخ نووری هه‌نگاوه‌که‌ی بۆ نه‌و نه‌زمونه‌ (واته‌ لایه‌نی کیش) نه‌زموونێکی هۆشیارانه‌یه‌، چونکه‌ به‌پاره‌که‌ی بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی کیش و مه‌شق‌کردن له‌سه‌ری دوا‌ی نه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک پشتگوئ خرابوو، کارێکی هه‌ره‌مه‌یه‌ نه‌بوو، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ ویستی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌هه‌ندئ کیشی وا بنووسی که‌ باو نین، ئینجا له‌ دوایدا له‌لایه‌ن مامۆستا (گۆزان) ده‌وه‌ ته‌جربه‌ی فراوان کردنی نه‌و کیشانه‌ و به‌کارهێنانی کیشی جو‌راو‌جو‌ری دیکه‌ی گرته‌ ئه‌ستۆی خۆی له‌ پاش نه‌وه‌ی شیخ نووری سه‌ره‌تا‌که‌ی بۆ بزوتنه‌وه‌که‌ دیاری کرد و چهند په‌گه‌زێکی تازه‌ی بۆ شیعی کوردی ده‌سته‌به‌ر کرد.

(۱۱) پۆژنامه‌ی ژین، ژماره‌ (۲۴)، ۱۹۷۱/۵/۲۷، نه‌و کیشه‌ بره‌گییانه‌ی ئیستا باون، گۆزان.

مامۆستا (گۆران) سوودی له چەند کیشیک وەرگرت که وێنەیان له لاوک و حەیراندا هەبوو. ئەگەرچی وەک خۆی دەلتی: «بەشی زۆری کۆنەکانم بەوێنەکانی عەرۆز و کوردییەکی تیکەلا و بەزمانی بێگانه نووسراون». وەک دەزانین شیخ نووری شارەزایییەکی زۆری له عەرۆزدا هەبوو و له شیعر نووسیندا بەسەریدا زال بوو، شیعرێ بەهەر جۆرە کیشیک نووسیبت خۆی زانیویەتی چی دەکات و چی ناکات و چۆن له گەل شیعردا هەلسوکەوت دەکات. بەپای من ئەم لایەنە دەکری بێتە کەرەسەیهکی نووسینی تێروتەسەل بۆ ئەوێ له نێوان (شیخ نووری) و (گۆران)دا بەراوردیک ساز بکەین و بزانی هەریەکەیان چۆن له گەل کیشی شیعر ساتوسەوایان کردوو.

ئەوێ لێردا بەلامووە گرنج بێ ئەوێ (شیخ نووری) له پووی کیشەوێ جیاوازییەکی دا بەشیعرێ تازە و له گەل شیعرێ کلاسیکی هێلتیکی جیاکەرەوێ دانا، ئەو کیشە تازانەش، بابەتی تازە شیعر بەسەریدا سەپاند، له پال هەستە نەتەواوەتییه تازەکه، که وایان لێ کرد هەنگاوێک بەرەو کیشی خۆمالتی نزیککی بخاتەو، دواي ئەوێش ماوەیهک بەکیشی (سەریع) و (خەفیف) و مەجزواتی (هەزج) شیعرێ نووسی. بێگومان هەنگاوانانی شیخ نووری بۆ تازەکردنەوێ کیشی شیعرێ کوردی، هەنگاوانە بۆ تازەکردنەوێ ناھەنگ و موسیقای شیعریش، ئەوێتا خۆی نووسیویەتی و دەلتی: «ماهییهتی حەقیقەتی وەزن و قافیە، ناھەنگە. ئەگەر فکرتیکی جوان، حسیکی له تیف، خەیاڵیکی بەدیع، توولی مودەت له دەماغمانا بپینتێتەوێ یەعنی نەیلتین و نەینوسین بەتەبع له پووحی هیچ شەخسێکدا تەئسیر و هەیه جانیکی بەدیعی حاسل ناکا. بێناھەن عەلهیهی لازمە ئەم فکەر بنووسرێ. فەقەت که نووسیمان، یەعنی ئەم فکەر جوانەمان که خستە شکلیکی مەرنییهوێ لازمە دیقەقەت له یەک شت بکەین که ئەو شتەش جوانییه و جوانیش بەناھەنگ دیتە وجود. ئەگەر فکرتیکی جوان بەتەرزتکی ناھەنگدار بەیان و ئیفا دەکەین له پووحی قارئین یاخود سامعیندا دوو نەوع تەئسیر حاسل ئەکا، یەکیکیان ئەساسەن ئەو فکەر جوانییه که له پووحدا هەیه جانی بەدیعی حاسل ئەکا، ئەوتیریشیان ئیفا دەی ئەو فکەرێه که چەند که لیمەیهکی مەوزون و قافیەدار و ناھەنگدار بەیانی ئەکەن که ئەمەیان عەینەن وەک موسیقا له پووحی ئەو سامعەدا تەئسیرتکی بەدیعی حاسل ئەکا» (١٢).

(١٢) رۆژنامەێ ژبان، ژمارە (٢٧) ی سالی (١)، (٢٥) ی موحەرەم ١٣٤٥ (٥) ی ئاغستۆس ١٩٢٦

شتیخ نووری لہم دہقدا مہرجی سہرہکی لہ جوانی بہرہمیتک لہ (ناہنگ) دا دہبیتی و
 رادہی کاریگرہی (ناہنگ) باس دہکات لہسہر گویتگر و وروژانی ہستی جوانی نہو
 گویتگر و خوتنہرہ و لہگہل مؤسیقاشدا بہراوردی کردوہ، بگرہ حقیقہی (وہزن و قافیہ)
 بہناہنگ لیک دہداتہوہ. لیرہدا شتیخ نووری کہ کیشی تازہ کردوہتہوہ، لہگہل نہویشدا
 ناہنگ و نیقاعی شیعیری تازہ کردوہتہوہ، چونکہ ہولتی داوہ لہگہل بایہخدان
 بہمؤسیقای دہرہوہی شیعر، بایہخ بہمؤسیقای ناوہوہی شیعریش بدات. واتہ شتیخ نووری
 لہپال نہوہی کہ مؤسیقای شیعرہکانی بۆ گویتچکەن، لہ ہمان کاتیشدا بۆ ناخیشن،
 نہمہش تا رادہیک ہلگہرانہوہیہ لہ چیتژی باوی نہو سہرہمہ، کہ بہو جۆرہ کیش و
 ناہنگ و دہرپرناہنہ رانہہاتبون و ہیتشتا ناشناہتیبیان لہگہلیاندا پیدانہکردبوو. بہم
 جۆرہ ہولیدا لہنگہری نیتوان مؤسیقای دہرہوہی شیعر کہ لایہنی جوانی و فۆرمہکەییہ،
 لہگہل مؤسیقای ناوہوہی شیعر کہ ناوہرۆکەکەییہ رابگرت، لیرہوہ لہ شیعیری کلاسیکی
 جیا دہبیتہوہ و نابیتہ نوسخہکەکی کتومتی شیعیری کلاسیکی و لاساییکردنہوہی، بہلکو
 جیایی دہداتہ شیعرہکان. گومانی تیدا نیبہ مہسہلہی ناہنگ لہ شیعردا پتہوندییہکی
 توندوتۆلی بہ (وشہ) وہ ہدیہ، (وشہ) خۆی بۆ خۆی چہند دہنگیکہ رستہیہکی شیعیری
 کۆمہلہ دہنگیک پتکدہیتن، نہگہر شاعیر و ہستایانہ وشہ بہکار نہہیتن و حەقی خۆی
 نہداتن، نہوہ ناہنگی شیعرہکەش تہوشی پەشیوی دہبت، وەک نہو کەسہی لہ مؤسیقا
 نہزانن و دہست بداتہ ژہنینی نامیرتکی مؤسیقای. وشہ لہ فہرہنگدا، مردوو و بۆ
 گیانہ، بہلام شاعیر لہ وشک و بزگی رزگاری دہکات و تہروپاراوی دہکات، پری دہکات
 لہ سۆز و ہست و ہلچوون. کہ زیرہکانہ وشہی لہ جیگای خۆی دانا، مؤسیقایہ مت
 بوہکەہی ناو وشہکە لہو شوتنہدا ناشکرا دہبت و لہگہل دہنگ و ناہنگی وشہ
 دراوسیکانی شہپۆلیک ناواز و ناہنگ دروست دہکەن.

شیعرہکانی شتیخ نووری خویر و عہفہوین. وەک رووبار خویرہ دہکەن و خوتنہر ہست
 بہشیعر سواری نہو شاعیرہ دہکات، لہ خوتنہنہوہی شیعرہکانیدا ہست بہگرتوگۆل و
 قۆرت و ساتمہ ناکات. نہم عہفہویہتہ مہرجیتکی سہرہکی شاعیری پەسەنہ. نہم
 پەسەنایہتیبیہ لہگہل زالبونوی بہسہر لایہنی سەنەتسازایان کردوہ بہزۆر لہ خۆکردن
 شیعر نہلئت و سواری کۆلی بیت، بہلکو بہروانی تەعبیری لہ نہزیفہکانی ناوہوہی خۆی
 کردوہ. ناہنگی شیعرہکانی تەعبیر لہ پیتم و ناہنگی ناوہوہی دہکەن، ہەرچہندہ
 ویستووہتہی لہ ہندئ شیعریدا وەک شاعیرتکی (ہزرخان- مفکر) خۆی نیشان بدات و

ئەو شەرئەش زىياتر بەلای (ھۆنراو - نظم) ھە دەشکێنە ھە، بەلام ھەنەبى ئەو سىمايەکی زەقى ھەموو شیعەرەکانى بن و بەجاری ھۆشیاری نەبوو تە دەستیک و بىنى شیعەرەکانى گرتى و ڕەسەنایەتى و تەقینە ھەى شیعەری لە کىس دابى، بەلکو بەھۆى سانسۆرى ھۆشیاری و سەنەتسازى دەستى بە شیعەرەکانیدا ھێناوە تەو و ڕێگەى بۆ عەفەوێتى شیعەرى خۆش کردو ھە.

شیعەر ھەک دەزانى پىلان دانانىکی پىش وەختە بەخۆیە ھە ناگرى، چونکە ئەو گەرموگرى و وزە و یژدانى تىدا ناھىلتى کار بکاتە سەر خۆتەر. کەواتە جەو شلکردن بۆ خوڤى - انسایبە - لە دارشتنى شیعەر لەلایەن شاعیر ھە بىگومان چەمکى سەرکەوتنى لایەنى (ناھەنگە) لە شیعەردا کە ئەو ناھەنگەش لە ئاستى خۆیە ھە جوانى دەداتە شیعەرەکە و کارىگەرى لەسەر خۆتەرەن بەجى دەھىلتى.

لایەنىکی دیکەى تازەبوونە ھە (زمان) و بەکارھێنانى (وشە) یە، ئەم شاعیر ھە شاعیرانى دیکەى ئەو قوتابخانەى زمانىکی شیعەرى تازەیان بەکارھێنا کە جوت بوو لەگەڵ تىروانىنى تازەیان بۆ ژيان، بۆیە کەوتنە خۆیان بۆ ئەو لە لایەک ساتوسەوايەکی تازە لەگەڵ زماندا بکەن تا لەگەڵ گىانى سەردەم و بزوتنە ھەى تازەبوونە ھە بىگونجى، لە لایەکی دیکە ھە کەوتنە پاک کردنە ھەى زمانى خۆیان و بۆر کردنى لە وشەى بىگانە. شىخ نوورى خۆى شاعىرێک بوو، بە تەواوى شارەزایى لە زمانى کوردیدا ھەبوو، زەخیرەىکی زمانى چاکى ھەبوو.

لە سالى (١٩٢٠) کاتى (مىجەر سۆن) لە رۆژنامەى (پىشکەوتن) دا پىشپرکى نووسىنى کوردى پەتى بلالو کردو ھە، شىخ نوورى یەکێک بوو لەو کەسانەى وىستى خۆى لەو بوارەدا تاقى بکاتە ھە و شیعەرى بۆ ناردن بەناوى (جوت و گاشتیکى چاکە)، لەو پىشپرکى دا شىخ نوورى بەیەکەم دەرچوو. ئەم ھەنگاوە بەلای مەو ھە دەگەيەنى ئەم شاعیر ھە و شاعیرانى بەرەو دوايى لە رووى گىانى نەتەوەبىيە ھە ھەولیان داو بۆ پاککردنە ھەى زمانى کوردى، شىخ نوورى پىش ئەو ھەى ئەو پىشپرکى بانگەوازی بۆ بلالو بکرتە ھە، خەرىکی بايەخدان بوو بەو لایەنە گرنە، کە کەرەسەيەکی گەورەى دەستى شاعیر ھە بۆ دەرپرینی خەون و خۆزگە و پرسیارە بى کۆتايىيەکانى، تا بتوانى بەپى ھەلسوگەوتى زیرەکانەى خۆى لەگەڵ (وشە) دا ساختمانى ھونەرى شیعەرەکی ھەلجى، بەشێوہەکی مەحکەم و توندوتۆڵ، نەک رفۆک و لاواز، چونکە شاعیر چەند فەرھەنگى وشەى دەولەمەند بىت، مانای وایە ئەو ھەندە لە رووى ھزرە ھە دەولەمەندە، بۆیە زمانى

خسته خزمه‌تی (یه‌کیتی بابته) و (گونجاندنی شیوه و ناوه‌روک) تا بتوانی خوی له شتی زنده و لابه‌لایی بیاریزی که شیعر به‌رهو لای (لامهرکه‌زیه‌ت) ده‌بات، له‌جیاتی نه‌وهی (بابته) که له سه‌نته‌ر و بوئره‌یه‌کدا کۆ بکاته‌وه، ده‌بینین نه‌و کاته به‌هۆی زāl نه‌بون به‌سه‌ر (وشه‌دا)، (بابته‌که) په‌رش و بلاو ده‌کاته‌وه، بیگومان هه‌ر زāl بوونیشه به‌سه‌ر زماندا، چ‌کردنه‌وه‌ی تیپروانیی شیعر دروست ده‌کات. له‌به‌ر نه‌وه شاعیرانی نه‌و قوتابخانه‌یه‌ی نرخی وشه‌یان زانی و تیگه‌یشتن وشه‌ چۆن و له‌ کوئ دابنن، مامۆستا (گۆران) له‌ پێشه‌کی (به‌هه‌شت و یادگار) دا نووسیه‌تی: «هه‌ج هه‌لبه‌ستیک وشه‌ و ته‌رکیبی عه‌ره‌بی و فارسیی زۆری تیابن، به‌ئه‌ندازه‌ی نه‌و زۆرییه‌ کۆنه، پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ش دیاره‌ پێچه‌وانه‌یه‌» لێره‌دا مامۆستا (گۆران) بایه‌خدان به‌ زمان و به‌وشه‌ی کوردی کردووه‌ ته‌ پێوانه‌یه‌ک بۆ (تازه‌یی) به‌ره‌مه‌ شیعه‌رییه‌که، بۆیه‌ نا‌کرێ پوانین تازه‌ بیت، به‌بێ تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌ره‌سه‌کانی ده‌رپین، واته‌ بابته‌ و بۆچوونی تازه، زمانی ده‌رپین و پت نووسینی تازه‌یان گه‌ره‌که. به‌پێچه‌وانه‌ی شیعه‌ری کلاسیکی که‌ زۆتر بابته‌ی بچووک له‌ ناو (فخامه‌) شکۆی شتوازا ده‌شارتته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ش که‌ زمانی رۆشنیری نه‌و سه‌رده‌مه‌ (تورکی) و (فارسی) و (عه‌ره‌بی) بووه، بۆیه‌ شیعه‌رکانیان تا بنا گۆیچه‌کیان له‌ وشه‌ی (تورکی) و (فارسی) و (عه‌ره‌بی) دا نقوم کردبوو.

لایه‌نیکی دیکه‌ی تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعه‌ری کوردی، ده‌ست به‌ردانه‌ له‌ (یه‌کیتی قافیه) که‌ له‌ شیعه‌ری نه‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بووه. مامۆستا (گۆران) یش په‌نجه‌ی بۆ راکێشاهه‌ که‌ ده‌لتی: «ته‌رتیبی قافیه‌کان گۆرا». واته‌ ته‌رتیبی قافیه‌ به‌م جۆره‌ بوو: «1+1+1+1+1... تاد» به‌لام له‌ قوتابخانه‌ی شیعه‌ری تازه‌دا په‌یره‌وی جوت قافیه‌ کرا، واته‌ «1+1+1+1+1... تاد» شاعیران له‌جیاتی (یه‌کیتی قافیه‌)، قافیه‌ی (مه‌سه‌نوی)یان به‌کار ده‌هێنا، که‌ جوت قافیه‌ ده‌گرتته‌وه. هه‌رچه‌نده‌ له‌سه‌ره‌تاوه‌ شێخ نووری په‌یره‌وی (یه‌کیتی قافیه‌)ی ده‌کرد، به‌لام له‌دوایییدا زۆر شیعه‌ری له‌سه‌ر نه‌و یاسایه‌ نووسی، وه‌ک له‌م دیوانه‌یدا به‌رچاومان ده‌که‌ون، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م یاسای په‌یره‌ویکردنی (جوت قافیه‌)یه‌ سه‌ره‌ستی زیاتر ده‌داته‌ شاعیر بۆ نه‌وه‌ی زیاتر جله‌و بۆ خه‌یالی خولقینه‌رانه‌ی شل بکات و پوانینه‌کانی خۆی له‌ قالب نه‌دات. یا بتوانی وشه‌ و وینه‌ و تابلۆی شیعه‌ری زیاتر له‌ شیعه‌ردا ده‌سته‌مۆ بکات، به‌لام به‌رای من ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ زیاتر پێوه‌ندی به‌ده‌سه‌لات و توانایی شاعیره‌وه‌ هه‌یه‌ و به‌پیتی بابته‌ی شیعه‌رکه‌ په‌نای بۆب‌دووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌بینین شێخ نووری له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا که‌ له‌ شیعه‌ر سه‌ره‌تایییه‌کانی تازه‌بوونه‌وه‌که‌یدا په‌یره‌وی

(یه‌کیتی قافیه‌ی کردوه، که‌چی زبانی به‌سهره‌ستی دهربرین نه‌گه‌یاندوه و له (یه‌کیتی باب‌ه‌تی) شیعره‌که‌ی دوور نه‌خستوه‌ته‌وه.

له لایه‌کی دیکه‌وه شیعری تازه هه‌رچه‌نده له ره‌گه‌زی «خه‌یال» دووره په‌ریژ نییه، به‌لام شاعیرانی نه‌و قوتابخانه‌یه خو‌یان له مه‌سه‌له‌ی (پتی لی هه‌لب‌رین - مبالغه) دوور پا‌گرتوه که «خه‌یال» له لای شاعیره کلاسیه‌کان خه‌یالیکی ته‌فسیریه و پشت به‌هونه‌ری ره‌وانبیزی ده‌به‌ستی. له‌م باره‌یه‌وه شاعیری چه‌شکین و (منظری) نه‌و قوتابخانه‌یه ده‌لی: «موافه‌قه‌ت - نی‌جاد و ته‌رویج - به‌ده‌لاله‌ت کردنی نه‌لغاز نه‌ل‌تین به‌سهر مه‌عانی مه‌قسوده‌دا، بۆ نه‌وه‌ی که نه‌م مه‌سه‌له‌یه به‌ته‌واوی نی‌زاح و به‌یان بکه‌ی، لازمه‌ چ‌ه‌ند که‌لیمه‌یه‌ک بدۆزینه‌وه که له‌گه‌ل یه‌ک‌تری‌دا نه‌خته فه‌رق‌تیکیان بی‌ی. مه‌سه‌له‌ن: له شتی‌ک‌دا که له‌ بوون و نه‌بوونیا ته‌ره‌دود هه‌بی بۆ وقووعی نه‌م شته نه‌ل‌تین یا وا زه‌ن نه‌که‌ین یا وا نو‌مید نه‌که‌ین یا وا شه‌به نه‌که‌ین. له‌م که‌لیمانه هه‌ر کام‌تیکیان نی‌ستی‌عمال بکه‌ین، به‌یانی ته‌ره‌دود‌یک نه‌که‌ین، فه‌قه‌ت نه‌گه‌ر دی‌ق‌قه‌ت بکه‌ین له‌ به‌ینی نه‌مانه‌دا چ‌ه‌ند فه‌رق‌یک هه‌یه. مه‌سه‌له‌ن: وقووع له‌گه‌ل زه‌ن هه‌م له‌گه‌ل مه‌نموول هه‌م له‌گه‌ل مه‌شکووک زه‌عیف‌تره له‌ وقووع له‌گه‌ل نو‌مید، بینانه‌ن عه‌له‌یه‌ی به‌وقووع شتی‌کی مو‌ته‌ره‌ده‌، یان نه‌ل‌تین مه‌زنوونه، یا مه‌نمووله، یا مه‌شکووکه. نه‌مجا نه‌گه‌ر ورد ببینه‌وه تی نه‌که‌ین له به‌ینی نه‌م سی ته‌رزه نی‌فاده‌یه‌دا وه‌ک له‌سهره‌وه به‌یا‌غان کرد چ‌ه‌ند فه‌رق‌یک هه‌یه. که‌وابی له‌وه‌ختی‌کا نه‌گه‌ر نی‌حتمالی وقووع وه‌یا عه‌ده‌م وقووع مو‌قابل به‌یه‌کتری فایق نه‌بی و بل‌تین (فلان شت وقووعی نو‌مید نه‌که‌ین) غه‌له‌ته، چونکه به‌م سووره‌ته نی‌حتمالی وقووعی زی‌اتر به‌قووه‌ت‌تر نه‌بی. له‌م نی‌زاحاته‌وه بۆ‌مان ده‌رکه‌وت، به‌عزێ نه‌لغاز که مو‌ته‌رادف نه‌بیرن فه‌رق‌یکی که‌م له‌ به‌ینی‌انا هه‌یه، موافه‌قه‌تی نه‌م فه‌رقه نه‌دۆزینه‌وه و که‌لیمه موافق به‌حال و مه‌وقیع هه‌له‌به‌تری» (۱۳).

له‌م قسانه‌دا (شیخ نووری) لی‌ت‌پ‌س‌راوی شاعیر و نووسه‌ره‌کان نی‌شان ده‌دات به‌رامبه‌ر به‌(وشه)، که به‌شی‌وه‌یه‌کی ورد له‌گه‌ل‌یدا بجوول‌ینه‌وه و به‌پتی (حال و مه‌وقیع) هه‌لب‌ی‌ژن، له‌ پاشان د‌یت‌ه سه‌ر لایه‌نی (مه‌نتیق) له‌ شی‌ع‌ردا، که د‌وای سه‌رکه‌وتنی شاعیر به‌سه‌ر لایه‌نی ورد‌یی به‌کاره‌یتانی (وشه) د‌یت‌ه گو‌ژی. نه‌گه‌ر (مه‌نتیق) له‌ شی‌ع‌ردا له‌ ناو

(۱۳) پۆژنامه‌ی ژبان، ژماره (۵۷) ی سالی (۲)، (۷) ی ر‌ه‌مه‌زان ۱۳۴۵ (۱۰) ی شوبات ۱۹۲۷.
هه‌روه‌ها ژماره (۵۹) ی سالی (۲)، (۲۱) ی ر‌ه‌مه‌زان ۱۳۴۵ (۲۴) ی مارت ۱۹۲۷.

خۆیدا له پتوهندییهکی تهبا و گونجاودا بوو، ئهو کاته قه ناعهتی زیاتر له لای خۆتەر دروست دهکات، وهک لهوهی شیعرهکه له ناو وشه ی قه به و توێکله کهیدا تقوم بێ و پێ لێ هه لپرنیش نامانجی شیعره که بسپرتیه وه، که بهرپاکردنی (گۆزان) له چێژ و تێروانیی خۆتەر و ههولدان بۆ جوانکردنی ژيان و بهره و پێشه وه بردنی، بۆیه که له شیعردا رسته یهک، وینه یهک دهخۆنینه وه، به پێتی مه نتیقی ناو شیعره که پتوێسته (ئیه تیمالی وقووعی) ئهو شته بکهین که له دوا ی ئهو رسته یه وه دیت، نهک هه موو رسته یهک رێکه و تیک به رتیه ی ببات و که شتی مه به ستی ئهو رسته یه به ره و به نده رتیک دیکه ببات، که هه رگیز خه یال و مه نتیقی ناو شیعره که چاوه پوانی نه یێ. واته له دوا ی هه ر رسته یهک پتوێسته وقووعی ئهو شته ی که چاوه رتیی ده کهین بۆ به هێزتر بیت، له و شته ی ئیه تیمالی و تنی نا کهین. ئه وه ش به و اتایه کی دیکه گه رانه وه یه بۆ با وه شی حه قیقه ته به رده ست و به رچاوه کانی ژيان و ناده میزاد و کردنیان به که ره سه ی به یژوینی شیعر، تا به (خه یالی خولقینه رانه) واقیع ده وله مه ند بکه ن و سه ره له نوێ دایرێژنه وه، نهک له ناو ده ربای (وه هم) و (مواله غه) و (خه یال پلاوی) دا مه له وانی بکه ن. که مه به ستم له م (خه یال پلاوی) یه ئهو جوړه خه یاله یه که وهک سه راب وایه، تا به دوایدا به رۆی نایگه ییتی و هیه چت بۆ به هیه چ ناکا، به مه رجی ته عبیر کردن له و حه قیقه تانه نابێ شاعیر له لایه نی هونه ری دابه ری، ئه مه ش هۆیه که بۆ به رزگرده وه - تهالی - له مرۆفدا بۆ نزیکبونه وه له - که مال - که هه رگیز نایه ته دی، چونکه گه یشتن پتیی سپینه وه ی بزووتنه وه ی بێ کو تایییه - لا متناهی - که له وه وه (گۆزان) رێگه ی نه به دی خۆی ده به ی.

یه کی تیک له ده سه که وته کانی ئه م قوتا بخانه یه بۆ شیعر ی کوردی روو کردنه (پروونی نووسینه) ئه م بیر هه له ئه نجامی ئه وه وه ها ته کایه وه، که ئه ده ب که وته ناو با وه شی ژيان و زیاتر به خه م و ئاوات و خه بات و تیکۆشانی گه له وه نووسا و هه ولێ دا بیسته ئه ده بیکی په یامدار و خا وه ن لپه رسی نه وه. من نا لیم پێش ئهو بزووتنه وه یه شاعیری دیکه مان نه بووه شیعر ی پروون و ئاسان بۆ تیکه یشتنیان نه بووبی، به لام ئهو قوتا بخانه تازه یه ئهو سیمایه ی کرده رتیباز و رتیه و تیک ی په یه وکرا و به شتیه یه کی زه ق و ئاشکرا ویستیان پرووی ئه م سیمایه ده ربخه ن. ئه وه (شیخ نووری) یه ده یه وێ وهک کار تکی به رنامه بۆ دانرا و بۆ ئهو لایه نه پروانی بۆیه ده لێ: «وزووحی ئه فکار و حسییات به سه هلی تیکه یانده ن. وزووح، بۆ هه موو ئاساری مو حه ره ره زۆر حائیزی ئه هه مییه ته بۆ ئه وه ی ئه م ئه هه مییه ته تیبگه یین لازم ناکا دووردریژ ته دقیقات بکهین. مه قسه د له نووسین ئه وه یه ئهو ئه فکاره ی

که له ده ماغمانا حاصل نه‌بئې به‌شه‌خسی ناخر ئیفهامی بکه‌ین. نه‌گهر له و نووسینه‌دا که نیمه ئینووسین مه‌عنایه‌ک نه‌بئې، کولفه‌تی نووسین بوجی ئیختیار نه‌کړا؟ نه‌زهر به‌م نه‌حواله و‌زروح بۆ هه‌موو ئاساری نه‌ده‌بییه و قه‌واعیدی ته‌حریرییه یه‌گانه نه‌ساسه میسال به‌شیعریکی و‌ازخ:

حوجره‌یه‌کم هه‌یه به‌قه‌ده‌ری له‌پئ
 رۆژ عیلاجی نه‌که‌م به‌شه‌و نه‌ته‌پئ
 سه‌ر و پرشم له‌تۆزی قسل و گه‌چا» (۱۴)
 وه‌ک په‌لاستیکه پر له‌ریشک و نه‌سپئ

ئینجا دپته سه‌ر لایه‌نی (نالۆزی) له‌ده‌رپریندا و له‌باسی نه‌مه‌شدا ده‌لپت: «ته‌عقید زدی و‌زروحه، یه‌عنی به‌فکریک نه‌لپن ئینسان و‌ازیحه‌ن تپی نه‌گات. بۆ قسه‌یه‌که‌وا و‌زروحي ئیخلال بووبی نه‌لپن (موعه‌قه‌د)، ئیفاده به‌چ سوره‌تیک موعه‌قه‌د نه‌بئې؟ ته‌عقید به‌دوو نوع نه‌بئې. یا نه‌و شته‌ی که ئینووسین له‌میشکمانا هیچمان ته‌عین نه‌کردووه. یه‌عنی نه‌و فکری که له‌ده‌ماغمانایه به‌ته‌واوی که‌سبی و‌زروح و سه‌راحه‌تی نه‌کردووه، یاخود نه‌و فکری که ئینووسین نه‌لغاز و ته‌عبیراته‌که‌ی سه‌حیح نییه و سه‌به‌ب، به‌پئ دیقه‌ته‌ی له‌ته‌رتیبی که‌لامدا ته‌شه‌وشیک دپته وجود، له‌به‌ر نه‌مه ته‌عقید یا مه‌عنه‌وی نه‌بئې، یا له‌فزی، سه‌به‌بی ته‌عقید نه‌ویه فکریک له‌ده‌ماغمانا به‌ته‌واوی که‌سبی و‌زروحي نه‌کردووه. ته‌شه‌بوس به‌ئیفاده‌ی نه‌که‌ین، نه‌گهر نه‌وه‌ی که ئینووسری مه‌و‌زروح و حدوودی ته‌عین نه‌کړئ. نه‌که‌سه‌رییه‌ن نووسین له‌گه‌ل فکره‌که‌دا جیاواز نه‌بئې و هه‌م له‌به‌ینی نه‌فکار و نه‌لفازدا ئیختیلاف و موایه‌نه‌ت واقع نه‌بئې و مه‌عنا له‌جمله نه‌زع نه‌کات» (۱۵)، له‌م به‌شه‌شدا شیخ نووری هۆی نالۆزی نووسین دیاری ده‌کات. له‌م قسانه‌شیدا بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که له‌باسی (وضوح) دا مه‌به‌ستی و‌زروحي رووکه‌شانه نییه، چونکه نه‌و جوړه روونییه‌ک باس ده‌کات که شتی له‌میشکی نه‌و که‌سه بی و خۆی به‌سپینتی بۆ نه‌وه‌ی بنووسری، نه‌ک به‌پئ نه‌وه‌ی شتیکی دیاریکړاو جوولاندییتی ده‌ست بداته قه‌له‌م و لاپه‌ره ره‌ش بکاته‌وه. ئینجا دوا‌ی نه‌وه‌ی شتی پالی پتیه نا، قه‌له‌می لی بخاته‌کار، له‌م

(۱۴) رۆژنامه‌ی ژبان، ژماره (۴۶) ی سالی (۱)، (۱۰) جمادی الآخر ۱۳۴۵ (۱۶) ی کانوونی یه‌که‌م ۱۹۲۶.

(۱۵) پروانه هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

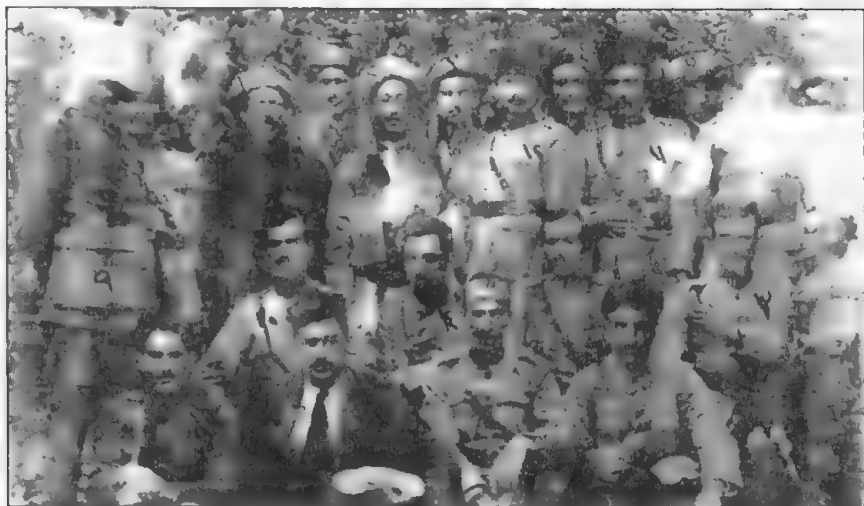
بارەبەوه دەلتی: پتویستە ئەو شتە (وزووح و سەراحتی) خۆی وەرگری، واتە ھەموو پەھەند و سووچ و مەودایەکی پوون بێتەوه و ھیچ لایەکی بەتاریکی نەمیتێتەوه. لێرەدا مەبەست ئەوەیە ھەویتی نووسینەکە تەواو پتەگەیی بێ و شتێوی دەرپرینی خۆی دۆزبێتەوه، وەک چۆن ناو لە ناو تاشەبەردا پتەگەیی خۆی دەکاتەوه، ئەو کاتە بنووسری، چونکە بیری نەکلۆک و کالوکێچ و پتەگەشیستوو بەرھەمیکی ھونەری پوون نادا بەدەستەوه و نامانێ ناپێکن.

بەنسبەت (شیخ نووری) خۆبەوه ئەوسەر تا ئەوسەری دیوانەکە بەرھەمی ئالۆز نابینن خۆتەر بەدیاریبەوه دۆش داڤیتن، لە پاش ئەویش شاعیرانی دیکە وەک (گۆزان) و (ھەردی) و (دیلان) و (ع. ح. ب) و (دەلدار) و (کاکەیی فەللاح) و... تاد. پەپەرەیی ئەو پتەزایان کردوو، بۆیە دەتوانم بەیەکیک لە سیمایە ئاشکراکانی ئەو قوتابخانە تازەییە داڤیت. ئینجا دواى دەستیانکردنی سیمایە ئاشکراکانی ئەو قوتابخانە یە دەبێ بڵێن شیخ نووری داھێنان و بەخششەکانی خۆی بەزوتنەوهی پزگاریخووانەى سەردەمەکە بەستوووەتەوه شیخ مەحمودی نەمری بەرپەرەیی ئەو بزوتنەوهی زانیو، شیعەرەکانی بەم ئاواتانەوه بەستەوه کە لە شیخی نەمردا بەدی دەکرد، بەدی نەھاتنی ئاواتەکانی کاری کردە سەر داھێنان و بەخشش و بەرھەمەکانی. وەک سەرەتا دەستی داڤیت، ھەروا لەسەری نەمایەوه و بەرە بەرە بەرەو ساردبوونەوه پۆشت. لە لایەکی دیکەوه شیخ نووری بەھەرکەى خۆی بەسەر کۆمەڵی شتی جیاوازا دا بەش کرد، کە ئەو دا بەش کردنە کار دەکاتە سەر بەرھەمی شیعری ئەو، چونکە ئەگەر بەتەواوی خۆی بۆ ئەو لایەنە تەرخان بکەدایە، لەوانە بوو سەرکەوتنێکی زۆر گەورەتر بەدی بێت. ئینجا نەبوونی و دەست کورتی و مالت و مندالی زۆری، سەرقالی کرد و کەوتە مشووری بەخێوکردنیان، لە وەزیفەشدا وەک لە شیعری (ھاوار لە دەس مالیە) و (ئاوێک بۆ دواوە) دا کە بۆ (گۆزان)ی نووسیو، وا دەردەکەوێ (وەزیفە دیتن) کاریکی زۆری کردبێتە سەر داڤچرانی لە ئەدەب و لە خۆتندنەوه.

ھەر لەو کاتەشەوه کە کرا بە (بەرپەرەری ناحیە) نیتەر سەقامگیری بەخۆبەوه نەدی، ھەر پۆژە و لە شوێنێک ھەواری دەخست و دەگوێزرایەوه بۆ (ناحیە)یەک، ئەمەش لە لای خۆبەوه کاریکی زۆر دەکاتە سەر کەسیک کە خۆی تەرخان کردبێ بۆ (ئەدەب)، چونکە ھێمنی و ئارامی دەروونی لەبەر ھەڵدەگری و ئەو ئیقاعەى لەسەری راھاتوو بۆ (نووسین و خۆتندنەوه) بەھۆی جیگژۆرکیتی زۆر دەگوێژی و خۆتندنەوه و نووسینی کەم دەکاتەوه.

نهمانه له ولا بهوسن، لهم لایه شهوه تووشی چند نوچدان و تیکشکانیکی دهروونی هات که نهمانهش له شیعر و بهخشش ساردییان کرده وه. لهوانه بهناوات نهگه یشتنی بهو کچه دلداره ی که خووشی دهویست و بهتلهما بوو بیهیتنی، کهچی سالی (۱۹۲۶) دا بهشو درا. نینجا مردنی دوو برای له خوئی بچووکتری (شیخ عهزیز) له سالی (۱۹۳۶) و (شیخ نبیراهیم) له سالی (۱۹۵۰)، تا رادهیهکی زۆر نهم رووداوانه کاریان کرده سهر شیخ نووری و نهیتوانی بهپیتی پتیویست له مهسهله ی (تازه بوونه وه) قوول بیسته وه و له گهلتی بهردهوام بیت و نهمهش له سهری کرا بهرپه خنه و وای له زۆر کهس کرد بلتین: شیخ نووری سهرپیتی و راگوزار بووه له (تازه بوونه وه ی شیعی کوردی) دا، که نهم رایه بهلای منوه نینسافی تیدا نییه و پتیویسته رسته که وا راست بکریته وه که شیخ نووری له بهر کۆمهلتی (هو) نه بوایه، بهرهمی بههتیز و بهخششی گه وره تر ده بوو، بهلام ژبان ههر نه وهنده دهرفته ی دا، که به وهنده بهخششی خوئی قایل بیت و نه توانی له وه زیاتری لی زیاد بکات، له دوایشدا بهپیتی داوایه گه وره کانی سهردهم، پشکوئی داهینان و نوپکردنه وه که ی کز بیت و بهره خاموشی بچیت. نهم مهسهله یهش وه نه بی بهتله نیا (شیخ نووری) گرتبیته وه، نه وه تا ره خنه گرانی عهره ب دهریاره ی دوا قوناغی شیعی (سه یاب) یش دهلتین: «شیعی نهم قوناغی هیچ تازه یی تیدا نییه. سیعی زاتی و نینفعالین، له زۆر جارانیشتا لاواز. هه ندیک شیعی نه بی لهوانه سفر آیوب»^(۱۶) که نهمهش به هیچ شپوهیه ک رۆلی نه وه له تازه بوونه وه و پیشه رایه تی کهم ناکاته وه، کهچی له لای نهمه دا هه ندیک دوا قوناغی (شیخ نووری) ده که نه به هانه یه ک بۆ نه وه ی له نرخه بشکینن و له رۆلی پیشه رایه تی و رچه شکانده که ی کهم بکه نه وه. شه کسپیریش له ناوه راستی ژبانی له لوتکه ی بهخشش و داهینانیدا بوو، وه ک چون گۆران-یش له قوناغی پهیره وکردنی رپالیزمی سۆشیا لیزمدا ناستی هونه ری شیعه کانی دابه زین. نهم چند لایه نه ی دهرم خستن له دواختنی (شیخ نووری) له کاروانی تازه بوونه وه، نه وه ناشارته وه که وه ک (میژوو) ده ستپیشخه ری نووسینی شیعی تازه ی کردوه. لهم سیمایانه ی قوتابخانه ی شیعی تازه شیان دروست کرد، کهم یان زۆر له رهنگ بۆ رشتنیان به شدار بووه، نهمهش پتیویسته له لیتوژینه وه و لیکۆلینه وه کانی داهاتووماندا پوونتر بکریته وه و نووسینی زۆرتری بۆ ته رخان بکری.

(۱۶) دیوان بدر شاکر السیاب، المجلد الاول، دار العودة، بیروت، ۱۹۷۱، ص ۳، بقلم ناجی

دیسانہ وہ ٹاہہنگی گویزانہ وہی حہسہ خانی نہ قیب بۆ شیخ قادری حہفید - ۱۹۲۲
 وەستاوەکان: قادر ئەفەندی قەرەداغی، شیخ محیدینی شیخ رەشید، سەید رەئوف
 (کەرکووکی؟)، شیخ رەشیدی شیخ عەلی سەرکار، سەلح زەکی ساجی بقران، سەید
 ئیبراھیمی حەفید، شیخ قادری حەفید، عارف سائیب، سەید ئەحمەدی بەرزنجی
 (مەرەخەس)، رەزا بەگی ئیسماعیل بەگ؟، تۆفیق وەھبی.
 دانیشتووی ریزی دووہم: محەمەد ئەفەندی جەلخوار، رەشید سەدقی غەفوور، یونس
 عەبدولقادر (ماھی)، فایەق کاکەمین، رەشید شەوقی.
 دانیشتووی ریزی یکەم: شیخ جەلالی شیخ ئەحمەدی حەفید، رەمزی عەبدولکەریم،
 رەئوف ئەفەندی؟، شیخ نووری شیخ سەلح، ئەمین رەواندزی.

پیداچونہ وہیہ ک بہہندی بیروپا کہ له بارہی شیخ نووری-یہ وہ نووسراون

خوینده واری خوشه ویست:

ههروهک له مه وپیشتر پیتم راگه یاندی و خوشت له من چاکتر ده زانی، تا نه مریکش چ به نووسین و چ به کۆکردنه وه و له چاپدانی شیعره کانی شیخ نووری، کاریکی نه وتۆ نه نجام نه دراوه تینوویتی بشکینتی و کاره که شایسته ی پله و پایه ی شاعیریکی وهک شیخ نووری بی. له گه ل نه وه که مته رخه می کردنه به رانه بری، له گه ل نه وه فرامۆشکردن و کهم به سه رکردنه وه و لا لی نه کردنه وه به شدا، زۆر جار له نووسینی سه ره خۆ بووبی، یان له دوو تۆبی هه ندی نووسین و وتاردا که لایان له شیخ نووری کردوه ته وه، لا کردنه وه و لیدوانه که یان نیوه و ناچل بووه، یان نووسه ره که ی به سه هودا چووه و سه رچیخ بۆ مه سه له که رۆشستوه، یان به دهستی نه نقه ست به مه به سستی که مکردنه وه له پله و پایه ی نه م شاعیره قه له می بۆ خراوته سه ر کاغه ز. نه مه ش به پیتی بۆچوونی من بۆ گه لی هۆ ده گه رته وه. له سه رووی هه موو نه وه هۆ یانه وه له به رده ست نه بوون و نه بینینی سه رجه می شیعی (شیخ نووری) یه.

که می به ره مه می شیخ نووری له به رده ستی لیتوتژه ره وه کان و که می ناگاداریبون له چاووگی رۆشنبیری و هتله ورد و درشته کانی داهینانی نه م شاعیره، زۆر هاوکیشه ی وه همی دروست کردوه، له م هاوکیشانه وه، هه ندی قسه فری ده درئ من لیترسینه وه یان تیدا نابینم. جا له م به شدا به پیتی توانایی خۆم هه ول ده دم هه ندی له و بیروپایانه تاووتوو بکه م و به سه ریاندا بچمه وه، ئینجا پووناکی زیاتریان بخره نه سه ر. له و پیداچوننه وه به شدا پشتم به و به ره مه شاعیریه ی شاعیر نه ستور ده که م، که لیره دا کۆم کردونه ته وه و باری سه رنجی تایبه تی له لا دروست کردووم. له لایه کی دیکه شه وه په نا ده به مه به ر نه و زانیارییه تازانه ی ده رباره ی شاعیر ده ستیم که وتن. حه زیش ده که م له پیشه وه نه وه بلتیم: موناقه شه کردنی نه و بیروپایانه و داکۆکی کردن له شیخ نووری، ته نیا پوونکردنه وه و ده رخستنی هه ندی لایه نه، که به رای خۆم به (راست) یان داده نیم و حه ز ده که م دوور له هه موو جۆره سۆز و مه یل و به یاریکی پیش وه خته بدویم و هه رسته بۆ لای

خۆمه بيه مه وه، واته خزمایه تی و کوره گه ره کی و هه ندی پالنه ری تر وامان لی نه کات بهرچای خۆمان نه بینین و مه وزووعیه ت به کین به قوریانی زویر نه کردنی هه ندی که س که قارسن به ره خه لیگرتن، چونکه نه مپۆکه بی، یان به یانی میژوو هه ر پیری عادیلانه ی خۆی به سه ریاندا ده سه پیتی. که من به و شتویه ده دویم هه موو که س ده زانی نه و شتویه دوانه هه یج بهرژه وه ندیه ک بۆ من ناهینیتیه دی، جگه له ره نجاندنی هه ندی که س که ته نیا هه ز به پیا هه لدان ده که ن. واته نه خزمایه تی و که سایه تی، نه هه یج جۆره بهرژه وه ندیه کی دیکه نه و رایانه ی پی دروست نه کردووم. ته نیا ویستومه به راستگویییه وه قه ناعه تی خۆم ده ربهرم، هه زیش ده که م باجی قه ناعه تی خۆم به دم و با لیشم به نه جین، نه ک به ریا کردن و فریوئیل و درۆ ئیوه ش و خۆشم به خه له تینم.

نه مپۆکه شتیک هه یه سی و دووی له سه ر ناکرئ، نه وه ش دان پیدانانی هه موو لایه که به گه وه ره یی شاعیریکی وه ک مامۆستا (گۆزان)، نه م حه قیقه ته له لای خوئنده وار و نه خوئنده واری کورد چه سپاوه، دۆست و دوژمنی گۆزان - نه گه ر دوژمنی هه بی - دان به و هه دا ده نین. هه رکه سی بیه وئ وه ک شاعیریکی گه وه ر و لیته اتوو له نرخ ی مامۆستا (گۆزان) که م بکاته وه، و ایزانم له پش نه وه ی له نرخ ی نه و که م بکاته وه، نرخ ی خۆی ده شکیتی. ده رخستنی پروی گه شی شاعیرایه تی شێخ نووری و هه ولدان بۆ نه وه ی مافی خۆی به دینتی، هه یج له نرخ ی مامۆستا (گۆزان) که م ناکاته وه، وه ک چۆن هه ولدان بۆ که مکرده وه له شاعیرایه تی (گۆزان) به کاریکی ناره واهه زانم، به و پتیه ش له گه ل نه وانه دا نیم سه ری شاعیریکی بکوئرتیه وه که مامۆستا (گۆزان) خۆی پتزی له شاعیرایه تییه که ی گرتوو. (گۆزان) خۆی له وه گه وه رته ره له پال لیدانی شاعیریکی دیکه وه به رز بکرتیه وه. لیکۆلینه وه له به هره و توانایی و داهینانه کانی نه و بۆ ده رخستنی جوانی شیعه ره کانی پله یه کی ده داتی پتویستی به و شتوازه نه بی. نه گه ر که سانیکیش هه بن بیانه وئ له نرخ ی مامۆستا (گۆزان) که م بکه نه وه بۆ به رزکردنه وه ی به ناهه قی - شێخ نووری - نه وه نه و جۆره که سانه ش ناسنی سارد ده کوتن و له گه ل نه وه دا نیم پایه یه کی بۆ دابنری که خۆی موسته حه قی نه بی. باشترین ده مپاستی هه ر شاعیریکی به ره مه مه کانیه تی، هه ر به وه ش ده توانین به ره مه مه کانیان بکه یه نه که ره سه ی نرخاندن و هه له سه نگاندن. گرنگترین شت به لای منه وه نه وه یه ره خه نگه ر و لیتوئیره وه ی کورد عاتیفه به لاهه بنی، نه گه ر بیه وئ پتیشه وئ و هه ز به گیانی زانست پهروه ری ده کات و ده یه وئ خوئنده وار به گیانی زانست پهروه ری ناشنا بکات، پتویسته له هه ندی هه لوئستدا - با به خه راپ بۆ خۆی بکه ویتیه وه - پی

به جهرگی خۆبه وه بنێ و له قسهی راست لانه دات. به و جزره ده توانین بپهینه مرۆفی سهردهمی خۆمان و خۆتنده واری زیرهک و شارستانیش ههر له و کهشوهه وایه دا دینه گۆزی، نه گهر نا، نه وه ههتا ماوین گیانی تیره گهری و شه ره گه ره کی له کولتوری کوردیدا کوتایی پێ ناییت!

* په کێک له و تێبینییانی سه رنجی بۆ لای خۆی پاکیشام، چهند دیرێکی کاک (ساجید ناواره) یه. له و چهند دیره دا نووسیویه تی: «بوونی گۆفاری گه لاویژ له سالی (١٩٣٩) وه بۆ ماوه ی (١٠) سال سه ره تای جو لانه وه یه کمان پێ پاته گه یه نێ له نووسینی چیرۆکی هونه ری کوردیدا، که وه رگێرانی چیرۆکی بێگانه له م گۆفاره دا بوو به چاوساگی نووسه رانی کورد وه (نووری شیخ سالح) یه کێک له و نووسه رانه بوو»^(١). له و بر وایه دام وه ک کاک ساجیدیش دانی پێ دانه وه، که س نییه نکولی له وه بکات که گۆفاری گه لاویژ به راستی سه ره تای جو لانه وه یه کی گه وه بوو له نه ده بی کوردیدا، له ماوه ی ده سالی ته مه نیدا بێ وچان خه باتی کرد بۆ په ره پێدان و پێش خستنی نه ده به که مان. تا نه مه رۆکه تاقه گۆفاریکی کور دیمانه که تانیه بیتی له ماوه ی ده سالی ته مه نیدا ناستی خۆی بپارێژی و نه مه ش مایه ی خۆ هه لکێشانی هه موو کوردیکه. بۆیه ش شایانه لاف و گه زافی پێوه لێ به ده ی و پێیه وه برانین، چونکه له ماوه ی ده سالی په بق پشتی به نه رز نه که وت و ژماره له دوا ی ژماره به هێز تر ده بوو و رۆلێکی گه وه رشی له ژبانی کولتوری کورد گێرا. له و ماوه یه دا له هه موو بواریکدا: «شیعر و چیرۆک و وه رگێپان و وتاری سیاسی و کۆمه لایه تی و په خه و لیکۆلینه وه» درێخی نه کرد، بۆیه نه گه ر وه ک کاک (ساجید) ده لێ: «بوو به چاوساگی نووسه رانی کورد» تا ئیره یان راست ده کات و منیش ده ئیم نه مه رۆکه نووسه ری کورد ناتوانی پشت بکاته نه و گۆفاره و سوودی لێ وه رنه گری. خۆشم یه کێکم له و که سانه ی په ره به په ره ی نه و گۆفاره م تا ووتوو کردوو و ماوه یه کی زۆریش خۆم له گه لی خه ریک کرد و سوودی ئیجگار زۆرم لێ وه رگرتوو. که هاته سه ر دروستکردن و سازدانی بیهلبێگرافیا یه ک بۆ (شیخ نووری) جاریکی دیکه گه رامه وه سه ر ژماره کانی، به هیوا ی نه وه ی بزانه چهند شیعر و نووسینی شیخ نووری تیدا بلاو کرا وه ته وه، یان کێ له سه ری نووسیوه. نه وه بوو له دوو شیعر به و لا وه هیچی دیکه م تیدا نه بپینی پێوه ندی به شیخ

(١) لیکۆلینه وه ی نه ده بی نوێ کورد، ساجید ناواره، چاپخانه ی ژین، سلێمانی، سالی ١٩٦٧ ل ٥٢.

نووری- یهوه هه‌بێ. به‌داخه‌وه ئه‌وه‌ی کاک (ئاواره) نووسیویه‌تی به‌رچاوم نه‌که‌وت، گوايه شێخ نووری یه‌کێک بووبێ له‌و نووسه‌رانه‌ی چیرۆکی وه‌رگێتێرایی. ئهم قسه‌یه‌شم ته‌نیا گۆفاری گه‌لاویژ ناگرتیه‌وه، به‌لکو سه‌رحه‌می ئه‌و پۆژنامه و گۆفارانesh ده‌گرتیه‌وه که من هه‌لم داونه‌تیه‌وه و به‌ره‌مه‌کانی شێخ نووریم تێدا بینیه‌وه. له‌ هه‌موو گه‌ران و پشکنینه‌که‌شدا، نه‌ چیرۆک، نه‌ وه‌رگێتێرانی چیرۆکم به‌رچاوم نه‌که‌وتیه‌وه. که‌سیش ئه‌وه‌ی به‌گوێمه‌دا نه‌داوه (شێخ نووری) پۆژی له‌ پۆژان چیرۆکی نووسیویی، یان وه‌رگێتێرایی، ئیدی نازانم مامۆستا (ئاواره) له‌سه‌ر چ بنچینه‌یه‌ک ئه‌و پایه‌ ده‌دات و بۆچی ناوی ئه‌و چیرۆک و وه‌رگێتێرانه‌ی شێخ نووری نابات؟ له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه سیپاره‌که‌ باسی شاعیرانی وه‌ک (گۆزان و هه‌ردی و دیلان و... تاد) ده‌کات به‌لام نازانم کاک (ساجید) بۆچی و به‌ چ بیانونیه‌ک ناوی (شێخ نووری) پشتگوێ خستوه‌وه و له‌ته‌ک ئه‌و شاعیرانه‌دا باسی لیه‌ نه‌کردوه‌؟!

* مامۆستا (جه‌مال بابان) له‌ نووسینێکیدا به‌ناوی: «که‌ ده‌ست کرا به‌کوردی نووسین» ده‌لێ: «له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر له‌سه‌ر شێخ نووری نووسراوه‌! نامه‌وی زۆر له‌سه‌ری بڕۆم، چونکه‌ دووپاتکرده‌وه‌ی هه‌ر شتێک خه‌لک په‌ست نه‌کات و ناخۆشه‌»^(٢) خۆنده‌ وا چاوه‌ڕێی ده‌کرد له‌و وتاره‌دا شتێکی تازه‌ ده‌رباره‌ی شێخ نووری بخوێنیتیه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه مامۆستا به‌و بیانونه‌ خۆی له‌و ئه‌رکه‌ به‌دوور ده‌خاته‌وه، له‌ کاتێکدا خۆنده‌وار ئه‌وه‌ش باش ده‌زانێ که‌ شێخ نووری زۆری له‌سه‌ر نه‌نووسراوه و ئه‌وه‌ی نووسراویشه هه‌ر شتی سه‌رپێیی بووه یان دووباره‌کرده‌وه‌ی به‌شتێکی زۆری ئه‌و بیروپرایانه‌ بووه که‌ مامۆستا (په‌فیک حیلمی) ده‌رباره‌ی شێخ نووری نووسیویه‌تی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر زۆریشی له‌سه‌ر نووسرابێ، ئهم زۆر له‌سه‌ر نووسینه‌ ڕێگه‌ی له‌ قه‌له‌می به‌پرشت و به‌هه‌دار نه‌گرتوه‌ شتی خۆی بلێ و بیروپرای تازه‌تر بخاته‌ سه‌ر خه‌رمانی بیروپرای ئه‌و که‌سانه‌ی نووسیویانه، بۆیه مامۆستا (جه‌مال بابان) شتێکی تازه‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه و یه‌کسه‌ر گه‌راوه‌ته‌وه سه‌ر بیروپرایه‌کانی مامۆستا (په‌فیک حیلمی) که‌ له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبه‌که‌ی «شیعەر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی» دا ده‌رباره‌ی شێخ نووری نووسیویه‌تی، له‌ باسکردنی شیعری «جسوت و گا شتێکی چاکه‌» شدا سه‌رپێیی له‌ شیعره‌که‌ی روانیوه و هه‌ر ئه‌و شتانه‌ی دووباره‌ کردوه‌ته‌وه که‌ له‌

(٢) بلاژکراوه‌ی پۆشنبیری نوێ، ژماره (٣٧) ١١-١-١٩٧٥ «که‌ ده‌ست کرا به‌کوردی نووسین» ،

شيعره که دا باس کراون. واته که وتووته رافه کردنی شيعره که، که خۆی روونه و پتووستی بهروونکردنهو نهییه. له بهر نهو نووسینه که ی زۆرتر له نینشایه ک دهکا، که نووسینی نهونده گران نییه. نه گهر که سێک نووسه ریش نه بیت زهفر به نووسینی نهو جۆره و تارانه دهبات!

* دکتۆر عیزه ددین مستهفا ره سوول له کتێبه کهیدا «الواقعية في الأدب الكردي» وهک سه رچاوه که پستی به بهرگی دووه می کتیبی «شيعر و نه ده بیاتی کوردی» ماموستا (ره فیک حیلمی) به ستووه. لهو کتیبه دا دوو شيعری شیخ نووری نووسراوه، له زۆریه ی رۆژنامه و گۆڤاره کوردیه که دا شيعری شیخ نووری بلاکراوه ته وه، نهو شيعرانه ش به سن بۆ نهو ی دکتۆر عیزه ددین له نامه ی دکتۆرایه کهیدا به چهند لاپه ره یه که جیگه ی بۆ بکاته وه. بهاری نهو هه ش نا هیلنه وه که شيعرو سه رچاوه ی له بهرده ستدا نه بووه، چونکه نهو کاته نامیلکه یه کی بهوکی (شیخ نووری) یه له چاپ درابوو به ناوی (هۆنراوه ی نووری شیخ سالح) که له سال ی (١٩٥٨) به پێشه کی ماموستا (کامه ران موکری) که وته بازاره وه، که چی دکتۆر له دیریک (یان باشتروایه بلتین له چهند ئیشاره تیک به ولاره) زیاتری به شیخ نووری رهوا نه دیوه، له کاتیکدا شیخ نووری وهک له م کتیبه دا دیاره شاعیریکه، شيعری رپالیزمی زۆره.

زۆر لهو شاعیرانه ش که له کتیبه کهیدا ناویان ها تووه و باس کراون له شیخ نووری زیاتر نین، نه گهر نه لێن شان به شانی زۆریه یان رۆیشه تووه. ههر به پیتی بهیروای نهو شاعیرانه شیخ نووری شوین و پایه یه کی باشی له شيعری کوردیدا بۆ ده ستنیشان کراوه. وا بزانه ئیستا دکتۆر خوشی له گه ل پایه که م دایه که سه یر ده کات به ئیشاره تیک مه سه له ی شیخ نووری به راندوو ته وه که نووسیویه تی: «پیره میترد له سه ر نهو بهرده وام بوو، تا کو له م دوا دوا ییه دا ده ستپێشخه ری ده رپنێکی رپالیزمیانه ی لێ به ده رکه وت. له گه ل پیره میتردا و له ماوه ی نێوان جه نگه که، رپالیزم له گه ل بهیروا وه ی رزگاریخوا زانه دا نه شو نوما ی ده کرد. نهو نه شو نوما کردنه ش له قوتابخانه ی رپالیزمی نویدا خۆی دارشت. شان به شانی پیره میترد (شیخ نووری شیخ سالح) یه ته عبیری له هه مان پێشه که وتن ده کرد له نه شو نوما کردنی دا هیناندا» (٣) دکتۆر لهو وتاره شیدا که بۆ پۆلی چواره می ناماده یی نووسیوه ده لێ: «به لام ههروهک گۆران خۆی ورده ورده به رهو قوتابخانه ی رپالیزم ها ت، ههروه ها که لیک لهو شاعیرانه ش پێش نهو یا پاش نهو به ته نسیری ژیا نی گه ل و خوتنده نهو ی به ره می

(٣) الواقعية في الادب الكردي، د. عزالدین مصطفی رسول، بیروت، ١٩٦٦ ل ٩٠-٩١

نووسهرانی جیهانی پرویان کرده ریالیزم و ئەو ماوه پۆمانتیکییە لە ئەدەبیاتی کوردیدا زۆری نەخایاند»^(٤).

مادامەکی «گەلیک لەو شاعیرانەش پێش ئەو یا پاش ئەو بەتەئسیری ژبانی گەل و خۆتێندەوێ بەرھەمی نووسەرانی جیهانی پرویان کردە «ریالیزم» دەبایە شیخ نووری پرویتۆکی فراوان لەو کتێبەدا بگرت، چونکە کەرەسەیەکی زۆری واقعی بۆ شیعرەکانی دەستەمۆ کردووە و بەتەئسیری ژبانی ئەو سەر دەمە شیعی دەنووسی!

* کەمال غەمبار لە باسی کتێبەکی دکتۆر کامیل بەسیر دەربارەی شیخ نووری شیخ سالح نووسیویەتی: «لە ناوەرۆکی نووسینەکەدا دکتۆر ئەلبەسیر لە شیخ نووری و گۆران دەدوێ و باسی ھونەری جوان و ھونەری بەسوود دەکات و لە سۆزی وێژەیی، پێناسەی وێژە و مەسەلەی فۆرم و ناوەرۆک لە وێژەدا دەدوێ، پاشان دیتە سەر ھۆنراوە و پەخشان و کێش و سەر و کەسایەتیی وێژەر و بنچینەکانی کاری نووسین. لە کۆتاییدا لە شێواز دەدوێ و ئینجا سەرئەنجامە گشتییەکان دەدات بەدەستەو، شیخ نووری شیخ سالح بەسەرۆکی پێبازی تازەکردنەوێ ھۆنراوەی کوردی دەداتە قەلەم و بەیەکەم پەخنەسازی وێژەیی دادەنێ کە خاوەن شەخسیەتێکی تایبەتی خۆی بوو و بەزەینتیی کراوە و میتشکێکی لێکدەرەو، ڕێگای داھێنان و خۆلقاندنی گرتۆتە بەر»^(٥).

تا ئێرە ئەم قسانە چەند شتێک دەگەیەنێ، لە سەر ووی ئەو شتانەوێ ئەوێ کە کاک کەمال غەمبار ھەرچەندە ویستوویەتی ئەم کتێبە (ئمایش - عرض) بکات، بەلام کتێبەکی نەخۆتێندووەتەو! چونکە ئەگەر کتێبەکی بەوردی بخۆتێندایەتەو، بۆی دەردەکەوت کە کتێبەکی: «بەوژاندنەوێ ئەم کۆمەڵە وتارە و دووبارە بلاوکردنەویان»-ە. ئەوێش نازانێ ئەو کۆمەڵە وتارە پەخنەییە ھی (شیخ نووری)یە و لە پۆژنامەی (ژبان)دا بلاوکرانەتەو، چونکە ناگای لە میتووی پۆژنامەنووسی کوردی نییە. دکتۆر کامیل پێشەکی بۆ ئەو وتارانە نووسیو و ڕاوپۆچوونی خۆی لەسەر وتارەکان دەرپێو، کەچی ئەو ڕق بەری چاوی گرتوو و بە (دەدوێ) و (دیتە سەر) قسە دەکات، واتە وای نیشان دەدات کە ئەم لایەنانە دکتۆر کامیل لێی دواوە و باسیانی لێو کردووە. ئینجا کە دکتۆر ھاتووێ شیخ نووری بەسەرۆکی پێبازی تازەکردنەوێ ھۆنراوەی کوردی دەداتە قەلەم، ئەمە قسەیک نییە لە گیرفانی خۆی ھێنابیتییە دەری، بگرە ئەمە قسەیک مامۆستا (گۆزان)

(٤) ھەوانە زمان و ئەدەبی کوردی بۆ پۆلی چوارەمی ئامادەیی - چاپی شەشەم - ١٩٨٠ ھەولێر.

(٥) ھەوانە: گۆفاری بەیان، ژمارە (٨٠)ی مانگی ھۆزەیران ١٩٨٢ ل ٩٤-٩٥.

خوځه تی که ده لټی: «که وایې هه موومان به یه که وه نه مانړو وانییه یه ک کلاوړوژنه، به لام نه توانړی به شیخ نووری شیخ صالح بوتړی سه روک به هو ی که م: زوری به ره می. دووه می: بلاو کړدنه وهی به ره هه که ی که بیتگومان ته نسیری نه به خشییه سر نه ده بی کوردی». بیتگومان نه و (۲۵) نه لقه په خنه یییه له پوژنامه ی ناوبراوشدا بلاوی کړدنه وه، ده یسه لټنی شیخ نووری نه ک هه شاعیرتکی رابه ر و چه شکینه، به لکو به حه قیانه ت (مونه زری) نه و تازه بوونه وه ییه و به ردی بناغه ی قوتابخانه ی شیعی نوئی داناوه. ټینجا ده لټت: (نایا چوڼ شیخ نووری شیخ صالح به سه روکی بزوتنه وهی نو تکر دنه وهی هونراوه ی کوردی ده میتریت؟ کوا کارتیکردنی هونراوه کانی له شیعی نوئی کوردی؟»^(۶) که ماموستا (گوزان) خو ی بلتیت «بی گومان ته نسیری نه به خشییه سر نه ده بی کوردی» و ا بزانه پتویست به وه ناکات که س خو ی به سه فسه ته وه خه ربک بکات، یان خو ټنه ر به شتیکه وه سه رقال بکات، که ماموستا (گوزان) براندوویه تییه وه.

ماموستا (گوزان) وه ک ټینسانتکی پوښبیر و مته وازیع دانی به و حه قیقه ته دا ناوه که شیخ نووری سه روکی نه و قوتابخانه یه بووه. نه م دان پیدانانه ش وه ک شاعیرتک هیچی لټی که م ناکاته وه. به لکو پروا بوونه به به ره و توانایی خو ی. ټینجا جارتکی دیکه ده پرسئ: «نووری شیخ صالح چ رتیا زتکی له دوا ی خو ی به جی هیشت و کام شاعیری کوردی شو ټن پی که وت» نه مه دووباره کړدنه وهی قسه که ی ماموستا (په فیک حیلمی)^(۷) به بی نه وهی به نه مانه ته وه په نجه بو سه رچاوه که رابکتیشرئ. ټیمه وه ک له پیشترومان به ریا کړدنی بزوتنه وه یه کی شیعی گه وره، قورساییه که ی به ته نیا ناکه وټته سه رشان ی شاعیرتک، به لکو نه و نه رکه زور و که م کو مه له شاعیرتک راید ه په رټن و ده یچه سپټن.

وه ک ده زانین رتیا زی سوریا لیزم له نه ده بی فهره نساییدا له سه ر ده ستی (نه ندري بریتون) هاته کایه وه و به ریا بو، (ناراگون) یش شاعیرتک بوو سه ر به و رتیا زه و له دامه زرتنه ری رتیا زه که شاعیرتر و هونه رمه ندرت بوو، نه م شاعیرتیییه ده وری (بریتون) ی وه ک دامه زرتنه ر نه سرپییه وه. له لای من مه سه له که ی نیوان شیخ نووری و گوزانیش هه روایه، سه روکایه تی کړدن و ده ستپیشخه رییه که ی شیخ نووری له رو لټی ماموستا (گوزان) که م ناکاته وه، نه گه ر قوتابیش ماموستا که ی تټپه رټنی و په ره به هه ول و کو ششی نه و بدات،

(۶) هه مان سه رچاوه ی پیتشو.

(۷) بروانه: گوزاری پتسکه وتن، ژماره (۱) ی سالی (۱) شویاتی سالی ۱۹۵۸، «ټینقیلاب له شیعی کوردیدا» په فیک حیلمی.

کارتیکی سهير نيهه، چونکه ههريه کهيان شه خسيه تي شيعري خويان ههيه. رهنگه به بهرورد کردن (گوزان) له شتيخ نووري زور شاعير تر بيت، به لام له گهل نهوهدا رولي شتيخ نووري له موغامه ره کردني تازه بوونه وه و خو له قهره دانکه ناداته دواوه، نينجا خهلک دواي که وتبي يان نه، نه مه يان پيويستي به ليتکولينه وي ورد و له بار و تيروه سهل ههيه.

نهو ليتکولينه وانهي له مه و دوا له م باره يه ره ساز ده درين، نهو ده سهل مين له ره خنه ي زانستيدا قسه ي پروت و بي به لگه برناکات. نينجا يه کسه ره ده لي: «مه سه له ي نو تکردنه وه و داهيتاني رتيبازي تازه له شيعري کورديدا له ريگه ي چند هونراوه يه که وه مه يسه ر ناي» نه م قسه يه نهو ه مان پي راده گه يه ني که نهو نووسه ره وه ک کردوويه تي به عاده ت له قسه کانيدا زور هه ره مه ييه، چونکه شتيخ نووري خاوه ني چند هونراوه يه ک نيهه. من به شيكي شيعره کانيم کو کردووه ته وه، ژماره ي گه يشتووه ته (۱۱۷) پارچه شيعر، جاري زور شيعري تريشي هه يه له بهر ده ستاندا نين. يان ون بوون. يان به هوي نهو رووداوانه ي به سه ر ميلله ته که داهاتووه ژنه که ي ناچار کردووه بيانسووتيتي. لي ره دا گرفته که نهو نيهه شتيخ نووري چند شيعري هه يه نوينه رايه تي تازه بوونه وه ده کات، به قه ده ره نهوي مه به ستمان رچه شکاندن و ده ستپيشخه ري به ميژووييه که يه که دکتور به سيري ش هه ره نهوي مه به سه ته، مه به سه تي نه بووه بلتي چند دواي که وتوون يان دواي نه که وتوون. نه گه ره نهو مه سه له يه ش به گرن گ نازاني، نه ي ره خنه گران و ليتوتيره وه کاني عه ره به له پای چي زياتر له چاره که سه ده يه که خويان به ده ستپيشخه ري له تازه بوونه وه خه ريک کردووه و به دواي نهوهدا عه و دانن يزانن يه که م شيعري تازه که به ته فعيله ي تازه نووسرابي هي (نازک نه له لائيکه) يه يان (نه لسياب) يان (عه لي نه حمه د باکشير) و (لويس عه وز) له کاتيکدا هه موو نهو نووسه رانه له سه ره نهو رايه يه که ده گرنه وه که (به در شاکر نه لسياب) شاعيري کي گه و ره ي عه ره به و زور پيش نهو شاعيرانه که وتووه که ده ستپيشخه ري تازه بوونه وه که يان کردووه. به لي منيش له گهل نهوهدا نيم و به هه له يه کي ميژووي گه و ره شي ده زانم که سيک بيت و شاعيري ک بکاته دارده ست و بيه وي به هوي نهو شاعيره وه سه روپوته لاکي شاعيري کي ديکه بکوتيته وه. يان هه ول بدات مافي نهو يان بداته نهو که ي ديکه و له سه ر حيسابي نهو گه و ره ي بکات، چونکه نه م کارانه زو ده وتينه وه و زووش ده ره ده کون. خوينه رانيش هه ره زو قيتزوييتي لي ده که نه وه. که واته پيويسته هه ره شاعيره و مافي خوي بدريتتي، به بي هيچ مه يلبازي و جو ره سو ز و عاتيفه يه کي پيش وه خت. نينجا له بهر نهوي کاک که مال ناگاداري نهو نيهه نه م

شاعیره‌مان له سه‌رده‌م و قوناغی خۆیدا چهند هه‌ولێ داوه بۆ شله‌قاندنی گۆمی شیعری کوردی و هه‌ینانی (بیری نوێ) بۆ کوردستان، بۆیه به‌چاوێکی سووک ده‌روانیتیه هه‌ول و ته‌قه‌للای ئەم شاعیره‌ رابه‌ره‌مان، له کاتێکدا به‌شان و باهووی زۆر شاعیری دیکه‌ی هه‌لداه، که شیخ نووری نه‌گه‌ر له‌وان زیاتری نه‌کردبێ، نه‌وه که‌متری به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه!

* کاک مسته‌فا سالح که‌ریم له پێشه‌کی نامیلکه‌ی (کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ) دا ده‌لێ: «ده‌سته‌یه‌ک شاعیری رۆمانسی هاتنه‌ مه‌یدان وه‌ک (بێکه‌س و گۆران و هه‌ردی و دلدار و شیخ نووری) له‌م ده‌سته‌یه‌شا «گۆران» ی بلیمه‌ت شو‌رشێکی به‌ریا کرد له‌ شیعری کوردی وه‌ بوو به‌پێشه‌نگی شاعیرانی هۆنراوه‌ی نوێ و هه‌رچه‌نده له‌ پێش نه‌وا «شیخ نووری» له‌م هه‌ونه‌ره‌ تازه‌یه‌دا به‌شدار بوو، به‌لام سه‌رکرده‌ی ئەم ئینقیلابه‌ (گۆران) بوو»^(٨).

وه‌ک دیاره‌ کاک مسته‌فا له‌ ریزکردنی ناوی شاعیره‌کان ورد نه‌بووه. نه‌گینا (بێکه‌س) جگه‌ له‌ شیعری (ئه‌ی مانگ) له‌گه‌ڵ رۆمانسیه‌ت کوجا مه‌رحه‌با؟ ئینجا به‌شێوه‌یه‌کی زه‌ق و دوور له‌ مه‌وزوعیه‌ت به‌ره‌و لای مامۆستا (گۆران) لایداوه، به‌بێ نه‌وه‌ی هه‌یج به‌لگه‌ و سه‌لماندن و نمونه‌یه‌ک بۆ قسه‌که‌ی به‌یانیته‌وه. پاشان یه‌که‌سه‌ر مامۆستا (گۆران) ده‌کاته سه‌رکرده‌ی ئینقیلابی شیعری تازه‌ و ده‌وری شیخ نووری له‌م بواره‌دا به‌جووک نیشان ده‌دات و زۆر به‌بایه‌خه‌وه سه‌یری نا‌کا. ده‌بوايه کاک مسته‌فا له‌م کورته پێشه‌کییه‌دا پێ به‌پێ باسی تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعری کوردی بکرايه و له‌ شوێنی شایانی خۆی دا‌بنایه. بێگومان له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئەده‌بدا راسته‌ چێژی نووسه‌ر ده‌وری خۆی ده‌بینی، به‌لام ناسه‌پێتری. به‌باشتر زانیی شاعیری‌ک له‌ شاعیری‌کی دیکه‌ پێوستی به‌روونکردنه‌وه‌یه. نه‌گه‌رچی کاک مسته‌فا وای ده‌رخسته‌وه که ئەم قسه‌یه‌ی له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبی (شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) ده‌ره‌ینابێ، به‌لام ده‌ستینشانی لاپه‌ره‌ی ئەو نووسینه‌ی نه‌کردوه. خوێنه‌ریش که وتاره‌که‌ی (ره‌فیق حیلمی) ده‌خوێنیته‌وه، بۆی ده‌رده‌که‌وێ ئەم بیرورای و زه‌قی ده‌رباره‌ی شیخ نووری نه‌نووسیوه. کاک مسته‌فا که ئەم شاعیرانه‌ به‌شاعیری رۆمانسی نازده‌ ده‌کا، باسی نه‌وه‌ی نه‌کردوه له‌سه‌ر چ پێناسه‌یه‌کی رۆمانسیه‌ت گیرساوه‌ته‌وه تا به‌پیتی ئەو چه‌مکه‌ ناوی شاعیره‌کان ریز بکات؟!

* کاک محه‌مه‌د سدیق عارف (حوسین عارف) له‌ نامیلکه‌ی (کامه‌ران و هۆنراوه‌ی

(٨) به‌روانه: نامیلکه‌ی کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ، نووسینی محه‌مه‌د سدیق عارف، چاپخانه‌ی

مه‌عاریف، به‌غدا ١٩٥٩ پێشه‌کییه‌کی ل ٨.

نوێ) دا بۆ سەردهمی خۆی ههولێکی سهرهتایی باشی داوه و له بواری بابهتییکی بێ ناز نهسپی خۆی تاو داوه. لهگهڵ ئهوهشهوه که نامیلکهکه کۆمهڵی ههلهی تێدایه که لیتهدا جێگهی باسکردنیمان نییه، بهلام ئهوهندهی پێوهندی بهشیخ نووری-یهوه ههبێت لێی دهوێن. کاک (محهمهد سدیق) لهم نامیلکهیهدا که دهربارهی (هۆنراوهی نوێ) نووسیبوهتی، تهنیا جارتیک پهلهجه بۆ شیخ نووری را دهکێشت، له کاتیکدا له زۆر شۆینی ئهو سیپارهیهدا باسی پشووێ گوتزانوه دهکات. ئهمیش خۆی لهو حهقیقهته بهدوور دهگرێ که پشووێ گوتزانوه (فترة الانتقال) له شیعرێ کوردی تازهماندا لهسهر دهستی (شیخ نووری) هاتوهته دی. وهک یهکهم شاعیر که له دابونهری شیعرێ کلاسیکی دوور کهوتبێتهوه و نهریتی بۆ شیعرێ تازه بهخش پشبین!

کاک (محهمهد سدیق) دهربارهی ئهو پشووێ گوتزانوهیه رایهکی پهها دهدهبرێ و دهڵێ: «هۆنراوهی کوردی له دهمیکهوه چووهته ئهو ماوهی گوتزانوهیهوه، ئهو ماوهیهش بێ کهموکورتی پێوستی سهرشانی خۆی بهجێ هێناوه»^(٩). لهم قسهیهدا رایهکی لێل و ههلهماوی دهربارهی شیعرێ کوردی دهبینین، دهباوێ زیاتر ئهم رایه روون بکاتهوه و دهری بخت لای کام شاعیره مان که سهر به پشووێ گوتزانوهیه (پێوستی سهرشانی خۆی بهجێ هێناوه) و لهسهر دهستی کێ زیاتر ئهم ئهرکه بهههردوو بارهکهیهوه بدێ هاتوه. بهو بارهی که شیعرێ گوتزایبتهوه قوناغییکی تازهوه، یان بهشداری کردبێ له دروستکردنی قوناغه تازهکه؟! یان بهجۆریکی دیکه شیعرێ کامه شاعیر ئاسته بهتنگ نهدهوه بووه پێوستیهکانی سهرشانی خۆی بهجێ بهێنێ. له کاتیکدا دهسهلات و توانایی شاعیران و راوهی داھێنان و کارتێکردنیان بهسهر شیعرێ کوردی، له یهکیکیانهوه بۆ ئهوهکهی دیکه یان جیاوازه! کاک (محهمهد سدیق) که بهلای ناوی (شیخ نووری) بهراگوزاری را بردووه وهک خۆی نووسیبوهتی: «بهههله ناچم نهگهر بلێم کامهران نزیکترین شاعیرمانه له هۆنراوهی نوێ»^(١٠) ههر ئهو شاعیره له پێشهکی نامیلکه چاپکراوهکهی شیخ نووری، دهڵێ: «بهلای منهوه مامۆستا شیخ نووری شیخ صالح مامۆستای ماوهی گوتزانوهیه (فترة الانتقال) له هۆنراوهی کوردیدا»^(١١) ئینجا وهک کاک (محهمهد سدیق)

(٩) هه مان سه رچاوه ی پێشو و ل ١٩ .

(١٠) هه مان سه رچاوه ی پێشو و ل ٤٣ .

(١١) هۆنراوهی نووری شیخ صالح، ٢٥٧ ک - ١٩٥٨ ی زایینی چاپخانهی کامهران، سلیمانی، ٢ ل پێشهکییهکهی.

نووسیویه تی «کامهران یه کییکه له شاعیره کانی ههنگازی سیهه می ماوهی گوێزانه وه - فتره الانتقال-» (۱۲) یان کاتی دیته سه ریاسی نه وهی که «ماوهی گوێزانه وه ریگا به ریاکه ری ده وئ» (۱۳) دیسان به لای شیخ نووری- دا گوزهری نه کردوه، که شیخ نووری نهو شۆرش به ریاکه رهیه. یان که باسی (کامهران) دهکات وهک شاعیریکی ههنگاوی سیهه می پشوو گوێزانه وه شونیتیک بۆ شیخ نووری ناکاته وه. کاک (محهمد سدیق) نه گهر لهو بهروایه شدا نییه، شیخ نووری نوینه ری نهو پشوو گوێزانه وهیه بی له شیعی ری کوردیدا که باسی ههنگاوی دووه می پشوو گوێزانه وهش دهکات ناوی ناهینئ، کاتی (پیره میترد) و (ئهحمده موختار) و (بیکهس) و (زێتوهر) و (وهلی دێوانه) بهغوونهی شاعیری نهو قوناغه دههینتیه وه (۱۴). نه مهش که مهتره خه می کردنیکه له لایه ن نووسه ره وه که که له بهری خستوه ته نیو سپاره که یه وه، چونکه له م نووسینهیدا سوودی له کتیه که ی ماموستا (ره فیهق حیلمی) وه رنه گرتوه، که سی سال بهر له چاپکردنی نامیلکه که ی که وتوه ته کتیبخانه ی کوردیه وه و لهو کتیه دا شیخ نووری به سه رکرده ی ههنگاوی سیهه می نهو پشوو گوێزانه وهیه ده زانی کاتی ده لئ: «ئهوانه ی که نیمه پۆ خویان به دامه زرتیه ری قوتابخانه ی شیعی تازه نه ژمیرن نه بی بزانه که یه که م به ردی بناغه ی قوتابخانه که یان له لایه ن نووری شیخ سالحه وه دامه زرا» (۱۵).

ئینجا ده لئ: «بی گومان ده مه ی رۆمانسی و ره مزی له ده مینکه وه به سه ره چوه. له به رنه وه به کاره ئینان یان له نیسته دا، نه گهر چی ته نها له شیه ی نووسینه شا بی له جی خویا نییه» (۱۶) نازانه نه گهر (ده مه ی رۆمانسی) به سه ره چوو بی شیعه ره کانی (گۆزان) و (هه ردی) چی لی ده کا؟! به پتی نهو به روپایه بیت ده بی شیعه ره (رۆمانسی) یه کانیان به خه یه ره فیه ک و ته پوتۆزی له سه ره بنیشئ، چونکه که شتی ده مه ی به سه ره به جی نابئ شایانی خویندنه وه بیت! کاک (محهمد سدیق) که شیعی (رووداو) یان شیعی ریالیزم په سند دهکات، دیسان ده بوایه شونیتیک بۆ شیخ نووری به کاته وه که وهک شاعیری که له م بابه ته شیعه رانه ی زۆره، واته ته نیا شاعیریکی (رۆمانسی!) نییه وهک ده لئ، شیعه ره کانی

(۱۲) کامهران و هۆنراوه ی نوئ ل ۲۹.

(۱۳) هه مان سه رچاوه ی پتیشو ل ۱۹.

(۱۴) بهروانه: سه رچاوه ی پتیشو ل ۲۱.

(۱۵) بهروانه: «شیعر و نه ده بیاتی کوردی»، بهرگی دووه م، ره فیهق حیلمی ل ۲۰۱.

(۱۶) کامهران و هۆنراوه ی نوئ ل ۴۸.

دهمه‌یان به‌سەر چووبی تا لایان لی نه‌کاته‌وه!

* مامۆستا سه‌عید ناکام له نامیلکه‌یه‌کدا به‌ناوی (هۆنراوه‌ی نوێ) ده‌رباره‌ی سیپاره‌که‌ی کاک (محهمد سدیق عارف) نووسیویه‌تی، به‌لام مامۆستا ناکامیش که به‌و سیپاره‌یه‌دا چووه‌ته‌وه، به‌هیچ جوۆتیک له‌سەر (شیخ نووری) نه‌کردووه‌ته‌وه و هه‌قه خوراوه‌که‌ی بۆ نه‌گه‌ران‌دووته‌وه. واته‌ ئه‌میش وه‌ک کاک (مسته‌فا سالح کریم) و (محهمد سدیق عارف) به‌پراگوزار به‌لایدا رۆیشتووه. ئینجا پالێشتی ئه‌و رایه‌ی (محهمد سدیق) ده‌کات و ده‌لی: «پراسته که شتیه‌ی رۆمانتیکی و په‌مزی ده‌میکه به‌سەر چووه» (١٧).

مامۆستا (ناکام) ده‌رباره‌ی مه‌سه‌له‌ی (په‌مز) نه‌ختی قسه‌ی کردووه، به‌لام ده‌رباره‌ی به‌سه‌رچوونی ده‌مه‌ی (رۆمانتیک) هیچی نه‌وتووه. لی‌هه‌دا دیسان ده‌لیم نه‌گه‌ر (رۆمانتیک) ده‌مه‌ی به‌سەر چووبی، ئه‌وه ده‌بی کۆمه‌لێک شیعی کوردی به‌لاوه بنیین، چونکه ئه‌وانیش کاتیان به‌سەر چووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی په‌گه‌ز و بنه‌مای شیعی رۆمانتیکیان تێدايه. ئینجا که ده‌مه‌ی رۆمانتیکیش به‌سەر چووبی چۆن باسی شیعی نوێ ده‌کری؟! که رێبازی رۆمانتیک به‌شیک شیعی نوێی گرتیته‌وه؟! نه‌گه‌ر شیعی تازه، بریتی بیت له‌ روانینی تازه بۆ ژیان و ئاده‌میزاد و ده‌وروهر، پێوه‌ری هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌ش له‌سەر ئه‌و کۆله‌گه‌یه‌ ده‌وه‌ستی، نه‌ک له‌سەر ئه‌و رێبازه‌ی شاعیر له‌سه‌ری وه‌ستاوه، یان کیش و قافیه‌ی به‌رداوه‌ یان به‌رنه‌داوه. هیچ شاعیرێک به‌وه شاعیر نییه که سه‌ر به‌ چ رێبازیکه، ئه‌وه‌نده‌ش رێبازکه‌ شه‌فاعه‌تی بۆ ناکا نه‌گه‌ر هاتوو له‌ خۆیدا شاعیر نه‌بی، یان خاوه‌نی ئه‌و روانین و که‌ره‌سه‌ تازه‌یه‌ نه‌بیت، ژبانی تازه‌ی پێ ناوه‌ژوو بکاته‌وه. له‌وه‌دا زۆر له‌گه‌ڵ مامۆستا (ناکام) یه‌ک ده‌گرمه‌وه که ده‌لی: «به‌پراستی نه‌گه‌ر به‌زه‌بی و پابه‌ری و به‌رپێ پروناک کردنه‌وه‌ی پشت (جیل)ه‌کانی دوینی نه‌بوايه، ئه‌م پشتی ئه‌م‌پرومان واه‌ناسانی نه‌ه‌گه‌یشه‌ قوناغی نیستی» (١٨) نه‌گه‌ر منیش له‌گه‌ڵ ئه‌و پرايه‌دا یه‌ک نه‌بوویه‌ قه‌ت نه‌وه‌نده‌ سوور نه‌ده‌بووم داوايان لی بکه‌م باسی (شیخ نووری) بکه‌ن وه‌ک چۆن باسی (گۆزان) ده‌که‌ن، چونکه ئه‌و ده‌سته شاعیره‌ بیانه‌وێ و نه‌یانه‌وێ قه‌رزارباری هه‌ول و ته‌قه‌للای ئه‌م شاعیره‌ پابه‌ر و پێشه‌نگه‌ن له‌ به‌رپێ پروناک‌کردنه‌وه‌یان. ده‌بوايه مامۆستا

(١٧) هۆنراوه‌ی نوێ (ناکام)، چاپخانه‌ی کامه‌ران، سلێمانی، ١٩٥٩، ل ٣٧

(١٨) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ٨.

که نه و رایه جوانه دهرده بری نهینووسیبایه: «میدانی پيله له سهر پشته بۆ لیدوانی پایه و ریزکردنی نه و شاعیرانهی نووسهر ناوی هیتان و نه وانهی ناوی په راندوون، به لام لیتی نه گهرتین» که نه م قسه به ناراسته ی کاک (مسته فا صالح که ریم) دهکات نه ده بوو بلتی (لیتی ده گهرتین)، چونکه چه شکینی و رابه ری شیخ نووری حه قیقه تیکه قابیلی پيله و لیدوان نیسه. نه م رۆلێکی بالای له بزووتنه وه که دا هه بووه و قۆلێکی بزووتنه وه که یه، ماموستا (گۆزان) یش قۆله که ی دیکه به.

* کاک عه زیز گهردی ده لێ: «حاجی - حاجی قادری کۆبی - له سه ده ی نۆزده هم به هۆی هه لبه سته نیشتمانپه روه ریه کانی نه ختی له کلاسیک دوور که وته وه» (۱۹) له راستیدا حاجی قادر له ماهیه تی شیعی کلاسیکی دوور نه که وته وته وه، به لکو وه ک هه ر شاعیرێکی کلاسیکی له سهر پتودانی شیعی کلاسیکی و خاصیه ته کانی شیعی نیشتمانپه روه ربه ی گیر سایه وه، نه م بابه ته ش له شیعی کوردیدا شتیکی تازه نه بوو، به لکو له پینش نه و نه حمه دی خانی نه مر هه ر نه و رتبازی هه لبرداربوو. ئینجا ده لێ «به لام له و بزووتنه وه یه (واته هه نگاوه که ی حاجی قادر و شاعیرانی به ردو دوایی) به ته وای قایم نه بوو بوو، شه وقی له کلاسیکی نه بری بوو، به لکو نالای کلاسیک هه ر شه کاوه بوو تا له ده وروبه ری ۱۹۳۸ نه م بزووتنه وه یه که رۆمانتیکه به ته وای چه سپاو هه بوونی خۆی سه لماند» (۲۰) کاک عه زیز له م رایهیدا وه ک له په راوێژدا ده ری خسته وه سوودی له و دانیشته وه رگرتوه که له گه ل ماموستا (گۆزان) ساز دراوه، نازانم کاک عه زیز نه و سالی (۱۹۳۸) ده ی له کوپه هیتاوه و له نه نجامی چ قه ناعه تیک نووسیویه تی و چه سپاندوویه تی، له کاتیکدا خوینه ر که ده گهرتته وه سهر دانیشته که ی له گه ل ماموستا (گۆزان)، سالی (۱۹۳۸) ی به رچاو ناکه وی، به لکو ماموستا (گۆزان) ده لێ: «نه بی نه وه ش له بیر نه که یین که له سه ره تاوه به هۆی نه ده بی ئینگلیزییه وه به دوا نظریه ی (هونه ر بۆ هونه ر) نه رۆیشتم و به ره می نه م ته رزه نه ده به م نه خوینده وه، وه ک هینه کانی (جۆن کیست) و (نۆسکار وایلد). به لام له ۱۹۳۵ به و لاوه وه دوا ی ها تنه نا وه ی جوولانه و ی پیشکه وتووی (تقدمی) و کۆمه لایه تی پالی پتوه ناین که له نه ده بی عه ره بی و

(۱۹) به وانه گۆفاری هه ولیر، ژماره (۴-۵) ی سالی (۱) کانوونی دووم و شوباتی سالی ۱۹۷۱ «دلدار له نیوانی (کلاسیک) و (رۆمانتیک) و (ریالیزم) دا»، عه زیز گهردی.

(۲۰) هه مان سه رچاوه ی پێشو.

نینگیلزیشدا بهدوا غوونه‌ی نه‌ده‌بیتیکی تقدیمی بگه‌ریتین» (۲۱).

که‌واته ماموستا (گۆران) بهر له سالی (۱۹۳۵) خه‌ریکی ریتیازی (به‌رناسیه‌ت) بووه، مه‌به‌ستیشی له نه‌ده‌بی عه‌ره‌بی، نه‌ده‌بی مه‌ه‌ج‌ره. ئالای کلاسیکیش تا سالی (۱۹۲۰) شه‌کاوه بووه، واته تا به‌ریاکردنی بزووتنه‌وه‌ی شیعیری تازه له لایه‌ن شیخ نووری شیخ سالح-هوه، که یه‌که‌م شاعیره‌رچه‌ی شیعیری تازه‌ی شکاندوهه و هه‌نگاوی ناوه‌بو شکاندنی دابونه‌ریتی شیعیری کلاسیکی، بۆیه ده‌توانین نه‌و یه‌که‌م هه‌نگاوه به‌سه‌ره‌تای چوزه‌ره‌کردنی ریتیازی (رۆمانسی) له شیعیری کوردیدا دابنیتین. جارتیکی دیکه کاک عه‌زیز پی له‌سه‌ر نه‌و پایه‌ی خۆی داده‌گه‌رئ و ده‌لّیت: «هه‌روه‌ک باس‌مان کرد له کوردیدا رۆمانتیک نه‌مه‌ییوو و نه‌که‌وتبووه قالبیکی ته‌واوه‌وه تا ده‌وره‌یه‌ری ۱۹۳۸ که به‌هۆی گۆران و شیخ نووری شیخ سالح و نجیب ره‌شید و به‌له و هه‌ردی و دل‌دار له عیراق وه کامه‌ران به‌درخان و قه‌دری جان له سوریا چه‌سپا و پی گه‌بشت» (۲۲) راسته ریتیازی رۆمانتیک ورده ورده له پاش سالانی (۱۹۲۰) هوه که‌وته نه‌شونوما کردن و رۆژ له دوی رۆژ به‌ره و کامل بوون ده‌رۆبشت، به‌لام نه‌و ریتیازه نه‌وه‌نده‌ی نه‌خایاند که که‌وته باوه‌شی ژیان و رووداوه‌کانی میلله‌ت و له‌گه‌لّ خه‌باتی سیاسی یه‌کیان گرت‌ه‌وه و ته‌مه‌نی نه‌وه‌نده درێژ نه‌بوو. واته وه‌ک «ریتیاز» زۆر نه‌مایه‌وه، به‌لام تاک و ته‌را شیعیری سه‌ر به‌و ریتیازه له لای نه‌و شاعیرانه ده‌بینه‌را. له‌وه‌شدا له‌گه‌لّ کاک عه‌زیزدا یه‌ک ده‌گرمه‌وه که به‌رده‌وامی به‌شیخ نووری داوه له پاش (۱۹۳۸) هوه‌ش له‌گه‌لّ نه‌و شاعیرانه ناوی هیتاوه، له کاتی‌کدا زۆر که‌س له نووسینه‌کانیدا شیخ نووری له سالی (۱۹۳۰) به‌ولاوه ده‌کوژنیتته‌وه و هه‌یج ده‌وریکی ناداتی. مه‌به‌ستیش له‌وه وه‌ستانی (شیخ نووری) له به‌خششی شیعیری تازه ده‌گه‌یه‌نی، که نه‌و نووسه‌رانه له‌م پایه‌دا ته‌واو له گیانی هه‌ست کردن به‌لیپرسینه‌وه دوورن.

* کاک نه‌ژی گۆزان به‌بی نه‌رکی شوپروونه‌وه به‌ناو باری می‌ژوویی و سیاسی و یتنه‌کیشانی سه‌رده‌می شیخ نووری چوه‌ته ناو باسه‌که‌یه‌وه. نه‌و سه‌رده‌می شاعیری تیدا ده‌رکه‌وتوه به‌تاریکی و لی‌لی ماوه‌ته‌وه. له باسه‌که‌یدا به‌هه‌یج جو‌رتیک به‌لای خاسیه‌ته‌کانی شیعیری نه‌و سه‌رده‌مه‌وه نه‌چوه‌وه. واته نه‌و قوتاغه له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نووری

(۲۱) گۆفاری به‌یان، ژماره (۲)، ۱۹۷۰.

(۲۲) گۆفاری هه‌ولێر، ژماره (۴-۵)ی سالی (۱) کانونی دووم و شوباتی ۱۹۷۱ «دل‌دار له نێوان (کلاسیک) و (رۆمانتیک) و (ریالیزم)»، عه‌زیز گه‌ردی.

چی لئی هاتوو و چ گۆزانیکی بهخۆیهوه دیوه؟!

کاک (نەژی) له نووسینه‌که‌یدا په‌په‌وه‌ی هه‌یج به‌نامه‌یه‌کی نه‌کردوو و زیاتر تێبێنی و سه‌رنج و رای سه‌رپێیی و پووکه‌ش ده‌دات. بێگومان خۆ له‌ قه‌رده‌انی ئه‌و جو‌ره‌ باسانه‌ پێویستی به‌ (به‌نامه) هه‌یه، تا ماده‌ده‌ په‌خه‌یه‌یه‌که‌ شتیه‌یه‌کی زانستی وه‌رگرێ و به‌رپێی پووناک بکاته‌وه‌. په‌په‌وه‌ی نه‌کردنی (به‌نامه) له‌ وتاره‌که‌یدا وای کردوو نه‌گاته‌ هه‌یج حه‌قیقه‌تێکی مه‌وزوو‌عی ده‌رباره‌ی شێخ نووری، ته‌نانه‌ت زمانه‌که‌شی زمانی په‌خشان و مه‌جاز و هه‌لچوونه، زمانی لیتوتیزینه‌وه‌ نییه‌. نه‌بوونی به‌نامه‌یه‌ک بۆ نووسینه‌که‌ ئاما‌نجی نووسینه‌که‌ و مه‌به‌ست له‌ نووسینی ون کردوو. واته‌ هۆی هه‌ل‌بژاردنی ئه‌و بابه‌ته‌ی ده‌ستی بۆ درێژ کردوو هه‌یه؟! له‌م وتاره‌دا خۆته‌ر کۆمه‌له‌ی مه‌به‌ست و ئاما‌نجی تێکه‌ڵ به‌یه‌کتر ده‌بینی، که‌ پێویستی‌ان به‌جیا‌کردنه‌وه‌ هه‌یه، بۆیه‌ ئه‌م تێکه‌ڵ‌بێیه‌ له‌ هه‌ندێ شۆین ئاما‌نج‌ه‌که‌ی له‌ خۆی و له‌ هه‌ندێ شۆینی دیکه‌ ئاما‌نج‌ه‌که‌ی له‌ خۆته‌ر شتواندوو. زۆر جار‌ش هه‌ر ئه‌و زانیاری‌انه‌ دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌م لا‌و له‌و لا‌ خراونه‌ته‌ پوو، به‌تایبه‌تی بیرو‌رایه‌کانی مامۆستا (په‌فیق حه‌لمی). په‌په‌وه‌ نه‌کردنی (به‌نامه) کار‌تکی وای کردوو هه‌رچی به‌خه‌یا‌لیدا بێت بێ‌شا‌خ‌نێته‌ ناو نووسینه‌که‌یه‌وه، ئه‌وه‌ش وام لێ ده‌کات ب‌لێم وتاره‌که‌ شتی لا‌به‌لایی و زێده‌ خۆی تی فرێ داوه، بۆیه‌ پێویسته‌ ئه‌م وتاره‌ کورت و چڕ بک‌ریته‌وه‌ و له‌ هه‌ندێ له‌و شته‌ لا‌به‌لایی‌انه‌ بژار بک‌ریته‌.

کاک نەژی له‌ سوود وه‌رگرتن له‌ سه‌رچاوه‌ په‌په‌وه‌ی رێ‌ش‌و‌ش‌و‌نی (به‌نامه)‌ی نه‌کردوو – نه‌ لا‌په‌ره‌ و نه‌ ناوی نووسه‌ر و سالی چاپ‌کردن و چاپ‌خانه‌ی نه‌نووسیوه، نه‌ ئه‌و قسانه‌ی لێ‌یان وه‌رگیراوه‌ خراوه‌ته‌ ناو دوو که‌وانه‌وه‌، تا خۆته‌ر به‌توانی قسه‌ی ئه‌و له‌ قسه‌ی که‌سانی دیکه‌ جیا بکاته‌وه‌. بۆ‌ ئه‌وانه‌ نووسیویه‌تی: (١٢- الدیوان فی الادب والنقد) بێ ئه‌وه‌ی په‌نجه‌ بۆ ناوی نووسه‌ر و لا‌په‌ره‌ و سالی چاپ‌کردن و چاپ‌خانه‌ بنووسی. که‌ ده‌لێم کاک نەژی په‌په‌وه‌ی به‌نامه‌یه‌کی په‌خه‌یه‌ی ته‌واوی نه‌کردوو، هۆیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌رچه‌نده‌ خۆی گله‌یی له‌ دکتۆر کامیل به‌سیر ده‌کات و ده‌پرسێ: «ئە‌ی بۆچی دوا‌ی چه‌ند دی‌ژێ، دێته‌ سه‌ر با‌سی سه‌ر‌کردایه‌تی گۆزان یا شێخ نووری له‌ شیع‌ری تازه‌دا؟» به‌لام خۆشی لایه‌نی په‌خه‌سازی و لایه‌نی شاعیریه‌ته‌که‌ی تێکه‌ڵ به‌یه‌کتر کردوو، وه‌ک چۆن دکتۆر به‌سیر خۆشی ئه‌م تێکه‌ڵ‌کردنه‌ له‌ کتێبه‌که‌یدا پووی داوه. که‌ نه‌ده‌بوا‌یه‌ دکتۆر کامیل له‌و با‌سی په‌خه‌سازی و بووژاندنه‌وه‌ی وتاره‌کانی شێخ نووری، مه‌سه‌له‌ی سه‌ر‌کردایه‌تی گۆزان و شێخ نووری تێهه‌ل‌کێش بکات، چونکه‌ ئه‌وه‌یان بۆ خۆی با‌س و

بابه ټيکي دیکه یه. له شونتیکي دیکه ی وتاره که بډا ده لټي: «له ناو تورکه کانیشدا هر پيش ټيمه هه ول و تهقه لا دراوه بڼ زمانى يه کگرتوو» (۲۳) له م رايه دا په نگه مهبه ستي به کاره ټينانى وشى په تى بيت، يان گه رانه وه بيت بڼ موفره داتى په سمن و کوردى له زمانه که ماندا، چونکه شتيخ نوورى به شتيوه زارى سليمانى نووسيو به تى و هه ولټيکى واشى نه داوه بڼ زمانى يه کگرتوى کوردى. ټينجا ده لټي: «له وه نه چي ماموستا به سير، بڼى پروون بوو بيتته وه، که جاراني پيشوو له م گوريس کيشه کيپه دا، نه يتوانيوه له گوران بباته وه، بڼه له باسى راڼدى په خنه وه نه که وي به مل باسى شيعر و سهرکرده ي رټبازى شيعرى کورديد» (۲۴).

وهک دياره شتيخ نوورى شاعير ټکه زور که رت له ناو شاعيره تازه کاندا يان ناويان نه هيناه، يان له شونى شايانى خويان دانه ناوه. هر ټو نووسه رانه وهک چوڼ ناخه نه ليستى شاعيره تازه کالمانه وه، هر به و جوړه ش له ناو شاعيره کلاسيکه کانيشدا ناوى پشتگوڼ ده خن. واته ټوه دى دهورى شتيخ نوورى له شيعرى تازه دا بچوک ده بينى له ناو شاعيره کاني سهرده مى خوځى وهک (بيخود و زيوهر و په مزى مه لا مارف و حمدى) يشدا هر ناوى ناهيتن. ټمه ش يان پشتگوڼ خستنيکى به ده ستي نه نقه سته، يان له بهر ټوه يه تا ټيستاکه به ره مى شيعرى له بهر ده ستي نيه. شتيخ نوورى وهک روښن بيرټکى سهرده مى خوځى به (۲۵) زنجيره و تارى په خن يى زور باس و بابته تى وروژانده وه، که زور له شاعيرانى گڼ په پانى شيعرى نه مړوکه ش لټى نازانن. يان نه که يشتون ته ټو تيروانين و ټيگه يشتنه بڼ هونهرى شيعر، بڼه نه گهر (شتيخ نوورى) به سهره تاي په خنه دابنټين، شتيکى تازه نالټين، چونکه به ره مه که ي له بهر ده سته و خوځى ټو حه قيقه ته ده خاته پروو، به لام نه گهر وهک ټه ژى ده لټي، (د. کاميل) نه گهر ويستبيټنى له رټگه ي (باسى راڼدى په خنه وه، بکه وي به مل باسى شيعر و سهرکرده ي رټبازى شيعرى کورديد) ټوه له و بهر وايه دام شتيخ نوورى پټيو ستي به وه نيه به شتيوازي ناشه رعى بکرى به شاعير، نه گهر (شتيخ نوورى) و (گوران) يش بمانايه و سهرى ټم نووسينان يان بکر دايه که گه يشتو ته (گوريس کيشه کيپى) ټوه بټيگومان تير پټکه نينيان به وه زعه که ده هات و مه سه له که شيان هر زوو به بارټکى دیکه دا ده خسته وه، چونکه ټو انيش ده يانزانى ټه مړوکه باوى (ميرى شاعيران)

(۲۳) گڼفارى به يان، ژماره (۷۱) ي نيسان و ميسى ۱۹۸۱، «شتيخ نوورى شتيخ صالح و چند بيروړا و سهرنجيکى په خنه گرانه»، ټه ژى گوران.
(۲۴) هه مان سهرچاوه ي پيشرو.

نه‌ماوه و له‌م سهرده‌مه‌دا کۆمه‌لتی شاعیر هه‌ریه‌که‌یان خاوه‌نی که‌سایه‌تی شیعیری خۆیانن و که‌سیان له‌ نرخی نه‌وه‌که‌ی دی که‌م نا‌کاته‌وه و ڕینگه‌ له‌یه‌کتر ناگرن. شیعیر و داهینان وه‌ک بیردۆزه‌ زانستییه‌کان نین بیردۆزێک نه‌وه‌که‌ی پیش خۆی ره‌ش بکاته‌وه و خۆی شوێنی بگرێته‌وه، نه‌گه‌ر هه‌ر شت‌گه‌لێک هه‌بن شوێنی یه‌کتر بگرته‌وه و تازه‌ نه‌وه‌ی پیتشوو‌ی ره‌ش بکاته‌وه، نه‌وه‌ داهینان، داهینان ناسرێته‌وه تا شوێنی بگرێته‌وه، به‌لکو زنجیره‌یه‌کن و به‌رده‌وام به‌کتر ته‌واو ده‌که‌ن. ئینجا کاک نه‌ژی هاتوه‌ ده‌ستی کردوه به‌به‌راورد کردنی شیعیری شیخ نووری و نمونه‌ی له‌ شیعیری سالانی چل به‌دواوه‌ هه‌تانه‌وه‌ که‌ بۆ (مه‌لا فه‌ندی) نووسیوه، یان نه‌و شیعیری کردوه به‌نمونه‌ که‌ بۆ شیوه‌نی شیخ مه‌حمودی نووسیوه له‌ سالی (١٩٥٦) یان نه‌و شیعیری هه‌لبژاردوه‌ که‌ بۆ شۆڕشی چاره‌ده‌ی ته‌مموز نووسیویه‌تی و ئینجا ده‌لتی: (زۆر هه‌ناسه‌ درێژ نه‌بوه‌) هه‌زم ده‌کرد نه‌ژی په‌له‌ نه‌کات و نه‌و به‌پاره‌ گه‌وره‌یه‌ش نه‌دات، شیعیری سالانی چل به‌دواوه‌ به‌خراب دابنێ تا سالی مردنی له‌ (١٩٥٨)، چونکه‌ سه‌رحه‌می نه‌و شیعیرانه‌ی نه‌دیوه‌ که‌ له‌و هه‌ژده‌ سال‌دا نووسراون. من لێره‌دا ناڵیم کاک نه‌ژی نه‌لتی (شیخ نووری هه‌ناسه‌ی درێژ نه‌بوه‌)، نه‌وه‌نده‌ی شت‌وازی زانستی داوا‌ی لێ ده‌کات به‌به‌لگه‌ و نمونه‌ هه‌تانه‌وه‌ نه‌وه‌ به‌سه‌لمیته‌ی و قسه‌که‌ی به‌ ئیرتیجالی نه‌میته‌وه‌ و پالپشتیکی هه‌بی. ته‌م که‌ دوو شیعیری هه‌لبژاردوه‌ بۆ به‌راوردکردن له‌گه‌ڵ شیعیری گۆزان ده‌بوا‌یه‌ شیعیری (له‌ زیندانا) و (چاره‌ده‌ی ته‌مموز)ی نه‌و له‌گه‌ڵ شیعیری (١٤)ی ته‌مموزی شیخ نووری به‌راورد بکات، چونکه‌ له‌لایه‌ی نه‌و دوو شیعیر شیعیری بۆنه‌ن، له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ له‌ یه‌ک سال‌دا نووسراون. یان لاوانه‌که‌ی (مه‌لا فه‌ندی و شیخ مه‌حمود)ی به‌راورد بکرا‌یه‌ به‌لاوانه‌که‌ی بۆ (ره‌فیق حیلمی) نووسیوه‌ یان به‌شیعیری (یادی بێکه‌س) و (یادی پیره‌مێردی بوژ) که‌ ته‌م شیعیرانه‌ چ وه‌ک باب‌ه‌ت و چ وه‌ک زه‌مه‌ن له‌ یه‌کتره‌وه‌ نزیکن، هه‌ر به‌و به‌راورد کردنه‌ له‌ نیوان ته‌م دوو سێ شیعیر نه‌ژی گه‌یشته‌وه‌ ته‌ نه‌و ڕایه‌ که‌وا: (زۆر هه‌ناسه‌ درێژ نه‌بوه‌)، له‌ کاتی‌که‌دا پت‌یسته‌ له‌مه‌ولا که‌ دیوانه‌که‌ی (شیخ نووری) ده‌که‌ویت‌ه‌ به‌رده‌ستان، نه‌گه‌رچی ته‌م دیوانه‌ بریتی نییه‌ له‌ سه‌رحه‌می شیعیری شیخ نووری، نه‌وسا‌که‌ ورد‌تر شیعیرانه‌ی بخوێنیت‌ه‌وه‌ و سه‌رنجی نه‌و شیعیرانه‌ش بدات که‌ له‌ کاتی نووسینی نه‌و وتاره‌دا نه‌یدیون، ئینجا پت‌یسته‌ نه‌وه‌شمان له‌ به‌ر نه‌چیت که‌ شیعیری مونا‌سه‌به‌ هه‌ر به‌ته‌بیعات له‌وه‌ به‌هێز و پت‌تر نابیت، نه‌گه‌ر داوا‌ی به‌هێزی لێ ده‌کات. ڕاسته‌ نه‌و شیعیرانه‌ی شیخ نووری نوێبونه‌وه‌ و داهینانیان تیدا نییه‌، به‌لام ده‌بی نه‌و جوورته‌ته‌شی هه‌بیت و ته‌نیا له‌گه‌ڵ شیعیری سیاسی و مونا‌سه‌به‌ی هاو‌ڕێ

شاعیره‌کانی شیخ نووری به‌راوردیان بکات، ئەوسا به‌ئینسافه‌وه به‌بێ لایه‌نگیری به‌پاری خۆی بدات.

وابزانم کاک ئەژی خۆشی له‌گه‌لمایه‌ که‌ په‌له‌ی له‌ نووسینی ئەو باسه‌ کردووه. جاری وه‌ختی ئەوه‌ نه‌هاتووه‌ شیخ نووری و گۆزان به‌راورد بکرتن، له‌ کاتیکدا ژماره‌یه‌کی که‌می شیعر (شیخ نووری) له‌ به‌رده‌ستدا بوو. له‌و رایه‌دا زۆر له‌گه‌ل کاک (ئەژی) یه‌ک ده‌گرمه‌وه‌ که‌ ده‌لتی: «لێره‌دا پێویسته‌ ئیشاره‌تیکیش بۆ ئەوه‌ بکه‌م که‌ شیخ نووری له‌ گۆزان به‌ته‌مه‌نتر بوو، به‌ر له‌ گۆزان شیعر و تووه. کۆچی دوا‌یشیان زۆر له‌یه‌که‌وه‌ دوور نییه‌. ئەمه‌ش وا ناگه‌یه‌نتی که‌ شیخ نووری هێچی نه‌کردبێ، به‌لکو (بگه‌) وه‌ک تاقیکردنه‌وه‌، بۆ رایه‌کانی خۆی له‌م پێبازه‌دا هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی شاعیرانه‌ی بووه، جا نه‌گه‌ر گۆزان به‌هاوکاری و به‌هاوچه‌رخیش له‌م (ته‌سجیل کردنه‌ زه‌مه‌نیه‌دا)، زۆر ده‌رکه‌وتوو نه‌بوو بێ، به‌لام په‌ره‌پێدانی ئەم پێبازه‌ و پزگارکردنی له‌ کێلگه‌ی تاقیکردنه‌وه‌ بۆ دارشتنی میژوویی راستیه‌کی واقیعه‌ و، هه‌ریه‌که‌یان ده‌وری خۆی به‌جۆرتیک به‌دی هه‌یناوه‌»^(٢٥) ئەمه‌ رایه‌کی راسته‌ به‌لام کاک ئەژی هه‌ر دوا‌ی چه‌ند رسته‌یه‌کی دیکه‌ ده‌لتی: «(گۆزان) سه‌ره‌تای زۆریه‌ی داهه‌ینانه‌کانی دامه‌زراندووه‌»^(٢٦) که‌ له‌م هه‌لچوونه‌یدا دیسان ده‌گه‌پێته‌وه‌ سه‌ر سه‌ره‌تا و (ته‌سجیل کردنه‌ زه‌مه‌نییه‌که‌ی) خۆی پێشتر وتبوی له‌ بیری ده‌چێته‌وه‌^(٢٧).

* کاکه‌ی فه‌للاح له‌ کتێبه‌که‌یدا (کاروانی شیعر (نۆتی کوردی) دا ده‌لتی: «ئەوه‌ی راستی بێ له‌ پێشه‌وه‌ نیازم وابوو، وه‌ک له‌ دوا‌یشدا پوونی ده‌که‌مه‌وه‌، که‌ مه‌سه‌له‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعر کوردی و کاروانی شیعر (نۆتی کوردیان که‌ له‌ (گۆزان) هه‌ ده‌ست پێ ده‌کات تا ئەمڕۆ له‌سه‌ر نزیکه‌ی بیست شاعیرتیک بنووسم»^(٢٨) لێره‌دا کاکه‌ی فه‌للاح هه‌ر زوو به‌پاری داوه‌ که‌ (کاروانی شیعر (نۆتی کوردیان که‌ له‌ (گۆزان) هه‌ ده‌ست پێ ده‌کات) و ئەوه‌ی به‌شیخ نووری به‌ره‌وا‌ی حه‌ق نه‌زانیه‌ که‌ نه‌گه‌ر (نۆتی‌بونه‌وه‌) له‌ویشه‌وه‌

(٢٥) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٢٦) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٢٧) له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبی (شیخ نووری شیخ صالح) دا، لایه‌نی رهنه‌سازی ئەو شاعیره‌ و ئەو وتارانه‌ی ده‌رباره‌ی نووسراوه، لێیان ده‌دوێم.

(٢٨) کاروانی شیعر (نۆتی کوردی)، کاکه‌ی فه‌للاح، به‌رگی یه‌که‌م، ساڵی ١٩٧٨ ل ٧-٨.

دهستی پئی نه کردبێ، خو به شداری کردووه له کاروانی شیعری نوتی کوردی - با به شدارییه که ی بچووکیش بیت - تا لهو کاروانه دا شوینی بۆ بکاتهوه. خوشی زانیویه تی نهو کارهی نهو کردوویه تی گلهیی دێته سهه، بۆیهش خوێ دهلتی: «دهرباره ی مهسهله ی نوێیو نهو ی شیعری کوردیی دوور نییه زۆر کهس له پهنه گران و نووسه ران و شاعیران (پیره میترد) و (شیخ نووری شیخ سالح) یان به پیردا نه یهت و لهو باوه ربه دابن که نه م دوو شاعیره گه و ره یه دهستیکی بالایان هه بیت و له مهسهله ی نوێکردنه وه که دا نه رکێکی زۆریان کیشا بیت». کاکه ی فه للاح له م رسته یه ی دوا یی ده ری ده خات که گومان ده کات لهو ی (پیره میترد) و (شیخ نووری) دهستیان لهو نوێکردنه وه یه دا هه بو یی و نه رکیان کیشا بیت، بۆیه که به لگه بۆ نهو رایه ی ده هینتته وه رۆلی هه ردووکیان ده داته دواوه، نه گهرچی نا کرێ له نووسینی پهنه ییدا نه م دوو شاعیره به یه ک چاو سه یری شیعره کانیان بکریت و به یه ک پتوانه و ته رازوو ده ریان له تازه بونه وه که بکیشریت. (پیره میترد) پتگه خوشکه ری تازه بونه وه یه، مامۆستا (گۆزان) خو شسی رای وایه، ته نانهت نه و نه ده بر وای به چیشی (پیره میترد) هه بووه، تا به پیتی نهو چیشه ر سه ن و روانینه ی بۆ ناسۆی نه ر خه وانی تازه بونه وه شیعره که ی بۆ له مه حه ک بدات و بزانی ناخو شیعریکی (حه لال زاده) یان (حه رام زاده) ی نووسیوه. مامۆستا (گۆزان) نووسیویه تی: «له لایه کی تریشه وه لوتکه یه کی تری به رز هه یه که دروشمی تازه کردنه وه ی پتوه بینه روه نه ویش (پیره میترد)»^(۲۹) کاکه ی فه للاح ده بوا یه بۆ نه مه انه تیش پئی ئیشارهت بۆ نهو لیدوانه ی گۆزان بکا که نهو قسه یه ی لئ راگوێزوه و دهلتی: (پیره میترد قوتا بخانه یه کی تایبه تی نه بووه)^(۳۰)

نه مه بیرو پای مامۆستا (گۆزان) هه و مه به ستیشی له (قوتا بخانه) دهنگی شیعری و که سایه تی تایبه تییه، بۆیه دوا ی نهو دهلتی: «به لام شیعره کانی زۆر ته نسیری له لاوان نه کرد و جو ش پئی نه سه ندن، نه گهر به راوردیک بکه ین له به ینی شیعره کانی نهو و قوتا بخانه که ی ئیتمه نه بینین شیعری نهو (قهومی) تر بوو، سفا تی کوردی و ههستی کوردی زیاتر پیشان نه دا»^(۳۱) که واته هه رچۆنی بوا یه ده بوو چه ند لاپه ریه ک بۆ (پیره میترد) ی شاعیر ته ر خان بکات، به لام له به ر نه وه ی کتیبه که ی مه نه ه جی نییه، چه ند

(۲۹) گۆفاری به یان، ژماره (۲) شوبات، سالی ۱۹۷۰.

(۳۰) هه مان سه رچاوه ی پتیشوو.

(۳۱) هه مان سه رچاوه ی پتیشوو.

گوتاریکه به‌یناوبه‌ین له‌سەر شاعیریکی نووسیوه و لعم به‌رگه‌دا کۆی کردووه‌ته‌وه، بۆیه فریا نه‌که‌وتووه‌ نه‌و دوو شاعیره‌ بخاته‌ ناو‌ نه‌و کاروانه‌وه، نه‌م بیانوو هیتانه‌وه‌یه‌ش بۆ له‌سەر نه‌نووسینی (پیره‌مێرد) و (شیخ‌نووری) خوێنەر ئیقناع ناکات. هەر چۆنی بیت نه‌گه‌ر له‌به‌ر رۆشنایی قسه‌که‌ی مامۆستا گۆزان رای وایه (پیره‌مێرد قوتابخانه‌یه‌کی تایبه‌تی نه‌بووه) خو‌ده‌بوو هەر له‌به‌ر رۆشنایی رایه‌که‌ی مامۆستا گۆزان، که‌سیکی وه‌ک شیخ‌نووری که‌ گۆزان به‌ (مامۆستای) داده‌نی له‌م کتێبه‌دا جینگه‌ی تایبه‌تی بۆ ته‌رخان بکریته‌.

وه‌ک چۆن کاکه‌ی فەلاح بۆ پیره‌مێرد چووه‌ته‌ سه‌ر نه‌و رایه‌ی به‌تی «نه‌گه‌رچی له‌ شتیه‌دا به‌تایبه‌تی له‌ رووی زمانی کوردیی په‌تی و کیشی خو‌مالتیه‌وه‌ گیانیکی گۆرین و نوێکردنه‌وه‌ی تێدا بوو... چه‌شنه‌ پێژیکیش له‌ خه‌یالیدا بوو...»^(۳۲) نازانم بۆ شاعیریکی وه‌ک پیره‌مێرد جگه‌ له‌و شتانه‌ی خو‌ی دانێ پێدا ناوه‌ چیتری ده‌وی؟ ئینجا هەر به‌و پتیه‌ش دیته‌ سه‌ر شیخ‌نووری و ده‌لتی: «وه‌ک له‌ باسه‌که‌ی گۆزاندا نووسیومه، ده‌ستیکی بالایی له‌ نوێکردنه‌وه‌دا هه‌بوو، نه‌ویش ته‌نها به‌په‌یره‌وکردن و لاساییکردنه‌وه‌ی شیعری نوێی تورکه‌کان»^(۳۳) نه‌گه‌ر شاعیریکی ده‌ستیکی بالایی له‌ نوێکردنه‌وه‌دا هه‌بوو، ناتوانین وا به‌ئاسانی به‌وه‌ تاوانباری بکه‌ین که‌ نه‌و ده‌سته‌ بالایی ته‌نها (په‌یره‌وکردن و لاساییکردنه‌وه‌ی شیعری نوێی تورکه‌کان) بووه‌. شاعیر نییه‌ پله‌ و پایه‌ی چه‌ند گه‌وره‌ش بێ له‌ ته‌جروبه‌ی شاعیرانی پێش خو‌ی ورد نه‌بیته‌وه‌ و تێیان رانه‌میتنی. چه‌ز کردن له‌ شتێزای شاعیریکی نه‌و ناگه‌یه‌نی نه‌و شاعیره‌ی دیکه‌ نوسخه‌ی کاریونی شاعیره‌که‌ی پێشوو بیت و کتومت نه‌و ته‌ئسیره‌ی له‌ شیعره‌کانی خویدا ره‌نگ رشتی. هه‌لمژینی به‌رهه‌می شاعیرانی داهینه‌ری دیکه‌ش کاریکی ئاساییه‌. نه‌و‌تا (پۆل‌قالبیری) شاعیری گه‌وره‌ی فه‌ره‌نسا ده‌لتی «هیچ شتی هینده‌ی هه‌لمژینی بیرورای خه‌لک په‌سه‌نايه‌تی نووسه‌ر ده‌رخا، شێر ته‌نها چه‌ند کاوپرکی هه‌زم کراوه‌ و هیچی تر»^(۳۴) هەر بۆ‌ئهم‌ونه‌ دوو شاعیری گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب (به‌در شاکر ئه‌لسیاب) و (نازک ئه‌لمه‌لانیکه‌) که‌وتبوونه‌ ژێر ته‌ئسیری (تی. ئییس. ئیلیه‌ت) و (ستودیل)، نه‌و‌ه‌ش مانای نه‌و‌ه‌ نییه‌ ئیدی نه‌مانه‌

(۳۲) کاروانی شیعری نوێی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، کاکه‌ی فەلاح، له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری

کورد، به‌غدا، ل ۹ - ۱۰

(۳۳) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ۱۰ .

(۳۴) نه‌ده‌بی به‌راوردکاری - عه‌زیز گه‌ردی - به‌غدا ۱۹۷۸ ل ۳ .

به لاساییکهرهوه دابننن، نهگهرچی جی دهستی نهم دوو شاعیره گهرهیهی ناومان بردن لهسهر (ئهلسیاب) (ئهلهلائیکه)دا له لایهن (جهررا ئیبراهیم جهبرا) و (د. عهبدولواحید لؤلونه) و کهسانی دیکهوه دهستیشان کراوه.

بهکارهینانی نهفسانه و (تیپهلکیش - تضمین) له لایهن نهم شاعیرانهوه نابیتته مۆری لاساییکردنهوه و پهیرهوی کردن، ههر لهبهرنهوهی نهوان زووتر بهکاریان هیناوه. نهگهر نهو جۆره راوبۆچووانه له دنیای نهدهب و پهخنهی ولاتاندا بکرتنه پیوه، نهوه نهدهبی نهتهوایهتی تووشی زیانیکی زۆر گهره دهبیت و دهپوکیتتهوه. وایزانم هینانهوهی نهو رایه له لایهن کاکهی فهللاح-هوه تهنیا بۆ نهویه خۆی له نهکی نووسین و گهران بهدوای بهرههمی نهو شاعیره، له کۆل خۆی بکاتهوه. له بهنهتهیشدا نهم رایه هی ماموستا (پهفیق حیلمی)یه که له بهرگی دووهمی کتیبی (شعیر و نهدهبیاتی کوردی)دا نووسیویهتی، بهلام کاکهی فهللاح ههندی شتی دیکهی پتوه ناوه تا نهناستیهتهوه، له کاتیکدا نهم جۆره رایانه پتوبستیان به وردبونهوه و بهراوردکاری هیه، که پهیرهوکردنی نهو بهرنامهیه له نهدهبی میلله تاندا بۆ خۆی پهیرهوکردنیکی زانستیانهیه بۆ دروستکردنی پای زانستی و مهوزوعی، بهپتچهوانهشوه رایه که دهبیتته رایهکی ههپهمهیی و ناچیتته ژیر دهواری مهوزوعیهتهوه. که دهلنن (شیخ نووری) پهیرهوی (توفیق فیکرته)ی کردوه پتوبسته نهوه بۆ خورتنه ران پوون بکرتیهوه که رادهی نهو (لاسیاییکردنهوه)و (پهیرهویکردن)ه چهند بووه و چۆنه؟ بهلگه و نمونهی پراکتیکی بۆ رایهکانیش بهتیریهتهوه، تا بزاندنئ نهو لاساییکردنهویه گهیشتهوهته رادهی بین پتوه نانی تا رادهی خنکان؟ یان دهستیشانی نهوه بکرنئ له چ قوناغیکی شعیربدا شاعیر لاسایی کردوهتهوه، چونکه له قوناغی سهههتایی لاساییکردنهوه شتیکی ناساییه! بیگومان کاکهی فهللاح تورکی زانیش نییه تا بلنن خۆی گهیشتهوهته نهو بیرو رایه، نهگهر تورکی زانیش بیت، دهستی بهسههجهمی نهو بهرههمانهی (شیخ نووری) و نهدهبی نهو سههههمی تورک نهگهیشتهوه تا سیفهتی (لاسیایی)کردنهوه بهالای شیخ نووری بهرنئ. نهگهر ههر سووربشه لهسهر رایهکی، نهوه پتوبسته بهبهلگه و نمونه رایهکی خۆی بچهسپینئ.

لهوانیه «لاسیاییکردنهوه»که ههر نهوهنده بی که شیخ نووری گهراوهتهوه سههههه کیشی خۆمالتی، نهم کارهش له کارتیکردنی تاقیکردنهوهی گهلانی دهوویه بهدوور نهزانن، نهوه نهو کاته دهبی ههرچی شعیریک بهکیشی خۆمالتی نووسرابن، ههموویان بهلاسیاییکردنهوه ناو بهین. دهمینیهتهوه سههههه شتواز و شتوازی نووسین له شعیردا، نهوه نهگهر قهناعهتیش

به‌خۆم بگه‌م که شیخ نووری ئیحای له شیعری شاعیره تازه‌کانی تورک وه‌رگرتیی، نه‌وه ناتوانم قه‌ناعه‌ت به‌خۆم به‌یتم که شتیوازی هیچ که‌سێک وه‌ک خۆی لاسایی بکریته‌وه، چونکه دوو خودی جیاوازن و وه‌ک چۆن هه‌ر که‌سێک په‌نجه‌ مۆری له که‌سێکی دیکه جیا یه، به‌م جۆره‌ش نا‌کرێ شاعیریکی هۆشیاری نه‌و سه‌رده‌مه که‌سایه‌تی خۆی بسپریته‌وه و لاسایی کوێرانه‌ی شاعیرانی کوێر بکاته‌وه، له کاتی‌کدا نه‌و به‌روبومی نه‌وانی خوتیندوه‌وه به‌و نه‌وه‌ی که‌سایه‌تی جیاواز و تاییه‌تی خۆی پیکه‌وه بنی.

که شاعیر نه‌یتوانی وه‌ک خو‌ی لاسایی که‌سیکی دیکه بکاته‌وه، مانای وایه ناتوانی تپروانیی خو‌ی بۆ ژیان و بوون ب‌سپێته‌وه، شاعیریش که تپروانیی خو‌ی هه‌بوو جو‌ری تپروانیی تایه‌تی و گو‌شه‌نیگی‌یه‌کی زیندووی ده‌داتی ژیا‌نی لپه‌هه‌ بی‌نی. نه‌و گو‌شه‌نیگی‌یه تایه‌تییه (سستمی ده‌رپین - نظام التعبير) یکی تایه‌تی بۆ دروست ده‌کات، که ناب‌ی نه‌و سستمی ده‌رپینه له لای دوو شاعیری نو‌تخواز وه‌ک یه‌ک وای، نه‌وه نا‌لیم شاعیره‌که بکه‌ویته دزی کردنیکی زه‌ق و ناشکرا. کاریش بگاته نه‌و را‌ده‌یه، نه‌و کاته ناتوانین ناوی بنی‌یین (ده‌ستیکی بالا‌ی هه‌بوو له نو‌ت‌کردنه‌وه‌دا) به‌لکو ده‌بی نه‌و جو‌رنه‌ته‌مان هه‌بی‌ت ب‌ل‌یین نه‌مه (دزی کردنه)، دزی کردنیش وه‌ک هه‌زه‌تی (نالی) ده‌لی:

ئەو گەوهەرى نوكتەى لە نالى دەدزن خەلق

شہوق، نیبہ، وہک ناگری پی شہوقی دزانہ

بەرھەمی بێ شەوق، بەرھەمیکی ڕەسەن نییە، خۆتەندەواریش زەوق و تامی لێ وەرناگرێ. کاکەی فەلاح بێانوی سەرەکی بۆ پشتگۆی خستنی شیخ نووری بۆ ئەو دەگەڕێتەوە. دواى ئەوێ پێی ڕاگەیاندین کە شیخ نووری تا توانی لاسایی کردەو، دواایش ھاتەسەر ئەوێ (لەو بەملاو لە ھەناسە و بەرھەم کەوت و بەداخەو کەشیەو دواو و پاش ئەوێش ئەگەر بەرھەمیکی ھەبوايە لەسەر تانۆیۆی عەرۆزی عەرەبی و شیوێ کلاسیکی دەیچنی و چێژی لێ وەرەگرت) (٣٥) دیسان ئەو قسەییە بۆی ناییتە پردی پەڕینەو لەوێ لەم کتێبەدا جێگەی بۆ نەکاتەو و لە کاروان بیداتە دواو، چونکە ئەگەر شیخ نووری پاشەکشەى کردبێ و جاریکی دیکە لەسەر تانۆیۆی عەرۆز شیعی نووسیبێ، ئەو ناگەینێ شیخ نووری (لە ھەناسە و بەرھەم کەوتبێ) وەک لەم دیوانەیدا

(۳۵) کاروانی شیعی نوتی کوردی، بەرگی یەکمەم، کاکەیی فەللاخ، چاپکراوە کانی کۆری زانیاری کورد

دەردەكەوێ. بێجگە لەوەش ھەموو شیعرەکانی ئەم دوایییە لەسەر تانیۆی عەرۆز نەچنیووە. دەبواوە بەتێ بەتەواوەتی شیعرێ شێخ نووری-م لە بەردەستدا نییە، بۆیە لەم کتێبەدا جێگەم بۆ نەکردووەتەوە، چونکە لە کتێبەکیددا شاعیری میلی یان شاعیری وای تێداوە کە شێخ نووری ھێچ لەوان کەمتر نییە، ئەگەر زیاتر نەبێ. یان پادە بەشداربوونی لەگەڵ تەوژمی تازەبوونەوەکە لەوان کەمتر نییە. لەبەر ئەوە ئەگەر شێخ نووری چەند شیعرێکی کەمیشی ھەبێ پالپشتی نوێبوونەوی کاروانی شیعرێ نوێ کوردی کردبێ، دەبێ ئەو پانتایییە دەستنیشان بکەیت و لەسەر نەخشەی تازەبوونەوەکە شوێنی جوولانەوەکە دیار بکەیت، ئەمەش ئەرکی ھەموو لیتۆتێزەرەوێکی زانستپەرور و مەوزووعیەتخوازە (*).

شێخ نووری بەسەر خاسیەتەکانی شیعرێ کلاسیکی شاعیریکی یاخی بوو، ھەولێکی زۆریشی دا بۆ ھەلۆشاندنەوی ئەم جوۆرە شیعرە. پالپشتی ئەم ھەلگەرانە و یاخیبوونەشی رۆشنبیریە فراوانەکە بوو، کە پشتی بەمەنتیقی پیشکەوتن و تازە بوونەوە نەستوور بوو. موعامەری نووسینی یەکەم شیعرێ تازە کرد و ویستی کە شۆھەوای تازە بۆ ساز بکات و خۆی بەبێ سەلکەرنەوە تەقاندییەوە. فتیلی ئەو شۆرشە تازە لەسەر دەستی شێخ نووری داگیرساو بۆ یەکەم جار کەوتە بلاوکردنەوی جوۆرە شیعرێک کە لەگەڵ ئیقاعی شیعرێ دیکە لەمەو پیشتەر جیاواز بوو، لەگەڵ چێژ و پوانین و گۆتچەکە خۆتەری ئەو سەردەمە جیاواز بوو، لەبەرئەوە شێخ نووری یەکەم شاعیرە رووبەرپووی خۆتەر و چێژی دەق گرتوویان بوویتەوە تا ناگری داھێنان ھەمیشە بلیسەدار بێت و بەرانەر بە گرافتەکانی ژبانی ھاوچەرخ روو لە کزی نەکات. ئەگەر کاکە فەللاح بەوەش قایلمان بکات کە شێخ نووری بەم دوایییە پاشەکشیی کردبێ، پتویست بوو سەردەتاکە فەرماوش نەکات. نەک بەپایەکی سەرپیتی خۆی لە باس و خواسی تازەبوونەکە شێخ نووری بەدوور بگرت و بەتێ: (جا ناخۆ ئەم راپەرینە شیعرییە و ئەم گۆزپن و داھێنانە لەسەر بالی لاسایی شیعرێ سەردەمی تورکییە لەنگەر و دەقی دوایی گرت و پراپەو؟ نەخێر... بەرە بەرە شاعیرەکانی وەک شێخ نووری و رەشید نەجیب و رەفیع حیلمی و ئەورەحمان بەگی نفوس بەرپاکی گۆزپن و داھێنانەکەدا بەرە دوا سستەپۆ بوون و وەستان و بلیسە سەرگەرمیی و خولیا - طموح - کەیان وەردە وەردە

(*) و تارتیکی دوورودێژم لەسەر کتێبی (کاروانی شیعرێ نوێ کوردی) نووسیوە دەربارەی (بەرنامە)ی کتێبەکە و بیروپراپەکان باری سەرئەجی خۆم دەرخستووە.

رووی کرده کزی و کوژایهوه...»^(۳۶) کاکهی فەللاح بەبێ ئەوی حیساب بۆ ئەوه بکات که مهسهلهی وهگرتن و بهخشین کاریکی رهوايه، ئەوه پشتگوێ دهخا که ههموو ميللهتیکی زیندوو ناتوانی لهم پرۆسهیهدا دوورهپهڕیز بووهستێ، بۆیه پێک و راست شیخ نووری بهلاسیایکردنهوی ئەدهبی تازهی تورکی تاوانبار دهکات، بهمهش دهیهوی و بهخوێنهر رابگهیهنێ گوايه تازهبوونهوهکهی شیخ نووری پهسهن نهبووه، تهنا ته له خزمهتی ئەدهبی نهتهوايهتی کوردیشدا نهبووه، بهبێ ئەوی لهم (وهگرته) ئاوړی له ئەدهبی بهراوردکاری بداتهوه و بزانی که: «دهبی ههموو نهتهویهکی پروناکبیر شت وهریگری و بهخشندهش بێ، ئەمهشیان راستهقیینهکی گهوههری ئهتوتیه بۆ پیشکەوتنی ئەدهب که نابێ نووسهري ههريگیز پشت گوێ بخا یا بهچاویکی کهم سهیری بکا...»^(۳۷) وهک دیمان کاکهی فەللاح بهوهوه نهوهستاوه رۆلی شیخ نووری داوته داوه و له ههنگاوی تازهبوونهوهدا بهبجووکی نیشانی داوه، بۆ ئەوی له کتێبهکهیدا بهچهند لاپهريههک بهسهري نهکاتهوه، بهلکو هاتوووه وهک ههر شاعیریکی نارهسهن باسی لێوه دهکات، که نارهسهنايهتییهکهی بهرو کزی و کوژانهوی بردهی. ئەم رايهش هيچ کهسیکی مهوزووعی لێی وهرناگری.

ئەگەر قسهکهی کاکهی فەللاح راست بێت شیخ نووری لهسهر بالی لاسایکردنهوی شیعری تورکی لهنگهر و دهقی گرتی، یان خهريکی پهپهوکردن و لاسایکردنهوی شیعری نوێی تورکهکان بووبی، ههر لهبهرنهوهی مامۆستا (پهفيق حيلمی) له بهرگی دووهمی کتێبهکهیدا (شیعر و ئەدهبیاتی کوردی) وتویهتی پهپهوی (توفیق فیکرهت)ی کردوووه، ئەوه مانای وایه مامۆستا (گۆزان)یش که دهلی: «له سهرهتاوه بههۆی ئەدهبی ئینگلیزییهوه بهدوای نظریه (هونهر بۆ هونهر) نهپۆشتم و بهرههمی ئەم تهززه نهدهبم نهخوێندهوه، وهک هینهکانی (جۆن کیتس) و (ئۆسکار وایلد)»^(۳۸) دیسان دهبی (بهدوا پۆشینهکهی) مامۆستا گۆزان-یش ههر بریتی بێت له لاسایکردنهوه، له کاتیکدا من بهکاریکی ئاسایی دادهنیم، چونکه به لهنگهر گرتنی نازانم لهسهر بالی ئەدهبی ئینگلیزی وهک کاکهی فەللاح لێکی دهاتهوه و باسی شیخ نووری دهکات. ههريهههه کاکهی فەللاح له سهرهتاوه دهلی: «شیخ نووری دهستیکی بالای ههبووه لهو تازه بوونهویه»، کهچی له

(۳۶) کاروانی شیعری نوێی، کاکهی فەللاح، بهرگی یهکهمل ۳۰.

(۳۷) ئەدهبی بهراوردکاری، عهزیز گهردی ۳.

(۳۸) گۆفاری بهیان، ژماره (۲)ی شوباتی سالی، ۱۹۷۰.

دواى نه و پرسته يه به هم موو شپوه يه ک هه ولى داوه سه روپو ته لاکى شتيخ نوورى بکو تيته وه،
 نه مه شى بويه کردوه، تا به حيسابى خوى گوزره پانه که بو ماموستا (گوزران) تهخت بکات
 که لهو بروايه دام ماموستا (گوزران) لهم جوړه کارانه بى به رييه. خوشى پتيويستى به وه
 نييه به و پريگايه وه به خه لک بناسرى، نه گهر خوشى بيايه به وه پازى نه ده بوو.

نه مړوکه ماموستا (گوزران) يش پتيويستى به هوورا و هوتاف کيشان نه ماوه و هم موو
 خاوه ن زه وقيک بابى خوى نرخی ماموستا (گوزران) ده زانئ و شونى تاييه تى له دل و
 دهرونى خوئنه راندا هه يه، به لام کاتى نه وه هاتوه و خوئنه رانيش چاوه پروانى نه وه ده گهن،
 شاه زايان ليکولنه وه ي هم مه لايه ن و قول دهر باره ي (گوزران) بنووسريت، نهک وتاره کان
 وهک نه وه کاکه ي فلاح برى تى بيت لهو قسانه ي هم موو که سيک ده زانئ وهک نه وه ي
 نووسيويه تى: «گوزانى بليمه ت هونه رهنه ندى به هره دارى له بو شيعر و نه ده ب زاو» و ده يان
 رسته ي واکه (بړى) و (پرووخى) به بير خوئنه ر ده هيننه وه. خوئنه رى نه مړوکه پتيويستى به
 پراو و بزجوني تازه يه، پتيويستى به روشن بيريه کى پيشه وانه يه، پيشه وايه تيبان بکات،
 نهک بريارى حازر به ده ست و سواو که هم موو که س راي له سه رى يهک ده گريسته وه.
 هم موومان ده زانين ماموستا (گوزران) شاعير يکه (داهينه ر) و (بليمه ت) و (به هره دار) و
 (چه سپينه ر) و... و... به لام خوئنه ريش بو ي هه يه پيرسى (چون...)؟ هه ر وشه يهک لهم
 وشانه پتيويستى به ليکولنه وه يه کى جياواز و تيروته سه ل هه يه، ليتويژه ره وه پتيويسته
 روونيان بکاته وه، نه گينا نووسينه که که متر هه ستکردن به (ليپرسينه وه) ده گريسته خوى،
 هيچ نه بى بو نه وه نووسينه که نه ختى له ناستى گه وره يى و بليمه تى (گوزران) بيت.

ديسان که ده لئ: «شتيخ نوورى خه ريکى په يره وکردن و لاساييکردنه وه ي شيعرى نوئى
 تورکه کان بو» يا «له وه به ملاوه له هه ناسه و به ره هم که وت» يا «به داخه وه کشايه دواوه»
 خوئنده وار پتيويستى به به لگه و نمونه و ليدوانى نه م رايانه هه يه تا ثيقناع ببى، چونکه
 به هم موو دوعايهک نالين نامين! هيچ نه بى وهک خوى له لاپه ره (۲۷-۲۸-۲۹) ي
 کتيبه که پيدا باسى کردوه، بزوتنه وه ي تازه بوونه وه ي شيعرى کورديان بو هه ولى کوئمه لئ
 شاعير ببا ته وه، که هه ر شاعيره يان رولتيکى جياوازي هه بووه، چونکه قوتاغيکى شيعرى
 له سه ر شانى شاعير يک دروست نابيت، وهک چون له شيعرى کلاسيکدا نالين
 (قوتابخانه ي نالى) له گه ل نه وه شدا که (نالى) شاعير يکى پايه به رزه، به لکو به
 قوتابخانه ي شيعرى بابان ناوزه د کراوه، به لام (نالى) ده رکه وتو ترين شاعيرى داهينه رى
 نه و قوتابخانه يه بووه، به و جوړه قه ت ناتوانين بلتين هه رچى شاعيرى پاش (نالى) يه

دهرچووی قوتابخانه‌ی (نالی)ین و ئەم ئیجازە‌ی بوونه شاعیری پێ داون. هەر لەو قوتابخانه‌ی شیعرێ بابانه‌دا (سالم) و (کور‌دی) هاوبه‌شیی دروستکردنیان کردووه و راست نییه‌ ب‌لێن قوتابخانه‌ی شیعرێ (نالی) و پۆلی ئەو دوو شاعیره‌ بسپهنه‌وه، هەرچه‌نده‌ هونه‌ری گه‌وره‌ی بۆ داهیتانی (نالی) ده‌گه‌پتسه‌وه. بۆ شیعرێ تازه‌ش (قوتابخانه‌ی شیعرێ نوێ) به‌جوانتر ده‌زانم له‌ قوتابخانه‌ی شیعرێ (گۆران) که‌ زۆریه‌ی شاعیرانی ئەو سه‌رده‌مه‌ (قوتابی) نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی ئەو ده‌مه‌ بوون و هه‌ریه‌که‌یان به‌ پیتی توانایی خۆیان به‌شداری له‌ چه‌سپاندنیدا کردووه، به‌لام (گۆران) به‌ده‌رکه‌وتووترین شاعیری به‌ده‌سه‌لاتی ئەو قوتابخانه‌یه‌ ده‌ژمێردرێ، به‌بێ ئەوه‌ی له‌ پۆلی هه‌یجیان که‌م بکاته‌وه.

عه‌ره‌به‌کانیش که‌ دینه‌ سه‌ر باسی شیعرێ تازه‌یان ناڵین قوتابخانه‌ی شیعرێ (سه‌ییاب)، ئەگه‌رچی (سه‌ییاب) به‌شاعیرتکی پایه‌ به‌رز و به‌ده‌ره‌وه‌بووی ئەو بزووتنه‌وه‌یه‌ ده‌ژمێرن، به‌لام له‌گه‌ڵ ناو هیتانی شیعرێ تازه‌ ناوی (سه‌ییاب و ئەدوئیس و نازک و عه‌بدولوه‌هاب و حه‌سین مه‌ردان و ب‌لند حه‌یده‌ری و سه‌عدی یووسف) تاد... دیته‌ پێشه‌وه‌ که‌ هه‌ریه‌که‌یان که‌سایه‌تی خۆیان هه‌یه‌ و هه‌ریه‌که‌یان به‌پیتی پاده‌ی به‌شداربوونیان له‌ مه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه‌ باسیان لێوه‌ ده‌کری، به‌بێ ئەوه‌ی تۆمار کردنی یه‌که‌م هه‌ول‌دان بۆ نووسینی شیعرێ تازه‌ پشتگوێ بخریت. جارتکی دیکه‌ کاکه‌ی فه‌للاح ده‌نووسی: «ئەوه‌ی که‌ به‌لای منه‌وه‌ به‌ردی بنچینه‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردیی دانا و له‌ مه‌له‌به‌ندی تیگه‌یشتن و قوولی و خوێندنه‌وه‌ و زانینه‌وه‌ که‌وته‌ داهیتان و به‌ره‌مه‌می نوێ (گۆران)ی پێشه‌وا و ب‌لیمه‌ت بوو»^(٣٩) من له‌گه‌ڵ ئەوه‌دام که‌ مامۆستا (گۆران) له‌ نه‌جمای تیگه‌یشتن و قوول بوونه‌وه‌ و خوێندنه‌وه‌وه‌ که‌وتبێته‌ داهیتان و به‌ره‌که‌شی یارمه‌تی ئەوه‌ی دابی، به‌لام له‌وه‌دا له‌گه‌ڵ کاکه‌ی فه‌للاح یه‌ک ناگره‌مه‌وه‌ که‌ مامۆستا (گۆران) [به‌ردی بنچینه‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردیی دانابی] به‌لکو به‌پیتی بیروپای مامۆستا (گۆران)یش به‌ردی بنچینه‌که‌ (شیخ نووری) دایناوه‌ و له‌ پاشان دیواری نوێبوونه‌وه‌که‌ له‌ لایه‌ن کۆمه‌له‌ی شاعیره‌وه، له‌ سه‌رووی ئەو شاعیرانه‌وه‌ (گۆران) هه‌لچنراوه‌ و به‌رز بووه‌ته‌وه‌. ئینجا ده‌لێ: «سایه‌ و سێبه‌ری کارتیکردن و به‌رده‌وامی له‌سه‌ر دنیای شیعرێ کوردیی هه‌ر ماوه‌ و هه‌ر هه‌یه‌»^(٤٠) ئەم پرایه‌ زله‌ پتووستی به‌سه‌لماندن هه‌یه‌، شیعرێ

(٣٩) کاروانی شیعرێ نوێ کوردی، به‌رگی یه‌که‌م ل ٩.

(٤٠) کاروانی شیعرێ کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، کاکه‌ی فه‌للاح ل ١٠.

کوردیی (ئەوسا و ئەمژکە) ئەگەر لە ژێر سایە و سێبەری شیعەرەکانی مامۆستا (گۆران) دەرئەچووێ - لە گەڵ هەموو گەورەیی ئەو شاعیرە - مانای وایە شیعری کوردی هەر لە قۆناغی لاساییکردنەوەدا دەژیت و هیچی بە هیچ نەکردوو و نایکا. بێگومان هیچ میللەتێکی زیندووش تاسەر پتووستی بە لاساییکردنەوە و شۆتێن پتێ کەوتنی شاعیرێک نییە.

شیعری کوردی ئیشیکێ باشی نەکردوو و نایکا ئەگەر سایە و سێبەری شیعری (گۆران) هەر بەسەرێوە بیت و بەری نەدات. گۆرانیش ئەوەی پتێ خوش نییە شیعری کوردی وایسێنێ و لە گۆرە کە یەوێ لێمان زویر دەبێ، چونکە میللەتێک هەنگاو بەرەو شارستانیەت بەاوێ پتووستی تەنیا بە کەسانی داھێنەر، ئەوانەی لاسایی داھێنەرەکان دەکەنەوە زیادن و پتووست بە یونانیان ناکرێ. کەوابێ بە قسە کاکەیی فەللاح بێ، دەبێ ئەو شاعیرانەی ئەوسا بە هەند ئەزانین، ئەوانەی ئەمژۆش بارگە و بنەیی خۆیان تێک بنێن و ئیدی لە مەولا شیعەر نەلێن، ئەگەر وا نییە (سایە و سێبەری کارتێکردنی بەردەرایی لە سەر دنیای شیعری کوردیی هەر ماوە و هەر هەیه) چۆنە و نمونەکانی کامانەن؟! ئینجا هەندێ بیروپای دیکە دەر دەبێ کە وەک (تەحسێل حەسەل) مامۆستا (گۆران) نیشانی داو، مەن لە گەڵ ئەو پرایانەم، بەلام دیسان عاتیفە لە هەندێ جێگەدا بەرچاوی گرتووە و دەوری شاعیرانی دیکە لە (گۆزین) و (دەرژ پێدان) و (سەرین گرتن) و (داھێنان) و (نەسلە مینەو) و (بەکارھێنانی کێشی خۆمالی) و (لە دایکبوونی رێباز و قوتابخانەی پۆمانتیکیی لە شیعری کوردیدا) بە بەشداریبوونیش پتێیان پەوا نابێن کە لە تەک (گۆران) دا رەنجیان بۆ داو^(٤١). ئەم رەنج و تەقەلایەش - زۆر و کەم - نابێ لە بیر بکری و چاومان لێیەو نەبێ.

لە پاش دەرپێنی ئەو بیروپرایانە دەمانەوێ بیروپرایەکی دیکە کاکەیی فەللاح بەبیرتان بەتێنێوە کە دەلێ: «ناشکرایە تا دەورووبەری سالانی (١٩٢٥-١٩٣٠) شیعری کوردی لە پرووی کێش و یەک قافیەیی و شێوێ دەرپێن و کەرەسەیی بیر و وشەبازی و چاولیکەرێیەو، بە شێوێ کە درشت و گشتی، لە چوارچێوەی شیعری کلاسیکیدا توند شەتەک درابوو، بەلام لە سایە مامۆستایان (پیرەمێرد و گۆران و شێخ نووری و پەفێق حێلمی و ئەورەحمان بەگ و پەشید نەجیبەو و وەرە و ئەو سەھۆل بەندانی چاولیکەری و لاساییکردنەوێ شکا و پتێگای نوێکردنەوێ شیعەر و مۆتوربەکردنی بە شێو و ناوەرۆکی

(٤١) هەمان سەرچاوەی پێشوو، بڕوانە لاپەرە (٣١-٣٢-٣٥).

نوێ گیرایه بهر»^(٤٢) من هیچ لاریم له و قسانه‌ی کاکه‌ی فه‌للاح نییه که له‌گه‌ڵ زۆر له رابه‌کانی کتیبی (کاروانی شیعرى نوێی کوردی) یه‌ک ناگرێته‌وه، به‌تایبه‌تى ده‌رباره‌ی شیخ نوورى، به‌لام که‌ ده‌لێ: «تا ده‌وروبه‌ری سالانى (١٩٢٥-١٩٣٠)» ئه‌مه‌یان پێویستی به‌ له‌سه‌ر وه‌ستان هه‌یه و بۆمان هه‌یه به‌رسین بۆچی سالى (١٩٢٥)؟! یان ئه‌و سالى له‌ کوێهه‌ هه‌ناوه و له‌ ئه‌نجامی چ قه‌ناعه‌تێک ئه‌و سالى مامۆستا (په‌فیک حیلمی) له‌ کتیبی (شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی) دا نووسیویه‌تى هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه؟! له‌ کاتێکدا زۆر به‌وردی ده‌ستپێکردن و سه‌ره‌تای چۆزه‌ره‌ ده‌رکردنی شیعرى نوێی ده‌ستنیشان کردوه که‌ سالى (١٩٢٠)ه، ئیدی بۆچی مامۆستا کاکه‌ی فه‌للاح ئه‌و سالى (١٩٢٠)ه‌ی به‌سالى (١٩٢٥) داناوه؟ له‌سه‌ر چ به‌ره‌تێک ئه‌و سالى پشتگۆی خستوه؟ لیتوتیه‌وه‌ پێویسته له‌ ده‌ستنیشان کردنی ئه‌و جۆره‌ سالانه ورد بێ و درشتبینی به‌سه‌ریدا زāl نه‌بێ. ئه‌مه‌ش وه‌هه‌ی زه‌له‌ی قه‌له‌م بێت و پروی دابێ، چونکه هه‌مان هه‌له‌ی له‌ نووسینێکی دیکه‌دا دووباره‌ کردوه‌ته‌وه ئه‌وه‌تا ده‌لێ: «سه‌ره‌تای شیعر وتنی (به‌ختیار زیوه‌ر) ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ سالى ١٩٢٥، واته له‌ ته‌مه‌نی ده‌هه‌ده‌ سالییه‌وه شیعرى وتوه، به‌م پێیه‌ هاوچه‌رخى شاعیرانى ئه‌م سه‌رده‌مه بووه، ئه‌و شاعیرانه‌ی که له‌ ده‌ستپێکردنی بزوتنه‌وه‌ی شیعیریانه‌وه له‌سه‌ر تان و پۆی عه‌رووزی عه‌ره‌بى و که‌ره‌سه و چه‌شنی ده‌ره‌پین و شیوه‌ی کلاسیکی به‌ره‌مه‌ی شیعیریان داده‌پشت و له‌ سالى ١٩٢٠ و ١٩٢٥ به‌دواوه و ده‌یه‌ و ده‌یه‌ که‌وته‌ گۆپین و نوێکردنه‌وه‌ی شیوه‌ و ناوه‌ڕۆکی شیعرى کوردی- ناوچه‌ی سلێمانی به‌ره‌و ئاسۆی رۆمانتیکیی»^(٤٣) له‌مه‌شیاندا سالى (١٩٢٠)ه که‌ ده‌خاته‌ گومان لێکردن و (١٩٢٠ و ١٩٢٥) داده‌نی، به‌هه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌کسه‌ی بۆ خۆینه‌ران پوون بکاته‌وه!^(٤٤).

(٤٢) رۆژنامه‌ی ژین، ژماره (١١٢) ی سالى (٣)، رۆژی پێنجه‌شه‌مه ١٩٧٣/٥/١٧ «چۆن چۆنی له کۆن و نوێی شیعر ئه‌دوین؟» کاکه‌ی فه‌للاح.

(٤٣) کاروانی شیعرى نوێی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، کاکه‌ی فه‌للاح ل ٨١.

(٤٤) کاکه‌ی فه‌للاح له‌ چارپێکه‌وته‌که‌ی شه‌وی ١٩-٢٠/١٠/١٩٨٣ که‌ له‌ به‌رنامه‌ی (کۆفاری ئه‌ده‌ب)دا له‌گه‌ڵی ساز درابوو، له‌ پرسیارێکدا ده‌رباره‌ی ئاشنایه‌تی ئه‌و له‌گه‌ڵ (گۆزان) و (شیخ نوورى) به‌هیچ شێوه‌یه‌ک له‌فه‌زی له‌ شیخ نوورى نه‌گه‌را و به‌لایدا نه‌چوو، باسه‌که‌ی زۆتر برده‌وه‌ لای مامۆستایان (هه‌ردی) و (مه‌ده‌وش) و (ع. ح. ب) و (گۆزان)، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی شیخ نوورى ئاشنایه‌تی له‌گه‌ڵ کاکه‌ی فه‌للاح- دا نه‌بووه، ئینجا له‌ کاتى ده‌ستنیشانکردنی میژووی په‌خه‌ی =

* ماموستا (ره‌فیک حیلمی) له وتاری (ئینقیلاب له شیعەر کوردیدا) نووسیویه‌تی: «دوای چهند سالنیک ده‌ستم دایه (به‌رگی دووه‌می شیعەر و نه‌ده‌بی کوردی) زۆر به‌داخه‌وه نه‌لیم: هیشتا به‌و نامانجه نه‌گه‌یشتووم و له (گۆران) و تا ماوه‌یه‌کیش (نووری شیخ صالح) به‌ولاره شاعیری وام به‌ده‌سه‌وه نه‌بوو له‌ پیزی نه‌و شاعیرانه‌دا بژمیترتین که ده‌وری وریابوونه‌وه بنۆتین» (٤٥) له‌ راستیدا (گۆران) به‌هۆی به‌دواداچوونی زیاتر بۆ مه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه، پروانینیکی قوولتری بۆ نه‌و کیشیه‌یه‌ له‌ لا په‌یدا بووبوو، نه‌و ته‌نیا به‌زمانی تورکی و عه‌ره‌بی و فارسی نه‌وه‌ستا، به‌لکو خوی دایه‌ فی‌ربوونی زمانی ئینگلیزیش، نه‌و زمانه‌ زیندووه‌ش ئاسۆیه‌کی فراوانتری بۆ داهیتان و تازه‌کردنه‌وی شیعری کوردی له‌ به‌رده‌مدا کرده‌وه. که ده‌لیم به‌قوولی تیگه‌یشتن له‌ مه‌سه‌له‌ی نوێ بوونه‌وه، مه‌به‌ستم گۆڕینی کیش و قافیه‌ نییه، نه‌گه‌رچی نه‌مه‌ به‌شیکێ گۆڕانه‌کانی شیوه‌ی شیعری بوو، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی هه‌ولدان بوو بۆ گۆڕینی چه‌مک و مه‌فه‌وه‌می شیعەر و قوولترکردنی تیروانینی شاعیر به‌رانه‌ر به‌ ژبان و ته‌ماشاکردنی جوولانه‌وه‌کانی نه‌و ژبانه‌ له‌ گۆشه‌نیگایه‌کی تایبه‌تییه‌وه، هه‌ر نه‌مه‌ش تیروانینی تایبه‌تی له‌ لای شاعیر دروست ده‌کات و وه‌ک داهینه‌ریک ده‌یه‌یلێته‌وه. ده‌وری شیخ نووری وه‌ک چه‌شکینییک و وه‌ک شاعیریکیش که له‌ شیعری کلاسیکی و دابونه‌ریته‌کانی یاخی بووه، ده‌ورێکی که‌م نییه. نه‌و ماوه‌یه‌ش که ماموستا (ره‌فیک حیلمی) خۆی خستویه‌تییه‌ نیوان سالانی (١٩٢٠-١٩٣٠) له‌ ماوه‌ی نه‌و ده‌ ساله‌ شیعری شیخ نووری له‌ بواری نوێ کردنه‌وه‌ی شیعری کوردیدا تاقه‌ کاریگه‌رییه‌ک بووه بۆ سه‌ر نه‌و شاعیرانه‌ی که له‌ پاش نه‌و هاتن و هه‌ر له‌سه‌ر شیوه‌ی نه‌و ده‌ستیان به‌شیعەر نووسین کردووه.

ماموستا (گۆران) که شیعەر دانانی راسته‌قینه‌ی له‌ دوای سالانی سییه‌وه ده‌ست پێ

=کوردی، دیسان سه‌ره‌تاکی برده‌وه بۆ لای (نه‌مین فه‌یزی) و به‌هیچ جوۆی ناماژه‌ی بۆ نه‌و بیست و پینج زنجیره‌ و تاره‌ ره‌خنه‌یییه‌ نه‌کرد که شیخ نووری له‌ کاتی خۆیدا له‌ ساله‌کانی (١٩٢٦-١٩٢٧) له‌ رۆژنامه‌ی ژبان-دا بلاوی کردووه‌ته‌وه. ناوی کتێبه‌که‌ی خوشی برد و خستیه‌یه‌ پیزی نه‌و کتێبانه‌ی له‌ میژووی ره‌خنه‌دا ناوی بردن و وتی: زۆرتر باسی نه‌و شاعیرانه‌یه‌ که له‌ دوای سالانی بیست و سی ده‌وریان له‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعری کوردیدا هه‌بووه، وه‌ک بلیتی شیخ نووری یه‌کیک نه‌بووبی له‌و شاعیرانه‌، که له‌ کتێبه‌که‌یدا پشتگوێی خستووه!!

(٤٥) گۆفاری پیشکه‌وتن، ژماره‌ (١) ی سالی (١)، شوباتی سالی ١٩٥٨، (ئینقیلاب له‌ شیعری کوردیدا) ره‌فیک حیلمی.

دهکات، یه کتیکه له وانه‌ی خۆی دان به و حقیقه ته‌دا ده‌نی که له ژێر نه و ته‌ئسیره شیعرى نووسیوه، که شیخ نوورى پتی نووسیوه و په‌نگی بز ږشتووه. شتی هه‌یه لێره‌دا پتووسته بگوترئ، نه‌ویش نه‌ویه ماموستا (گۆزان) تا خۆی مابوو، نیشیتکی باشی ده‌کرد که شیعره‌کانی خۆی چه‌پک چه‌پک له چاپ ده‌دا. به‌پێچه‌وانه‌ی (شیخ نوورى) یه‌وه که به‌هۆی سه‌رقالی و که‌مه‌رخه‌مى و پشتگوى خستنى خۆیه‌وه هېچ کۆمه‌له هۆنراوه‌یه‌کی به‌چاپ نه‌گه‌يان‌د، نه‌م کاره‌ش ته‌ئسیری زۆری کرده سه‌ر ده‌وری شیخ نوورى و ده‌رنه‌خستنى به‌و شیوه‌یه‌ی که پتووسته ده‌ربخريت، نه‌وه جگه له‌وه‌ش له چاپ نه‌دانی به‌ره‌مه‌کانی بووه هۆی له کیس چوونی به‌شیتکی زۆری نه‌و شیعرانه، بۆیه نه‌گه‌ر شیخ نوورى ته‌ئسیری به‌سه‌ر شاعیرانی دیکه‌شه‌وه هه‌بوو، نه‌و ته‌ئسیره به‌هۆی له‌به‌ر ده‌ست نه‌بوونی شیعره‌کانی ده‌رنه‌که‌وتوه یان له نووسین و لیکۆلینه‌وه‌دا بووه ته‌هۆی به‌چوک نیشاندانی ده‌وری شیخ نوورى له نوێکردنه‌وه‌ی شیعرى کوردی و ده‌رکردنی به‌یاری په‌خه‌یی نه‌وتۆ که نه‌ک هه‌ر حقیقه‌تى نه‌پێکاوه، به‌لکو حقیقه‌تیشی به‌ژێره‌وه کردوه.

نه‌وه راستیه‌یه‌کی به‌لگه‌نه‌ویسته، کاتى شیخ نوورى ده‌ستی دایه نوێکردنه‌وه‌ی شیعرى کوردی، نه‌م تازه‌بوونه‌ویه له لای نه‌و شتیتکی هه‌ره‌مه‌یی نه‌بوو، به‌لکو وه‌ک پێشتر روونمان کرده‌وه له نه‌جمای وردبوونه‌وه و تێگه‌یشتنه‌وه بۆی چوه مه‌یدان، وه‌ک که‌سیکی شاره‌زاو تێگه‌یشتوو له شیعرى لوتکه‌کانی پیش خۆی. وتاره په‌خه‌یییه‌کانی نه‌وه ده‌سه‌لمێن که تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعرى کوردی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نوورى (پێکه‌وت) نه‌بووه.

شیخ نوورى سه‌رباری نه‌وه‌ی وه‌ک شاعیرێک تۆی نوێبوونه‌وه‌ی چاند، زانیویه‌تى چۆنیش هه‌نگاو ده‌نی. له ماوه‌ی نه‌و ده‌ ساله‌ش تا که که‌سیک بووه له مه‌یدانی تاقیکردنه‌وه له شیعرى نوێی کوردیدا. نه‌گه‌ر که‌سانێکیش هه‌بووبن وه‌ک نه‌و نووسیبێتیان، نه‌وه له‌به‌ر بلاوکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی و ده‌رکه‌وتنى له‌سه‌ر پروی لاپه‌ره‌کانی پوژنامه و گۆناره‌کانی نه‌و حه‌له، له هه‌موویان زیاتر قورسایى تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی که‌وتبووه سه‌رشان، بۆیه وه‌ک ماموستا (په‌فیق حیلمی) ده‌لێ: «تا ماوه‌یه‌کیش (نوورى شیخ صالح) به‌و لاوه شاعیری وام به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو»، نه‌و ماوه‌یه‌ش وه‌ک باس‌مان کرد ماوه‌یه‌کی گه‌رنج و ناسکه له میژووی نه‌ده‌بی کوردیدا، له‌به‌ر هېچ نا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی وه‌ک ماموستا خۆی له هه‌مان وتاردا وتویه‌تى: «ئه‌لقه‌ی به‌یه‌که‌وه نووسانى ده‌وره‌کانی کلاسیکی و ریا‌بوونه‌ویه (نه‌ه‌ضه: په‌نه‌سانس). به‌لام که ده‌لێ: «خۆی ده‌ورێکی تابه‌تى نه‌نوێنى و ده‌سته قوتابیه‌یه‌کی نه‌وتۆی شوێن نه‌که‌وت یا پتی نه‌گه‌يان‌د که

دهوریکی وا بنوین بشیت بهرته میژووی نهدهبی کوردهوه (نووری) و (دهوری نووری) یهکیک واته هه خۆی بوو...»^(٤٦) بیگومان شاعیری پیشپه و خولقیتهه دهوری تایهتی دهوینتی، چونکه هومارهسهی نازادی خۆی دهکات له کاری داهیتاندا، له دهلاقیه تازهکردنه و سۆراخ و پرسپارکردندا خودی خۆی دهسملینتی، له بهرئهوهی کاری داهیتان پیوهندی بهزاتی داهیتنه رهکوه هیه. داهیتنه ریش به پیتی بارودۆخی مهوزووعی به پێژهی جۆراوجۆر و جیاوازی کارتیکردنی له سهه شاعیرانی له خۆیان نهوینتر و له نهزموندها بچووکتتر، به جی دههیلن. له پوانگه یهوه ناتوانین شێخ نووری له ماوهی نهوه سالی پێه رایهتی کردنی شیعی نویتی کوردی، کارتیکردنی به سهه شاعیرانی دواي خۆی نهبووه، خویندنهوهی نه دیوانه کارتیکردنی شاعیرایهتی شێخ نووری به سهه شاعیرانی دواي خۆی روون دهکاتهوه.

نهو شاعیرانهی که کارتیکردنی شیعی شێخ نووری-یان به سهه رهوه بووه، له سهه تاي شیعر نووسیندا بوون، که که رهستهی ده پهرین و تێپروانیی شیعیریان به باشی پێنه گه یشتبوو. له دوایدا هه موویان هه زوو خۆیان دۆزیه وه و توانییان جیگه ی خۆیان له شیعی کوردیدا بکه نه وه و لهو کاته دا نهو کارتیکردنه ی باسی لیوه ده کهریت به سهه ریانه وه نامینتی.

مامۆستا (گۆزان) ده لێ: «نهو جۆره ئسلووبه یان تیا کراوه به سهه ره مه شق که مامۆستا (م. نووری) و هاو پێکانی له نه دیبه تازه کانی تورکی عوسمانییان وه رگرت...» کارتیکردنی شیوازی شێخ نووری به سهه مامۆستا (گۆزان) هوه ماوه یه کی که می خایاندوه، تا نهو کاته ی توانی که سایه تی شیعی خۆی بچه سپینتی، چونکه شاعیریکی بیهوئ بۆ خۆی دهویریکی که می ش بێ بیبینتی، به وه قایل نابێ هه ر قوتابی بێ. نه گه ر له سهه تاشه وه هه ولێ لاسایی کردنه وه و پهیره و کردنی شاعیریکی دا، نهوه له دواي نهوه ی تێپروانیی شاعیرانه ی پێگه یشت، لاسایی شاعیریکی دهکاته وه (هیشتا له دایک نه بووه)، واته به زمانی داهاتوو له گه ل ئیستای خۆی دهوئی. راسته زۆر له شاعیرانی قوتابخانه ی شیعی تازه له سهه تاي شیعر وتیاندا به شێوه یه کی گشتی لاسایی و پهیره یی خاسیه ت و شیوازی شیعی تازه یان کردوه وه، به لام نهو لاسایی کردنه وه یه ش تا سهه نه بووه، ئیستاکه به شێکی زۆری نهو شاعیرانه ماون و هیچیان به وه رازی نابن

(٤٦) هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

نەمڕۆکەش بەشاگرد و قوتابی هیچ شاعیرێک دا بنرێن. ئەو شاعیرانەش کە بە قوتابی مامۆستا (گۆزان) دانراون، زۆریەیان لە نزیکەوه شیعی شیخ نووری-شیان خۆتندوووەتەوه و لە ئەنسییری شیعی ئەویش بەدوور نەبوون. لەگەڵ ئەوەشدا شۆتیکەوتنی ئەو شاعیرانە نەگەشتوووەتە ئەو رادەیە کە سایەتی شیعیریان بێستەوه. لەو برۆایەشدا نیم هیچ شاعیرێک لەو دنیاوە هەبێت، شاعیرێکی داھێنەر و خاوەن کەسایەتی شیعیی دروست بکا، ئەگەر خۆی هەلومەرجی بوونە شاعیری تێدا نەبێ، یان بەهره و توانایی خۆ پێگەیانندی نەبێ.

لەگەڵ مامۆستا (پەفیک حیلمی) لەوەدا یەک دەگرێنەوه کە شاعیری گەورە و داھێنەر، کۆمەڵتی مۆرید و قوتابی لاسایی دەکەنەوه و دواي دەکەون، بەلام ئەو شاعیرانە پەسەن نین و زوو کز دەبن، لە دواي خۆشیان بەرھەمەکانیان بڕ ناکات و لە شۆتینی خۆیان دەکوژێنەوه. میلەلەتیش زیندوو پێتییە کە ی بەندە بە داھێنەرەکانی، ئەوانەي لاسایی داھێنەرەکان دەکەنەوه پێویست بەبوونیان ناکات. ئەو شاعیرانەي لە دواي (شیخ نووری) و (گۆزان) ەو هاتن، ئەوانیش هەولیان دا لە پێگەي ئەو زمانانەي دەیانزانی لەسەر زۆر تاقیکردنەوهی شیعی نوێ بوەستن، بەتایبەتی جەماعەتی (نەپۆلۆ) و (مەهجرییەکان)، واتە سەرچاوەي خۆتندنەویان تەنیا شیعی (شیخ نووری) و (گۆزان) نەبوو.

کە قۆناغی شیعی تازەي کوردی دەستی پێکرد، لە سەرەتاوە لەسەر دەستی شیخ نووری چەکەي شکاو بۆی چوو مەیدان، دواي ئەو مامۆستا (گۆزان) پەرهی پێدا و قوولتر لە سەرەتاکەي بۆی روانی و پەگۆریشەي بزووتنەوه کەي زیاتر بەخاکی شیعی کوردیدا برده خوارێ. لە سەرەدەمی ئەویشدا کاتێ لە تروپکی داھێنان و بەخشش و درەوشانەوهدا بوو، خۆتەران زیاتر نیستیجا بەیان لەگەڵ شیعی تازە پەیدا کرد و بزووتنەوهی شیعی تازە لەسەر مەودایەکی فراوانتر بڵاوبوووە. شاعیرانی وەک (هەردی) و (دیلان) و (کامەران) و (ع. ح. ب) و (دەلدار) و... تاد لە ئاستی خۆیانەوه وەک شاعیری سەر بەو قوتابخانە تازەي بەشدار بوون لەسەر پێی خستنی ئەو بزووتنەوهیە. مامۆستا گۆزان لە ناو ئەو کۆمەڵە شاعیرەدا بەدرکەوتووترین شاعیریان دەزانم، کە بەهۆی بەرھەم هێنانی کۆمەڵتی شیعی نەمر تەعبیری لە گیانی تازەبوونەوه کە دەکرد، کەواتە شیخ نووری ئەوەندەي پێی کرابێ لە بەشدار بوونی بۆ شیعی تازە وەک چەشکێن و بەشداربوویە کە درغی نەکردوو و مامۆستا (گۆزان) لە ناو ئەو کۆمەڵە شاعیرەدا بە درکەوتووترین شاعیریان پوو و نامانج ئالای تازەبوونەوهی هەڵکرد، بەلام ئەوەندە هیە

ئىنقىلابە بوو] لەگەڵ خۆتەران ناشنايهتى پەيدا نەکردبێ، ئەو مانای ئەو ناگەيەنى لەگەڵ چێژ و زەوقیان ڕێک نەکەوتبێ، بەلکو ئەم نوێکردنەوێه ڕەد فەيعلەیکە لای خۆتەرانى شیعەرى ئەو سەردەمە بەربای کردووێه که بە گوێچکە و زەوقیان ناشنا نییە، بۆیە ئەگەر بەرەرهکانیشیان کردبێ، ئەو ئەو بەرەرهکانى کردنە ناگرتتە پێوەرى بەرزى و نزمى شیعەرەکان و ڕەسەنى و نەرەسەنییان نیشان نادات. ئەمەش بۆ خۆى یەکیکە لەو لایەنەى وامان لێدەکات ڕیزی شیخ نوورى بگڕین، چونکە یەکەم کەسە ڕووبەرووی خۆتەرانى ئەو سەردەمە بوو، ئەو و لە شیعەرى [باو- ساند] لایداو، ئەم لە خۆتەنەر دوورکەوتنەوێهەش ماوێهیکى زۆر ناخایەنى، چونکە لە پاش ماوێهیکى دى خۆتەرانى کۆن زیاتر بەگیانى ئەو جۆرە شیعەرە ناشنا دەبن و خۆتەنەرى تازەش پەيدا دەبن مەتووى خۆتەنەوێهەى ئەم تەرزە شیعەرە دەبن.

شیخ نوورى (مۆرى هەبووبى یان نەبووبى) لەو حەقیقەتە کەم ناکاتەوێه که دەورێکى گەرمى لە بزوووتنەوێهەى تازەى شیعەرى کوردیدا هەبوو، که دەشڵت: [نوورى ئىنقىلابىکى پێ نەکراو لەبەر چوووێه] ئەمە تەنیا ڕووە ئیعلامییه کە دەگرتتەوێه که شیخ نوورى تا مردنیش سەرچەمى شیعەرەکانى یان هێچ نەبێ نیوێه شیعەرەکانى لە دووتوێه کتیبێکدا بلانەکرایو، خۆش نەختێ کە مەترخەمى کردوو، ئنجا وەک هەموو هاوڕێ و ئاشناکانى دەزانن، شیخ نوورى پیاویکى زۆر سادە و مەوازێع بوو، زۆر حەزى لە خۆدەرخست و ڕووناکی نەکردوو بەخێرتە سەرى.

وێه دەبینین مامۆستا (ڕەفیق حەلىمى) لەم وتاریدا لە زۆریهەى ئەو ڕایانە پاشگەز بوو، ئەو کە لە کتیبى [شیعەر و ئەدەبیاتى کوردى] دا دەرى ڕیوێه. بیروپایەکانى نیو کتیبەکەى لە سالى (١٩٥٦) دا نووسىو، کەچی لە وتارەکەى سالى (١٩٥٨) دا ئىنقىلابىک لە بیروپایەکانى بەدى دەکړ. لە کتیبەکەى (شیعەر و ئەدەبیاتى کوردى) دا دەشڵت: [لە وەزن و قافیه و شێو و ئاهەنگا، ڕێگەییکی تازى داناه بۆ شیعەرى کوردى. لەبەر ئەمە سەردەمێک (شیخ نوورى) سەرکردەى شاعیرە لاوێهکانى کوردى (سلیمانى) بوو، وە زۆریان تەنانهت (گۆزان) یش هەولێ لاسایکەرنەوێه (شیخ نوورى) یان ئەدا، کەچی لە وتارەکەى گوڤارى (پێشکەوتن) دا دەشڵت: [لە راستییا خۆى دەورێکى تاییهەى نەنوێنێ، دەستە قوتاییهەکی نەوتۆى شوێن نەکەوت و یا پێت نەگەياندا] وێه ڕوونیشم کردوێه مەن لەگەڵ (پێگەياندن) ی شاعیران نێم، بەلام هەر خۆى لەویدا دەشڵت: [سەرکردەى شاعیرە لاوێهکانى کوردى سلیمانى بوو و زۆریهەیان، تەنانهت (گۆزان) یش هەولێ

لاسا یکردنه وهی (شیخ نووری) یان نه دا. دیاره که هه ولی لاسا یکردنه و یان دابی و شوتنی که وتبن، ماموستا (گۆران) یش گومانی له وه دا نه هیشته بته وه که شیخ نووری پۆلتیکی گرنکی له و تازه بوونه وه یه دا هه بووبی، له وه دا که ده لئ: [بلا و کردنه وهی به ره مه مه کی که بێگومان ته نسیری ده به خشییه سه ره نه ده بی کوردی] یان ماموستا (گۆران) ده لئ: [نه و جۆره شیتوازه یان تیا کراوه به سه ره مه شق که ماموستا (م. نووری) و هاو پیکانی له نه دییه تازه کانی تورکی عوسمانیان وه گرته وه].

ماموستا (ره فیک حیلمی) که نه و رایانه ی له باره ی شیخ نووری ده برپوه، له و قسانه یدا و ا ده ده که وئ نه ویش چهن شیعرێکی شیخ نووری دیبئ: [جگه له کوردی، به زمانی تورکی و فارسیش شیعرێ داناهه. و ابزانم (نووری) شیعره کانی خۆی له دیوانیکا کۆنه کردۆته وه له به ره نه وه ته نیا چهن شیعرێکی کوردی ده س ئیمه که وت، به لام هه ره به م چهن شیعره دا، ده سه لاتئ شاعیری (شیخ نووری) و به رزی شیتوازی له نه ده با ده ره نه که وئ. ماموستا (ره فیک حیلمی) دلئیا نه بووه شیخ نووری دیوانی شیعرێ نییه، بۆیه ده لئ (وابزانم) ئینجا ده لئ: (چهن شیعرێکی ده س ئیمه که وت) واته هه ره به م چهن شیعره گه بشته وه ته نه و رایه ره خه بییه و نووسیه تی: [هه ره به م شیعره دا، ده سه لاتئ شاعیری (شیخ نووری) و به رزی شیتوازی له نه ده با ده ره نه که وئ]، نه م شیعره ش مه به سته (ژبانی ناده میزاد) ه که له سالانی چل نووسراوه. که وایه چۆن نه و چهن به ره مه مه شیعریه که مه ی بینیه تی نه و رایه یان پت دروست کرد؟ یان که رای وایه بۆچی له وتاره که ی گۆفاری (پیشکه وتن) دا ده لئ: (نووری ئینقیلا بیک پت نه کراو له بیر چووه وه)؟ نه گر شیخ نووری نه شی توانیبئ تا سه ره له گه ل بزوتنه وه ی تازه بوونه وه پروات، نه و چهن شیعره وه ک وه سفی کردوون به (ده سه لاتئ شاعیری) و (به رزی شیتوازی له نه ده با) ده زانت، ناکرئ وه ک شاعیرێک (له بیر به چته وه)!! له کتبه که شیدا ده نووسئ: [به کورتیه که ی چه له شیتوازا وه چه له وه زن و قافیه و ناهه نگا ته رزێکی تازه ی بۆ شیعر داناهه، وه تا ماوه بیک له شیعرێ کوردیا ئینقیلابی گیراوه] له و وتاره ی که له گۆفاری (پیشکه وتن) دا نووسیه تی ده لئ: (نووری ئینقیلابی پت نه کرا...!) نه مه یان چهن دی به چهن و بۆچی نه و (ماوه یه شی) پت ره و نا بینئ که پت شتر دیاری کردبوو؟! هه ره له کتبه که ی (شیعر و نه ده بیاتی کوردی) ده لئ: [به و ئینقیلابه ی (نووری) و په پر وه کانی گیراویانه] که شیخ نووری په پر وه کرا نی هه بی چۆن له وتاره که یدا ده نووسئ: [ده سته قوتابیه کی نه وتۆی شوتن نه که وت و یا پتی نه که یاند که ده ورێکی وا بنوتن بشیت

بخریتە میژووی ئەدەبی کوردەوه [ئینقیلایتک (نووری) و پەڕەوێکانی گێڕاڤیتیان وەک
 مامۆستا خۆی دەڵێ، ئەو هەر ئەو پەڕەوانە بە قوتابی ئەو قوتابخانەیە نازانی، کە شیخ
 نووری چەکەکی شکاندوو؟!

مامۆستا لە کتێبە کەیدا نووسیویەتی: وشە و تەعبیرەکانی وەک:

سەرنگۆن و بێ ئارام

یەنس و ئەلەم

شکستە بال

پەهەر

صورەت

تار و بیم ئاوەر

زەبوون

ئێستیهزا

ئێستیعجال

تیرە و تار

هەندیکیان فارسی و هەندیکیشیان عەرەبییە، هەموویان بەلای کوردیکی خۆتێندەواوە
 - بەتایبەتی کە دەم لە ئەدەبیشەو بەدا - بە بێگانه ناژمێردرێن، جگە لەمە ئەم و شانە
 جوانی و شیرینیان داوە بە شیعەرەکان و ئەوەندە کە لە شێوازی ئەدەبی کۆن دووریان
 خستوووەتەو، ئەوەندەش لە ئەدەبی تازە چەشکەداریان کردوو، چونکە ئێمە پێش دەوری
 (نووری) لە شیعری کوردی (کلاسیکی) یا، لەجیاتێ:

لە ناو شەپۆلی خەما

بەکتیی سەختی ژيانا بەپێ، بەچنگەرنێ

هەلەمتی سەرکەوتن

نشتیوی کلۆلی

بوازی لێ ئەتەنێ

تار و پۆی لە ناخ و لە زام

پێ هەلە بووی دەشتی چۆڵ و هۆڵ

ئەم جۆرە تەعبیرە جوانانە، وەک ئەدیبتیکی کورد ئەڵێ لە شیعری (کلاسیکی) دا زۆرتر

تووشی وشه‌کانی «شاهی سکه‌ن‌در و ناوی به‌قا و ته‌ختی که‌ی و جامی جه‌م و ته‌یری
 عه‌نقا و شاری جابلقا...» نه‌بووین، له‌گه‌ل نه‌مه‌شا به‌لای نه‌دیه تاز‌ه‌کانی کورده‌وه نه‌و
 وشانه‌ی شیخ نووری و ته‌عبیره جوانه‌کانی سه‌ره‌وه‌شی زور په‌س‌ند نییه. [نه‌مه رای
 ماموستا (ره‌فیق حیل‌می) یه و له‌کتیبی (شیر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) دا نووسیه‌تی،
 که‌چی له‌م وتاره‌دا ده‌لتی:] (ته‌رانه)‌کانی نووری که‌شوین (توفیق فیکره‌ت) ی بوژی
 ناوداری تورک که‌وتبوو وه لاسایی نه‌وی نه‌کرده‌وه له‌گه‌ل چه‌شتنی کوردا ری نه‌نه‌که‌وت و
 له‌به‌ر نه‌وه موریدانی نه‌بوو... [نه‌م جاره‌شیان ده‌بیته نوینه‌ری زه‌وقی گشتی له‌جیاتی
 نه‌وی پالپشتی رایه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی بکات و داکوکی له‌و خاله‌ گرنگه بکات که‌ه‌موو
 شتیکی تازه له‌سه‌ره‌تاوه له‌گه‌ل چه‌شتنی خوینه‌راند ناگونجی، نه‌و نه‌گونجان و ری
 نه‌که‌وته له‌گه‌ل چه‌شیان، خه‌وشیه‌ک نییه له‌نرخ شاعیر به‌یته خواره‌وه، شیر
 (نالی) که‌له سه‌رده‌میکدا به‌گالته‌وه ده‌یان‌خوینه‌وه و به‌چاویکی نزمه‌وه سه‌ریان ده‌کرد،
 نه‌م‌وکه‌هر نه‌و شیرانه‌ن که‌خه‌لک به‌قوولی ده‌یخوینه‌وه، له‌سه‌رده‌می خوشیدا له‌گه‌ل
 چیر و زه‌وقی گشتی یه‌کی نه‌ده‌گرت‌وه و نرخی شایانی خو‌بان پی نه‌ده‌دا. هر له‌کتیبی
 (شیر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) دا قه‌ناعه‌تیکی دیکه‌ی ده‌رپوه که‌ته‌واو له‌گه‌ل نه‌و رایه‌ی
 پیچه‌وانه‌یه: [(په‌پوله) ی نووری له‌و شیر تازانه‌یه که‌چ به (مه‌وزوع) و شیواز وه چ
 به‌وه‌زن و ناه‌نگ و مؤزیه‌یا له‌شیر کلاسیکی ده‌وری کون ناچی. به‌وشی کوردی
 په‌تی و سه‌لیسی ته‌عبیری و ماناشیا، به‌ته‌واوی شیریکه به‌پتی چه‌شکه‌ی نه‌ده‌بی نه‌م
 چه‌رخه] نه‌گر (شوین) (توفیق فیکره‌ت) ی بوژی ناوداری تورک که‌وتبوو وه لاسایی
 نه‌وی نه‌کرده‌وه) مه‌به‌ستی هر نه‌وه پی له‌و (لاسیک‌ر‌نه‌وه‌یه) که‌له کتیه‌که‌یدا (شیر
 و نه‌ده‌بیاتی کوردی) ده‌ری به‌پوه: [له‌م شیرانه‌دا - واته‌ژیانی ناده‌میزاد - که‌له
 سه‌ره‌وه نووسراوه شیخ نووری وه‌ک وتبوومان په‌پره‌وی (توفیق فیکره‌ت) ی کردوه وه
 نسلوویی شیر‌ه‌کانی له‌هی نه‌و نه‌چی... وه‌ک (توفیق فیکره‌ت)، نه‌ویش زوری وشه‌ی
 فارسی و عه‌ره‌بی به‌کاره‌یتاوه] نه‌م په‌پره‌وی کرده نه‌گر هر به‌کاره‌یتانی وشه‌ی فارسی
 و عه‌ره‌بی پی، نه‌وه نابیه‌ته به‌لگه‌یه‌کی به‌هیز بو (لاسیک‌ر‌نه‌وه). نه‌م جو‌ره شیواز‌ه‌ش،
 شیواز‌تیکی باوی نه‌و سه‌رده‌مه بووه. شاعیر که‌ده‌ستی داوه‌ته تازه‌کرده‌وه، ناتوانی زو
 خو‌ی له‌و کار‌تیک‌ر‌نه‌ه‌ر زگار بکات و به‌کوردیه‌کی په‌تی و بزار کراو له‌عه‌ره‌بی و فارسی
 بنووسی.

ماموستا (ره‌فیق حیل‌می) خویشی رای وایه: [له‌گه‌ل نه‌مه‌شا وشه‌ی کوردی په‌تی،

ته‌عبیری جوان و تازه‌شی خستووه‌ته پال وشه بیتگانه‌کان وه به‌م جوژه شتیه‌یه‌کی دلگیر و نا‌هه‌نگیتی موسیقی شیرینی لی پ‌یا کردوون) هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی (توفیق فیکرته) وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کاره‌یتاوه و شیخ نووریش وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی به‌کاره‌یتاوه، نا‌کرتی سیفه‌تی لاساییکردنه‌وه بده‌ینه پال شیخ نووری، چونکه به‌ته‌نیا (توفیق فیکرته) وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کارنه‌ه‌یتاوه، نه‌مه سیمایه‌کی زه‌قی شیعی سهرجه‌می شاعیره کلاسیکییه‌کانه، که له شیعی شیخ نووری-دا به‌ره‌و که‌م بوونه‌وه چووه. نازانم ماموستا (ره‌فیق حیلمی) له ناو نه‌و هه‌موو شاعیره تورکه بۆچی ته‌نیا ناوی (توفیق فیکرته)ی هیتاوه، ره‌نگه له‌به‌رئه‌وه بی (توفیق فیکرته) شاعیریکی خاوه‌ن شیعی نیشتمانیه و به‌ره‌می شیعی زۆرتری ده‌ست ماموستا که‌وتبێ. نووسینی شیعی نیشتمانی به‌س نییه، شاعیریکی پی به‌خ‌رتنه‌ خانه‌ی (لا‌ساییکردنه‌وه) وه.

نه‌وه‌ی به‌وردی شیعی شیخ نووری به‌خ‌رتنه‌وه، ده‌زانی شاعیریکی مولته‌زیم بووه به‌مه‌سه‌له‌ی میلله‌ته‌که‌ی و زۆر وریایانه و به‌چاوتیکی کراوه‌وه له ده‌وروپشتی خۆی روانیه و له‌گه‌ل نازار و نا‌واته‌کانی بووه. نه‌م قسه‌یه‌شم له شیعر و ژبانی ره‌ژانه‌ی شیخ نووری به‌دی ده‌ک‌رت. یا‌خی‌بوونه‌که‌شی له شیعی کلاسیکی هه‌ر له پیتاوی نه‌وه بووه، شیعه‌کانی خۆی بکاته چه‌کی خه‌بات و به‌بزووتنه‌وه‌ی ره‌گاریخ‌وازان‌ه‌ی میلله‌ته‌که‌یه‌وه بییه‌ستیتنه‌وه، تا بتوانی «ده‌س له کلکی (سیمورغ) و گوتسوانه‌که‌ی شاری جابلقا» بکاته‌وه. نه‌وان‌ه‌ی به‌ئینقیلا به‌که‌ی شیخ نووری و په‌یره‌وه‌کانی دل‌یان دانه‌مرکایه‌وه، نه‌وانه له نا‌مانجی تازه‌بوونه‌وه نه‌گه‌یشتون، شیخ نووری پایه و شو‌تیتیکی دیاری هه‌یه له‌وه‌ی توانی شیعر و خه‌بات له یه‌ک‌تر جیا نه‌کاته‌وه، ره‌نگه نه‌مه‌ش بۆ خۆی هۆیه‌ک بی له هۆیه‌کانی کزکردنی گیانی دا‌ه‌یتان له لای که به‌شیتکی زۆری له شیعه‌کانی بۆ (پا‌ه‌پا‌ندن و وریاکردنه‌وه) ته‌رخان کردووه، نه‌گینا ده‌یتوانی زۆر شیعی دیک‌ه‌ی وه‌ک (په‌پووله) و (ژبانی ناده‌میزاد) بنووسێ. که‌واته شیخ نووری کاریکی خراپی نه‌کردووه که [چاوی به ده‌وری خۆیا گیتراوه و شیعی شاعیره گه‌وره‌کانی تورکی ده‌وری ژبانه‌وه و ئینقیلابی (عثمانی) به‌وردی خو‌تندووه‌ته‌وه وه باش سه‌ره‌نجی دا‌وه‌ته مد‌غز و شت‌وازی نه‌ده‌بی تازه وه‌بی نه‌وه‌ی نه‌بله‌ق و حه‌په‌ساو دام‌یتنی دوا‌یان که‌وتوه‌وه].

که شیخ نووری له سالانی (۱۹۲۰-۱۹۳۰) دا تازه‌بوونه‌وه‌ی به‌ریا کردبێ و بووبی به‌زه‌عیمی ئینقیلابی شیعی تازه، نه‌وه بیت‌گومان یان تازه‌کردنه‌وه‌که‌ی شیخ نووری له‌و ده‌ ساله‌دا پی‌وه‌ندی راسته‌وخۆی به تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعی تورکییه‌وه نییه، یان ده‌بی له‌پاش

(۱۹۳۰) یهوه شیخ نووری تا ماوه یهک شان به شانی مامۆستا - گۆران - رۆیشتین، چونکه ده لّین شیعی راسته قینهی گۆران له دواى سییه کانه وه دهستی پیکردوه، مامۆستا (گۆران) یش ده لّی: (به یه که وه نه مانروانییه یهک کلاورۆژنه). لّیره دا نه گهر روانین بو نه و کلاورۆژنه یه (که خوێندنه وه ی نه ده بی تورکی) یه بکری به لاسایی کردنه وه و وا له قه لّم بدری، نه وه مانای وایه مامۆستا (گۆران) یش ده که ویتته خانە ی لاسایی کردنه وه! دوا شت که کوتایی پتی به یتنم ههر قسه که ی مامۆستا (ره فیک حیلمی) یه که له بهرگی دووه می کتیبه که یدا نووسیوه تی دوا ی هینانه وه ی دوو به یته شیعی (پیره میترد)، که ده لّی: [نم دوو به یته ی پیره میترد نه گهر سه رنجی بدریتی هه موو له و سه نعه ته وردانه ی نه ده به، که به تایبه تی له شیعی نه و نه بیبری، له لایه کی تریشه وه که واهیتی به هیتزه بو شاعیری شیخ نووری و پله ی نه ده بی له چا و پیره میتردا که به راستی یه کیتک بوو له مامۆستا به رزه کانی شیعر و نه ده ب].

* د. کامیل حه سه ن به سیر له سه ره نجامه گشتیه کانی نووسینه که یدا ده گاته نه و رایه: [شیخ نووری شیخ سالح که به سه روکی پتبازی تازه کردنه وه ی هۆنراوه ی کوردی ناسراوه له هه یچ سه رچاوه یه کی بیگانه به گشتی و تورکی به تایبه تی که ره سه ی به رپا کردنی بزوتنه وه که ی به چنگ نه هیناوه، به لکو هۆشیارانه ههستی به مۆری لاسایی کردنه وه له هۆنراوه ی دیرینی کوردیدا کردوه و ناگای له هۆیه کانی بووه و پتگای تازه کردنه وه ی زانیوه و مه بهستی هونه ری و ناوه روکی له م تازه کردنه وه یه ده ستیشان کردوه و نه مچا به رپاری بزوتنه وه که ی داوه] (۵۰) راسته وه ک دکتۆر به سیر بو ی چوه شیخ نووری (هۆشیارانه ههستی به مۆری لاسایی کردنه وه له هۆنراوه ی دیرینی کوردیدا کردوه)، به لّام وه ک که سیتی هۆشیاری سه رده مه که ی خوشی ناگاداری تا قیکردنه وه ی میلله تان بووه و خوشی دانی به و حه قیقه ته دا ناوه، نه مه ش وه نه بی له نرخ و به های کاره که ی شیخ نووری که م کرد بیته وه له به رپا کردنی نه م بزوتنه وه یه دا که ته واه لومه رجه کانی بو هات بووه دی و چاوه روانی یه کیتک بوو رایه گیه نی، ته نانه ت نه گهر به کارتیکردنی نه ده بی که لانی دیکه ش سه رچاوه ی بزوتنه وه که ی به چنگ هینابی، هه مدیسان کارپکی خرابی نه کردوه و یه کیتک توژی له نه ده بی به راورد کاریدا شاره زایی هه بی، نه وه به عیبه نازانی. نه وه نه دی مه سه له ی

(۵۰) شیخ نووری شیخ سالح له کۆری لیکۆلینه وه ی ویتیه ی و ره خه سازیدا، دکتۆر کامیل حه سه ن عه زیز به سیر، ۱۹۸۰، له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد - دهسته ی کورد - ۸۴ ل.

(به‌خشین و وه‌رگرتن) تیگه‌یشتتیکی شارستانیی ئەم شاعیره‌یه، له تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعری کوردیدا!

* کاک ئیبراهیم باجه‌لان له وتاریکدا که بۆ یادی شیخ نووری تهرخان کردبوو نووسیبویه‌تی: [عه‌قلی ناده‌میزاد به‌هیز و توانای خۆی ده‌توانی، به‌بێ پشت به‌ستن به‌هیچ یارمه‌تییه‌ک له‌هه‌یزه‌کانی ئه‌ودیه‌و سڕوشته‌وه، له‌و سستمه‌ تیبگا که گیتی له‌سه‌ر ده‌روات] (۵۱) بێگومان مامۆستای ناوبراو کارێکی چاکی کردووه، یادی ئەم شاعیره‌مانی کردووه‌ته‌وه، زۆریه‌ی رایه‌کانی له‌سه‌ری یه‌ک ده‌گرینه‌وه که شیخ نووری شاعیرێک بووه‌ بڕوا و متمانه‌ی به‌ پاشه‌پۆژی رووناکی گه‌له‌که‌ی هه‌بووه، بڕواشی به‌وه‌ بووه که ناده‌میزاد ده‌توانی به‌ عه‌قلی خۆی هه‌موو نامانجێک به‌هێنێته‌ دی، به‌لام که ده‌لتی: [به‌بێ پشت به‌ستن به‌هه‌یزه‌کانی ئه‌ودیه‌و سڕوشته‌وه] ئەمه‌یان رایه‌که‌ له‌ راستی به‌دووهره، له‌به‌رنه‌وه‌ی شیخ نووری شاعیرێکی ئیماندار بووه به‌هه‌یزه‌کانی ئه‌ودیه‌و سڕوشته‌وه و به‌ تاک و ته‌نیایی خوا. ئه‌وه‌تا دکتۆر مارف خه‌زنه‌داریش پالێشتی ئەم رایه‌م ده‌کات و ده‌لتی: [ئه‌و - واته‌ شیخ نووری - له‌و بڕوایه‌ دا‌بوو که هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌و زه‌وییه‌ دان له‌ کاری ئاسمانه‌] (۵۲) وه‌نه‌بێ بڕوا بوونی شیخ نووری له‌ نرخێ شیعره‌کانی که‌م بکاته‌وه، یان له‌و خه‌بات و پۆله‌ی که‌م بکاته‌وه که شیخ نووری به‌ئه‌نجامی گه‌یاندووه، له‌م مه‌سه‌له‌یه‌شدا ته‌نیا مه‌به‌ستم وردی را ده‌برینه‌ و هه‌یچی تر.

(۵۱) جریده‌ العراق، العدد ۲۳۹۸، ۲۲ كانون الأول ۱۹۸۳، (۱۸) ربيع الأول ۱۴۰۴هـ.

[نوري الشيخ صالح شاعرًا وصحفيًا] بقلم: إبراهيم باجلان.

(۵۲) الثقافة الجديدة، العدد (۹) ۱۹۶۹، «الأنجاه الرومنطقي في الادب الكردي»، د. معروف خزندار.

شیخ نووری لہ کۆری رۆژنامه نووسی کوردیدا

له پاش سهرنه که وتنی شۆرشه که ی شیخ عوبیدوللای نه هری که له دژی دهوله تی عوسمانیی سالی (۱۸۸۱) به ریای کرد، گه لی کوردمان بۆی به دره که وت به ته نیا خه باتی چه کدارانه ناتوانی کورد به مافه ره واکانی خوئی بگه یه نی، بۆیه پیاوه سیاسی و هۆشیاره کانی که وتنه خویان بۆ دامه زرانندی کۆمه لئی (کۆمه له ی نه یینی و ناشکرا) تا بتوانن هۆشیاری نه ته وایه تی له ناویاندا بلاو بکه نه وه، له و پێیو دانگه وه هه ستیان به پێیوستی ده رکردنی گۆفار و رۆژنامه کرد، میژوونووسان و رۆژه لاتناسه کانیش، له وانه (م. س. لازاریف)، ماوه ی نیوان (۱۸۹۰ - ۱۹۱۰) به ماوه ی تیکۆشانی پێشکه وتوو داده نین.

موونه‌وه‌رانی کورد له کۆتایی سهدی نۆزدهم و سه‌ره‌تای سهدی بیهسته‌مدا وشه‌یان کرده چه‌کێکی بړنده و کوشنده دژی ئه‌وانه‌ی دژ به‌نازادی و سه‌ربه‌خۆیی ئه‌و میلله‌ته‌ بوون. بۆ یه‌که‌م جار ڕووناکبیران له ئه‌فسه‌ران و قوتابیان و مامۆستایان و ئه‌دیبان له شاری نه‌سته‌مبوول کۆبوونه‌وه تا به‌هه‌موو دنیای ڕابگه‌یه‌نن کورد، میلله‌تێکی به‌شخوراوه و مافی ڕه‌وای خۆیان گه‌ره‌که، له‌وێ گیروگره‌فته‌کانی خۆیان خسته‌ به‌رده‌م بێگانه‌کان، چونکه نه‌سته‌مبوول پایته‌ختی ده‌وله‌تی عوسمانی بوو، هه‌روه‌ها شوێنێکی ستراتیژی بوو له‌ نیوان ناسیا و ئه‌وروپا، هه‌ر له‌و کاته‌دا قوتابخانه‌یه‌کی کوردی به‌ناوی (چه‌مبه‌رلی تاش) کرایه‌وه که کرایه شوێنی به‌لاکێرانه‌وه‌ی هۆشیاری نه‌ته‌وايه‌تی، زۆر له‌ کورده‌کان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ڕوویان ده‌کرده ئه‌و قوتابخانه‌یه و سوودیان له‌ به‌یروپایه‌ نه‌ته‌وه‌یی و نیه‌تنامه‌یه‌کانی (خه‌لیل خه‌یالی) به‌رپه‌وه‌ری قوتابخانه‌که وهرده‌گرت، له‌ دوایه‌شدا ناوبراو به‌ردی بناغه‌ی کۆمه‌ڵی (هێفی) دانا. پێویسته ئه‌وه‌ش له‌ یاد نه‌که‌ین که شاری (قاھیره) دووم مه‌لبه‌ندی خه‌بات بوو، ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی بووبوه شوێنی دوورخاوه‌کان و ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌ست جه‌ور و سته‌می عوسمانیه‌کان ڕوویان ده‌کرده ئه‌وێ، به‌تایبه‌تی به‌نه‌ماله‌ی (به‌درخان)، که چنگ به‌چنگ و ڕووبه‌ڕووی عوسمانیه‌کان ده‌وه‌ستان و به‌وپه‌ری بوئیری و نازایه‌تییه‌وه له‌ ڕوویان هه‌لگه‌رانه‌وه. شاری (قاھیره) جێگای چالاکی ڕامیاری بوو، هه‌روه‌ها بواریکی فراوانی هه‌بوو بۆ ده‌ره‌پینی سه‌ربه‌ست و نازاد، به‌م شێوه‌یه‌ ڕۆشنبیر و دلسۆزه‌کانی کورد ده‌ستیان کرد به‌به‌لاکێرانه‌وه‌ی به‌یروباوه‌ری

جیابوئەوێ کورد و پزگارکردنی لە دەست ستمکاران.

بێگومان مێژووی پۆژنامەنۆسی کوردی، بەشێکی دانەپراوە لە مێژووی بزوتنەوێ سیاسی. هەرکاتێک هۆشیاری نیشتمانی و سیاسی پزگاریخواز پەری سەند، پێیستە ئەو هۆشیارییە لایەنی پۆشنیبری و فیکری ئەو میللەتەش بگرتەوێ. سەرکردە سیاسییە هۆشیارەکانیش پێیستە بەدوای ئەو هۆیانەدا بگەڕێن، کە بتوانن بەهۆیانەوێ هۆشیاری بگەیەنن زۆری زۆری جەماوەر. سەرکردایەتی هۆشیارییەکی چەندەکی قوول و گەورە و پێگەیشتوو و بەربلای بێ، ئەگەر جەماوەر سادە و ساویلکە بن ناتوانن رۆڵی خۆیان ببین و بەچەکی هۆشیاری داوکی لە مافەکانی خۆیان بکەن، سەرکردەکانیش ناتوانن ئاوات و نامانجەکانی جەماوەر بپێنە دی. سەرکردەکانی بزوتنەوێ پزگاریخوازی کوردیش، هەر زوو هەستیاری بەو لایەنە کرد و لەو راستییە تێگەشتن کە پۆژنامە چ رۆڵێکی کاریگەری لە بلاکردنەوێ هۆشیاری و بیروباوەردا هەیە، بۆیە کەوتنە بلاکردنەوێ پۆژنامە لە هەر شوێنێکی رێیان بەمە دابن.

گەشەکردنی رەوتی پۆژنامەنۆسی کوردی، لەگەڵ پێشکەوتنی هەستی نەتەوایەتی و بزوتنەوێ پزگاریخوازانە گەلی کورد کەوتە گەشەکردن، بۆیە هەر لە سەرەتایە ئەگەڵ بزوتنەوێ پزگاریخوازانەدا شان بەشانی یەکتر سنگیان بۆ پێشەوێ کوتاوە و هەر ئەو کاتە خەباتی وشە و خەباتی سیاسی نەتەوێ کورد یەکیان گرتوو. هەرکاتێ بزوتنەوێ پزگاریخوازانە گەلی کورد دووچارای داڵۆسین و سەرکوتانەوێ بپێنە، بەهەمان شێوە باری پۆژنامەنۆسی تووشی سەرکوتکردن و کزی هاتووێ. واتە گەشەکردن و بووژانەوێ پۆژنامەنۆسی کوردی لەو سەردەمدا پێوەندییەکی توندوتۆڵی بەهەلکشان و داکشانی بارە سیاسییەکی کوردەوێ بوو، چونکە پێوەندییەکی کار لەیەک کراو و تێکەڵ بەیەکتری بوو.

هەر لەو کاتانەدا جاری وا پێکەوتووێ داگیرکەرەکان و دەستدرێژکاران باری پۆژنامەنۆسی کوردیان بەدیوێکە دیکەدا خستووێ. پاش سەرکوتکردنی میللەتەکە، دەستیاری بەسەر پۆژنامە داگرتووێ و بۆ بەرژەوێندی خۆیان بەکاریان هێناوێ و کردوویانەتە هۆیک بۆ پروپاگەندە نەخشە و پیلانەکانیان، ئەوێش بەروونی ئەوێمان بۆ دەردەخات کە پۆژنامەنۆسی کوردی و مێژووێ دژوارەکی پێوەندییەکی بەهێزی بەسەرچەمی بزوتنەوێ نیشتمانییەوێ هەیە، ئەوێ بوو لە (٢٢)ی گەلاوێژی سالی (١٩٠٨) بەناشکرکردنی

دهستووری عوسمانی (مەشروتیەت)، بوو بەهەڵکەوت و دەرفەتێکی لەبار بۆ ھاندانی
 ڕۆشنبیری کورد تا دەست بکەن بەبەلاکردنەوی بیروبەوێری جیابونەوی کوردستان و
 ڕزگارکردنی گەلی کورد. بەسەرکەوتنی شۆڕشی (١٩٠٨) و جاپاردانی دەستوور،
 بزوتنەوی کورد بووژایەو و بۆ یەکەم جار چەند کۆمەڵە و دەزگایەکی ڕووناکبیری و
 سیاسی بەخۆبەو بینی، ئەو ڕووداوە بوو ھۆی دەرکردنی چەند ڕۆژنامە و گۆڤاریکی ھەک
 ڕۆژنامەی (کورد) و (کوردستان) و دواتر (ڕۆژی کورد) و (یەکیبۆن). ئەم کۆمەڵە یە
 یەکەم کۆمەڵەی سیاسی کورد بوو لەو ساڵەدا لە ئەستەمبۆل بەناوی (جەمعیەتی تەعاون
 و تەرەقی کوردی) یەو پیکھیترا. دامەزراندنی ئەم کۆمەڵە یە بۆ ھیممەتی جوامێرانە ی ئەم
 زاتانە دەگەرێتەو: (عەبدولقادر شەمزینی و ئەمین عالی بەدرخان و داماد ئەحمەد و
 ذوالکفل پاشا و جەنەرال شەریف پاشا و چەندان ئەفسەر و ڕۆشنبیر و قوتابی
 زانستگەکان). ئینجا کۆمەڵی (ھێفی) لە ساڵی (١٩١٢) بەشیوەیەکی ناشکرا لە لایەن
 قوتابییه دلسۆزەکانییەو پیکھیترا، لە دواییدا جگە لە قوتابییان، ئەفسەر و ڕۆشنبیران
 و کاسبکارانی ش چوونە پال ئەو کۆمەڵە یەو و گۆڤاری (ڕۆژی کورد) یان دەرکرد، پاشان
 ناوەکە ی بوو بە (ھەتاوی کورد).

شاری سلیمانی ش تەنیا لە ڕووی بزوتنەوی سیاسییەو دلی زیندووی کوردستان
 نەبوو، بەڵکو مەلەبەندی بزوتنەوی ڕۆشنبیری و شارستانی ش بوو، سەرەتای
 ڕۆژنامەنووسی راستەقینە ی بەکارتێکردنی ئەو میژوو پەر لە شکۆیە ی بەھەول و تەقەللای
 گەلی ڕابەر و مامۆستای ئەو مەیدانە دروست کرا، کە ئەوانیش بربتی بوون لە پیاوی
 سیاسی و ڕووناکبیر و موونەویری ئەو سەردەمە. کاتێ عێراق لە ژێر دەسەلاتی عوسمانی
 چوو دەروو و ئینگلیز لە ساڵی (١٩١٧) ھو دەسەلاتیان بەسەریدا کیشا، لە بەغدا لە
 ساڵی (١٩١٨) ڕۆژنامە ی (تێگەیشتنی راستی) یان دەرکرد، کاتێ (مێجەر سۆن) یان
 ناردە سلیمانی و بوو بەحاکمی سیاسی ئەو شارە (سۆن توانی بەشێکی کاریگەر لە
 ڕووناکبیرانی سلیمانی لە خۆی کۆبکاتەو، لەوانە ئەفسەرەکانی جارانی سوپای
 عوسمانی، ئەمەش بەرێگای دامەزراندنیان لە ھەندێ پلە و پایە ی ناسکی میری و
 دروستکردنی کەشوەوایەکی ڕۆشنبیری ئەوتۆ کە لەو پێش شارەکە بەخۆیەو نەدیبوو)،
 دیسانەو "مێجەر سۆن کەشوەوایەکی ڕۆشنبیری گورجوگۆلی لە سلیمانی دروست کرد،
 لە ڕۆژانی فەرمانەوایی خۆی بەسەر ئەو شارەدا، بەتایبەتی بەھۆی ڕۆژنامە ی
 (پێشکەوتن) ھو کە بەزمانی کوردی دەری دەکرد و ژمارە یەکی بەدەرەو بووی شاعیران و

نووسه‌رانی لى كۆ كرده‌وه، له‌وانه (نوورى شىخ سالىح) و (جه‌مال عىرفان) و (عه‌لى كه‌مال باپىر) و كه‌سانى دىكه. نىنگلىزه‌كان له نىسانى (١٩٢٠) هه‌تا (١٩٢٢) پوژنامەى (پىشكه‌وتن) يان له سلىمانى ده‌ركرد، دواى ئەمىش له سالى (١٩٢٤) پوژنامەى (ژبانه‌وه) يان ده‌ركرد، كه ئەو دوو پوژنامەيه، زمانى خۆيان بوون و به‌سه‌ره‌رشتى ئەوان ده‌رده‌چوون. و زۆرتر ته‌رخان كرابوون بۆ پرۆياگه‌ندهى نه‌خشه و پىلان نه‌گرسه‌كانى خۆيان، ئەگه‌رجى له پال ئەوه‌شه‌وه بايه‌خى به‌لايه‌نى ئەده‌بى و روشنبىرى ده‌دا و كۆمه‌لتى شاعىر و روشنبىر بۆ پوژنامه‌كه‌يان ده‌نووسى.

د. كه‌مال مه‌زه‌هر ئەحمده‌ ده‌رباره‌ى ئەو پوژنامەيه نووسىوېه‌تى: "سۆن حەزى ده‌كرد زمانى كوردى پىشكه‌وى و بىيته زمانى نووسىن، بۆ جىبه‌جىكردنى ئەم نىازه‌ى پەناى برده به‌ر گه‌لتى كارى به‌ته‌نجام. هه‌ر كه‌ بووه حاكىمى سياسى سلىمانى، كوردىي كرده زمانى خويندن و نووسىن و په‌يوه‌ندى نىوان ده‌زگايانى مىرى. به‌خىرايى كىتىبى - ئەلفباى كوردى - چاپ كرد و خۆى به‌سه‌ر فىترگه‌كاندا ده‌گه‌را و زۆر گه‌رم مامۆستا و شاگردانى ئەو قوتابخانه‌ى بۆ به‌كاره‌يتنانى زمانى كوردى هان ده‌دا. جگه له‌وه سۆن كه‌وته هاندانى نووسه‌ر و شاعىرانى كورد، بۆ ئەوه‌ى زياتر په‌تىبى بنووسن. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ى پىشكه‌وتنىكى پىشكه‌وتن و نووسىنىكى زه‌كى سائىبى كرده دووهم له‌گه‌ل ئەوه‌ش كه له تارىكبىنى و وره به‌ردان و «گه‌ران به‌دواى عىزرائىل» به‌ولاوه هىچى ترى تىدا نىيه، به‌لام هه‌مووى له به‌رگىتى ساكارى په‌تيدا پىشكه‌ش كراوه و مىتجه‌ر سۆنىش عه‌ودال و كوژراوى ئەوه بوو. هه‌ر له‌و پىشكه‌وتنه‌دا شىعرىكى شىخ نوورى شىخ سالىحى كردۆته يه‌كه‌م كه قه‌ت ناچىته ناو ده‌فته‌رى به‌ره‌مه به‌هتزه‌كانى ئەو شاعىره‌وه، به‌لام بۆ سۆن ئەوه زۆر بوو كه شىخ نوورى به‌كوردىيه‌كى په‌تى خه‌لكى هان ده‌دا بۆ بايه‌خدان به‌كشتوكال، هه‌ر به‌و جوهره‌ش سۆن شىخ نوورى و جه‌مال عىرفانى هان ده‌دا له‌سه‌ر لۆكه و توتن و ئەو بابە‌تانه بنووسن، شىخ مه‌حمودى نه‌مرىش يه‌كىت بوو له‌و سه‌ركرده هۆشيارانه‌ى زوو ده‌ركى به‌پىوستى پوژنامەيه‌ك كرده‌بو، تا پۆلى خۆى بىيىنى و نه‌ركه‌كانى قوتاغ پاپه‌پىنى، چونكه ئەویش زانىبووى خه‌باتى چه‌كداران به‌س نىيه بۆ ئەوه‌ى كورد به‌مافه په‌وايه‌كانى خۆى بگات، ئەگه‌ر هاتوو ئەو لايه‌نه گرنگى خه‌باتى فه‌رامۆش كرد، بۆيه وه‌ك هه‌موو سه‌ركرده‌يه‌كى گه‌لانى ژىرده‌سته كه له په‌يامى خۆيان تىگه‌يشته‌ن، ئەم دوو خه‌باته‌يان له به‌رچاو گرت و له يه‌ك رووباردا يه‌كيان گرتوه.

له پاش دروستبوونى (جه‌معيه‌تى كوردستان) له (٢١)ى ته‌ممووزى سالى (١٩٢٢) و

شیخ نووری شیخ صالح له سهردهمی حوکمداریتی شیخ مهحمودی
حهفید له شاری سلیمانی

له پاش دهنګدان بۆ ههلبژاردنی دهستهی کارگێڤری ئهو جهمعیه ته، له مزگهوتی (سهید حهسهنی موفتی) له گهړهکی سابوونکه ران له سلیمانی دهست کرا به دهنګدان، دواى خوێندنه وهی وتاریکی پر له کهفوکۆل له لایهن حاجی مستهفا پاشای یامولکی (*)، که کهوته دواى نویژی جومعه وه، ههر لهو مزگهوتهدا به شپوهیهکی نهیتنی دهنګدان کرا بۆ ههلبژاردنی دهستهی دامه زڕینه رى ئهو جهمعیه ته، که (حاجی مستهفاى یامولکی) به سه رهۆکی ئهو جهمعیه ته ههلبژێردرا. دواى ئه وهی دهستهی دامه زڕینه ران له مالى (حاجی مستهفا) کۆبوونه وه، به یاریان دا پۆژنامه یهک به کوردی و تورکی دهریکهن و ناوی بنهین (بانگی کوردستان). مستهفا پاشا کرایه خاوهنی ئیمتیا ز و به پێوه به رى لێپرسراوى پۆژنامه که، که ژماره ی یه که مى له (۲) ی ئابى (۱۹۲۲) دا دهرچوو. دروشمى پۆژنامه که پێشخستنی گهل و په ره پێدانى ولات بوو. وهک پۆژنامه که نووسیه وه تی (عیلمى، ئیجتیماعى، ئه ده بى، غه زه ته یه کی حور و سه ره به ست و میللییه) به هه فته ی جارێک دهرده چوو. (شیخ نوورى) شان به شانى (عه لى که مال باپیر) موحه ریرى به شه کوردی و فارسییه که ی ئهو پۆژنامه یه بوو.

کاتى ئهو پۆژنامه یه دهرده چوو، ئینگلیزه کان به ته وای ده ستیان به سه ره شارى سلیمانیدا گرتبوو، بۆیه له سه ره پۆژنامه که نه نووسراوه پۆژنامه یه کی (سیاسى) یه، ههر لهو کاته ی پۆژنامه ی (بانگی کوردستان) دهرده چوو، شیخ مه حمود له ئاواره یی هیندستان بوو، میژوونووسان رایان وایه که وتاره کانی ئهو پۆژنامه یه بووه هۆی گه رانه وه ی شیخ مه حمود له ئاواره یی. شیخ نوورى تا دهرچوونى ژماره (۱۳) لهو پۆژنامه یه دا کارى کردووه، سه ره تای سالى ۱۹۲۶ مستهفا پاشا له به غدا سى ژماره ی تری لى دهرکردووه که ژماره (۱-۱۴) و (۲-۱۴) و (۳-۱۴) ن، ئه وه جگه له وه ی ژماره (۱۴) ی ههر له سلیمانى، دواى گرتنه وه ی شارى سلیمانى بووه و به هه تیسوی دهرچووه، که تیايدا زۆر باسى شیخ مه حمود و ده سه لاته که ی کراوه. له شوێنى (شیخ نوورى و عه لى که مال و په فیق حیللى، (مستهفا شه وقى) کراوه به موحه ریر و (که ریم پۆسته م) یش کراوه به به پێوه به رى ئیداره. دووم پۆژنامه شه له پاش پۆژنامه ی (پێشکه و تن) که له شارى سلیمانیدا دهرچوو بى. له م

(*) حاجی مستهفاى یامولکی: له سالى (۱۸۶۶) له شارى سلیمانى له دایک بووه. سه ره تایی له سلیمانى ته واکردووه. ئاماده یی عه سه کرى له به غدا خوێندووه، ئینجا بۆ خوێندن چووه ته ئه ستانه و دواى ته وایبوونى له (۱۳۰۴هـ) کراوه به سه رهۆکی روکنى حه ربى و له وه زاره تی جهنگ دامه زراوه. له (۲۵) ی کانوونى دووه مى سالى (۱۹۳۶) له به غدا مردووه و ته ره که بیان هیناوه ته وه سلیمانى.

پۆژنامەیدا شیخ نووری، وتارەکانی تەرخان کردوو بۆ بەرگریکردن لە مافی میللەتەکە. بەخەباتی وشە لە پاپەرین و وریاکردنەوی گەلەکە بەشداری کردوو. لە لایەک ھەولێ دەدا بزووتنەویەکی پۆشنبیری بەرپا بێ، تا لەگەڵ بارودۆخی ئەو کاتە بگۆنجن، لە لایەکی تریشەو بەھۆی پۆژنامەو کە راستەوخۆتر لەگەڵ جەماوەر پێوەندییان ھەیە، ھەندێ باس و خواسی گرنگیان بۆ پروون بکاتەو و تاووتوو بکات و بە پروونی و ساکاری بیخاتە بەردەستیان.

شیخ نووری لە وتارەکانیدا بایەخی بەزۆر لایەنی جۆراوجۆر داوە وەک: (ئەدەب، سیاسەت، مێژوو، زمان، ئابووری) و ھەموو ئەو لایەنانە بەسەر کردوووە، ھەرھەھا لە سەردەمی دەرچوونی پۆژنامە (پیشکەوتن) و (ژيانەو) و (ژيان) دا زۆر وتاری بەنرخ نووسیوە، دەتوانن سانسۆس واکردنی شیخ نووری لەگەڵ ئەو پۆژنامانە بەسەرھاتی دروستبوونی کاری پۆژنامەنوسی لە لای شیخ نووری دابنێن. لە پۆژنامە (بانگی کوردستان) دا شیخ نووری بایەختکی زۆری بەمەسەلە خۆتندن و بلاکردنەوی زانست و زانیاری داوە، ھەرھەک چۆن بەھەلبەست (نظم) ئەم لایەنە فرامۆش نەکردوو.

لە ژمارە (٣) ی پۆژنامە (بانگی کوردستان)، (٢١) ی ئاغستۆسی ١٩٢٢، دەرھاری گرنگی چاپخانە لە پیشخستنی میللەتی کورد داوە و دەڵێ: «ماکینە چاپ یەکێکە لە نیشانە تەرەقیاتی میللەت. قەوم، میللەت، کە واسیتەیکە نینتیشاری فیکر و ئیلمی مەرامی نەبێ، ئەو فیکر، ئەو غایە بێ ئەو بگاتە گۆتێک یا گۆتگرێک، بێ تەنسیر و عەقیم ئەمێنیتەو، بەلام ھەر میللەتێ ساحبی مەتبەعە، مالیکی غەزەتەیکە میلی خۆی بێ بۆ تەرەقی و تەعالی، میللەتەکی ھەر غایە ئەمەلیک تەعقیب بکا ئەتوانن بەدەنگێکی بەرز و بلند بیکە یەنیتە گۆتی ئەو کەسانە کە گۆتگر و خادیمی مەعاریف و میللەتن. ئینجا دەڵێ: «ماکینە چاپ بۆ ھەموو ئامالێکی میلی، ئیجتیماعی، ئیقتیسادێ جاردەرێکی داخیلی و خارجییە و بۆ تەوحیدی ئەفکار و حسیاتی قەوم، عامیل و واسیتەیکە زۆر مۆئەسیرە. جگە لەمانەش، ئاسار و ئەدەبیاتی ئەو قەومە پێ لە چاپ ئەدرێ کە ئەمەش موحافیزی عیلم و ئەدەبیاتی ئەو قەومە...» شیخ نووری لەم وتارەدا گرنگی ماکینە چاپ دەرەخات و پۆلی لە دروستکردنی شارستانیەت و ھەرھەا باسی پاراستنی ئەو پاشماوانە دەکات کە بنەمای نەتەوێکەن و مایە بوون و مانەویەتی. لە پاش ئەو لە گرنگی چاپ و ماکینە چاپ دەکۆلتەو، ئینجا پێشنیار دەکات و دەڵێ: «ئەمجا بۆ ئەو ئیمەش ئەم

ناساره نه‌فیسانه و نه‌مه‌بیاته به‌قیمه‌ته‌مان له‌کیس نه‌چی و به‌مرووری زه‌مان نه‌فه‌وتی، لازمه له‌ته‌ره‌ف غیره‌تمه‌ندانی موخته‌ره‌می وه‌ته‌نوه بو‌هینان و کپینی ما‌کینه‌یکی چاپ قسور نه‌کړی. له‌حه‌مییه‌تمه‌ندانی نه‌هالی موخته‌ره‌می کوردستان وا‌نومید ده‌کم به‌ناوی مه‌نه‌عه‌تی میلله‌ته‌وه هیمه‌ت بو‌هینانی نه‌ما‌کینه‌یه بکړی؟. نه‌مه‌ش ته‌کلیفیتی نه‌ونده گران نییه که له‌هه‌موو که‌س هه‌لنه‌ستی. به‌نده بو‌نه‌م نیشه‌خیره ده‌لالت و ته‌شه‌بووس نه‌کم هه‌ر که‌س به‌قه‌ده‌ر ئیقتیدار و هیمه‌تی خو‌ی مو‌عاوه‌نه‌ت به‌رموون به‌ناوی میلییه‌ت و کوردییه‌ته‌وه ئیستیرحام نه‌کم». هه‌ر له‌و رۆژنامه‌یه‌دا ده‌رباره‌ی «هه‌لو‌تست» رای خو‌ی ده‌رپوه که له‌ژماره (۸) ی (۲۹) ی نه‌یلوول ۱۹۲۲دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه و نووسیویه‌تی: (هه‌رچه‌ند ورد نه‌مه‌وه و تی نه‌فکرم، گو‌ی نه‌گرم، نه‌نه‌بینم، نه‌نه‌بیهم شه‌خستی چ جاهل و چ عالم به‌حسییاتیکی مه‌تینی میلی مت‌حه‌سس بی. فه‌ره‌زن بشبی سه‌به‌بی بو‌وه‌ی که نه‌م حسییات نه‌ساسیکی مه‌حکم، رسوخیکی مه‌تینی نییه، به‌جو‌زنی ئینقلابیکی مو‌وه‌قه‌تی مه‌عک‌ووسه‌ن مو‌وبه‌دل نه‌بی. (ته‌به‌قه‌ی عه‌وام) مه‌علوومه که نه‌م ته‌به‌قه‌یه هه‌موو وه‌قت و زه‌مانی تابییی جهره‌یانیکی ته‌بیعین، یه‌عنی حکومه‌تیکی به‌شیدده‌ت بو‌ویی، بو‌نه‌وه‌ی که نه‌شقی‌ا و دز و جهرده زه‌ری له‌که‌سایه‌تیا‌ن نه‌دا له‌سو‌ره‌ت دائیمنه‌ن دو‌عی‌ا مو‌وه‌فه‌قییه‌تی نه‌و حکومه‌ته‌ی کراوه. له‌عه‌ینی سال‌دا نه‌گر نه‌و حکومه‌ته‌ ته‌وری مو‌قابیل به‌خاریج نفووزی ته‌نزیل کردب، نه‌و وه‌قته غه‌بییه‌تی حکومه‌ت و دو‌عی‌ا مو‌وه‌فه‌قییه‌تی نه‌و که‌سه کراوه که کاروانی تا سه‌لاحیه په‌وانه کردوه، نه‌مانه حه‌قیانه.

(ته‌به‌قه‌ی مو‌ونه‌وه‌ر) بو‌نه‌م ته‌به‌قه‌یه زۆر ته‌عه‌جوب نه‌کم که هه‌ر یه‌کی به‌نسبه‌ت خۆیه‌وه و که‌م و زۆر له‌پنج سال‌وه هه‌تا ده‌دوانزه سال‌ه له‌عیلمیه، حه‌رییه، له‌حقوق، ته‌حسیلیان دیوه له‌ته‌شکیلاتی حکومه‌ت باخه‌به‌ر و به‌حسییاتی میلییه مو‌ته‌حه‌سس و ده‌ماغیکی موساعید و ته‌رییه دیدیه‌ان بۆ مو‌حاکمه‌اتی سیاسی، ئیقتیساد‌ی و وه‌زعییه‌تی عه‌سکه‌ری هه‌ر حکومه‌تی هه‌یه، له‌گه‌ل نه‌مه‌شا فیکری که نه‌م‌رۆ بۆ خو‌یان قه‌رار نه‌ده‌ن، سه‌حه‌ینی له‌بیران نه‌چیتته‌وه، هاو‌فیکریکی دو‌ینی یان بۆ قسه‌کردن که نه‌چیتته ته‌نیشتییه‌وه، که ته‌ماشا نه‌کا فیکره‌که‌ی دو‌ینی نه‌ماوه - گه‌زی چی و جاوی چی - فیکری نه‌م‌رۆی له‌گه‌ل هینی دو‌ینیدا (ناسمان و رتسمانه) کوره‌تۆ کابراکه‌ی دو‌ینیتی، نه‌وه‌للا و بیللا نه‌و نیم، نه‌م قور به‌سه‌ره‌ش هه‌لده‌ستی و نه‌روا، نه‌ل‌یت قه‌یناکا با من درۆزن بم. زۆر پی‌اوی وام دیوه که جا‌وه‌ج‌ه‌لالی حورمه‌ت و عیزه‌تی به‌حکومه‌تی

نینگلیزهوه بووه و هیچی تر. ئەمڕۆ لە عەلەیهی ئەو لە هی یەکیکی تره و شەخسی و اشم دیوه مۆتەمادی دوشمەنی حکومەتی تورک بووه، کەچی ئەمڕۆ بۆ هەوێشتیتی. ئینسانی وایشم چا و پێکەوتوووە کە خادیمی میللەت بوو بۆ تەرەقی و تەعالی قەومەکە ی خۆی سەعی کردوو و ویستوویەتی کە قەومەکە ی بێ بەپیاو لە تەئریخی عەلەمدا مەوجودیەتی ئیسپات بکا، ئەویش ناشوکی نالیم ئەمڕۆ نەویتیکی تره. بێجگە لەمانە قسە بۆ تەرەفیش لە سایە خواوە زۆره. ئەمە زۆر عەییە. میللەت کە ئێمە بیستوومانە مۆتەمادی، بۆ تەرەقی و تەعالی خۆی هەر سەعی کردوو، حەزی لە مەحکومەتی نەکردوو. موحاکەماتی سیاسی تەئریخ، ئەمانە زۆر چاک ئیسپات نەکا. (اللهم اصلح أحوالنا) شیخ نووری نەخۆشییەکی دەستیشان کردوو، ئەمڕۆ کەش وەک دیاردەیک هەیه و بگرە زیاتر لە جاران تەشەنە ی کردوو، ئەو هەش مەسەلە ی (هەلۆتستە)، کێشە کەش دووفاقی و ئیزدیواجیەتی مۆنەوهره لە هەلۆتستەکانیدا، ئەم و تارەش ئەوێندە زیندوو هەلێی بۆ ئەمڕۆ کە نووسراوه.

هەر لە ژمارە (١١) ی ئەو پۆژنامەیەدا و تاریکی بەزمانی فارسیی نووسیوه، کە ئەو کاتە زمانی پۆشنبیر و خۆتەندەوارەکان بووه، کە لە حوچرەدا فێری دەبوون. دیارە لەم و تارەیدا رووی قسە ی تەنیا لەوانە یە کە دەستە ی پۆشنبیری ئەو پۆژگارە بوون و بۆ وروژاندنی حەمیەتیان نووسیویهتی. وەک نووسەری بەشە فارسییە کەش ویستوویەتی توانایی خۆی لەو بواردەدا بسەلمێت. دەشتی شیخ نووری وەک لیپرسراوی دوو هەم لە پۆژنامە کەدا ئەو تەعلیقاتە سیاسی و کۆمەلایەتییانە ی بەناوی (بانگی کوردستان) نووسراوه، بەشیکی لە نووسینی ئەو بێت، کە ئەو یەکیکە لەوانە ی بایەخی بەو باس و بابەتە تانە دەدا و لەسەر رووداوەکانی پۆژ دەوێستا و نەیهێشتوو هەسەریدا تێپەرن، بەبێ ئەو ی بە تەعلیقێک - بچووکیش بێت - بەسەریان نەکاتەوه. لە یەکیک لە دەفتەرە شیعرییەکانی خۆی کە پەشنووسی کۆمەلە ی شیعری ئەو، شیخ نووری کۆمەلە ی رووداوی گرنگی جیهانی و ناوخۆیی تۆمار کردوو، لەوانە:

(٢) مایس ١٩٤١، ٦ ی ربيع الثاني ١٣٦٠، ئەوێل پۆژی حەری عێراق لەگەڵ حکومەتی بەریتانیا. ١٩٤١/٦/٢٢ ئەلمان هجومی کردە سەر روس، ١٩٤١/١٢/٧ ژاپۆن حەری لەگەڵ ئەمریکا و ئینگلیزدا کرد. لە کانوونی ئەوێل و کانوونی ثانی ١٩٤٢ زۆر جەزیرە ی لە موحیتی هادیا گرت، پۆژی ١٩٤٢/٢/١٠ سەنغافوره سقوتی کرد، پۆژی ١٩٤٢/٣/٩ جاوه سقوتی کرد، پۆژی ١٩٤٢/٣/١٠

(رانگون) له بهرهما گیرا، پوژی ۱۹۴۲/۱/۱۴ عه سکه‌ری به پهره شووت خسته جه زیره ی سۆمه تروهه. پوژی ۱۹۴۵/۵/۸، ئه لمان سقوتی کرد).

نوو سینه وه ی ئهم رووداوانه و تۆمارکردنی پوژه‌کانی له سهر ئه وه دهفته ره ئه وه ده‌رده خات، شیخ نووری زۆر به وردی شوین پتی رووداوه‌کانی جیهانی هه‌لگرتوه، بێجگه له رووداوه سیاسیه‌کانی لای خۆمان، که سیتی خه‌ریکی رووداوه سیاسیه‌کانیش بووبی بێگومان ده‌بی له مه‌سه‌له‌ی (میژوودا) شاره‌زا و وریا بیت، شیخ نووری وه‌ک پۆشنییریکی سه‌رده‌م له‌م لایه‌نه‌ی بی به‌ش نه‌بووه و پشتی تی نه‌کردوه. ئه‌و له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌و رووداوانه‌ی له‌و دهفته‌ره‌دا تۆمار کردوه، که پێوه‌ندی به‌کاروباری پوژنامه‌نوو سینیه‌وه نه‌ماوه، که ده‌بی له‌ کاتی ئیشکردنی له‌ بواری پوژنامه‌نوو سیدا زۆر له‌و زیاتر خۆی بۆ ئه‌و لایه‌نه‌ ته‌رخان کردی و نه‌یه‌شتی هێچیان له‌ ده‌ست ده‌رچی و به‌ره‌و پیری هه‌وال و رووداوه ناوختی و جیهانییه‌کانه‌وه بچی. نه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی بایه‌خی به‌خه‌باتی گه‌لان دابی و هه‌مووی به‌یه‌ک خه‌باتی نه‌پساوه دانابی، دژی داگیرکه‌ران و چاوچۆکان.

وه‌ک وتمان ئه‌و نووسینه‌نه به‌ گوێره‌ی ئه‌و شتیکی تازه‌ بایه‌ت نه‌بووه، چونکه شیخ نووری پێشتر ده‌ریاره‌ی (توتن) به‌ سێ ژماره‌ له‌ پوژنامه‌ی (پێشکه‌وتن) و ده‌ریاره‌ی زمان و لایه‌نی دیکه‌ بیرورای له‌و جو‌ره‌ی ده‌ریاره‌ی، به‌کورتیه‌که‌ی شیخ نووری ویستویه‌تی له‌و سه‌ره‌تایه‌دا پالپشتی بزوتنه‌وه‌ی (ته‌نور) بکات و له‌ یووی پۆشنییرییه‌وه‌ کاریگه‌ری و جێ په‌نجه‌ی خۆی هه‌بی و بتوانی له‌ شله‌قاندنی گۆمی پۆشنییری ته‌قلیدی و باو به‌شدار بی. ئه‌و بزوتنه‌وه‌ (ته‌نوری) یه‌ په‌نگدانه‌وه‌ی بارودۆخ و ژبانی تورک بوو به‌سه‌ر پووناکبیره‌ په‌ره‌کانی کورد، له‌ به‌ریاکردنی بزوتنه‌وه‌ی پزگاریخوازان‌ه‌ی شوپشگێردا. که (له‌ بواری میژوویدا ناوی ده‌نیین ناوه‌وو بوونه‌وه‌ی ژبانی تورکایه‌تی که له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ لای پۆشنییران و په‌هرانی کورد، له‌ بزوتنه‌وه‌ی پزگاریخوازان‌ه‌ی شوپشگێردا، شوپشی بوژوای ئه‌وروپا هێنا به‌ پێشه‌وه‌، بزوتنه‌وه‌ی کوردیش بۆ خۆی به‌شێوه‌یه‌کی جیاواز له‌وان له‌گه‌ڵ واقیعی چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی تیکه‌ل بوو، بۆ کارکردن له‌ پێناوی هێنا به‌ کایه‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره‌ بیرانه‌ له‌ کوردستاندا، پێش پێکه‌یشتن و نه‌شونماکردنی بنکه‌ی ئابووری ئه‌و بیرانه‌). له‌و کاته‌دا که شیخ نووری ده‌ستی دایه‌ کارکردن له‌ بواری پوژنامه‌نوو سینیی کوردی، عێراق به‌گشتی و کوردستان به‌تایه‌به‌تی، به‌هۆی شالاری نا‌په‌زایی میللەت و په‌په‌ینه‌کانی دژی ئینگلیز توانی بووی تا پاده‌یه‌کی چاک ئازادی بۆ خۆی به‌ده‌ست به‌ینی، به‌مه‌ش توانیان به‌سه‌ریه‌ستی زیاتره‌وه

تەعبىر لە خواست و ئاوات و بىروبىرلەپ خۇيان بىكەن، توورەبىرلەپ جەماوەر بەرانبەر بەداگیركەرانى ولات و راپەرپەنە جەماوەرىيەكان سەريان پى شۆر كەردن و شىخ مەحموديان لە ئاوارەيى گەراندەو، تا توانيان حكومەتتىكى سەرىخۆى تەمەن كورت بۆ خۇيان بەسەرۆكايەتى (شىخ مەحمودى نەمر) دابەرزىن و ئەوانىش لە ئاستى مافە رەواكانى مىللەتى كورد زياتر سەرشۆر بىكەن، بەمەش دەرفەت ھاتە پىشەو و توانيان بەكامى دلى خۇيان لە گەرفەكانى ژيانى ئەو سەردەمەى گەلى كورد بۆلەنەو يان وەك جەبار جەبارى دەلى: (بۆ يەكەم جار لە مېژووى رۆژنامەگەرى كوردى، رۆژنامەكانمان توانيان بەويەرى دەسەلات و سەرىستىيەو دەور لە چاوى رەقىب و دەستى دوزمەن لە واقىيى راستەقىنەى نەتەوگە بۆلەنەو) بەو شىوئە لە سەرتەى ئەم سەدەيدە، رۆژنامە بوو بەچاوساغى قۇناغىكى ناسك لە ژيانى مىللەتى كورد و وەك شايد بەسەر بارودۆخ و پرووداوە مېژووىيەكانى ئەو كاتە ماوەتەو، كە بىگومان ئەو لاپەرەنش دەكرى بىنە كەرسەيەكى دەولەمەند بۆ ئەو مېژوونووسانەى قەلەم لەو قۇناغە دەخەنە كار و ناتوان بەھىچ شىوئەك پشت لەو رۆژنامانە بىكەن كە خالى نىن لە زانىيارى گەنگى سىياسى و مېژووى و كۆمەلايەتى و رۆشنىرى بۆ ئەو سەردەمە.

وەك لای ھەمووان ئاشكرایە، لە چارەكى يەكەمى ئەم سەدەيدە شىخ نوورى بەيەكىك لە پىشەنگەكانى بزوتنەوئەى رۆشنىرى دەژمىردى، ئەو رۆشنىرىيە سەردەميانەيەى ئەو ھەبىو، كارىكى وای كەرد ھەر زوو لە پەيامى خۆى تىبگا و ھۆشيارانە دەست بداتە خەباتى وشەو وەك پرووناكبىر و موونەوەر و نىشتەمانپەرورەك چالاكى رۆشنىرى و نىشتەمانى بنوئى. وەك پىشتىرىش باسما كەرد يەكىك لە ھوارەكانى چالاكى شىخ نوورى، ھوارى رۆژنامەنووسى كوردى بوو، كە وەك رۆشنىرىكى لىپرسراو و پەيامدار خۆى لەو ھوارە تاقي كەردەو و توانى وەك ھۆيەكى راگەياندى راستەوخۆ بەجەماوەرەو بەكارى بەيئى. كاتى شىخ مەحمودى نەمر لە ئاوارەيىيەكەى (ھىندستان) گەرايەو، شىخ نوورى وەك يەكىك لە راپەرپەرانى رۆژنامەنووسى كوردى، توانايى خۆى سەلماندبوو. دەبى ئەو ھەش لە بىر نەكەين شىخ نوورى ھەرچەندە لەو سەردەمەدا بەيەكىك لە پىشەنگەكانى ھوارى رۆژنامەنووسى دادەنئى، لە ھەمان كاتىشدا يەكىكە لەوانەى وەك ھاوئەلە رۆژنامەنووسەكانى دىكەى بۆ دابىنكەردنى نانى خۆى و مەدالەكانى، بەكاروبارى وەزىفەو سەرقال بوو، كەچى گوتى نەداوئەتى و دەرىست نەبوو و زۆر بى پەرەيانە نىشى كەردو و وەك سەربازىكى نەناسراوى ئەم ھوارە لە بىستەكاندا بەھەول و تەقەللای

خۆی و بى پاداشت و خەلات، بەشەونخوونى بۆ رۆژنامەنووسى كوردى ھەولتى بى پايانى داوھ و ھەك كەسەتەكى بەجەرگ و دلسۆز ئەوھى لە دەستى ھاتەبى بۆ خەتەر و خۆشى مەللەتەكەى درىغى نەكردووه و رۆژى داوھتە دەم شەو، واتە لە پال وەزىفەكەى خۆى نەم نەيشانەى راپەراندووه.

رۆلى كارىگەرى شەيخ نوورى لە رۆژنامەنووسى كوردیدا، زياتر لە سەردەمى راپەرەنەكانى شەيخ مەحمودى ھەفیددا دەردەكەوئ، شەيخى نەمر زۆر شەيخ نوورى خۆشەويست و پەزى لى دەنا و بېوا و مەتمانەى پى ھەبوو، چۆنكە يەكەتە بوو لەو رۆشەنبەرانەى دلسۆزى مەللەتەكەى بوو، ئەو سەردەراى ئەوھش شەيخ نوورى ھەك رۆشەنبەرتەكى سەردەم لە نەزىكەوھ ناگادارى بارى سەياسى و رۆشەنبەرى و ھەموو پەتوھەندىيەكانى دىكە بوو. لە بەرپاكرەنى ئەو خەباتە سەياسىيەش گەبشتبوو، كە مەللەتى كورد لەو كاتەدا دەستى پى كوردبوو، بەمەش، ھەردوو لاينەى لە خۆى كۆ كوردبووھ، ھەك رۆشەنبەرتەكى شۆرش كە شەيعرىشى كوردبووھ ناوینەى ئەو شۆرشە و بەشەتەك لە خەباتەكەى كە زۆتر بەو لكە ئەدەبىيە ناسرابوو، لە رووى سەياسى و فەكرىشەوھ مەزھەبەكى ھۆشيار و وريا و لىوھشاوھ بوو. ئەم دوو ھەلومەرجەش بەس بوون بۆ كەسەتەكى ھەك شەيخ مەحمود، تا بىكاتە ھەلسۆپەنەر و لىپرسراوى يەكەمى رۆژنامەى (رۆژى كوردستان) كە زەمانحالى ھۆكەمدارىيەتەكەى بوو، شۆتىنى رۆژنامەى (بانگى كوردستان) یشى گرتەوھ. ئەو رۆژنامەيەش لەو سەردەمەدا جەنگەى ھىوا و بېواى مەللەتى كورد بوو، بۆئە ناكەرتە كەسەتەكى وا بەرپرسىيارىيەتى بەدەرتەتە كە ئەھلى ئەشەكە نەبى و زەفەرى پى نەبات. ھەرواش بوو، شەيخ نوورى توانى بەھەول و تەقەللای خۆى و ھاوھلە رۆژنامەنووسەكانى دىكەى، ئەو رۆژنامەيە بكاتە رۆژنامەيەكى سەياسى و نەتەوھىي و ئەدەبى، كە ئەدەبەكەشى ھەر لە پەتەواى ئەو پەتەوھەدا خەستەبوھ كار. دەتوانەن بۆلەين (رۆژى كوردستان) لە دواى رۆژنامەى (كوردستان) لە سەرتەتەى بۆلۆكرەنەوھى بېر و ھەستى نەتەوھەيەتى بەشەتەيەكى سەرىست و سەرىخە شۆتەتەكى تايەتەى داگەير دەكات، لەگەل دەستكورتى و نەبوونى كادىر و سەرتەتەى بوونى چاپخانەكە، دەكرەى لە مەژوووى رۆژنامەنووسى كوردیدا بەنەيشانەيەكى پەرسەنگدارى دابەتەن.

شەيخ مەحمود كاتە نەركى بەپەتەبەردنى ئەو رۆژنامەيەى بەشەيخ نوورى سپارد، لە ژمارە (١١) ى (١٥) تەشرىنى دووھى ١٩٢٢دا شەيخ نوورى نووسىوھتە: (سەحەب ئەمەتەزى غەزەتەى بانگى كوردستان جەنابى ھاجى مەستەفا پاشا لەبەر مەشغەلەتى

وہزبفہی پرسیمیہ نیستیغفای کرد. نینتیشاری ئەم غەزەتە یە لە واقیعا بۆ کوردستان، فالتیکی خیر بوو، یەعنی (بانگی کوردستان) نەتیجە ی پۆژ بوو. لەبەر نیستیغفای موما نیلەبھی نیمتیاز و نیدارە ی غەزەتە ی (پۆژی کوردستان) بەئیرادە ی حەزەرتی جەلالەت حوکمداری کوردستان دامە شەو کەتەهو، بەم ناوہو تەودییە بەندە کرا. بەلتی نەتیجە ی بانگت کە بۆ تلوو عی فەجریکی نیستیقبال ئەدری، پۆژە. ئەو بانگە، بانگت بوو کە بۆ سوبحیکی سەعادەت ئەدرا. ئەم پۆژە پۆژتیکە کە ئەلخەمد و قەومی نەجیبی کورد لە سایە ی هیممەت و نیقداماتی پەسندانە ی ملوکانوہ، نایلی سەعادەت و نیستقلالییەتی خۆ ی بوو. خودا ئەم پۆژ و پۆژی کوردستان لە هەموو میللەتی کورد موبارەک بکا).

بەم شێوہ دەبینن نیمتیازی پۆژنامە ی (پۆژی کوردستان) دراوہتە (شیخ نووری) و لەو سالانە ی ئەرک و لێپرسراویتی ئەو پۆژنامە ی پێ سپێردراوہ، بەشێعر و بەنوسین، پۆشنیبیری وەک تیشکی پۆژ بەسەر هەموو لایەکی کوردستاندا بلاو دەکردوہ و هانی خەلکی کوردستانی دەدا بۆ فێربوون و زانست و پروکردنە خۆتندەواری. یەکەم ژمارە ی پۆژی کوردستان لە (۱۵/۱۱/۱۹۲۲) دا دەرچوو و بوو بەزمان حالی حوکمداریەتی (شیخ مەحمود) ی نەمر. دکتۆر کەمال مەزھەر ئەحمەد دەلتی: (باری سیاسی، کاریکی وای کردوہ میژووی پۆژنامە ی کوردی پر پێ لە سەربازی نەناسراو) شیخ نووری یەکیکە لەو سەربازە نەناسراوانە ی کورد، کە پۆلی لە بواری پۆژنامە نووسی پشنگوی خراوہ و لە یادی پۆژنامە نووسی کوردیدا مافی خۆ ی نەدراوہتێ، ئەگەرچی وەک دیارە شان بەشانی گەلتی رابەر و مامۆستای دیکە ی وەک (میقدا مەدحت و عەبدولرحمان و ئەمین عالی و جەلادەت بەدرخان و پیرەمیتر و حوسین حوزنی) و دەیان کەسی دیکە رەنجیان داوہ، رەنجی فەرھادانە بۆ پێشخستنی پۆژنامە نووسی کوردیان.

شیخ نووری وەک یەکیک لە پۆژنامە نووسە رابەرەکانمان بەھۆی پۆژنامە ی (پۆژی کوردستان) وە توانی لە بارودۆخیکی ناسکدا کە کوردستانی پێدا دەپۆشت، پۆلیکی گەرنگ بگێرێ. ئەمەش بەبەرزکردنەوہ ی ناستی ھۆشیاری سیاسی و نەتەوایەتی و میژووی میللەتە کە ی، بۆ تێگە یشتن لە دەوروپشتیش بایەخی دەدا بەو باسوخواس و دەنگوباسانە ی پێوہندی دوور و نزیکیان بەبارودۆخی لای خۆمانوہ ھەبە. شیخ نووری لەو ئەرک و پە یامە ی خۆ ی چاک تێگە یشتبوو، کە وەک پروناکبیرێک ناتوانی بەھۆی شێعرەوہ، راستەوخۆ کار بکاتە سەر گۆرینی جەماوەر، بۆیە بەھۆی پۆژنامە وە کە ھۆبەکی راکە یاندنی ناسکە، ئەو پە یامە ی خۆ ی گە یاندوہ، ئەو لاپەرانی ش چەند لاپەرە یەکی گەشن

له میژووی رۆژنامه نووسی کوردیدا و پیتوسته به چه له نگیه وه له لاپه ره پرشنگداره کانی (رۆژنامه نووسی نیشتمانی - الصحافة الوطنية) دا تۆمار بکرتن و نویش بخرتیه پال ناوی ئه و رۆژنامه نووسانه ی تا ئیستا له یادی رۆژنامه نووسیدا یادیان ده کرتیه وه.

له م رۆژنامه یه دا شیخ نووری له وتاره کانی دا کوکی له مه سه له ی نه ته وه که ی کردووه و له ڕیگای به شداری بونی و یژدانیی له گه ل بزوتنه وه ی رزگار یخوازی میلله ته که ی به شداری چوست و چالا کانه ی خۆی له گه ل رۆژنامه نووسه پیتشه نگه کانی بزوتنه وه ی رۆژنامه نووسی کوردیدا نواندووه. وا دیاره هه ول و ته قه للا ی خۆی یه کخست و سه رکه وتوانه له و په یامه ی له نه ستۆی گرتبوو، توانی بیهینیتیه دی، لیتوتیه ره وه ش ناتوانی له کاتی باسکردنی هه ر یه کتیک له و رۆژنامه نووسه رابه رانه مان، تیکۆشه نه که یان له سه رجه می بزوتنه وه ی نیشتمانی و بزوتنه وه ی رزگار یخوازه ی گه لی کورد دا بپریت.

پیتگه یشتنی هۆشیاری شیخ نووری کردی به یه کتیک له رۆژنامه نووسه پیتشه نگه کانی بزوتنه وه ی رۆژنامه گه ری کوردی. وا دیاره شیخ نووری ئاگاداری باری رۆژنامه نووسی تورکی بووه و سوودی له به ره ی رۆژنامه نووسی ئه وان وه رگرتووه و به تایبه تی له (سه ره تی فنون) و زۆر له رۆژنامه کانی ئه و حه له، که ئه وان نه زمونی رۆژنامه نووسی یان له ئیمه ده وه مه ندر بووه، به لām ئه وه ته نیا لایه نه هونه ریه کانی رۆژنامه نووسی بووه. ئه و وتارانه ی شیخ نووری له و رۆژه دا نووسیونی، به لگه ی ئه وه به ده سه ته وه ده دن که شیخ نووری له واقعی کورد و باره سیاسیه که ی ئه و رۆژه به باشی تیگه یشتوه.

د. کهمال مه زهه ر نه حمه د ده لێ: (وا دیاره په ی دا بونی رۆژنامه نووسی کوردی و خه بات و هونه ری رۆژنامه نووسانی کورد به لای هه ندیک نووسه ری رۆژئا واییه وه نه نجامی ئالوگۆری ناوخۆ نییه. به وینه دلسۆزی و لانه دانی شیخ نووری شیخ سālح وه ک سه ر نووسه ری «رۆژی کوردستان» به لای نه دمۆندسه وه، به ره می ئه وه بوو که به «خزمایه تی ده گه یشته ژنی دووه می شیخ مه حمود») راسته شیخ مه حمود به هۆی ژنی دووه مییه وه به خزمایه تی ده گه یشته شیخ نووری، به لām به روا ناکه م له هه ر شتی کدا خزمایه تی و دۆستایه تی ده وری خۆی بگێڕێ، له مه سه له ی (فیکر و رۆشنیری) دا ئه و ده وری نییه و بۆ که س ناچیته سه ر، به تایبه تی نه گه ر پله و پایه یه کی ناسکی وه ک سه ر نووسه ری رۆژنامه یه ک بیت و به و که سه بسپێردریت. ئه و پتی سپاردنه ش له بار و دۆخی کی ناسکدا بێ و ئه و (خزمایه تی) یه هه مو هه لومه رجه کانی دیکه بسپێرتیه وه.

شیخ نووری دواى ئەوەى بەهرە و توانایی پۆژنامەنۆوسی خۆى لە پۆژنامەى (بانگى کوردستان)دا سەلماند و ەك دڵسۆزىكى مەللەت و پۆشنەبیرىكى ئەو سەردەمە كە لە زۆر بواردا جێ پەنجەى دیاربوو و شۆتىنى خۆى كەردبوو. لە لایەكى دیکەشەو پەشت و خوى بەرز، ھەرەھا بێ فیزی و ساكارى و ھىمنى و پێزگرتنى خەلك، كەسێكىش بوو بەردەوام بەدواى زانست و فەزەون و خۆپێگەیاندا گەراو، ەك تەمەنىش لە ھەرەتى گەنجیتیدا بوو كە ئەمەش یارمەتى داو ە ئیشكەردن و تەقەللادانى بێ وچان، بەبێ ئەوێ بزانی ھىلاكى چى. سەربارى ئەو ەش شاعیرىكى ھەست ناسك و لىھاتوو و داھینەر بوو، بارى سەرنجى باشى لە لای زۆرەى ئەوانى ناسیوانە، بەجێ ھىشتوو و لە بىر و زەینیاندا جێگایەكى بەرز و خۆشەووستى ھەبوو، بەمەش گەروى لایەنە كۆمەلایەتى و پۆشنەبیریەكەى بردوو. شىخ مەحمودى نەمریش ئەو دڵسۆزى و ئیش پاپەزاندەنى لى پەچا كەردوو تا ەك لاوێكى چاپوك ئەو كارەى پێ بسپێرت، ئینجا تەكلیفى لى كەرد بێ بەسەرنۆوسەرى پۆژنامەكەى. ئەویش پۆژ لە دواى پۆژ بەنىش و كۆششى خۆى سەلماندی لایق و شایستەى ئەو شۆتنەى و سەركەوتووێ بەپێوەى بردوو و بۆ ھەموو لایەكى دووپات كەردوو. ئەو كە جێگەى پرا و متمانە پێ كەردنە، كەواتە بەھەقیانەت شىخ نوورى پیاوێكى پۆشنەبیر و دڵسۆزى خاك و نەتەوێكەى بوو، خاوەنى پلە و پایەكەى پۆشنەبیری و كۆمەلایەتى بەرز بوو، پێوەندى دۆستانەى لەگەڵ زۆرەى نیشتمانپەرورە كۆردەكان و موونەوەرەكانى ئەو سەردەمەدا ھەبوو، ئەوانیش چەندى لە دەستیان ھاتبێ ھاوکاریان كەردوو و بەرھەمیان بۆی نەدوو. بێجگە لەو ەش شىخ نوورى خاوەنى رابردووێكى پاك بوو، جێگەى پێزى ئەو كەسانەش بوو كە لە نزیكەو ەیانناسى.

ئینجا دكتۆر كەمال مەزھەر نووسىوێتى: (ئەدمۆندس دان بەو ەدا ەنى كە شىخ نوورى زۆرەى و تارە سیاسى و كۆمەلایەتییەكانى «پۆژى كوردستان»ى ەننۆسى، بەلام ەشلى بەشى زۆرى ئەو بەرھەمانە «لە كۆتیبە توركییە كۆنەكان»ى ەردەگرت، ەك بەلگەش ئەدمۆندس بەدەستكارىبوو ە ناوى ژمارەك لە و تارەكانى شىخ نوورى ھىناو ەتوو كە ئیمە وا لێردا ەك ەقى كوردییەكەى پێشكەشیان ەكەین (بانگى كوردستان - پۆژى كوردستان)، (مەتائەت و سەباتى قەومى كورد)، (فەنى و ئیجتىماعى - مەللەت)، (موجادەلەى ەیات)، (ویلايەتى مووسل لە لۆزاند)، (لە فەلاكەت عیبرەت)، دكتۆر كەمال مەزھەر بۆ وەرەمى ئەدمۆندس نووسىوێتى: (دیارە پێوست بەلىكۆلینەو ە

دهمه ته قتی ناكا بۆ ساغكرندنه وهی نه وه كه ئیلهامی بییری شاعیریکی خاوهن بههره بۆ نه م
 جۆره باسانه ده بی باری ناله باری كورد بووبی، كه نه دمۆندس بۆ خۆی یه كێك بوو له وانهی
 دهستیان له دروستكردنیدا هه بوو، بۆ مه سه له ی وه رگرتنی نه م وتارانه ی شیخ نووری له
 (كتیبه تورکییه كۆنه كان) نه وه رایه كه من له گه لیدا نیم، ده بوایه (نه دمۆندس) په نجه بۆ
 نه وه رابكیشی نه م وتارانه كامانه كه له (كتیبه تورکییه كۆنه كان) وه رگیراون. ته نانه ت
 (مستهر نه دمۆندس) نه وه شی بر دوه ته وه لای (كتیبه تورکییه كۆنه كان)، كاتی شیخ
 نووری كراوه به سه ر نووسه ری پۆژنامه ی (پۆژی كوردستان) وتاریکی پروونكرندنه وه ی
 نووسیوه به ناوی (بانگی كوردستان - پۆژی كوردستان) و نه وه ی تیدا پروون كرده وه ته وه
 كه چۆن كاری نه م پۆژنامه یه ی پێ سپێراوه. یان له وتاری (قسه ی ناحق په د نه كرتیه وه)
 كه وتاریكه وه رامی توركچیتتی غه زه ته ی نه جمه ی تیدا داوه ته وه و هه ندی له بیرو رایه كانی
 تیدا مونا قه شه كرده وه. جگه له وه وتاره كانی دیکه شی وه ك دكتور كه مال مه زه هر په نجه ی
 بۆ راکتیشه وه (ئیلهامی بییری شاعیریکی خاوهن بههره بۆ نه م جۆره باسانه ده بی له باری
 ناله باری كورد بووبی كه نه دمۆندس بۆ خۆی یه كێك بوو له وانه ی دهستیان له
 دروستكردنیدا هه بوو)، ئیدی نازام نه م وتارانه چ پێوه ندیيان به كتیبه تورکییه
 كۆنه كانه وه هه یه؟ یان نه گه ر پێوه ندی هه یه نه م به (وه رگرتن) ناویان ده بات، بۆچی غمونه و
 به لگه بۆ نه م قسه یه ی نا هینیتیه وه؟

شیخ نووری وتاره كانی خۆی به و په ری لێ پرسینه وه و راستگۆیییه وه وه ك كوردیکی به ش
 خورا و خه مخۆری میله ته كه ی نووسیوه، هه موو پۆشنیرییه نه ده بییه كه شی ته رخا ن
 كرده بوو بۆ جێبه جێ كردنی پتووستیه كانی نه م قوناغه، نووسینه كانی بۆ به رژه وه ندی
 گه له كه ی نووسیوه، به سێوازیکی نه م تو نووسیویه تی كه خۆپه ری نه م كاته سوودی لێ
 وه رگیرۆ و له ده وروپشته كه ی و پرووداوه كانی ناگادار بی، به بیرو باوه ری نو و پروونا ك
 گۆشی ده كرده. نه م سه ر وتارانه ی شیخ نووری بۆ زۆریه ی ژماره كانی نه م پۆژنامه یه ی
 نووسی، له گه له به شیکی زۆر له پروونكرندنه وه وتاری كورتیه له و ره هه و له به نیمزای
 (پۆژی كوردستان) بلا و كراونه ته وه، ده شی نه وانه به خرینه خا نه ی سه ر وتاری سیاس ی
 سه ركه توو. بێجگه له مه ش نه م سه ر وتارانه ی بۆ ده رخستنی حه قیقه ت نووسیوه، كه ته و او
 له و وتارانه دا خۆی له ریاكاری و خۆپه رنه پێشه وه به دوور گرتوه. بۆ پروونكرندنه وه ی
 راستی و په واندنه وه ی نه م ته مو مژیه دیانویست له ده وروپشتی پرووداوه كاندا دروستی
 بكه ن، نه م یه ك، دوو شیعه ری شیخ نووری له و پۆژنامه یه دا بڵاوی كرده و نه ته وه، كه

نهوانهش شيعرى نيشتمانى و نه ته وه يين و زياتر هه ستي نه ته وايه تى پۆله كانى گه لى كورد
به رز ده كه نه وه له دژى نهوانه ي ياربيان به چاره نووسى ميلله ته كه ي ده كرد و مافه په واکانيان
پيشيل ده كرد، تا زياتر به رانه به وانه رژد و رق نه ستور بن.

شيخ نوورى خاوهنى شىوازي خۆيه تى له نووسين و چۆنيه تى چاره سازکردنى نه و
باسانه ي له سه ربانى ده نووسى. كه ده ليين شىوازي شيخ نوورى، مه به ستمان نه وه يه كه
شيخ نوورى وهك نهوانه ي به ئالۆزى ده نووسن، نه م به پيچه وانه وه هه ولتى داوه نه وه پرى
ساده يى و ساكارى له خسته نه رووى بابه ته كانى به كار به يئنى، تا خۆينه ران بتوانن
شاره زايى له بابه ته كه به ده ست به يئن، به چروپرى و به كه مترین وشه مه به ست و ئامانجى
خۆى پيكاوه. خۆى به هينان و بردن و پيشه كى و كۆتايى پازانه وه نه به ستوه ته وه كه نه مه
شيويه كى ته قلیدی نووسينه، كه چى نه م و تارانه هونه رى و چر و كورتن، نه مه ش نه وه
ده گه يه نى كه شيخ نوورى وهك پۆشنبيرىكى شارستانى خۆينه رى سه رده مى خۆى له بير
نه كردوه، به و شيويه نووسيوه تى سه رنجى خۆينه ر بۆ لای نووسينه كانى رابكيشتى.
له گه ل نه وه ي شيخ نوورى خۆيندى حوچره ي ته و او كردوه و مه لاشووى به شيعرى
كلاسيكى هه لدرابووه، به لام له و تاره كانيشدا نه كه وتبووه به ر كارىگه رى و سىحرى
په وانبيژى، كه سه رى بابه ته كه ي تيدا بى به قۆچى قوربانى.

خۆيندى حوچره و نه و پۆشنبيريه ي له وى فئيرى بووبو نه يتوانى خۆى له به ر ته وژمى
بيرى تازى شيخ نوورى بگرت و زه فه رى پى بيه ن، تا كارتيكى وا بكن په پره وى نه و
شىوازه بكات و به زه خره فه و (په وانبيژى) چاوبه سته كى له خۆينه ران بكات. نه و شىوازه
نه و له سه رى ده رۆشت زياتر خزمه تى به خۆينه رانى نه و قۆناغه ده گه ياند، چونكه پرووداوه
گرنگه كانى نه و سه رده مى له ناو ليتشوى وشه و ته عبيرى كه له كه كراو به سه ريه كدا نقوم
نه ده كرد. بابه ته كانى پتوه ندى راسته و خويان به ژيانى ميلله ته كه و پرووداوه كانىيه وه هه بوو.
زياتر له سه ر نه و باسانه ده وه ستا كه ئازارى ويژدانىان ده دا. خۆينه ر كه به ره مه كانى نه و
پۆژنامه يه و پۆژنامه كانى ديكه ده خۆينيته وه هه ست به وه ده كات به ره مه مى كه سيكه پر
به دل و به گيان هه زى له ژيانه و باوه شى بۆ ده گرته وه، به و چاوه سه رى ژيانى ده كرد و
بۆى چووبوه مه يدانى خه باته وه و به هيچ شيويه ك له سه رده مه كه ي خۆى و نه ركه كانى
خۆى نه دزيوه ته وه.

له م سه ره تا يه دا شيخ نوورى له و بارودۆخه ناسكه ي گه لى كوردى پيدا ده رۆشت،

هەولێتیکى بى پایانى داوه بۆ پیتشخستنى پۆژنامەنووسی کوردی په یامدار تیبکۆشی، سەرەتایە کەش لە عێراق و کوردستاندا لە گەڵ سەرەتای پاپەرینەکانی شیخ مەحمودی نەمر دژی دوژمنان و داگیرکەرەکان دەستی پێ کرد. پۆژنامەی پۆژی کوردستان لەو دەور و زەمانەدا بە پۆژنامەیەکی گەرنج دەژمێردرێ، کە توانی بپیتە زمانحالیکی ئەمین و راستگۆی ئەو سەردەمە و شان بەشانی بزوتنەوێ پزگاریخوازی بپروا و بپیتە پۆژنامەی نامانج و ئاواتەکانی کورد. ناوەڕۆکە کەشی لە مسەر هەتا ئەوسەر ئەو ئاواتانە بگرتە خۆی کە میللەتی کورد لەو سەردەم و قۆناغەدا خەباتی بۆ دەکرد. شیخ مەحمودی نەمریش لە نزیکەو لە بەهره و لیها تووی شیخ نووری گەیشتبوو، بۆیە کردی بە جیتی بروای خۆی و ئەو پۆژنامەیە پێ سپارد. ئەویش لەو سەردەمەدا بایەخی پۆژنامەی زانیوێ بۆ وریابوونەوه. ئەو پۆژنامەیە تا پۆژی داخستنی (١٦) ژمارە لێ دەرچوو، دواي ئەو شیخ مەحمود پووی کردە شاخ و دەستی کردەوه بە خەباتی چە کدارانە، پاش ئەوێ ئینگلیز لە مارتی ١٩٢٣دا مەبەست و نیازێ گلاوی خستە پوو و شالای هیتا، ئەم جاره چاپخانە کە بە پشتی ولاغ برد و لە ئەشکەوتی (جاسەنە) دایە زران و کەوتە دەرکردنی پۆژنامەی (بانگی حەق) کە ئەم پۆژنامەیەش زمانی حالی بزوتنەوێ نیشتمانی دژ بە ئینگلیز و کۆنەپەرستانی ئەو پۆژە بوو، دواي ئەوێ سێ ژمارەیان پێ دەرکرد وەستا. دکتۆر کەمال مەزھەر دەربارەي ئەم پۆژنامەیە دەلێ: (ئەمە بۆ خۆی گەورەترین بەلگەي بەرزبوونەوێ بایەخی پۆژنامەنووسییە لە ژبانی سیاسی و کۆمەلایەتی ئەو قۆناغەي گەلی کورددا، ناوی پۆژنامە کەش بەناشکرا باسی ئەو حەقە دەکا کە ئینگلیز کردیانە قوچی قوربانی بەرژووەندییە تایبەتییەکانی خویان). دواي ئەمە ئەم چاپخانەي (حکومەت - بلدية) یە کەوتەوه دەست ئینگلیزەکان و هیتایانەوه شاری سلیمانی، هیتەدی پێ نەچوو پۆژنامەي (ژبانەوه)یان پێ دەرکرد کە زمانی حالی هیتی داگیرکەرە ئینگلیزەکان بوو.

کاتی ئە (ئەیلوولی ١٩٢٣)دا، شیخ مەحمود ویستی (نومیدی ئیستیقلال) بکا تە ئۆرگانی بزوتنەوه تازە کەي، هیوای بەشیخ نووری زۆر بوو ئەو پۆژنامەیە بۆ بەرپۆه ببا. مامۆستا (ئەحمەد خواجە)ش هەر پای وایە کە: (شیخ مەحمود زۆر حەزی دەکرد شیخ نووری ئەو پۆژنامەیە بۆ بەرپۆه بەرێ، بەلام ئەو پۆژنامە کەي وەرەگرت، ئینجا من ژمارە (١) ی پۆژنامە کەم بەسەرنووسەری خۆم دەرکرد، لە دواي ژمارە (١) هەو کاروباری پۆژنامە کە (پەفیق حیلمی) سپێرا و من کەوتەوه ناو کاروباری شۆرشە کەوه) وەک بۆم

دەركەوت شىخ نوورى لەبەر بارودۆخى تايپەتى خۆى نەيتوانىبوو شان بداتە بەر ئەو ئەركە و لە ناستى راپەراندنى نەبىت، بۆيە نەچووبوو ژیپپەو. ئەو بوو ژمارە (۱)ى مامۆستا (ئەحمەد خواجە) و تا ژمارە (۱۴) مامۆستا (پەفيق حىلمى) دەرى کرد، ئىنجا تا ژمارە (۲۵) مامۆستا (حوسپىن نازم) پۆژنامەكەى بەرپۆتەبرد.

لە راستیدا شىخ نوورى لەو كاتانەى كە لە پۆژنامەو نەزىك بوو و دەورى لە ھەلسووراندنى ھەبوو، چالاكى زۆرتر نیشان داو و بەرھەمى زياترى بلاوكراو تەو. دووركەوتەو ھەشى لە پۆژنامە، كاریكى زۆرى لەسەر كزبونى بەروبوومى ئەو ھەبوو. جموجوولى شىخ نوورى لەو كاتەى لە پۆژنامەدا ئىشى كردوو، يان لىتى دوور كەوتوو تەو بەروونى ديارە. پۆژنامەكانى ئەو سەردەمە دەكرى بىن بەسەرچاوەيەكى پەسەن و بنچينەيەكى راست و دروست بۆ پيشخستنى بارى پۆشنپىرى و ژيانى گەلى كورد و ھۆشياركردنەو ەيان. ھەر لە پۆژنامەى (پيشكەوتن) یش بوو شىخ نوورى سەرەتای تازەبوونەو ەى شيعرى كوردى راگەياند.

شىخ نوورى لە زۆرەى زۆرى ئەو نووسینانەى بۆ پۆژنامەنووسى كوردى تەرخان كراون، ناوى نەبراو و پشتگوئى خراو و پۆلى لەو بوارەدا زۆر كەم باس كراو و تا ئىستا چەند لاپەرەيەكى بۆ تەرخان نەكراو، لە كاتىكدا ئەو دەلێم، دان بەو شدا دەنێم كە منیش نەمتوانیو و دەرفەتم ھەر ئەو نەدە بۆ ھەلكەوتوو لێرەدا ئەو نەدە جیگەى بۆ بكەمەو، ھىوامان وایە لە پاشەپۆژدا بەلىكۆلینەو ەيەكى لەو تىرو تەسەلتەر دەبارەى بەھرى پۆژنامەنووسى ئەم پۆژنامەنووسە بنووسریت و پۆژنامەنووسەكانى ئەم پۆكەشمان زياتر سوود لە بەھرى ئەم پۆژنامەنووسە پيشەنگ و راپەرە وەرېگرن.

ژبدهر و سهراوهكان:

- (١) تتيگهيشتنى راستى و شوتنى له رۆژنامه نووسى كورديدا، د. كه مال مه زهر نه جمهه، له چاپكراوهكانى كۆزى زانيارى كوردى، بهغدا ١٩٧٨-ل. ١٠، ل. ٩٣، ل. ١٠٦.
- (٢) ميژووى رۆژنامه گهرى كوردى، جەبار محەمەد جەبارى، سليمانى، چاپخانهى ژين. ١٣٩٠ ك - ١٩٧٠ ز.
- (٣) حول الصحافة الكردية، الدكتور عزالدين مصطفى رسول، بغداد ١٩٧٣، ص ٣٤.
- (٤) دور الشعب الكردي في ثورة العشرين العراقية، الدكتور كمال مظهر أحمد، مطبعة الحوادث، بغداد، ١٩٧٨، ص ١٤٠.
- (٥) رۆژى كوردستان ١٩٢٢-١٩٢٣ كۆكردهوه و له سهرا نووسينى: جهمال خهزنه دار، بهغدا، ١٩٧٣، سهراجهمى ژمارهكانى رۆژى كوردستان كه به ئۆفسيت له چاپ دراوهتهوه - بهرپوهبهريتي رۆشنبيري كوردى.
- (٦) بانگى كوردستان ١٩٢٢-١٩٢٦ كۆكردهوه و له سهرا نووسينى: جهمال خهزنه دار، ١٩٧٤ بهرپوهبهريتي رۆشنبيري كوردى، سهراجهمى ژمارهكانى رۆژنامهى بانگى كوردستان به ئۆفسيت له چاپ دراوهتهوه.
- (٧) گۆفارى رزگارى ژماره (١) ي سالى (١) (٢) ي نيسان ١٩٦٩ (تۆمار).
- (٨) جريدة العراق. مصطفى پاشا ياملكي... صحفيا وسياسيا. العدد ٢٤١٣ (٩) كانون الثاني ١٩٨٤ - إبراهيم باجلان.
- (٩) جريدة العراق - العدد ٢٣٩٨، ٢٢ كانون الأول، ١٩٨٣، (١٨) ربيع الأول، ١٤٠٤ هـ (نوري الشيخ صالح شاعرا وصحفيا)، إبراهيم باجلان.
- (١٠) ههندى ژمارهى بانگى كوردستان و رۆژى كوردستان كه له شوتنى خۆيدا ناماژهيان پى دراوه.
- (١١) جريدة العراق يوم ١١/٧/١٩٨٣ لمناسبة مرور إحدى وستين عاما على صدورها ٩٢٢-٩٢٣ رۆژى كوردستان و دورها التاريخي.

شیخ نووری شیخ صالح

پایه‌ی شیخ نووری له لای شاعیران و نووسه‌رانی کورد

نهم چه‌پکه بیروپا و سه‌رنج و شیعرانه‌ی لی‌ره‌دا ده‌یان‌خه‌ینه به‌رده‌ست به‌لنگه و شایه‌تی زیندوون بۆ دیارکردنی پله و پایه‌ی شاعیریکی وه‌ک شیخ نووری شیخ سالح. بێگومان باسکردنی شیخ نووری له لایه‌ن نهم شاعیر و روشنبیرانه‌وه زاده‌ی قه‌ناعه‌تیک‌ی راست‌گۆزانه‌یه. وه‌ک له لای هه‌مووشمان ناشکرایه نه‌وانه‌ خاوه‌نی پله و پایه‌ی خۆیانن له ژبانی فیکری و روشنبیری و داهینانی میلله‌ته‌که‌ماندا. مه‌به‌ست له هه‌تانه‌وه‌ی نه‌و بیروپایانه‌ نه‌وه‌یه شیخ نووری وه‌ک شاعیر و وه‌ک نینسان له لای وه‌چه‌ی نه‌م‌رۆکه‌مان زیاتر بناسرئ، له لایه‌کی تریشه‌وه بۆ نه‌وه‌ی نه‌و قسه و ره‌خانه به‌روینه‌وه که ده‌یان‌ه‌وئ به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست له پایه و نرخ‌ی نهم شاعیره که‌م بکه‌نه‌وه.

نهم پرایانه‌ش بۆ خۆیان پالپشتی هه‌موو بیروپایه‌کانی منن که ده‌توانم له‌وه زیاتر پشتم پێیان نه‌ستوور بیت، به‌رامبه‌ر به‌و که‌سانه‌ی - له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بیت - ده‌یان‌ه‌وئ مافی شیخ نووری بخه‌نه ژیر له‌ج و لی‌وه‌وه، تا له پال نهم چه‌پکه شیعره‌ی شاعیر بینه دوو هۆی سه‌ره‌کی بۆ ناسینی پتری پایه‌ی شاعیر، بگه‌ر بینه که‌ره‌سته‌یه‌ک بۆ نه‌وانه‌ی تا ئیستا له خۆرا قسه‌یان ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) ده‌کرد، هه‌چ نه‌بێ چاوئ به بیروپای پێش‌وویندا بخشین و نه‌ختی - هه‌ر نه‌ختی - مه‌وزووعیانه‌تر بینه مه‌یدانی لی‌کۆلینه‌وه‌کردنی شیعره‌کانی.

مامۆستا (گۆران)ی نوێخواز ده‌رباره‌ی شیخ نووری له پێشه‌کی (به‌هه‌شت و یادگار)دا نووسیویه‌تی: (به‌هه‌شت و یادگار) کۆمه‌له‌ شیعره‌یه‌که له دیوانه‌که‌م سه‌رانسه‌ر له‌گه‌ل باه‌ته‌کانی جوانی و دل‌داری خه‌ریکه. هه‌له‌به‌ستی وای تیا به‌ بیست و پێنج سال، به‌لکو زیاتر، له‌مه‌وپێش دانراوه، هه‌روه‌کو هه‌ی چهند مانگه‌یک له‌مه‌وبه‌ریشی تیا به‌. به‌شی زۆری کۆنه‌کان به‌وه‌زنی عه‌رووض وه‌ کوردیه‌یه‌کی کۆنی تبه‌که‌لاو به‌زمانی بێگانه‌ نووسراون. ئوسلووب‌یشیان کۆنه: یان وه‌ک هه‌ی «سالم» و «نالی» له‌سه‌ر پێ و شوێنی غه‌زله هه‌له‌به‌ستراون، یان نه‌و جوژه ئوسلووبه‌یان تیا کراوه به‌سه‌رمه‌شق که مامۆستا (م. نووری)او هاو‌پێکانی له ئه‌دیبه تازه‌کانی تورکی عوسمانییان وه‌رگرتوه، له سه‌رده‌مه‌یه‌کی

سنووردارا (۱۹۲۰-۱۹۳۰) شیعی کوردی ناوچه‌ی سلیمانیا پی تازه کرده‌وه^(۱).

بۆ جارتیکی دی مامۆستا (گۆزان) دهرباره‌ی رۆلی شیخ نووری له تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعی کوردیدا ده‌لت: نووسەر و شاعیرانی ئه‌وسا، به‌تایبه‌تی شیخ نووری و په‌شید نه‌جیب و من، که پتیکه‌وه به‌ئه‌ده‌بی تورکی موته‌ئه‌سیر بووین و پتیکه‌وه نه‌مان نووسی. به‌لام ته‌نها شیخ نووری شیعه‌کانی بلاوئه‌کرده‌وه من بلاوم نه‌ئه‌کرده‌وه ئه‌و له‌و باره‌یه‌وه نیشاطی دهرده‌که‌وت وه ئه‌ده‌بی تورکی قوتابخانه‌ی شیعی تازه‌ی تیا پیدایا بووبوو که پتیا ئه‌وترا (ادبای فجری ناتی) له‌وانه (توفیق فیکره‌ت) و (جهلال ساهر) بوون وه ئه‌دیبتیکی تری تورک که (عه‌بدولحه‌ق حامید)ه، ئه‌گه‌رچی له‌م کۆمه‌له‌ نه‌بوو، به‌لام دیسان هه‌ر پتی موته‌ئه‌سیر بووین. که‌وابت هه‌موومان به‌یه‌که‌وه نه‌مان پوانیه‌یه‌ک کلاورپۆژنه، به‌لام ئه‌توانرێ به‌شیخ نووری شیخ صالح بووترێ سه‌رۆک به‌هۆی:

یه‌که‌م: زۆری به‌رهمی

دووم: بلاوکرده‌وه‌ی به‌رهمه‌که‌ی که بیتگومان ته‌ئسیری ئه‌به‌خشییه‌ سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی^(۲) به‌م جوژه‌ ده‌بینین مامۆستا (گۆزان) زۆر مه‌وزوو عیانه‌ ده‌ستیشانی کارتیکردنی شاعیرایه‌تی (شیخ نووری) ده‌کات بۆ سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی ئه‌و سه‌رده‌مه، به‌هۆی داھینانی ئه‌و ئوسلووبه‌ تازه‌یه‌ی له‌ ناو شیعی کوردیدا به‌رپای کرد.

* مامۆستا (په‌فیق حیلمی) یش وه‌ک رۆشنبیریکی سه‌رده‌م که زمانی تورکی باش زانیوه و به‌هۆیه‌وه شۆین پتی رۆشنبیری تورکی هه‌لگرتوه، دهرباره‌ی رابه‌رایه‌تی کردنی بزووتنه‌وه‌ی شیعی تازه له‌ لایه‌ن - شیخ نووری شیخ صالح-ه‌وه ده‌لت: (له‌ وه‌زن و قافییه و شتیوه و ئاهه‌نگا، رتیکه‌ییکی تازه‌ی داناوه بۆ شیعی کوردی). له‌به‌ر ئه‌مه سه‌رده‌میک (شیخ نووری) سه‌رکرده‌ی شاعیره‌ لاوه‌کانی کوردی (سلیمانی) بووه. وه‌ زۆریان ته‌نانه‌ت (گۆزان) یش هه‌ولێ لاساییکرده‌وه‌ی (شیخ نووری)یان ئه‌دا^(۳). هه‌ر له‌ هه‌مان نووسیندا مامۆستا (په‌فیق حیلمی)، (شیخ نووری) هه‌له‌سه‌نگینێ و دهرباره‌ی

(۱) پروهانه (به‌هه‌شت و یادگار)، گۆزان، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۵۰-۱۲۶۹ له‌سه‌ر ئه‌رکی (عه‌له‌ددین سه‌جادی) له‌ چاپ دراوه، سه‌ره‌تا ل(ج) هه‌مان بیروپا له‌ رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (۱۷۰۴)ی سالی (۳۷)، ۱۹۶۲/۱۱/۲۹ دا بلاوکره‌وه‌ته‌وه.

(۲) گۆڤاری به‌یان، ژماره (۲)، شوباتی سالی (۱۹۷۰)، دانیشتنیک له‌گه‌ل مامۆستا گۆزان، نووسینی عه‌بدولرزه‌زاق بیهار.

(۳) شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، نووسه‌ری: په‌فیق حیلمی، به‌رگی دووم، چاپخانه‌ی (الشباب) به‌غدا ۱۹۶۵ ل ۱۹۹۰.

هه‌نگاوی تازه بوونه‌وه‌که‌ی ده‌لتی: (نووری شاعیری‌که ته‌جه‌دودپه‌روه‌ر)، ئه‌لقه‌یه‌که نه‌مسەر و نه‌وسه‌ری چه‌مه‌ری شاعیره‌کانی چه‌رخ‌ی پێشوو‌ی له‌گه‌ڵ شاعیره‌کانی ئه‌م چه‌رخه‌دا هانیوه‌ته‌یه‌ک. له‌ شیعری (کلاسیکی) به‌شێکی زو‌ده‌ی وه‌رگرتوه‌ وه‌ له‌ سه‌لیقه‌ی ئه‌ده‌بی تو‌زیک فیتری (فطری) و تو‌زیکیش ئیرسی (ارثی)‌ی خو‌ی خستۆته‌ سه‌ر، ئنجا چاوی به‌ده‌وری خو‌یا گێراوه‌ و شیعری شاعیره‌ گه‌وره‌کانی تو‌رکی ده‌وری ژیا‌نه‌وه‌ و ئینقلابی (عثمانی) به‌وردی خو‌یندوه‌وه‌ ته‌وه‌ وه‌ باش سه‌رنجی داوه‌ ته‌ مه‌غز و نسلووبی ئه‌ده‌بی تازه‌ وه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی ئه‌بله‌ق و چه‌په‌ساو دامینتی دوا‌یان که‌وتوه‌، به‌لام له‌م شو‌نکه‌وتن و په‌یره‌ی کردنه‌دا له‌وانه‌ ناچن که‌ لاسایی ئه‌که‌نه‌وه‌. به‌لکو‌شان به‌شانی نه‌وان پ‌رۆیشتوه‌ وه‌ بۆ ده‌ورێکی کورت بووه‌ زه‌عیمی ئینقلابی شیعری کوردی له‌ ناوچه‌ی «سلیمانی». نه‌وانی که‌ ئه‌م‌رۆکه‌ خو‌یان به‌دامه‌زرتنه‌ری شیعری کوردی تازه‌ ئه‌ژمێرن، نه‌بی بزائن یه‌که‌م به‌ردی بناغه‌ی قوتابخانه‌که‌یان له‌ لایه‌ن نووری شیخ س‌ال‌ح-ه‌وه‌ دامه‌زرا^(٤).

* مام‌وستا (عه‌لی که‌مال با‌پیر نا‌غا)‌ی شاعیر و د‌و‌ستی شیخ نووری ده‌رباره‌ی وتوویه‌تی: (شیخ نووری کو‌ری شیخ س‌ال‌حی شیخ غه‌نیه‌یه‌ له‌ سلیمانی بووه‌ و ئیستاش له‌ سلیمانی له‌ دائیره‌ی خه‌زینه‌ کاتبه‌، شاعیریکی ز‌و‌ر به‌فیکر و زه‌مه‌مه‌یه‌. ده‌نگ و سه‌دا‌ییکی خو‌شیشی هه‌یه‌. به‌لام ره‌قه‌می ئه‌عداد، که‌ ئه‌عدای فیکر و شیعره‌، په‌کی خستوه‌، شیعیشی ز‌و‌ره‌ ناخ حه‌یف بۆ نووری)^(٥).

* گو‌شه‌ی (شیعر و شاعیره‌کا‌فان) له‌ پ‌و‌ژنامه‌ی ژین، که‌ دیا‌ره‌ مام‌وستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) به‌پ‌ر‌ت‌یه‌ی ده‌برد، ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) نووسیبویه‌تی: (شیخ نووری کو‌ری شیخ س‌ال‌ح بێجگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئه‌م‌رۆکه‌ له‌ هونه‌ری هه‌لبه‌ستدا پایه‌ بلنده‌، هه‌روه‌ها که‌ ئیستا پیر بووه‌ و له‌ به‌هاری لاوی خو‌یدا ده‌نگ خو‌شیک‌ی بێ وینه‌ بوو، شیعره‌کانی خو‌ی به‌به‌سته‌وه‌ وه‌ شیعری (مه‌وله‌وی) به‌قه‌تار له‌ ئیوارانی به‌هار له‌ ده‌می زه‌رده‌په‌ردا له‌ گو‌ی ئاو و سه‌رچاوه‌کانی که‌نار شار، پروو به‌رووی سه‌ه‌وزه‌ زار، هه‌ر له‌ خو‌ی ئه‌هات، به‌بلبلی

(٤) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٢٠٦

(٥) به‌روانه: گو‌لده‌سته‌ی شو‌عه‌رای هاو‌عه‌سرم، به‌قه‌له‌می عه‌لی که‌مال با‌پیر نا‌غا، چاپی یه‌که‌م، له‌ چاپخانه‌ی (ژیان)‌ی پیره‌مێرد له‌ سلیمانی چاپ کراوه ١٣٥٨ه‌ - ١٩٣٩م. لاپه‌ره (٤٣) هه‌مان بیرو‌را به‌ق‌رتینراوی له‌ لاپه‌ره (٣٦)، له‌ گو‌لده‌سته‌ی شو‌عه‌رای هاو‌عه‌سرم) سالی ١٩٦٩ له‌ چاپخانه‌ی ر‌ا‌ه‌رین له‌ سلیمانی بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌.

کوردستان ناویانگی دهرکرد بوو، بهلام ئیستاکه که گولشنه په شتیه، که لکی بلبلێ نه ماوه پتیه. ههرچهنده ئیمه بیرمان دابووه شیعرێ ئه شاعیرانهی که نه ماون زیندوو بکهینهوه، بهلام ئه ترسین نووسهری ئهم به شه بهم زووانه بمری و کهسیکی تر وهک ئه نه بی که پارچه شیعرێکی «شیخ نووری» مان بی ههله بو بنووسی. له بهر ئهوه ئهوه ههلبهسته یان نووسی (٦).

* ههر ماموستا نهجمه ددین مهلا سه بارهت به شیخ نووری دهلی: محهمه د نووری نهفهندي کورپی شیخ سالحي حاجی شیخ غه نییه و خه لکی سلیمانییه. منه وه ریکی نرخدار و شاعیرێکی عهسری زۆر به رزه، سالی ١٩٢٢م سه رنووسهری رۆژنامه ی (رۆژی کوردستان) بوو که حکوومه تی کوردستان ئیداره ی نه کرد. محهمه د نووری نهفهندي به کوردی و فارسی و تورکی شیعرێ وتوه، دیوانی ئه شعاری چاپ نه کراوه، بیتجه که وهی که له رۆژنامه کانی کوردستاندا په راگهنده چاپ کراوه (٧).

* دیسان ماموستا (نهجمه ددین مهلا) یادی شیخ نووری کردوه تهوه و له نووسینیکی دیکهیدا دهلی: (له ولاته پیتشکه وتوه کاندا که شاعیرێک، یان زانایهک، یان پیتشه وایه کیان بمری، له دوا ی خوی به هه زاران جار دیوانی شیعر و نووسراو و میژووی ژیا نی به وینه ی په نگین چاپ نه کری و په یکه ری بو نه کری وه له پاش به جیما وه کانی له (مۆزه - نه نتیکه خانه) دانه نری... وه هه موو سالتیک لهو رۆژه دا که مردووه کۆبو نه وه یهک نه کری به ناوی یادیه وه، که چی شاعیر و زاناکانی ئیمه که مردن وهک به فری سالی پار نه توینه وه و ناوونیشانیان کۆتر نه بیتته وه. سا مه گه ر دیوانه یه کی وهک من له م حوجره ته نگه دا که نه لیتی گۆره، جار جاره به ده م دهرده وه شیعر و سه رگوزشته یان بنووسیتته وه. له م دوا ییه دا «شیخ نووری» له هونه ری شیعر و نیشتمان په روه ریدا گره و ی له «نامیق که مال» وه «توفیق فیکره ت» ی تورک برده وه. هه روه ها له رۆژی (٢٠) ی کانوونی یه که می ١٩٥٨م کۆچی دوا یی کرد. نووسه رێک له لاپه ره ی گۆڤار و رۆژنامه یه که دا یادیکی نه کرده وه، پارچه شیعرێکی نه نووسی. ئه مجا له بهر ئه مه به پیتوستم زانی وینه که ی له گه ل

(٦) رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره (١٣٨٤) ی سالی (٣٣)، پینجشه مه ١٩٥٨/٣/٦، گۆشه ی شیعر و شاعیره کانه مان. (نهجمه ددین مهلا)، له گه ل بلاو کردنه وه ی شیعرێ بو (یا نه ی سه رکه وتن). وا دیاره بو زانیارییه کانی تریش ماموستا (نهجمه ددین مهلا) پشتی به هاو پتیه تی خوی له گه ل شیخ نووری به ستووه.

(٧) ده ستنوسی سۆزی نیشتمان، ژماره ١١٤٥، سالی ١٩٤٥ نووسراوه ته وه.

نەم پارچە شیعەری بۆجەمە بەرچاوی خۆتەنەوارانی خۆشەویست) (۸).

* بۆ جارتیکی دیکە مامۆستا (نەجمەددین مەلا) دەربارە (شیخ نووری) نووسیوە و دەلتی: (شاعیری شیرین زمان، وە بلبلی چیمەنی نیشتەمان، وە سەرنووسەری پۆژنامە (پۆژی کوردستان) شیخ نووری شیخ سەلح کە لە پۆژی ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ م دوا پۆژی خەزان - پایز کۆچی دوا یی کرد بەم ھۆیە بە پراستی پایە یەکی لە ئەدەبی کوردی وێران کرد و پەمان. بەس شیخ نووری لە تافی خۆیدا مەژگێکی ئەنجوومەن ئارا و پووخواش و ھێمن بوو، ھەمیشە لایەنگری ناشتی و براھەتی و پێکخستەن و بەخۆی ژبوی و خۆبەوونی ناوخۆیی بوو. وە بە وتار و شیعەر بەسۆزەکانی بۆ مافی گەلی کورد سکالای ئەکرد. تەنانت لە (۱۹۲۳/۶/۳) دا جاری سێیەم کە ئینگلیزەکان سلیمانان داگیر کرد، لە نیشتەمانپەرە کانی کورد یە کەم کەس شیخ نووری خستە بەندیخانە وە و تووشی چەرەسەری کرد. شیخ نووری بێجگە لە کوردی، بە تورکی و فارسی شیعری وتووە. شیعەر دلدارییە کانیشی ھەمووی بەسۆزی نیشتەمانە وە (۹).

* ھاوار لە گۆشە شیعەر و شاعیرە کاتمان نووسیوە تی: (لە سەرەتای شەری یە کەمی جیھاندا کە وشە سەرەستی و نازادی لە ناو گەنج و خۆتەنەوارە کانی ئەستەمبۆلدا بلاو ئەبێتە وە ئەستەمبۆلی ئەوساش سەرچاوی کردنە وە خۆتەنەواری و پۆشەبیری بوو بەنسبەت ولاتی کوردەوارییە وە، ھەندێ لە خۆتەنەوارە کانی ئیمەش بەھۆی بوونیانە وە لە تورکیادا یا لە پۆژنامە و گۆڤار و ھەلبەستەکانی کە تاکە تاکە گەشتە کوردستان ھەستی نەتەوا یە تیبی جوولە تیتە کە ویت و قەلەم بە دەستی ئەوسا ئەکە و نە سەودای کیش و وەزن و جۆرە بابەتیکە نوێ لە شیعەر و نووسیندا وەکو لە شیعەرە کانی پیرەمێرد و لە ھەندیکە زیتوێردا دەرئەکەوت، لە پاش ئەمیش عەبدولواھید نووری و نووری شیخ سەلح کە ئەمانە دوا یی لەوانی پێشوو تازە تر و مێشک و بیروباوەر فەریکتر بوون، تەوژمی ھەلبەستە کانیان شۆر شگێتر بوون (۱۰).

* مامۆستا (عەلەددین سەجادی) لە کتیبی (مێژووی ئەدەبی کوردی) دا دەلتی: (شیخ (۸) پۆژنامە (ژین) ی ژمارە (۱۵۱۶)، سالی (۳۵)، (۱۹۶۰/۳/۱۰) و تاریک بەناوونیشانی (یادی شاعیری نەمر: شیخ نووری شیخ سەلح) نووسینی مامۆستا (نەجمەددین مەلا). شیعری (شەو) لەو نووسینەدا بلاو کراوە تەو.

(۹) پڕوانە پۆژنامە (ژین)، ژمارە (۱۵۷۹)، سالی (۳۵) ۱۹۶۰/۱۲/۲۶ و تاریک بەناوونیشانی (یادی شیخ نووری شیخ سەلح)، نووسینی (نەجمەددین مەلا).

(۱۰) پۆژنامە ی برایی، ژمارە (۳۲۲) ی شەمە ۱۹۶۷/۷/۲۷ (شیعەر و شاعیرە کاتمان) نووسینی ھاوار.

نووری ۱۸۹۶-۱۹۵۸ کۆری شیخ سالح له سلیمانی هاتۆته دنیاوه و ههر له ویش کۆچی دواپی کردوه. یه کتیک بووه له شاعیره بهرزهکانی شاری سلیمانی و بهیه کتیک ههره به دهسه لات دانه نرئ له داهینانی پتچکه ی تازه له شیعر دا^(۱۱).

* ره فیک چالاک له باره ی شیخ نووری شیخ سالح دهلتی: وا لیره شدا شیخ نووری شیخ سالح-م هاته وه یاد و به پیتیستی نه زانم که بلتیم شیخ نووری نه مر ته نیا هۆنه ریکی بالا نه بو، به لکو له ریزی یه که مین هۆنه ره تازه کار و باوه پ پیتشکه و تووه کانی کورد بو، پیتش مامۆستا (گۆران) بو له و پیره وه دا، یه که مین هۆنه ره که ئۆیه ریتی داناوه به هۆنراوه و ناوازه وه، یه که مین ناواز دانه ره بۆ زۆریه ی هۆنراوه کانی خۆی. هۆنراوه ی مه لاحم له مه وه دهستی پت کردوه، پیتش نه حمه د به گی ساحیتقیرانی نه مر له سه رده می تازه دا، دهنگ و ناوازی که به شیخ نووری-یه وه بو به ردی نه کرد به ناو... دلداریه ناکامه کی ناسۆره له جهرگی منا و که بۆی گیترا مه وه له شه ویکی دوور دیرتیی زستانا و دوو به دوو له یانه ی فه رمانبه رانی سلیمانی و گۆرانیه که ی (عه زیزی) ی برای بۆ وتم، خۆم پت نه گیرا و منیش گریام و قورم پیتوا:

له وئ دیجله وه کیلی دیده که ی من بوو

به لیتلی و سوور

سکووتی خهسته خانه ت بوو به شینی

عائیلهی ره نجوور

نه مه داخیکه جهرگم کون نه کا تا پۆزی

نه فخی صوور

عه زیزم پۆ، عه زیزم پۆ، عه زیزی نه ونیهالم پۆ^(۱۲)

* پیره میتیدی نه مر بهم چوارینه یه پایه ی (شیخ نووری) ده رده خات و دهلتی:

شوگری خوا نه که م که له (نووری) کوژاوه وه

په شنگی جوانی شیعر و نه ده ب که وته ناوه وه

(۱۱) به روانه کتیبی (میترووی نه ده بی کوردی)، عه لانه ددین سه جادی، چاپی دووم، چاپخانه ی مه عاریف، به عه دا سالی ۱۹۷۱، باخی شاعیران لاپه ره (۶۰).

(۱۲) پۆژنامه ی برایی، ژماره (۱۲) ی پۆژی ۸/۲۴، ۱۹۷۲، ره فیک چالاک: (نه وه ی نه یزانم له باره ی هونه ره وه).

نووری! به نووری نیتوه وه زولمەت لەناو نهچێ
(یارەب) ی! ئەم (ضیا) یه نه بێ قەت به چاوه وه (۱۳)

* رهشید نه جیب-ی هاو پتی شیخ نووری و یه کییک له نوێخوازانی شیعی کوردی
سه بارەت به شیخ نووری دهلی:

ئە ی کیتی بلند پایه، ئە ی شاخی موعه للا
هەر گاه که ئە که ی جهزی نه زه رگاهی جهزیم
بهم به رزی یو بهم سه توه ته ئە ی که ژێ والا
سروه و شنه که ت ده فعی ئە کا نا هو ئە نیم (۱۴)

ل ۲۱

* (شیرکو بیکهس) ی شاعیر له دوا ی خوێندنه وه ی ده ستنوسی (که لاریزان) باری
سه رنجی خۆی ده رباره ی شیعه کان و (شیخ نووری) له شیعی کوردیدا ده ربیره:

لەناو سامالی هونەری جوانا
مرواری شیعر، ئە دره وشیته وه
له کانی بیر و قوولایی گیانا
زهنگی نه مرییت، ئە زرن گیته وه (۱۵)

* ماموستا (شیخ محمەدی خاڵ) ده رباره ی (شیخ نووری) پای وایه که (گۆران و
سه لام و قانیع و شیخ نووری، وه ک گه فعی قه نده هاری وان، به هه موو شت نه بن وه هه رچی
بێن جوانه) (۱۶).

(۱۳) ئەم چوارینه یه به شیوه کی تریش هه یه، وا لێره دا وه ک خۆی ده ینووسینه وه:

خوا ئەو خودایه که له نووری کێژاوه وه
پشکۆی به سۆزی شیعر و ئە ده ب که و ته ناوه وه
نووری! به نووری نیتوه وه تاریکی لاده چێ
نه ورۆزی نیتوه، تازه یی دێنیته ناوه وه

(۱۴) رهشید نه جیب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸ ژیان و به ره مه کانی، ناماده کردنی: ئومید ناشنا، چاپکردنی
ده زگای ناراس، ل ۲۱، ۲۰۰۱.

(۱۵) ئەم چوارینه له (۱۹۶۲/۱۲/۱۳) دا نووسراوه و به ده ستنوس ده ستم که وتوه.

(۱۶) رۆژنامه ی (ژین)، ژماره (۳۴) پێنجشهمه، رێکه وتی ۱۹۷۱/۸/۳ (چاو پێکه وتنتیکی نه ده یی
له گه ل ماموستا (شیخ محمەدی خاڵ)).

* (حسبب قهره داخی) شاعیر دهر باره ی بزووتنه وهی نویتخوازی له سهر دهستی (گۆزان) و (شیخ نووری) دهلتی: (نکولی له وهدا نییه دواي حه زه تهی نالی و هاوړیکانی بو ماوه یه کی درتیز شیعی کوردی به جیما له کاروانی پتگرتوو، نه ویش به هوئی نه و دهر فته ناهه مواران هوه بوو که گه لی کوردی پتدا رویش، به لام دواي دهر که وتنی شیخ نووری شیخ سالح و هه لکه وتنی گۆزانی نه مر، شیعی کوردی پتگه ی نوئی گرت به ر. له م بواره شدا گه لی شاعیری تر به شداری پتخشستی کاروانی شیعی کوردیان کردوه) (۱۷).

* رۆژنامه ی (بیری نوئ) له کورته و تارتیکدا به ناوی (بیره وهی شیخ نووری شیخ سالح) دهلتی: (شیخ نووری شیخ سالح دهنگیکی نوئ و شاعیریکی پتخکه و تنخوازی گه لی کورده و خاوه نی دهر و تیکی دیاره له په پره و کردنی نویتخوازی له نه ده بی کوردا. نه و شاعیره یه که عه بدوللا گۆزانی نه مر به مامووستا و پتخکه شکینی داده نی له جوولانه وهی شیعی و نویتکردنه وهی شیعی کوردیدا) (۱۸).

* رۆژنامه ی بهوا له کورته نووسینتیکیدا به م جوژه پتیز و خوشه ویستی خوئی بهرام بهر به شیخ نووری دهر پیره: (له رۆژی ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ دا شاعیری پتخکه شکینی شیعی نوئی کوردی مامووستا شیخ نووری شیخ سالح له گرده که ی (سه یوان) بوو به میوانی (مسته فا پاشا) و (بتکهس) بهرام بهر پیره میترد یه که به دواي یه که شاعیران و گه و ره پیوان و زانا و دانا به ناواتی تاساوه وه سهر نه نینه وه و داخ و زوخوا و پاش مردن و دواي مردن سهر نه کا.) (۱۹)

* نهژی گۆزان دهلتی: (نه ده بی تازه ی کوردی له سهر دهستی شیخ نووری نه مر دا، یه که م هه نگاوی نه وه بوو، کتیشه عهرووزیه کانی پهت کرده وه و هیجای له فۆلکلۆری کوردیه وه هینایه کایه، نه مه له لایه که وه په سه نایه تییه و له لایه که یشه وه خالی نییه له تاقیقکردنه وهی دهر و بهر) (۲۰).

(۱۷) بهوانه: گۆزاری (کاروان)، ژماره (۴) ی کانوونی دووم ۱۹۸۳ ل ۸۱ چاویتکه وتنی له گه ل (حسبب قهره داخی).

(۱۸) رۆژنامه ی بیری نوئ، ژماره (۲۲۱)، ۱۹۷۶/۱۲/۲۵ و تارتیک به ناوی: (بیره وهی شیخ نووری شیخ سالح).

(۱۹) رۆژنامه ی بهوا، ژماره (۱۷) ی سالی (۱) پتکه وتی ۱۹۶۰/۱۲/۲۴ و تارتیک به ناوی: (بهی یادی دووم ساله ی کۆچی شاعیری پتخکه شکین شیخ نووری شیخ سالح ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸).

(۲۰) گۆزاری بهیان: ژماره (۱۷) ی نیسان و مایسی ۱۹۸۱ و تارتیک به ناوی (شیخ نووری شیخ سالح و چهند بیرو را و سه رنجیکی ره خه گرانه)، نهژی گۆزان.

نمژى گۆران ۷۷ ديسان دهربارهى (شيخ نوورى) و (گۆران) پايه كى دى دهرده پېرى و ده لى: (خۆم له ميانى شيعرى كورديدا، له بهرامبهر دهيان لوتكهى وهك خانى - مهولهوى - حاجى قادر - نالى - سالم - شيخ پەزا - همدى - نهحمده موختار - پيره ميتر - شيخ نوورى - گۆران - بى كهس و دلدارا نه بينم. مه يانيش له م بناره دا نه و نه ده فراوانه كه دهيان لوتكهى تازهى پتيا هه لچى، بۆيه ده لىم: (شيخ نوورى) و (گۆران) دوو لوتكه نه زنجيره شاختى كدا روخسارى تايه تى و كه سيبه كانيان، به هيمى تايه تى و كه سى خوينهر جيا ده كرتنه وه، به پتيا ماوهى ميژووى... (۲۱).

* (كاكهى فەللاح) دهربارهى تازه كرده وى شيعرى كوردى دهنووسى و چهند شتيك ده ستنيشان ده كات به لاي منه وه له ده ستنيشان كرده كهيدا نيشانى پتياكه و تا پادهيه كى زۆر قسه كهى جيتى خۆى ده كاته وه، له بۆچونه كهيدا ده لى: (پيتش نه م جموجوله نه ده بيبه) واته جموجولى نه ده بى تازه) شيعرى كوردى له بۆتهى شيعرى كلاسيكىدا قال بوو بوو، كيتشى عهرووز و قالبى غه زهل و قه سبه و روباعيات و تاك و موعه ما و لاوانده وه و پيا هه لدان و داشۆرين و با به تى ناينى و ته رجيع به ند (خه يالبازى و وشه كارى) (۲۲)

(۲۱) هه مان سه رچاوهى پيشوول ۷۳

(۲۲) راسته وهك كاكهى فەللاح بۆى چوه (كيتشى عهرووز و پيا هه لدان و داشۆرين و با به تى ناينى و ته رجيع به ند) سيمى شيعرى كلاسيكى بوون، به لام له مه سه لهى (خه يالبازى) و (وشه كارى) به كه دا له گه ليدا نيم، چونكه مه سه لهى (خه يال) ره گه زىكى سه ره كى هه موو دا هيتان و خولقاندن كيه. جگه له وهش (خه يال) له بهزووته وى شيعرى تازه به لاوه نه راوه و سيمايه ك نيبه به هۆيه و شيعرى كلاسيكى پى بناسرته وه، به لكو له شيعرى تازه شدا (خه يال) ده ورتكى بالاى هه بووه له تيكه ل كردنى به واقيع و ده وه مه ند كردنى واقيعه كه به هۆيه وه. رهنگه مه به ستى (مواله غه) = پى لى هه لپرين) بى كه نه مه سيفه تيكه زياتر له شيعرى كلاسيكىدا به دى ده كرى نهك (خه يالبازى). (وشه كارى) يش سيفه تيك نيبه ته نيا به سه ر شيعرى كلاسيكىدا برى بى، چونكه وهك چۆن له لاي شاعيرى كى گه وه ره زمانزانى وهك (نالى) وشه كارى ده بينين، هه ر به م جۆره له لاي شاعيرى كى نه مۆكه ش وشه كارى هه يه. هه ز ناكه م خوينهر وا تيبگا (وشه كارى) سيفه تيكى خراپه له شيعردا، چونكه وشه كارى سه وا كرده له گه ل گيانى وشه و توپ هه لدانه بۆ گرتنى سيبه رى وشه و نه تيبه كانى. وشه كارى له لاي (نالى) زه خره فه نه بووه، كه زوبدهى شيعرى كلاسيكى كورد بيه. له شيعرى تازه شدا وشه كارى نه رى هه موو شاعيرى كى دا هينه ره. پتوبسته به بينيتى كى تازه وه به دواى نه و وشه يه دا به گه رى و ته عبير له ديدگاي نه و بكات، كه (خه يال) ليتواليا وه له تيروانين - رۆيه، بۆيه به دواى نه و وشه يه دا ده گه رى كه پى به پرى هه ست و هه لچوون و ئيقاعى ناوه وه و ده ره وه و =

ھەر بەیتى واتاھەك و جۈنەھەك يەك جۆر دەرپرېن و كەرەستەي تېكرا چوون يەك و
 زۆرتەر بەقەد و بالاي ياراو تېگەشتى گران و بەكارھېتئانى لق و پەلەكانى بەلاغە و ھتد...
 سىماي يەكگرتووي شيعرى كلاسيكى بوون... بىن گومان پېتەشە واپايى وەك (ئالى ۱۷۹۷ -
 ۱۸۵۵) و (سالام ۱۸۰۰ - ۱۸۶۶) و (مەھسۇ ۱۸۳۰ - ۱۹۰۴) و (كوردى
 ۱۸۰۹ - ۱۸۴۹) مامۇستايانى ديار و ليھاتووي ئەو قوتابخانە كلاسيكىيە دەورى
 بابان بوون و ئەركى خۇيان بەجى گەياند و بىنچىنەي نووسىنى شيعر بەو لەھجەيەيان
 بەرزكردەھە. ئەدەبىش كە شيعر لەو دەمەدا بەرزترىن لقى ديار و بەدەرەھەي بوو، وەك ھەر
 روالەتتىكى تىرى ژيان، ھەمىشە لە پېشكەوتن و جۈولە و گۆران دايە، جا بەو پېتەش كە
 ئەدەب و سەرجم ژيانى رۆشنىرى ھەر نەتەو و مىللەتتىك، رەنگدانەھەي بارى نابورى
 و كۆمەلايەتتى و سىياسىيە و ئەمانەش ھەمىشە لە پېشكەوتن و گۆراندان. ئەو سەردەمە
 لاڧاوى شەرى يەكەمى جىھان تازە نىشتىبوو، دەنگى چەند دەولەتتىكى گەرەك كپ كرا
 بوو، زۆر پەيوەندى نىوان دەولەتان گۆرا بوو. لە رۆژھەلاتى ناوہ راستىشدا راپەرىنى
 تازەي نەتەوايەتتى توركەكان و بارى ئەدەبى سەردەميان لە ژىر زەبرى رۆژئاوادا لە
 شەپۇلدانا بوو، بارى سىياسى و كۆمەلايەتتى ئەم سەردەمەي كوردىش، لە ساىيە
 راپەرىنەكانى شىخ مەحمود و ناكۆكيەكانى نىوان ئىنگىلىزەكان و توركەكان و سىياسەتتى
 بەناو بۆ ئازادى و سەرىخوئى و بەناوہرۆك بۆ دەست بەسەرداگرتن و چەوساندەھە
 لەلايەن داگىركەرە ئىنگىلىزەكانەھە. بەئى لە گەرمەي ئەو دارو بارە تازانەدا رۆشنىرە
 ھونەرمەندەكانى ئەو سەردەمەي كورد لە كوردستانى عىراقدا، كە ھەر يەكەيان لە راست
 خۇيەھە خاوەن سەرمایەيەكى ئەدەبى پتەو بوو، تاسە و تامەرزوى بەھرە و سەلىقە و چىژى
 ھونەرىيان بەو چەشنە شيعرە كلاسيكىانە نەدەشكا و بەدل تىنوو شىوہ و ناوہرۆكىتىكى
 سەردەم بوون، تا ئەو بوو وەك ھەوتەوانەيەك چەند شاعىرىتىكى بەھرەدار لەسەر ئەو
 پىيازى سەردەمە يەك كەوتن لە پىگاي:

=تېروانىنەكانى بېت. وشەيەك بى پى بى لە (ئىما) و ناھەنگ و سەرلەنوئ بېتەقتىتەھە بەرووي
 وشە دراوسىتىكانى خۇي. يەككىك لە ئەركەكانى داھىنەر چ سەر بەرپىيازى كلاسيكى بېت، چ سەر
 بەرپىيازىتىكى تر بېت، تازەكردنەھەي زمانى نەتەوہە، تەنيا شاعىرى زمانزان و بەتوانست و دەسلەت
 دەتوانتى يارى بە وشە بكات. شاعىرى كۆلەوار و داماوى دەستى وشە ناتوانى زەفەر بەوشە ببات بۆ
 تېروانىنەكانى خۇي وشەي گونجاو ھەلژىرتى. ئەوانەش كە بەزۆر خۇيان بەسەر شيعردا ساغ كرددوئەھە
 سەوا لەگەل تىكىلى وشە دەكەن، بۆيە شيعرەكانيان زو دەمرن و ناتوانن خۇيان بەپتوہ راپگرن.

۱- زانین و ههزم کردنی ته‌واوی به‌رهه‌می کلاسیکی پیش‌خویان.

۲- زانینی زمانی فارسی و به تاییه‌تی بۆ ئەو هه‌نگاوه‌ گه‌وره‌یه‌ زمانی تورکی، که‌وته‌ سەر ئەو خولیا‌یه‌ی که‌ بین بێتێن به‌سه‌رچاوه‌ی ئەده‌بی سه‌رده‌می تورکه‌گانه‌وه‌، ئێنجا هه‌ر شاعیری، به‌پێی به‌هره‌ و توانا و باری ژبانی خۆی و پهلێ پۆشنبیری و ناماده‌بوونی که‌وته‌ به‌ره‌م داھێنان. له‌و سه‌رده‌مه‌دا (هه‌نگاوی یه‌که‌م له‌و باره‌یه‌وه‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی شیعی نۆتی تورکی بوو) (۲۳) شیخ نووری کو‌ری شیخ صالح-یش، له‌به‌رنه‌وه‌ی به‌ته‌مه‌ن له‌ (گۆزان) گه‌وره‌تر و له‌گه‌ڵ باری ژبانی پۆژنامه‌گه‌ری ئەو پۆژگاره‌ی کوردیشدا په‌یوه‌ندی پاسته‌وخۆ و له‌باری به‌پۆژنامه‌وه‌ هه‌بوو، به‌ره‌مه‌گانی زۆرتر بلاو کردوه‌ و ناوه‌وه‌ا ئەده‌بییه‌که‌یشی سازگارتر بوو، بۆیه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌نگاوی یه‌که‌می گۆپن و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چوون به‌ره‌و شیعی تورکه‌کان زیاتر به‌کنه‌ و ته‌قه‌لای ئەده‌بی شیخ نووری ده‌درێته‌وه‌ قه‌لەم و ئەو ده‌رکه‌وتووتر ده‌بینرا له‌ حه‌وته‌وانه‌که‌.

ھەر چۆنیک بێت، ئەو دەستە لاوە بە ھەرداھە توانییان لە ژێر زەبری شیعەری نوێی
 تورکیدا چەند گۆرمیک خوێنی تازەکردنەو لە پووی کێش و دەربەین و واتا و ھەست و
 بێر و وشە کوردییەو بە ھەماری ساردوسپەکانی شیعەری کوردیی بێخەش و گەرمایی
 جوولە و داھێنان و گۆران و پێشکەوتنی بەدەنێ. (٢٤).

* ماموستا (محهمهده رهسول هوار) له کتیبی (پیره میړدی نه مر) دا ده رباره ی (شیخ نوروی شیخ صالح) پای خوی بهم جوړه ده رپړوه و ده لئ: (شیخ نوروی شیخ صالح بیه کیک له پتیشه وای بوژنه کانی رو ماننیک کی کورد نه ژمیردری که به هو ی هه لبه سته کانیوه چ له ناوه روک و چ له شیوه دا شوړشیک کی ناوه ته ووه و ده رگایه کی تایبه تی کردو ته ووه بوژنای نه و سه رده مه.) (۲۵)

* له کتیبی (باخچه‌ی شاعیران) ده‌رباره‌ی شیخ نوروی نووسیویانه: (شیخ نوروی به‌یه‌کیتک له بویره پیتشک‌وتوو تازه‌که‌روه‌کان (مجدد) له نه‌ده‌بی کوردیدا نه‌مه‌یردری و خاوه‌نی قوتا‌بخانه‌ی هه‌لبه‌ستی نو‌پیه‌و نه‌و ږیگه‌یه‌ی نه‌م شکاندی، ته‌نانه‌ت گۆزان و

(۲۳) نهم رایه، رای ماموستا (ره‌فیک حیلمی) یه‌و له شوینی خویدا موناقه‌شهم کردووه.

(٢٤) پروانه کتیبی: کاروانی شیعی نوبی کوردی، کاکه‌ی فهللاح، بهرگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کتوبی زانیاری کورد، به‌غدا ١٩٧٨، ل ٢٧-٢٨-٢٩

(٢٥) پیرہ میتردی نہ مر: نووسینی محمد رھسوول (ھاوار)، چاپخانہی (العانی)، بەغدا، ١٩٧٠

ل ۱۴ پراویزه کی.

هه‌موو بوژێه لاوه‌کانی تر له‌سه‌ری نه‌پۆن... (٢٦) ئینجا له‌ شوێنێکی دیکه‌دا ده‌لێن: (گۆزان به‌شوێن پێنوو سی شیخ نووریدا رۆزێستوو نه‌و قوتابخانه‌ی هه‌لبه‌ستی نوێی له‌ وێژێ کوردیدا دامه‌زراند، هه‌لبه‌ستی تازه‌ی کرده‌ باو. ئهم پهره‌ی پێ دا و گه‌شه‌ی پێ کرد. له‌ هه‌موو پروژیکه‌وه‌ قاپی هه‌لبه‌ستی نوێی له‌ وێژێ کوردی کرده‌وه‌ و هانی بوژێه لاوه‌کانی دا که‌ په‌په‌ره‌ی بگهن. که‌واته‌ نه‌توانین ب‌لێین که‌ وێژێ کوردی بۆ یه‌که‌م جار قه‌رزاری شیخ نووری و دوا‌ی نه‌و هی گۆزانه‌ که‌ شیوه‌ی هه‌لبه‌ستی نوێی پێ به‌خشی) (٢٧).

* مامۆستا په‌مزی مه‌لامارف ده‌رباره‌ی شیخ نووری ده‌لێ:

ئه‌ی خۆشه‌ویستی قه‌ومی جه‌فاکێشی ده‌س به‌سه‌ر
وه‌ی نووری چاوی کوردی سیاپ‌پۆژی ده‌ربه‌ده‌ر
ئه‌ی بولبولی به‌شه‌وه‌که‌تی باخی سوخه‌ن وه‌ری
وه‌ی گولبونی به‌زینه‌تی گولزاری زێب و فه‌ر
ئه‌ی شاعیری به‌قودره‌تی مه‌یدانی نه‌زم و نه‌سر
وه‌ی کاتبی به‌هه‌یه‌ستی سه‌رکۆرسی هونه‌ر (٢٨)

* مامۆستا (عه‌لاه‌ددین سه‌جادی) دیسانه‌وه‌ ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) ده‌لێ: (شیخ نووری کورێ شیخ سال‌حی کورێ شیخ غه‌نی-یه، له‌ شاری سلێمانی هاتۆته‌ دنیاوه‌، نه‌توانی‌ بوتری، نه‌و پێبازی تازه‌ی هه‌تایه‌ ناو نه‌ده‌بی زمانی کوردی-یه‌وه‌، فیکری به‌رز و ورد بوو، زه‌ینێکی قوولی بووه‌، ئێمه‌ کارمان به‌وه‌وه‌ نیه‌یه‌ که‌ چه‌وسانه‌وه‌ی پۆزگار نه‌یه‌شتوو له‌سه‌ر هۆنه‌ری - وه‌کو هۆنه‌ره‌کانی تر - ب‌روا. مه‌به‌سته‌که‌ی ئێمه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ره‌مه‌ی شیخ نووری له‌ناو ده‌قی نه‌ده‌بی هۆنراوه‌ی کوردیدا شوێنێک لهم سه‌رده‌مه‌ بۆ خۆی ته‌رخان نه‌کا) دیسانه‌وه‌ ده‌لێ: (لهم سه‌رده‌مه‌ی دوا‌یه‌دا له‌ناو هۆنه‌رانی کورددا پێبازیکی تازه‌ی په‌یدا کردبوو که‌ پێبازیکی نوێ بوو، نوێ بوو له‌ بی‌ر و نه‌ندێشه‌دا، له‌ کێش و سه‌روادا، نه‌مانه‌ بوون به‌قوتابی قوتابخانه‌یه‌ک که‌ ئهم قوتابخانه‌یه‌ شوێنێکی خسته‌ ناو

(٢٦) باخچه‌ی شاعیران، عه‌بدولعه‌زیم ماوه‌تی، عه‌بدولقادر سال‌ح، چاپخانه‌ی ژین، سلێمانی سالی ١٩٧٠ ل ١٠١.

(٢٧) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ١٠٤.

(٢٨) پۆزنامه‌ی (ژین) ی‌ژماره‌ (٥٦) ی‌سالی (١٥)، (١٧) ی‌کانوونی یه‌که‌م ١٩٤١، بۆ هه‌وار و چه‌سه‌ب حاڵی شیخ نووری، محممه‌د په‌مزی.

گیتی ئەدەبى كوردىيەو، يەككەك لەو قوتابىيە زىرەكانە شىخ نوورى خاوەنى پارچەى خوتراو بوو، (٢٩) بەلكو پىشەنگى ئەو كاروانە بوو) پاشان لەسەر قسەكانى بەردەوام دەبى و دەلتى: (جا ئەم گۆرانە كە شىخ نوورى هێنايە ناو، ئايا هەر لە پۆتەى دلتى خۆيا قالى كوردبێتەو؟ يا بۆنى هەناسەى «نامق كمال» و «توفىق فىكرەت»ى (٣٠) كوردبى؟ ئەو توانى پىيازىكى نوێ لەناو ئەدەبى كوردیدا دیارى بكات).

* (د. مەرف خەزەندار) شىخ دەربارەى شىخ نوورى بەو جوړە پاي خۆى دەريپو: (لە پهلەى دووهدا ئەو كەو تەنيا ناوەرۆك، بەلكو روخسارىش گۆرانى بەسەردا هاتو، بەتاييەتى زمانى شيعەر. شيعەرەكانى ئەو لای ئەم ماوێه گۆران و بىكەس و دلدار و شىخ نوورى شىخ سالت و هى تر نمونەى شيعرى ئەم سەردەمەن لەگۆرانى ئەدەبى كوردى) (٣١).

لە بارەى ماوێ پۆمانتيكىش پاي وایە: (پێرەوى پۆمانتيكى لە پاش جەنگى جيهانى يەكەم لەژێر تەئسىرى پۆمانتيكى ئەوروپا و لە پتى پۆمانتيكەكانى توركەو لە ئەدەبى كوردیدا پەيدا بوو، لە ناوەرەستى چلەكان تا سەرەتای شەستەكان توانى لە قالبدا تا پادەيك بەي و خۆى بگرێ. دامەزێنەرانی ئەم پێرەو شاعیرە ناودارەكانى وەكو پیرەمێرد و بىكەس و گۆران و سەلام و نوورى شىخ سالت و دلدار و هى تریون. بەلام لە بەرھەمى ئەمانە پۆمانتیزم وەكو مەبەستىك بوو لە مەبەستەكانى شيعریان و هەموو بەرھەمیانى داگیر نەكردبوو) (٣٢).

* مامۆستا (كامەران موكرى) دەربارەى نوێكردنەو كەى شىخ نوورى نووسىو: (بەلای منوێه مامۆستا شىخ نوورى شىخ سالت مامۆستای ماوێ گۆزانەوێه (فترة الانتقال) لە ھۆنراوێ كوردیدا، لە كۆنەو بۆ نوێ... وە كە ئەلیم نوێ، يان كات و سەرەتای دەرکەوتنى ھۆنراوێ (نوێ) مەرامم دەورو بەرى كۆتايى شەرى جيهانگيرى يەكەمە. لە كاتىكدا كە ھۆنراوێ كوردى لە كۆتى (شپۆ و ھەستى كۆنا) بوو، ئەو و مامۆستا گۆران شۆپشيكى قولىان لە ھۆنراوێ كوردیدا بەرپا كرد. ئەگەرچى زۆر كەسيش ئەم شۆپشەى بەلاو

(٢٩) مەبەستى ئەو شيعرەيە كە بۆ كۆچى دواى شىخ مەحمودى نەمرى وتو.

(٣٠) بروانە دەقەكانى ئەدەبى كوردى، عەلاتەددين سەجادی، لە چاپكراوێه كۆپى زانیارى كورد،

چاپخانەى كۆپى زانیارى كورد، ١٩٧٨، بەغدا ١٠٥-١٠٦-١٠٧-١٠٨

(٣١) بروانە: د. مەرف خەزەندار، لە بابەت مێژووى ئەدەبى كوردى تازەو، مۆسكۆ، ١٩٦٧ (بەزمانى

پرووسى). خۆى بۆى كردم بەكوردى. ٩٦

(٣٢) ھەمان سەرچاوەى پيشوو ١٤٧

(یاخیب و نیتکی ناپهوا بو) دهربارهی هۆنراوهی کوردی، بهلام له ئه نجاما به تاییه تی لهم سالانه ی دوا ییدا دهرکهوت که شۆرشیک بوو پر به پری (واقع و پیتوستی) له گه ل هه موو که موکو پیه کیشا. (۳۳) پاشان ده لتی: (به لتی مامۆستا شیخ نووری شۆرشیک گه وری به ریا کرد یان به وردی بلتین سه رکرده یه تی شۆرشیک ئه ده بی کرد له گه ل مامۆستا گۆران و نووسه ر و شاعیره نو ی که ره و هکانی ترا... (۳۴).

* مامۆستا (۱. ب. هه وری) دهرباره ی شیخ نووری ده لتی: (جاری له پێش هه موو شتیکدا ره وشت و خو و هه لسان و رابواردنی له ژياندا به قه ده به رزی شیعه رکانی جوان و به رز و بی له که و په له بووه. هه رگیز خۆی به هۆنراوه کانییه وه هه ل نه کیشا وه و بۆ سوودی تاییه تی خۆی و ناوبانگ بلاقبوونه وه به کاری نه هیتا و. ریا و دوو پرووی لی نه بینراوه، بۆ پاره و ده سکه و ت فرمانی ناپه وای نه کردووه و گوشتار و هۆنراوه ی نه وتووه، ئه و هه ر له به ر شیعه ر شیعی وتووه. له سه ر هیتیک راس ت له خۆشی و ناخۆشی و بوون و نه بوون و هات و نه هاتدا و، له ته نگانه و فره حیدا، له تاریکی و پروناکیدا هه ر له گه ل میلله تی کوردا بووه، به گریانیا ن گریا وه و به خۆشییا ن پیکه نیوه و، هه وینی مه یینی شیعی شیخ نووری به ره وه وندی نه ته وای کورد بووه، بۆیه هه موو هۆنراوه کانی له هه ر باب ته یکه وه بیت به رامبه ر به کورد له سۆزیک دلسۆزانه به دوور نییه و خۆی و نیشا ن ئه دات که غه مخواری نه ته وه که ی خۆیه تی. شیخ نووری یه کیکه له و هۆنراوه ی که به ردی بنچینه ی گۆرانی هۆنراوه ی کوردییا ن دانا وه به ره و پێش پالتیا ن پتیه نا وه، به هۆنراوه له ده روازه ی هه موو گۆشه یه کی ژیا نی دا وه، به رامبه ر به ئازادی ئافره ت بیرو رای سه ره ستانه ی زۆر به رز و باش نیشا ن دا وه، هه رچه نه ده هۆنراوه کانی شیخ نووری چاپ نه کرا وه له گه ل ئه وه شدا، چونکه به راستی شیعه رن و خۆشی پیا ویک ی ره وشت و خو و به رز بووه، به ره نگیک بلاقبوونه ته وه مه گه ر به ده گمه ن نه گینا خۆنده وار نییه شیعی ئه و ی له به ر نه بیت، که ئه مه ش جوانترین گرنگترین به له گیه بۆ ئه مه نه ی له پێشه وه و تمان له باب ته شیخ نووری-یه وه) (۳۵).

(۳۳) به وانه: هۆنراوه ی نووری شیخ سالح، چاپخانه ی کامه ران، ۱۹۵۸، سلیمانی، پێشه کییه که ی له نووسینی کامه ران موکری ل ۳.

(۳۴) هه مان سه رچا وه ی پێشو و ل ۴

(۳۵) به وانه: پۆژنامه ی (ژین) ی ژماره (۳) ی سالی (۱). پۆژی پێنج شه مه، ریکه وتی ۱۹۷۰/۱۲/۲۸، ۱. ب. هه وری.

(*) تیبینی: زۆر نووسینی تر هه ن دهرباره ی شیخ نووری نووسرا و، به لام یان زانیاری نو ییا ن تیدا نه بوو، یان ته نیا ئاماژه ن بۆیه پشتگو یتم خست، ئیمه ش دیارترینی ئه و نووسینه مان وه رگرتو وه.

شيعره وەرگيرد راوه كان

مذقہ (۱)

شیعری: عہدِ ولہق حامید (۲)

هاوار من چیبکهم، نه جی ما، نه یار
 هه ر دل مایه وه، پر دهر د و نازار
 نیستا لیره بو، له دهستم بهربوو
 له نه زله وه، هات بو نه بهد چوو
 رویشتم نوم، جی هیتشت له خاكا
 له گزوی تاریک، تنگ و غه مناكا
 لهو نه نیسه ی دل، ئاساری نه ما
 له (به پرووت) غهیری، مه زاری نه ما
 کویتی بو بگه پریم، نهو دلپو بایه
 له کتی بهرسم، نهو بی نه وایه
 ناخو روچی وا، به کام هه رده وه
 وا منی خسته، نیس و دهرده وه
 نه لێن واز بێنه، لهو ئاشنایه (۳)
 رویشت و جیگای داری به قایه

(۱) (مه‌قبرای مه‌شهووری شاعیری تورکی بدناوبانگ (عبدولحَق حامید) که به (۳۹) زیان ترجمه‌مه کراوه، منیش به‌عزِ یکم ده‌ست که‌وت که (عده‌رب فه‌می) به‌عده‌ربی به‌نه‌ئر ترجمه‌می کردوه و به‌کوردی و به‌نه‌زم ترجمه‌مم کرد - شیخ نووری شیخ صالح - .

(۲) عەبدولھەق ھامید: (۱۸۵۳-۱۹۳۷) لە ئەستەمبۆل لە دایک بووە و ھەر لە وێش کۆچی دوایکردووە. شاعیر و نووسەر و سیاسیی تورکی ناودارە، لە بنەماتە یەکێکی ناواری زانست و ئەدەبە. شیعەرەکانی پۆمانتیکیانە و شتووی تازە وەرگرتووە. یەکێکە لەو شاعیرانەی کە بەشدارییان لە تازە کردنەوەی ئەدەبی تورکیدا کردووە. بەناوبانگترین شیعری ئەو مائەمنامە پۆمانتیکیانە یە کە بەناوی «مەقبەر» بۆ نائەمی خێزانی وتووە. ئەم بەرھەمە لە مائەمنامە گەرنەگەکانی ئەدەبی جیھانیی دەرئەستێردی. بەرھەمی «مەقبەر = مقبر» لەلایەن فەھمی عەرەب ناغاوە لە تورکییەو گۆڕبویەتییە سەر عەرەبی و لە بەغدا لە ساڵی ۱۹۵۳ دا بڵاوکراوەتەوە.

(۳) پیوسته له کاتې خوښندنه وه دا دان به (ناشنا) دا بنرې، نه گینا له نگ ده بې.

ئەمە راستىيەكە، لە خەيال جىايە
 چاۋ چۆن بېيىنى، ئەم مەجەرايە
 لەپىر ۋا گۆرۈ، ۋەزە ۋ ئەحوالەم
 تەجەمۇل ناكە، فەكر ۋ خەيالەم
 شەتەك ئەيىنەم، لە مەزار ئەچى
 كە ورد ئەروانەم، ھەر لەيار ئەچى
 شەوانەم ئەروا، بەئازار ۋ غەم
 پۇژان زىاد ئەكا، سەرمایەى ماتەم
 لە زورىەى خەفەت، زۆرى مەلالەم
 ۋا ديارە زوۋ بى، پۇژى زەۋالەم

فاقمە! لە مەزار، سەرى دەربىنە
 پەنگى جارانت، تۆزى بنوینە
 لىم مەشارەۋە، گەۋھەرى پازت
 پۇچ چاۋەرۋانە، بۆ غەمزە ۋ نازت
 ۋەك غونچەى بەھار، ۋەرە پىكەنەن
 تىمار كە ئىش ۋ ئازارى برىن
 پىكەنەن تىكەل، نىۋ نىگەى چاۋ كە
 ئاخىرى ژيانەم، بەۋە تەۋاۋ كە
 ياران! ئەم جىيە، ناشى مەقبەر بى
 ناشى ئەم چالە، يانەى دولبەر بى
 يا بۆ تەجرەبە، يا بۆ حىلەيە
 نەخىر بۆ مەرگى مەن ۋەسىلەيە
 بېروانە كە چۆن، بە بايەكى سەرد
 ئەۋ ۋوۋمەتەى بوۋ، بە كارەباى زەرد
 لە بەختى پەشم، ھەزار لەعنەت بى
 پىشەم تا مەخشەر، ئاھو ھەسرەت بى

خودا موعجيزهت، بۆ من عه يان كه
 به گه وره يي خۆت، من ئيمتihan كه
 ببينم هه لبي، ئه و مانگه له خاك
 له خاك سهر دهركا، شوعله ي نووري پاك
 مه بهس له ژيان، چيه به يان كه
 دواړۆي ئينسان بۆ من عه يان كه
 يا فگرم بۆ لاي پۆحي بنيـره
 يا پۆحي منيش، به خاك بسپـيره
 خه م دلي گرتم، له دهس چوو چاره
 له وه ته ن دوور و زار و ناواره
 له غـوريه ته دا، به ئالامـه وه
 به ئامالي ئه و، هه روا مامـه وه
 له ئوفقم ئه و مه ه، پوخساره پۆي
 پوه و تاريكي و، ناواره پۆي
 پرويم دي به لام، وهك زولمهت پاره
 مه تله عي فه جري، بوو به ستاره
 پرويم دي له ناو، مه وجهي تورابا
 گه رام زۆر گه رام، له ناو كيتابا
 وهكو خه و هاته، بهرچاوم له دوور
 ناتوانم بلـيم، گۆري پر له نوور
 نه م سفره چيه، له حيسابايه
 نه رقام بۆي له ناو، ئينقيـلابايه
 هيچه و خاوه ني، وجووده يا خۆ
 قه برتـكه له ناو (اضطراب)ايه

هه ر بيديايه، سـپي يا سـياه
 جوان و ناشيرين، لتي ئه كرد ئيكراه

مهیلی سهیران و سه‌حرای نه‌ما بوو
 ناره‌زووی دهشت و چپای نه‌ما بوو
 پټ‌بواری پټ‌گای، شاری عه‌ده‌م بوو
 خولپای نه‌مانی، لا‌خا‌تر جه‌م بوو
 هیلاک بوو له‌ناو، په‌نجه‌ی وه‌ره‌مدا
 له‌لای من‌دایم، خه‌نده‌ی له‌ده‌مدا
 ساتیکې دووریم، له‌سوحبه‌تی‌ئو
 زوخاوی دل‌بوو، له‌حه‌سره‌تی‌ئو
 فی‌راقی‌ئو‌م، نه‌بوو ته‌ئه‌ممول
 که‌چی تا‌ئه‌به‌د، ک‌ردم ته‌حه‌ممول
 مایه‌وه‌گیانم، به‌عیلله‌ته‌وه
 زه‌بوون و زامار، به‌حه‌سره‌ته‌وه
 نه‌یزانی‌چونه، عه‌زایی‌قه‌برم
 بی‌دیایه‌حالم، له‌جه‌ننه‌ته‌وه
 یاری‌بوو به‌بی، دوژمن و په‌قیب
 بو‌نازاری‌دل، ده‌رمان و ته‌بیب
 هه‌رچه‌ند نه‌ماوه، عیلاج‌لای‌ئو
 به‌لام تا‌ئه‌مرم، نی‌حتیاج‌به‌و
 بوچ‌وا‌ئه‌نی‌ژری، لی‌ره‌غه‌ریبان؟
 غه‌ریبان‌ئه‌بی، وا‌بی‌نه‌سی‌بیان؟
 کاشکی‌پټش‌ئو‌بوو‌مایه‌به‌خاک
 نه‌مدیایه‌بنوی، له‌خاکا‌غه‌مناک
 تا‌ئه‌هات‌په‌نگی، زه‌رد‌وه‌ک‌کاره‌با
 نه‌د‌ره‌وشایه‌وه، وه‌ک‌پوژ‌له‌سه‌ما
 به‌دایم‌ژیانی‌پر‌له‌خه‌ته‌ر‌بوو
 شه‌و و پوژ، دلی‌پر‌له‌که‌ده‌ر‌بوو
 نازاری‌دله‌ی، زار و زامــــاری

لی نه شاردمهوه، به خهندهی زاری
 له پروی عاله‌ما، دايم شادان بوو
 وه‌کی ترچاوی، که‌یلی گریان بوو
 نه‌ک بو من بیتی، به‌ده‌ردی کاری
 سکا‌لام نه‌بیست، له ده‌ست نازاری
 به‌م حاله‌ی دلم، مات و مه‌حزوون بوو
 به‌م وه‌زعه‌ی پو‌حم، زار و مه‌فتوون بوو
 مه‌قبره‌ر دوا پو‌ژی، هه‌موو ئینسانه
 نه‌مه‌ش نه‌سراری، زاتی یه‌زدانه
 بیه‌وئ مه‌یلی، خه‌و‌کا نووری پاک
 نه‌ییا نه‌یخاته، دوو‌تویی نه‌ختی خاک
 نه‌مه‌ راس‌تییه‌کی، خو‌ش و حه‌زینه
 ش‌تیکی راس‌تی پر له یه‌قینه
 به‌ده‌خت و مه‌سعوود، که‌ دانراوه
 نه‌وه‌یه به‌ تو، په‌وا بین‌راوه
 نه‌و نه‌خته خو‌له‌ی، سه‌ر نه‌و مه‌زاره
 له‌گه‌ل ییده‌نگی، شه‌و‌گار که‌ یاره
 بیتو‌تی‌په‌ر یم، به‌ لایا جاری
 فرم‌یسکی خو‌تیم، له‌چاو نه‌باری
 بو‌ ته‌سه‌للای دل، له‌ دهره‌ و ه‌یجران
 چاره‌یه نییه‌ به‌ غه‌یری گریان
 که‌ له‌و سه‌ر قه‌بره‌ی، نه‌گه‌ریمه‌وه
 لام وایه له‌گه‌ل، نه‌وا دیمه‌وه
 هه‌ر گه‌یمه‌ مالئ، ک‌تیب‌ دانه‌نیم
 هه‌یوان و ژووری، له‌ دوا نه‌گه‌ریم
 له‌ تاو مه‌رگی نه‌و، بیرو خه‌یالم
 نه‌گری و نام‌ینئ، عه‌قل و که‌مالم

جیهانم له بهر، چاو و ټیران نه بڼی
 گورستان له لام، ناوهدان نه بڼی
 خـودا بمکوژی، له دواى نه و یاره
 زینده گیم له لا، وهک ژه هری ماره
 دات به سر شاغا، که ولى موسیبه ت
 لیت کردمه دوژمن، خوشی و مه سه پرته
 تو مه خلوقی خوت، دیاره خوش ناوی
 نه گینا دونیا، چیه به تاوی
 ویتل و سه رگه ردان، به شارانه وه
 زار و ناتسه وان، به هه ردانه وه
 وهک مه جنوون چوئل و چپام گرته بهر
 به لام نایبینم، تا روژی مه حشر
 دیاره نه مانه، بڼی ئیحتیماله
 دلته پر زوخاو، دوور له مه جاله
 موسته قبل هه رچه ند، مه جهروله نه ما
 ویجدان بو به قا، هه ر ئیما نه کا
 نه ماوه هه رچه ند، وهک جارن حالى
 به لام نه زانم، نیییه زه والی
 دونیا تا ئاخر، بو کهس نه ماوه
 هیشتا شتی واش، قهت پرووی نه داوه
 بروانه گه ردوون، روچی ره وانم
 نایه لى بزیم، دهردی گــــرانم
 مه پرسن چیه، تم دهرد و ئاهه
 به پرسن کییه، نه و بیگونه اهه
 هه تیویى نسیب، کـردبوو یه زدان
 مه حرووم له باوک و دایکی بڼی تاوان

عومری له دهوړی، بیست و شه‌شا بوو
 منالی مهرگی، له باوه‌شا بوو
 پړویی و هه‌تیوی، جی هیشت به سرما
 بهرگی ماته‌می، زوو کرد به بهرما
 نه‌گه‌پټم له دووی، بی‌تین، بی هیوا
 وهک سیبهری دواي، پړوکه بی‌ئاوا
 مه‌جهول نه‌میتنی، نه‌تیجی‌ی کار
 یا خه‌وه یا خود، خه‌یالی بیدار
 له تاریکیدا، بی یار و هه‌مده‌م
 یاریش به‌نه‌غیار، نه‌مداته قه‌لم
 بۆ به‌م باره‌وه، خوم گران سهر‌که‌م؟
 به‌م حه‌قیقه‌ته، بۆچی باوه‌پ‌که‌م؟
 که من بزائم، نه‌مه مه‌حاله
 بۆچی من بگریم، له ده‌س نه‌م حاله؟
 به‌ده‌رد و خه‌فت، هه‌تا قیامت
 نه‌مرم به‌نازار، نه‌که‌م قه‌ناعه‌ت
 بیتو تا مه‌حشر، شیوه‌ن بی‌کارم
 نایه به‌دل‌ما، نیش و نازارم
 پرسیم له سرپی، (لاهووت) و (ناسووت) (*)
 جوا‌بیتکم نه‌بیست، به غه‌یری سکوت
 نه‌بی سرپی بی، له جومله‌ی نه‌سرار
 مه‌عنا نامیتنی گهر بکړی ته‌کرار
 یاره‌ب چییه نه‌م، ته‌خت و تابوته
 واه‌قل تیا‌یا، مات و مه‌به‌ووته

(*) له شونتیکې دیکه‌ی نه‌م کتیبه‌دا باسی (لاهووت) و (ناسووت) م‌کردووه، به‌پتیو‌ستم نه‌زانی
 دوو‌باره‌ی بکه‌مه‌وه.

لای کئی په‌وایه له‌شی وا نازدار
 (ژنئی) کفنی کا و بینیتته مه‌زار
 مردن چیه؟ کئی بۆم ته‌عبیری کا
 مه‌گه‌ر هه‌ر مه‌رگی، یار ته‌فسیری کا
 ئیسک و پروسکی، له‌شی تیک هاری
 زه‌هری دوو‌پشکه و ده‌رد نه‌کا کاری
 نه‌مه له‌رۆحم، چۆن ته‌نسیر نا‌کا؟
 نه‌مه ئیعتیقاد، چۆن ته‌غیر نا‌کا؟
 نه‌گه‌ر له‌مانه، سه‌رسو‌ر نه‌مایه
 ئینسان نه‌برایه، چی بک‌ردایه؟
 (فاتمه) بۆ له‌من، مالتا‌وایی کرد
 منی وا تووشی، بئی نه‌وایی ک‌رد
 به‌مردن، به‌ژین، یان به‌گیان ک‌یشان
 پازی بووم نه‌وه‌ک، به‌ده‌ردی هیجران
 تو‌گولتی من بووی، به‌بئی د‌رک و خار
 ژینتکی خو‌شم، هه‌بوو بئی نازار
 لام وابوو دونیا، هه‌ر د‌رک و خار
 ته‌نیا هه‌ر بۆ من وه‌ک چه‌مه‌نزاره
 یاره‌بی نه‌مرت، لای من شیرینه
 نه‌تبیس‌ت نه‌و هه‌موو، نا‌هو نه‌نینه؟
 چ بوو نه‌و ساردی، پئی و له‌ش و ده‌ستی؟
 چ بوو پرووخاندی، ته‌لاری هه‌ستی
 نه‌ی م‌ردن تو‌بۆ، نه‌م داوه‌ت دانا
 وازت ب‌ینایه، چیت ل‌ی نه‌قه‌وما؟
 نه‌ی مه‌رگ نه‌م خه‌ستی، به‌بئی شیفایه
 نه‌ نه‌م‌رد گه‌ر تو‌، وازت ب‌ینایه

نه و نهستیرهت، بهرنگی کشان
 نابینریتتهوه، تا ناخر زه مان
 له ناو نهستیران، کز و کوژاوه
 نادره وشیتتهوه، نووری نه ماوه
 نه گهر ناسمان بی و بیرووخینم
 نایه ته خوارئ، نهختی بیببینم
 به چاو بیببینم، نه زانم خه وه
 دهس له ملی کهم، خه یالی نه وه
 رۆژی تهبعی من، بۆ ناوا نه بی؟
 بۆ نوور له مالم، ته وه لالا نه بی؟
 له هیجرانایه، چاره و نه جاتم
 یاره بی هه مووی، خه م بی حه یاتم
 بنچینه ی خو شیم، کهوا ویران بی
 هیچ نه بی خه میش، با بی پایان بی
 له خه م خواردنا، بده ی سه باتم
 پیشه م نالین بی، تارۆی^(۴) مه ماتم
 برینی جه رگم، هه ر بکولیتتهوه
 هه موو رۆژ زامی، تازه بیتتهوه
 نالم بی به دهس، ئیش و نیشتهوه
 نه سهروم ساتی، به دهه م ئیشتهوه
 له گه لئا ژیان ی، وه ها برده سه ر
 دهرد و نازاری، دونیای گرتنه بهر
 جه ننه تی نه دی، به هه ردوو چاوان
 چونکه هیچ نه یبوو، گونا هو تاوان

(۴) (رۆ) واتا (رۆژ). نه مهش له هه ندی له هجه ی زمانی کوردیدا هیه، له لای خو شماندا هه ر
 رۆیشتهوه، نه مرۆ، نیوه رۆ.

له (پیری) زاده‌ی، گه‌وره ماله بوو
 خانه‌دانیکې، پینج سده ساله بوو
 پاشماوه‌ی هزار، فه‌سلی خه‌زان بوو
 له سروه‌ی به‌هار، دیارییه‌کی جوان بوو
 غوونډه‌یه‌کی، به‌رزی و نه‌سالت
 موشفیک بوو هه‌تا، نه‌ولای نیهایه‌ت
 ناوینه‌ی رازی، نیهان بوو چاوی
 چاوه‌پتی پتگه‌ی، جینان بوو چاوی
 هه‌ر له لای نه‌و بوو، شیوه‌نه‌زاکه‌ت
 هه‌یکه‌لی بوو بو، زه‌کسا و دیرایه‌ت
 نمونه‌ی جوانی و نه‌خلای به‌رز بوو
 له قیافته‌تا، نازکتر ته‌رز بوو
 شیعریکې موبه‌م، به‌لام موئه‌ثر
 بتزانییایه، نه‌بوو ته‌ شاعر
 (سه‌حرا) و (نه‌شهر) و، (به‌زهر) (۵) هی نه‌وه
 من وه‌سیله بووم، نه‌ته‌ر هی نه‌وه
 سه‌رت سوپ نه‌ما، که نه‌بوو ظاهر
 تیایا مه‌وجوده، به‌هزاران سر
 پرووی له مه‌قبه‌را، دیاره و ظاهر
 سده (سوبخانه‌للا)، بو (حی قادر)
 من په‌نگی زه‌ردیم، نه‌دی به‌دو چاو
 نه‌و بوو په‌نگی دا، به‌شعری شیواو
 نه‌م خه‌یالاته، هه‌رگیز نانووسری
 به‌نووکې قه‌لم چیا ناسمري
 دیار نه‌بوو گه‌رمی و ساردی له له‌شیا
 په‌نهان بوو عیله‌ت، له پرووی گه‌شیا

(۵) (سه‌حرا) و (نه‌شهر) و (به‌زهر) سن ته‌تلیفی (عبدولحەق حامید)ن. شیخ نووری.

هه ركهس بېديايه ، حاله تی دهردی
 دلّی نه سـووتا ، به پهنگی زهردی
 ده رچوونی نه بوو ، له زاوییه ی من
 زوو تّی نه گه یی ، له ناحیه ی من
 زوو نه بده نووسی ، نه مه غه ربه
 نه تووت ئیلهامی ، فیکری نه دیبه
 گفتوگوئی خوښ و دهنگی دلفریب
 دلّی نه کـردم ، له خـم بـی نـسیب
 بۆ فکر و میـشکم ، بوو بوو به یاوهر
 بۆ بیرى ون بووم ، بوو بوو به په بهر
 نه هات نه بنووسی ، حیسابی شیعرم
 نه مزانی بۆته ، کیتابی شیعرم
 چپکه م له شیعر و له فزی مه عنیدار
 خوايه نه مه وئ ، بیه م بۆ مه زار
 پۆی له بهر چاو ، پۆی له گهل ټاه
 پۆی بـی مه رام ، پۆی بـی گـوناـه
 (فهرد) له دنیادا ، یه کیکه نه ما
 هیچ فـهردئ وه کو نه م نه بوو حاشا
 تاقه مانگئ بوو ، مالتاواپی کرد
 زۆر زوو له لـامـان ، کـوچـی دواپی کرد
 له تاریکییدا ، بـیـنـم جـیـگای
 پروناکیی دلّم ، زوو نه چوو بۆ لای
 گوډیکه ی چنارئ نه گهر بوه رّی
 گوډیکه یه کی تر ، جیگایی^(٦) نه گری

(٦) له دهستنوسه که ی شاعیردا (گوډیکه یه کی تر ، جیگای نه گری) نووسرابوو که به بـی (ی) دووهم

ئەم جىن نشىنە (۷) بىن شىك نازدارە
 پەنگى ئەگىۋېرى، بەلام ھەر يارە
 غروب نىسبى، مېھرى ئەنۋەرە
 تەكرار تىلۋوعى، ئەو موقەپەرە
 بەلام ئەو غونچەي، ناكىتەو (۸)
 ئەم ئەستىرەيە، ھەر ئەكوۋىتەو
 لە سەد پىۋە من بۆ تۆنەگەپام
 لەناو پىگادا، ما عەقلى كۆتام
 برووسكەيەكە، سەدای دەرناچى
 نوورتىكە ئەرواۋ زىاى دەرناچى
 ئەبىسەم يا ئەللا و ئەللىم يا ئەللا
 فەرياد و حىرەت، بوۋە بەھەمراھ

قلىجە: ۱۹۵۴/۱۱/۷

(۷) شاعىر لە ھەمان دەستىنوسدا (ئەم جىن نوشىنە) ي نووسىيىپتۇ.

(۸) دەپنە دان بە (كاف) ھەمدە پەنرى، ئەگىنا لەنگ دەپنە.

له عمره بیهوه

له (ئیلیا نه بوو ماضی) یهوه وه رگیراوه (*)

له کوټوه بۆچ نامانجیکه نازانم، کهچی هاتم
که چاوم کردهوه پټم گرته بهر، چه شنی خه یالا تم
نه بینم پټی و نه پۆم بۆ خۆم نه گهر دلخۆش، نه گهر ماتم
له کوټوه هاتم و نهم پټگه یه بۆ کوټیه، تیتنا گهم
چ پټیه که، درټژ و دووره، یا نیتزیک و ئاسانه
پووه وه هه ورازه پټی، یاخو نشیتوه، یا بیابانه
منم پټیواری پټی؟ یا پټگه نه پوا گورج و نازانه
وه یاخود هه ردوو وه ستاوین، جیهان نه پوات و تیتنا گهم
سه رم سوپماوه، تازهم یا (قدیم العهد) ه بونیادم

(*) ئیلیا نه بوو ماضی: له (المحیدثة) له سالی (١٨٨٩) دا له دایک بووه. دواپی له سالی (١٩٠٠) پرووی کردووه ته میسر و له وټی به کاروباری بازرگانییه وه خهریک بووه. یه کهم کۆمه له هۆنراوی به نیتوی «یادی رابردوو» له سالی (١٩١١) دا ده رکردووه. ههر له و ساله شدا بۆ ئه مریکا چوو، له شاری (سنسنانی) دا جیگیر بووه و دهستی کردووه ته وه به بازرگانی کردن. له سالی (١٩١٦) دا چوو بۆ (نیویۆرک) و چوو ته پال کۆمه له ئه دبیتکی «مه هجر» ی و له دوا پیدا له گه له ئه واند «رابطه» یه کی ئه ده بیان پټکه وه ناوه. نیتر ههر له و کاته وه به ته وای خۆی بۆ ئه ده ب و پۆژنامه گهری ته رخان کرد. له سالی (١٩١٩) دا کۆمه له هۆنراوی دووه می که (جه بران) پټشه کی بۆ نووسیوه که وه به بازارپه وه. له سالی (١٩٢٥) دا کۆمه له هۆنراوی سټیه می به ناوی (جوگه له کان) به پټشه کی (میخائیل نه عیمه) ده رکرد. دوا ئه و کۆمه له هۆنراوه یه ش، شیعی تری له پۆژنامه و گۆناره عه ره بیه کانی ولات و ده ره وه ی ولات بلاوده کردوه.

نهم شیعه ره ش له دیوانی (المجداول) دا له لاپه ره (١٣٩ - ١٤١) به ناوی (الطلاس) ه وه بلاو کرا وه ته وه که به شټکه له قه سیده یه کی درټژ. ههر که سټی بیه وټی وه که وه رگیتر باسی (شیخ نووری) به کات، نه وه ده توانی به گه رټته وه سه ره ده قی شیعه که و را ده ی ده سلالات و توانایی له وه رگیترانه که دا دیار به کات. به کورتی له کتیبی (الشعر العربي في المهجر - أمريكا الشمالية) تالیف الدکتور إحسان عباس و الدکتور محمد یوسف نجم ل ١٣٣، بیروت، ١٩٦٧.

ئەسیری بەند و زنجیرم وەیا سەرپەست و ئازاد
 بەسەر ئەم نەفسەما من ئامرم، یا عەبد و موقنام
 بەدڵ ناواتەخوازم تێبگەم، بێ سوودە، تێناگەم
 پەفیقان خۆزگە ئەمزانی لە پاش پوشتن و ون بوون
 بەخۆم ناخۆ ئەزانم وام لە ژێر مشتی گلا مەدفوون
 وەیا جارتیکی تر ئەمداتەووە رۆح ئیزەدی بێچوون
 وەیاخود ئەمەری خوا وایە ئەزانم، بۆیە تێناگەم
 بە من نالین و جوودی من چ بوو پێش شکلی ئینسانی
 لە بنیاتا وجودم هەر بوو، یا بێ لەش و فانی
 مەتەل زانی ئەزانی؟ یا ئەمەینێ هەر(*) بە پەنھانی
 لەمە تێناگەم و نازانم، ئایا بۆچی تێناگەم

(*) (هەر)ی بۆ زیاد کراوە تا لەنگ نەبێ.

له عمره بییهوه

شیعری: نهی، ئیل، بارباولد^(۱)

پۆج^(۲)

نهی پۆج! بهراستی تو کیتی نازانم
هیندهم لی عایه ن بووه که پۆژی

(۱) یه کیکه له شیعره کانی کچه شاعیری ئینگلیز (نهی. ئیل. بارباولد) که له سالی (۱۷۴۳) دا له دایک بووه و له سالی (۱۸۲۵) دا کۆچی دوا یی کردوه.

(۲) نهم شیعره له لایه ره (۱۰۹ - ۱۱۰) ی دهستنوسی «گه لاریزان» ی شاعیر وه رگیراوه. نهوی سهرنجی، پاکیشام نهویه: شاعیر له کاتی وه رگێرانی نهم شیعره دا، ناماژه ی بۆ نهوه نه کردوه که نهمه شیعریکی وه رگێراو بیت. منیش هه ر نهو تا قه دهستنوسه م له لا بوو، چونکه له وانه یه له دهستنوسی تر دا ناماژه ی بۆ نهم حه قیقه ته کرد بیت. له کاتی هه لدا نه وه ی لایه ره کانی پۆژنامه ی (ژین)، له ژماره (۱۳۱۷) ی سالی (۳۱) ۱۸/۱۰/۹۵۶ ناو نیشانی شیعریکی وه رگێراو سهرنجی پاکیشام که (مسته فا سالح که ریم) له و ژماره یه دا به ناوی (نه ی گیان) وه وه ر ی گێراوه. که شیعره که م خوێنده وه ههستم کرد نهو شیعهره م له ناو شیعهره کانی «شیخ نووری شیخ سالح» یش به رچاو که وتوه، بۆیه هه ر یه کسه ر گه رامه وه سه ر دهستنوسه که و شیعره که م له گه ل دهستنوسه که به راورد کرد و بۆم ده رکه وت نهم شیعره ی (شیخ نووری) شیعریکی وه رگێردراوه و له م دهستنوسه دا ناماژه ی بۆ نه کردوه. بۆ نمونه هه ندیکی نهم شیعره وه رگێراوه ده خه ی نه به رچاوی خوێنه رانی خوشه ویست و نه گه ر مه به ستیشیان بوو، نه وه ده توانن بگه رێنه وه سه ر پۆژنامه که و شیعره که به ته واوی بخوێنه وه.

نه ی گیان! نازانم تو چیت؟

من نازانم که نه بی لیک جیا بینه وه

به لام له یادم نییه که ی پتیک گه یشتین.

که ی و له کوێ؟

نه ی گیان!

کاتیک ی چاک ژیا ی ن پتیکه وه

به شان نه کرد خوشی و ناخوشی

ناخ چه ند ناخوشه لیک جیا بوونه وه

چونکه دلداران خوشه ویستن

من و تۆ له يەك جيا ئەبينهوه
بهلام كهی، له كوێ يەك نهگرينهوه
نازانم. ئەمه مهتهله و نهسرار

ئەي پۆح! ناخۆشی و خۆشی زهمانه
لهگهڵ يەك وهك يەك چيشتمان نازانه
جيا بوونهوهی تۆم زۆر لا گرانه
له دواي خۆت ئاهو فرمیتسک و ههسرهت
بهجێ هيشتنی لای تۆ ههزرانه

ئەي پۆح كه ويستت جيا ببينهوه
ئینزارم مهكه له پيش پۆینتا
له لای خۆت توخوا بۆ جيا بوونهوهت
پۆژی دابنێ بیناسيتهوه

توخوا^(۳) شهو نهبی، تاریک و لێله
به پۆژی رووناک بهجیم مههێله

= وه چەندیش ناخو ههناسه به

دوا يارا نهکيشی... ئەي فرمیتسک

له دوايشدا بۆم دهركهوت كه ئهو شيعره له گۆفاری (پهيام) ی ژماره (۱۹۹) ی (۲۰) ی تهعموزی (۱۹۵۳) له بهرگی پینجهمدا بلاوکراوهتهوه و ئهم جاره بهناوی (ژیان) له جياتی (پۆح)، بۆ جارتکی تریش بهناوی (ژیان) له گۆفاری (پتشکهوتن) ژماره (۱۱) ی (۱۷) ی مایسی سالی (۱۹۵۸) دا بلاوکراوهتهوه. وهکو ئهم دوو وهرگێترانهی دوايشم لهگهڵ يهکتر بهراورد کرد، ههچ جياوازیهک له نینوانیان بهدی نهکرد، ئینجا نازانم وهرگێترانی يهکهم كه ناوی بهسهروهه نیه، هه (کهمال رهشید عارف - دهباغ) سه، يان له بهر وهرگێترانی يهکهم نووسراوهتهوه؟

(۳) له ههندێ دهستنوسى شاعیردا (توخوا)ش ههبوو.

(*) ئهم شيعره وهرگێتراده کاربگهري بهسهر شيعرێکی مامۆستا گۆزان-یشهوه بهجێ هيشتروه كه بهناوی (ئەي گيان) هوه له دیوانهکهیدا ههیه.

تفه کور

شیعری: رهجایی زاده نه کرهم بهک

تفه کورم که نهوئ مه حرمی مه لالی منه
نه وه که دیمه وه فکری له حالی می حنه تما
حه ریعی رۆژ و شهوی تاری بی زه والی منه
نهوا له دووم نه گه پئ شهو له وهختی زیله تما
نه دیی رۆحی نه نیسم تفه کوراتی منه
دهمی تفه کوری من، خوشی دهمی حه یاتی منه

دهمی که شامی غه ریانه رووپه پهی نفاق
نه سیری زولمهت و مه نزوری چه شمی ریققت نهکا
دهمی که بادی سهبا، غونچهی گول و نه وراق
به ناھی حوزنه وه مه ثلوفی دهردی حه سهرت نهکا
فه لک که نه جمی دره خسانی پرتو نه فشانه
تفه کوراتم نهوئ موته سلی خرۆشانه^(۱)

موقارنی ئادابی سانیهاتی^(۲) شیعریه م
نه وه مورهبیهی زادهی ته بیعه تی من
نه وه مه داری قیامی حه یاتی شیعریه م
نه وه موعه لیمه ی مه کته بی به لاغه تی من
خه زینه داری نه وه، حسی پر ته ئسیری من
سروود و زه مزه مه ی عوشه رته تفه کوری من

(۱) له شوپنێ تر (خهم و شانه) نووسرا بوو.

(۲) له رۆژنامه ی (پیشکەوتن) دا (سا نه جاتی) نووسرا بوو.

ئەوھ كە باعيسى ئىفناى جىسمى (ناسووتە) ^(۳)
ئەوھ كە باعيسى ئىبقاى بەسط و وىجدانە
موغەنى چەمەنى خولدزار و (لاهووتە) ^(۴)
مودەقىقى سەفەرى كار، گاهى ئىمكانە
نەدىي پۇخى ئەنىسم تەفەكوراتى مە
دەمى تەفەكورى مەن، خۆشى دەمى حەياتى مە
دەمىكە مەوجەى خرۆشانى عونسرى ئەكوان
ئەبىتە واعىزى نەدوارى بى نىھايەتى كان
دەمىكە لەمەى ناسووتى عالەمى ئىمكان
لە سەرمەدییە تەوھ نور ئەدا بەرپۇح و جان
ئەكەومە فەرەوھ بۆقودرەتى خواى وەدوود
بە فرطى عىجزەوھ، طىفلانە گرە دىتە وجود

(۳) و (۴) لاهوت و ناسوت: مەسیح دوانزە قوتابی هەبوو، پێتییان دەوتران (الحواریون) لەوانە: (پۆلس، حدنا، لوقا، یۆحەنا... تاد) ئەمانە هەر لە ناوچەی (ناسیرەو) دەرچوون بۆ بەلاکردنەوەی دروودەکانی مەسیح. ئیتر هەریەکەیان چوونە قۆزنیکی جیهان، بەلام کاتێ ئو پیاوی که لە شتیوی مەسیح-دا بوو لە خاچ درا، زۆرکەس لەو برۆاییدا بوون که ئەو مەسیحە. پاش ئەوێ خستیانە گۆڕەو بە پێیانی زوو که چوونە سەر گۆڕەوێ که دەبیان گۆڕەو هەلدرائەتەو و تەنها کفەوێ که ی دیارە که لەسەر گۆڕەوکه دانراو. هەندیک لەو برۆاییدا بوون که وای مەسیح خوا بوو و بۆ چاککردنی خەلکی لە شتیوی مرۆڤ خۆی نواندوو، ئیتر گەرێو ئەوێ بۆ شوێنی خۆی، ئەمانە پێیان دەوتران (لاهووتیه‌کان)، بەرامبەر بەمانەش هەندیکێ تر وایان برۆا کرد، که مەسیح کوڕی خوا بوو، بەلام ناده‌میزاد بوو و پاش ئەوای بوونی ئەمانە خوا گێتاروتیه‌و لای خۆی، ئەمانەش پێیان دەوتران (ناسوتیه‌کان).

ژيان^(۱)

رځبردو وړوځي و ناگه ږټه وه
 گريان و خه فته نايه ښتته وه
 نه و ساتهت خوځ که، که تپايا نه ژيت
 ټيکوڅه که جوان، پراښته وه
 مه ترسه له وهی ویستو ته و نه بووه
 تا نه به د نه مه ل ناکوژ ټته وه
 دلټکی له هيچ نه ترساوت بی
 له ژيان ترساو، ناحه ویتته وه

(۱) هم شيعره له لاهره (۱۱۱) ی ده ستونوسى (که لاړ ټزان) دا به ده ستخته تى شاعیر نووسراوه ته وه و له دواى مردنى شاعیر له گوڅارى (نه وړوژ) ی ژماره (۱) سالى ۱۹۵۹ دا بلا وکړاوه ته وه، به لام به بی نه وهی گوڅاره که ناماڅی بڼ نه وه کړدبی که شيعر ټکی وه رگي تر دراوه. له دانيشتنيکی دؤستانه دا له گه ل کاک (س. ع. شادمان) نه وهی بڼ ده ستنيشان کړدم که هم شيعره ی شيخ نورى، شيعر ټکی وه رگي تر دراوه. منيش که داواى سه رچاوه که م لن کړد و پيکم به راورد کړدن، راستى قسه که م بڼ سه لما که نه مه ده قى شيعره که به:

مامضى فات ليس يرجع ماض
 او يفيد البكاء والأحزان
 ولك الساعة التي أنت فيها
 فأغتنم ان يزيناها الأحسان
 لاتخف إنما المؤمل غيب
 ومن الغيب مغنم وأمان
 وادخر للحياة قلبا جسورا
 لاينال المنى ضعيف جبان

پروانه گوڅارى (الهلال) جوزنى چوارهم و جلدی (۶۴) ی سالى (۱۹۵۶) که له ژيړ ناوی (لاتخف)، (طاهر الطناحي) له ټينگليزيه وه وه رگي تر دراوه و ده قه ټينگليزيه که شى نووسيو ته وه. له پاشاندا بڼم ده رکوت هم شيعره دوو چوارينى خه بيا من و له ټينگليزيه وه کړاون به عه ره بی.

ژیان^(۱)

پاږدوو پږی و ناگه پږته وه
 گریان و خهفت نایه پږته وه
 نه و ساتهت خوځ که، که تیایا نه ژیت
 تیکوځه که جوان، پرازیته وه
 مه ترسه له وهی و یستوتو ته و نه بووه
 تا نه بهد نه مهل نا کوږته وه
 دلټکی له هیچ نه ترسوت بی
 له ژیان ترساو، ناحه ویتته وه

(۱) نهم شیعره له لاپهړه (۱۱۱) ی دهستنوسی (که لایزان) دا به دهستخه تی شاعیر نووسراوه ته وه و له دواى مردنی شاعیر له گوځاری (نوروزی ژماره (۱) سالی ۱۹۵۹ دا بلاو کراوه ته وه، به لام به بی نه وهی گوځاره که ناواهی بو نه وه کردبی که شیعریکى وهرگیتړدراوه. له دانیشتنیکى دۆستانه دا له گهل کاک (س. ع. شادمان) نه وهی بو دهستنیشان کردم که نهم شیعره ی شیخ نورى، شیعریکى وهرگیتړدراوه. منیش که داواى سه رچاوه کهم لى کرد و پیکم به راورد کردن، راستى قسه کهم بو سه لما که نهمه دهقى شیعره که یه:

مامضى فات ليس يرجع ماض
 او یغید البکاء والأحزان
 ولك الساعة التي أنت فيها
 فأغتنم ان یزینها الأحسان
 لاتخف إنما المؤمل غیب
 ومن الغیب مغنم و أمان
 وادخر للحياة قلبا جسورا
 لا ینال المنی ضعیف جبان

به وانه گوځاری (الهلال) جوزنی چواره م و جلدی (۶۴) ی سالی (۱۹۵۶) که له ژیر ناوی (لاتخف)، (ظاهر الطناحي) له ټینگلیزییه وه وهرگیتړاوه و دهقه ټینگلیزییه که شی نووسیوه ته وه. له پاشاندا به م ده کهوت نهم شیعره دوو چوارینی خه بیامن و له ټینگلیزییه وه کراون به عهره بی.

له تورکیمیه

له کوردستاندا گرانى (۱)

سهیری ئەم مەنزەری جەننەتە، ئەم گولزارە
چۆن بوو ئەوسا و کەچی ئیستەکە چەند غەمبارە
ئەو باغاتى هەتا مەددى نەزەر، سووتاوە
ئەو شارانى هەتا چاو بێ ئەکا، پروخواوە

(۱) له پۆژنامەى (ژيان)ى ژمارە (۴)، (۱۱)ى شوباتى (۱۹۲۶)ى زاينى ئەم شیعەرە بڵاوکراوەتەو
و ئەم پەرەپۆزەى لاى خواوەش لەلایەن دەستەى نووسەرانى پۆژنامەکە نووسرابوو: (ئەم شیعەرە بە
قەلەمى زاتىکى موحەممەدى کورد بەتورکى نووسراوەتەو. ئەم زاتە لە منداڵییەو لە ئەستەمبول و
ئەترافى ئەستەمبول گەورە بوو، لەبەر ئەوە - مع الأسف - بەتەواوى هێشتا زمانى ئەسلى خۆى کە
کوردییە فێر نەبوو و ناتوانى بەو زمانە حسیياتى دەروونى خۆى بەتەواوى بخاتە سەر قاقەز. خۆى
ئێستا لە کەرکوکە، لەوێ لە دانیڕەى مەعاریف دایە. ئەم چەند شیعەرى لەم پۆژانە ناردبوو بۆ
مەتبەعە، چونکە مەتبەعەکەمان بە تورکى هیچ نانوسى ئەو شیعەرە لە تەرەف بلبلى خوشخوان
شاعیری شیرین زبان جەنابى (شیخ نورى) ئەفەندییەو و لە پاش ئەو لە تەرەف ئوستادى شیعەر
ئەدیبىکى ترەو کە (لە ناوبردنى مەعزورین) عەینەن تەرجومە کراوە. ئێمەش لەم نوسخەيەو لە
نوسخەى ئاتیدا هەردووکیان ئەخەینە پێش چاو قارئینى کیرام و تەقدیری حسیياتى هەرسێکیان
ئەکەین). ئەمە لێرەدا بەلگەى ئەوەیە کە ئەم شیعەر، شیعەریکى وەرگێڕدراوە لە زمانى تورکیمیهو.
هەمان شیعەرىش لە لایەن کەسێکى ترەو وەرگێڕدراوە کە ناوى نەهیناوە، کەچی مامۆستا
(نەجمەددین مەلا) لە دەستنوسەکەیدا، وەرگێڕانەکەى (شیخ نورى) و دوا بەدواى ئەو وەرگێڕانەکەى
وەرگێڕە نادیارەکەشى کە لە ژمارەکەى دواى ئەو بڵاوکراوەتەو، نووسیوەتەو بەبێ ئەوەى
دەستنیشانى کردبێ کە ئەمە شیعەریکى وەرگێڕدراوە و سەرئەجى خۆنەرى دەستنوسەکە بۆ ئەو
تێبینییە پابکێشتى. ئینجا کە (شیخ نورى) بۆ جارىکى تر بەسەر ئەو دەستنوسەدا چۆتەو
هەندێ وشەى دەستکاری کردوو و چەند دانە شیعەریکى تریشى بەدەستخەتى خۆى بۆ زیاد کردوو،
ئەویش نەینوسیوە ئەمە وەرگێڕانە، دیارە پشتى هەر یەو تێبینییەى پۆژنامەکە بەستوو، بەلام کاتى
ئەم شیعەرى بۆ مامۆستا - گیبى موکریانى - ناردوو، بەمەرەکەبى سەوز نووسیویەتى: (ئەم غەزەلە
ناتییە لام وایە بۆ دەرج شایستە بێ) دیسان بەمەرەکەبى سەوز دەرى خستوو کە ئەو وەرگێڕە -
نادیارە - مامۆستا (زۆرە)ى شاعیرە کە کاتى خۆى پۆژنامەکە لەناو هێنانى (مەعزور بوو) کە
دەلى: (ئەمەش عەینى مەوزوعى شاعیری شەهیر زۆرە) و ئینجا شیعەرە وەرگێڕدراوەکەى
مامۆستا (زۆرە)ى لەوەکەى خۆى جیا کردوووەتەو.

كهوتوو لاشه‌ی خویناوی سه‌د بیتچاره
 خانه ویران و پەرتیشان وەتەن و ئاواره
 تیکەلی خۆینه هەزاران سەری ساحیب غیرەت
 نەعشی سەد شیرێ وەتەنپەرورێ، مۆلک و میللەت
 عانیلەئێ وەو شوو هەدایانە کە تۆ ئەیزانی
 مالی خۆیان بوو وەتە قەبر و مەزارستانی
 برسی و دەریەدەر، ئەولادی سەفیلی کوردان
 خەوی لیکەوتوو لەم مەزبەلە و لەو کۆلان
 کەوتوو زومەرێ نینسان، وەکو لاشه‌ی حەیان
 ئەمە بوو مەرحەمەت و توحفەیی قەومی تورکان
 ئەئێ لە بۆ خاکی وەتەن، مۆنسی خاک، ئەئێ شوو هەدا
 وای مەزانە کە مەساعیت هەموو پۆیی بە هەبا
 لای تۆ مەفهوومی وەتەن یەک بوو، دیاری ئیسلام
 چ حیزاز و چ عیراق و چ فەلەستین و چ شام
 یادی خوسرانێ هەمووتان دلی کردم بوریان
 ئەمەوئێ مەقسەدی تۆ تێبگەیه‌نم بە جیهان
 پشتنی خۆینی جگەر، دۆلبەری مەجلووبت بوو
 بۆ نەجاتی وەتەن و میللەتی مەحبووبت بوو
 وای بە ئیمانەوێ پروت کردە کەژێ غیرەت و چۆل
 بوو بە گۆلزاری مەزارت، هەموو خاکی ئەنادۆل
 خەبەری کۆشتنی تۆ عەلەمی واکرد حەیران
 ئەو دەمە بۆتە دەمی تەعزییە کوردوستان
 وای مەزانە کە فەرامۆش ئەکەرت، عەلەمی تۆ
 تاکو باقی بێ هەموو کورد^(۲) ئەگەرت ماته‌می تۆ
 بۆ چ مەقسوودی بوو، ئەو عەزمە زەمان ئەیه‌یتنی
 ئینتیقامی ئەزەلی، پۆچی زۆلم دەردیتنی
 بۆ سەر ئەو کەسە تیکۆشی، لە بۆ ئیستیقبال
 بەخش ئەکا تاجی ظەفەر، دەستی شەه‌ی ئیستیقلال

(۲) لە رۆژنامه‌که‌دا (شەرق) نووسرا بوو، (شیخ نووری) لە دەست‌نوسه‌که‌ی نەجمەددین مەلادا
 بە قەلەمی خۆی و بە مەره‌که‌به‌ی سەوز کردووه‌تی بە (کورد).

له فارسییه وه

شهویک^(۱)

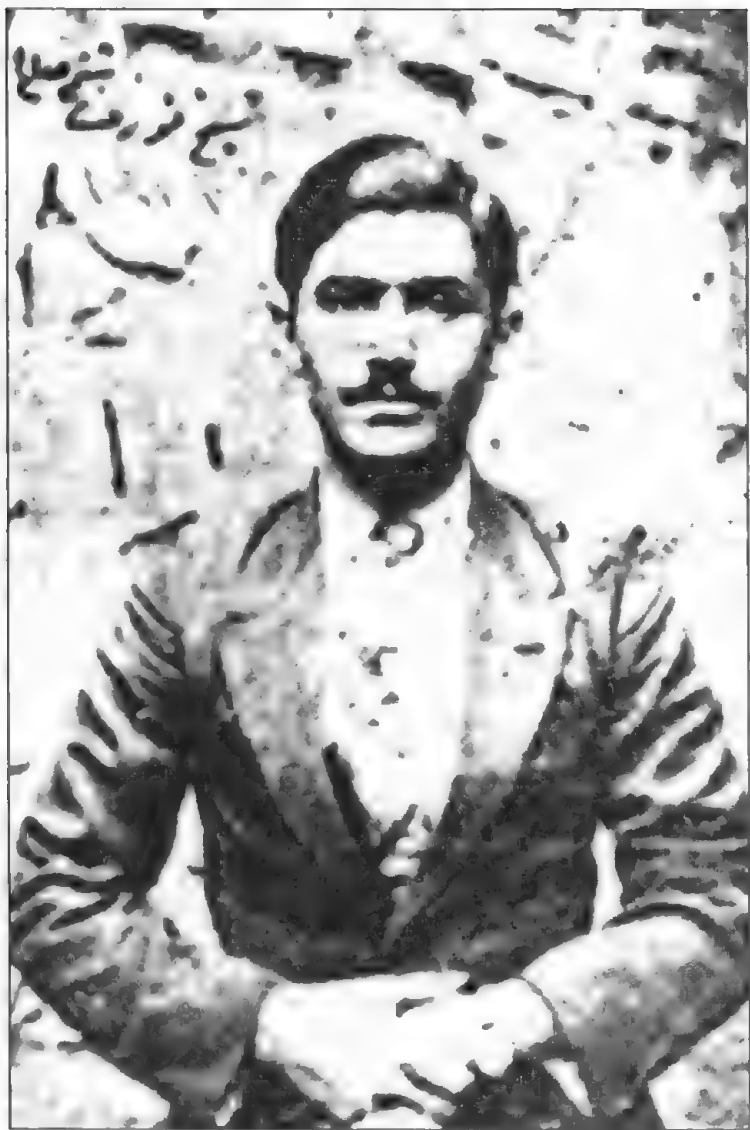
شهوی بازئی به بازیکی وت: ئهی یار
هه تا که ی مهسکهنت بی دهشت و کۆسار

(۱) ئهم شیعره‌ش یه‌کیک بوو له‌و شیعرا‌نهی که به‌قه‌له‌می شیخ نووری به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز له‌ لایه‌ره (۵۰) ی ئهو ده‌ست‌نوسه‌دا نووسرا‌بووه که مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) له‌ کاتی خۆیدا له‌سه‌ر داوا‌ی شاعیر، شیعره‌ بلا‌وکراوه‌کانی بۆ نووسی‌بووه وه هه‌ر ئهو ده‌فته‌ره‌یشه که له‌ کاتی خۆیدا پێش‌که‌ش به‌ مامۆستا - گه‌یوی موکریانی - کراوه، به‌لام به‌داخه‌وه له‌سه‌ر ئهم شیعره‌ش نه‌نووسرا بوو شیعریکی وه‌رگه‌یتره‌وه و ناوی شاعیره‌که‌ش هه‌ر نه‌نووسرا‌بوو، له‌ دوا‌ییدا که له‌گه‌ڵ کاک (شیخ جه‌نابی) کو‌ری شاعیر با‌سی ئهو شیعره‌م کرد، که شیعریکه به‌ من ناشایه، وتی: له‌ کاتی خۆیدا له‌ فارسییه‌وه وه‌رگه‌یتره‌وه ته‌ سه‌ر زمانی کو‌ردی. من به‌وه د‌ل‌م ئا‌وی نه‌خوارده‌وه، بگه‌ر له‌ نه‌نجامی س‌ۆراخ و پشکنینی زیاتره‌وه، گه‌ ی‌شتمه‌ ئه‌وه‌ی ده‌قی شیعره‌که‌م ده‌ست بکه‌وی که مامۆستا (مه‌مه‌د سه‌عید سه‌لیم جاف) له‌ رۆژنامه‌ی (ژیان) ی سالی (۱۹۳۶) دا ئه‌و‌یش هه‌ر هه‌مان شیعری وه‌رگه‌یتره‌وه. وا له‌ خواره‌وه ده‌قی شیعره‌ فارسییه‌که ده‌نوسین:

شبی بازی ببا‌زی گف‌ت در د‌شت
که تاکی کو‌ه و صحرارا توان گ‌شت
بیا تاسوی شه‌ر آریم پرواز
با شه‌زادگان باشیم د‌مساز
به ش‌بها شم‌ع کا نوری گ‌دازیم
به روزان با ش‌هان نه‌خچیر سازیم
جوابش داد آن باز نیکو‌رای
که ای ناپاک دون ه‌مت سراپای
تمام عمر اگر در کو‌هساران
جفا بینیم و جو‌ری برف و باران
ازان به‌تر که در کافور ر‌ندود
د‌می مح‌کوم حک‌م دیگ‌ران^(۲) بود

(۲) دیگ‌ران: واته‌ خه‌لکی دی، نه‌ک بێنگانان.

وەرە با ږوو بکهینه کووچهیی شار
 به سی بی هه لفرین نهم دار و نهو دار
 ببینه ههمدهم و ههمرازی ئینسان
 ببینه ههمنشینی بهزمی شاهان
 بهشو ههمدهم له گهل شه مع و چرا بین
 به ږوژ سه ییادی دهستی پادشا بین
 جوابی دایه وه بازی سوخته ندان
 وتی: گوئی بگره نهی هه یوانی نادان
 نه گهر سه د سال مه کانت بی بیابان
 بنالینی له جهوری به فر و باران
 نه وهت مه عقوولتره، نهک تو وه زیر بی
 ده می بو حوکمی بیگانان نه سیر بی

شیخ نووری شیخ صالح
له سالانی بیسته‌کاندا

خه‌ییام به کوردی

وا بۆتە لەعل بەمەى ھەموو گەوھەرى من
 ھاتۆتە فوغان لە دەستى من ساغەرى من
 ھێندە مەى ئەخۆم پیاڵە لەسەر پیاڵە مودام
 من چوومەتە ناو سەرى مەى و مەى سەرى من

بێگانە ئەگەر وەفای بێى خۆتیشى منە
 خزمى کە جەفای بێى بەدئەندیشى منە
 زەھرئى کە موافىق بێى، لەلام دەرمانە
 نۆشئى، کە موخالیف بێى، ھەمووى نیشى منە

پیاوئى کە دلى، مایەى تەجریدی کەمە
 بێچارە ھەموو عومرى نەدیى نەدەمە
 غەبرى دلى فارغ کە نیشاڤىكى ھەیه
 ھەرچى ھەیه باقى ھەموو ئەسبابى غەمە

دەستئى وەکو دەستى من کە ساغر بگرئ
 حەیفە لە شەرابى ناب کەمتر بگرئ
 تۆ سۆفى وشكى و منیش فاسقى تەر
 نەمبەستووە دارى تەر کە ئاگر بگرئ

یەك پیاڵە ھەزار پیاوئى بى دین دینئ
 چۆرئى لە شەراب، کیشوەرەكەى چىن دینئ
 لە جیھان چى بى لە مەى خۆشتر بى
 تالێكە ھەزار پۆحى شىیرىن دینئ

٦

ئەسـراری ئەزەل، بادە پەرسـت ئەیزانی
قەدری مەـی و جام، تەنگ دەست ئەیزانی
گەر چاوت لە حاڵی مـن بـی ئەیزانی چـییە
بـی شـوبهە کە حاڵی مەست، مەست ئەیزانی

٧

مەیلـم لە شەرابی ناب ئەبـی تا مەحـشەر
گویم هەر لە نەـی و روباب ئەبـی تا مەحـشەر
بـی و بیکەنە گۆزە خۆلەکم گۆزەکەران
ئەو گۆزەیه پـر شەراب ئەبـی تا مەحـشەر

٨

بەم هاتنی نەوبەهارە، بەم پۆیینی دەـی
ئەوراقی وجوودی ئێمەیه و ئەیکا طەـی
مەـی نۆش کە، خەفەت مەخۆ حەکیمی فەرمووی:
ئازاری زەمانە زەهرە، تریاکی مەـی

٩

گەر پـووی زەمین بە جارێ تۆبونیاد کەـی
ناگاتە ئەو دلی زەبوونی شاد کەـی
گەر شەخسێ بە مەرحەمەت بکەیتە بەندە
چاترە لەو، کە بەندەیه ئازاد کەـی

١٠

ساقی مەیی کۆنە، یاری دێرینی مەـ
کەـی بـی کچی رەز، مەسەرپەت ئایینی مەـ
بـیستوو مە ئەلێن بادەخۆر دینی نییە
مـن بادە ئەخۆم و خواردنەوێ دینی مەـ

ساقی به بههشت نهونده بۆ موشتاقی؟
 جهننەت مەى و ساقىيە و به تالە باقى
 لىره مەى و ساقىيە، له وىش هەر نهويه
 چى چاتره ئىتر له شەراب و ساقى؟

تۆ فرموو حىسابى كه نه گەر باخه بەرى
 هاتوى شتت پى نه بووه، كه چوى هيچ نه بەرى
 فرمووته كه ناخۆمهوه مەى من نه مرم
 بىخۆبهوه نه مريت و نه خۆى هەر نه مری

دهنگى كه له باب و بانگى وهختى سهحه رى
 زانیوته له بهر چىيە نه كا نه وحه گەرى
 يه عنى كه له ناوینەى سوبحا دیومه
 رۆیى له عومر، شه وىك و تۆ بى خه بهرى

گیانم به فیدای نهو كه سه بى وا نه هله
 سه ر گەر بخه مه ژیر بهرى پى لام سه هله
 گەر تۆ نه تهوئى بزانی مه عنای دۆزهخ
 دۆزهخ له جیهان ره فاقه تى نا نه هله

نهى موفتى له تۆ گەلى عه قلد ارترىن
 بهم مه ستىيەوه له ئیوه هۆشيارترىن

تۆ خوینی کهسان^(۱) نه خۆیت و من خۆینی رهزان
کهانمان لهوی ترمان بهد و خۆینخوارترین

۱۶

نیمرۆ که نه لێن جومعهیه بۆ نیسلامه
مه ی نۆش که به قهرا به، چ وهختی جامه
جاران قهدههتی مسووجهیی رۆژانهت بوو
نیمرۆ دووه، چونکی (سید الایام) ه

۱۷

سانع که گلی وجوودی نارایش دا
زانی چ نه بی له فعلی نیه مه پهیدا
بی نه مری نییه هه رچی گوناهی که نه کهین
سووتانی جهه نه مه ی له بهرچی دانا؟

۱۸

لازم نییه بۆ گوناهی زۆرت ماته م
غه مخواری چ فائیده ی نییه زۆر و که م
بۆ بی گوناهان به بی لزوومه به خشین
به خشایشی خوا، بۆ گونا هه، نه تبی خه م

۱۹

نه بریتسه وه نه م عومره چ شیرین و چ تال
رۆح هاته سه ری لیوت، چ شا بی و چ حه مال
مه ی نۆش که، سال و مانگ گه لی پاش من و تو
مانگ نه وه لی دی و نه گاته وه ناخر سال

(۱) شیخ نووری نووسیویه تی (جهان) به لام که گه رامه وه سه ر فارسییه که نووسرابوو: (ما خون رزان
خویریم و تو خون کسان)، بۆیه کهسان راستره.

نهی دل خهفته تی جیهان نه کا غه مناکت
خۆ هه ر ده رنه چۆ له لهشی پهوانی پاکت
دانیششه له سه ر سه بزه بژی چهند پوژی
تا ده رنه چوو ه سه بزه له خۆل و خاکت

دام ناوه سه رم ئیستا به فه رمانی شه راب
پوچم به فیدایی له علی خه ندانی شه راب
هه م ساقی ملی سوراحیی وا له ده سا
هه م گه یوه ته سه ر لیوی قه ده ح، جانی شه راب

سه ر کرده یی په ندانی خه رابات منم
نیزیک له گونا ه، دوور له تا عات منم
ئو شه خسه به تولى شه وه تا وه ختی سه حه ر
خوینی جگه ری کرد به مونا جات منم

ده ستی به که لامی خواوه ده ستی ملی جام
گه ه یاری هه لالین و گه ه ی دۆستی هه رام
ئیمه ین که له ژیر گومه زی شینی چه رخا
نه ^(۲) کافری مو تله قو نه مو سلمانی ته مام

نه و کافری بهر مال په رستانه کهرن
چونکی له ئیتاعه تی خودا بێ خه بهرن
بهروانه له ژیر په رده ی پوژ و نوێژا
ئیسلا م فرۆشیکى له کافر به تهرن

(۲) له ده ستنوو سه که ی شاعیر (نی) نوو سرا بوو.

وا چاکه بهجامی باده دلمان شاد کهین
 بهس هاتن و پویننی نهم و نهو ییاد کهین
 نهم گیانه گورفتاره له زیندانی غهما
 با نهختن له بهندی خیره دی نازاد کهین

سهبزه که لهسه رکهناری ناوی پواوه
 وا دیاره له لیـــــوی تازه لاوی پواوه
 مهیشیلله به پی، مهرۆ بهسهریا بهغرور
 بی شوبهه له پرووی دلپوبایی پواوه

تینووم و دهستم بهجامی نهگهیی
 پیی سستی تهمنناش بهمهقامی نهگهیی
 هیئند مایهوه دل بهحهسرهت و ناکامی
 تا (عاقبة الأمر) به کامی نهگهیی

جۆرئکی وهها برۆ که بۆت نهکری سهلام
 وا به لهگهڵ نهم خهلقه که بۆت نهکری قیام
 بۆ مهسجد نهگهر بچی، فهقییرانه بچۆ
 بانگت نهکه نه پیشهوه، بتکهن به ئیمام

به‌شی فارسی

بانگ کوردستان^(۱)

* استقبال و خوش آمدی بانگ کوردستان

ای غنچهء شکفتهء بستان خوش آمدی
ای بلبل انیس گلستان خوش آمدی
صبح سعادت ازلی را خبر دهی
ای مبتدای جملهء عرفان خوش آمدی
صد چشم تیره از قدمت یافت روشنی
بوی قمیص یوسف کنعان خوش آمدی
ای بانگ کرد و ناشر افکار عالمی
وی باعث تعالی کردان خوش آمدی
لب تشنه^(۲) در سراب جهالت ببرد کرد
ای قطره‌های رحمت باران خوش آمدی
ای ترجمان غایه و ناشر امل
وی مایهء ترقی و عمران خوش آمدی
ای حسیات ملت واقوام را خطیب
وی ناصح سعادت و عرفان خوش آمدی

(۱) له رژنامه‌ی (بانگی کوردستان) ی ژماره (۳) ی سالی (۱)، (۲۷) ی ذی الحجة (۱۳۴۰)

(۲۱) ی ناخستۆسی (۱۹۲۲) دا بلاوکراوه‌ته‌وه. له و کاته‌دا که له‌گه‌ل (عه‌لی که‌مال با‌پیر نا‌غا) ی شاعیر (موحه‌ریر) ی به‌شه کوردی و فارسییه‌که‌ی بووه.

(۲) له ده‌ستۆسیکی مامۆستا (نه‌جه‌ددین مه‌لا) نووسرا‌بوو: (لب نشنه...)

ای شاه دستگیر

ای شاه دستگیر تو دست مرا بگیر
بنگر به حال (نووری) بیچاره‌ی فقیر
بی بال و پرفتاده، پریشان ز درد و غم
پا بسته همچو بلبل‌ی اندر قفس اسیر
چون مرغ سر بریده تپیده به خون خویش
گریان ز تاب محنت و نالان به زخم تیر
آورده رو به درگه والای این وزیر
می گوید این ترانه‌ی دلسوز و دلپذیر
ای شاه دستگیر تو دست مرا بگیر
دست مرا بگیر که هستی تو دستگیر^(۱)

۹۵۸/۱/۲۵

(۱) شیخ نووری نهم چند شیعه فارسیه‌ی هر بز سملاندنی توانایی خوی لهو زمانه‌دا نووسیوهو هیچی تر.

وقت ارشاد است

وقت ارشاد است ای عالی هم اعیان ما
فرصت است امروز ای صاحب هنر شبان ما
این هما فریاد و سعی و همی غلیان ما
بهر استقلال کردن است این افغان ما

موسم سعی است نام و شهرتی پیدا کنیم
فکر ملیت حکمرانی کرد احیا کنیم
خاک در پشم حریص غییره و اعدا کنیم
انگهی بین الملل^(۱) نافذ شود فرمان ما

ای دعای قوم کرد این خواب غفلت تابکی
اختیار مسکنت اظهار ذلت تابکی
ای جهان معرفت ای اهل منعت تابکی
باد در قید اسارت مللک کردستان ما

سر ز خاک سفلیت بردار علویت خوش است
نعمت ازادگی سودای ملیت خوش است
ادعای حاکمیت ذوق حریت خوش است
چیست این حال اسف انگلیز بی سامان ما

ارمن و گرج و عرب، افغان و فرس و پهلوی
نائل امال خود گشتند حتی موسوی
ای ملل مجلس اقوام تاکی نشنوی
بانگ این قوم نجیب و شکوهی کردن ما

(۱) له روزنامه که دا (المال) نووسرايوو.

ای سر افرازان ملت بگذرید از این نفاق
 واصل مقصود گشتن حاصل است از اتفاق
 نیست کمتر از (صلاح الدین) اگر باشد وثاق
 سرور والا^(۲) نسب محمود عالیشان ما

حسن نیت، قابلیت، فکر آتی، اتحاد
 انتظام عسکری، نشر معارف، اقتصاد
 از حکومت عدل و از افراد ملت اعتیاد
 لازم است آموز تا مثبت شود عرفان ما

ای نگهبان وطن بیدار و صاحب حزم^(۳) باش
 از سیاست واقف و دل سخت و صاحب عزم باش
 در خضر پیوسته کار آرای وقت رزم باش
 تا شود محفوظ خاک پاک کردستان ما

ما مخالف نیستم، میل احبا میکنیم
 خدمت همسایگان و پیر و برنا میکنیم
 ماحق مشروع و ملک خویش دعوا میکنیم
 مجلس اقوام بسایسد کرد استحسان ما^(۴)

(۲) له دهستنوسه‌ک‌هی ماموستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) (عالی) نووسرابوو.

(۳) دیسان له دهستنوسه‌ک‌هی (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) (عزم) نووسرابوو.

(۴) له‌به‌رئه‌وه‌ی نووسینه‌وه‌ی نهم شیعه‌ه فارسییانه به‌رتنوسوی کوردی نابیتته هژیک بۆ تیگه‌یشتنیان،

بۆیه به‌یارم دا ههر به‌رتنوسوی فارسی بیاننوسمه‌وه.

* نهم شیعه‌ه‌ی دهره‌ه‌ق به‌ (عصبه‌ الأمم) وتووه.

شیعری موسته زاد

عهسکه (۱)

سەف سەف کە دێن و تێئە پەرن چەست و باو یقار
 مازی لە سیدقی ئێو، ئەبێنم ئەکا فیرار
 سووحتیکی پاک و بێ غەش ئەبێنم وەکو بەهار
 موستەقەلێکی بێ لەکە، پێکەیف و نەشەدار
 بێ تۆز و بێ غوێار
 ئەو قەھرەمانی عەساگری کورد، لەشکری و یقار
 ئەو دافییە وەتەن، لە مەزەللەت، لە ئینکسار
 ئەو نەورەسیدە وەتەنی مات و غەمگوسار
 ئەو مایە تەرەقی میلەت بە ئیفتیخار
 ئەو کوردی نامدار
 ئێو مەداری غیرەتی ماددی میلەتن
 ئێو مودافیعی وەتەنی پاک تینەتن
 ئەو لادی پاکی میلەتی کوردی بە هیمەتن
 لای میلەت ئێو، تاکو بفەرموون بە قیمەتن
 ساحیب غیرەتن
 ئەو عەسکەر، ئەو مالتی جگەرگۆشە وەتەن
 ئێو بەجان و دڵ کە حیمایە وەتەن ئەکەن
 ئێو بەدڵ کە سەرفی ئەکەن غیرەت و بەدەن
 ئێو وەتەن لە زیللەت و میحەن نەجات ئەدەن
 نامادە بۆ کەفەن
 ئەو زەمانی سەعییە، عەتالەت برپایەو
 سەرچاوەی ئومێدی وەتەن و ژایەو

(۱) ئەم شێعرە لە سالی (۱۹۲۲) دا بۆ سەربازە لاوەکانی (شیخ مەحمود) ی نەمری وتوو، کە بەرووی داگیرکەرە ئینگلیزەکاندا وەستان.

غونچه‌ی نه‌مهل، شکوفه‌ی^(۲) مه‌قسه‌د گه‌شایه‌وه
 نووری حکوومه‌تی وه‌ته‌نی شه‌وقی دایه‌وه
 ده‌رگا کرایه‌وه
 عه‌سری ته‌کاموله، نه‌مه عه‌سری ئوخووه‌ته
 عه‌سری حیمایه‌ی حه‌قی نه‌قوام و میلله‌ته
 قه‌ومی که حیسه به‌ر نه‌بی له‌م وه‌قتی فرسه‌ته
 نه‌و قه‌ومه جیتی سه‌حایفی ته‌تربخی له‌عنه‌ته
 مه‌حکوومی زیلله‌ته
 تا حه‌شر نه‌بی بنالی له‌ ژیر باری زیلله‌تا
 باری گرانی زه‌یقه‌ت و^(۳) ده‌ردی نه‌ساره‌تا
 عومری سه‌رف بکا له‌ مه‌راره‌ت، له‌ میحنه‌تا
 بی حه‌ق نه‌بی بژی له‌ حه‌یاتیکه‌ی وه‌حشه‌تا
 قه‌هر و مه‌زله‌له‌تا
 نیتروهرن که بۆ وه‌ته‌ن، وه‌ته‌نی پاک و میهره‌بان
 ده‌س ده‌ینه ده‌ستی یه‌کتری یه‌ک دل، به‌یه‌ک زبان
 نیمه‌ش بمانه‌وئ وه‌کو خه‌لقی حه‌قی ژبان
 نه‌م فرسه‌ته غه‌نیمه‌ته، نه‌روا له‌ ده‌ستمان
 تا ماوه‌ رۆح و گیان

(۲) هه‌رچه‌نده‌ پشتم به‌رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان به‌ستوووه‌ له‌ نووسینه‌وه‌ی ئەم شیعره‌، که نه‌وساکه
 «شیخ نووری» خوشی نیشتی تیدا کردووه، به‌لام له‌ دوو ده‌ستنوسی تری مامۆستا (نه‌جمه‌ددین
 مه‌لا) دا نووسرابوو (شکوفه‌ی مه‌قسه‌د) منیش هه‌ر وشه‌ی (مه‌قسه‌د) م به‌ی راستیره‌ وه‌ک له
 (شکوفه‌ی میلله‌ت).

(۳) هه‌ر له‌و دوو ده‌ستنوسه‌دا (زه‌یقه‌ت) نووسرابوو. منیش هه‌ر نه‌وهم به‌لاوه‌ راستیره‌، چونکه‌ ناشی
 دووجار و له‌ دوو دێره‌ شیعره‌ی یه‌ک به‌دوای یه‌کدا ئەم وشه‌ی (زیلله‌ت) له‌ دووباره‌ بێته‌وه‌.

نامه‌یه‌کی شیعی

له «شیخ نووری» وه بو «زیتور»^(۱)

ئه‌ی بادی سه‌با! په‌یکی خه‌یالاتی ئه‌دیبان
ئه‌ی میروه‌حه‌یی فیتنکی زامی دلی سووتاو
ئه‌ی بادی خه‌رامان
وه‌ختی که ئه‌ده‌ی شه‌و له‌ لق و پۆی دره‌ختان
سه‌د ده‌نگی نه‌ی و ناله‌یی عوودت به‌فیدایی
ئه‌ی موتریی نالان
گه‌ر تو نه‌به‌بوی، ئه‌ی ئه‌سه‌ری قودره‌تی لاهوت
چۆن پیته‌که‌نی خونه‌چه‌ ده‌می سوبحی به‌هاران؟
ئه‌ی نه‌یزه‌نی بوستان
چۆن ناله‌یی مه‌حزوونی که‌وی مه‌دانی^(۲) کیتوان
ته‌نسیری نه‌کرده‌ جگه‌ری له‌ت له‌ت و برژاو؟
ئه‌ی مونسی مورغان
ئه‌ی بادی سه‌با! هه‌سته‌ مه‌ه‌سته‌ وه‌کو ئینسان
پرویه‌ بکه‌ره‌ مه‌سکه‌نی جارانی سوله‌یان
مه‌دفونه‌ له‌ سه‌یران
ئه‌و شاره‌ که‌ مه‌شه‌ووره‌ به‌ کاشانه‌یی بابان
یه‌نبوعی ئه‌ده‌ب، کانی گوهر، مه‌نبه‌عی عیرفان
هه‌م لانه‌یی شیران
سه‌یری بکه‌ بنواپه‌ به‌ شار و به‌که‌نارا
ده‌ورئ بده‌ نه‌ختی له‌ ده‌می سوبحی به‌هارا
ئه‌ی بادی دلارا

(۱) له‌و کاته‌ی وه‌زیفه‌که‌ی «شیخ نووری» یان گوته‌زایه‌وه‌ بو هه‌ولیر، ئه‌م نامه‌ شیعییه‌ی بو (زیتور) ناردوه‌.

(۲) که‌وی مه‌دانی کیتوان: که‌وی دامه‌نی کیتوان (پروانه‌ فهره‌ه‌نگۆکی ئه‌م دیوانه‌).

نهم نامه‌یه جوان بگره بده‌ست‌تکی بلوورین
 پاژاوه‌ته‌وه، چونکه به‌میهر و مه‌ه و نه‌خته
 عه‌ینه‌ن وه‌کو نه‌فسه‌ر
 به‌و شهرته له ته‌قدیی نه‌وا واسیته بی‌(ژین) (۳)
 بیخه‌یته سهری شاه‌ی نه‌ده‌ب، هه‌زهرتی (زیره)
 نه‌ی بادی په‌یه‌مبه‌ر
 زات‌تکی نه‌دیه‌ه، به‌نه‌ده‌ب به‌چووه‌ه حزووری
 عه‌رزی بکه، چاکه به‌دلی ئیه‌یه (نووری)
 هه‌ر ماته له دووری
 عه‌رزی بکه، نه‌ی هه‌یکه‌لی شیعر و نه‌ده‌بیات!
 بی‌ده‌نگی به‌سه‌گیانه له نو‌تیلی «شهریفا» (۴) (۵)
 نو‌ستادی نه‌ده‌ب، شاعیری پر فیکر و خه‌یالات
 ناب‌ی به‌زه‌ییت بی‌به‌غهری‌تکی زه‌عیفا
 مه‌زلووم و نه‌حیفا
 ناخو‌نه‌سه‌ری ماوه له سه‌یرانگه‌هی (یاره)
 چوارشه‌مه نه‌پازانه‌وه، نه‌وره‌سته نه‌هالان
 وه‌ک توولی نه‌مامان

(۳) ئیشاره‌ته بو‌رؤ‌نامه‌ی ژین.

(۴) له رۆ‌ژنامه‌که‌دا (شهریفا) نووسرا‌بو، من بو‌ نه‌وه‌ی له‌نگ نه‌بی له‌گه‌ل (زه‌عیفا) و (نه‌حیفا) بسازن، نه‌لف‌ت‌کم بو‌ زیاد کرد.

(۵) نو‌تیلی شهریف: ده‌ل‌ین نو‌تیل و چایخانه‌یه‌که له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌وت‌بووه به‌ران‌به‌ر مالی «شیخ مه‌حمود»ی نه‌مه‌روه. نهم چایخانه‌یه جیتی کۆ‌بو‌نه‌وه و یه‌کتر بینینی مونه‌وه و نه‌دیه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه بووه. به‌ناوی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه (وه‌ستا شهریف) ناوی ده‌رکردوه که وه‌ستایه‌کی زۆ‌ر تووره و ته‌نگاو و چیک‌ل‌دانه به‌جووک بووه. نه‌وانه‌ی له‌و چایخانه‌یه‌دا داده‌نیشتن به‌زۆ‌ری کوره‌کانی نه‌شرافی شار بوون. ئیت‌ر نه‌و چایخانه‌یه کراوه‌ته مه‌لیه‌ندی شیعر خو‌پ‌ندنه‌وه و مونا‌قه‌شه‌کردن. هه‌ندێ جار‌یش ده‌ستیان ده‌دایه تووره‌کردنی وه‌ستا (شهریف)، نه‌ویش که تووره‌ده‌بو ده‌که‌وته قۆ‌ری و په‌یاله شکاندن. دوا‌یی دانیش‌توان پاره‌یان بو‌ کۆ‌ده‌کرده‌وه و که‌لویه‌لی تازه‌یان بو‌ ده‌که‌ریه‌وه.

لاگیره به سه ریانه وه؛ وهک رۆژی دره خشان
 گهردانه له ملدا نه بووه ماهر ستاره
 بهم فەسلێ به هاره
 چوارشه مه که دێ، ناله نهکا دل له قهه سدا
 وهک مورغی سته مدیده یی مه حبووس و موکه دهه
 وهک کۆتری پابه سته، له نه سنایی هه وه سدا
 مه بهووت و سه راسیمه، موکه دهه له موقه دهه
 بێ تاب له نه فە سدا
 دایم دله کهم نیسته له لای (قۆریه شکاو) (٦)
 نهو جیه که مه شهووره به مه لبه ندی نیگاران
 جیی سوچهت و سهیران
 چۆنه نه سه ری ماوه؟ وهیا بوته که لاوه؟
 کیسرای سوله یمانیه، ناساری نه ماوه!
 ههه بوومی له ناوه! (٧)

(٦) قۆریه شکاو: له خوار قوتابخانه ی سناهی نه مرۆ بوو، بریتی بووه له دهشتیکی چۆل و هۆل،
 چوارشه محمان، ژنان ده چوونه نهو ناوه بۆ سهیران و کوچه لاوه کانی سلیمانی ش ئیواران به پیا سه کردن
 روویان ده کرده نهوئ.
 (٧) پیاو که نهه شیعره ده خۆتیتته وه، چامه شیعریه به رزه که ی (نالی) بیر ده که ویتته وه که بۆ (سالم) ی
 ناردوه.

به مونسه به تى ته بدیلی ناوی پوژنامهی

(ژیانه وه) بو (ژیان) ته قدیمه

دهوری ته جه دودت وه کو ماهی له ئاسمان
هه لهات و بوو به دافیعی زولمهت له ئینس و جان
نوورت پڑانه مه جلیسی نه فکاری عاقلان
بوو بته ژيانی دوشمنی به دخواهی کورده کان
نهی ناشری مه عاریف و نهی خه سمی جاهیلان
نهی موخته ره م ژیان
نهی نه وره سیده، لالهیی باغی ته فه کورات
نهی نه وره میده، غونچهی په ژمردهی حهیات
نهی باعیسی ته ظاهروری نه فکار و حسییات
نهی سه فحهی وه قایعی مه ظبوطی کائینات
نهی خادیمی مه عاریف و مه جمووعی خاطرات
نهی ره ونه قی حهیات
ناوت له پیشه وه که نه رابوو (ژیانه وه)
بزو هسلتی غونچهیه بوو له خار و خه سا نیهان
تیستا له سایه ی عه دل و هه وای زه مانه وه
هه ر کویره کانییه کی نه مه ل بوو ژيانه وه
غونچهی نه مه ل، شکوفه ی مه قسه د گه شان وه^(۱)
یه عنی (ژیانه وه) که نه مه ل بوو. بووه ژیان
ژیانیکی جاویدان
نه مجا له بو سه عاده تی نه م قه ومه فرسه ته^(۲)
نه وه ل سه عاده تی غیره ته، موسته قبه لیکی پاک

(۱) نه م دیره له شیعی (عهسکه ر) دا و له کۆیله ی (۵) و دیری (۳) دا دووباره بووه ته وه.

(۲) نه م کۆیله یه ش تارمایی و سیبه ری دوا کۆیله ی شیعی (عهسکه ر) ی پتوه دیاره.

پرووناك و بئ پهل و هكو سوبحيكي نهوبه هار
 هه ر ئينتيزاري غيرهتي نه فرادي ميلله ته
 هاوار نهكا به حوزنه وه، نهى قهومي نامدار
 ئيحراري مه عريفه ت بكه، بؤ ناتييه كي چاك
 پرووناك و خوش و پاك
 نهو باره بهرده قورسه، نه نسالي مازييه
 جيتي هيشتووه به زياده وه ته حميلي ئيمه يه
 با زياتري نه كهينه وه بؤ نه سلى ناتييه
 نه سبابي له عنه تي بهد و ته جهيلي ئيمه يه
 ئيحراري سه د وه ديعه ي ساحيب سه مه ر بكه ين
 ته وديعي به طني ناتي و عه رزي هونه ر بكه ين
 له وسه ر جه زه ر بكه ين

من و گهلاوێژ^(١)

گهلاوێژی فهلهك په‌یا! ئه‌یا خورشیدی بێداران
 ئه‌یا هه‌مه‌رده‌ی غه‌مه‌خواران
 له‌ وادی حیره‌ت و سه‌رسامییا په‌نجوور و سه‌رگه‌ردان
 به‌نووری گه‌یه‌ ئالوودت به‌سه‌ر تاریکی شه‌ودا
 ئه‌پێژی نه‌شک و عه‌لم و له‌ناو بیروشه‌ی^(٢) خه‌ودا
 که‌چی تۆش واله‌و و شه‌یدا
 زه‌بوونی هات و چۆی دايم، به‌ جوێرکی هه‌زینانه
 به‌دايم هه‌ر خه‌ریکی لابه‌ری تاریکی شه‌وگه‌ر
 به‌نووری تیشکی پرتهدودار
 له‌ ده‌شتی چۆل و هۆلی ناسمانا تۆش به‌وینه‌ی من
 خه‌فه‌ت بارانه‌، نه‌سه‌ره‌وتوو، جگه‌ریریان و بێ ئارام
 شه‌په‌زه‌ی میحه‌نه‌ت و ئالام
 وه‌کو من تۆش به‌شه‌وگه‌ران خه‌و ئه‌سپێری به‌پۆژی پاک
 وه‌نه‌وزی ناکه‌وێته‌ چاوه‌کانت، ئه‌ی په‌ری په‌فتار
 له‌گه‌ڵ چاوێکی پڕشنگدار
 ئه‌لێی ئیله‌هامی هه‌لسانی خه‌وی، ئه‌ی نه‌جمی بێ په‌روا
 به‌فرمیسه‌کی ئه‌له‌م پێژانه‌وه‌، له‌و دووره‌وه‌ نایه‌ توخوا^(٣)
 له‌ چی حاڵی ئه‌بی. ئه‌ما
 وه‌ها دیاره‌ من و تۆ... من له‌ ئه‌رزا، تۆ له‌ گه‌ردوونا
 له‌ سه‌رگه‌ردانییا وه‌ک یه‌ک، له‌ ده‌ریای بێ بنی بوونا

(١) مه‌به‌ستی ئه‌ستێره‌ی گه‌لاوێژه.

(٢) بیروشه‌ی خه‌و: خه‌وی قوول

(٣) ئه‌م دێره‌ی ته‌واو نه‌کردوو. وسته‌ویه‌تی دوو وشه‌ بنووست و له‌ دواییدا کوژاندویه‌تییه‌وه‌، به‌لام به‌نایه‌ توخوا ده‌خوێنرێته‌وه‌.

ته‌کوتارمانه^(۴) هەردوو، من له شوێن ئامال و تۆ ئالام
به‌لام وه‌ک موبته‌دای بێ خه‌به‌ر، ئاغازی بێ نه‌نجام

(۴) له‌ ده‌ستنۆسی شاعیر نووسرا‌بوو (ته‌قه‌للانه) که‌ دیاره‌ هه‌له‌ی نووسینه‌ و (ته‌قه‌للانه) یه‌، به‌لام
ره‌شی کردبوویه‌وه‌ و له‌ شوێنی نه‌وه‌ (ته‌کوتارمان) ی نووسی‌بوو، له‌ داوێنی شیعه‌ره‌ که‌ شدا مانای
(ته‌کوتار) ی به‌راک‌کردن لێک‌داوه‌ته‌وه‌.

نه‌خلاقى

پوتبەى عەزەمەت

پوتبەى عەزەمەت، لائىقى زاتىكە بزانتى
وەك خوۆشى دەزانتى و بزانتى كە دەزانتى
نەك لائىقى شەخسىكە، نەزانتى و نەزانتى
نازانتى ئەو خوۆشە بەلای خەلقى جىهانى
بى سوود و زىانتى^(۱)

نابى بەمونه‌وەر بەگولى يەخەيى چاكەت
عومانى سەرەب، بوونى بەدەرياچە مەحاله^(۲)
زەرد پووكەشى زىووشى بىن، نايەتە قىمەت
ئىعلانى عەوارىض، وەكو ئىسنادى خەيالە
تابع بەزەوالە
وەك شەوقى تەپالە
تۆچىھەرە بەپۆدرە مەبەرە دەورەيى عالى
ناگاتە گولتى، بارى كزەى وەرەسەيى خاشاك
وەك تەيرى موقەبا، كە لە كاغەز پەر و بالى
بۆ بىكرى ئەفرى، وەها دىتەوہ سەر خاك
غوليا زەدە غەمناك
(لاوانتە)^(۳) دووسەد شووشە بەخۆتا بىرژىنى
وەك غونچە بەسەر دىركەزىيەكا، بچەقىنى

(۱) لە پۆژنامەى (ژىن)ى ژمارە (۱۳۶۵)ى سالى ۱۹۵۷ كە ئەو شىعرە بلاوكراوہ تەوہ دوو دىرى
كۆپلىتى يەكەم و سەرچەمى كۆپلىتى دووہم نەنوسرا بوو.

(۲) دەتوانىن ئەم دىرە بەم جۆرەش بخۆتەننەوہ (عومانى سەرەب، بوونى بەدەريا، چ مەحاله).

(۳) لاوانتە: جۆرە گولەيىكى بەناوبانگى ئەو سەردەمە بووہ.

بئى نەشئەيە چۆن مردوو بەزىندوو ئەدوئىنى
مەر^(۴) بلبلى ئەو گولشەنە ھەر خۆت بى بخوئىنى
بۆكەس نىيە بىتى

(بى) تالە ئەگەر شەككەر و شەھدى بەسەراکەى
نەشئەى نىيە ، ھەر سوالتە سەد پر بئى لە بادە
چىلکە چىيە ؟ باکور تەكى سەوزى بە بەراکەى
گەر عاقلئى لەم ژىنە بئى قىمەتە لادە
نەم کىيرە بەبادە^(۵)

(۴) مەر: واتە مەگەر.

(۵) بۆ نووسىنەوئى ئەم شىعرە پشتم بەدەستى نووسىكى مامۇستا (نەجمەددىن مەلا) بەستووە كە شىئخ نوورى خوئشى چاوى پىدا خشان دوو تەو و ئىنجا ناردو وئەتى بۆ مامۇستا (گىوى موكرىانى).

بۆ يانەى سەرکەوتن^(۱)

دوئى شەو لە خەوا سىروەى بادى سەحەر ئەنگووت
 ۋەك سوبحى بەھاران
 شەو عاقىبەتى ھات و درى سوبحى گرىبان
 رۆژ بوو ۋە لە كوردان
 غونجەى فەرەح و نەشتە، دەمى داى ۋە پشكووت
 ۋەك چەرەيى ياقووت

(۱) جەنابى (مەعرووف جىاوگ) ئەو بىرەى ھىتايە پىتەشەو و لە (۹)ى شوبىاتى ۱۹۳۰دا بۆ دامەزراندنى كۆمەلەيەكى زانستى، داوايەكيان دا ۋەزارەتى ناوخۆيى. ھەرچەندە زۆر كەس خۆيان لەو داوايە كىتايە دواو، بەلام خوالەتخۆشبوو (ئەحمەد موختار بەگى زەھاوى) كە لە قوتابخانەى ھەريپەدا بەئەفسەر دەرچوو بوو، ھەروەھا حقووقىشى تەواو كەربوو، لەگەڵ يوزباشى (مەھمەد عەلى بەگى عەبدولعەزىز) و (عارف بەگى پشەدرى) پارىزەر ئەم پىش نىھادەيان بەشەق و ھەسەو ەمۆر كەرد. پاش ئەو ى داوايان دا ۋەزارەتى ناوخۆيى و دواى گىرەو كىتەشە و ماندووبوونىكى زۆر، بە ژمارەى (۶۴۹۵)ى مەژووى ۱۹-۲۰/ى مايسى ۱۹۳۰ ەزامەندى كەردنەو ى يانەى سەرکەوتنىيان داين. جەنابى مەعرووف جىاوگ ھەر زوو لە رۆژى (۳۰)ى مايسى ئەو سالەدا لە سىنەماى رۆيال بەئاھەنگ و بەزمىكى زۆر جوان و قشتىلە (يانەى سەرکەوتن)يان كەردەو. دواى دوو سال يانە لە ئىش و كارى خۆى كەوت. تا لەرۆژى (۱)ى نىسانى ۱۹۴۳ لە لاين جىاوگەو بووژاىو و دەستەيەكى تازەيان بۆ ھەلبژارد، تا بەرپۆەى ببەن. يانە ئەم جارەش كەوتە ئىش كەردن. ئامانجى دامەزراندنى ئەم يانەيە بلاو كەردنەو ى زانست و زانىارى بوو لە پال بايەخدان بەپىشەسازى و بازىرگاني و كشتوكال تا بەشپۆەيەكى ھونەرى بەرھەم زۆركەن. ھەروەھا بەختو كەردنى لاوانى كورد بەپى پەرورەدى نوئى. ئەو ەبوو يانە ھەولتى دا قوتابيان بۆ تەواو كەردنى خوتندن لە بەغدا بيانھيتن لە يانەكەدا جىگەيان بۆ بگەنەو و لە ژىر چاودىرى خۆيان خوتەندنيان پى تەواو بگەن. ئامانجىكى دىكەى يانە دروستكەردنى چەند لىژنەيەك بوو بەپى شارەزايى و پسپۆرى بۆ كىتەب دانان و ەركىرپان، بۆ نووسىنەو ى فەرھەنگ و دەستورى زمانى كوردى، تا بتوانى ھەموو كوردىك بەئاسانى لە كورد زوبانىكى دىكە بگات. مانگى جارىكەش ئاھەنگى يەكترناسين و خۆشەويستىيان ساز دەكرد (بۆ ئەو ى خەلقى بمانسان و تىمان بگەن كە ئىمەش ەكو ئەوان ئىنسانين و مافى ژيانان ھەيە) بۆ سوودى زياتر بنۆرنە كىتەبى (باربوو) كارى يانەى سەرکەوتن: نادى الأرتقاء ژمارە: ۱

پەيامى تەرعات ۱۹۴۳ - ۱۹۴۴، چاپخانەى النجاج، بەغداد

ئافاقى نەمەل بوو بە چەمە نزار و^(۲) گولستان
 وەك پەوزەيى پىزوان
 ئاونكى مەسەرپەت لە گولستانى ژيانا
 وەك دور لە بەيانا
 پەخشانە لەسەر پەرچەمى گول، كاكۆلى رەيحان
 وەك لەعلى درەخشان
 نىرگىز قەدەحى كەيلە، لە بادە شەوى شەبنم
 پىر زەوق و تەرەننوم
 جامى زەرى داناوە لەسەر پەنجەيى ئىيحسان
 وەك ساقى بى پەقسان
 شەوبۆكە بەشەو بۆى هەبوو بۆ بەزمى تەماشان
 كردى لەو حاشا
 بەم نەشەيە سەد شووشە گولوى گولى پىژان
 وەك شاهیدی بوستان
 مینا لە زەفافیە، بە سەر سەریبەو تارا
 وەك گول لە بەهارا
 پەقسىانە لەگەڵ یاسەمەن و عەرەرى بوستان
 پىر نەشەو و خەندان
 فەریادی مەسەرپەت لە كەژ و كىو و نزارا
 ئیعلانە لە شارا
 قاسپەى كەو و هاژەى چەم و بەفراوى چیاكان
 خوش لەههجو و ئەلخان
 مەن هەر مۆتەحەبیر^(۳)، ئەمە یارەب چ ئەسەر بى
 بۆچى و چ خەبەر بى؟

(۲) لە رۆژنامەى ژین-دا كە بۆ جارىكى تر بلاوكراوە تەو نووسیویە: (چراخان و گولستان)

(۳) لە رۆژنامەى ژیندا: (مەن مۆتەحەبیر) نووسراو.

ئەم كەيفە چىيە پەر لە نەباتات و لە ئىنسان
 بۆ چىن ھەموو شادان
 تاكە سەنەمى، لەب شەكەرئى، غونچە دەمانى
 شمشادى ميبانى
 شيرىن سوخەنى تازەى تەر، مادەرى كوردان
 وەك يوسفى كەنعان
 گورج ھاتە تەكەللوم وتى: ئەم عەيش و سرورە
 ئەم شايى و سوورە
 بۆ (يانەى سەرکەوتن) — ئەم عالەمە شادان
 ھاتونە تە جەولان

شیوهن و ماته منامه

له باره‌ی ئەم شیعراڼه‌وه

شیخ نووری وهك ئاده‌میزادێكی به‌وه‌فا و به‌ئه‌مه‌ك، به‌ سه‌ركه‌وتنی دۆست و ناشنایه‌كانی به‌خته‌وه‌ر و شادمان بووه‌و به‌نووچدان و كه‌وتنیا‌ن نیگه‌ران و خه‌فه‌تبار بووه‌. كاتێ ده‌ستی په‌شی مردنیش ئالای ته‌مه‌نی هه‌تا‌ونه‌ته‌ خواره‌وه‌، ئەم به‌پاك‌ترین و پاستگۆ‌ترین شیعر، شیوه‌نی بۆ نووسیون، وه‌ك ده‌بینین له‌ناو ئەم دۆسته‌ خو‌شه‌ویستا‌نی -شیخ مه‌حمود-ی نه‌مری له‌ هه‌موویان زیاتر به‌سه‌ر كرده‌وه‌ته‌وه‌ و به‌ته‌واوی ویستویه‌تی ته‌عبیر له‌ كه‌فوكۆل و جۆش و خرۆشی دلی پر له‌ خو‌شه‌ویستی و پاستگۆیی ده‌روونی خۆی بۆ ده‌ریخات. بێگومان لا‌وانه‌وه‌ی خو‌شه‌ویستان و نازیزانی‌ش پاستگۆ‌ترین شیعره‌، چونكه‌ نه‌و فرمیتسكانه‌ كیش و قافیه‌ به‌سه‌ریدا نه‌سه‌پاندوون. نه‌وه‌نده‌ی قوولی برین و چۆراوگه‌ی خو‌بێنی دل و هه‌ناسه‌ی پر له‌ كه‌سه‌ر و فرمیتسك و ناخ و ئۆف سه‌پاندویه‌تی. نه‌خوا‌زه‌للا نه‌و لا‌وانه‌ویه‌ی كه‌ بۆ پاره‌و ده‌سكه‌وت و به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی نه‌گوترا‌یی، چونكه‌ ته‌قینه‌وه‌ی كانی خه‌مێكی په‌سه‌ن و پاست و دوور له‌ درۆ و ده‌له‌سه‌یه‌، ئەم جۆره‌ شیعره‌ش جۆره‌ قه‌رزدا‌نه‌وه‌یه‌كه‌. نه‌وه‌ی په‌روای به‌ (لا‌وانه‌وه‌) نه‌بێ، هه‌رگیز په‌روای به‌ (وه‌فا) نابێ!

شیوه‌نی شیخ عەزیزی^(۱) بۆ

له فواره‌ی دڵ له به‌رچی خۆینی گەش نه‌پژێته سه‌رچاوم
له به‌رچی سوور نه‌بی داوینی به‌ده‌ختیی به‌خۆیناوم
که من زانییم ئیتر مه‌رهم نییه‌ بۆ جه‌رگی سووتاوم
ئه‌نالینم له‌ دووری تۆ، ئه‌لیم شه‌رته^(۲) هه‌تا ماوم
ئه‌سیری خاکی گۆڕ و نه‌وجه‌وانی پر مه‌لالم پۆ
عه‌زیزم پۆ، عه‌زیزم پۆ، عه‌زیزی نه‌ونیهاالم پۆ
به‌ئومێدی ئه‌وه‌ی بێمه‌ سه‌رینت هه‌روه‌کو مه‌جنوون
له‌ دووجه‌یلی نه‌هاتیدا ئه‌نالین دله‌ی مه‌فتوون
به‌فرمێسکی په‌ژاره‌م چۆلی (قفره‌)م^(۳) ئاوه‌دا مه‌زوون
که‌چی ئه‌مڕۆ بیابانی به‌خۆینی دڵ نه‌که‌م گولگه‌ون
ئه‌سیری خاکی گۆڕ و نه‌وجه‌وانی پر مه‌لالم پۆ
عه‌زیزم پۆ، عه‌زیزم پۆ، عه‌زیزی نه‌ونیهاالم پۆ

(۱) شیخ عەزیز کوری شیخ صالح: له‌ سالی (۱۹۰۷) دا له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه. تا پۆلی پێنجهمی سه‌ره‌تایی خۆیندوه. به‌پیتی نووسراوی ژماره (۴۵) ی سالی (۱۹۲۷/۷/۲۳) بۆ یه‌که‌م جار له‌ قه‌رده‌اغ بووه‌ به‌ (قۆلچی مالییه). له (۲۳) ی ته‌موزی (۱۹۲۷) له‌ وه‌زیفه‌که‌ی موياشه‌ری کردوه. دوا به‌دوای ئهم وه‌زیفه‌یه‌ کۆمه‌لتی وه‌زیفه‌ی تری بېنیوه‌ وه‌ک قۆلچی مالییه‌ی (ناحیه) سه‌رچار و ناحیه‌ی مه‌رکه‌ز، ئینجا (کاتب مویره‌داتی مالییه) له‌ مه‌رکه‌زی سلیمانی، تا بووه‌ به‌ (معاون مەئموور ئیستیهاک) له‌ سلیمانی و دوا‌ییش بووه‌ به‌ (مه‌ئموور) ئیستیهاک له‌ ته‌وتله‌. زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسیشی باش زانیوه. له ۱۹۳۶/۵/۹ یه‌ک مانگ مۆله‌تی نه‌خۆشی وه‌رگرتوه، دوا‌ی ئه‌و مانگه‌ چوه‌ بۆ به‌غدا بۆ چاره‌سه‌رکردنی (ئاوبه‌ند) و (الأجفان الجیبیه)، به‌لام له‌وێ له (۱۹۳۶/۶/۲۰) کۆچی دوا‌یی کردوه‌و ته‌رمه‌که‌یان هێناوه‌ته‌وه‌ بۆ سلیمانی و دوو کچ و کورێکی له‌ پاش به‌جی ماوه. (سوودم له‌ دۆسیه‌که‌ی وه‌رگرتوه، جگه‌ له‌ سه‌ر و سۆراخ کردنی تاییه‌تی خۆم له‌ باره‌یه‌وه).

(۲) له‌ رۆژنامه‌ی به‌روا نووسرابوو: (ئه‌لیم ئهم شیعره‌ تا ماوم).

(۳) چۆلی قفره: مه‌به‌ستی چۆلی قۆلقه‌یه، ئه‌ویش وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه‌ له‌ (قراء) وه‌هاتوه.

لهوئ دیجله وه کیلی دیده که ی من بوو به لیتلی و سوور
 سکوتی خسته خانه ت^(۴)، بوو به شینی عائیله ی ره نچوور
 له کاتی گیانه لای مهرگا به بیکه س مای، له خویشان دوور^(۵)
 نه مه تیریکه جه رگم کون نه کا تا رۆژی نه فخی صوور
 برایی جه رگ و دل سووتاوی کوردی پر مه لالم رۆ
 عه زیزم رۆ، عه زیزم رۆ، عه زیزی نه و نیه عالم رۆ^(۶)

(۴) له رۆژنامه ی برادای به (سکوتی خسته خانه ت) نووسراوه.

(۵) (له تینی گیانه لای مردنا بیتکه س، له خویشان دوور) یش هه یه.

(۶) پشتم به ده ستنوو سی شاعیر خوی به ستووه و نهوانی تر نه گهر جیاوازی بووبی له گهل ده ستنوو سه که
 له په راوێژدا په نجه م بۆ راکێشاوان.

شیوه‌نی مه‌لا مه‌حموودی بی‌خود^(۱)

خه‌مم نه‌دیوه که دل هه‌لدی وه‌کو نه‌شته
 خه‌مم نه‌دیوه وه‌کو تیر بدا له به‌ندی جگه‌ر
 خه‌مم نه‌دیوه که پروناکی و فه‌رح له دلا
 وه‌ها نه‌هیتلی، له جیگه‌ی نه‌میتنی شوین و نه‌سه‌ر
 خه‌مم نه‌دیوه له‌سه‌ر ته‌خته‌ن‌ه‌ردی دنیا‌دا
 وه‌ها به‌ستنی له خوشی و له پیکه‌نین شه‌شده‌ر
 خه‌مم نه‌دیوه به‌ری خویننی دل وه‌ها به‌ردا
 له فواره‌یی دل‌وه هه‌لقولیت‌ه دیده و سه‌ر
 مه‌گه‌ر خه‌مم که له‌ناکاو رژایه لادی و شار
 به‌کاره‌ساتی وه‌فاتی نه‌دیویی دانش‌وه‌ر
 حه‌فیدی حه‌ززه‌تی عه‌للامه، موفتی چاومار^(۲)
 فه‌قیدی میلله‌تی کورد، جیتشیننی جه‌د و پده‌ر
 جه‌نابی (بی‌خود) نه‌فه‌ندی نه‌دیویی به‌رزی ولات
 یه‌که‌م موسه‌ووری دنیا‌ی سروور و حوزن و که‌ده‌ر

(۱) له رۆژی (۳/۱۰/۱۹۵۵) دا به‌رێوه‌به‌رایه‌تی په‌روه‌رده‌ی سلێمانی، که نه‌وسا (عه‌ریز محمه‌د قادر) به‌رێوه‌به‌ری بوو، به‌بۆنه‌ی تێپه‌رپه‌وونی چل رۆژ به‌سه‌ر کۆچی دوا‌یی مامۆستا (مه‌لا مه‌حموودی بی‌خود ۱۸۷۸-۱۹۵۵) له قوتابخانه‌ی سانه‌وی کورانی سلێمانی و به‌چاودێری مه‌ته‌سه‌رێفی نه‌وسا (عومه‌ر عه‌لی) کۆرێکی ماته‌میان بۆ گێتیا، دانێشتوانی شاری سلێمانی و پیاوماقوولان و رۆشنبیره‌کانی بۆ ئهم چله‌یه بانگ کرابون. له‌و چله‌ی ماته‌مه (عه‌بدوڵه‌رحمان به‌گی نفوس، په‌مزی مه‌لا ماف، شیخ محمه‌دی خاڵ، په‌وشه‌ن به‌درخان، شیخ نووری شیخ صالح، عه‌لاته‌ددین سه‌جادی، په‌شید نه‌جیب، عه‌لی که‌مال باپیر، نه‌حمه‌د هه‌ردی) و تار و شیعه‌ریان تێدا خوێندوه‌ته‌وه. (شیخ نووری شیخ صالح) یش ئهم شیعه‌ره شیوه‌نه‌ی له‌م کۆژه‌دا خوێندراوه‌یه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مردنی (مه‌لا مه‌حموودی) خاڵی شیخ نووری کارێکی زۆری تێک‌ردبوو، خۆی به‌قورگی پر له‌گه‌رانه‌وه نه‌یتوانی‌بوو شیعه‌که به‌خوێنیت‌ه‌وه، بۆیه دابوو‌یان به‌ مامۆستا - نه‌حمه‌د هه‌ردی - له‌ جیا‌تی ئه‌و بی‌خوێنیت‌ه‌وه.

(۲) موفتی چاومار: نیشاره‌ته بۆ نه‌وه که (بی‌خود) کورێزه‌ی زانای گه‌وره و به‌ناوبانگ (مه‌لا نه‌حمه‌دی چاومار) که ئهم بنه‌مه‌اله‌یه له‌م ولاته‌دا سه‌د سال له‌سه‌ریه‌که خزه‌مه‌تی خوێندن و ئاین و په‌وشت و خوری جوانیان کردوه‌وه.

له ناسمانی ئه ده بدا، به بائی تیژی زه کا
 فری هه تا گه ییه به رزی که مال و هونه
 نه ده ب له رۆحی نه وا چه شنی خوین نه هات و نه چوو
 وه کو فواره هه لئه رژایه سه ر په ری ده فته
 له موسته داوه وه ها تی په ری به یه ک هه نگاو
 گه یشته ته وقه سه ری کیوی سه خت و به رزی خه به ر
 له به حری بی بنی عیلم، هه تا بلایی مه له وان
 له نه رزی بی هه ددی شیعا، سه رۆکی سه یر و سه فه ر
 چ شاعیری له کون و قوژی خه یالاتا
 جیهانی شیعی وه کو زه په یه نه هاته نه زه ر
 به شه و له ناو چه مه نی نه زمی بلبلی نیلهام
 ته رانه گویی خه یالاتی نه و بوو، تا به سه حه ر
 به رۆژ له مه دره سه، مه شغولی عیلم و ته فسیری
 که لام و سو ره و ئایاتی ئی زه دی نه که به ر
 هه می شه مه سته مه ی (لا اله الا الله)
 قه سیده خوانی سه نای جه مالی پیغه مبه ر
 خه م و په ژاره یی کۆچی هه زین و دلسۆزی
 به جاری خوشی و شادی جیهانی کرده که ده ر
 حه قی به ده سته که دل تا نه به د بنالینن
 میسالی دهنگی برینداری ناین ناله له به ر
 حه قه که لام و به دیع په ش له به ر که ن و ئاداب
 له قوڕ بنیشتن له پی وه هه تا کو ته وقی سه ر
 به هه وری ماته می، رۆژی دلم وه ها گیرا
 به حال ترووسکه نه دا، چه شنی چاوی تانه له سه ر
 سه ری نییه که نه بی گیت و ده رده داری خه فته
 دلت نییه، که نه بی غه مگوساری ئیش و که ده ر

نه‌مردووه و هه‌ر ئه‌ژی ناوی به‌رز و ئاساری
 هه‌تا بێتیی جیهان و سه‌ما و مه‌ه و ئه‌خته‌ر
 ژیان و به‌رزیی ناوی وه‌کو شووعا‌ئیکه
 هه‌تا‌کو لاسوته‌ناهی وجوودی دیته‌ نه‌زه‌ر
 خودا له‌ شیعر و له‌ ئینتاجی عیلم و ئه‌فکاری
 دروستی کردووه‌ بۆی هه‌یکه‌لیکی به‌رز ی زه‌فه‌ر
 نه‌سب کراوه‌ له‌ ساحه‌ی خلوود و سه‌رمه‌دیا
 به‌هه‌یه‌ت و عه‌زه‌مه‌ت، باقییه‌ هه‌تا مه‌حشه‌ر
 به‌نووکی خامه‌ی برژانگ، له‌ خوێنی دڵ (نووری)
 بنووسه‌ سالی وه‌فاتی (فه‌قیدی فه‌زل و هونه‌ر) (٣)

(٣) (له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی خۆی (فه‌قیدی فضل و هنر) ی نووسی‌بوو که به‌حیسابی نه‌بچه‌ ده‌کاته
 (١٣٧٥هـ).

شیوه‌نی شیخ برایی برای^(۱)

به‌شیوه‌ن بۆ پڑا، بۆچی زبانی لال و گیراوم؟
 به‌فرمیسکی جه‌فا هه‌له‌هاتوو به‌ژانگه‌که‌ی چاوم؟
 نه‌بئی بۆ هه‌ر به‌شی من ناله و گریان و ماتهم بئی؟
 له‌به‌رچی دائیما هه‌ر مه‌ستی غه‌م، سه‌رخووشی زوخاوم؟
 براله‌ کۆچی ناکامیت و جیگای بئی سه‌رو شوینت
 به‌جاری تانه‌یی لی‌لایی، وا هینایه سه‌هرچاوم
 نه‌مامی عه‌یشه‌که‌م نیژرا، خه‌فته گۆیکه و چرۆی ده‌رکرد
 ره‌گ و ته‌رزی که‌ده‌ر نالایه گیانی هه‌ل‌ک‌پ‌وزاوم
 خه‌فته ده‌ستی له‌مل کردووم، ده‌می غه‌م وا له‌ناو ده‌ما
 مویه‌ده‌ل بوو به‌تالی، عه‌یش و نو‌ش و شایی و راوم
 به‌ده‌م (با) و گیت‌ه‌لوکه‌ی نه‌گبه‌تی و ناسیبی دنیاوه
 به‌بنجی ده‌رده‌وه، وه‌ک پووشی با به‌ردوویه نالاوم
 به‌تیه‌سه‌ی ناگری مه‌رگت به‌نه‌وعی دلمی هه‌لق‌رچان
 گه‌یشه‌ عه‌رشی نه‌علا بۆ چرووکی جه‌رگی سووتاوم
 مه‌گه‌ر هه‌ر ده‌سته و نه‌ژنۆ دانیشم بۆ حالی خۆم بگ‌ریم
 مه‌گه‌ر هه‌ر قو‌پ به‌سه‌ر خۆما به‌که‌م بۆ حالی شیواوم
 نه‌لیتی سه‌هرچاوه‌که‌ی دل بۆته به‌حری خوینی ئال و سوور
 له‌خویناوی گه‌شی فرمیسکما به‌م ره‌نگه‌ گه‌وزاوم
 مه‌زانه بیتکه‌س و ته‌نیا له‌ دوا‌ی تو‌من به‌جئی ماوم
 سه‌ری خو‌ی دانه‌نی قه‌ومی خه‌فته، دا‌یم له‌ پیتناوم
 له‌سه‌ر لی‌وم نه‌بئی نه‌م ناخ و داخ و ئۆفه تا مردن
 له‌سه‌ر چاوم نه‌بئی فرمیسکی خویناویی هه‌تا ماوم

(۱) شیخ برایی: له‌ سالی (۱۸۹۷) دا له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه. به‌کاروباری بازرگانی (تووتن ک‌رپ‌ن و فروشتن) وه‌ خه‌ریک بووه. ژنی هینا بوو که‌ به‌نه‌خووشی (ئاوبه‌ند) له‌ (۲۹) ی نابی (۱۹۵۰) دا کۆچی دوا‌یی کردووه.

تهوژمی ئاهو لافاوی سروشک نه مـبا به ږتـگاوه
 چل و چټوم^(۲) به بنجی داری به دبه ختییه وه گیرساوم
 بپوورن نه ی په فیکان زامه کدی ویرانه دل حه قییه
 به خوړ نه یدا به دیده جوگه له ی فرمیسکی خویناوم
 له سالی مهرگی تو ی پرسی یه کټ پټم وت: به مووی برژانگ
 نه نووسم «شیخ برایم رځ»^(۳) به خویناوی گه شی چاوم

هـ ۱۳۶۹

(۱) شیخ ماری شیخ محمد غریب
 (۲) شیخ رهووفی حه فید
 (۳) شیخ رهووفی شیخ سالح برای
 شیخ نووری

(۲) له دهستنوسې شاعیر نووسراپو: چل و چووم.
 (۳) به پیتی نه بجه د ده کاته سالی کوچی دوا ی شیخ برایی برای.

شیوه‌نی مه‌حمود جه‌ودت^(۱)

نه‌بووه قه‌ت نه‌مدیوه تا ئیستسا له پایزدا به‌هار
 بۆچییه و بۆچی جلی شینی له‌به‌ر کرد کائینات؟!
 بۆچی وا وشک و برنگه، مه‌وسمی زستانه‌که‌ی؟!
 بۆ نه‌ئالتینی به‌هاوین، ره‌عدی بی وه‌عه‌دی نه‌هات؟!
 بۆ به‌هاری خسته پایز، بۆچی هاوین بوو به‌ده‌ی؟!
 بۆچی زستان بوو به‌گه‌ی، به‌ریوو له‌خه‌رمانی ولات؟!
 بۆچی (نووری) که‌وته ته‌ندووری فیراقی یاره‌وه؟!
 بۆچی وا ئاواره‌یه بلبیل له‌گولزاری حه‌یات؟!
 ئه‌م سوئالانه‌م له‌نه‌وزادی عه‌قل پرسی، وتی:
 من جوابی‌کم هه‌یه، تیفکره‌ چه‌ند مه‌عقوله‌ لات
 ساله‌که‌ی عه‌کسه‌ ئه‌وی یاره‌ ئه‌بی ئاواره‌ بی
 گه‌ردنی نه‌هلی که‌مالیش بۆ په‌ت و سێداره‌ بی^(۲)

۹۳۸ - ۱۳۴۶ هـ

(۱) ناری (مه‌مه‌دی کو‌ری نه‌حمه‌د جه‌وده‌ته کو‌ری مه‌حمود ئاغای بچکۆله‌یه) له‌ سالی (۱۸۸۹) له‌ سلێمانی له‌ دایک بووه و له‌ ته‌مه‌نی (۵) سالی‌دا خراوه‌ته به‌رخوێندن. پاش دوو سال چووه‌ته خوێندنگای روشدییه‌ی عه‌سکه‌ری له‌ سلێمانی. دوا‌ی ته‌واوکردنی له‌ سالی (۱۹۰۷) دا چووه‌ بۆ نه‌سته‌مبول. له‌ سالی (۱۹۱۱) کراوه‌ به‌نه‌فسه‌ری دوو نه‌ستیره و له‌گه‌ل ئینگلیز شیرانه‌ جه‌نگاوه. له‌ سالی (۱۹۱۹) هاتوه‌ته سلێمانی و له‌ سوپای کوردستاندا له‌ کاتی شیخ مه‌حموددا دامه‌زراره و له‌ سالی (۱۹۲۴) دا چووه‌ته سوپای عێراقه‌وه و گه‌یشتوه‌ته پایه‌ی سه‌رۆکی یه‌که‌م (رئیس أول). دوا‌ی نه‌وه له‌ لشکری عێراق جیا‌بۆوه له‌ سالی (۱۹۳۰) دا بوو به‌هاوکاری شۆرش (شیخ مه‌حمود) له‌ پیران و بازبان و زۆر مه‌ردانه‌ نازایه‌تی نواندوه. (نه‌حمه‌د حه‌مدی ساحیب‌قرا‌ن و پیره‌مێرد و گۆرا‌ن) شیعه‌ریان بۆ وتوه و باسی نازایه‌تی و جوامیتری ئه‌ویان کردوه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌ خه‌باتگێته‌ بووه، ئه‌م قاره‌مانه‌ سوارچاکی مه‌یدانی نووسین و وه‌رگێتران و شیعر و دانانی سرووده، زۆتر له‌ زمانی فه‌ره‌نسا‌یی وه‌ری گێتره‌وه، له‌ دوا‌ی کو‌ژانه‌وه‌ی شه‌ه‌ه‌کانه‌ی شیخ مه‌حمود به‌دیل گیراو ناردیانه‌ که‌رکووک، پاش ده‌رچوونی بوو به‌نه‌ندازیار. له‌ سالی (۱۹۳۷) رۆژی دووشه‌مه‌ مانگی تشرینی یه‌که‌م خنکێترا. گۆفاری رۆژی نوێ، ژمار (۵) ی سالی (۲)، (۲) ی نابی-۱۹۶۱، عومه‌ر ده‌وله‌ت. (۲) له‌هه‌مان ده‌ست‌نوس و له‌دیوه‌که‌ی تری نووسرا‌بوو: (گه‌ردنی مه‌حمود جه‌وده‌ت بۆ سه‌ری سێداره‌ بی).

کۆچی مه‌لا نه‌فه‌ندی هه‌ولێر^(١)

دووباره ئاسمانی فەرەج هه‌وری گرتە بەر

یەعنی لیباسی ماته‌می پۆشی بەنی بەشەر

(١) مه‌لافه‌ندی: ناوی نه‌بووبه‌گر نه‌فه‌ندی کۆری حاجی مه‌لا عومهره، که به (مه‌لای بچووک) به‌ناوبانگه. له هه‌ولێر له‌دایک بووه و هه‌ر له‌وێش په‌روه‌رده بووه. به‌زانست په‌روه‌ری و پیاوه‌تی ناوبانگی ده‌رکردوه. له کاتی خۆیدا (نه‌بووبه‌گر) ی باپیره گه‌وره‌ی نازناوی «مه‌لای گچکه» ی وه‌رگرتوه. له‌به‌رئهو‌ی له ته‌مه‌نیکی که‌مه‌تر له ته‌مه‌نی ئیجازه پێدراوه‌کانی سه‌رده‌می خۆی به‌چه‌ند سالتیک مۆله‌تی زانستی (مه‌لایه‌تی) وه‌رگرتوه، بۆیه ناویان ناوه (مه‌لای بچووک) هه‌ر بۆ پێزلێنانی بنه‌ماله‌که‌یان (مه‌لافه‌ندی) نازناوی (مه‌لای گچکه) ی وه‌رگرتوه. (ئه‌مین زه‌کی به‌گ) ده‌رباره‌ی (مه‌لافه‌ندی) وتویه‌تی: (کۆمه‌لێن په‌رهمی زانستی ده‌رباره‌ی فه‌له‌کناسی له‌ دوا‌ی خۆی به‌جۆ هه‌شتوه. پیاویک بوو شۆتین و پایه‌یه‌کی به‌رزی هه‌بوو. له‌ مرگه‌وتی قه‌لای هه‌ولێر ده‌رسی ده‌وته‌وه و ئیجازه‌ی به‌زیاتر له‌ سه‌د قوتابی خۆی داوه. که‌ له‌ کوردستاندا بلا‌وبونه‌ته‌وه و ده‌رس ده‌لێنه‌وه، به‌لام ئه‌مین زه‌کی به‌گ له‌ کتێبه‌که‌یدا (مشاهیر الكرد وکردستان في الدور الاسلامي) جزمی یه‌که‌می چاپه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی له‌ لاپه‌ره (٨٣) دا میژووی کۆچکردنی به (٣٠) کانونی دووه‌می (١٩٤٣) دا‌ناوه. له‌ کاتێکدا (مه‌لافه‌ندی) خۆی له (١٩٤٢/٢/٢١) دا له ته‌مه‌نی هه‌شتا سالتیدا کۆچی دوا‌یی کردوه. (عه‌باس عه‌زاوی) یش له‌ کتێبه‌که‌یدا (تاریخ علم الفلك في العراق) دا ده‌لێ: (کتێبه‌یکی ده‌رباره‌ی زانستی فه‌له‌کناسی له‌ تورکیه‌وه کردوه به‌ عه‌ره‌بی. ئه‌م ده‌ستنوسه‌ له‌ لای زانا ئاینیه‌کانی کوردستان ده‌ست ده‌که‌وێ). له‌ کاتی یزووته‌وه‌ی (مایس) ی ره‌شید عالی گه‌یلانی مه‌لیک فه‌یسه‌لی دووه‌م کاتی منداڵ بوو له‌گه‌ل (عالیه) ی دایکی پووی کرده‌ مال‌ه‌که‌ی مه‌لافه‌ندی، هه‌روه‌ها مه‌لیک فه‌یسه‌لی یه‌که‌م له‌و کاته‌ی ها‌توه‌ته‌ هه‌ولێر و دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر عه‌رشه‌ی عێراق دانێشت، له‌ مال‌ه‌وه‌ سه‌ری لێ داوه. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌رده‌خا که‌ پایه‌یه‌کی به‌رزی له‌ لای حکومه‌ته‌کانی عێراق هه‌بووه. شیخی شیعه‌ی هه‌جوو (شیخ په‌زای تاله‌بانی) له‌ شیعه‌یکی تورکی ستایشی (مه‌لای گچکه) ی باپیری کردوه‌و ده‌لێ:

سنگ تک بر بویوک عالم جهانده وامیدر؟ کلا

سکا سوـ نظردن حفظ ایچون دیرلر کوچک ملا

بروانه ٢٨٩٧ دیوانی شیخ په‌زای تاله‌بانی

(میچه‌ره‌های) حاکیمی سیاسی هه‌ولێر له‌ کتێبه‌که‌یدا (سنتان في کردستان ١٩١٨-١٩٢٠) دا جزمی یه‌که‌م لاپه‌ره (٢١٢) دا ده‌لێ: (له‌ هه‌موویان زیاتر جیتی مه‌ترسی بوو) یان ده‌لێ (له‌ناو ئه‌ندامانی چینه‌کانی خۆیدا پیاویکی پێشکه‌وتنه‌خواز بوو، ئه‌و بلا‌وکراوه‌نی که‌ له‌ میسر و تورکیا بۆی ده‌هات ده‌یانی خۆتێده‌وه. قسه‌کانی زیه‌رکانه‌ بوو، باسی با‌به‌تی زانستی و سیاسی ده‌کرد).

دووباره دل له مه جلیسی پر سۆزی سینه دا
سووتا به ناری حادیسه، وهک مۆمی ناو فنه نه
ریشسه ی دلی پساوه له ههولیره وه کشا
ناوی نراوه تهل، به ولاتا نه کسا گوزهر
لوله ی شکاوی ئیسک و پرووسکی هه موو له شیک
هاتوته ناله وهک نه یی دل پر له خسوینی ته پر
دونیا هه موو به چاوی ته پر و لیوی وشکه وه
نه مپۆ نه لیبی له رۆژی قیامت نه دا خه بهر
نهم ناھو ناله به به زمانی فه سیح نه لئ :
چی کرد به کوردی لیت به سهر، چه رخی کینه وه
نیژرا سروور و خه م سهری هینایه دهر له خاک
خه و کهوته چاوی خوشی و هه لسا له خه و که دهر^(۲)
نه گری ته ره ب، خه فته ده سی کردۆته پیکه نین
شایی له شیوه نایه، که دهر که یفی که وته سهر
مه نتیق زوبانی لاله، به لاغه ت شپزه به
با موخته سهر بلیم، له موته وهل نه ما نه سهر
کتی وای نه زانی نه مپۆ له شوومیی ولاته وا
به م نه و به هاره فه سلّی خه زان سهر نه کاته دهر
باره له حیات و غوباره له سهر نه شات
کوچی مه لا به راستی بۆ کوردی قور به سهر
عومر تیکه باخه وانی دل نه تلّی به داخه وه
به ینیکه ههر نه مامی نه مه ل خه م نه دا سه مه ر
رۆیی پده ر، نه واهه یییه قه سهری خۆی به لام
یاره ب به عیزی دین و سه عاده ت بژی پسه ر

(۲) یان: (خوشی چاوی خهوی لیکناوه و خه فته له خه و هه لساوه) له ده ستنوسیتکی تر هدییه که به هیز تره.

بۆسالى رحله تى به ده بىرى خىرد بلتى:
(مغفور له) (۳) جوابيه، پرسى يەككى ئەگەر (۴)

۱۹۲۴/۲/۲۲

(۳) مغفور له: $(۴۰ + ۱۰۰۰ + ۸۰ + ۶ + ۲۰۰ + ۳۰ + ۵) = ۱۳۶۱$ ھ).

(۴) شىخ نوورى ئەم شىعرە شىوئەئەى به ھۆى مامۇستا (گىوى موكرىانى) يەوہ بۆ (عزەددىن) ى كورى
مەلافەندى ناردوۋە. پشتم پەو نوسخەيە بەستوۋە كە بەدەسخەتى شاعىر نووسراپوۋ. لەگەل ئەوہى بۆ
مامۇستا (گىوى) ناردوۋە تۆزە جىاۋازىيەكىان ھەيە.

بۆ كۆپلى قەبرىكەى شېخ مەحمود (*)

ئەمە ئەو شاھەيە ئاۋاتى كوردى پىۋە ئالا بوو
كە خاكى مەرقەدى كاك ئەحمەدى شېخى بەمەنوا بوو^(۱)
لە كاتى نەۋجەۋانىۋە ھەتا مردن بەگيان و دل
بەشۋىن نامالى پر ئالامى كوردا وىل و شەيدا بوو
بنووسە تۆش لە خوئىنى دىدە سالى مەرگى شېخ مەحمود
(كە پۇژى بووى لە ئاسۆى كورد و كوردستان ئاۋا بوو)

۱۳۷۶ھ

(*) لەسەر تەكلىفى (شېخ باباەلى) ئەم سى شىعەرەم بۆ كۆپلى مەرقەدى شېخ مەحمود نووسىۋە -
شېخ نوورى شېخ سالىح
(۱) تەرمەكەى شېخ مەحمودى نەمر لە مەرقەدى كاك ئەحمەدى شېخى باپىرە گەۋرەى نىژاۋە. ئەم بە
(مەنۋا) يە نىشارەتە بۆ ئەۋە.

بۆ تەئرىخى ۋە فاتى قادىر ئاغا^(۱)

كۆچى قادىر بۆ جىيەننى ماتەم ۋە پەنجوورىيە
پەرلە ئىش ۋە سوتى بىرىن ۋە شىيەننى مەجورىيە
لەفز ۋە ماعناى شىيەرەكانم شىن ۋە نازارى دله
سالى مەرگى بۆيە (شىيەرى ناتەواناى نوورىيە) (*)

نەمەش ھەر بۆ ۋە فاتى (قادىر ئاغاى حاجى محىيەددىن) (**) ۋە تراۋە.
بەتەئسىسىرى پەژارەى مەرگى قادىر بوو سولەيمانى
ۋەكو بولبول لە دووى گول كەوتنە سەر شىيەن ۋە زارى

(۱) نەم دوو چوارىنەيەى بۆ كۆچى دوايى (قادىر ئاغاى حاجى مەلا محىيەددىن) ۋە تراۋە. كە لە سالى (۱۹۱۳) دا لە شارى سلىمانى لە دايك بوو. لە سالى (۱۹۴۰) دا لە زانستگەى بەغدا بەشى حقوق - ياسا دەرچوو. دواى تەواۋى كىردنى خىزمەتى سەربازى (ئەفسەرى يەدەگ) يەكسەر لە سلىمانىدا كراۋە بەسەرۋكى شارەوانى. پاشان كراۋە بەقايىقامى (چەمچەمال) ۋە ئىنجا كراۋە بەقايىقامى (كۆيە). لەۋيۋە نىزدراۋە بۆ قايىقامىيەتى مەرگەزى كەركوك، دووبارە بەۋەزىفەى پىشۋى ھاتۋە تەۋە شارى سلىمانى، ئىنجا كراۋە بەقايىقامى (دوز) ۋە لە سالى (۱۹۵۶) دا بەنەخۋشى دل ھەر لە (دوز) كۆچى دواى كىردو. پىياۋىكى تا بلىنى دلسۆز ۋە پاك ۋە پەۋش بەرز بوو، پىتۋەندى دۆستايەتى ۋە تىكەلاۋى لەگەل (شىخ نورى) دا ھەبوو. خەلك زۆربان خۆشۋىستوۋ. كە مردوۋ شارى سلىمانى بۆى خروشاۋە. لەۋ كاتەشدا كە سەرۋكى شارەوانى شارى سلىمانى بوو نەم شارە پىشكەۋىتنىكى زۆرى لە بۋارى ئاۋەدانىيە بەخۆيەۋە دىو. (قادىر ئاغا) لە بنەمالەيەكى بەدەرەۋە بوۋى سلىمانىيە، لە ھەمو ئەۋ كارۋارائەى پىتى سىپىرداۋىيون توانايى خۆى سەلماندوۋە ۋە جىگەى پەزامەندى ھەمو لايەك بوو. پروانە كىتەبى: العراق الشمالى - مطبوعات النهار، تاليف: محمد هادي الدفتر - عبدالله حسن، الجزء الأول، مطبعة شفيق، بغداد، ت. بلا.
ھەرۋەھا ناچىە خانى كچى ئاۋرەحماناغاى ھاۋسەرى سوۋدى لى ۋەرگىراۋە.

(*) ھەندى كەس لەۋانە كاگەى فەللاخ پىيان اىە نەم چوارىنەيە بۆ (قالەى ئايشە خان) نووسرا بى كە زۆرىەى شاعىرە گەرەكان لەۋ سەردەمدا شىيەريان بۆ ۋە تراۋە.

(**) نەم دىرە خۆى لە دەستۋوسەكەدا نوۋسىۋىەتى كە بۆ ئەۋى نوۋسىۋە، نەم ۋەشى (ھەر) تەئكىدە لەسەر ئەۋەى شىيەرەكەى پىشۋوشى بۆ (قادىر ئاغاى حاجى محىيەددىن) نوۋسىبى.

ئەگەر پەرسىيەگە تەئەربىخى (قادىرى ناكام
 بىلى (شىيخ نوورى) ناۋى نا بە (ئەندوھ و خەفەت بارى) (***)

قادراغاى حاجى مەھمۇددىن كە لە تەئەبىش شەيخ مەھمۇددى نەمرەۋە دانىشتۇۋە.
 ئەۋەي لە ژورسەرى شەيخ مەھمۇددى خەفەت ۋەستەۋە (پەشۋىلى) ھونەرماندە.
 ۋەتەنكەم لە نەجىيە خانى كىچى ئاۋرەھمان ئاغاى ھاۋسەرى ۋەگىرتۋە ۋە بىلەنكەم چار
 لە لايەن ئىمەۋە بىلەن كراۋەتەۋە.

(***) ئۇندە = ۶۶ ۋە ۶ خە = ۶۰۵ فەت = ۴۸۵ بارى = ۲۱۳ = ۱۳۷۵ھ كە سالى كۆچى
 دۋايى قادراغاى.

شیوه‌نی ناوړه‌حمانی خالوژای^(۱)

چییه؟ نه‌مړۆ قه‌لهم دووباره هاتۆته زویان نه‌گری به‌تاو چاو و به‌کولت دل، نه‌م به‌گور دئ نه‌و په‌وان نه‌گری له سه‌رچاوه‌ی دل‌ه‌ی سووتاوه^(۲) لافاوی خوینی گه‌ش به‌تافگه‌ی دیده‌ما نه‌مړۆ به‌خور دئ و بئ نه‌مان نه‌گری قوماشی شیوه‌ن و دیبای واوه‌یلاچ هه‌رزانه له‌بئ بازایی نرخ‌ی مه‌تاعا کاروان نه‌گری کولت گریان و تیشی زام و کسپه‌ی دل ته‌ماشاکه پلوسکی وشک و لووله‌ی تیکشکاوی نیستیخوان نه‌گری تومه‌س بالای ناوړه‌حمانی دی دیده‌م له‌مژیر خا‌کا له‌گه‌ل هه‌وری به‌ه‌ارا وا نه‌لتی بۆ نیمتی‌حان نه‌گری^(۳) له باغا گولت که چاوی کرده‌وه، تۆ چاوی خۆت لی‌کنا مه‌گه‌ر بۆ چاوی لی‌کناوت به‌چاوی چاوه‌پوان نه‌گری به‌سه‌ر په‌په‌ی گولت زوو هه‌له‌وریوی نه‌وجه‌وانیتا چه‌مه‌ن نه‌گری، گولت نه‌گری، بلبیل نه‌گری، باغه‌بان نه‌گری به‌بالای تۆوه سه‌د هیلانه‌ی دل به‌ند و پتیه‌ند بوو جیهانی بلبلی ناواریه و بۆ گولستان نه‌گری په‌شیتاو و شپه‌رزه و واله‌و شه‌یدا به‌شوتین تۆدا و یقار و حوسنی خولق و شه‌رم و شیرینی زبان نه‌گری له تۆ مالتی که خالتی مایه‌وه بۆشین و گریانه سکووتی چۆلتی هیلانه، بۆ مورغی جه‌وان نه‌گری

(۱) ناوړه‌حمانی خالوژای: ناوی (میرزا عبداله‌رحمان حاجی فه‌تاح قادر)ـه له سالی (۱۹۰۵)دا له شاری سلیمانی له‌دایک بووه. له رۆژی (۱۲/۴/۱۹۴۱)دا هه‌ر له سلیمانی به‌نه‌خۆشی (نه‌فله‌وه‌نزا) کۆچی دوا‌یی کردوه.

(۲) له ده‌ستنوسیک‌ی تری شاعیردا نووسرابوو: له‌سه‌رچاوه‌ی دل‌ه‌ی زاماره‌وه...

(۳) له رۆژنامه‌که‌دا نووسرابوو: (له‌گه‌ل هه‌وری به‌ه‌ار، هه‌ر چاوه‌ بئ وچان نه‌گری). ناماژه‌یه به‌وه‌ی که له وه‌زی به‌ه‌اردا کۆچی دوا‌یی کردوه.

په لمری زوو رژینت بوو، بو دیده‌نی غیلمان و حوری بوو
 به‌سه‌د چاوی موحیبه‌ت چاوه‌رتی تویه و جینان نه‌گری
 له‌دووری ئیوه (نووری) خوی نه‌نالتینن هه‌تا ماوه
 له‌ دواي خوی رۆحی غه‌مدیده‌ی به‌ شیعرى ناتوهان نه‌گری
 وتم نه‌ی دل بنووسه‌ سالی ماتهم، ده‌سبه‌جی فهرمووی:
 به‌شوتین تۆدا، هه‌زار یک بلبلی بێ ناشیان نه‌گری^(٤)

١٣٦٠هـ - ١٩٤١

١٩٤١/٤/٢.

(٤) له‌ ده‌ستنوسێکی تری شاعیر نووسراوه‌بوو: (به‌دووی تۆدا هه‌زاران بلبلی بێ ناشیان نه‌گری). دوو ده‌ستنوسی شاعیرم له‌بهر ده‌ستدا بوو، پشتم به‌و ده‌ستنوسه‌ به‌ست که‌ دره‌نگتر نووسیویه‌تییه‌وه‌، هه‌روه‌ها نه‌م دیره‌ی دوايی که‌ به‌حیسابی نه‌بجه‌د نه‌کاته (١٣٦٠هـ) نووسراوه‌بوو: (به‌شوتین تۆدا هه‌زار یک بلبلی بێ ناشیان نه‌گری)، نه‌گینا حیسابه‌که‌ تیکده‌چن.

شیوه‌نی شیخ مه‌حمودی^(۱) سه‌رۆک

چ نووکی خه‌نجهری بوو وا بری پیشه‌ی دل و گیانم؟!
 چ تینی ناگری بوو وا به‌جاری جه‌رگی سووتانم؟!
 له سه‌رچاوه‌ی ته‌قیوی دلمه‌وه خویناوی ئال و گه‌ش
 به‌ناو شه‌ریانه‌کانا دیتسه سه‌رچاوه‌ی دوو چاوانم
 له‌گه‌ل دوودی هه‌ناسه‌م تیکه‌لاوی یه‌ک نه‌بی نه‌وسا
 نه‌بیتسه دانه‌یی فرمیسکی خوین، نه‌رژیتسه دامانم
 تومه‌ز تیری خه‌فته به‌ندی جگه‌رمی وا کوناو دهر کرد
 گه‌یاندوو به‌یه‌کتر (تانجه‌رۆ) و (زه‌لمی) دوو ئاوانم
 نه‌پالتیوی په‌ره‌ی دل نم نه‌خویناوی لیل و ویل
 نه‌پژیتنی مووژه‌ی چا و قه‌تره قه‌تره نه‌شکی گریانم
 وهرن سه‌یری ته‌بیعه‌ت کهن، له هه‌وری ئاه و خوینی دل
 که چۆن تاویتی هینا و بارییه سه‌ر مه‌ززه‌عه‌ی ژبانم
 په‌ژاره و خه‌م سه‌ری هینایه دهر به‌م تاوه بارانه
 وه‌ری گۆیکه‌ی چناری عه‌یش و نوشی سه‌رچنارنم

(۱) شیخ مه‌حمودی کو‌ری شیخ سه‌عیدی کو‌ری شیخ مه‌مه‌دی کو‌ری کاک نه‌حه‌دی شێخه، له سالی (۱۲۹۸هـ) له سوله‌یانی دا هاتوه‌ته دنیاوه. که قامی کردووه‌تهوه مامۆستای تایبه‌تی بۆ گیراوه. خویندنی سه‌ره‌تایی ته‌واو کردووه و دوا‌یی له‌لای زانا گه‌وره‌کان خویندنی ده‌ستووری زمانه‌ی عه‌ره‌بی و ته‌فسیر و شه‌رعیشی ته‌واو کردووه. له‌به‌رنه‌وه‌ی ههر له منالییه‌وه به‌دیندار و په‌وشت جوان و به‌خشنده‌یی و نازایه‌تی و جوان مه‌ردی ناوبانگی دهر کردبوو، بۆیه هه‌موو سه‌ره‌ک ئیله‌کانی کوردستان هۆگری بوون و له فرمانی دهر نه‌ده‌چوون. یه‌م هۆیه‌وه ده‌وله‌تی عوسمانی لیتی نزیک بۆوه له سالی ۱۳۱۷ی رۆمی سو‌لتان (عه‌بدولحه‌مید)ی دووهم شیخ مه‌حمود و شیخ سه‌عیدی باوکی بانگ کردووه‌ته نه‌سته‌مبوول و له (کو‌شکی یل‌دز)، (واته نه‌ستیره)، میواندارییه‌کی گه‌وره‌ی کردن و هه‌ریه‌که‌یان به‌ده‌ستی جلی نایابی شاهانه که به‌نیشانه‌ی نرخدار پارا بۆوه له‌گه‌ل شیریکی کالان زێڕین خه‌لات کران و پایه‌ی (موشیری - مارشال)یان پێ درا. له (۹)ی تشرینی یه‌که‌می سالی ۱۹۵۶ له به‌غداو له نه‌خۆشخانه‌ی (حه‌یده‌ری) دوا‌ی خه‌باتیکی دووردریژ و زنجیره‌یه‌ک پاره‌پین دژی داگیرکه‌رانی ولات گیانی پاکی سپارد.

نهمه ل نېژرا له ناو خاكا، نه له م گڼېكه و چړۍ ده ركرد
 به جاري ه لكړووزا سه بزه زاري نه و به هارنم
 به كوچي توه بوو مه جوبوي حق، مه حمودي ره باني !
 وه كو (غه زنه)^(۲)، به چولي مایه وه شاري «سليماني»
 له دواي تو شار و لادئ بوو به كولبه ي ماته م و نه حزان
 وه تن دانېشتووه بو ته عزيه و بو فاتېحا خواني
 به كوچي تو قه لاي نامالي كورد بنچينه كهي پروخا^(۳)
 به لافاوي خه فته شاري نه مه ل پروي كرده ويرانې
 به جاري ميله تي كوردي هه ژارت بو سپا پوښه
 سلېماني بووه ته يه ك نمونه ي گردې سه يواني
 له هيچ لايه كه وه دنگي كه مان و عوود و نه ي نايه
 به جاري داخرا راډيو، نه ماوه دنگي گوراني
 له مالان شيوه نه و زاري، له بازارا خه فته باري
 نه ماوه پتېكه نين ئيلا به ده گم نه يا به پنه هاني
 هزاران روحي جو شاني وه تن خواهاني كوردستان
 له سر تابو ته كهي وه ستاوه بو ته شيعي جو شماني
 به سر سه ياره وه به يداخي رهش نه شنېتسه وه دايم
 جلي رهش بوته موډه بو هه موو خه لقي سلېماني
 حه رامه كړدنه وه ي راډيو له چايخانه و له مالانا
 به غه يري گوي له نه خبر گرتن و ناياتي قورناني

(۲) (غه زنه) پايته ختي دوله تي (غه زنه وي) بووه، ده كه وېته نه فغانستاني ئيستاوه، (مه حمود
 غه زنه وي) يه كيك بووه له پاشايه كاني. له سرده مي سده ي چوارم و پېنجه مي كوچيدا زور
 به ناوبانگ بووه.

(۳) منېش دهنګم ده خمه پال دنگي ماموستا - كامه ران موکري - له وې نه گهرچي: (هيچ گوماني
 تېدا نييه كوچي دوايي شېخ مه حمودي نه مر، زامېكي قولې كرده دلي ميله تي كورد، به لام له گل
 نه وه شدا به لاي منه وه، نه و به يته پتوست بوو به جوړيكي ترو له مانايه كي تردا بووترېت، چونكه به كوچ
 كړدني قاره مانېك قه لاي (نامالي) ميله ت نارووخيت).

ههتا پۆژی چلهی بهم پهنگه بوو نهحوالی نهه شاره
له پاش پۆژی چلهش نیتر نههه نهوزاعی جارانی^(٤)

١٩٥٦/١٠/٩

(٤) پشتم به دهستنوسیتکی شاعیر خۆی بهست. له دهستنوسه که دا دوو دیری تیایه دانی پیتدا نه ناوه
بۆیه نه منووسی که نه مه یه:

فهلهک نه بویه نهه نهوعه ی له دهوری نهه بگیترایه
که نیترراوه له بهدکرداریا، پیتش وهختی نیترانی

تالعی کوردی به دبه خت^(۱)

شعیرتکی ته رکیب بهنده

به نندی یه کهم:

دیسان له ئیمه قاپیه کهی غه م کرایه وه
دهرگای ته ره ب، له عاله می دل داخرايه وه
دیسان جگه ر کرا به قه ناره ی موشه ققه تا
یه عنی دوکانی چهرخی جگه رچی کرایه وه
دیسان برینی کۆنی غه می ئیمه هاته سوئ
جامی فهره ح به به ردی هه وادیس شکایه وه
دیسان دووچاوی سووری وه تن بوو به گۆمی خوتن
فرمی سکی وه ک فواره، له دل هه لقولایه وه
دیسان لیوایی عه زه، له لیواو ناحیه و قه زه
بۆ کوردی قوڕ به سه ر، به مه سه ل هه لکرایه وه
ئه ستیره یه کی بورجی حقووقی هه بوو وه تن
ئه مشه و له پڕ کشاو به جاری کۆزایه وه
داخ و غه می فیراقی که دانا له سه ر جگه ر
زامی هه زار سالتیه یی دل واکولایه وه
گه ریا وه تن، وتی جگه ری من به رایه وه
نووری چرای مه جلیسی غیره ت کۆزایه وه

به نندی دووهم:

ئه ی چهرخی به د موعامه له، تاکه ی خه تا نه که ی!
ئه م کورده بی که سانه به غه م ناشنا نه که ی^(۲)

(۱) لاوانه وه ی (عه بدولکه ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکوکلی زاده) یه که حاکمی مونغه رید بوو له سلیمانی و له (۱۸) ی نه یلولی سالی ۱۹۲۶ کۆچی دواپی کردوه و هاوپی و دۆستی نزیکه ی شیخ نووری بووه.

(۲) له ده ستنوسه کاندای هه ندی شوین (ئه) و له هه ندی شوین (ده) به کاره یترابوو من یه کم خست.

ده غلتي وجوودي ئيمه هه تاكه ي نه كه ي به نارد
 خه رمانى عومرى ئيمه هه تاكه ي به [با] نه كه ي!
 جه پراحي و كه چى نه كوژى عالمى به غه در
 گۆيا برينى كوڤنه و نويمان دهوا نه كه ي
 مه عشووق نه كه ي به دوژمن و عاشق وه كور ه قيب
 باوك له كوڤ نه كه يت و برا بى برا نه كه ي
 كوردى فه قير نه بى چ گونا هيكى كرد بى
 هه ر له حزه يى به سه د نه له مى موپته لا نه كه ي^(۳)
 (عه بدولكه ريم) كه دوينى له سه ر ته ختى (ئينفرد)
 حاكم بوو، نه مړو مه سنده دى دارى فه نا نه كه ي
 نه م داىكى كوردى قور به سه ر هت خستو ته ته عزيه
 نه ولاده كانى چونكه نه سىرى به لا نه كه ي
 نه گرى و نه لى وه تن: جگه رى من بپرايه وه
 نوورى چرايى به زمى هميه ت كوژايه وه

به ندى ستيه م:

نه ي خاكى تيره دل، هه يه گه ر زه پره يى حهيات
 روحت نه كه يته خادى سهرچاوه كه ي حهيات
 زولمهت نه ديده، چونكه گه يشتى به ناوى خضر
 تو نامريت و عالم نه كا يهك به يهك كش و مات
 نه و حاكمه كه مهركه زى قانون بوو سنگى نه و
 راجيع به تو به، قور به سه ر نه هلى موراجهعات
 نه و حاكمه كه عهينى وه فا بوو حقووقى مه حض
 تهركى سه ربرى مه عده له تي كرد و هاته لات

(۳) له دهستنوسىكى ماموستا نه جمه ددين مه لا و ديوانى پيخوددا: (به سه د نه له مى ناشنا نه كه ي)
 نووسرايوو.

تۆش توخوا وەرە، وەکو تێگەییوێکانی کورد
تەفسیر مەکە لە خزمەتی، ئەو پۆجەکەم فیدات
چەند ئەهلی غەدر و زالمی بێ دینی کرد ئەسیر
چەند بێگوناھێ دا لە حەسەرخانەدا نەجات
زاتێکی و لە مەتەمی ئەودا بێ ئەهلی فەزڵ
چونکە لە زایعاتی وەتەن بوو لە زایعات
ئەگەری و ئەلێ وەتەن، جگەری من بڕایەو
نووری چرای مەجلیسی عێرفان کوژایەو

بەندی چوارەم:

ئەو بلبلی وەتەن وەرە^(٤)، ئەو باخەوانی کورد
ئەو باعەسی نەمانی درەختی ژێانی کورد
ئەو واعیزی تەرەقیی میللەت بە پۆح و مال
سەر دەفتەری جەمیعی فیداکارەکانی کورد
زەحمەت کە خۆشی بێتەو تا پۆژی پەستخیز
داغی غەمت لەسەر جگەری سەرورانی کورد
بۆ غەیری تۆ وەفاو و حقووقت لە حاکمان
گەورە و بچووکی میللەت و پیر و جوانی کورد
ئەوراقی سەبری ئێمە بەجاری وەری درێغ
پۆشت بەهاری عەیش و پەیا بوو خەزانی کورد
تا مۆلکی ناوەدانی بەقسا بوو بە مەنزەلت
وێرانەکەو عەدەم بوو وەتە جێ و مەکانی کورد

(٤) بۆ ئەم شیعەرە پێشتم بە سێ دەستەنۆسی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) بەست کە دووانیان لە لای مامۆستا (گیوی موکریانی) پارێزرا بون، ئەوەکەو تریشیان بەهۆی مامۆستا (عەبدولقەیب یوسف) -ئەو دەستەم کەوت. شێخ نووری خۆی دوو دەستەنۆسی لەوانە بۆ مامۆستا (گیوی موکریانی) ناردووە و بەمەرەکەبێ سەوز هەندێ شۆتێ راست کردووە تەو. هەر لەو دەستەنۆسەدا وشە (وەرە) ی دانابوو.

نه‌عشی ره‌فیعێ تۆی وه‌ته‌نی قوڕ به‌سه‌ر که دی
 پشتی شکا، که عیزه‌ت و ناوونیشانی کورد
 گـریا وه‌ته‌ن، وتی: جگه‌ری من به‌رایه‌وه
 نوووری نه‌له‌کتريکی شه‌وی من کوژایه‌وه^(٥)

(٥) نه‌م شیعره له دیوانی مامۆستا (بێخود) دا له‌لایه‌ره (٩٦ - ١٠٠) ی گرتوه‌وه له‌گه‌ڵ نه‌و شیعره‌ی
 ئیستا ده‌یخوێننه‌وه، نه‌گه‌ر به‌راورد بکری، جیاوازی زۆر ده‌بینین.
 * ته‌رکیب به‌ند: نه‌گه‌ر له‌دوای هه‌ر پارچه‌یه‌کدا، چهند به‌یتیک دووباره‌ بێته‌وه که قافیه‌یان یه‌ک بێ و
 له قافیه‌ی پارچه‌کانی تر جیاواز بێ، به‌م جۆره شیعره ده‌لێن - ته‌رکیب به‌ند -، به‌مه‌رجی هه‌ردوو
 جۆره‌که له‌سه‌ر یه‌ک وه‌زن بێت له هه‌موو به‌یته‌کاندا.

زانرا نه تیجه کدی که شتیکی فه لاکه ته
 عالم له ترسی گولله کشانه که ناره وه
 سبحه یینی وه زعی مهمله که تم زور شپرزه دی
 هه (شورته) یه و خوله ی دی به دونکی و به داره وه
 وهک پرووی نه دابی حادیسه یه که نه مر نه دهن، نه لاین
 عالم نه بی خه ربیک بی، به سه ر نیش و کاره وه
 تیجوال مه نع کرا له ده می عه سه وه هه تا
 رۆژ هه لئه هات و شه وقی نه خسته دیاره وه
 بو مه نعی نه و که سانه نه هاتن له دووره وه
 حازر کرابوو شورته، به پیاده و به سواره وه
 بیجگه له مهش نه مر به نه واحی و قهزا درا
 نابی به ناوی پرسه وه کهس بیته شاره وه
 سی رۆژی ماته می، که (دی) یان بهم حه قاره ته^(۵)
 بریار درا به جارئ به لادی و به شاره وه
 غه مبار بن و جلی رهشی ماته م له بهر بکه ن
 پیرو جوان، هه موو به دلی غه مگوساره وه
 وهختی ئیداره فرهقی به عه زمی نه مانه کرد
 قانونی هیزی (شورته) یی لی خسته کاره وه
 پۆلیسی جل رهشیکی بکه وتایه بهر نه زه ر
 نه یبرده گۆشه یه کی په نا و نادیاره وه
 نه وهل نه سیحه ت و هه ره شه ی دهستی پتی نه کرد
 نه یووت به مانه خۆت مه خه ره گیر و داره وه
 پیتان نه لیم به ره سمی: جلی رهش له بهر مه که ن
 یاساغه کهس ببینری به لیوی به باره وه
 پشتینی رهش جه ریمه یه بیگۆره تا زوه

(۵) له یه کهم دهستنوسی ئهم شیعه ئهم به یته بهم جۆره بوو: زانرا ئیداره ئه مرۆ به عه مدهن وه ها نه کات.

تاكو فرپتي نهدهی بچو زوو خوت بشارهوه
 هەر چایچییه و بهدهم شهقی پۆلیسهوه زهلیل
 هەر سایقه نهناڵی بهدهم لیس و دارهوه
 رادیو بهزوری شهق نهبی بکرتسهوه له هەر
 دوکان و چایخانه، بهنهغمهی قهتارهوه
 هەر جل رهشی ههژار بوو، نهیان برد بهزوری لیس
 نهخرايه ژیر سوئالی، گهلی نالهبارهوه
 قۆلیان نهگرت بهدووکهس و نهبرایه بهردهمی
 قۆمیسهری، بهفیز و کلاویکی لارهوه
 نهیوت: بهمن بلین چییه کهوتونهته سهری؟!
 خوت تووش مهکه، بهکۆلی منالی ههژارهوه
 کئ مردووه؟ سهبهب چییه ئهه حوزن و ماتهمه؟
 خوئاسمان بهجاری نهکهوتوته خوارهوه
 لیبی هاته جواب، شپرزهی شهق، سهر شکاوی دار
 پروی کرده قۆمیسهر، به دلی زامدارهوه
 من سهروهی ولاتم و سهرداری قهوممهکه
 بمری بهئیشی دهردی دل و ئیحتیقارهوه!
 من بيم لهبهه رهزای دلی تو یا یهکیکی تر
 نامووسی کوردهواری بنیمه کهنارهوه؟!
 تو و نهو کهسهش که وای وتوو بهی تیبهگه
 کورد نایهوی بژی به لهکهی، عهیب و عارهوه

بانگه‌وازی ویژه‌دان

مووی سپی و پشتی خه میدهم...

مووی سپی و پشتی خه میدهم وتی بهسیه گروگان
پیرم و ئیسته هه موو شهو کچی رهز ناخوازم
سه ربه ره و خواریه ریم، باوی قسولم زور خوشه
تیپه ری، قووه تی ههنگای سه ره و هه ورازم
نییه کهس باری نیازم بگریته سه رشان
هه ر مه گه ر یاری نه جهل بیتو بکیشتی نازم
ته عنه یی به دخواه و قسه ی پووچی نه م و نه و بوو که و
کونجی به دبه ختی و ماته م، بووه ته ده مسازم
تانه ی تینه گه یشته و جگه ری و اهت کردم
خوین نه پالتیوی له سه د لاوه دله ی غه مسازم
هه رچی کردوومه له مه و بهر، ده می نادانی بوو
نادیم ره بی له تو لوتف و که ره م نه خوازم

۱۹۴۱/۱۰/۲۸

ویژدان

نییه نیشانهیی حیستی، که پیتی نه‌لین ویجدان
 وه‌یا شعورئی که‌وا ناوی لئی نراوه زه‌میر
 له‌لای نه‌وانه که ناپاک و خائینی وه‌ته‌نن
 گرو ته‌زووی به‌زه‌یی، ناکه‌و‌یتته سهر له‌شیان
 له‌لای نه‌مانه جیهان دوو شته به‌بنی کم و زیاد
 یه‌کیتی مه‌نفه‌عتی زاتییه، به‌بنی شهرعیش
 ده‌سی که‌وئی زۆر دل‌نیاو شادانه
 به‌ته‌نگه‌وه نییه، هه‌رگیز له‌هیرشی تانه
 نه‌مه شتی‌که وجوودی زه‌روریه لایان
 نه‌وی تری شتی‌که له‌نه‌زه‌ردا بئی بوونیان
 به‌ته‌نگه‌وه نییه به‌ری‌تته پرووی زه‌مین
 وه‌یا به‌شهر هه‌موو به‌روا به‌هایدرو‌جین
 به‌نیشی نه‌وعی به‌شهر شادمان و مه‌سروورن
 نه‌گه‌رچی مه‌نفه‌عتی خوشی تیا نه‌بئی یه‌قین
 خودا نه‌کرده، مه‌نافع بئی (معاذ الله)
 به‌لام نه‌وه‌نده خودا په‌حمی کردووه زۆر نین
 نه‌گه‌ر له‌مانه که‌منی زیاد بوایه مقداری^(*)
 ده‌منی بوو پرووی زه‌مین، هیچ نه‌مابوو ناساری

(*) له ده‌ست‌نوس‌ییکی شاعیردا به‌ده‌سخه‌تی خۆی نووسراوه (مقداریان).

نامۇزگارى

گويى لە نوورى بگره جانا، با نهى تووشى زيان
 ئىعتىمادت قەت نهى، ھەرگىز به ئەوزاعى جيهان
 تاكو تۆ ماسارى لە نازارى ئەم و ئەو دوور ئەبى
 گەر نەكەى تۆ مەيلى نازار و غەزابى ئىن و ئان
 يارى كۆن ھەروەك شەپابى كۆنە، تابى چاك ئەبى
 قەت نەكەى ھەرگىز بەييارى تازەوہ خۆت سەرگران
 سوحبەت و مەيلى موحىبانت ئەگەر لا مەتلەبە
 تىپەرىپوى ئىمتىحان، ھەرگىز نەكەى تۆ ئىمتىحان
 ئەو ئومىدەت قەت نهى پازى دلت شاراوہ بى
 تۆكە خۆت فاشى بگەى، بۆ عالەمى پازى نيهان
 لات موحەققەق بى، بەجارى گووم ئەكەى ئاسارى خۆت
 خۆت نەكەى گەر تۆ بە خولقى چاكە لای كۆمەل غەيان
 قەت غەمى ئەم دەرە نانىشىتە سەر پەرەى دلت
 گويى ئەگەر نەگىرى لەپىكى يا لە ناپىكى زەمان
 ژىنى باشت بۆ پەيابوو گەر لەسەر پرووى زەمىن
 بالى مەغرورى مەجولتەن بەرەو پرووى ئاسمان
 دوژمنت گەر دى زەعيف و ناتەوان، مەسرور مەبە
 ژىنى دنيا بۆ كەسى نامىنى تا ئاخىر زەمان^(۱)
 بەسىيە (نوورى) ئەم قسانەت وا ئەزانم ئاخىرى
 وەك چرا بۆ سووتنى خۆت، گر ئەخەيتە سەر زيان

زىيار ۱۹۵۱/۲/۲۱

(۱) لە شوتنىكى تردا: (ژىنى دنيا چاۋەكەم، بۆ كەس نەماۋە جاويدان) نووسراپوو.

له دونیادا نه گهر لای تۆ بېی ئیدراک و ئیفکرین

له دونیادا نه گهر لای تۆ بېی ئیدراک و ئیفکرین
گه مارۆت گهر بدهن عالم، هه موو دل پر له بوغز و کین
به نافیامی هه موو بېن و زه می عه قل و دیرایه ت که ن
گرۆهی ئاده میزاد، موخته رز بن لیت و نه فره ت که ن
به ئیسمانیکی ناله رزیده وه، بې باک و بې په روا
به نه فسی خۆت، نه گهر باوه ر بکه ی، ئاسووده و بې باک

نه گهر بې گوئ نه ده یته تانه یی نابوودی به دخواهان
له گێژاوی به سامی ئینتیزارا، مه رد و شا کربى
فریوشت بدهن، ته بعت نه کا مه یلی فریوی که س
له که س دل پر نه بی و نه روانیه که س، تۆ به چاوی سووک
به سه ر هیز و هه وای نه فس و غروورا بېتوقادر بی
به قین و لوتفی دونیا، تۆ نه غه مگین بېتو نه شادان

ته خه بیول که ی، به شه رتێ ملکه چی خولیا نه بی زینه ار
ته فه کور که ی، به لام هه رگیز نه که ی، نه ندیشه عاده ت که ی
سه عاده ت، یا فه لاکه ت، دوو شتن بې ئه سل و بې ئاسار
له بهر چاوی حه قیقه ت بېنی تۆ، ئه م دووانه یه کسان بې
قه سه ی راستت به تیری تانه یی به دخوا له سه د لاوه
نه گهر بې ئه نجن ئه نجن، له ت له ت و که رت و په رتشان بې

وه کو زنجیری پتی دیوانه، ورد و خاش و تارومار
ببی و مه حسولی نامالت بدهن وهک (کا) به دهم باوه
ته حه مول که ی ئه مانه، یه ک به یه ک تۆ ساکت و بې باک
به ئیش و نیشی، ئه م ئازاره زۆرانه نه بی غه مناک

نه گهر بڼې هوی ژيانته ناگرې تیبهر بڼې ناگاهه (*)
ببیته تاقه توژی خو له میښی ورد و (با) بیبا

به ره غمی نه م زیانه، هه ول و تیکوښین نه گهر زیاد که ی
به عه زمی کی سویک رو حانه وه، ناماده یی په یکار
ببیت و روو که یه ژینتکی نینسانانه بڼې په روا
به ریکه وتیې نه گهر پیت که و ته به زمی هره زه کارانی
له نه رکانی فیه زیله ت لانه ده ی تو، یا خود به حسی که ی
به پاکی دوور له خود بیڼی، وه کو فیه رموده یی یه زدان

مووساوی بڼې له لای تو، عه ینی یه ک، داناو و نادانی
نه گهر بیپه رچنی دل، تو وره یی و رق، وه ختی قین هه لسان
نه گهر بگری که می تو لایه نی نارام و جدییه ت
له بو ته سکینی حیده ده ت، بیتو تو نه ختی بکه ی غیره ت
به کامی تو یه نه ی رو حی ره وان، دونیا، وه مافیها
مو باره ک بڼې له تو ناوی بلندی ناده می زانا

(*) له ده ستونو سیکي شاعیردا به ده سخته تی خو ی (ناگا) نوو سرا بو.

سه عاده تی راستی

سه عاده ت گهر به راستی تو ده پرسی، عیزه تی نه فسه
 نه گهر به دناویی شارت نه وی، نه فست به ره للاکه
 نه گهر به رزی مه سیحت بو نه بی، ته قلیدی یووسف که
 نه گه یییه ناسمان، هه ولتی بده زیندانی په یدا که
 له پانایی زه مینا جیت نه بی، شاخ و چیا زوره
 نه گهر قه سرت نه بوو، عاجز مه به، غاری به مه نوا که
 له ناو شاری عه ده مدا، بی خه می و ناسووده گی زوره
 نه گهر ژینی زه ریفته ده ست نه که وت، مردن ته مه نناکه
 جیهان بی نیمه زور تیپه به بووه و تیپه به نه بی زینهار
 به کرده ی چاکه، ناویکی نه مر بو خوت موهه ییا که
 له هه وراز و نشیوی پتی ژيانا قه ت مه نالینه
 نه مه ل مه به ره، ته حممول بگره، بی عه زمی ته وه للاکه^(۱)

(۱) نهم شیعره له ده ستنوو سی (که لاپیزان) دا له لاپه ره (۷۴) نووسرا بووه وه، به لام له به ره نه وه ی تا لاپه ره (۷۹) ی نه وه ده ستنوو سه لی کرابووه وه، بویه نهم شیعره ناته واره و دوو بهیتی بهر نه وه درانه که وتووه.

نُیستېقبال بۇ تازه پېگه‌یشتووه‌کان

سبحه‌ینتی ئەم تەجەدودە بۆ تۆیە ئەی شەباب
بۆ تۆیە ئەی ئومێدی وەتەن، خادیمی حەیات
ئەي نافستابی فەجری ئەمەل، مایەیی نەجات
سویحی سەعادەتییکی عەجەب پاک و بێ سەحاب
هەر چاوه‌پوانی تۆیە، دەسا فرسەتە شەتاب

ئەي فەجری بێ غوبار و کەدەر، عالەمی ئەمەل
چاوی لەتۆیە، تۆ کە ئومێدی هەموو کەسی
ئەلحەق عیلاجی دەردی دەواپەکی نەورەسی
هیند چاوه‌پۆی بوو چاوی، هەتا پیتی گەیی سەبەل
فەرموو درەنگە، وەختی تلوعیکە بێ حجاب

بەلکو کە سەرفی مازیی تاریک و هەولناک
بکڕیتەوه، خەتی لە پەرهی دڵ بچیتەوه
سونجەتی^(۱) بەهاری عەیشی وەتەن وەختی بیتەوه
شایەد خەزانی عومری بکا سینه چاک چاک
بکڕیتەوه فەهمی ماضی پر عەزاب

ئەي نەورەسیدەکانی وەتەن، وەختی غیرەتە
تەحسیلی عیلم و مەعریفەتە، مایەي شەرف
تیکۆشە بۆ سبەهینتی، نەوێک بتکەنە هەدەف
سبحه‌ینتی خاکی ئەم وەتەنە، لات ئەمانەتە
حورمەتی وەتەن، شەرەفی هەموو بۆ تۆیە ئەي شەباب

(۱) لە رۆژنامە کەدا: (نەختی) نووسرا بوو، شیخ نووری بەمەرەگەبی سەوز کردوو بەتی بە (سونجەتی).

ئەى موحتەرەم، موعەلىمى وشىيار و باويقار
ئەى دوژمنى جەھالەت و ئەى خادىمى بەشەر
ئەى خەسمى يەئسى دائىمى، ئەى مايدى زەفەر
ئەى مەزھەرى سەعادەتى مىللەت بە ئىفتىخار
لادەن لەپوۆى ماھى وەتەن، زىللەتى نىقاب

ئىسۋەن بە نوورى عىلم منەوەر ئەكەن ولات
ئىۋەن كە خزمەتى وەتەنى مېھرەبان ئەكەن
تەنۋىرى فېكرى عالەم و تەعلېمى شان ئەكەن
ئىحضارى مەعرفەت ئەكەن و فرسەتى نەجات
پەر نوور ئەكەن ولاتى^(۲)، وەكوشەوقى ماھتاب
مەحبوبەى جوانى وەتەن، شۆخ و ماھ پوو
ئارائىش بەخشلى عىلم دەن، مەكەن قسوور
تەنۋىرى كەن بە شوعلەو تەجھىزى كەن بە نوور
قەد بى جىاوازى ئەم كچە ھەرگىز^(۳) مەدەن بە شوو
بەلكو بى وەتەن، لەسەعى ئىۋە فەيضاپ
ئىتر ئەكەم بەيانى خلووس و تەشەكورات
تەقدىمى ئىحتىرامى خسووسى بەدل و جان
بۆ خزمەتى جەنابى مودىر و مەعلېمان
ئەم بەرگە سەبزە، با بگەمە ديارى و خەلات
ھەرچەندە زەرە، ھېچ نىيە شەوقى ئافتاب^(۴)

(۲) لە دەستئوسەكەى مامۇستا (نەجمەددىن مەلا) دا (ولات) نووسرابوو، بىتگومان ئەوەش شىعرەكە لەنگ دەكات.

(۳) ھەر لەو دەستئوسەدا كە (شىيخ نوورى) چاۋى پىندا گىتراۋەتەوە وشەى (ھەرگىز) ى داناوە، ئەگىنا لەنگ دەپوو.

(۴) ئەم شىعرە كارتىكردنىكى زۆرى شىعرى (دواپۆژ) ى تۆفېق فېكرەت-ى بەسەرەوہىيە، ھەر ئەم شىعرەش كارىگەرى بەسەر نووسىنى شىعرەكەى (دلدار) بەناۋى (ئەرى ئەى لا...) ەوە داناوە.

سۆزى دەروون

دلی من

نہ زیرہ لہ سہر قہ سیدہ یہ کی ماموستا بیتخود

۱

لہو پوژوہوہ توی دیوہ پهریشسانہ دلی من
سہودا زہدہ و بی سہر و سامانہ دلی من
پیشہی خہفت و شیوہن و گریانہ دلی من^(۱)
گا ویتلی کھڑ و کیو و بیابانہ دلی من
گا دہریہ دہری کسوچہ بی شارانہ دلی من
سہر سامی پهل و بہردی منالانہ دلی من^(۲)

۲

ہہرچہ ندہ بہدوویا نہ گہریم شار و ولاتان
دہشت و کھڑ و سہرا و چیا، چول و بیابان
نایدوزمہوہ بی سہروشوتن پویوہ دیسان
شیتانہ نہ بی پرووی لہ چ لا کرد بی یاران
وہک بلبلی کھی ویتلی گولستان بہ بہاران
ناخو لہ چ گولزار، غہزہ خوانہ دلی من

۳

گاہی وہکولافاوی چیا، پرو لہ بیابان
وہک ہہوری تہری^(۳) فہسلی بہہاران لہ نزاران
وہک بلبلی ناوارہ لہ گولزار و گولستان
مہستانہ نہ سوپریتہوہ، ہیلانہ پهریشان

(۱) لہ گولزاری پھیام: (سہرگہشتہ نہ سوپریتہوہ بی لانہ دلی من) نووسرابو.

(۲) ہہر لہو گولزارہدا: (کفتی کوتہک و بہردی منالانہ دلی من) نووسرابو.

(۳) ہہوری تہر: نہو ہہوریہ کہ شیتیہ کی ہہست پتکراوی ناشکرای لہ بہہاران و زستاناندا ہہیہ.

شمشالتی گهرووی پر له چریکه‌ی غم و هیجران^(۴)
هر سساته به‌ده‌ردیکه‌وه، نالانه دلی من

۴

ساتی به‌هه‌وا و مه‌یلی په‌رستش به‌گولتی پروت
جیتی مه‌سجیده بو سوجدیه‌یی میحرابی دوو نه‌بروت^(۵)
به‌ینی به‌خه‌یالاتی گرتی و پیچی سه‌ری مووت
پابه‌ندی کلیت‌سایه به‌زناری دوو گیت‌سووت
حه‌یرانه له‌به‌ر^(۶) پروت و په‌ریشانه له‌به‌ر مووت
گه‌ه کافر و گه‌ه شیخ و موسلمانانه دلی من

۵

ساتی نه‌بوو، دنیا بگه‌رتی، توژی به‌کامی
پوژی نه‌بوو، سه‌د ده‌فعه که نه‌کولیت‌ه‌وه زامی
زۆرم په‌له کرد^(۷)، دل نه‌بتی گیروده‌یی دامی
بی‌هووده بوو خوی تووشی به‌لا کرد به‌نه‌فامی
پوچی به‌فیدا کرد و که‌چی هر نه‌بوو پامی
نیست‌ا به‌شه‌و و پوژ، به‌شی گریانانه دلی من

۶

نه‌مدیوه دلی وا به‌د و نا‌خه‌ر شه‌ر و نه‌گه‌ت
پتی لی هه‌له‌بووی، چۆل و بیابانی مو‌حیبه‌ت
لا‌سار و سه‌هه‌نده و سه‌ره‌پو و سه‌ر به‌موسیه‌ت
وه‌ک بایه له‌لای سه‌ره‌نش و په‌ند و نه‌سیحه‌ت

(۴) هر له‌و گۆفاره‌دا: (... له‌ چریکه‌ی غمی هیجران) نووسرابوو.

(۵) هر له‌و گۆفاره‌دا: (جیتی مه‌سجیده بی میحرابی دوو نه‌بروت) نووسرابوو که دیاره به‌م شیره‌یه له‌نگه.

(۶) له‌ گۆفاره‌که‌دا نووسراوه: (حه‌یرانه له‌ ده‌س پروت و...).

(۷) هر له‌و گۆفاره‌دا: (زۆرم ته‌قه‌لادا) نووسرابوو

گوئ ناگرئ له جوئن و هه‌ه‌شه و ته‌عن و مه‌لامه‌ت
یاره‌بی چ بی هوش و چ نادانه دلی من

۷

سه‌د خۆزگه بی به‌و رۆژه که نه‌م‌بیستبوو ناوت^(۸)
نه‌م‌چ‌یشتبوو^(۹) تامی مه‌یی، مه‌یخانه‌یی چاوت
نه‌یدی‌بوو ده‌س و پیتی دله‌که‌م^(۱۰)، هه‌لقه‌یی داوت
نازادبوو له پیتج و غه‌می نه‌گریجه‌یی خاوت
وا ئیسته^(۱۱) له تاو ناگری هیجرانی به‌تاوت
فرمی‌سکی نه‌ل‌یی ته‌رزوو و بارانه دلی من

۸

خۆکفری نه‌کرد تیپه‌ری کرد رۆژئ به‌لاتا
زوو هوگرت به‌و وا که نه‌گریا به‌دوواتا
سووتا وه‌کو په‌روانه له‌ناو شه‌وقی چراتا
نه‌تلیته‌وه بی‌چاره له‌ناو ده‌رد و به‌لاتا
خوئنی به‌هه‌ده‌ر رۆیی، له‌پیناوی هه‌واتا^(۱۲)
خو‌پایی نییه، مه‌یلی له‌تۆزانه دلی من

۹

نیتر به‌سه هینده مه‌ده نازار و عه‌زابی
با نه‌شکتی پیاله‌ی پر و برژئ مه‌یی نابی

(۸) له‌گۆفاره‌که‌دا: (نه‌ی بیستبوو ناوت) نووسرا‌بوو.

(۹) هه‌ر له‌هه‌مان گۆفاره‌دا: (نه‌ی چ‌یشتبوو) نووسرا‌بوو

(۱۰) هه‌ر له‌و گۆفاره‌دا: (نه‌یدی‌بوو ده‌س و پیتی گره‌هو...) نووسرا‌بوو.

(۱۱) هه‌ر له‌و گۆفاره‌دا: (ئ‌یسته‌که...) نووسرا‌بوو.

(۱۲) هه‌ر له‌ویدا نووسرا‌بوو: (خوئنی به‌هه‌ده‌ر رۆیی، له‌پیناوی هیواتا).

با نه درې سه حیفه ی نه دهب و دهرس و کیتابی
 خوت نه ختی بهار تیزه له دوعا و له عیتابی^(۱۳)
 جوابت چ نه بی، روژی جهزا وهختی حیسابی
 جتی زیگری خودا و^(۱۴) مه رکه زی نیمانه دلی من

۱۰

شهرت بی دلته کم بگرم و وا بیده مه بهر دار
 زنجیر و که له پچه ی کم هه تا دیته وه بهر بار
 بهیتنمه وه ناو قه فسه سی سینه وه کو پار
 بیده مه به نیگاریکی وه فادار و خریدار
 گوئی بگری له نالین و له گریان و له هاوار
 با بهس بگه ری نه م که ژ و کیوانه دلی من

۱۱

نهوسا بگه ری، یاری بدوژیته وه بو خوی
 تیر سوچه بهر تته بهری میحرابی دوو نه بروی
 نیتر نه گه ری شار و دهر و دهشت و چیا بو
 ئوبالی هه تا هینده نه چیتته مل و نه ستوی
 به لکو نه مه خوایه، که که می بیته وه سهر خوی
 با هینده نه سووړیته وه شیتانه دلی من

۱۲

پروا سهری خوی هه لگری، پروکاته دیاری
 یاری بگری خه نده به له ب، شوهره یی شاری
 دهم پر له شه کهر خه نده، مه له ک چیه ره، نیگاری
 بارانی غه زه ب، هینده له روانینی نه باری

(۱۳) هه ر له و گوژاره دا: (له دوعایی موجایی) نووسرابوو.

(۱۴) هه ر له و گوژاره دا: (جتی زیگری حق و...) نووسرابوو.

بېنځته سهما، پوځي پوهانم به وتاری
نه شکینتی هه موو پوځی به سه د تانه دلی من

۱۳

یار ټکی ودها ترسی خو د اوږندی له لا بی
په حمی به قه دهر زه پهیی^(۱۵) موویه له دلا بی
ترسی ټکی له پرسینه وهی پوځی جهزا بی
دهر حهق به موحیبانی، به عه هه و به وهفا بی^(۱۶)
زولم ټکی که بوو، مه رحه مه تیشی له گه لا بی^(۱۷)
دهس هه لگرئ، لهو شین و گریان هه دلی من

۱۴

نهم نا هو نه نینی دل هه گیان هه شکایه ت^(۱۸)
هه ر به ردی سه ری رپته هه تا پوځی قیامه ت^(۱۹)
تو تی مه گه، نه فسانه یه کردوویه به عاده ت
هه ر خاکی به ری پپته^(۲۰) به شه وق و به شه تاره ت
بیه خشه که خنکاوه به لافاوی نه دامه ت
هه رچه نده که لاساره، به سه زمانه دلی من

۱۵

وا دیاره که ناگات له ده می خو ت نییه (نووری)
تو شاعیری لای خو ت و نه لپن نه هلی شعوری

(۱۵) له ده ستووسی ټکی تردا: (په حمی به قه دهر دیه نی موویه له دلا بی) نووسرا بوو.

(۱۶) هه ر لهو ده ستووسه دا: (به رحه م و به وهفا بی) نووسرا بوو.

(۱۷) هه ر لهو ده ستووسه دا: (سه د زولم ټکی که بوو، مه رحه مه تیشی له گه لا بی) نووسرا بوو.

(۱۸) له ده ستووسی ټکی تردا: (نهم نا هو نه نینی دل هه ر گیز به شکایه ت) نووسرا بوو.

(۱۹) له ده ستووسی ټکی تردا نهم به یته له گه ل به یته که دی دوا ی خو ی شو ټپیان نا لوگو ی بووه.

(۲۰) هه ر لهو ده ستووسه دا: (دل خاکی به ری پپته...) نووسرا بوو.

ببـڙـتـهـوـه نـهـم ږـاـز و سـکـالـايـه لـه دـوـوړـی
نـهـی سـاـيـهـيـی ږـوـنـاـکـی دـوـو دـيـدـهـيـی نـوـوړـی
گـوڼـی مـهـگـرـه لـه نـاڼـه و لـه عـيـتـاب و لـه شـرـوـوړـی
بـيـتـهـوـش و سـهـرـا سـيـمـهـيـه، مـهـږـا نـه قـصـوـوړـی
تـو هـه ږ بـکـهـی، بـهـنـدـهـيـی فـهـر مـا نـه دـلـی مـن

سـهـنـگـاـو: ۱۹۵۱/۱۲/۲۱

ئەي دولبەرى جانى

ئەي دولبەرى جانى بەخودا جانى جىھانى
ئارامى تەن و پراحتى دَل، پۇجى پەوانى
نوورى بەسەر و شەمعى شەبستانە جەمالت
مەحبوبى دَل و مەحرەمى سەد پازى نىھانى^(۱)
ياقووتى لەبت، قووتى منى پروتە بەقوربان
پرووت دەرڭە كە پروا شەو و بىن وەختى بەيانى
موڭگان و پروت سەف وەكو عەسكەر كە دەبەستن
باكت چىيە تو ساجبى شمشىر و سىناني
خوتىنى منت بەو گەردنە بىن پروتى قىامت
ئەم عالەمە شاھىدەمە كە تۆم قاتىلى جانى
ئەي عەبدى خودا، شەرمى لە ديوانى خودا كە
پەھمت بىن دنيايە كە بىن قىمەت و فانى
بىرپىتەو ئەم دەعيەيە، بەم حوسنە مەنازە
وەك عومرى منى خستە (سريع الجريانى)

(۱) لە رۆژنامەي (پىشكەوتن)ى ژمارە (۹۹)دا (پازى جىھانى) نووسراپو، كە لە دىئىرى يەكەمى شىعرەكەدا ئەم قافىيەيە ھەيە.

شیوهی زیور

نه زانم بینووسم بۆ هه رکه سنی من، عه رزی حال نه مپۆ
 له عه رزی حالی خۆم دامام و ساحب مه لال نه مپۆ
 شکایهت کهم له نه برۆی دلکه شی، یا چاوی خۆینخوازی
 بلتیم چی من، له تهئسیراتی زولف و خهت و خال نه مپۆ
 نه لێن فه وتاوه باسی بولبول و گول، شه مع و په روانه
 که چی شه معی گولی پۆچی بیتیکی بێ میسال نه مپۆ
 چراغی به زمی عوششاقی، گول و گولزاری ئافاقی
 به ناچار نه به بولبول، نه به په روانه ی جه مال نه مپۆ
 نه گهر ته نقید نه کهن، ته قدیر نه کهن، نه م پتکه، پتگامه
 که به چه سه یری له نه جی دولبه ری قه د ئیعتیدال نه مپۆ
 که منه جمان له سه ر دینه، نه وهک دهینه بلتین موفتی
 ئیتر لاده له فتوای فاسد و قه ولی به تال نه مپۆ
 به حوسنیکی خودا دادی وه کو (نووری) دووچاوانه
 مه کهن مه نعم به قوریانی بکه م عه قل و که مال نه مپۆ^(۱)
 له وه خته وه تو چوویته سه فه ر، کویره^(۲) بیناییم
 سا ره حمی به یه عقوقبت که، نه ی یووسفی ثانی
 به م جیلوهیه، به م عیشویه یه وه، وه خته نیگاهت
 بێ، عه ینی ده لیتی حوری وو غلیمانی جینانی
 مه نعم مه که وا عاجز و بیمار و نه خۆشم
 په روانه نه ناوینه^(۳)، له نه حوالم نه زانی

(۱) نه م شیعهره م له به رگی سییه می که شکۆلی (مینای شکسته) ی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا)
 وه رگرتوه که له سالی (۱۹۴۰) دا نووسراوه ته وه، لاپه ره (۲۶۰). هه روه له ره ژژنامه ی (ژین) ی
 ژماره (۵۷۲)، (۲۹) ی حوزه یرانی ۱۹۳۹ به ناوی (شیوه ی زیور) بلاوکه راوه ته وه.

(۲) له ره ژژنامه که دا: (کویره بیناییم) نووسرا بو.

(۳) له ده ستنوسنیکی تری مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) دا (په روانه ناوینه) نووسرا بو، که به م جوژه له نگ

(نووری) که قسه‌ی هه‌روه‌کو‌گه‌وه‌ه‌ر ده‌فرۆشن^(٤)
بۆ مه‌دحی ته‌ماشایه‌کی تۆ، لاله‌ زمانی

سلیمانی

(٤) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (هه‌روه‌کو‌گه‌وه‌ه‌ر ده‌فرۆشن) نووسراوه‌و.

تهلیج له سهر غه زه لی سه عدی^(۱)

چ خوشه مهی مه زه ی بی پرووی حه بیبان
 به بوی صبح بانگ عندلیبان
 وه ره په حمی به نالینی دلم که
 که ساکن گردد آشوب رقیبان
 جه زایی دوژمنان به سییه، بیین
 حبیبان روی در روی حبیبان
 نه سیمی ژینت که سبی نه قدی وه قته
 مباح ای هوشمند از بی نصیبان
 که زانیت بۆت په یا نابی سهگ و شوان
 رهاکن گوسفندان را به ذیبان
 له لای من هاوده می رهندان بی باشه
 خلاف پارسایان و خطیبان
 مف، وهز بن له حق من چی نه زانن
 بگویند آشنایان و غریبان
 له دونیا^(۲) هه ره له بی شیرین له بانه
 که غارت میکند هوش لیببان

(۱) سه عدی: (سه عدی شیرازی) یه، ناوی (موسلیحه ددین) ی کوری شیخ (که مالوددین) سه. باوکی له دتی (پاوه) له دایک بووه و نازناوی (شیرازی) یه، له سالی (۵۷۱) ی کۆچی له دایک بووه. کتیبی (گولستانی) ی له سالی (۶۵۶) دا داناوه. له سالی (۶۵۵) دا کتیبی (بۆستانی) داناوه. له - شیراز - سه ره تایی ته واکرد.

له پاشان (ئه بوو به کر نه تابوک) فرمانداری کرمانشان، (موسلیحه ددین) ی نارد بۆ خوژندن، که لهو سه رده مه دا به غدا (دارولعلم) بوو. له قوتابخانه ی سه ربازیدا خوژندن ته واکرد. له سالی (۶۹۱) دا کۆچی دواپی کردووه. وشه ی (خاص) به حیسابی نه بجه د، سالی مردنیه تی. به روانه پۆژنامه ی ژین، ژماره (۱۳۴۵) ی سالی (۱۹۶۰/۷/۱۲/۳۵).

(۲) له ده ستنوو سیکی خوژدا (له دونیادا...) نووسرا بوو.

شهوئ بوومه په فیقی ناله باران
بشستم^(*) هر چه خواندم بر ادیبان
نییه (سه عدی) بزانی دهردی (نووری)
که رنجورند از علت طبیبان

(*) له دیری سییه می دستنوسیکي تری شاعیردا هم بهیته هه بوو، بهلام لهم دستنوسه ی من پشتم
پن بهستوه نهو دانی پيدا نهناوه.

له تویکلیکا وهکو دوو دهنکی بادام
برا ورده دوسر از یک گریبان

دل

جەولانگەهێ نیگارە^(١)، شەوی ماھتابە دل
 ئۆخەیی شوکر لە مەرحەمەت کامیابە دل
 لەو ساوێ خالی دیوێ لەسەر سەفحەیی روخت
 دايم خەریکی دەرس و مۆتالای کیتابە دل
 تەختی شەهێ، موحیبەتی تۆیە لە سینەما
 جێیهکی زۆر موقەددەس و عالی جەنابە دل
 یارەبێ هەوری میخەنتی لێ دوور بخەیتەو
 جێگەیی تلووعی مەرحەمەتی ئافتابە دل
 وریابە بێ دلیی، دلیی ساحیب دڵان نەکەیی
 ئاهی نەگاتە عەرشی، دوای مۆستەجابە دل
 عاجز مەبە، مەرەنجە خەتایی نەگەر بکا
 جیتی پەحمە، مۆستەحەقی وەفاو و سەوابە دل
 بەس بەردی پیا بۆ نەوێک پاره پاره بێ
 وەک شووشەییەکی نازکی، بێ نینقیلابە دل
 وەک دیدەیی نەخۆشی، نەخۆشە لەخۆشییا
 وەک پەرچەمی مۆشەوێشی پێ پێچ و تابە دل
 هەرچەن نەسیحەتی نەکەم و پیتی نەلێم بەسە
 باکی نییە، موسیبەتە، پیاوی خەرابە دل
 چێبکەم، قەباحەتی منی مەزلووم نەبێ چ بێ؟
 بێ عار و هیچ لەکوێ نەگر و بێ حیجابە دل

(١) لە دەستنووسیکی تردا: (جەولانگەهێ عیباده) نووسراوەو.

گالتھیان پی دئی، به ناوی چاوی پر گریانہ کم

گالتھیان پی دئی، به ناوی چاوی پر گریانہ کم
نیستہ لیم پروونه که کهس نهیدیوه پرووی جانانه کم
بۆ گوتلی باغی جه مالت، رۆحی شیرین بولبوله
بۆ چرای روخساره کهت، سووتا دلّی په روانه کم
مه مکه ره ریسوایی عالم، نهی بلیتسهی ناھی گهرم
بهس مونه وهر که هه موو شهو، کولبهیی نه حزانه کم
دلّ له زوخاوی غه مت دارماله هیتر ناگرئ
بهسیه با نه پزئی له لیتی کهیلی خوتن، په میانه کم
له زه تی مردن به سه د سالی ژیان ناگۆرمه وه
گهر بزانه تۆ له گه لما دیتته سه رقه برانه کم
پتی بلیتن دکتۆر که مال^(۱) نیتر عه زیه تی خۆی نه دا
په نسلین بیهوده یه، بۆ ده ردی بی ده رمانه کم

(۱) دکتۆر که مال: مه بهست له (دکتۆر که مال عه بدوللا ناجی) یه، له سلیمانی له سالی ۱۹۲۳ دا له دایک بووه. له سالی ۱۹۴۹ دا له کۆلیژی پزشکی ده رچووه و بۆ یه کم جار له (جه له ولا) به پزشکی سه ربارزی دامه زراوه، نینجا دبلۆمی پسپۆری له تهن دوستی گشتی له نهسکه نده ریه له میسر له سالی ۱۹۶۴ دا هیتاوه. له ۱۷ ی نابی سالی ۱۹۷۷ دا له هایولبۆرک له نهلمانیا کاتژمێر (۸،۳۰) ی به یانی کۆچی دوایی کردووه. جگه له وهی مرۆفیتیکی چاکه خواز بووه، له بزووتنه وهی نیشتمانی و کوردا یه تیشدا به شداری کردووه.

غەمى زەمانە

غەمى زەمانە ۋەكو پەردە، ۋا دلى پۆشىم
 بەغەيرى غوسسە ۋ گريان ۋ غەم، نەما خۆشىم
 لە ئىبتىدائى مناليمەۋە، ھەتا ئىستە
 فيراقى زەھرى زەمانە، قەلەم قەلەم نۆشىم
 بەسەرچوو غومرم، نەفەم نەدى لە ھۆشيارى
 لەبەر مەراقە، خەرىكى ھەياتى بىھۆشىم
 لەمىش خراپە نەبى، چاكە تووشى نەبوو سى سال
 ۋەكو مەر ۋ بزنى دۆ^(۱)، سەفاهەت نەيدۆشىم
 تەمامە ئىستەكە، كوئى قەناعەتتى بگرم
 لە شاھى سەرفى نەزەر بى، خەرىكى دەرۆشىم
 خەيالتم ئىستەكە، سەر چاۋى مەستى شۆخىكە
 لەبەر مەراقى، بەخوتنى جگەرمە سەرخۆشىم
 لە دەس زەمانە قورق كۆى بگەم بەسەر خۆما
 بەمەقسەدى نەگەيشتم لە ھەرچى تىكۆشىم

(۱) لە كوردەۋارى بەمەر ۋ بزنى شىردار دەلەن مەر ۋ بزنى دۆ.

دهردی دلی خۆم

دهردی دلی خۆم جوملهیهکی بێنمه تهقریر
ننس و مهلهک و جن و په‌ری دێنمه گریان
بێ شک موته‌حه‌یر ده‌بی، دیوانه له زنجیر
سه‌د عاقل و هۆشیار نه‌خه‌مه کێو و بیابان

له‌و رۆژه‌وه هاتووومه‌ته ناو زومره‌یی ئینسان
نه‌مدیوه له ده‌س گه‌ردشی ئهم چه‌رخه مه‌سه‌رپه‌ت
سه‌ودا زه‌ده‌ی شیفته و بێ سه‌ر و سامان
وه‌ک لاله^(١) له‌سه‌ر په‌ره‌ی دڵ نوخته‌یی هه‌سه‌رت

یه‌ک سانییه بێ غوسسه نه‌بوو، باری دلی من
ساتی غه‌می خۆم، ساتی غه‌می گه‌ردشی^(٢) دنیا
یاره‌بی به‌چی ئاوی درا، داری دلی من
وا که‌یله له‌باله‌ب له‌غه‌ما هه‌روه‌کو مینا

بێ شوبهه سروشتی دلی من قه‌تره‌یی خوینه
خوینی دلی هه‌سه‌رت زه‌ده‌یه‌کی ده‌سی گه‌ردوون
ناهێکی سته‌مدیده‌یی، مه‌زلوومی هه‌وینه
وا مایلی سه‌حرایه به‌دایم وه‌کو مه‌جنوون

ئه‌ی چه‌رخ، له‌گه‌ڵ ناکه‌س ئه‌بینم که‌ په‌فیقی
بۆ تیری جه‌فا، سه‌د که‌ست کردۆته‌ نیشانه

(١) لاله: گۆلێکی سووره. خالێکی ره‌ش له‌ناویایه‌تی.

(٢) له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی مامۆستا (نه‌جه‌ددین مه‌لا) شاعیر به‌قه‌له‌می خۆی (می‌خه‌نه‌تی) کردووه
به‌(گه‌ردشی).

بۆ به عزى ستم په روه ر و بۆ به عزى شه فيقى
بېرېته وه، له م عالمه بهس بگره به هانه

به ينيكه به دهس توه گرفتاري عه زابم
دهرد و غه مت هيند زوره دلم خوښ نه تكيښي
دايم به گري ناگري تو، سینه که بابم
چاوم له غه م و ميحنه تت، فرميسک نه پرژيني

نهي فەلەك

نهي فەلەك دیسان لە دەس تو، شین و واوەیلا ئەکەم
 ژەهری قەهری تو لە گەڵ دەردی دلم، نیفشا ئەکەم
 وەختە یەكجاری لە دەس ناشووبی فیتنەت شەق بەرم
 من قسە ی راست و پەوان و خۆش و بێ پەروا ئەکەم
 هێند خراپەم دی لە دەس ئەهلی زەمانە، عاقیبت
 لەم وەزیفە ی هاتنە دنیا یە، ئیستیغفا ئەکەم
 نابە مە بەر دەستی هەر نامەردی، عەرز ی ئیحتیاج
 من لە دنیا و لە مافیهاشی، ئیستیغنا ئەکەم
 مورغ ی فەهمی هەر کەس ی، ناگاتە عەرشی فیکرەتم
 من بە چەرخ ی ئاسمانی سفلە، ئیستیهزا ئەکەم
 تەبعی عالی وادەبێ، سەیری بە کۆلتی فەقرەو
 گالتە و سوحبەت، بە تاج و تەختی شاهنشاه ئەکەم
 ئەو کەسە پوو سوورە (نووری)، دوورە لیتی نەوعی بە شەر
 من لە مەولا پوو لە دەشتی وەحشەتی سەحرا ئەکەم

چاروم که دوو مفتاحی کوتبخانهیی سهرمه

چاروم که دوو مفتاحی^(۱) کوتبخانهیی سهرمه
قوریانی دوو چاوت بئ^(۲)، که نالوودهیی سهرمه
تەفسیری حەواشی خەتی نەورستەیی کولمت
موحتاجی موتالا نییه، یەکدەفعە لەبەر مه
نەو ئالییه دیم دوتینی به سەر په‌نجەیی تۆوه
ناسیمه‌وه نه‌مپۆ، نه‌وه خوێناوی جگه‌رمه
بۆ کوو بچم نه‌ی دیدە لەده‌س تانه‌یی به‌دکار
لیم ناگه‌پۆ به‌ده‌خته، نه‌لتی خوێنی له‌سهرمه
خالی ره‌ش و نه‌برۆی که‌چ و حەلقه‌یی گیسووت
شاهیدی گرفتاری و نازار و که‌ده‌رمه
گریانی منه، باعیسی مه‌یلت به‌ره‌قیبان
خۆشم گله‌ییم زۆر له‌هه‌ناسه و له‌نه‌سهرمه
نیمه‌ زه‌ر و زیو، بیکه‌مه‌ شاباشی قدوومت
هه‌ر شیعره‌ که‌ دانه‌ی دوو و نه‌لماس و گوهرمه^(۳)

(۱) له‌ ده‌ست‌نووسی‌کی تردا: (دیدم که دوو میسراعی...) نووسرا‌بوو.

(۲) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا: (قوریانی دووچاوی بئ...) نووسرا‌بوو

(۳) ئەم شیعره‌ له‌ کاتی خۆی به‌ده‌ست‌نوسی شاعیر که‌ ناردوویه‌تی بۆ (گیوی موکریان)، چوار به‌یت

بووه.

په‌شوی په‌رچه‌می شوخیکم (*)

په‌شوی په‌رچه‌می شوخیکمی بی په‌رواو و بی باکم
 موحه‌قه‌مه که مردم بی گونا، لایوسنه‌ل و پاکم
 سهرم وهک تویی فوتبۆل، وا له‌مه‌یدانی شه‌قا نه‌مرو
 نه‌سیری ده‌ستور دی قه‌لعه‌چییه‌کی^(۱) چست و چالاکم
 بزائم رۆحی شیرینم به‌قوربانت نه‌که‌م، نه‌مرم
 له‌ سالتیکا^(۲) نه‌گه‌ر بۆ فاتیحایه‌ک دیتیته سهر خاکم^(۳)
 که میحرابی برۆی تۆم دی، ئیتر له‌و وه‌خته‌وه‌ دایم
 خه‌ریکی نامشۆی مزگه‌وت و وێرد و نوێژ و سیواکم^(۴)
 قسه و ته‌عنه‌ی ره‌قیبی سه‌گ سیفیه‌ت مه‌گه‌ره‌ گوئی خۆت
 به‌ لی‌دان و جنی‌ویشته‌ ره‌زام من، به‌نده‌یی چاکم^(۵)
 له‌ هاتوچۆی ڕیتی تو^(۶)، نه‌گه‌ر ده‌س هه‌لگرم کوێر بم
 له‌به‌ر پیتسا، نه‌مین به‌، تا قیامت خاک و خاشاکم
 دل و دینم نه‌ئاری خاکی به‌ر پیتی تۆ نه‌که‌م به‌خوا^(۷)
 ته‌نه‌زول گه‌ر به‌فه‌رمووی بی‌یتیته‌ لام و بکه‌یه‌ حاکم

(۱) له‌ گۆلده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرمدا: (قه‌لعه‌داری چست و چالاکم) نووسرا‌بوو.

(۲) هه‌ر له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا: (له‌ سالتیکدا...) نووسرا‌بوو.

(۳) نه‌م به‌یته‌ له‌گه‌ل به‌یته‌که‌ی پیتش خۆی شوێنیان ئالوگۆڕ یوه‌.

(۴) هه‌ر له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا: (... مزگه‌وت و نوێژ و ورده‌ سیواکم) نووسرا‌بوو.

(۵) هه‌ر له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا: (عه‌بدیکی وا چاکم) نووسرا‌بوو.

(۶) له‌ ده‌ست‌نووسیکی تردا: (له‌ ئاموشۆ و ره‌فتی کوئی تۆ ...) نووسرا‌بوو.

(۷) له‌ ده‌ست‌نووسیکی تردا: (بالله) نووسرا‌بوو.

(*) مامۆستا کاکه‌ی فەلاح له‌ ژماره‌ (۸۹)ی گۆڤاری کاروان-دا گومانی هه‌یه‌ له‌وه‌ی نه‌م شیعهره‌ هی
 شیخ نووری بی و ده‌لتی: (به‌سه‌رو سیما به‌شیعری عه‌لی که‌مال باپیر ناغا ده‌چن)، منیش ده‌پرسم:
 نه‌گه‌ر نه‌م شیعهره‌ که‌ له‌ چهند ده‌ست‌نووسیکی شاعیر و مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لادا هه‌یه‌، نه‌ی بۆچی
 عه‌لی که‌مال باپیرا‌غا خۆی له‌ کتێبه‌که‌یدا (گۆلده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم) نه‌م شیعهره‌ی به‌ناوی م.
 نووری بلاو کردوه‌ته‌وه‌؟.

هەر مورغی فری

هەر مورغی فری بۆ چه مه نستانی خه یالی
ناگاته نه وی، تیک نه شکێ شاپه یری بالی
نه حوالی دلی زه ڤه، به دهس ڤۆڤه دياره
نه ی بێ خه به ران، ئیوه نه زه رکه ن له جه مالی
هەر ساعه تی ڤه نگیکه قه و جلیوه یی بالای
میرناتی ته فه کور نییه، بۆ عه رزی میسالی
نه حوالی دلی عاشقی بیتچاره مه پرسن
جیلوه ی قه دی یار کافیه بۆ پرسشی حالی
هه رچی یه ته به ر دیده هه موو یا ڤه مه، یا غه م
عالم هه موو ده شتیکه که من بوومه غه زالی
بیتچاره ته نه فوس نییه تی، تاقه تی په رواز
ته نسیری چ زولمێ بوو، که سووتا په روبالی
وهک لاله چلۆن نایلی مه قسه د نه بی (نووری)
تا داغی خه یالیکه نه بی، زینه تی حالی

بهار و سروت

بولبول فیداتم

بولبول فول فیداتم
 حه‌یرانی سۆز و ده‌نگ و سه‌داتم
 قوربانی ورشه‌ی بالی خیراتم
 فیدای زانیاری و میشکی وریاتم
 له‌و تۆزه‌ میشکه‌ی خوا به‌ تۆی داوه
 زانیاران هه‌موو سه‌ریان سوپ‌ماوه
 ده‌میکه‌ مه‌یلی لای یاران نه‌که‌م
 تاسه‌ی دیده‌نی، نازداران نه‌که‌م
 بده‌ له‌ شه‌قه‌ی بالی نه‌رم و سووک
 بۆر تا چه‌می خاسه‌ی^(۱) ناو که‌رکووک
 له‌ وێوه‌ باخچه‌ی، خانه‌قا دیاره
 می‌رغوزارتکی، ته‌ر و ناوداره
 بنیش‌ه‌ره‌وه، سه‌ر لقی چلنی
 ده‌س که‌ره‌ ناله، هه‌رده‌م^(۲) بۆ گولنی
 شمشالی گه‌رووت^(۳) دینیته‌ خرووش
 دلی دلداران ده‌هینیته‌ جووش
 پاسپیریم هه‌یه، گوئی بگه‌ به‌زه‌ین
 بچۆره‌ خزمه‌ت شیخ (کاکه‌ حوسه‌ین)^(۴)

(۱) چمی خاسه: (به خاسه سوو) بهناوبانگه، بهناوېراستی شاری کهرکووکدا تیندهپهړئ و شاره که دهکاته دوو بههشوه، خانهقای سید نهحمده دهکوتته سهر نم رووباره که بهزوری له هاویندا وشکه. نیتساکه مهگر بهشوتنهوار بناسرتنهوه.

(۲) له ده ستونو سه کډې شاعير (هه رده) نوو سرا بو. که پراسته کډې (هه رده) سه وادياره هه لډې کاتي نوو سينه.

(۳) هدر لهو دهستنوسه دا: (شوشمالی گهرووت...) نووسراپوو

(۱) شیخ کاکه حوسدین: مہ بہ سستی کوری سہید نہ حمدی خانہ قایہ. کاک حوسین خانہ قاہہ حسیلی =

بلتی: نهی نووری دوو دیدهی (نووری)
 نووری خه ریکه، بری له دووری
 عه قتل و شعوری و انزول نهکا
 مهیلی هانتت بقه یتول نهکا
 زۆرم پی خوشه، وهک خونچهی بهار
 بگه شیسته وه له دهم جوتبار
 ناواته خوازم، رۆژی ههزار جار
 چون شه مال نهدا له چیا و نزار
 به سروه دلم فینک کاته وه
 خه می کۆن و نویم له بیر باته وه
 پیکه وه له گوی ئاوێ دانیشین
 نهو به پیکه نین، من به گریه و شین
 بینمه وه بیر، به زمی نهو شه وه
 ئیستاش نازانم، خه یاله، خه وه
 نهو شه وه ماری نه گریجهی ماری
 له ههستم نالا، به له نجه و لاری
 گیتسوی وهک ماری، ماری له نهستۆم
 نهوعی ئالابوو، پیم نه بوو برۆم
 وای بیتهوش کردم، به بادهی چاری
 عه قتل و شعورم، نایه پیناوی

= له حوجره و مزگهوت و ئیبتیدائی بووه. فارسی و تورکی و عهرهیی دهزانن. له کاروباری مییری
 نیسی نهکردوه. خۆیان زهوی و زاریان ههبووه، له دهسکهوت و بهروبوومی زهوی و زاری خۆیان
 خواردووین. کوردیکی راست و پاکه، پیاویکی مونهور و باخه بهر. ئیستا له تهههنی شهست
 سالیاده و له بهغدا دادهنیشن.

ساقیا نہویہ ہارہ پڑی دہی

ساقیا نہویہ ہارہ پڑی دہی
 فرسہ تہ و ہاتوہ لدہستی نہ دہی
 نہویہ تی عہیش و نوشہ، دہی سادہی
 بیٹنہ گہردووش پیالہ پر کہ لہ مہی
 چونکہ من بیستوومہ من لہ نالہی نہی
 (و من الماء کل شیء حی) ^(۱)

ساقیا بولبولان لہ سہر لقی گول
 نالہیان دیتہ گویم بہ سوز و بہ کول
 توش و ہرہ ہلہسہ بوفہ راغہ تی دل
 بیٹنہ گہردووش، پیالہ پر کہ لہ مہی
 چونکہ بیستوومہ من لہ نالہی مہی
 (و من الماء کل شیء حی)

ساقیا نیمپڑ جہڑنی نہ وروزہ
 چہڑنہ کی قہ دیم و پیروزہ
 چہڑنہ کی مویارہ کی ہوزہ
 و ہرہ گہردووش پیالہ پر کہ لہ مہی
 چونکہ بیستوومہ من لہ نالہی نہی
 (و من الماء کل شیء حی)

بووکی مینا بہرہ نگی تاراوہ
 لہلق و پوی سہوسنہ نالاوہ

(۱) ناماۓہ بڑنایہ تی (۲۹) لہ سورہ تی (الانبیاء) کہ دہتی: (أو لم ير الذين كفروا ان السماوات والأرض، كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شيء حي أفلا يؤمنون).

مـژده بـی نه و به هاری هیـناوه
تـوش و هـره زو و پـیـالـه پـر کـه لـه مـهـی
چونکـه بیستـوومـه مـن لـه نـالـه ی نـه ی
(ومن الماء کل شیء حی)

سلیمانی (۱)

سلیمانی چ خۆشه نهویه هاران
به له نجبه و لاره وه دین گولعوزاران
به چاویکی له شه رما کهم هه لاتوو
نه چچرین هه ناوی دل فیگارار

(۱) گۆفاری گه لاویژ، ژماره (۵)، سالی چه و تهم (۱۹۴۶)، نهم شیعره ی بهم شتیوه یه ی لای خواره وه
بلاوکردوو هه وه که وهک ده بینین جیاوازی به کی ئیجگار زۆریان له نیتواندا هه یه.

چ خۆشه شاره زوور وه ختی به هاران
به کۆمه ل دابنیشن تیپی یاران
وه کۆ پۆلێ په پووله، دابپۆشن
لق و پۆی گولاله ی جوتیاران
بریکه ی پووله که ی ده سمالی لامل
وه کۆ نه نجوم له ده وری ماهی تابان
له روو روو پۆشی لادات و به خه نده
بلاوینتی هیوایی هه رزه کاران
به عیشه و نازه وه خۆت پێ بناسی
بزانێ دولبه ره و هاتۆته سه یران
به چاویکی له شه رما کهم هه لاتوو
بپچرینتی هه ناوی دل فیگارار
چه مه ن که و تۆته خه نده و من به گریان
نه نالتیم وه کۆ هه وری به هاران
جوانانی چه مه ن هاتوو نه له نجبه
به ناوازی جگه ر سه وژی هوزاران

هه ر نهم شیعره له ده ست نووسیکی تری شاعیردا، بهم شتیوه یه بوو که وهک ده بینین پاش و پێش کردن و
جیاوازی زۆری تێدا یه.

چ خۆشه گه ردی یاره نهویه هاران
که تیپی گولعوزاران، نه چنه سه یران
وه کۆ پۆلێ په پووله دابپۆشن
لق و پۆی گولاله ی جوتیاران

=

چه مەن کەوتۆتە خەندە و من بە گریان
 ئە نالتینم وەک و هەوری بە هاران
 جەوانانی چە مەن هاتوونە لەنجە
 بە ئاوازی جگەر سۆزی هوزاران
 درەخشانە، برووسکە ی شەو لە شەوقا
 وەک و ناھی دلی شەو زنده داران
 بە سڕووی بای سەحەر ئارایشی دا
 عوزاری گۆل، وەک و ڕووی گۆل عوزاران
 گۆلە بانگ کرا، بۆ سوور و شایی
 بە تارای سوورەو، پەقسان و پەخشان
 بریقە ی پۆلە کە ی، دەسمالی لامل
 وەک و ئەنجوم، لە دەوری ماھی تابان
 شە ی بای سووچە دەم ئارایشی دا
 عوزاری گۆل وەک و ڕووی گۆل عوزاران
 درەخشانە برووسکە ی هەوری ئەمڕۆ
 وەک و ناھی دلی شەو زنده داران

بریقە ی پۆلە کە ی دەسمالی لامل
 کزە وەک ئەجمی دەوری ماھی تابان
 لە ڕوو ڕووپۆشی لادا یار بە خەندە
 بلاوینن هی ڕای دڵ فیگارەن
 بە عیشو و نازووە خۆت پێ بناسی
 بزانی دلبەرە و هاتۆتە سەیران
 بە چاوێکی لە شەرما کەم هەلاتو
 بپچڕینن هەناوی غەمگوساران
 چە مەن هاتۆتە خەندە و من بە گریان
 ئە نالتینم وەک و هەوری بە هاران
 جەوانانی چە مەن هاتوونە لەنجە
 بە ئاوازی جگەر سۆزی هوزاران

بەبەردى ئەم بەھارە زۆر ئەترسم
كە بشكى جامى تۆبە تۆبەكاران
پشتىنەى رۆج، ئەپرۆتىنى بە دىدا
قىرىوۈ و پىكەنىنى، پۆيلەداران
بەتەرزەى ئەم بەھارە زۆر ئەترسم
كە بشكى جامى تۆبە تۆبەكاران
مەلەتن (نوورى) لە نىش و سوتى برىنى
لە بىرى چۆتەو، ناھەنگى جاران

نیسان (۱۱)

گولتی به کردنه وه نه و سروشته، مه خلوقتی
 قه لهم به دهسته وه، ناماده، به ندهیی فرمان
 مسه وری که له دارولفنونی قودرته حق
 به فرطی عیلمه وه مه نذونه بو ته زینی جیهان
 سه حائفی هه مه پهنکی جیهانی به دهسته وه، وا
 خهریکی ره سمه، فه قهت ره سمی عالمی ئیمکان
 نه گهر سه حائفی ته سویره که ی، ته ماشاکه ی
 پره له حیکمه تی نه حکامی سعه تی یه زدان

(۱) هه مان شیعر که له رۆژنامه ی (ژیان) ی ژماره (۴۷۵) ی سالی (۱۱)، شه مه (۱۸) ی نیشان
 ۱۹۳۶ بهم شیوه یه بلا و کراوه ته وه.

یه خه ی گولتیکی سپی پیوه، تازه مه خلوقتی
 قه لهم به دهسته وه، ناماده، چاوه پتی فرمان
 مسه وری که له دارولفنونی قودرته حق
 بووه به ره بهری نارایشی جه مالی جیهان
 سه حائفی هه مه پهنکی جیهانی گرتوه ته دهست
 خهریکی ره سمه، فه قهت ره سمی عالمی ئیمکان
 به دانه لوتلوونی بارانی رۆح به خشی نه وه
 چنار و یاسه مه ن و سه روو و عه ره ری بوستان
 به ئیه تی زازی نه سیم، به نه شنه دین و نه چن
 میسالی رۆح موجه سم له جلوه دا ره قسان
 به پتکه نینه وه پیمان نه لتی، که بووکی به هار
 له پهرده دایه به که یف و فه ره ح، نه مه ش نیشان

ده میکه باوه شی نه یدیوه زاده ی فیکرم
 ده با بچیته وه ئاغوش (پیره میردی ژیان)

نه م دوا به یته، له شیعرکی تریدا به کاری هتیاوه.

له دور و لوتلونى بارانى رۆح به خشى نهوا
چنار و ياسه مهن و سهروو، عه رعه رى بوستان
به هات و چۆبى نه سيمى، به نه شنه دين و نه چن
ميسالى رۆحى موجه سه م، له خوشيا ره قسان
حه قيقه تن نه مه ههنگامه ي ته جه دوده وا
كه ته ير و توورى سه ما، جومله شاد و خنده فشان
به پي كه نينه وه ته بشير نه كهن، كه رۆحى به هار
له نه شنه دايه، نهوا هات به مه قده مى نيسان

به‌هار

ساقیا مهی بینه تیکه‌ل به‌زمه بادی نه‌وبه‌هار
 لاله‌و و ره‌یحان، گول و نه‌سرین له‌گه‌ل یه‌ک بوونه یار
 و شه‌بستانی چه‌مه‌ن پر بوو له‌بهر بووکی سه‌با
 بووکی تازه‌ی گول نه‌رازی‌تیته‌وه بی نیختیار^(۱)
 چه‌قیه‌تی نیتر که موشتاقانه سه‌رووی نه‌وجه‌وان
 نه‌ونی‌هالانی چه‌مه‌ن، با په‌رده بگریته که‌نار
 مه‌وسمیتی، سیو و گول بیتن^(۲) متوربه‌ی که‌ن له‌یه‌ک
 له‌م چه‌مه‌نزارانه، وه‌ک وه‌سلی دوو یاری غه‌مگوسار
 ده‌ست له‌مل یه‌ک عاشق و مه‌عشووقه‌ و دین و ده‌چن^(۳)
 وه‌ک به‌ده‌م بادی سه‌باوه، به‌رگ و باری شاخسار
 قه‌تره‌یی باران له دل نه‌شواته‌وه، توژی که‌ده‌ر
 لا ده‌با بایه، له روخساری قه‌ده‌ح نوشان غوبار
 په‌شبه‌له‌ک بوو، هه‌له‌په‌رین، نالانه سه‌ر سه‌رچاوه‌که
 بویه سه‌رچاوه‌ی دل‌م، پروونا که‌ عه‌ینی سه‌رچنار
 نالاو والا پیکه‌وه‌ن، وه‌ک گول له‌گه‌ل ره‌یحانه‌دا
 ده‌سته به‌ستراوه، وه‌یا ده‌سته خه‌ریکی گیرودار

(۱) له ده‌ست‌نووسیکی تری شاعیردا: (نه‌رازی‌تیته‌وه نه‌غمه‌ی هوزار) نووسرا‌بوو.

(۲) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا: (وه‌ختیه‌ ده‌ی، سیو و به‌ی بیتن) نووسرا‌بوو.

(۳) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا: (ده‌س له‌گه‌ردن تیبی نازداران، وه‌ها دین و ده‌چن) نووسرا‌بوو.

به‌هار

به‌هاره دل هه‌وه‌سی گه‌ردشی^(۱) گولستانه
 چه‌مه‌ن سروور و فه‌ره‌ح به‌خشی به‌زمی مه‌ستانه
 پیس‌اله ره‌نگی نه‌دارایی^(۲) به‌ناو‌ادا
 سروور و به‌زمی چه‌مه‌ن، نه‌قدی ته‌نگ ده‌ستانه
 بیس‌اطی ده‌شت^(۳)، مه‌قامی سروورخواهانه
 هه‌وای باغ، مورادی هه‌وا په‌رستانه
 له‌سویحی تازه به‌هارا، چه‌مه‌ن نه‌وه‌ی خۆشه^(۴)
 که‌ناخری نه‌فه‌سی، عومری پیری زستانه

(۱) له‌ده‌ستنوسی‌کی تردا: (به‌هاره دل به‌ته‌مای گه‌ردشی...) نووسرا‌بوو.

(۲) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (... ره‌نگی نه‌دارایی) نووسرا‌بوو، له‌و ده‌ستنوسه‌ی که‌پشتم پی به‌ستبوو

(نه‌دارایی) نووسرا‌بوو که‌له‌نگ ده‌بیت

(۳) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (بیس‌اطی سه‌بزه ...) نووسرا‌بوو.

(۴) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (جگه له‌سویحه‌می نه‌به‌هار نه‌وه‌ی خۆشه) نووسرا‌بوو.

به هار

وا به هار هات و ههوا غالییه، سایى چه مهنه
 نه فهسى بادی سهبا، نافه گوشایى چه مهنه
 هاته وه بهر به دهنى سه بزه حسیاتی تازه
 شاهیدی لاله، نهوا چیه ره نومایى چه مهنه
 دور و نه لماسی له ئاونگی ههوا هۆنییه وه
 نیرگس نه لحه قیه که بووکی به وه فای چه مهنه
 خه نه یی گرتنه دهس و پیتی گولاله و گولنه سوور
 لاله تارای سهروو، سهوزه کهوایی چه مهنه
 غونچه پشکووت و ده می دایه وه وهک لیوی نیگار
 بولبولی واله به دل نه غمه سورایی چه مهنه
 نیرگس و یاسه مهن و نه سترهن و سهروو و چنار
 هاتو چۆبانه، سه باخوانی نهوایی چه مهنه
 مهستی جلوه ی تهره بن، تازه عرووسانی به هار
 فهیزی نه نفاسی سهبا، نه شنه گوشایى چه مهنه
 دزو جهرده ی هه موو گیراوه، شه هه شاهى شیتا
 نه م هه موو ئومنییه ته، عه دل و هه وایی چه مهنه
 به ده سی قودره تی حه ق، چیه ره یی رازاوه ته وه
 رۆحی شاعیر، هه موو ره قسان و فیدایی چه مهنه^(۱)

سلیمانی مارتى ۱۹۴۲

(۱) نه م شیعره له بهرگی سییه می (مینای شکسته) ی ماموستا (نه جمه ددین مهلا) وه رگیراوه، لاپه ره

به‌هار

به‌هاره، نه‌مپۆ له‌باغا وه‌نه‌وشه مه‌ستی نه‌کا
سه‌با له‌ په‌ره‌ی گوڵدا، دراز ده‌ستی نه‌کا
له‌من فیدایی تری لی‌هره‌دا نییه نه‌مپۆ
به‌غه‌یری غونچه که په‌فعی حیجابی مه‌ستی نه‌کا
له‌خاکپای گولا وا به‌گریه کهوت بلبل
ده‌لتی (بره‌همه‌ند)^(۱) مه‌ستانه بت په‌رستی نه‌کا
نه‌ده‌ب له‌سه‌رووی سه‌هی وه‌رگه نه‌گه‌ر ژبری
له‌گه‌ل بتندی خویا، هه‌وای په‌ستی نه‌کا
نه‌گه‌ر چ مه‌ی نییه له‌م به‌زمه‌دا به‌ته‌نگه‌وه نیم
به‌بن پیا‌له له‌ باغا، وه‌نه‌وشه مه‌ستی نه‌کا

(۱) بره‌همه‌ن: یان (براهما) نه‌و خواوه‌نده خولقی‌ته‌ره‌یه که ژبان ده‌به‌خشی. نه‌و هێزه کاریگه‌ر و ده‌سه‌لات‌داره‌یه له‌ گه‌ردووندا که هه‌موو شته‌کان له‌وه‌وه که‌وته‌وه و پۆح له‌به‌ره‌کانیش لیتی ده‌پار‌تینه‌وه و داوای به‌زه‌یی و لوتفی لێ ده‌که‌ن. خۆ‌ریش ده‌ده‌نه پال نه‌و خواوه‌نده که به‌هۆی نه‌وه‌وه و به‌پیتی قسه‌کانی خۆیان جه‌سته‌کان ده‌بوو‌تینه‌وه و ژبان له‌ نا‌ه‌ل و پووه‌کدا ده‌گه‌رتی.

(براهما) یه‌کتکه له‌ خواوه‌نده‌کان، که له‌هیند بره‌همیه‌یه‌کان په‌رستویه‌نه، نه‌وانه به‌قسه‌ی خۆیان هێزه کاریگه‌ر و ده‌سه‌لات‌داره‌کانی ناو گه‌ردوون و گۆران‌کاییه‌کانی ناو گه‌ردوونیان په‌رستوه. هینده‌ی پێ نه‌چوو نه‌و هێزان‌ه‌یان به‌رجه‌سته کرد به‌وه‌ی باوه‌ریان وا بوو که له‌ناو هه‌ندێ له‌شدا خۆی نواندوه، بۆیه که‌وته‌نه بت په‌رستی، چونکه گوايه له‌و لاشانه‌دا خۆی نواندوه. به‌م جۆره ژماره‌ی خواوه‌نده‌کانیان زۆر بوو، تا گه‌یشته‌نه سی و سێ خواوه‌ند، به‌ره‌به‌ره بیروباوه‌ریان گۆرانی به‌سه‌رداهات، تا خواوه‌ندیان له‌ سێ ناوچه‌دا به‌ند کرد له‌به‌ره‌وه‌ی وا چووبوه که‌له‌یه‌وه و تووشی واهیمه‌ بیوون که جیهان سێ خواوه‌ندی هه‌یه که نه‌مانه‌ن:

۱- براهما (خواوه‌ندی خالیتی، که ژبان ده‌به‌خشی).

۲- سیفا یان سیوا (نه‌و خواوه‌نده وێران‌کار و له‌ناو‌به‌ره‌یه که گه‌لا سه‌وزه‌کانی پێ زه‌رد ده‌بن و دوا‌ی گه‌نجیتی پیریتی ده‌هینن).

۳- ویشنوا یان یشن نه‌و خواوه‌نده‌یه که چووته‌ ناو گیانه‌له‌به‌ران تا جیهان له‌ له‌ناو‌چوون رزگار بکات. بره‌وانه: مقارنات الأديان (الديانات القديمة) الامام محمد أبو زهرة، ۱۹۶۵ ص ۲۷-۲۸

شيعر و ژيان

فهریاد

ئومیدی زه‌مانه ئه‌مه‌لیکه به‌د و بی سوود
مازیت هه‌موو هه‌ر ده‌رد و فیراقتی ئه‌له‌م ئه‌فزود
حالیشت وه‌کو راحه‌تی رابردوو غه‌م ئالود
موسه‌قه‌به‌ل و ئاخه‌ر نه‌فه‌ست مه‌قه‌به‌ری مه‌سدود
له‌م خله‌قه‌ته، مه‌قسوودی چیه‌یه‌ ده‌زه‌تی مه‌عبود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

بۆ سه‌یری، مووه‌قه‌ت، له‌ نه‌بوو دیته‌ ده‌ر ئینسان
کوا حشه‌ت و^(۱) کوا سه‌لته‌نه‌ت و ته‌ختی سوله‌یمان
نه‌یدیوه‌ که‌ستی خو‌شی له‌ده‌س که‌ردووشی ده‌وران
که‌ه خوره‌م و خه‌ندان و که‌ه‌تی ماته‌م و گریان
بوونیش وه‌کو ئیزه‌ری^(۲) عه‌ده‌م، بۆ نه‌بوو نابود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

فریاد ئه‌مه‌یه‌ ته‌رجومه‌یی حالی زمانه
هه‌ر له‌حه‌زیه‌ دنیا، ئه‌له‌م و ئاهو فیغانه^(۳)
پۆیشتنی ئه‌م عاله‌مه‌، وه‌ک سه‌یلی په‌وانه
ئه‌به‌رتیه‌وه‌ هه‌ر پێنج و دوو پۆژیکه‌ زه‌مانه
بۆ مردن و کفن و دفنه‌، عاله‌می مه‌وجود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

(۱) له‌ پۆژنامه‌ی (پیشکه‌وتن) ی ژماره‌ (۴۱)، (کوا سه‌ته‌وت و...) نووسرا‌بوو.

(۲) له‌ ده‌ست‌نووسی‌کی شاعیردا: (بوونیش وه‌کو دونیای عه‌ده‌م...) نووسرا‌بوو.

(۳) له‌ ده‌ست‌نووسی‌کی شاعیردا: (هه‌ر سانییه‌کی ئه‌له‌م و ده‌ردی گرانه‌) نووسرا‌بوو.

دنیا چیه ساتی فرهح و ساتی مکه ددهر^(۴)
 ماهیه تی مه علومه له لای پایاوی منه وهر^(۵)
 عه جز و نه لم و گریه و نه فغانه سهراسهر
 گه عوشه رت و شادی و گه هنی مه رگی برادهر^(۶)
 لم میخنت و له ژین و نه مانه چیه مه قسود
 (فریاد ازین نوع وجود عدم آلود)^(۷)

نووری به سه، بیرته وه نه چوون و چرایه
 گه هاتنه، گه رۆینه^(۸)، گه دهر و به لایه
 بیرته وه له نیشه^(۹) مه دوو، نیشی خودایه
 گه زبلله ته، گه رفه ته، گه سه وقی قه زایه^(۱۰)
 هه رگیز مه تی ناشو کیه لای خالیقی مه سجود
 (فریاد ازین نوع وجود عدم آلود)^(۱۱)

(۴) هه ره له ده ستنوسه دا: (به نیی مکه ددهر) نووسرابوو.

(۵) هه ره له ده ستنوسه دا نه م دیره به م شتویه بوو: (نه سحابی زهکا، دهره دهر و زار و موحه قهر).

(۶) هه ره له ده ستنوسه دا: (گه رۆینی یاران و...) نووسرابوو.

(۷) نه م سق به یته له گه سق به یته که ی سه ره وه هه ره له ده ستنوسه دا شوینیان ئالوگۆز کراوه.

(۸) هه ره له ده ستنوسه دا: (گه مردنه...) نووسرابوو.

(۹) هه ره له ده ستنوسه دا: (له کاره...) نووسرابوو.

(۱۰) نه م دوو دیره له ده ستنوسه دا شوینیان ئالوگۆز کراوه.

(۱۱) نه م شیعه، موسه ده سه له سه ره نیوه شیعیکی (سولتان سه لیم). پاش لیکنۆلینه وه بۆم دهر کهوت،

که سق سولتانی عوسمانلی به م ناوه هه بووه، سولتان سه لیمی یه که م، سولتان سه لیمی دووه م،

سولتان سه لیمی سیتیهم. سولتان سه لیمی یه که م: نۆیه مین سولتانی عوسمانلییه. له سالی

(۱۴۶۷) ی زایینی له دایک بووه له سالی (۱۵۲۰) ی زایینی کۆچی دواپی کردووه. له سالی

(۱۵۱۲) له سه ره تهختی شاه ی دانیشتووه. سولتان سه لیمی یه که م کۆری بایه زید «یاووز سه لیم»

بوو، سولتانیکی زۆردار و به هیتز و ده سه لات بووه. زۆلم و زۆری گه یشتبووه پله یه که هه مرو

وه زیریکی له پاش مانگییک له ناو ده برد. له سالی (۱۵۱۶) سولتانی مه مالیکی به زاندو سووریه و

میسری داگیر کرد. بایه ختیکی زۆری به زانست و نه ده ب هدا. خوشی شاعیریکی به هره دار بووه. له

شیعه ره کانیدا باس له سوارچاکی و جهنگ و شهروشن و جوانی و دلداری دهکا. زۆریه ی شیعی =

کوا شیعره کانم

سه فەر کهوته خه یالی هه مده می نه یامی هیجرانم
بیناغه ی سه ربه سه ر پوو خا، هه موو ئامالی عیمرانم
له توفقی ئاسمانی دیده، گووم بوو میهری پرووی بۆیه
سیه ه به ختانه وهک شهو، تیره گی نه پزیتته دامانم
له گولزاری خه یالی ورد و خواشتا، دل وهکو بلبل
خه ریکی به ستنی هیلانه یه بوو، بۆ گولی جوانم
له پر گهردوونی بێ رحم و وهفا، بێ سووچ و بێ تاوان
ده سێکی نایه بینی بلبلی زاری غه زه لخوانم
زوبانی شیعره گرتم، شیوه یی نادابی شیواندم
فه ساحه ت کهوته نالین و به لاغه ت کهوته گریانم

== به زمانى فارسى، دیوانى گه وهی هه یه. به عه ره بیه شیعره و توه، هه ندی ده لێن سولتان
سه لیم به تورکی شیعره نه و توه، به لام نه مه راست نییه، ئیستا که خه ریکن دیوانى شیعره تورکی
کۆده که نه وه. نه وه ی پتو یسته بووتر ئه وه یه که شیعره به زمانى تورکی (جه غقایی) و توه، واته
به زمانى (نۆزه گی) ئیستا، که (عه لی شێرنه وایی) (١٤٤١ - ١٥٠١ز) شاعیرى کۆنى نۆزه گ
شیعره ی پت و توه. نازناوى شیعره «سه لیمی» بووه.

گریه‌ی خوسران

بگری! نه‌ی شاعیری نات‌ه‌وان بگری
مرد له‌رۆحی منا هه‌موو نامال
(بیخودانه کفن بدوش ملال)^(۱)
نه‌گه‌رئ سهرسهری پهری خه‌یال

بگری! نه‌ی رۆحی غه‌منیشان بگری
که به‌کوللی نه‌ما له‌شیعری منا
زه‌رپه‌یه له‌فزی رێک و پڕ مه‌عنا
وه‌کو نه‌فسورده‌ ناگری سهر سڤی^(*)

بگری! نه‌ی چیه‌ره‌ی خه‌زان بگری
گریه‌ی دل به‌کول بکا هه‌یه‌جان
بته‌وئ گریه‌ که‌ی به‌وه‌قفی خه‌زان
گریه‌یه‌کی غه‌ریب و بی سامان

بگری نه‌ی ناله‌ و فو‌غان بگری
گریه‌یه‌کی وه‌ها به‌جۆش و خرو‌ش
که نه‌میتنی نه‌عه‌قل و فه‌هم و نه‌هۆش
خه‌رقه‌یی ماته‌می و ناله‌ به‌دۆش

(۲) واته‌ بیت ئیختیارانه کفن به‌شانه‌وه‌.

(*) له‌ رۆژنامه‌که‌دا، هه‌روه‌ها له‌ چهند ده‌ست‌نووسێکی مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) دا نووسرا‌بوو (نه‌گه‌رئ سه‌رما)، منیش گومانم له‌و ته‌عبیره‌ هه‌بوو که راست بێ، بۆیه نه‌وه‌ی سهره‌وه‌م به‌راست زانی و شوێنی نه‌وی گرته‌وه‌.

بگری! نهی نهبری بی نه مان بگری
تۆی چاوانی من بکهی ته مسیل
گریه ی چاوی تو نه کهم به ده لیل
وه کو تو خوینی دل نه کهم به سه بیل

بگری! نهی شیعری ناته وان بگری
بگری! نهی پوچی غه منیشان بگری
بگری! نهی چیه ره ی خه زان بگری
بگری! نهی ناله و فرغان بگری
بگری! نهی نهبری بی نه مان بگری

هه‌لکه‌نن خزمینه بۆم قه‌برئ

هه‌لکه‌نن خزمینه بۆم قه‌برئ له دووری شاره‌وه
بمخه‌نه ناوی به‌کۆلتی زه‌حمه‌ت و زینه‌اره‌وه
خۆشه‌تاریکی قه‌بر، بۆ راحه‌تی قه‌لبی زه‌بوون
نامه‌وئ پووناکی دنیا، من^(١) به‌ده‌م نازاره‌وه
ده‌س له‌مل به‌ردیکی ئه‌لحه‌د که‌م له‌لای من چاته‌ره
له‌و ده‌سی پر زێره‌ بینیمه‌ ده‌سی نه‌غیاره‌وه
من له‌دایکی خاکم و هه‌ر باوه‌شی نه‌و جیگه‌مه
خۆشه‌ لایله‌ی به‌یت ده‌نگی، به‌ نیستیغفاروه‌وه
پێ که‌وئ بۆت ژینی دنیا خۆشه‌ بێ زووخوای دل
ناخوړئ هه‌نگوینی شیرین قه‌ت به‌زه‌ری ماره‌وه
خۆشه‌ مردن با نه‌بینم ئیشی لار و ناله‌بار
باری خۆم قورسه‌، نه‌نالتیم به‌ده‌س سه‌ریاره‌وه

(١) نه‌گه‌ر (من) نه‌بێ که‌ له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی شاعیردا نییه‌، لاسه‌نگ ده‌بێ.

هه‌مواره غه‌ریبی کوچه‌یی شارێ بی^(۱)

هه‌مواره غه‌ریبی کوچه‌یی شارێ بی
ماتم زه‌ده، زوخاوی جگه‌ر خوارێ بی
شه‌و تا به‌سه‌حه‌ر، به‌ده‌رده‌وه ناله‌ت بی
چاتر له‌وه‌یه که یاری نه‌غیارێ بی

برسی و په‌ش و پرووت، به‌عاجزی و غه‌مگینی
رابطیری به‌بی نه‌وایی و بی تینی
له‌و ده‌شته له‌به‌ر هه‌تاوی سوور، گوڵ چنی
مه‌عقولتره، نه‌ک پرووی په‌قیبێ بی

پشتت له‌ مه‌راره‌تا، له‌ ژیر بارا بی
پوخت له‌ په‌زاله‌تا، له‌ نازارا بی
جیتی نووستن و پاحه‌تت له‌ناو نارا بی
نه‌ک پادشه‌هیت، له‌گفتی نه‌غیارا بی

ئاواره و زار و ده‌ریه‌ده‌ر، پیسه‌وایی
بو‌قه‌تریه‌ ئاو، له‌تینوا خنکاوی
بو‌لوقمه‌یه نانی جو و دۆ داماوی
زۆر خوشه، نه‌لین له‌به‌ر په‌قیب هه‌ستاوی

(۱) هه‌زده‌که‌م خۆنه‌ری به‌پێژ له‌وه ناگادار بکه‌مه‌وه، که له‌سه‌ره‌تاوه ئه‌و شیعره به‌شی یه‌که‌م و دووهم و سێیه‌می له‌پال چه‌ند چوارینیکی تردا له‌ ده‌ستنوسی (گه‌لاریزان) لاپه‌ره (۱۵۱-۱۵۳) که‌وتبووه ژیر ناوونیشانی (روباعیاتی نووری)، به‌لام له‌دوااییدا به‌شی چواره‌م و پینجه‌می بو‌نه‌م سێ به‌شه زیاد کردووه ده‌ستکاری سێ کۆپله‌که‌ی تریشی کردووه کردوونی به‌ شیعریکی سه‌ریه‌خۆی خاوه‌ن پێوه‌ندی و یه‌کیتی بابته‌.

به پروو پووش و په لاش و زی^(۲) بمالی
به شه و تا وه قتی سبحه یینی بنالی
بنوخی دهم به دهم، زووخاو و تالی
نه وهک بیگانه بی و پروکته یته مالی

مه ولتر ۱۹/۱۲/۱۹۳۸

(۲) زی: درکه زی مه به سته.

مهلی نامال

له شاخساری ژبان هه‌لفری مه‌لی نامال
 له خۆبه‌وه نه‌فری، به‌ردی ده‌ستی نافامی
 له ناشیان‌یه‌کی گهرم و گوپ له‌سه‌ر هیلکه
 هه‌لیفراند و ته‌ری کرد و دایه شه‌قه‌ی بال
 فری، نیشه‌وه، پرووی کرده چۆل و هه‌رده و یال
 هه‌موو جیهانی له لا بوو به‌راوکه‌ری خۆین تال
 هیلانه‌واز و په‌رتشان، زه‌بوون و بی ده‌ره‌تان
 که‌ژ و چیا نه‌گه‌پئ، نات‌ه‌وان و سه‌رگه‌ردان
 هیلانه‌که‌ی هه‌موو پروو‌خا به‌گه‌رده‌لوولی خه‌زان
 مه‌جالی هینده‌ نه‌دا، هیلکه‌یه‌کی هه‌لبینی
 به‌نووکی جوانی ده‌نووک، ئاوودانی بو‌بیتی
 بکه‌ونه‌ باله‌فری و سه‌رچلی له‌خه‌م په‌خسان
 نه‌وانه‌وا نه‌بنه‌هۆی فـرینی نامالی
 یه‌کیکی بی ده‌ره‌تان و زه‌بوون و بی‌ده‌سه‌لات
 جه‌زای نه‌مانه‌حه‌واله‌ی زه‌میری ئیوه‌ نه‌که‌م
 که‌حوکمی بو‌به‌دن^(۱)، نه‌ی خۆینه‌وارانی به‌رزى ولات

۱۹۵۸/۱/۳۱

(۱) ده‌بی (به‌دن) بی، چونکه‌خۆینه‌واران‌حاله‌تی «کو» یه‌ نه‌ک «تاک»، بۆیه (به‌دی)م کرد به‌(به‌دن).

هاوزوبانم، زوبانی لالی منه

هاوزوبانم، زوبانی لالی منه
 بئ زوبانیی، زوبانی حالی منه
 ئیسته پیری شهراپی کۆنی خهیاڵ
 خوشهویستی شهوی ویسالی منه
 له فهزای ئاسمانی نه شعارا^(۱)
 فکری ورد، پۆژی بئ زهوالی منه
 بیری ورد و مهعانیی تازه^(۲)
 له سهمای شیعرما، هیلالی منه^(۳)
 پروو به پرووناکی تهفهکور^(۴) نه پۆم
 له فزی نه شعاری من، زیلالی منه
 با حهرامیشی تیبگهن (نووری)
 شیعرهکانم هه موو، حه لالی منه

(۱) له دهستنوسیکی تردا: (له سهمای جیهانی شیعرمدا) نووسرابوو. له دهستنوسیکی تر: (له سهمای جیهانی نه شعارا) نووسرابوو.

(۲) لهو دهستنوسهدا: (فیکری تازه و مهعانیی ورد) نووسرابوو.

(۳) پیش ئهم بهیته لهو دهستنوسهی سه رهوه دا که بۆ (گیوی موکریان) ناردوو ئهم دوو بهیته نووسرابوو:

هه مده می مانگ، له نهوجی مهعنادا
 سورعه تی بهرقی ئینتیقالی منه
 ده ره جاتی که واکبی مهعنا
 پر په سه دخانه یی خه یالی منه

(۴) له دهستنوسیکی تردا: (پروو به پرووناکی ته جه دود نه پۆم) نووسرابوو.

نهوا پهردازه بولبول، بۆدهمی غونچهی گولستان
درهخشانه وهکو رۆژ لاپه‌رهی میژوویی تابانت

به سێ شت دانرا، بنچینه‌یی ئایین و ته‌علیمت
به (فکر) و (قهول) و (کرداره) (۳)، هه‌موو ئه‌رکانی ئایینت
سه‌راپا بوو به‌ساحه‌ی عه‌دل و داد، مه‌لبه‌ند و ئیقلیمت
هه‌موو ئاساری کۆنی فووس و ئیتران، زاده‌یی دینت
سزاواره له‌سه‌ر سه‌ر دانری نووسراوی (ئاوێستا) که‌ت
که‌ نه‌و بوو هۆی نه‌جات و موجدی عومرانی دونیا که‌ت

ئابو ۱۹۳۵

(۳) سێ بنچینه‌که‌ی ئایینی زه‌رده‌شتیه‌.

شهو (۱)

خۆت بپارتزه له ناھی دڵ بریندارانی شهو
 نهک خودا ناکهرده گیرابن، دوعای نالانی شهو
 یاوه و یار و نه نیسم، ناھو نهشکی ههسهرته
 ئافهرین ئه ی باره که لالا، دیده یی گریانی شهو
 نهشکی ههسهرت، لازمی جه معی سیه ه به ختانه ههر
 شه و فی سوچه، ده لیلی قه تره یی موژگانی شهو
 ههرکه پرووی تۆی دی، ئیراده ی به یعه تی کرد ئافتاب
 توپه یی موشگینی تازهی کرده وه ئیمانی شهو
 خهت نه گه رچی هێرشه هیتاوه ته سهر پرومه تت
 حازره ئه م پۆژه ده رچی، بۆ شکستی شانی شهو
 دڵ نه بیته قه تره یی خۆین و له دیده م سهر نه کا
 ههرکه رابوو ئی به دلما سوچه تی جارانی شهو
 مونته های ئه م زولمه تی ههجرانه، پۆژی وه سل ئه بی^(۲)
 ناخری نووری شه فه ق ئه پۆژی له ههر دامانی شهو
 (نووری) له م پیچ و خه می زولفه نه جات زه حمه ته
 لای سه ختی ته بعان مه حاله، پوخسه تی میوانی شهو^(۳)

(۱) مامۆستا نهحمه دهردی، له لاپه ره (۵۲) ی (پازی ته نیایی) یه که ی ته نیا پینج دیری ئه م شیعهری کردووه به پینج خشته کی.

(۲) له ده ستنوسی تری شاعیر: (وهسلته) یاخود (ویسلته) ش هیه.

(۳) له م شیعهره دا پشتم به پۆژنامه ی (پیشکه وتن) ی ژماره (۹۹) به ست، ههروه ها دوو ده ستنوسی تری شاعیر که بریتی بوون له پینج به ت، هه ندێ له و به ی تانه شو ئنیان ئالو گو ئ بووه، جگه له وه ی ئه م سه رچاوه یه سی به ی تی له وان زیاتر بوو. له پرووی جیاوازی شه وه، جیاوازی ئه وتۆیان له نیواندا نه بوو په نجیه یان بۆ رابکێشری، جگه له چهند شتیکی بچووک وهک: (خودا) بووه (خوا) یان (شهونم) بووه (شه بنم)، (ئهی) بووه به (ههی)، (سیه) بووه به (سیا). (ناکه رده) بووه به (ناکرده).

ژيانی ئادهمیزاد^(۱)

له ناو شه پۆلی خه ما، سه رنگوون و بێ نارام^(*)
 به کیوی سهختی ژيانا، به پتی و چنگه پنی
 خه ریکی هه لمه تی سه رکه و تنه بگاته مه رام
 له پر نشیوی کلژی، بواری لی نه ته نن
 به داوی جهوور و خه فته، تاروپۆی له نیش و له زام

زه بوون و پێ هه له بووی دهستی چۆل و هۆلی به لا
 شکسته بال و شپهزه ی په لاری دهستی قه دهر

(۱) له دهستنووسیکی تردا ئهم شیعره ناوونیشانه کهی (ئادهمیزاد)ه.

* شیخ جهناب کورێ گه وره ی شاعیر بۆی گێژامه وه: وهک له بیرمه له سالی ۱۹۴۶ له وه رزی پایز کاتی مالم له (گه لاله) بوو، مامۆستا (گۆزان) ئه و کاته مو حاسیبی نیشغالی هه ولتیر بوو. له گه ل (عه زیزی ئه محمده ناغا) و کورێکی ئه ندازیار هاتبوونه ئه و ناوه، مووچه ی مانگانه ی کرێکاره کانیان له گه ل خۆیان هینابوو، بۆ شه و هاتنه مالی ئیمه میوان بوون، ئه و کاته باوکم مدیر ناحیه بوو (وادیاره مدیر ناحیه ی بالهک بووه و مالی له گه لاله بووه له بهر خۆتندنێ مناله کانی، هه ر ئه و کاته ش بووه مامۆستا (گۆزان) دوا ی ماوه یهک چوه ته ئیترگه کهی «یافا - نازاد»]. کورێکی ئه ده بییان ساز دا، منیش وه کو گوێگرێک که له ته مه ننی (۱۷-۱۸) سالیدا بووم باسی شیعی رێ تازه یان کرد و مامۆستا (گۆزان) زۆر ستایشی ئه و هه نگاوه ی باوکمی کرد که بۆ تازه کردنه وه ی شیعی رێ کوردی نابوو، بگه به مامۆستای ئه و قوتابخانه تازه یه شی دانا و تی «کهس ناتوانی ئینکاری ئه مه بکات و تو مامۆستای ئه و نه وه تازه یه یه ت» باوکیشم به ته وازو عه وه وه لامی دا یه وه و که وته مه دح کردنی مامۆستا گۆزان، مامۆستا (گۆزان) یش پیتی وت «شیعه رکه انت ئیسه پاته بۆ هه ردوو هۆیه که». واته بۆ سه رکردایه تی کردنی ئهم نه وه یه و دامه زراندنی ئه و قوتابخانه تازه یه له ئه ده بیی کوردیدا. له وه وه که وته شیعه ر خۆتندنه وه. مامۆستا گۆزان چه ند شیعی رکی تازه ی بۆ باوکم خۆتندوه، باوکیشم شیعی ر (په پوله) و یهک، دوو شیعی ر تری بۆ مامۆستا - گۆزان - خۆتندوه، له دوای شیدا مامۆستا (گۆزان) ئه و شیعه رانه ی به خه تی خۆی نووسییه وه و له ئیترگه کهی - یافا - شیعه رکه کانی خۆتندوه. پاشان له وێه نامه یهکی بۆ باوکم ئاردو داوا ی به رده وامی و سه رکه و تنی له و جۆره شیعه رانه بۆ کردبوو، هه روه ها داوا ی به ره همی تازه ی لی کردبوو. ئه مه شیعی ر - ژيانی ئادهمیزاد - ی بۆ ئارد، دوا ی نه وه ی شیعه رکه ی له ئیترگه که خۆتیرایه وه، که و تبه وه ده ست (ره فیق چالاک) و نه ویش ناوازی بۆ دانا بوو. به داخه وه نازانم ئه و نامه یه چی لی به سه ر هات؟.

نه ده ست گیسری له لاره ده سی بداته په لی
 نه هاو ده می خفه تی خو ی له لادا به هه و
 به لایه کا نه یه وی تپه پئی، نییه په هه ر

له بهر ده می شیه وه تاریکه سی به ریکی وه ها
 هه تا کو چاو به نه کا، توند و تال و بیم ناوهر
 نه دا به لایه وه، نه خنیت وه به نیستی هزا
 هه ول نه دا که بچی بیگری، به لام سی بهر
 چلون نه گیری، به هیزی شه لیکي بن سهر و پا

نه مانه نه م که ژ و نه م سی بهر و شه پوله، یه کی
 غوونه یه له هیوا یه و له ریگه یایه به بار
 که چاری بن نه که وی، بوی نه چن به نیستی عجال
 به لام هیلا کییه، یه غنی ژبانی نه وعی به شهر
 به تنگه وه نییه، راهاتوه له گهل نیهمال
 هه تا کو نه و ده مه، نه ینینه قهبری تیره و تار^(۲)

(۲) نه م ده ستونوسه ی من پشتم بن به ست، جیاوازی هه یه له گهل نه وه ی ماموستا (په فیق حیلمی) که
 له بهر کی دووه می (شیعرو نه ده بیاتی کوردی) دا به لاری کردوه ته وه، هه روه ها جیاوازی شی هه برو
 له گهل نه و ده ستونوسه ی خو ی که ده توانم به لیم ره شنووسی نه م ده ستونوسانه یه که من پشتم پتیا ن
 به ستوه.

سهرنج: نه م شیعره که به یه کی که له شیعره جوانه کانی شیخ نووری داده نری، کاریگری و سی بهری
 چووه ته سهر زور شیعری شاعیرانی دوا ی خو ی. بو غوونه ته عبیری وه ک (ده شتی چول و هولی به لا)
 و نه و ته عبیره ی ماموستا هه ردی (نه پتوم چولی سهرسامی) و... تاد.

چىرۆكە شىعر

کاروانی ژيان^(۱)

بهرهو شاری ژيان، شوټن کاروانی خه لقی دی کهوتم
 که پئی کهوتم، ملی پټم گرت و نازانه به پئی کهوتم
 بهرم دهشتی بوو، تا چاو پر نه کا ده ریاجه یی قووم بوو
 که پټم لی دابنایه، دانه چوو قاچم هه تا نه ژنوم
 هه موو دانانی هه نگاوئ، سه عاتی پئی نه خایاندم
 له تو وایه له پوینندام، بهلام بسستی له پئی ناروم
 چ پټگاهیه، نه بوو شوټن پیتی شتی، شوټنی کهوم بو خوم
 نه ناساری، نه شوټن پټیه نه بینم من له سهر پټما
 نه دهنکی زهنکی کاروانی نه هات بیدات به لای گوټما
 به هیچ پټیه له سهر نم پټیه، نه خشی پئی نه نو سرابوو
 هه موو خاکی به جاری هه قووم و لټیکی بی ناوه
 نه خشپه ی مار و میرووله، نه ورشه ی بالی بالدارئ
 نه گیزه ی میث و میثووله، نه گیاندارئ، نه پټیوارئ
 جریوه ی چوله کهش نایه له هیچ لایه، مه گهر بایه
 که جار جاره نه هات نه یدا له پووشی وشک و درک و دال
 له جیگه ی خوی نه جوولان، نه یخزانده ناو نه دیوی و چال
 له گهل نم نیش و نازاره، له گهل نم دهرد و زووخواوه
 نه وهنده خوم کوتا بو پیشه وه تا کوله پئی کهوتم
 بهلام هه بهو نومیده ی زوو بگه م بهو مه نزلئ ژینه
 که نم کاروانه بوئ که ووتوته پئی نیمړ سبه ینتی زوو
 به بی تینی ملی پټم گرت و ده ستم دایه پویشن
 هه موو گیانم به جاری کهوته سهر ناو و عهره ق رشتن

(۱) ته نیا ده ستنوو سټیکی نم شیعره م له بهر ده ست بوو که نه ویش پاکنوس نه کرابوو.

پهل و پۆم لئی برا، هیتزم نه‌ما، توتخی به‌ری پتیم چوو
 هه‌تا لهم ده‌شته چۆل و هۆل و بئی ناوه، نه‌جاتم بوو
 ته‌ماشام کرد له‌ دوور تارمایی شیناییه‌ دیاره
 وتم ئهم جییه‌ هیچ مومکین نییه‌ شویتیکی ئاوداره
 برۆم چاکه‌ له‌سه‌ر ئهم ناوه‌ ماندویتتی له‌شم ده‌رکه‌م
 له‌ پاشا پروو که‌مه‌ شاری ژیان و چاره‌یی سه‌رکه‌م
 گه‌یشتمه‌ پیشه‌وه‌و پتیم نایه‌ ناو ئه‌و سه‌وزی و ناوه
 تومه‌ز به‌حریکی بئی پایانی قور، گۆمیکی زه‌لکاوه
 که‌ پتیم دانا هه‌تا ئه‌ژنۆم به‌لیته‌و ناو قورواو چوو
 که‌ ویستم پتیم ده‌رتنم، تاکو پشتینهم به‌ناخا چوو
 سه‌رم هینا و سه‌رم برد، لهم قوره‌ پرگاری من نابئی
 ئیراده‌ی خوا وه‌هایه‌، رۆژی ژینم لی‌ره‌ ناوابئی
 ته‌ماشام کرد ئه‌وا شوانی له‌گه‌ل پانی به‌ره‌و پروم هات
 دلم‌ خو‌ش بوو، وتم خودا ناردی، بۆ لام رابه‌ری ئاوات^(۲)
 هه‌تا تیاما بوو هۆ... هۆم کرد و بانگم کرده‌ مامه‌ی شوان
 سه‌مه‌یه‌و ته‌ماشای ده‌وری خو‌ی کرد، واله و حه‌یران
 له‌ پر هه‌ستی به‌ده‌نگ و شوینه‌که‌م کرد و به‌دی کردم
 به‌گورجی گه‌یییه‌ لام و پاش سه‌لام، ماندوو نه‌بی کردم
 وتی تو‌شاره‌زا نیی، بۆیه‌ وا که‌وتوویتسه‌ ئهم ناوه
 ئه‌مه‌ یتگا نییه‌، ده‌ریایه‌کی لی‌تاو و زه‌لکاوه
 ئه‌وی که‌وتۆته‌ ئهم شوینه‌، به‌جاری واقی و پرماوه
 ئه‌وی که‌وتۆته‌ ناو ئهم به‌حیره‌ بئی پایانه‌ خنکاوه
 هه‌نام بۆ برد، وتم ئه‌ی پی‌ری خاوه‌ن چاکه‌ تو‌ پی‌ری
 له‌ نه‌حوالی منی بئی چاره‌ که‌، ده‌رمانی، ته‌دی‌یری

(۲) ئهم دێره‌ نه‌گه‌ر له‌ کاتی خو‌تنده‌وه‌دا پیتی لئی هه‌لنه‌گیرئ، له‌نگ ده‌بی، یان وشه‌ی (خودا) به‌ (خوا) بخو‌ترتیه‌وه‌.

دهسم بگرهوه له پټی خواډا ډهرم بیتنه نهوا نهـمـرم
 وتی: باشه، بوهـسته تا بهرایي رانهـکم نهـگرم
 بهرایي رانهـکـه ی گرت و وهـکو پیاو، هاتهوه بۆلام
 بههـنکه هـنک و راگردن. بهـگورجی کهـوتهوه فریام
 گهـیشه لامهـوه، پشتینهـکه ی ههـلدايه بهـردهـستم
 لهـپشتی خۆم گریم دا و قایم کرد و زهـریف بهـستم
 تهـکانی دایه خۆی، پشتینهـکه ی تووند گرت و رایکیشام
 تهـقهـللایه کی زۆری دا لهـگهـلما تا دهـری هینام
 سوپاسم کرد و نهـو رۆیی، منیش پاش نهـو لهـسر خۆم چووم
 که شهـنگ و ناتـهوان چاوم که لیکنـاوه، تومهـز نووستووم
 که چاوم ههـلبـری روانیم گزنـگی خۆری پرشنـگدار
 لهـنووری خۆی نهـوا نهـینیتـه سـهـر شاخ و چیا نهـفسـهـر
 سـبهـینـی زو لهـ روو چۆن پهـرچهـمی خۆی لاتهـدا دلدار
 لهـرووی گهـردوون دهـسی خۆریش خهـریکه لابهـری شهـوگار
 تهـماشام کرد لهـ ئوـفقی نهـم بیابانه، تهـمـی دیاره
 که روانیم تهـم نییه، شاخ و نـزاره، باغ و گوـلـزـاره
 بهـبی هـیـزی ملی یتـم گـرت و داوینـم بهـلادا کرد
 بهـرهـو رووی نهـو نـزاره، پټی و پلم^(۳) هـیـزیکـی پهـیدا کرد
 گهـیشهـم داهـهـنی نهـو شاخه بهـرز و جوانه تیـفـکـریم
 لهـسر نهـو لووتـکه بهـرز و جوانه، نامانجی هیوا دیاره
 گوـلـسـتـانیکه کانی و ناوهـکانی، چهـشمهـیی کهـوسـهـر
 ههـتا چاو بهـ نهـکا هـهـر لالهـزاره، هـهـر چهـمهـنـزاره
 و تم: نهـم جـیـگهـیه بهـم خۆشی و دلگـزیه یاران
 نهـبی نهـو شاره بـیـن وا دوینـی بۆی کهـوتـوته پټی کاروان

(۳) شاعیر لهـو دهـستـنوسهـیدا: (پټی و پلم) ی نووسیوو.

به‌لتی بئی شک، ئەمە ئەو شوێنە یە کاروانە کە ی بۆ هات
 ئەمە ئەو شارە یە ناوی نراوە، شارە کە ی ناوات
 بە ئومێدی ئەو ی پۆژی بگەم بەو ژینە بئی ژانە ی
 بەبئی ناژاوە هەندێ گە یۆتە ئە یوان و کاشانە ی
 دەسم دایە بەرەو ژووری چیا تا ناوە پاستی چووم
 ئە گە یە سەرچیا هێزم ئە ما، نیتر لە پئی کە و تم
 سە فەر بۆ شاری ژین گەرچی غەم و دەردە بە ناچار ی
 هەم و کەس بۆی ئە چی، ئە ما، یە کئی ئە یگاتئی بئی نا زار
 یە کئی وەک سێبەری خۆی وایە هەر ئە روات و نایگاتئی
 هەتا ئەو پۆژە شوومە، دای ئە هێلنە گۆری تیرەو تار^(٤)

سلیمانی ٩٥٨/١/٢٩

(٤) ئەم بەیتە دوا بەیتی شیعری (ئادەمیزاد) سە و لێرەدا دووبارە ی کردۆتە وە. پەنگە لە دەست نووسی تری ئەم شیعەرە کە جاری چنگ من نە کە و تۆ وە، خۆی درکی بئی کردبئی. مافی ئە وە شمان نییە گلە یی لئی بکە یین. چونکە وەک و تمان شیعەرە کە پەشنووسە.

له خهوما

نیمشهو له وهختی نیوهشوا سهر له سهر سهرین
 نه تلامه وه به کړده وه یی پژگاره وه
 پژیم له گهل به ریدی خه یالا هه زین هه زین
 که و تمه خه یالی کړده وه یی ناله باره وه
 هه رده و چیا و کو سپ و کون و کوژینی جیهان
 سوو پرامه وه به دهوری هه مرویا به بی و چان
 گه یه که ناری جوگه له ناویتیکی ساف و پروون
 به ردیکی ته ختی گه وره یی لی^(۱) دانرابو جوان
 چووم را کشام له وئی به نومیدی هه سانه وه
 که و تمه خه یالی پهرت و په شتیوی زه مانه وه
 گویم لی بوو چوون یه کئی که به دهم زامی سه خته وه
 نه تلپته وه، نه نالئی به نازاری هه سته وه
 دهم پر شکاتی کړده وه یی چه رخی ناله بار
 دل پر له خوینی داخ و خه می زوری پژگار
 ناله ی هه زینی کاری نه کړده دل و جگه ر
 وهک نووکی تییری دهر د و به لا تیژ و کاریگه ر
 چی بی خودایه ناله یی کام نافه ریده بی
 هاواری سه ختی کام جگه ریتیکی بوریده بی؟
 هه رچه نده چوومه پتیشه وه هیچم نه دی به چاو
 دهنگیتکه دپته گویم وه کو شتیکی پت پساو
 چوون رانه کات و هه رچی نه لی بی شعورییه
 لووت هه له نه کات و مهیلی له چو لئی و له دوورییه^(۲)

(۱) له نامیلکه چاپکراوه که یدا (هژنراوه ی نووری شتیخ سالج) ۱۹۵۸، هه روه ها له ده ستنووسیکی
 تر دا: (ته ختی گه وره له وئی...) نوو سرا بوو.

(۲) له نامیلکه چاپکراوه که و ده ستنووسی تری شاعیر: (لووت هه لئه کا له عالم و مهیلی له دوورییه)
 نوو سرا بوو.

زۆر ورد ئەبوومەو، کەچی ھەر نەم ئەدی بەروو
 ھاوار و نالەکەى لە کورپوزەى بەشەر ئەچوو
 پروم کردە عاستى دەنگى بەبى پەنگ و بى نیشان
 چىم زانى بۆ ئەوازى ھىنامە سەر زوبان
 پىم وت ئەگەرچى پىمەنى تۆ ناديارە لىم
 مەردى خودا بە، ناوونىشانى بفرموو پىم
 زۆر ئارەزوو ئەکەم، کە بزانم لە حالى تۆ
 ئەم جىيە چۆن بوو بە ھەوارگە و مەحالى تۆ
 تۆ کىيىت و چى ئەزانی لە ئەسرارى کائىنات
 پەنگى کە خۆى نەپىرى، ئەبى دەنگى چۆن بگات
 ھاتە وەلام و^(۳) دەنگى ھەنسک و ھەناسەکەى
 دياربوو پرە لە جەور و جەفا دەنگ و باسەکەى
 فەرمووى کە من يەکیکی نەپىراو بەچاوى تۆم
 بەيىتکە من پەرۆشى دەمى داخراوى تۆم
 وا ديارە حەز لە بىستنى فەريادى من ئەکەى
 بەم ھۆيەو ئەگەر نەبى، چۆن يادى من ئەکەى
 گووى پراگرى ئەگەر لە ئەواى کارەساتى من
 سەرسام ئەبى لە بىستنى ھەول و خەباتى من
 پىش ئەم دەمە منىش وەکو ئىو بەرەو ھىوا
 ئەفريم بە بال کە زوو بگەمە^(۴) جاھو کىبىريا
 ئەما فەرىنى من لە جىيەھانا بەراسىتى
 بۆ ئەو مەرامە بوو بگەمە ئەوجى ئاشتى
 ھەولم ئەدا کە بەرز بچەو نەک بە بەندەگى
 ئازاد و^(۵) دلنيسا نەبى، بى نرڤە زىندەگى

(۳) لە نامىلکەکە و دەستنووسىکى ترى شاعىر: (ھاتە جەواب و ...) نووسرايوو.

(۴) لە نامىلکەکە و ئەم دەستنووسەى شاعىردا: (ئەفريم کە زوو بەزوو...) نووسرايوو.

(۵) لە نامىلکەکە و ئەم دەستنووسەى شاعىردا (سەرپەست و...) نووسرايوو.

پال کە وتبووم لە جیگە ما غەمزەدە و حەزین
سەرسامی کردەوێ چەپی چەپگەردی سۆفلە بێن
بیرم نەکردەوێ کە بەمیلیۆنەها بەشەر
بۆچی بێتە ملکەچی پیاویکی بێ هونەر؟^(٦)
بۆ خێر و بێری ئەم وەتەنە، بەم ولاتەدا
دابەش نەبێ و شەعب بکەویتە روفاڵەوێ؟
چاک و خراپی ئەم وەتەنە پاکە توخودا
بەسرابێ بۆ بە خواھشی عەبدولئیلاھەوێ؟
نیش نادری بە شیرکەتێ یاخود موقاویلێ
(حیسەئ ئەسەد) بەشی نەرەشیری تیا نەبێ^(٧)
هیچ مەعمەلێ نییە لە عێراقا بەراستی
نیشی بەپتوێچێ، کە بەشی ئەو لەوا نەبێ
تەییارە ھەر بەپتوێیە بێباتە ئەوروپا
یا بێتەوێ لە گەردۆشی شارانی ئەمریکا
تەییارە بۆ سیاحەتی دوور و سەفاھەتە
سەییارە بۆ گەڕانی شەوانی دەنائەتە^(٨)
بۆ چاوی عالاھەمێ بەتەم و تانە کوێر بوو؛
نابینی زولمی زۆر و فەسادێ لە حەد بەدەر
بۆ گوێی شەعب بەجاری کپ و کەرە لە عاستی زۆر؟
نابیستی شینی دایکی خەفەتباری قوێ بەسەر
لاوانەوێ حەزینی لەبۆ مەرگی رۆژەکە
بۆ رۆژە خێر و خوێی نەدیوێ کۆلتۆلەکە؟

(٦) لە نامیلکەکەدا: (بۆ بۆتە عەبد و ملکەچی شەخسیکی بێ هونەر؟) نووسرابوو.

(٧) لە نامیلکەکە و دەستنووسیکی شاعیردا: (حیسەئ ئەسەد) ئەگەر بەشی شیری تێدا نەبێ،
نووسرابوو.

(٨) لە نامیلکەکە و دەستنووسیکی شاعیردا: (... شەوان و دەنائەتە) نووسرابوو.

بۆ ئەم چەكە كەوا بەدەسى جەيشەو هەمووی
 گالتوکی شوانە؟ یا سوپەری هێرشى عەدوو؟
 شوانن ئەمانە یاخۆ بەناو تىپى ئەفسەرن؟
 پانن ئەمانە یا هەموو سەرباز و عەسكەرن؟
 بۆچى عەدوو لە (نووری سەعید) و لە كۆمەلى
 زیاتر گومان ئەكەن^(٩) كە ببێ لەم جیهانەدا؟!
 باوەر ئەكەى كە خۆتەمژ و بێ باك و ئابرووی
 وەك ئەو ببێ لەرووی زەمین و زەمانەدا؟
 هەروا لەبیرمه بە (سەلاح سالى) كە وت
 ئیسرائیلیكى تر هەیه لای ئێمه (كوردەكان)
 ئێران و تورك و ئێمه ئەبێ يەك گرین بە حیل
 هەولێكى وا بەدەین كە نەمێنێ شیعاریان
 ئێران و تورك و ئێمه وەك يەك بەمانەو
 گیرۆدە بووین ئەگەر نەكەرت زوو عیلاجیان
 خۆتەناوى كوردەكانى حەلال كرد بەتوركەكان
 ئەو توركەى^(١٠) خۆتى كوردی شیمالى هەموو پژان
 ئەم حیلەیان بەغەیری ئەمه، هیچی تر نەبوو
 بڕوانە ماددەكانى ئەم كە باش بۆت ئەكا عەیان^(١١)
 هیچ كەس بەلامەو نەبوو غەیری خەيالەكەم
 خۆم و خەيالى كۆتەرەوهرى ژینە تالەكەم
 من وام ئەزانى هەر كە زوبان گیرولال ئەكەن
 نەمزانی دەرکی پازى دەررون و خەيال ئەكەن

(٩) لە نامیلکەكە و دەستەوسەكەدا: (زیاتر گومان ئەكەى...) نووسراپوو.

(١٠) لە نامیلکەكەدا: (ئەو توركە...) نووسراپوو.

(١١) لە نامیلکەكە و دەستەوسێكى تری شاعیردا: (بڕوانە ماددەكانى كە خۆى بۆت ئەكا عەیان) نووسراپوو.

نه تلامه وه به نيشه وه بۆ خۆم به پاله وه (١٢)
 گینگلهم نه دا به وینه ی مار بهم خه ياله وه
 دياره يه کتي که باوه و بيري نه مانه بئ
 جاسووس نه بئ له دووی شه و رۆژی له لا نه بئ
 ديم کۆمه لتي له شورت ه، عيبار هت له سی نه فەر
 ده وريان وه ها ته نيوه، که ميتشئ نه کا گوژه ر
 بئ گف توگو به بئ نه وه من تئ بگم چيه
 ليو هه لبرم بلتيم له منا هيچ خه تا نييه
 گيرام و ده ست و پتيم له که له پچه و که مه ند درا
 هيتاميانه مه حکمه ی، بۆ حاکمی جهزا
 هاوشتميانه ناو قه فه سی ئيتيهامه وه
 وه ستانغيان به ملکه چی و ئيحتيرامه وه
 پتوست نه بوو به گرتنی نه وراقی ئيديعام
 وه رگرتنی ئيفاده و ته وجيهی ئيتيهام
 ئيزباره کهم هه موو په ره شانسی دراومه
 نه وراقی ئيتيهامه که شم خۆم و ناوومه
 شاهيد له من ته له ب نه کرا بۆ ديفاعی نه فس
 زانيم نيشه کهم خه ته ره، حوکم نه دا به جه پس
 نه و شاهيده ی نه يانه وئ مه وجووده لای نه وان
 پتوست نييه به هاتن و زه بتي ئيفاده يان
 شاهيد نه مانی شه عشه عيه ی دلفري بمه
 سه ودايي شاعيرانه، نه دای غه ربمه
 شاهد زه والی ده بده به یی پایه مالمه
 شاهيد له ده س زه مانه، په شتيوی خه ياله
 شاهيد نييه شتيکی له من ديبي گه ر بيی
 نووکی قه له م، به به ردی هه واديس شکاومه

(١٢) له ناميلکه که و ده ستنو سيکی تر دا: (... له پاله وه) نوو سرا بوو.

ئەم ۋەزەع و حالە^(۱۳)، شورتە بەتاوانی دابنن
 لازم نییە بەهاتنی کەس شایەتی بدا
 بەلگەش لەمانە زیاتر و چاتر ئەبێ چ بێ
 راپۆرتی شورتە کافییە بۆ مەحکەمە جەزا
 حوکم درا، لە ژووری حەسرخانە تووند کرام
 حوکمیکی وا گران لەبەنی نادەمی خرام
 ژوورێکی تەنگ و تیرە و تاریک و نالەبار
 تاریکترە^(۱۴) لە نیوێشەوی گیارەشی بەهار
 ژوورێکە سواغ بەبۆیەیی قەترانی رەش کراو
 کسوون بێ کراو و بێ کسوون و بێ پەنجەرە و هەتاو
 فەرقی نەبوو^(۱۵) بەلامەو، رۆژی لەگەڵ شەودا
 نیللا بەکاتی هاتنی بێداری و خەوا
 ۋەک نان و ئاو، عەزاب و شکەنجەش (علی الدوام)
 دووجار بەپۆژ و جارێ هەبوو شەو بە ئینتیزام
 بیستم کە ئیستەنافی بکەم حوکمەکەم، بەلام
 بیرم کە کردەوێ خەتەر، پووچە ئیدیعام
 چونکی لەپیش قەزییە مندا عەدالەتیش
 حوکمیکی وا درابوو، کە ناوی لە پروی زەمین
 بکوژیتەوێ و جـوودی نەبێنرێ بەزەرەبێن
 ناوی نەمیتنێ^(۱۶) دوژمنە بۆ زولم و خوێنمژین
 بپیار درا لە خاکی عێراق دەرەدەر کرێ
 بپریتە چۆل و هۆلتی، لەوێ دەسبەسەر کرێ

(۱۳) لە نامیلکەکە و دەستنووسیکی تردا: (ئەم حالەتانه...) نووسراوە.

(۱۴) لە دەستنووسیکی تردا: (تاریکتر...) نووسراوە.

(۱۵) لە نامیلکەکە و دەستنووسیکی شاعیردا: (فەرقی نییە...) نووسراوە.

(۱۶) لە نامیلکەکە و دەستنووسیکی شاعیردا: (بازوو لەناوچێ...) نووسراوە.

نهو حهق په رسته دهره دهره، نهو عه داله ته
 حوکمی به جه بری، نیسته له خاریج نیقامه ته
 شاهیدی زوور کراوه به مه ن مووری سجنی نهو
 وهردیانه کسانى زوری دزه، جه ردهیه به شهو
 کوته له پتی، که له بچه له ده ست، مات و قور به سهر
 تی هه لدر او و بی دهره تان، حه پس و شار به دهر
 ویج دان و راستیش به دلی داغداره وه
 زوو دهره پین و که وتنه وادی فی راره وه
 زانیم که نیش وه هایه به بی بوله، بی خوته
 ته سلیمی ده ستی دهر د و به لا بووم به بی و ته
 بی نیستیناف و ناردنی ده عواکه بو ته میز
 کی شام عه زابی له ش به سزا یه که به یه که به پریز
 تا هات نه چوو به ناخی زه مینا ته فه کورات
 تا هات نه چوو به چالی نه مانا ته خه یولات
 عه قلم خه ریکه ماهیه تی خوی نیهان نکا
 حیسم خه ریکه، پرو له نشیوی نه مان نکا
 بهم حاله وه له که شمه که شا مامه وه به سال
 تا ما له گه ل هه ناسه که ما نووزیه به حال
 نه مزانی تیری تیژی نزاى وهک منی کولول
 نهیدا له ناوه راستی هه ده ف زوو به گورج و گول
 پروم کرده ناسمان به دلیکی حه زینه وه
 پارامه وه به نی ششی دلی پر برینه وه
 دل پر له خوتین و ناله له سهر دهم، زه بوون و زار
 لالامه وه له باره گه هی به رزی کردگار
 پارامه وه و تم: به سه نهی خالقی به شهر
 نیتر به سه ژبانى وه ها پر له دهردی سهر

پاش نەم دوعا يە، كە و قە حالاتى ئىحتىزار
 رۆحم فەرى گە يىشتە فەزاي ئافەرىدەكار
 ئاوم كوژا يەو لە جىيەھانى دەئانەتا
 رۆحىكى سابتم^(۱۷)، لە فەزاي بىن نىيەتە
 دوورم لە شۆرش و شەرى دونىاي پەر بەشەر
 بىن دەخل و بىن عەلاقە، لە گەل خاكى پەر لە شەر
 رۆحىكم ئىستە خاوەنى حىس و تەفەكورات
 ديارە شعورمە بوو تە ھۆى موخاتەبات
 رۆحىكى سابتم، لە فەزايەكى بىن كەنار
 ھوشيار و ھوشمەند و بەبىن لەيل و بىن نەھار
 بىتەنەگىيە شىعارى ھەموو رۆحى باشعور
 لەم كارەساتى كەونە، لە نىزىك بىن يا لە دوور^(۱۸)
 نەم ئالەبىي ھەزىنە، كە ئىستە ئەگاتە تو
 داخى جىيەھانە وا منى ھىنايە گەتوگو
 لەم كەونەدا يەكەن نىيە^(۱۹) بۆ نىشتىمانى خۆى
 راستىكى بىن درۆ بىن لە گەل ھاووزبانى خۆى
 حىرسىكى مەنفعەت لە جىيەھانا كە جارىيە
 بۆ داپزىنى جىسمى بەشەر دەردى كارىيە
 لىدان و ھەتكى عەرز و شەرەف، كوشتن و بىرېن
 پاداشى دانراو^(۲۰)، بە تەرفىع و ئافەرىن
 زىرەى ژنانى سەك پەرى پىن كووتە، لىدراو
 ۋەختى فەلاقە ئاۋ دلى بەردى ئەكرد بەئاۋ

(۱۷) لە ناملىكەكە و لە دەستئوسىكى تەرى شاعىر: (رۆحىكم وام لە فەزاي...) نووسرا بوو.

(۱۸) لە ناملىكەكە و لە دەستئوسىكى تەرى شاعىردا: (لە نىزىك و يا لە دوور) نووسرا بوو.

(۱۹) لە ناملىكەكە و لە دەستئوسىكى تەرى شاعىردا: (... نىيە يەكەن) نووسرا بوو.

(۲۰) لە ناملىكەكە و لە دەستئوسىكى تەرى شاعىردا (پاداشى دانراو، بە تەرفىع...) نووسرا بوو.

نه ركان و كار به ده سټی حكومت، هه موو چه تن
 مه شغولی گرتنی كه له پووری ولاته كهن^(٢١)
 زاهیه و هزیره، ږتگره نه ما له ژتیره وه
 هاو بهش له گهل دز و چه ته، هاوړی له گهل قه تار
 هه هه ول نه دا په سیدی حیسابی له مه سرفا
 نه وهل پله ی كه زوو بگه یه نټی به سه د هه زار
 نه مجا له بهر نه وه ی یه كټی دهم نه كاته وه
 نه سراری نه مونا مه ریه^(٢٢)، دهنگ نه داته وه
 قانون دروست كړا، كه شیووعی له عالمه
 ناویشی نابټی، تیپه پړی به سه دهمه
 نه نساری ناشتی نه وی داوای سه لام نه كا
 كوشتن حلال و زبنده گی بو خو ی حرام نه كا
 شورتی بلتی شیووعییه، كوشتن جهزایه تی
 یا چه پسییه هه تاوه كوړوژی نیهایه تی
 له م زولم و زور و جهوره، نه وی دهم بكاته وه
 ناگر نه نټی به خه رمنی پووشی^(٢٣) چه یاته وه
 وای بو نه وانه دهركی شتی ناله بار نه كهن
 یا چه له ناشتی و له پوفاهی هه ژار نه كهن
 یا چه پسه پی كوته دراو و زه بوون و زار
 یا نه فییه بو ولاتی كه دوور بن له خوینده وار
 زانا و خه ریجی جامیعه، دل له ت و چه زین
 زوریان به داخه وه، له چه پسخانه دا رزین

(٢١) له نامیلکه دا: (ولاته كه مان) ی نووسیوه كه هه لیه.

(٢٢) له نامیلکه كه و له ده ستونوسیتکی تری شاعیردا: (نه سراری هیچ مونا مه ریه دهنگ...)
 نوو سرا بوو.

(٢٣) له نامیلکه كه و له ده ستونوسیتکی تری شاعیردا: (خه رمنی وشکی چه یاته وه) نوو سرا بوو.

خۆ باسی حیلای نه گبه تی به غدا بکا یه کئی
 پشکۆیی سووری ناگره نه ینیتته سه زوبان
 هه ده سه به جی کراوه به نه نساری ناشتی
 حوکمی دراوه، جاده نه مالتی به پیتی په تی
 وای بۆ نه وهی موخالیفی نه م ئیتی حادهیه
 یا دوژمنی ئیدارهی نه به دنییه هادهیه (٢٤)
 تاکوشه هاده به رز بێ به تینه شکه نجه که ی
 ده رها ته له بن، هه موو نینۆکی په نجه که ی
 نه خرایه کیسی رهمل و گلۆریان نه کرده وه
 پۆژی ده جار، نه هاته وه هۆش و نه مرده وه
 به م کاره ساته هه دلی خاوتنه پیس نه بێ
 هه نه وشکۆفه یی گۆلی ئاماله سیس نه بێ
 مه ئمووری گه وره، ئیشی به شه وه هه سه فاهه ته
 پۆژیش خه ریکی خواردنه وهی خوێناوی میللته ته (٢٥)
 مه سروور نه بێ به کوشتنی جینسی به نی به شه ر (٢٦)
 بۆ خۆی مه نافیعی بێ، با بۆ جیهان زه ره ر (٢٧)
 مالتی هه تیو و بێوه ژن و بێکه س و هه ژار
 هه ره ک گه زۆ حه لاله، له لای پیاوی زۆردار
 خوێنی برا پۆاندنی سه هه له له لای برا
 به و شه رته تیا بێی به شی باخه ل به ناشکرا

(٢٤) له نامیلکه که و له ده ستنوسه که دا نه م به یتته خراوه ته پێش دوو به یتی نه م ده ستنوسه ی من پشتم پێ به ست.

(٢٥) له نامیلکه که و ده ستنوسه که دا: (پۆژیش خه ریکی خواردنه وه یی خوێنی میللته ته) نووسرا بوو.

(٢٦) له نامیلکه که دا: (نه وه یی به نی به شه ر) نووسرا بوو.

(٢٧) له نامیلکه که و له ده ستنوسی که تر دا: (بۆ خۆی مه نافیعی نه وێ، بۆ عاله من زه ره ر) نووسرا بوو.

می‌زهر به‌سهر، وه‌زیفه‌یی باشی درایه دهس^(۲۸)
 جاسووسی پی‌اوی گه‌وره بئی، ده‌خلی نه‌بئی له‌ که‌س
 چونکئی نییسه‌ بلئی که‌ له‌ ئیشی نه‌وان نه‌چئی
 بو‌ وه‌عز و بو‌ موباره‌کی، بو‌ دیوه‌خان نه‌چئی^(۲۹)
 چۆن لای درنده‌کانی که‌ژوکی‌وی پرووی جیهان
 کوشتنی زه‌عیف‌ه‌لّاله‌، به‌قانونی کی‌ویان
 لای کو‌مه‌لی حکومه‌ته‌ خو‌تنخواه‌که‌ی عیراق
 خو‌تن‌رشتن و مژینی، ه‌لّاله‌ به‌ ئیتیفاق
 تو‌بیگره‌ له‌ شیخ و له‌ ناغا، له‌ جوان و پیر
 سو‌فی و مه‌لا له‌ مه‌درسه^(۳۰)، فه‌رپاش ه‌تا وه‌زیر
 ئیشیان به‌جاری کرده‌وه‌یی ناله‌باریه‌
 هاو‌رئ بخته^(۳۱) چاله‌وه‌، لای به‌ختیاریه‌
 لافاوی خو‌تن و ناگره‌، به‌ربۆته‌ سهر‌زه‌مین
 ناکو‌ژیته‌وه‌ مه‌گر به‌خوداوه‌ندی عاله‌مین
 مومکین نییه‌ که‌ بیته‌وه‌ سهر‌رئ به‌شهر‌ مه‌گر
 سهر‌له‌نوی دا‌رژیته‌وه‌ بنچینه‌یی به‌شهر

به‌م ترسه‌وه‌ که‌ وه‌ختی خه‌به‌ر به‌ومه‌وه‌ له‌ خه‌و
 نزیک بو‌و رۆژ ببیته‌وه‌، زۆری نه‌ما‌بو‌و شه‌و
 چاو‌م گ‌لۆفت و که‌و‌مه‌ بیر و خه‌یاله‌وه‌
 هه‌رچیم که‌ دی‌بو‌و هاته‌وه‌ بیرم به‌ پاله‌وه‌
 روانیم که‌ ناسمان به‌ری وا‌ پروون نه‌بیته‌وه‌
 ره‌نگی ره‌شی، له‌دامه‌نی گه‌ردوون نه‌چیته‌وه‌

(۲۸) له‌ نامیلکه‌که‌ و له‌ ده‌ست‌نوس‌یک‌ی تردا: (می‌زهر به‌سهر هه‌ندیک وه‌زیفه‌ی باشی درایه ده‌س) نووسرا‌بو‌و.

(۲۹) له‌ نامیلکه‌که‌ و له‌ ده‌ست‌نوس‌یک‌ی تردا: (بو‌ وه‌عز و موباره‌کیه‌، دیوه‌خان نه‌چئی) نووسرا‌بو‌و.

(۳۰) له‌ نامیلکه‌که‌ و له‌ ده‌ست‌نوس‌یک‌ی شاعیردا: (سو‌فه و مه‌لا له‌ مه‌درسه‌...) نووسرا‌بو‌و.

(۳۱) له‌ نامیلکه‌که‌ و له‌ ده‌ست‌نوس‌یک‌ی تری شاعیردا: (هاو‌رئ بنیته‌...) نووسرا‌بو‌و.

پروم کرده باره گاهی^(۳۲) خوداوهندی (ذو الجلال)
پارامه وه وتم: به سه نهی زاتی لایه زال
مردین همووه له ژووری هه پسخانه دا پرزین
بۆنهم فساد و زولمه، هه تا که ی نییه زه وال^(۳۳)

دیسان له غه یبه وه یه کئی لیم هاته زویان
فه رمووی نهوی که دیت له خهوا، راسته بئ گومان^(۳۴)
چونکی خهویکی خیره^(۳۵) له بۆ خاکی نیشتمان
تهفسیری نهم خه وهت، نه مهیه بۆت نه کم بهیان
شه و چهند درێژ بئ، ناخری هه رۆژ نه بیته وه
کاسه که پر بئ زۆر، نه له قئی و قلی نه بیته وه
قهولی خودایه: (إن مع العسر يسرا)
دوای زولم و زۆر و زهحه ته، پهحمهت نه دا خودا
هیتشتا خهوت نه دی، خه وه که ی تو که هاته دی
گوئی بگره تۆپ که جهرگی په حسابی چلۆن دری^(۳۶)

۱۹۵۸/۸/۸

(۳۲) له نامیلکه که دا: (... باره گای...) نووسرا بوو.

(۳۳) له نامیلکه که دا: (هه تا که ی نه بئ زه وال) نووسرا بوو.

(۳۴) له نامیلکه که و له دهستنوسه که ی شاعیر دا: (فه رمووی نهوی که دیت له خودا راسته بیت گومان)
نووسرا بوو.

(۳۵) له نامیلکه که و له دهستنوسه که ی شاعیر دا: (فه رمووی خهویکی خیره...) نووسرا بوو.

(۳۶) بۆ نووسینه وهی نهم شیهره چوار دهستنوسه شاعیرم لاهوو، من پشتم به دوا دهستنوس بهست و
نموانی ترم له پهراویژدا بهراورد کردووه.

بۆ مېژوو

(كارەساتى كار بە دەستان كە بەسەر سولەيمانیا ھاتووە و ناردنى (عومەر عەلى) و پاسپاردنى بۆ ئەو موعامەلانەى كە بە تايبەتى ئەيكرد و لە ژيەر پەردەى عەدالەتا دونىاي پووتانەو) شېخ نوورى شېخ سالىح

كەلۆلى جىگايە بگرئ
 مېروولەى بال ئەگرئ، ئەفرئ
 شېرى ئەبى بە مام پتوى
 توولە ئەوەرئ بە خىوى
 پەسمايە بەرز ئەكاتەو
 دوينىتى خوى بېر ئەباتەو
 فرۆمايەى بۆش و بەتال
 تازە پياكەوتوى كرچوكال
 ئەكەو پتە بېر و خەيال
 چۆن بگاتە ئەوجى كەمال
 سەرى برد و سەرى ھېنا
 دەستوورىكى بۆ خوى دانا
 ئەم دەستوورە بگرىتە بەر
 ئەگاتە قسوناغى زەفەر
 لەم ولاتە لە خوى زياتر
 گەلى ھەيە لەو زاناتر
 بەجىگە و ناو، بەدارايى
 بەخويندەوارى و نازايى
 گەلى ھەيە خویندەوارتر
 زۆر ھەيە بەرز و زاناتر
 لەو گەوەرەتر بە ھەزاران
 ھەيە لە ناوچەى كوردوستان

که و ابو گه وره و خوینده وار
 له لادیدا یا له ناو شار
 زانا و گه وره ی هرچی تیایی
 به گ بئی، شیخ بئی، یا ناغایی
 و اچاکه ره گیان دهره نین
 ناو و ناویان گیان بشکینین
 تووی نه مانهم که بری
 نه وسا ناواتم دیتسه دی

جوان بو ی چووه، هه تا ناودار
 ناویان بیتی له سه ر زار
 نهو بهم ناواته قهت ناگسا
 بهم ده سه لاته قهت ناگسا
 له شه تره نجبا، هه تا پیاده
 نه بی به سوار (شا) مات نابی
 هه تا زووه خو ی ناماده
 بکا زور چاک موهه یا بی
 پیو یسته کاری بنوینی
 پیلانی و دامه زرینی
 سه ری سه ردار، بنه وینی
 ناویان له ناوا نه میینی
 ناودار نه گهر هه موو نه مرئ
 خو ی چون جیگای نهوان نه گری
 خو ی نه ناسی که بی ههسته
 فرومایه و نهوی و پهسته
 بهم جوړه یه به ناسانی
 بیته شای سوله یمانی

پىلان بەم پەنگە پىكخىرا
 (دستور العمل) دامەزرا
 كەسە خىوتىندەوار و ناوداران
 نىشتىمانپەرور و لاوان
 ھەركەسى خۆى بەپىا و زانى
 بۆنەمانى، بۆفەوتانى
 ھەول بەدا، تائەتوانى
 ھەندى بىكرىن تىرە باران
 ھەندى بخىرىنە ناو زىندان
 بە لىدان و بە تىھەلەدان
 بەننىكى دەس دەرگىشان
 ھىندەى بەردەن، بىگرنەو
 ناوى خۆى لەبىر بەرنەو
 ئەمە شىخە، يا مەلایە
 ئەمە بەگە، يا ئاغایە
 گوئى مەدەرە، ناوونىشان
 بىدەنە بەر شەق و لىدان
 بۆپەنگ بىرويان بىتاشن
 خۆيان بە خۆيان بناسن

ئەوى پىساو بىت و ناسراو بى
 ئەوى خواوەن نان و ئاو بى
 ھەرىك بەجۆرى بەھانە
 بىانخەنە، بەندىخانە
 زەبىر و زەنگى خۆت بنوتىنە
 لىدە، بگرە، بخنكىنە

تهر و وشک، بسووتینه
 سستی له ئیشا مه نوته
 نهوی ناودار و به پیزه
 دایان پاچه، مه پاریزه
 بهم پهنگه چاویان نه شکینین
 نهوسا ریشه یان دهردینین
 بو دامه زرانی نه ناشه
 بو دانانی نه بهرداشه
 بو هارپینی نه باراشه
 حهقت نهوئ، یهکتی باشه
 که نامووسی لا بهلاشه
 درنده بی، وهکو واشه

گهرا دونیا سووراپه وه
 کوون و قوژبن خوولایه وه
 بو نه کاره ناهه مواره
 (عومهر عهلی) (۱) دۆزرایه وه

(۱) عومهر عهلی: له سالی (۱۹۱۰) دا له شاری کهرکووک له دایک بووه، دهه چووی کۆلیژی سه ریازی و ئهرکان بووه، بهر له وهی بکریته مه سه ریفی لیوای سوله یانی (زه عیم روکن) بووه. به پیتی نووسراوی وه زاره تی ناوخۆی ژماره (۱۳۳۵) ی رۆژی ۱۹۵۴/۹/۲۲ کرا به وه کیلی مه سه ریفی لیوای سوله یانی، مه سه ریفی پیتشو له وه زاره تی ناوخۆ ده کهن به موفه تیشی ئیداری و (عومهر عهلی) یش له ۱۹۵۴/۹/۱۸ وه کاله ته که ورده گرئ. به پیتی نووسراوی ژماره (۱۳۵۰) ی رۆژی ۱۹۵۴/۹/۲۷، له ۱۹۵۴/۹/۱۹ موباشه رته تی بو نووسراوه، ئیتیر بهم جۆره (عومهر عهلی) مایه وه تا ۱۹۵۷/۵/۱۶ له وه کاله تی مه سه ریفی به پیتی نووسراوی ژماره (۸۰۱۲) ی رۆژی ۱۹۵۷/۵/۲۰ ئینفیکاکای کردووه و گهرا وه ته وه باره گای وه زاره تی بهر گسری و دوا ی نهو (عهبدو لموته لیب نه لئه مین) له شوینی داده نین. نهو دهو ری درایه (عومهر عهلی) بیبینی له زۆر لاهه حیسابیان بو گرتبووه وه، له کاتی که دا نا کرئ وه زفه یه کی مه ده نی شاغیر بدریته ده ست قومیسهری کی سه ریازی، ته نهاته به پیتی یاسای خیده می مه ده نی ژماره (۶۴) ی سالی (۱۹۳۹) وه زیری دارایی =

هیچی به گه وره خۆ دانه
 ئه وی نووسی بوویه دهفته
 دایه دهستی (عومهر عهلی)
 پیتی وت برۆ لایوسئهلی
 برۆ بۆ سههر سولهیمانی
 نه مهش پرۆژهی نیهانی

دوژمنی گه وره ی نیشتمان
 (عومهر عهلی) وا نارد بۆمان
 خۆی دوژمنی کورده واری
 دوژمنی کی شیرخواری
 ئه بی ئه مه بۆ ئه وهل بی
 نه خوازه لا لایوسئهل بی
 سهیرکه ن ئالا چۆن هه لئه کا
 دۆ و دۆشاو چۆن تیکه ل ئه کا
 وهختی گه ییه سولهیمانی
 سولهیمانی نه یئه زانی
 به تایبه تی که نیترراوه
 زۆر ئیشی پی سپیترراوه
 هات و له بهر ده رکی سه را
 نه خشی ته رازووی لی کی شا

= ئه و سه رده مه (ضیا، جعفر) موخه سه ساتی وه کاله تی بۆ سه رف نه کردووه، بۆیه ئه وه ی شیخ نووری له (عومهر عهلی) ده گێڕێته وه و تابلوی بۆ کیشاوه زۆر که مته ره له وه ی باسی لێوه ده که ن، له کاروباری سه ربازیدا جه ربه زه بووه. سوودم له دۆسیه که ی (عومهر عهلی) وه رگرتووه. بېروانه العراق الشمالي: مطبوعات النهار تألیف: محمد هادي الدفتر - عبدالله حسن - الجزء الأول - مطبعة شفيق، بغداد ص ۳۲۵.

(ان العدل أساس الملك)
 به‌خه‌تییکی جوان لیتی نووسرا
 یه‌عنی هه‌م‌وو که‌ستی له‌لای
 وه‌کویه‌ک نه‌خه‌ریته‌ ناو تای
 تای ته‌رازوو که‌ سه‌رناکا
 له‌کیشانا موو ده‌رناکا
 ئیتر نه‌ما، زۆرداری و شه‌ق
 حه‌ق نه‌دریته، ده‌س خاوه‌ن حه‌ق
 سندوق بو‌شکات دانرا
 به‌ناو شارا ئیعلان کرا
 نه‌وی زۆری لی کـــراوه
 به‌ناحەق مالتی خوراوه
 هیچ نه‌وه‌ستتی و داوا بکا
 زۆر زوو به‌حەقی خۆی نه‌گا
 به‌م کله‌ جوان چاوی ڕشتین
 به‌م پشته‌ینه، پشته‌ی به‌ستین
 وای نیشان دا، ئیش بی‌ غه‌ش کا
 به‌ته‌رازوو جوان حه‌ق به‌ش کا
 که‌چی نرخ‌ی، حه‌ق گران بوو
 ناحه‌قی ئیجگار هه‌رزان بوو
 زۆر زوو فی‌ر بوو له‌ حیه‌که‌ی
 ده‌س بنیته‌ سه‌ر میله‌که‌ی
 ده‌ست و ته‌رازووت خواته‌وه
 خوا زوو بو‌خۆی بتباته‌وه

گهراجه کانی ناو شاری
 ده رگای داخست به زۆرداری
 نه مری ده رکرد له سه ر تا خوار
 گه راج بیریته، قه راخ شار
 پاش دوو سی پۆژ داخیرانی
 خاوه ن گه راج نه یئه زانی
 پرووکاته کوئی بو ئه م کاره
 ئه م ده رده چۆن نه کیری چاره
 خیری خواهی چووه لایان
 پیتی وتن گه لی براده ران
 ئیشیکه تازه رووی داوه
 هه ر له ئیوه نه قه و ماوه
 له م نه وعه هه ر پۆژی جاری
 وه ک به خسته باران نه بارئ
 نیش پیک نایه به دۆژدامان
 ته دبیر پیتیسته بو فرمان
 هه لسن بچن بو لای خانم
 ئیشی گران، لا ناسانم
 کام نیش زۆر قورس و گرانه
 لای خانم زۆر زۆر ناسانه
 کام نیش گرانه تر فرمانه
 موحتاجی یه ک سه رقه بلانه
 فکرتان هیچ موغبه ر نه بی
 نیش نییه لای مه یسه ر نه بی
 هه لسان چوونه لای خانم گیان
 سه ری خویان جوان جوان قه بلان

ده‌رگای گه‌راج کسرایه‌وه
 گه‌راج له جیتی خۆی مایه‌وه
 ده‌ست و ته‌رازووت خواته‌وه
 خوا زوو بۆ خۆی بتباته‌وه

میوانداری و چه‌ره‌سی خانم

خانم ده‌لالی خۆی هه‌بوو
 هه‌مـوو پۆژی به‌یانی زوو
 نه‌ی نارد بۆ ناو شار بپرسی
 کێ شتیکی لێ هه‌لده‌ستی
 ده‌لال ته‌چوو نه‌خـولایه‌وه
 مـالـتیکی بۆ نه‌نایه‌وه
 خه‌به‌ری نه‌نارد بۆ مـالـیان
 که بۆ پرسینی نه‌حوالیان
 خانم ئیمپۆ، پاش نیوه‌پۆ
 ته‌شریف نه‌هینێ بۆ لای تو
 میواندارییه‌که‌ت به‌جی بی
 حه‌ز ناکا بیگانه‌ی لێ بی
 ژن نه‌که‌وته‌ شین و زاری
 پیاو نیشته‌ ده‌ربای غه‌مباری
 هه‌ردوو نه‌گریان نه‌یان وت
 به‌لا به‌سه‌رمـانا باری
 چونکی زۆر باش نه‌یانزانی
 جـیـیه‌ بجـی به‌ میوانی
 نه‌و مالـه‌ باش وێران نه‌بوو
 قه‌رزاری سه‌د دووکان نه‌بوو
 وتیان مالمان به‌قور گیرا
 چاره‌ش نییه‌ (إنا لله)

دیدەنی ئەم وەک کەس نییە
 پێپسی کۆلاو چەرەس نییە
 میوه، چکلیت، شەکرلەمە
 بۆ میوانی نرخ کەمە
 چەرەسی ئەم شاھانەیە
 سەرپەرچەم و گەردانەیە
 یا بازن، یا پائانەیە
 دەستێ جلی کوردانەیە
 حیل و میخەک، لاگیرە
 پشتینی پێچکە لیڕە
 تەعلیماتی بۆ دەر ئەکرا
 بە پیتی وەزیفە دانەنرا
 هەیه پشتینی هەلنەگری
 هەیه بە بازنێ ئەمەری
 رێبایەتی ئەمە ی ئەکرد
 بەویجدان بوو خوا هەلناگری
 چەرەس بە پیتی دەس کەوتن بوو
 لە زۆر زۆر، کەم کەم ویستن بوو
 لەممانە ی بۆ دانەنرایە
 بە کەیفی خۆی هەلنەستایە
 وای بە حالی کابرای فەقیر
 هەردوو پیتی ئەکەوتە زنجیر
 نیشتی تەواو ئالتۆزا بوو
 پتی لەکەند، پرووی لە (با) بوو
 دەست و تەرازووت خواتەوه
 خوا زوو، بۆ خۆی بتباتەوه

قه‌سابه‌کان و گران کردنی گوشت

قه‌ساب له سه‌د و شه‌سته‌وه
 گوشتیان کرد به سه‌د و هه‌شتا
 پاشا له کرده‌وه‌ی قه‌ساب
 وه‌ک عه‌لشیش رقی هه‌ستا
 پۆلیسی نارد به‌ده‌ستو‌برد
 قه‌سابه‌کانیان جه‌له‌ب کرد
 هه‌موویان به‌جاری گیران
 پاچ و بیل درایه‌ده‌سیان
 ناردنی بۆ کـرـرـی‌کاری
 بۆ قو‌رگرتنه‌وه و به‌ردک‌یشان
 قه‌ساب زۆر باش نه‌یانزانی
 نیش سه‌رناگری به‌ناسانی
 ناردیانه‌ خزمه‌ت خانم‌ خاس
 بۆ عه‌رزی شوکرانه و سوپاس
 پیتی وت، هه‌رچی بلتی خانم
 نه‌یخه‌مه‌ سه‌ر رۆح و گیانم
 به‌هرموو قه‌سابه‌کان به‌رین
 مه‌هیل‌ه تووشی زه‌ره‌ر بن
 ریکه‌وتن و سه‌ری قه‌بلان
 مه‌ژده‌ی هینایه‌وه بۆیان
 خانم ته‌له‌فونی هه‌لگرت
 پاشای هینایه‌ جرت و فرت
 پیتی چونت وت ریکه‌وتن
 خۆت چه‌ندت و بست لیم وه‌رگرتن
 قه‌سابیان برده‌وه سه‌را
 چوونه‌ ژووری بۆ لای پاشا

پرووی تی کردن، وه کوبرا
 وتی نیشان ته حقیق کرا
 راسته هه یوان، زۆر گرانه
 نهم زیاد کردنه هه قتانه
 ههرا بۆ سههه و هه شتا بوو
 به دوو سههه بهر به ره لالا بوو
 له باتی بیست، چلی چووه سههه
 سواری پاشا بوون وه کو کهر
 قهساب نه یانوت به جاری
 نهم زه مانه خهیر نه باری
 کئی بیستوویه کریکاری
 پاچی لییدا به دیناری
 دهست و تهرازووت خواته وه
 خوا زوو بۆ خوئی بتباته وه

شاعیر و خویندهوار

له نزیک بئی، یا له دوور بئی
 شاعیر نه بئی، یا شعور بئی
 به ناخووشی گریان بئی
 به خووشی شاد و مه سروور بئی
 به لام گریان بئی نه شیعهره
 کوپووزانه وهی به فیکره
 به ئاشکرا یا به دزی
 چاک و خراپی هه رچی دی
 وهک کامهیرا نه یگرئ زوو
 چاپی نهکا و نه یخاته پروو
 تال و شیرین هه رچی نووشی
 خووشی بینی، یا ناخووشی

ئەبى بىتتە سەر زوبانى
 بىخاتە چوارچىتوۋى جوانى
 بە شىعرى خۆش و پەوانى
 كامەرانى، پەرىشانى
 حال و ۋەزى نىشتىمانى
 ھەتا ھەتا، ھەتا مانى
 بلى و بىكا بە شىعرى جوان
 بى مەندوو بوون، بەبى وچان
 ئەم شىعەرەنە لە چاپ ئەدرى
 لە چاپ ئەدرى، لەبەر ئەكرى
 يەئنى نامـــــــىرى
 بەدىمەنى خۆش و ناخۆش
 پىكەنىن و گىرانيان بى
 ئەم گىريان و پىكەنىنە
 ئەم شايىيە، يا ئەم شىنە
 بە ھەلبەستى رىك و پەوان
 بىخەنە بەرچاۋى جىھان
 ئەمە ھالى شاعىران بى
 كىردەۋى خوتىندەۋاران بى
 عومەر عەلىش ۋا نىررابى
 لاىوسئەل و بەرەللابى
 ھەرچى بكا پىرسى نەبى
 لە ھىچ كەسى، ترسى نەبى
 ئەبى بەشمان ھەر زىندان بى
 دەرکردن و تىھەلدان بى

کسڙدهوئى ئەنسارى سەلام
 مەعلوومە لای خاس و عەوام
 ئەيانەوئى نیشتمانیان
 بپارتیزن لە خوێن پڑان
 نەوێک تەنیا نیشتمانیان
 بەلکو گەلى سەر رووی جیهان
 لە برسێتى و مالت ویرانى
 لە بێ ئیشى و سەرگەردانى
 لە قونبەلەى زەرپەر و تینى
 لە بۆمبای هایدروجینى
 لە فرۆکەى پەلاماردهەر
 لە ساروخى مالت ویرانکەر
 لە تیکچوونى ئەخلاقى چاک
 لە شێوانى پەوشتى پاک
 دوور بن ھەموو شار و ولات
 بۆ ئەمەى ھەول و خەبات
 کەچى بەقانونى شەیتان
 شەیتان پەرستى بێ ئیمان
 تاجرانى مەرگ و مردن
 شەریکەى گیان لەناو بردن
 ئەنسارى ناشتى لایان
 تاوانە، ئەوپەرى تاوان
 سەلام کرا بەشەر، ئەک خێر
 ئەنساریشى بە شوێشگێر
 ناشتیخوازی وەتەن پەرودەر
 مامۆستای کوردی ھونەرودەر

بلیمه تیکی دانشوهر
 (گۆران) ی دەم پر له گهوههر
 کردیان به نهساری سهلام
 یهعنی موستهحهقی ئیعدام
 گرتی نایه بهندیخانه
 وتی جییگای تو زیندانه
 به قانوونی ئیمه وایه
 زیندان جیتی ناشتی خوایه
 دهست و تهرازووت خواتهوه
 خوا بۆ خۆی زوو بتباتهوه

جهماعهتی نهسارولسهلام که له ناویاندا مامۆستا گۆران له ریزی

سێیهمدا دیاره - ۱۹۵۸

شیخ لہتيف شيخ محمود

پایه ی بهرزی کۆشکی شیخان
له بن و بنچینه دهرهتنان
ناشکرا بوو، وهک نهم پۆژه
نه وهل بهند بوو له پۆژه
وهک له پۆژه نووسـرا بوو
به ده مهیش پاسپیـرا بوو
وهکو جووی نابوو له پرا
پاشا به ده فته را گهرا
حه مه بچکۆلی بهرچاو کهوت
شه و تاکو سبه نینی نه خهوت
حه مه بچکۆلی یشده ری
(عومه رعه لی) ناردیه سه ری
وتی بیت بو سوله یانی
بو ئیشیککی زۆر په نهانی
هینایانه خزمهت پاشا
کرنۆشی بهنده گی کیشا
بو ته فره، له بهری هه ستا
ئه مجا رووی کرده (حه مه ناغا)
وتی بیستوومه تو پیاوی
پیاویکی نازاو به ناوی
ئه لّین ده سال بهر له ئیستا
(شیخ له تیف) قینی لیت هه ستا
له شکری ناردۆته سه رتان
بو تالان و بو کوشتننان
ساف له ساف تالانی کردوون
سه ره وهت و سامانی بردوون

چەند فەلاح و پیاوی کوشتون
 خۆتان بەهەزار حال دەرچوون
 بڕۆ دەعوایە، بەریا کە
 حەقی خۆت ئێستە داواکە
 مەن ئەم حەقەت بۆ ئەسینم
 ریشەیی لەبن دەرئەهینم
 حەمە بچکۆل، وتی پاشا
 خوا گەورەیی بەردەوام کا
 زۆر دەمیکە ئەمە بوو
 سالاھەیی بەسەر چوو
 هەرچەند لەیەک راست بووینەو
 بەلام دوایی ناست بووینەو
 تازە کردنەوی ئەم کارە
 بۆ عەشیرەت عەیب و عارە
 پاشا وەک لێی بەدی کوتەک
 وەک ژێ و کەوان هاتەوێک
 وتی ئینگلیز ئەمەری داو
 وەزیر خەتی وا کیشاوە
 ئەبێ ئەم کارە هەر بکری
 نابێ دەقیقە دوا بخری
 ئەم شێخانە نابێ بەن
 پەگیان ئەبێ دەرێی لە بن
 بە هەپەشە و بەترساندن
 بە تەماعی حەق بۆ ساندن
 (حەمە ئاغا) (*) هاتە سەرباری
 کە خۆین لە دلی بباری

(*) دەبێ حەماغا بخوێنێتەو، دەنا لەنگ دەبێ.

شاهیتدی زوور لهم لاو له ولا
 به زۆری شهق پهیدا کرا
 به قانونی عهشایه ری
 له عنهت له بابی دانه ری
 مه حکمه می بۆ ته شکیل کرا
 موده عی و شایهت بانگ کرا
 ماده ی یه کهم لهم قانونه
 وهک ناوینه ساف و پروونه
 نه لئ حوکمی له بنه پرهت
 نابئ بۆ نه هلی مهمله کهت
 قانونیکه عهشایه ری
 دانراوه بۆ کـــــــــــــۆچه ری
 حوکمی هه ر بۆ کۆچه ریانه
 به پیتی عورف و عاده تیانه
 هه موو حوکمی نه م یاسایه
 بۆ نه هلی دهشت و چیایه
 پاشا گویتی نه دایه قانون
 حوکمی خۆی دا بئ چهند و چوون
 کۆچه ری و دانیشتهوی ناو شار
 کردنی به یهک بۆ ئیستیعمار
 له نه وهی قوتبی ره ببنانی
 کاک نه حمه دی سوله یمانی
 شیخ له تیفی نازا و نه بهرد
 وهتهن پهروه ر، نه ترس و مهرد
 یه کهمین لاوی کوردستان
 دلسۆزی پاکی نیشتمان

قه‌ره‌قۆشی پاسپه‌رراو
 حاكمی نه‌خشه‌ بۆكی‌شراو
 به‌خـــۆپایی به‌بی تاوان
 خۆی و هه‌ندی، نازادخواهان
 یه‌کی به‌چوار سال حاكمی دان
 ناردنی بۆ ناخی زیندان
 مه‌به‌ستی گه‌وره‌ هه‌ر نه‌م بوو
 له‌سه‌ر چاویان، تانه‌ و ته‌م بوو
 ده‌ست و ته‌رازووت خواته‌وه
 خوا زوو بۆ خۆی بتباته‌وه
 تۆش بخۆ حالت زۆر خوشه
 نه‌و شه‌ربه‌ته‌ی نه‌مان چیشتیان
 تۆش ماوه‌یه‌ لێی بنۆشه
 با تی بگه‌ی تامی زیندان
 پی‌رۆزتان بی به‌ندیخانه
 هی خۆتانه، بۆ خۆتانه

(کاره ساتی خووله پیزه، کوشتنی و شکاندنی پهیمانی حکومت که
دراپووه به برا و خزمه‌کانی و به‌کوشتدانیان له لایه‌ن هاو پیکانی
خوځانه‌وه) شیخ نووری.

خووله پیزه^(۱) چه‌ته‌ی مه‌شه‌وور
جووتیاری بوو له شه‌ی به‌دوور
زۆلم و زۆری (بانی شاری)
ده‌ری په‌راند به زۆرداری

(۱) خووله پیزه: ناوی (محمود محمد د.ه. دایکی ناوی (پیرۆزه) له‌به‌ر نه‌مانی هاوکی به‌ناوی
دایکییه‌وه به (خووله پیزه) نیویانگی ده‌رکردوه. له سالی (۱۹۲۶) دا له دیتی (چه‌می یاله‌ی) سهر
به‌قه‌زای چوارتا له دایک بووه. (حه‌مه‌مینی بانی شاری) که خه‌لکی دیتی (بانی شار) بوو، نامیر
مه‌خفهری (ولیاوا) ده‌ی. له (۱۹۴۷/۹/۱۸) دا به‌خۆی و مه‌فره‌زه‌یه‌ک پۆلیس چون بو سهر
(خووله پیزه)، چه‌می یاله‌یان ناب‌لوقه‌ دا تا بیگرن و بیبه‌نه مه‌خفهری چوارتا، به‌تاوانی مادده‌ی
(۲۶۰) له مه‌وزووعی ژماره ۱۹۴۲/۴۳. که له هۆی تاوانبارکردنه‌که‌یم تۆژییه‌وه، ده‌رکه‌وت
سه‌ربازی را‌کردوو بووه، به‌لام له نامیلکه‌ی (الکتاب الاسود) دا ده‌لتی: له سالی ۱۹۴۲ خووله و
مامی (عیزه‌تی مینه‌په‌ش و حه‌مه‌غهرب و په‌شید و شه‌ریف په‌حیم) به‌تفه‌نگ و به‌خه‌نچه‌ر پتیان له
(فه‌رح قادر) گرتوه که خه‌لکی دیتی (کوچه‌ی دئی) بوو له قه‌زای چوارتا که خه‌ریکی جووتیاری بووه،
گوایه نه‌مان رووتیان کردوه‌ته‌وه. که دئی بو گرتنی چه‌ند هه‌ولی له‌گه‌ل ده‌دن (حه‌مه‌مین بانی شاری)
واز ناهیتنی، خووله‌پیزه ده‌یکوژی و له‌گه‌ل مه‌حمود حه‌مه‌ نادر و تالیب پیزه‌ی برای ده‌دنه‌ شاخ.
کوشتنی نامیری مه‌خفهره‌که‌ش تۆله‌ سندنه‌وه‌ی کوشتنی نامۆزایه‌کی بوو که ناوی (په‌شه‌ دۆل) بوو.
له ۱۹۴۷/۱۲/۲۸ میری (شیخ سعیدی شیخ نه‌حه‌دی دۆلپه‌موویی) که نه‌مه‌ش هه‌ر پۆلیس بوو
ناردیبه سهر ژنه‌که‌ی و ده‌ستی به‌سه‌ر مه‌ر و مالاته‌که‌ی داگرت بو ئه‌وه‌ی بیانه‌یتته (چوارتا). خووله
له‌دوای بگه‌ر به‌رده له نزیک گۆرستانی (پیرئالک) ده‌یکوژی و ژن و منداله‌کانی له چنگی رزگار
ده‌گات. ژماره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌گه‌لی به‌بون هه‌رگیز له هه‌ژده که‌س تینه‌ده‌په‌رن. هه‌ندئ که‌س له‌و
په‌روایه‌ دایه که دواي به‌زاندنی هه‌مه‌وه‌نده‌کان له‌ده‌مه‌و نیواره‌یه‌که‌دا (خووله) له‌سه‌ر گاشه‌ به‌ردی‌ک
داده‌نیشتی و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی ده‌که‌ونه‌ کوژدنه‌وه‌ی نازووقه‌و تفه‌نگه‌کانیان (شیخ موحسینی
دۆلپه‌موویی) که برای (شیخ سعید) له پشته‌وه‌ نیشانی لی ده‌گرئ و ده‌یکوژی.
سوود له‌ کتیبی (الکتاب الاسود) تحقیق محمد شکری العزازی - مطبعة المعارف - بغداد
۱۹۵۵ وهرگرت. هه‌روه‌ها سوود له مامۆستا (عوهر عه‌بدوله‌حیم) و ژماره‌ی (۱۲۵۱) و
(۱۲۵۲) و (۱۲۵۳) ی سالی ۱۹۵۵ پۆژنامه‌ی ژین وهرگرت، له‌گه‌ل زۆر سهر و سۆزخی دیکه‌ی
خۆم.

بانی شاری کوشت و دەرچوو
 له داخی شورته یاخی بوو
 به فیروزی زور مایه وه
 نازاوهی زوری نایه وه
 له شه پیکا خووله کوژرا
 تهرمی له و چیا به نیترا
 پاش بهینتی میری پیتی زانی
 خو له یان له گوپ دهرهانی
 بو نه وهی عالم بیبینتی
 هینایانه سوله یانی
 (سالح کۆی) په فیقی بوو
 په فیقیکی شه فیقی بوو
 له پاش نه وهی خو له کوژرا
 له گه ل برا که هی وهک برا
 لهم کۆسپه وه بو نه م هه رده
 لهم داره وه بو نه و به رده
 له ناو چیای فیروزی
 له ناو ده وه ند و داریا
 نه گه پان و نه خو لانه وه
 به م چیای و به م کیوانه وه
 هه مو وهک یهک تاواندار بوون
 له دهس حکومتهت فیروزی بوون
 له دوا ی خو له ، براکانی
 نیشی خویان وا چاک زانی
 له پیایو خه راپی واز بیتن
 خویان به چاکه پابیتن

برپاریان دا تا بمیتن
 دلی کهس دانه چله کیتن
 ناردیانه لای مهردی دلیر
 قائمقامه کهی شارباژێ
 وائەزانم (بایز ئاغسا) بوو
 نهوهی دزهیی ئازا بوو
 ئیشی زۆرباش، بو پتخستن
 به پرهحه تی لیتی دانیشتن
 مانگانهی بو ناو نووس کردن
 که دانیشتن ههتا مردن
 دهستیان دایه هه یوانداری
 فهلاحهت کردن، جووتیاری
 (سالح کۆبی) و هاو پتکانی
 نهوانیش هه ر وازیان هانی
 دانیشتبوون بیدهنگ، بی سهنگ
 بی بهزم و پهزم و بی ئاههنگ
 بهینێ بوو خووله کوژرابوو
 براکسانی دامه زرابوو
 به پرهحه تی دانیشتبوون
 له ئارادا هیچ نه مابوو
 پاشا که ته شریفی هینا
 بو گرتنیان برپاری دا
 به لینه کهی میری شکان
 خۆی و شورته چوونه سهریان
 به سهده فیل و فر و پیلان
 سه رنه کهوتن بو ی نه گیران

براکانی خووله دیسان
 که وتنه وه ناو شاخ و کیوان
 (سالح کۆی) و هاو پیکانی
 له گه لیانا گیانی گیانی
 پشتی یه کترین گرتبوو
 دووریون له دئ و ئاوه دانی
 بییری زۆر کرده وه پاشا
 هیچ نه ما ههولتی بۆ نه دا
 بۆ نه وهی یا بیسانگری
 یا به کوشتن له ناویان با
 سهری برد و سهری هینا
 ناخهری واپاری دا
 وهک ئیتران چۆن بێ نازیی
 (سمکۆ) یان (۲) کوشت به خو پایی
 نه میش هه روا نامهردانه
 بیانکوژی به حیزانه
 لووت به رزی روتبه و جیگا بوو
 لایوسنه له به ره لای بوو
 بیگرتایه، بیکوشتایه
 به لیدان سههه بمردایه
 هه رچی بکردایه نه چوو
 پرسینه وهی هه رگیز نه بوو

(۲) سمکۆ: کوپی محهمهد پاشا، کوپی عهلی خان کوپی ئیسماعیل خان، سهروکی بهشی عهشیرهتی شوکاکی ئیترانهو له نیوان خوی و ورمێ داده نیشن، به شهکهی دیکه ی ده که ویتته تورکیا و له ویلایهتی وان و هه کاریدایه. ماوهی زیاتر له ده سال له کوردستانی ئیتراندا سهروکایهتی بزوتنه وه یهکی گه وره ی کرد تا له ناوه پاستی ته مموزی سالی ۱۹۳۰ له لاین کۆنه په رستانی ئیتران و له سهردهمی پهزا شادا به نامه ردی کوشتیان.

ئەندامى حىزى تۆران بوو
 دوژمنى گەورەى كوردان بوو
 خوتىن پشتنى كوردى لە لا
 زۆر بى نىخ و زۆر ئاسان بوو
 بۆ كوشتنيان قەرارى دا
 پىلاننى بەم پەنگە دانا
 (سالىح كۆيى) و ھاوپىكەنى
 لاسيان بدا بە پەنھانى
 جىگەيان زۆر سەخت و شوومە
 تەعقىبيان بى بەر بوومە
 خوتىنى پۆلىس بۆ بېژىن
 خويان بە خويان بكوژىن
 كار بە دەستى ئەمنى بانگ كرد
 پەردە نەسـرارى بۆ لا برد
 ھەلىيان بژارد لە ژن لە پىاو
 جاسووسى باوەر پىكراو
 يەككىيان ناردو زوو پۆيى
 بە پەنھانى (سالىح كۆيى)
 دى و دەسى خۆى باش لىوہ شاند
 سەلامى پاشاى پىگە ياند
 پاشا ئەلىت، ھەتا ماوم
 ئىشى ئەنىمە سەر چاوم
 خۆى و ھاوپىتى عەفوو ئەكەم
 ئىشى باشيان بۆ پىك ئەخەم
 ئەوہى لە دونيا دەس كەوئ
 ئەو بىھوئ، من نامھوئ

ههتا بركا قسه و هیزم
له شه و شۆر نه پارتیزم
هه موو هاورپی له کارا بی
خۆشی ره ئیس عوره فا بی
سالح که گوپی له مانه بوو
دینی به شهیتان دا به شوو
دوعا خوازی له ئیمان کرد
خوا حافیزی له ووجدان کرد
نایه نه ولاره عهیب و عار
نامووسی خۆی دا به دینار
نه نوستن تاکو به یانی
تا فرسه تیانی لی هانی
وه نه وزیان نه دا و نه نوستن
له خه ودا هه موویان کوشتن
دهست و تهرازوت خواته وه
خوا بو خۆی زوو بتباته وه

(عومهر عهلی) که نیرراوه
له وی نه خشی بو کیشراوه
دوژمنی کورد هه رچی بکا
نابی کوردی باسی بکا
بو صالح کۆبییه لومه
نهم سێ شیعره له گهڵ تۆمه
ئه وه تی دونیا دونیا یه
ئاده میزادی واتیایه

له و كه سانه‌ی كوردیان ناوه
شستی وه‌ها پرووی نه‌داوه
ئه‌وه‌نده تۆبی وێج‌دان بی
نابی له توخمی كوردان بی

شيعريکي ناتهواو

دهوري بۆگهن و پيسی پابوردوو / هوښی تالان کرد
 زهمانی شهعب له عنعت لی کردوو / دونیای ویران کرد
 ښینسانیان به زور کهړوکویر نه کرد / شت به دی نه کا
 به زلله ناوی دهمی سویر نه کرد / ناوی کهس نه با
 ته ماشا کردن، گوئی گرتن، وتن / حه رام کرابوو
 یه کئی له مانه بهس بوو بۆ گرتن / به قانونون و ابوو
 گوئی که پسی، کویری، زوبان به سراوی / به زور به لاهو
 بوو به نه خوښی له هه زار لاهو / کهوته ناو دنیا
 به هوئی میکروبی بیری چه وتهوه / ساری بوو، خه لقی زور لی کهوته وه
 ژبانی نایه تفر و توناوه / به شق تیهه لدان
 نه بینی عالم کز و داماوه / به زه بری لیدان
 چاو نیشی چییه؟ / ته ماشا کردن / تاریک و پروناک
 که لکی گوئی چییه؟ / دهنک و باس بیستن / هی خراپ و چاک
 جاسوس وهک تاعوون کهوته دنیاوه / له هه چوار لاهو
 خه رمانی ژبانی دا به دهم باوه / به دان و کاوه
 زوبان بۆ چییه؟ بۆ قسه کردن، بۆ نیشی چاکه
 که چی نه مانه هو بوون بۆ مردن / له وانه ی پاکه
 تاوانی وتن ئیجگار گران بوو له ژیر دهرچوونی
 جهزای ناسانی ناخی زیندان بوو
 نه و نه خوښییه چل سال مایه وه / له ناو ولاتا
 هه تا کو نه هات نه تنایه وه / وهک گرانه تا
 سی نه ندان نه یگرت له له شی ښینسان / یه کهم چاو نه یگرت، دوو گوئی، سی زوبان
 چاو نه یه بینی هینده نووقابوو / به دهم داره وه
 کلینه و پیلووی ناوی تیزا بوو / به نازاره وه
 سه ری دی، چاوی سوور هه لکه رابی / روو به بوونییه وه

نه چوو ههروه كو قيامهت ههلسابن / بۆي نه هۆننپيه وه
 نه يوت فلان كهس جهرگي سووتاوه
 بيس تووتتي فلان ئيمرؤ گيراوه
 له بهغدا دووتن فيسار خنكاوه / مات و خاموشه
 سهيري چاوم كرد، ديار بوو گرياوه / زۆر به پهرۆشه وه
 به فرميسك پيلووي چاوي سووتاوه / هينده گرياوه
 به جاري بهندي جگهري پراوه / هوشي نه ماوه
 نه يان برديت و چه پسيان نه كردي / به زۆري ليدان
 له سهه پشتي خۆت شه قيان نه كردن / به نينۆك كيشان
 زۆر له م ئيشانه مه بهست دينار بوو / كو بكرتته وه
 قازانجي رۆزي گهلي هه ژار بوو / تيا بتليتته وه
 خهلق تا ئيتواره نه چرووسايه وه / هه تا دوو چهفته
 ورده به دينار نه گۆرايه وه / نه كرا به سهفته
 نه بيرد بۆ خانم زه هري ماري كا / له شوق تيهه لدان
 سهه دهوله مه ندي لات و فه قير كرد / له شارستانا
 هه زاران لاوي به هيزي پير كرد / له ناو زيندانا
 نه م نه خوشپيه چل سال مايه وه / ههروهك سههه تان
 هه تاكو نه هات نه ته نايه وه / بۆ داوو ده زمان
 كام دكتورى چاو، دكتورى چابوو / بچوويتايه لاي
 ئيشي چاوت له لاي، ته راخوما بوو / واي ته فره نه داي
 قه تهرى نه دايتى بۆ ته راخوما / له قه تهرى بهرلين
 ته راخوماي چي، به دههس نوو قابوو / دهستي ناستين
 بۆ گوچكهت نه يوت، ههه چيلكه و پيسي / به جورى كى وا
 بهرى گرتوه، تو هيچ ناييستي / بشورى نه روا
 گوچكه كپ نه بوو، به زۆر گيرا بوو / به زلله و به شوق
 لۆكهى كه بهر بوونى تى ناخرا بوو / وهك دهواي پهينهق
 روانين و بيسن، نووسين و وتن / وهكو نه بووين

به‌جۆرتكى وا ياساغ كرابوو / له‌پياو، له‌ژن
 له‌سهر ههر يه‌كتى له‌م تاوانانه / به‌ئهمرى ناحه‌ز
 سه‌د پيتستى له‌سهر ده‌باغ كرابوو / به‌بى ترس و له‌رز
 ئه‌مزانى به‌رگه‌ى ليدان ناگرم / به‌تۆزى نازار
 به‌داركارى به‌كى نيوه‌شه‌و نه‌مرم / وه‌ك به‌فره‌كه‌ى پار
 زاته‌ن به‌ينى بوو فه‌سل كرابووم / له‌ناو برابووم
 بو به‌نديخانه زوو دانرا بووم / نانووس كرابووم
 خيره‌ومه‌نديكى حه‌قناسى دلسۆز / نه‌ختى له‌ سالا
 پياويكى چاكى، دلپاكى پيروز / كردى به‌مالا
 له‌خه‌و هه‌لسابووم به‌رى به‌يانى / به‌ميواندارى
 هات و به‌گويم، نه‌ختى چرياندى / بو نامۆزگارى
 وتى: شه‌و ته‌نيا مه‌رۆ به‌ريدا / پۆليس نه‌گه‌رئ
 سه‌گه‌لى خوتى زۆرن له‌ ديда / به‌خه‌لق نه‌وه‌رئ
 له‌گه‌ل ئينسانا سه‌گه‌ل ناحه‌زن / ئه‌مه مه‌علومه
 بو به‌خوپايى لاقت بگه‌زن / به‌م وه‌خته شوومه
 نامۆزگارى به‌كى ريكى وا به‌رئ و به‌جئ / به‌بى گفتوگو
 كردم به‌گواره، نامه په‌ره‌ى گوئ / نه‌مدا به‌فيرو
 ئيتىر من له‌ مال نه‌هاتمه‌ ده‌رئ / ههر له‌ ماله‌وه
 دانيشتم، پۆليس بو ئابرووم به‌رئ؟ / به‌ده‌م پاله‌وه
 ئه‌م نه‌خوشيبانه ئاوا سارى بئ / بئ ده‌وا و ده‌رمان
 ههر كه‌سئ گرتى ده‌ردى كارى بئ / تا نه‌سپيترى گيان
 ئه‌مجا تو بى خوا چۆن من بويم / كه ده‌ستوبرد كه‌م
 له‌ لووتكه‌ى وا به‌رز بيم خۆم هه‌لدريم / مى خۆم ورد كه‌م
 به‌كوپره‌وه‌رى، به‌هه‌ناسه‌ى سارد / داماو و غه‌مگين
 له‌گه‌ل ئه‌م ده‌وره به‌م جۆره رامبارد / بئ هيت و بئ تين
 تا خودا عه‌بدولكه‌رمى ره‌خسان / وه‌ك شتيرى مه‌يدان
 ته‌ليسى قه‌لاى ديوه‌كه‌ى شكان / بنچينه‌ى پروخان
 هيلانه‌ى شوومى بوومى هه‌لوه‌شان / به‌دارووخواى

گیانی کونده بوو هه مووی هه لفران / به بال شکاوی
 به سهر دونیاوه ناسو و یتته وه / تا شه عب مابیی
 بپرای بپرای قهت ناگه یتته وه / هه تا هه تایین
 ئیتستا زوبانم ته و پاراوه / به سراوی نه ما
 وهک جار ان کپی گوچکهم نه ماوه / گیراوی نه ما
 به ته ما نه بووم، روژی بیتته وه / هه تاکو مردن
 بییری جار انم بگه یتته وه / بۆ شیعیر وتن
 (هه رهس و لافاو) بنووس یتته وه / بۆ ترس و بۆ لهرز
 به ناواتی بهرز بخوین یتته وه / بۆ گوئی له ناحهز
 دهنگیکی وا بۆ بهل یتته وه / وهک دهنگی هوزار
 که چۆن له گویدا نه زرنگیتته وه / له خوشی به هار
 نهی عه بدولکه ریم روژهی نیشتمان / سه روکی نه مین
 ههروهک ته لیسمی قه لاکهت شان / به هیژ و به تین
 دهی بۆ پیتشه وه، هه نگاو دابنئ / ئیمه هاو پیتین
 هه ره سه ره و تو پیتی به سه ره دابنئ / سه ره له ژیر پیتین
 دهی بۆ پیتشه وه، کورد هه تا هه تا / هه روا له گه لتا
 بۆ بهرز بونه وهی وه ته نه هه ول نه دا / سه ره له ژیر پیتا
 منیش ژیانم، هه ستم، هه له به ستم / هه رچی که هه مه
 هه مووی بنیمه سه ره به ری ده ستم / هیتشتا لام که مه
 نه یکهم به فیدای روژی نازادی / سه ره به ست و دلشاد
 بۆ نه وهی بژی گه لم به شادی / بۆ ترس و نازاد (*)

(*) وهک له شوینیکی دیکه شدا وتومه، ئهم شیعه ری (شیخ نووری) شیعیکی ناته واوه، به
 ره شنووسی و پهراگه ندهیی له ناو ده ستنوسه کانی کوژی زانیاری عیراق «دهستهی کورد» دۆزیه وه که
 له کاتی خۆیدا پیشکesh کراوه به وان. من هه رچۆنئ لیکم دایه وه، بلا و کردنه وهی ئهم نوسخه
 ره شنووسه، له نه نووسینم به باشتتر زانی، له وانه یه له پاشه روژدا نوسخه یه کی پاکنوس کراوی ئهم
 شیعه به دۆز یتته وه. تا نه و روژه دئ، جارئ با ئهم شیعه نه فه وتئ.

سه رنج: هه ندئ له و ده برین و دیره شیعه نه له و شیعه ده دوو باره ن، چونکه له شیعه که ی بۆ شیخ له تیفی
 نووسیه کاتئ له (به سرا) گیراوه، هه ن و وهک یه کن.

شعری نیشتمانی

بهمن بلتی چ میلله تی

به من بلتی چ میلله تی له مه قهبری مه ماته وه
 له مه خوو نینکیساره وه، له دهو رهیی نه هاته وه
 نه چۆته ناو مـوجـاده له ی حـهـیا ته وه
 گه لی براو لاوی کورد، له یاری دوور ولاته وه
 شه وی نییه به هۆی (نه ئیر) له غه ربی ئاسیا ته وه
 نه ویدی خو شتی له نیـسـگه دهنگ نه داته وه
 ده می به قه لبی زا ره وه، به چاری نه شکبار وه
 گه هتی به عوود و تاره وه، به هه بیته و یقاره وه
 هیـوا نه خـا ته ناو دلی ولاته وه
 نه تی که پوژی کورد نهوا به پوویه له دم که لا
 له نوقی نیشتیمان وه، خه ریکه وا شه بهق نه دا
 به عاله ما به جاری شهوق نه داته وه
 مه وهسته روو که ره هیوا، مه پرسه دهشته یانه کیتو
 مه ترسه تو له سه غله تی فراز و زهحه تی نشیتو
 که هه وله هه ر گـره وه له ده ره نه باته وه
 به سه زهمانی غیره ته، چ وه ختی خوابی غه فله ته
 زهمانی هه ول و هه لمه ته، هه لیکی زۆر به قیمه ته
 نه وه ک فـهـله ک له ده سـتی تو ی بکاته وه
 له کو سپی ریگه سل مه که، پوژ به ره وه شه قامی ژین
 له گه ل سه باتی کورده واری پیچه وانه به به زین
 خسوداش له و^(۱) هه وله ناو پێ نه داته وه

(۱) له ده ستنوسی شاعیرا (و) ی (له و) نه نو سراو بوو.

نەورۆز

ئاگرى نەورۆز بە شاپلىتە و پەرۆ ناکرىتە و
 زوو بىيىتە خۆلەمىش و تىنى داڭرىتە و
 ئاگرى نەورۆز، بە گىيان و دل ئەبى و خوش كرى
 گەر بەخوڭ دىچلە و فوڭراتى بىتە سەر نەكۆڭرىتە و
 ھاتوو گەر شىستانە مەنەى جەڭنى نەورۆز ت كرا
 لازمە گىيانت بەمەردى بىخەيە ژىر پىتە و
 دەست و پى، ئىسكى شكاو، چىلكەو چەوئىلى چاۋگە بى
 لاشە ھەروەك دارى «زەنگە قلىشە» كۆكرىتە و
 خوئىنى لاوان نەوت و بەنزين بىت و بېرژىتە سەرى
 گىلپەيەكى و بسىنى شەوقى دانەمىرتە و
 پىياو بىزىپىنى وەكو شىرى ژيان ھەلمەت بەرى
 ژن بەدەورى ئاگرا بگرى و بلاوئىنىتە وە (*)
 خوش ئەبى ئەوسا بلىسەى ئاگرى نەورۆزەكەت
 ئەو ھەلە سەيرى گولى كە، چۆن دەمى ئەكرىتە و
 دەس ئەككەتە پىكەنن بۆ بىلبلى باخى وەتەن
 ھەرىدەك سىروەى بەيان ئەشنىتە و ئەخنىتە و
 چەند بەخوشى بولبولى خوشخوان ئەخوئىنى بۆ گولان
 چۆن چرىكەى سەر چلى، عەرشى عەزىم ئەكرىتە و
 بەو زوبانى حالە خوشە ئەم نزايت بۆ ئەكا
 رەبى ئەم رۆزە ھەموو سالى بەخوشى بىتە و

۱۹۵۸/۳/۲۱

(*) دەبايە ئەم دىرە بەجۆرىكى دىكە بىرتى، چونكە دەورى ژن ھەر ئەوە نىبىيە بەدەورى ئاگرا بگرى و
 بلاوئىنىتە وە.

هاواری و نه‌ن^(۱)

دوێ شو له‌خه‌وا دیم که ژنی موشفیک و مه‌عسووم
هاواری نه‌کرد، من وته‌نم ماده‌ری ئیوه
نه‌یفه‌رموو به‌حوزنیکه‌وه زۆر عاجز و مه‌غمووم
هم داری سه‌مه‌ردارم و هم له‌زه‌تی میوه

گه‌ر ناو بدریم و به‌شه‌فیکانه بکیتلریم
پشکووتنی گۆیکه‌ی نه‌مه‌لم حازری ئانه
نه‌و خه‌لفه‌نه‌مامه‌ی، لق و پۆپ ناسک پیریم
بێ ئاوییه نه‌سبابی به‌هارم که خه‌زانه

بێ لوتفی و بێ خزمه‌تی ئیوه سه‌راسه‌ر
ئه‌وراقی نه‌مه‌ل، غونچه‌ی ئومیدی وه‌رانم
گه‌ر بێتو بکه‌ن ئیوه موالات به‌ژیانم
ماندوو ئه‌ه‌سیتیته‌وه، هم سیبه‌ر و هم به‌ر

ئه‌ی رۆله، جگه‌ر گۆشه‌ی ئافاقی نه‌مه‌لم
ئه‌م‌رۆیه که موحتاجی وه‌فاو خزمه‌تی ئیوه
رووناکی چاوانم، ده‌رمانی سه‌پل‌من
سه‌حه‌ینی منیش باعسی حوییه‌تی ئیوه

ئاودانی من و خزمه‌تی من، عیلم و فنوونه
ته‌حسیلی مه‌عاریف، سه‌مه‌ر و^(۲) قیমে‌تی ژبانه
قه‌ومی که له‌عیرفان و ته‌ده‌ب زه‌پ‌ریه‌ دوونه
هه‌ر موزمه‌حیله ناخه‌ری موحتاجی دونانه

(۱) ئەم شیعەرە بۆ یەکەم جار لە پۆژنامەی (ژیانەوه)دا لە ساڵی (۱۹۲۵) بڵاوکراوەتەوە. بۆ جارتیکی

دی لە گۆڤاری (پەڕە)ی ژمارە (۱)ی ساڵی (۱۹۲۷)دا بڵاوکراوەتەوە.

(۲) لە گۆڤاری (پەڕە)دا نووسراو: (سه‌مه‌رد و قیমে‌تی....).

ئەي پۇچى پەوانىم

بۆيەككى لە رىجالە سىياسىيەكان نووسراوہ

ئەي پۇچى پەوانىم مەبە لەم وەزىعە موكەدەدەر
 بېھبودە مەكە خۆت بەخەيالاتوہ موغبەر
 حاجەت بەئىشارەت نىيە، وەك رۆژ ئەدرەوشى
 شوعلەي زەفەرە، عاقىبەتى جەيشى موزەفەر
 نەيزىكتەرە ئەو رۆژە لە قەوسەينى ئەو ئەدنا
 دنىا كە نەبىتە گول و گولزارى موعەتەر
 ھەر قەوسى پەرىشانە ئەنالتى بە جەفاوہ
 ھەر مىللەتە جەرگ و دلى جنراوہ بە خەنجەر
 ھەر چاوى ستەمدىدەي ئەقوامى زەعيفە
 پەر قەترەي خويناوہ مەلرولانە، موكەدەدەر
 ھەر خونچەي سىسى دلى كوردانە دەلتى كەي
 نەكرىمەوہ رۆژى بەھەوايەكى موعەتەر
 ئەم عالەمە بەم رەنگە بېپارتەوہ لاي خوا
 بگولتى دلى ئەم خەلقە وەكو جوشى سەماوہر
 نامالى بەشەر بەستە بى بەم رۆژەوہ باللە
 شوبھەم نىيە ئەو نەسرە كە نووسراوہ لە دەفتەر
 تۆ ئەو دەم و رۆژەي عەلەمى نەسرى نىھانى
 نەشنىتەوہ وەك پۇچى زەفەر دىدە لەسەر سەر
 بېواننە ئەم كوردە بەچاوتكى عەدالەت
 نىتر بەسە گەردن كەچى و ژىنى موخەقەر

چواردهی تهمموز^(۱)

چواردهی تهمموز و پژوانی دواى نهو
 كهس نهينه ويرا بيبينى به خمو
 ههناسهى سارد و ههنسكى گيراو
 له گهل هاوارى بيدهنگ تيكه لاو
 زويانى لالى پشكو پيسا چزار
 گهرووى وشك بووى، نووزه لى براو
 بهبيري كيدا پانه بوورد دوينى
 گيروگرفتى هيچ تيا نه ميتنى
 زويان بهم رهنكه تهر و پاراو بى
 رقى له دهنگى كپ و نووساو بى
 لهشى بى تاوان بهدهم دارهوه
 لهت لهت بوو رزى كهوته خوارهوه
 خال و خوشكه زاش^(۲) به تهلارهوه
 بهدهنگى ناي و عوود و تارهوه
 بهويسكى و كچى چار خومارهوه
 شهوان رابوتيرن به قومارهوه
 بهبيري كيدا پانه بوورد ياران
 تهلار بيته گۆر و گۆرستان

باسى نازارى نينۆك دهركيشراو
 لهش ههلاههلاى دهست و پى شكاو

(۱) پشتم بهدوا دهستنوسى شاعير بهستوه و له گهل ناميلكه چاپكراوهكهى شاعير كه له سالى ۱۹۵۸دا به پيشهكى (كامهران) له چاپ دراوه، ههروهه له گهل دهستنوسى تى شاعير نهختن جياوازي ههيه.

(۲) مه بهستى مهليك فهيسهل و عهبدولئيلاي خاليه تى.

دایکی توند کراو له بهندیخانه
 ږټله جیماوی خانه ویرانه
 ږټله ی باب خنکاو، دایک هپس و دیل
 کوږووزانه وهی، هه تیوی زه لیل
 به بیري کیډا ږانه بوورد دوتنی
 واهه عب له خه و زو ږا په پتینی

ږیاسکه ی شیعی تووند گری دراو
 له ترسی گه ږان له کوون ناخنراو
 بییری نازادی، وتاری نووسراو
 له کونه مشکي قوولا هه لگیراو
 وتاری جوانی تیکه لاو به خوځ
 شیعی شاراوه ی له چیا و له چوځ
 بیئرته ده ری و بخوئرته وه
 باسی ږا بووردو و بگیرته وه
 چوارده ی ته مموزه و جه ژنی هه ژاران
 به زپ بینوسن له میژوی جیهان
 ږوژی نازادی عه رب و کوردان
 جمهوریه تی تیا کرا ئیعلان

نیمړو که چواردهیه له تهموز جهیشی بې نه مان
 نازانه هاته کایه وه وک کتوی پر له گیان
 دهسیان به جارې دایه دهس یه کتر هه موو
 جهیش و شه عب مه رامي به مه ردانه خسته پروو
 وک (دجله) جهیش به هیزی گه لی بې حیسابه وه
 بوونه شه پوړ و چوونه سه راپای په حابه وه
 شیرانه جهیشی داغ له دل و شه عبی قاره مان
 که وتونه خوین پړاندنی میللهت فروشه کان
 وهختی که پې نه زانی سه گی هاری لاشه خوړ
 دپته دهرې له ده مییه وه کوفر و جنپوی زور
 وای زانی که س نییه به نه زهر کیبریا یه وه
 بو داچله کاندنی دلی نهو بیت ته کایه وه
 نه یزانی ناخری نه فسه سی زولم و زورییه
 چواردهی تهموز کوژاندنه وهی تیشکی خوړیه
 چی تیابوو کوژکی گه وړه، به شا و نیشگوزاره وه
 کوژران، له پاش نه وه که خه بهر که وته شاره وه
 عالم پړایه قه سره وه، ناو ژوور و ناو ته لار
 لاشه ی گه ماله گه وړه که یان خسته ناو هزار
 هه وړه که سه گیکي بڼگه نی توپیو له پې گوزار
 که نناسه کان که نه بیه نه دووری که ناری شار
 وا پت خراوه ته قوله پتی پانه کیشری
 نه مری شه عب وه هایه که نابې بنیژری
 لاشه ی کرا به داری سزادا به پیکه نین
 عه بدولئیلاهی زوړ و وه لی عه هدی نانه مین
 کوژراو پارچه پارچه کرا دهست و پې و له شی
 خوینخواړ و بې شهره ف نه مه یه ناخری به شی

نووری سه‌عیید به به‌رگ و عه‌بایی ژنانه‌وه
 کوژراو دهست و پێ و ملی لێک جیاکرانه‌وه
 نه‌و چالی قوولی حیلغه که بۆ کوردی هه‌لنه‌که‌من
 خۆی که‌وته ناوی بێ سهر و پێ، بێ له‌ش و به‌ده‌ن
 ئیعلانی حوکمی تازه به‌ جمه‌ورییه‌ت کرا
 کوورد و عه‌ره‌ب شه‌ریکه به‌شن هه‌روه‌کو برا
 نیت‌رایه شوێن عه‌داله‌تی مه‌حکومی ده‌س به‌سهر
 هیت‌رایه‌وه خرایه سهری، نه‌فسه‌ری زه‌فه‌ر
 نه‌و عه‌دلی ده‌رک‌راوه له‌ دووری ولاته‌وه
 چواره‌ی ته‌م‌م‌وز به‌خۆشی و سه‌ره‌ستی هاته‌وه
 و یج‌دان و حه‌قه‌ره‌ستی له‌ مه‌نفا گه‌رانه‌وه
 ته‌سلیمی ده‌ستی حاکی عادیل کرانه‌وه
 نه‌و کو‌مه‌له‌ی عه‌داله‌تی خسته‌بووه به‌نده‌وه
 گیران و ده‌ست و پێ به‌ که‌له‌پچه و که‌مه‌نده‌وه
 زیندانه قووله‌که‌ی گه‌لی تیابوو به‌داخه‌وه
 جێگه‌ی نه‌وانه نێسته به‌ ئۆف و به‌ ناخه‌وه
 کوێ ناره‌زوو نه‌که‌ی بچۆ سه‌ره‌ست و د‌ل‌نیا
 جاسووس و ترسی گرتن و لێدان و شه‌ق نه‌ما
 نه‌م‌جا بنوو به‌بێ خه‌م و بێ ترس و بێ خه‌یاڵ
 نیت‌ر نه‌ما ژیا‌نی زه‌لیلا‌نه، ژینی تال
 خ‌و‌ش م‌و‌ژده بێ منیش
 تا ماوه پ‌و‌حه‌که‌م له‌ له‌شا نه‌م د‌و‌عا‌یه بۆ
 (عه‌بدولکه‌ریم قاسم) ی باوکی هه‌زار نه‌که‌م
 ره‌بی بژی به‌ سووده‌وه بۆ خاکی نیشتمان
 بۆ تۆله سه‌ندنی گه‌لی مه‌زلووم و ناته‌وان^(١)

١٩٥٨/٨/٨

(١) له‌گه‌ڵ نامێکه چاپ‌کراوه‌که تۆزه جیا‌وا‌زیه‌کیان هه‌یه. من پشتم به‌ د‌و‌ا د‌ه‌ست‌و‌وسی نه‌م شه‌هره
 به‌ستوه که به‌ر له‌ مردنی یه‌ماوه‌یه‌کی که‌م نووسیویه‌تییه‌وه، ته‌نا‌نه‌ت پ‌ت‌و‌وسه‌که‌شی له‌ نامێکه
 چاپ‌کراوه‌که پێشکه‌وت‌و‌ت‌وه.

لهگهڻ (عهلی کهمال باییر) بهیه کهوه داینانوه

وا موبه دهل بوو به خوشی دهوری نیز میحلالی کورد
 خاتیمه ی هات و نه ما، نه یامی نیستی زلالی کورد
 بۆ گه یشتن بهم ده مه، بهم پۆژه بوو، نامالی کورد
 همدی بێ هه دد بوو، خودا دیم پۆژی نیستی قلالی کورد
 پر زیا و په خشنده هه لهات که وکه بی ئیقبالی کورد
 قاپی په حمهت گوشاده، ده رکی زبللهت داخرا
 چونکه مهحموود ئی له سه ر ته ختی عه دالهت دانرا
 موژده بێ نه ی قهومی کورد، نووری سه عادهت هه لکرا
 په رده یی تاریک و ده یجووری مه رارهت لادرا
 پۆژی نازادی هه لات، پرونا که نیستی قبالی کورد
 میلله تیکی وا قه دیم، قه ومیتی که مه شهووری جیهان
 مالکی خاک و وه تن، ساحیبی ته نریخ و زبان
 عه بیه ئیتر خزمه تی خه لقی، له زبلله تدا ژیان
 به سیه نه ی خزمینه بوغز و کینه، با یه کدل به جان
 تیبکو شین بۆ ته ره قی شه وکه ت و نیج جلالی کورد
 نو به تی سه عییه، زه مانى عه یش و خوشی و شادییه
 جه رتی نیستی قلاله، پۆژی خو په می و نازادییه
 قهومی بێ ئیدراک و بێ حس، بێ بهش و بێ قسه مه ته
 تیبفکره میلله تی غه ییوره، ساحیب عیزه ته
 نه مه رۆ پۆژی سه عی و تیبکو شینه، وه قتی غیره ته
 یه ک نه فه س غافل مه بن، هه لسن برا گه ل فرسه ته
 بۆ ته عالی جه د و جه هدی که ن، زه مانى غیره ته
 پۆژی سه ره به ستی، زه مانى عه یش و نو ش و عو شره ته
 نه ی جو انانی وه تن، پۆژی ته ره قی میلله ته
 قهومی کورد، ئیتر نه جاتی بوو له دهس نه م زبلله ته

ھەرچى باش و چاكە بىكەي، ۋەقتى سەرفى ھىمەتە
 ھەچ كەسى^(۱) كۆشش نەكا، راستت ئوئ بى مروه تە
 ۋەقتى تىكۆشىنە، رۆژى ئىستىقامەت، عىفەتە^(۲)
 مەقسەدى كورد ھەر تەرەقى دىنى ئىسلامىيەتە
 سا دەخىلتان بىم، زەمانى ئىتىھاد و ئولفەتە
 ئەمپۇ رۆژىكى بىلند و گەورە و دى قىمەتە
 يار و ياۋەرمان بەبى شىك رۆجى پاكى ھەزەرەتە
 رۆژى ئازادى ھەممو كوردانە، جەۋنە، شادىيە
 جەۋنى ئىستىقلالە، ئەمجا نۆبەتى ئازادىيە
 مورشىدان، ئەي ئەو خەلىفانە تەرىقەت دائەدەن
 ئەي مەلا ئىتر لەسەر فىكىرى عەتالەت دەرىكەن
 گەر سەۋابى رۆژى ھەشەرت لازمە بى دەردى تەن
 بىتەۋە پىر عەيش و پىر شەۋق و مەسەپرەت، شۇخ و شەن
 بۆ تەعالى قەۋمى خوتان ھىمەت و غىرەت بىكەن
 بەسىيەتى ئەي شاعىران تەغرىفى خەت، چاھى ذەقەن
 بەسىيەتى مەئمور، ئىتر باسى مەعاشم بۆ مەكەن
 بۆ ۋەتەن بۆ دىن و مىللەت، بىتن نەسىھەت دابدەن
 بۆ تەرەقى مىللەت، ئىۋە با بىكەن سەرفى بەدەن
 سەد شوكر لاچو لە ئاۋىنەي دلا، رەنگى مىخەنەن
 بەسىيەتى دەردى نىفاق و شۆرش و^(۳) بوغز و فىتەن
 عەببە با بىرپەتەۋە كىبىر و ھەسادەت (ما) و (مەن)
 ئىۋە نازانن ھەممو ئەۋلادى ئەم شاخ و دەرەن

(۱) لە رۆژنامەكەدا (ھەچ كەس) نووسرابو، مەن ئەۋەم بەراست زانى بۆ ئەۋەي لەنگ نەبى.

(۲) لە رۆژنامەكە نووسرابو: (ئىستىقامەت و عىفەت) كە ديارە بەم جۆرە لەنگە.

(۳) بىگومان ۋە شەي شۆرش لە رۆژى ئەمپۇكەماندا چەمكىتكى پىرۆزى ۋەرگرتوۋە نەدەبا لەگەل (بوغز) و

(فىتەن) بەكار بېتىرايە، لەۋانەشە ئەۋكات مانايەكى سەلبى ھەبوۋى.

ئەى جوانان، ئەى خىرەدمەندانى ساحتىب عىلم و فەن
ئەى عەزىزان، ئەى نەجىبانى جگەرگۆشەى وەتەن
پۇژى سەعى و غىرەتە، ھەنگامى كەيف و شادىيە
جەژنى ئىستىقلالە، ئەمجا نۆيەتى ئازادىيە^(۴)

(۴) وەك ديارە ئەم شىعرە بۆ بون بەمەلىكى (شىخ مەحمود)ى نەمر و تراوہ.

بۇ سالى ۱۹۲۶ (۱)

ئەي سالى جىھان دىدە، ئەيا سەھنەيى مىھنەت
ئەي سالى گۈزەشتە، سەنەيى ماتەمى ئۈمەت
ئەي سەھنەيى گىرىان و فيغان، شىوۈن و زىللەت
جەللادى جگەر ناھنى^(۲) بى شەققەت و پىققەت
ئەي نازىرى سەد مىشكى پېتىراۋى بەقىمەت
ئەي سالى گۈزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەۋە، مەسكەنەكەت شارى غەدەم بى

سەيرى كە، كە چەند^(۳) لاشەيى لاۋى ۋەتەنت دى
خۆت ورد بەرەۋە، چەند^(۴) سەرى جىا و چەند بەدەنت دى^(۵)
چەند خانەيى ۋىران و دلى پر مىھنەت دى
چەند نالەيى ژن، لاشەيى بى كەفەنت دى
برىسى و رەش و پرووت، غەمزەدە، چەن شۆخ و شەنت دى

(۱) لە توركىيا شۆپشېك بەسەر كىردايتى (كەمال ئەتاتۈرك) بەرپا بوو، ئەم شۆرشە لە دۆى داگىر كەرانى
ولات بوو، بۆ ئەم مەبەستە توركەكان داۋاي يارمەتتىيان لە كورد كرد، تا دەستى يارمەتتىيان بۆ درىژ
بەكەن. كوردەكانىش بەدل و دەروونىكى پاكەۋە يارمەتتىيان دان، بەرامبەر بەۋەي كەمالىيەكان لە
توركىيادا دان بەمافى كورد دابىتىن، دۋاي خۇبەخت كوردنىكى زۆرى كورد و توركەكان، كەمالىيەكان
بەنامانچ كەپشەن، بەلام لە ۋەعدەكەيان پاشگەز بوۋنەۋە و پشتىيان لە كورد كرد، بگرە لەجىياتى
پاداشت دانەۋەريان كەۋتتە قەلاچۆكردىيان و سىياسەتى ئاگر و ئاسىيان گرتە بەر و تەفروتنونا و
دەرىدەريان كىردن و ھەر ئەۋەريان پىتيان رەۋا بىنى. لە شەۋى (۲۸)ى حوزەيران سالى ۱۹۲۵ شىخ
سەمىد و (۴۶) ھاورپىيان لە قەراغى شارى ديار بەكر لەستىدارە دا و بوۋنە سوۋتەمەنى ئەۋ راپەرىنەي
كە بۆ ماف و نازادى بەرپا بوو. شىخ نوۋرى-ش ئەۋ كارماتە دلتەزىنە كارى كىردوۋەتە سەر ھەست و
نەستى و ئەم شىعەرى بۆ ئەم سالە نوۋسىۋە، بەلام روۋى دەمى كىردوۋەتە سالى (۱۹۲۶)!

(۲) لە رۆژنامەي (ژىن)ى ژمارە (۱۶۹۴)ى سالى (۲۷) ۹۶۲/۷/۱۲ (ئاسنى) نوۋسرا بوو.
(۳) و (۴) ھەر لە ھەمان رۆژنامەدا (چەن) نوۋسرا بوو.

(۵) د. مارف خەزىنەدار (لە ۹۸)ى كىتەپكەيدا كە بەزىمانى روۋسى نوۋسىۋە ئەم دىرەي بە (چەند سەرى
جىا و چەند دەۋەنت دى) خوتىندوۋەتەۋە.

نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بئ
نه تبينمه وه، مه سكه نه كه ت شارى عه ده م بئ

تيفكره كه نهم سنى سه د و شه ست پوژ و كسووره
هر سان يسه يه كى غهم و نالام و فتووره
پوژيشته كه ت تا به قه ده م عه يب و قسووره
بهم خوينه پوژاوانه و بهم شوور و نشووره
سه فحه ي هه موو ته نريخى جيهان، ماته م و سووره
نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بئ
نه تبينمه وه، مه سكه نه كه ت شارى عه ده م بئ

نهم زولمه كه دى ميلله تى نهم كورده له توركان
نه يدپوه زه مانه چ له نينس و چ له شه يتان
ده عوايى حه قى ميلله تيه ت و گو شه يى زيندان؟!
پاراته وه پوژين و ته نافى مل و خنكان؟!
هاواري وه تن كردن و كوژران و فريدان؟!
نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بئ
نه تبينمه وه، مه سكه نه كه ت شارى عه ده م بئ

پوژيشتى له دواى تو، جگه رى پاره به جى ما
مليوئن عيال و ژنى ناواره به جى ما
چهند عائيله ي بتيكه س و بئ چاره به جى ما
زنجير و كه له پچه و په تى سيداره به جى ما
مليارى دلى خه سته و غه مخواره به جى ما
نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بئ
نه تبينمه وه، مه سكه نه كه ت شارى عه ده م بئ

ئەى سالى جەدەيد، هاتنى تۆدوور بىن لە ئافات
 تۆش وەك خەلەفت، ئەو بەجەزا، تۆبەموکافات
 خىر بىن قەدەمى تۆبەتەلافى ھەموو مافات
 شەرتم ئەمەيە تا دەمى مەحشەر بە مەقامات
 ئەم شیعەرە ئەکەم^(۶) من بە تەمەننا و موناجات
 ئەى سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بىن
 نەتبىنمەو، مەسکەنەکەت شارى عەدەم بىن^(۷)

(۶) لە دەستنووسیکی تردا نووسرايۆ (بکەم).

(۷) لەلایەن مامەند کەرکووکییەو وەلامى ئەو شیعەرە دراوہتەوہ. ھروانە گوٹفاری زاری کرمانجی ژمارە

(۸) ی سالى ۱۹۲۷ ل ۱۲.

نەمشەو بوو لە خەوا

نەمشەو بوو لە خەوا من بەدیھێ وەتەنم دی
 زۆر جوان و بەشووش و فەرەح و شۆخ و شەنم دی
 مەسرور و تەپ و تازە و خۆنچە و دەھەنم دی
 خۆش عیشووە وەک ناھووی چێن و خوتەنم دی
 پرسیم چییە ئەم خۆشی و ئەم زەوق و سەفایەت
 ئەم شادی و شەوق و تەپەبی بێ حەد و غایەت
 فەرمووی کە لەمەوپێش منی بێچارە نەسیر بووم
 بەنیی بوو بەدەس جەور و جەفای تورکەو پیر بووم
 بێ مایە و بێ سەروەت و بێ حال و فەقیر بووم
 مەبھوت و پەرتشان و خەفەتبار و زویر بووم
 ئێستاکە خەلاس بووم لە جەفا و وەحشەتی تورکان
 ئازاد و خۆش وەقت، وەک خۆنچەیی خەندان
 ئەوسا کە وسانێط لە عێراقی ھەموو ھەر کەر بوو
 «لۆکس» نەبوو ناویشی قوتووی نەوت و فەنەر بوو
 ئەم خەڵکە ھەموو دەریەدەر و خەستە جگەر بوو
 بێ مەعرفەت و سەنەت و بێ عێلم و ھونەر بوو
 ئێستاکە تەیارە ھەیە جا من لە کەرم چی؟
 من تازە لە تورکی قەبە و بێ ھونەرم چی؟
 قاییل نییە دەرچی لە دڵ ئەو جەور و ئەزایە
 ئەو غارەت و بردنی مال و کەر و گایە
 ئەو بێ مەزھەبی و کافری ئێسلامی نەمایە
 بێ پەحمی ئەو قەومە کە دەرچوو بوو لە غایە
 چۆن تازە فەرامۆشی ئەکا کوردی عێراقی
 زۆلم و ستمی تورک و جەفا و جەور و نیفاقی

سروود و ئۆپەرىت

پشتگیری له زانست و خويندهوارى

ئىنتىباھ (۱)

دلاۋەران:

ئەۋلادى ۋەتەن ئىمە كەۋا مىللەتى كوردىن
 بۆ غايەيى ئاسايشى مىللەت ھەموو كوردىن
 شىرانە ئەۋا مەعرەكە ئارايى ۋەغا بوۋىن
 بۆ رىشتىنى خوتىناۋى عەدوۋ حازرى را(*) بوۋىن
 لە پىشمانەۋە ھەروا، بەيداخى ظەفەر ئەۋرا
 رىشەيى عەدوۋ با دەررىتىن، ھەق بە دەستى خۆمان بىستىتىن
 بۆ نەمانى مەزالىم، سوارانى جەنگى
 تەپلى بازىيان لىدا بە شوخ و شەنگى

باۋك:

لەم ۋەزە گەر ئەى دوشمنى كورد ئىۋە ئەپرسن
 ئەم ھەمەھەمەيە مىللەتە ھەلساۋە بترسن
 كفن بۆ خۆتان بېرن، ھەر لە ئىستائە بېرن
 لازمە لەبەر غەم و ھەسرەت، بېن ئەشك رىژى مەزەللەت
 ئەى دلاۋەرانى ۋەتەن، ۋەرنە ئىمىداد
 باۋك بە پەرۋش لىتان ئەكا ئىستىمىداد
 كوردانى غەۋدە نەفەر شەكەنى مەعرەكە ئاغوش
 نابى بىكەن ئەم باۋكى خۆتانه فەراموش
 زىرا كە دوو چاۋى ئەبەدىي ئىمە لە گۆرا
 چاۋى ظەفەرتانە لە ھەرب و شەپ و شۆرا

(۱) دەقى ئەم ئۆپەرىتە بۆ يەكەم چار لە سالى (۱۹۲۵) لە نامىلكەي (گۆرانى كوردى) دا پلاۋ
 كراۋەتەۋە، مەن ھەر ئەۋ دەقەم بە ئەسلى زانى و لىتەدا نووسىمەۋە.
 (*) لە دەقى ئەۋ تىكىستەدا كە لە سالى (۱۹۲۵) دا چاپ كراۋە نووسراۋە (پراھ).

باوک به قوربانتان بئی، رۆحه‌که‌ی فیداتان بئی
 وه‌ختی فرسه‌ت و ئیتیفاقه، رۆژی لابرینی نیفاقه
 تاره‌زوو نه‌که‌م ئیوه، وه‌قتی ئیحتیضار
 به‌شان و ظه‌ره‌وه، بمه‌ن بۆ مه‌زار

دایک:

بۆ ده‌فعی مه‌زالیم له‌ مه‌وانیع مه‌که‌ په‌ره‌یز
 سا ده‌س به‌ره‌ شیر و تفه‌نگ و خه‌نجه‌ری خونریز
 بۆ ئیوه‌ که‌وا غیره‌ته، یه‌که‌ده‌فه‌ ره‌گ و ئیسک
 حاشا که‌ به‌ حوزنیکێ زه‌لیلانه‌وه‌ فرمیسک
 له‌ چاوم بیت و بتکێ دلم یه‌ک زه‌رپه‌ بشکێ
 چونکه‌ ئیوه‌ جه‌سوور نه‌بینم، نامینێ نازاری برینم
 شیره‌که‌م هه‌لاتان بئی، رۆژی هیمه‌ته
 رۆحه‌که‌م فیداتان بئی، وه‌قتی غیره‌ته^(۲)

مناله‌کان:

نه‌جمه‌ی نه‌مه‌لی ئیمه‌ هه‌موو به‌م ده‌س و برده
 خه‌لقینه‌ له‌ بۆ مه‌سه‌ده‌تی میلله‌تی کورده
 مه‌وتی که‌ حه‌یاتێ وه‌ته‌نیکێ له‌ دووا بئی
 سه‌د ژینی زه‌لیلانه‌یی یاره‌ب به‌فیدا بئی
 نه‌و که‌سانه‌ جه‌بانن، مه‌عنای ژیان نازانن
 مردنی له‌ ڕیگای میلله‌تا، چاکتره‌ له‌ ژین له‌ زیلله‌تا
 هه‌رکه‌سێ خۆی بکا به‌ قوربانی میلله‌ت
 له‌ قه‌ه‌را هه‌تا مه‌حشر، ناکیشی زیلله‌ت

نافه‌ت به‌ مناله‌وه:

یاران و ره‌فیقان و دلیر و یه‌لی کوردان
 شه‌ر جه‌ژنی هه‌موومانه‌ برۆین بۆ سه‌فی مه‌یدان

(۲) له‌ (گۆزانی کوردی و مه‌ریوانی) دا ئهم به‌شه‌ نه‌نوسراوه‌.

و هقتی که به ته و فیک و ظه فیر دینه وه لامان
 نه وسا گول نه که بین نیمه به شاباشی قدوومتان
 گهر له نیوه چهند کهس شهید بی،
 لازمه عه زای نیمه عید بی
 نم پلنگ به چانه ی وا نینتیقام سین
 گه وره یان نه که بین نیمه ، حه قتان نه سین

کچه کان:

نیمه که نه مان کردووه بونی چه مه نی شو
 مه جهوولی نه زهرمانه گول و نه سته رهنی شو
 نم تازه جوانانه له بهر سیره تی نیمه
 گهر بیتو بکه ن ناره زووی شیر که تی نیمه
 لازمه که ده عوه ت بهر موون، بیتنه وه بهرویه کی گولگون
 به عنی چیه ره رنگین بن به شان و ظه فیر
 خوینی دوزمن برزین به نووکی خه نجه ر

چهک به ده سته کان:

نیمه که موسه لله له ده ر و ده شت و له شارین
 سوین خوری حوزووری حق و باب و کهس و کارین
 بو مه سعه ده تی نم و ته ن و میلله تی کورده
 پشه و ره کی زالم بیرین بهم دهس و برده
 تاکه ی له زه حمه تا بین، له ناو مه زه لله تا بین
 لازمه به که یف و مه سه پرته ، روچ بکه بین به قوریانی میلله ت
 زاته ن نیمه خولقاوین بو خزمت کردن
 بو نه وه ی فیدا کار بین تا روژی مردن

عیلمه^(۱) میللهت

عیلمه میللهت نائیلی جاھو شکۆھو شان ئەکا^(۲)
 دایهیی پاکى وه تهن، پێ نه شئو و خه ندان ئەکا
 واسیتهی عیلمه به شهڕ ئەمڕۆ که مانه ندی تیوور
 وابه سهڕ نه وجی سه ماوه سه یر ئەکا و ته یران ئەکا
 واسیتهی عیلمه که ئەمڕۆ ههروه کو ماسی، به شهڕ
 که شفی قه عری بیکرانی، به حری بێ پایان ئەکا
 واسیتهی عیلمه که (قولومب)^(۳) ناوی دایم زیندوووه
 واسیتهی عیلمه که (واسقۆ)^(۴) که شفی هیندستان ئەکا
 واسیتهی عیلمه که (پیتنجوتنی) و^(۵) (زه هاری) و^(۶) (مهوله وی)
 ناوی پاک و عالیان ئیحیای کوردستان ئەکا
 (أطلب العلم ولو بالصين) هه ره مووده ی په سووژ
 ئەم هه دیسه بۆ عیلم، ته رغیبی ئینس و جان ئەکا

له گۆل (عهلی که مال) به یه که وه دایانناوه

(۱) به ده ستنوسی شاعیر (عیلمت) یش هه یه.

(۲) له گۆرائی کوردی و مه ریوانی ل هه رگیراوه. له سه ر وه زنی (ئه ی وه تهن) ده گوتری.

(۳) قولومب: له زمانی تورکدا به (کۆلۆمبس) یان وتوو (قولومب) که (کریستۆف کۆلۆمبس) ی دۆزه ره وه ی ئەمریکا یه و به ئەمریکاشیان وتوو (ئه مریقا).

(۴) (واسقۆ) ش مه به ستی (فاسکۆدیگاما) یه.

(۵) مه به ست له مه لا عه به دلپه حمانی پیتنجوتنییه، قوتابی مه لا ئه حمه دی نوڤشی بووه و زانایه کی ناینی گه ووه و به ناوبانگی سه رده می خۆیه تی. که کورێ مه لا محمه ده ده، خه لکی دئی (شیخ ماردینی) سه ر به قه زای شارباژێره، له سالی ۱۲۴۴ کۆچی له دایک بووه و هه ر له ویش خوتندوو یه تی، پاشان له سلیمانی خوتندوو یه، پاش ته و او کوردنی خوتندن و ئیجازه وه رگرتن له (مه لا عه لی قزلبجی) چوو ته پیتنجوتن و له وێ نه شته جێ بووه، زۆری کاتی خۆی به ده رز و تنه وه و مو تالا کردن به سه ر ده برد. حاشیه ی زۆری نووسیوه، له سالی ۱۳۱۸ کۆچی، کۆچی دوا یی کردوو. به روانه تاریخ السلیمانیه محمد أمین زکی، نقله الی العربیه: الملا جمیل الملا أحمد الروزیانی، سنة ۱۹۵۱ ل ۲۶۲.

(۶) مه به ستی له مو فتی زه هاوییه.

نیمه که ششافه‌ی کوردین

نیمه که ششافه‌ی کوردین هه‌موو^(۱)
 خادیمی ملک و^(۲) وه‌ته‌نین پروو به‌روو
 بو هه‌موو جه‌معییه‌تی زانستی کورد
 حازری جه‌ه‌دین به‌دل و ده‌ست و برد
 چونکه مه‌داری شه‌ره‌فی میلله‌تن
 خادیمی عیلم و نه‌ده‌بی ئوممه‌تن
 پوچی وه‌ته‌ن موفته‌خیره و شادمان
 پروو به‌رووی ئهم خزمه‌ته و ئهم هه‌وله‌تان
 میلله‌تی کورد پر به سه‌ماو و زهمین
 دهم به‌گولی زهرده‌خه‌نه و پیکه‌نین
 قیمه‌تی ئهم خزمه‌ته، ته‌قدیر نه‌کا
 سه‌فحه‌یی ته‌نریخ ئهمه ته‌سویر نه‌کا

(۱) له ل (۲۰) ی گۆرانی کوردی و مه‌ریوانی وه‌رگیراوه و له‌سه‌ر وه‌زنی (یا علم الامه) ده‌گوتری.

(۲) ئهم وشه‌یه به (مه‌لیک) یش ده‌خوتنדרتته‌وه.

له تهوصیف چاپخانه و تراوه^(۱)

نم موزده خوښه، خه و بووه، يا گوټم زړايه وه
يا راسته پهرده يې تهره به، هه لدر ايه وه
يا نه جمی تهره قی کورده، تلووعی کرد
يا نووری مه عریفه ت، له ولاتا پړايه وه
ناگاه، نیدا له غه ییوه هات و وتی: به لئی
پیشکه وتنه له مهمله که تا دهنگی دایه وه
پیشکه وتنی سه عاده تی کورد، هاتنت به خیر
غونچه ی دلّم، به بونی نه سیمت گه شایه وه
له و ساوه من که هاتنی توّم بیستووه نه لیم
نوخه ی شوکر، چراغی جه هاله ت کوژايه وه
توی باعیسی سه عاده تی کورده فیه قیره کان
دهرگای مه عریفه ت، که به دهستی تو کرایه وه
میعادی سه عییه، فرسه ته، تا وهختی سنده ته
فیشال و تر زلی به سه ئیستر بر ایه وه
با دهست بکه یین، به سنده ت و ته حسیلی مه عریفه ت
با زوو بکه یینه پیشه وه، به شمان نه مایه وه
وا تی مه گهن، که مه تبه عه بی قه در و قیمه ته
کاریزی عیلم و مه عریفه تی پی ژیايه وه
شوگری خودا، که وتینه ژیر سیبه ری عیلم
(بی) ای بی به ری جه هل، لق و پوی شکایه وه

(۱) شیخ نووری ههستی به گرنگی بوونی چاپخانه یه ک کردووه بۆ دهرکردنی رۆژنامه و بلاوکردنه وه ی بیر و په خشکردنی نامانجی میلله تیک بۆ مه بهستی (تهر هقی و ته عالی)، بۆیه بیجهگ له م شیعه رش و تاریکی تری له رۆژنامه ی (بانگی کوردستان) ای ژماره (۳) ی سالی (۱) و لاپره (۳) به ناوی (ماکینه ی چاپ) وه بلاوکردو ته وه و تییدا ده لیت: (هه ر میلله تیک مالیکی غه زه ته یه کی خوی بی بۆ ته ر هقی و ته عالی، میلله ته کی هه ر غایه و نه مه لیک ته عقیب بکا، نه توانی به ده نگیکی بهرز و بلند بیگه یه نیته گوتی نه و که سانه ی که گوټگر و خادمی مه عاریف و میلله تن)!!

بنواره نووری مه‌عریفهت و له‌معه‌ی که‌مال
به‌م مه‌تبه‌عه‌ی حکومه‌ته^(۲)، چۆن شه‌وقی دایه‌وه

(۲) مه‌طبه‌عه‌ی حکومه‌ت : نه‌و چاپخانه‌یه‌ی مه‌به‌سته که له سه‌ره‌تاوه، واته له سالی ۱۹۲۰ به‌و ناوه‌وه (می‌جهرسون) رۆژنامه‌ی (پیشکەوتنی) پێ ده‌رکرد. دوا‌یی درا به‌شاره‌وانی سلیمانی و ناوی لیترا چاپخانه‌ی (شاره‌وانی - بلدیه). هه‌ر نه‌م چاپخانه‌یه رۆژنامه‌ی (ژیانه‌وه) و (ژیانی) پێ بلاو و په‌خش ده‌کرا و کۆمه‌ڵێن نامیلکه و سپپاره‌ی کوردیشی پێ له چاپ درا.

وهره بادى سه‌با، تۆ قاسىدى من به به مه‌ردانه

وهره بادى سه‌با، تۆ قاسىدى من به به مه‌ردانه
له پاش عه‌رزى دوعا گۆيى، بىتى بهم نه‌هلى كوردانه
له بۆ ئىنشائى مه‌كتەب، سه‌رفى غيرەت لازمه زىنهار
كه مه‌كتەب مایه‌يى ژينه، كه مه‌كتەب رۆحى ئىنسانه
كه مىللەت هېچ نه‌زانى زوو به‌زوو پىشكه‌وتنى سه‌عبه
كه قەومى ساحىبى سنەت نه‌بى، وهك جىسمى بى جانە
كه سى عىلمى بىى مۆسته‌قبەلى پووناك و ته‌مىنه
كه سى سنەت بزانتى، دائىمه‌ن نه‌و ساحىبى نانه
له‌سه‌ر نه‌م عاله‌مه‌ فه‌رزە، ئىعانه‌ى مه‌كتەب و سنەت
كه رۆحى مۆلك و مىللەت، سنەت و ته‌حسىلى عىرفانه
نه‌وى ده‌رحەق به مه‌كتەب^(۱) نوتقى نووسىبوو^(۲) له‌مه‌و پىشتر
حه‌قىقەت ساحىبى فىكره، حەقىقەت نه‌هلى وىجدانه
وجودى فه‌خره بۆ مىللەت، كه سى فىكرى مۆنه‌وه‌ر بى
كه سى عىلمى نه‌بى وهك وه‌حشىي كىو و بىابانه
قسەى راستت نه‌وى وه‌للا نه‌گەر بىشم كوژن ده‌يلىم
نه‌بوونى عىلم و سنەاته، كه مىقرۆبى هه‌موومانه

(۱) له ده‌ست‌نووسىكى دىكه‌دا (سنەت) نووسرا بوو.

(۲) جاران به‌خوتبه وتراوه (نوتق). نوتق نووسىن و نوتقى نووسراو.

بۆ مەلۇمەت

بە ئىنساف و مرووھت تەربىيەى پۆلەى ولاتت كە
كە پۆزى كردهو، خاوەن زەمىر و با كەرامەت بى
ئەوانن دائەنەن بىنچىنەى ئىخلاى و عەدل و حەق
ئەوانن ھەول ئەدەن، ئەم قەومە پۆزى سوارى قودرەت بى
مولىم بىتسو چارى خۆى بىتوشىت و لە حەق لادا
قوتابى ئەو ئەبى ھەر نالەبار و بى بەسىرەت بى
مولىم دەرس و ئىرشادى بەرەو رىگەى خراپى بى
ئەبى پىوارى ئەم رىگەى، قۇناغى ئەدامەت بى
لەشى قەومى، بەتيرى جەھل ئەگەر بىتسو بىرەندار بى
ئەبى ئەم قەومە جىگەى ھەر مەزارستانى زىللەت بى
لە دلگىرى ئەم و ئەو ترس و خۇفت قەت ئەبى (نورى)
قەسەى حەق با رەقىش بى خۇشە، ئەمما بۆ نەسىحەت بى^(۱)

سلىمانى ۱۹۵۵/۱۱/۲۰

(۱) شىخ نورى وەك مەنەو رىكى سەردەمى خۆى وىستوىەتى بە «ھۇنراوہ - نەزم» ھەندى بىرورای
رووناك لە لاى خەلك بچەسپىتى. يەككىك لەو بوارانەى كە چەكى ھۇنراوہى بۆ خەستووەتە كار
مەسەلەى خوتىندن و خوتىندەوارىيە و ھاندانى خەلكە بۆ خوتىندن و رزگار كردنىانە لە تارىكستانى
جەھالەت و نەخوتىندەوارى. ئەمەش شتىك نەبوو وەك مۆدەيەكى باو بىرواى پى ھىتا بى، بەلكو
وەك دلسۆزىك بۆى چووەتە مەيدان. ھانى ئافرەتانى داوہ بەتايىبەتى خەزم و كەسوكار و ناسىاوەكانى
خۆى بۆ خوتىندن. يەككى لەو وىتەنە ھاندانى (فاقە محىەددىن)ى خەزىتى.

ئەو تا (فاقەخان) بەدەمى خۆى دان بەو راستىيەدا دەن و لەم روووە دەلەت: (پەردەيەكى تىرى
ژيانى فاقە كە تا مردن شانازى پىتەر دەكات ئەو يە كە يەكەم ئافرەتى كوردى عىراقە بوو بەمامۇستا
(۲۵) سالى رەبەقى ژيانى بە ئەوپەرى دلسۆزىيەو بۆ پەروەردە كردنى سەدان كچ وەك كۆرپەى
جگەرگۆشەى خۆى تەرخان كرد. بەدەست ئەو بوایە ھەموو كچە كوردى فەيرى نووسىن و خوتىندەوہ
دەكرد. ئەو پەردەيەى ژيانى پىر لە بەسەرھات و سەرگۆزەشتەى سەير و پىر مانايە، واپزانم لاپەرەكانى
يەكەمى زۆر شايانى تۆمارن. ئىستەش لەو واىە ئەمۆيە كە خوا لىخۆشبوو شىخ نورى شىخ سالىحى
شاعىر و خەزمى، خۆى كرد بەزوروار لە ھەموو جارەن گەرمتر لەگەلى كەوتە قەسە. قەت واى =

= نه دیپوو. له‌وی ده‌کرد بۆ کارټیک هاتووه زۆری مه‌به‌سته. که‌وته باسی خوټندن و خوټنده‌واری و پیا‌هه‌لدانی (فا‌تمه) که دنیا دیده‌یه و ده‌توانیت ږټ‌گه نیشان‌ی که‌سانی تر بدات، گه‌لټ‌کیش مه‌دح و سه‌نای نه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گی کرد و وتی زۆر هه‌ز به‌پیش‌که‌وتنی کورد ده‌کات.

دوای نه‌وی شټخی شاعیر شانامه‌یه‌کی دوورود‌ږژی به‌قسه و له‌بزی شیرینی بۆ فاته‌می ژن خوش‌کی ده‌خوټنټه‌وه، دټه‌ سه‌ر مه‌به‌ست: «نه‌حمه‌د به‌گ نیاز‌یه قوتا‌بخانه‌یه‌کی کچان له سلټمانی بکا‌ته‌وه و له گوزیده خانی ژنی عه‌بدولعه‌زیز یا‌مولکی و تۆ زیاتر که‌س شک نابات په‌نایان بۆ به‌ریت. ته‌زوویه‌ک به‌ له‌شمدا هات و که‌وتنه‌ ده‌ریای خه‌یاله‌وه... راسته خوټندن شټیکی چاکه باوکم هه‌ر زوو زوو نه‌وی به‌گوتمدا ده‌خوټند و خوشم له خټیر و چاکه به‌ولاوه هیچی ترم له خوټندن ده‌سگیر نه‌بوو، به‌لام ناخۆ خه‌ل‌کی شار چیمان پټ ب‌لټین؟! له‌سه‌رخۆ له‌گه‌ل شټخ نووری که‌وتنه هه‌ل‌سه‌نگاندنی مه‌سه‌له‌که... راست‌یه‌که‌ی هه‌رچه‌ندم ده‌کو‌شا زاتم نه‌کرد به‌لټینی را‌زی بوونی بده‌من. به‌لام نه‌و کو‌لی نه‌دا، که‌وته‌وه هاندانم، ده‌یزانی خوا‌په‌رستم بۆیه زووزوو نایه‌ت و هه‌دیسی تټه‌ه‌ل‌کټیشی قسه‌کانی ده‌کرد. به‌هه‌شتی به‌خو‌زیه‌وه بۆ مسۆگه‌ر کردم. ورده‌ورده نهرم بووم و گفتم دا، به‌و جو‌زه وه‌ک بیرم بټټ، سالی ۱۹۲۶ ده‌رگای قوتا‌بخانه‌ی کچان له سلټمانی کرایه‌وه، نه‌حمه‌د به‌گ به‌ناوی منه‌وه قوتا‌بخانه‌کی ناو نا «الزه‌راء» که له‌ناو خه‌ل‌کدا (زه‌ه‌را)یان پټ ده‌گوت. شو‌ته‌که‌ی نزیک مزگه‌وتی گه‌وره بوو. ئیسته‌ش قوتا‌بخانه‌ی گولاله‌ی کچانی تټیدا‌یه) به‌روانه گو‌فاری پۆشن‌بیری نوێ، ژماره (۷۳)، ناداری ۱۹۷۹، د. که‌مال مه‌زه‌هر نه‌حمه‌د وتاریک به‌ناوون‌نیشانی: (فا‌تمه محیه‌ددین په‌ری پیتشه‌رو و سه‌ریازی نه‌ناسراو). هه‌روه‌ها دوو کاسیت گف‌تو‌گۆی خۆم له‌گه‌ل (فا‌تمه محیه‌ددین) که هه‌مان نه‌و زانیاریانه‌ی تټیدا دووباره کردووه‌ته‌وه.

پینچ فشتہ کی

تهخمیس لهسه ر غه زه لی عیسمهت بوخارا^(۱)

لهسه ر تهکلیفی خوشه ویستیک

هه ولیر ۱۰/۲/۱۹۳۸

موته فه کر له جیهان، گوشه نشین، مات و خه موش
له پرا یادی نیگارن، دلی هینامه خرۆش
هه روه کو پیری موغان، مه ست و سه بووی به ردووش
(سرخوش از کوی خرابات گذر کردم دوش
به طلبکار ترسا بچه باده فروش)

ورده ورده سه ری پیم گرتبوو وهک هوشیاری
به ته مه ننای ویسالی له بی شه ککه ر باری
من له فیکری نه وه دا بووم که بیرسم یاری
(پیشم آمد به سرکوچه پری روخساری
کافرانه شکن زلف چو زنار بدوش)

وه کو به درن که له ژیر هه وری ره شا بن له پرا
به سه ری په نجبه له سه ر عاریزی، زولفی لادا
که نه مه م دی به ته نه نی و به بی ترس و پیا
(گفتم این کوی چه کویسیت تراخانه کجا
ای مه نوخم ابروی ترا حلقه به گوش)

(۱) (عیسمهت بوخارا) نه وه ی که (میژووی نه ده بیاتی نئیران) جلدی سیتیهم چاپی دووم سالی ۱۹۶۰ له لاپه ره (۴۷۰) ده یاره ی نه م شاعیره نووسیبتی ته نیا نه وه نه ده یه: (مامۆستای بیساطی و خه یالی بووه و هاوچه رخی پۆسته م حوزییانی و تاهیر نه بیوه ردی و برندق بوخارانی بووه. له سالی (۱۸۲۹) کۆچی دوایی کردووه).

وتی زانیومه به تای زولفی سیاهی پابه‌ند
 وتم نهی دیده که‌وایه به‌سه زولمهت تا چند
 چیه بۆنیه عیبادت، چیه نایینی په‌سند
 (گفت تسبیح به خاک افکن و زنا ربند
 سنگ بهر شیشه‌ی تقوی زن و پیمان به‌نوش)

گۆشه‌یه بگره له سه‌رچاوه‌یی ناو و چه‌مه‌نی
 ده‌ست له‌مل (مول) که، به‌یادی سه‌نه‌می یا سه‌مه‌نی
 نه‌ختی هه‌مده‌م به له‌گه‌ل بلبلی شه‌که‌ر شه‌که‌نی
 (بعد ازین پیش من آ، تا به تو گویم سخنی
 راه پیمای اگر با سخنم داری هوش)

من گه‌لی مامه‌وه غافل له حه‌قیقه‌ت، دل‌پیش
 پروی رهم دایه ده‌ستی ریشی سپی وه‌ک ده‌رویش
 بۆنه‌وه‌ی فهرقی بکه‌م سوره‌تی بیتگانه له خویش
 (ترک هوش دل و جان کرده دویدم از پیش
 تا رسیدم به مقامی که نه‌دین ماندو نه هوش)

له غه‌ما نه‌ختی سه‌رم نایه‌وه بیتخود له وجود
 که‌وتمه به‌حری خه‌یالاتی حه‌یاتی بی سوود
 که سه‌رم هه‌لبه‌ری، روانیم له پرتکا وه‌کو دوود
 (محو گشت از ورق کون و مکان نقش وجود
 نه‌پری ماندو نه آدم نه طیور و نه وحوش)

چ بوو نه‌م حاله که‌وا ده‌رگه‌هی پروناکی به‌ست
 نه زه‌مین و نه سه‌ما ما، نه بلندی و نه په‌ست

من سهراسیمه، که ناخوئمه بی پژوی (الست) (۲)
دیدم از دور گروهی همه دیوانه و مست
از می باده عشق آمده در جوش و خروش

چ بو گروهن هه مو سهرخوشی مهیه، دور له (صداع)
یه کن مه شغولی به خیر هاتنی یاران و (وداع)
یه کن سهرمهستی مودارا، یه کن به دمهستی (نزاع)
بی دف و چنگ و مغنی همه در رقص و سماع
بی می و جام و صراحی همه در نوشا نوش

این چو دیدم من ازین و مکان در رسمتم
جام سر شاری، می عشق چنان کرد مستم
بی محابا نظر کرده، ز جا بر جستم
(چونکه سر رشته‌ی ناموس برفت از دستم
خواستم تا سخنی پرسم از و گفت خموش)

نهمه جیتی راستی و سدقه، نه وهک لاف و گه زاف
دلی ناوینه سیفاتیکه نوئی بی غهش و ساف
پروئی سهر زده، توژی به نه دهب به، به عه فاف
(این نه کعبه است که بی پاو سر آیی به طواف
یانه مسجد که در او بی ادب آیی به خروش)

هان گذر کن که چه سان جا و چه سان یارانند
چه دواخانه، چه سان خسته و بیمارانند

(۲) الست: نهو پژوی که خوا دنیای دروست کردوه له نه رواحی خه لکی پرسی (ألست بریکم: قالوا بلی).

گردانی که چه سان جان و چه سان جانانند
(این خرابات مغان است در او مستانند
از دم صبح ازل تا به قیامت مدهوش).

(نووری) لَمْ مه‌سله‌که‌دا نه‌ختی نه‌گه‌ریه‌که‌نگی
به‌سییه‌ناقامی و به‌سییه‌هزه‌ر و بیده‌نگی
فائیده‌هیچ‌نییه‌گریان و خه‌م و دلته‌نگی
(گر ترا هست در این شیوه‌سری‌هم‌رنگی
دین و دنیا به‌یکی‌جرعه‌چو (عصمت) بفروش)

نورتيك بۆ دوواوه^(۱)

بۆ سالى ۱۹۳۴

ئەي (ژيان)، ئەي ئەمەلى تائىفەي پىر و جوان!
ئەي بەبىت تۆ، شەوى دەيجوورە ھەموو رۆژى ژيان
ھېچ مەۋەستە لە دەسا تا دەگەيە (زەردىاوا)^(۲)
ئەم دوو سى شىعرە بەدىيارى بەرە خزمەتى (گۆزان)
بلىن: ئەي نازرى ئەو ديدەنە جىوانەي قەرەداغ^(۳)
دوور لە دەرد و لە پىژارە، لە خەم و مېخەت و ناخ!
باوگم ئەو ۋەختە ئەدىبىي بوو لە پىژەي ئودەبا
مەلەۋانتيكى بەقودرەت بوو لە دەرياي ئەدەبا
ئەو دەمە شىعرى دەۋوت، ھۆش و شعورتيكى ھەبوو
سەر و دلخۆش و پەخت، كەيف و سروورتيكى ھەبوو
ئىستە كۆماۋەتەۋە پىشتى بەسەر جەدۋەلدا
قىسمەتى خۆي ئەمە بوو، ھەر لە دەمى ئەۋەلدا
رۆژ و شەۋ فېيكىرى بەنۋوسىنى حىساباتەۋەيە
شەۋ و رۆژ زىكىرى بەتەسديدى ئەماناتەۋەيە

(۱) ئەم شىعرە لە (شىيخ نوورى) يەۋە بۆ (گۆزان) بەزمانى (جەناب)ى كۆپپىيەۋە وتراۋە، ۋەلامى ئەو نووسىنەيە كە مامۇستا گۆزان لە رۆژنامەي ژياندا ژمارە (۴۱۱)ى رۆژى ۱۹۳۴/۹/۱۵ بەناۋى (مېشوق)ۋە بلاۋى كىردۈۋەتەۋە. ديسان مامۇستا (گۆزان)ىش بەشىعرتىك ۋەلامى داۋەتەۋە و لە رۆژنامەي ژيان، ژمارە (۴۱۶) سالى (۹)، (۲۰)ى تىرىنى يەكەم (۱۹۳۴)دا بلاۋىكرۈۋەتەۋە، ھەروەھا لە لاپەرە (۱۲۲)ى دىۋانى گۆزان - سەرجمەي شىعرەكانىدا بلاۋىكرۈۋەتەۋە.

(۲) زەردىاوا: كەۋتۈۋەتە خوارۋوى سلىمانىيەۋە، لە نىۋان شاخى دارمازەلە و قۇيىيە. مەلبەندى ناحىيەي قەرەداغە، دەكەۋىتە ناۋەرەستى ناحىيەكەۋە، بەلام ناۋى قەرەداغ-سى بەسەردا سەپتىراۋە و بەرە بەرە زەردىاوا پىشتگۈي خراۋە.

(۳) ئىشارەتە بەگەشتى قەرەداغى مامۇستا (گۆزان).

شیعری بیکری بوو ته ته سفیهی ته سلیفات
ویرد و زیگری بوو به ته حشیهی ته حویلات
جه دوهلی مولحق و ته سویییهی ناو نازاری
بوو ته قافیه و میسرعهی مه عنیداری

له ههولێر به لهتيفه

بۆ دهفیتیکم نووسیوه که له خارج بووه^(١)

دهری مهیخانه بهسراوه، دلی پیرانی گیراوه
تهرهب و اقور بهسهر خۆیا نهکات و جهرگی سووتاوه
له قهلبی شوشه دا عارهق نهما، یهکدهفعه خوتناوه
سوراحی دیدهبیی واکوێر نهیبی بۆت هینده گیراوه
نهوهنده چاوه پتی تۆن کۆمهلی مهوجودی مهیخانه
ملی مینا شکا هیند ناوړی لی داوه به و لاوه
دلی پرپه له خهم پیری موغان، قامهت خهم و خهمبار
له پای کوپه ی خوما^(٢)، بێ چاره سهرتاپای له خوم ناوه
به نه ترافی نهویشا زانییرانی سهحنی مهیخانه
یهکێ شهیدا و شیاواوه، یهکێ مه بهووت و داماووه
له ته پتی سهر نه دهن، هاوار نهکهن بهم جهژنه نازاده
سهمای سافی نهم مهیخانهیه، بۆ رۆژی گیراوه؟
ههوتینی شیري شیرانی تهرهب، نهی ماکی دلخووشی
له دووری تۆیه (نووری) گۆشه گیر و مات و داماووه
وهه نهم جهژنه تۆژی خهم به با دهین پیکه وه^(٣) توخدا
غهریبان چی بکهن، گهر غهم نه دهن نهختی به دهم باوه

ههولێر/ ١٩٣٨

(١) دهلێن گوایه نهم شیعهری به لهتيفه بۆ (حهمه) ی برای (نهحهدهی سالتحه فهدی) نووسیوه که مهعارونی پۆلیس بووه.

(٢) مه بهستی کوپه ی شهرا به.

(٣) له دهستنووسی شاعیر (پیکه) نووسرا بوو، که دیاره ههلهی کاتی نووسینه و راسته که ی پیکه وه) یه.

بۆ بېكەس^(۱)

جەمئى نەورۆز بوو لە گەردى ياره
 كۆ بووبوونەوه ئەهلى ئەم شارە
 لە ژن و لە پیاو، لە شىخ و ئاغا^(۲)
 لە كارىدەستى مىرى كەس نەما
 كە نەهاتىبى بۆ ئەم نەورۆزە
 بۆ زەماوێند و جەژنە پىرۆزە
 لە سەفارەتا^(۳) زانای نىستىعمار
 مەتجەر ئەدمۆنسى^(۴)، يەكەم مۆستەشار
 بەتوورەكەى مل، پەر لە فیلەوه
 بەدرۆ و نیشى چەوت و چۆتلەوه
 ئەویش لە پەر هات خۆى كرد بەناوا^(۵)
 ھەر چاوتكى كرد بەچوار لە تاوا
 مەن بەبىرى خۆم زەینم وا بۆى چو
 بۆ ناوەرۆكى نەورۆز هاتبـوو

(۱) رۆژى ۱۹۵۸/۱۲/۱۱ لە سولەيمانى لە سینه‌ماى (سىروان) بەهۆى تێپەربوونى دە سال بەسەر
 وەفاتی شاعیرى نىشتەمانپەرۆرى كورد (بېكەس) مەھرەجانىك كرا. بۆ ئەم مەھرەجانە لە لاين
 بەرپۆبەرانی مەھرەجانەكەوه داوايان لێ كردم كە شتىكیان بۆ بنووسم. منیش جارىكیان بەرپۆبەر
 بەهۆى ھەفلەيەكەوه كە لە گەردى (يارە) بوو جەمئى نەورۆز ئەكرا، لەو زەماوێندەدا بەشدار بووم، ئەو
 رووداوى لە بېكەسم دىيوو بەم ھۆيەوه كردم بەم شىعرانەى كە لە خوارەو نووسىومە و پىشكەشى
 بەرپۆبەرەكانم كرد كە لە مەھرەجانەكە بخۆتێرتەوه. ئەمجا لێردا ئەو نوختەيەتان ئەخەمە بەرچاو كە
 ئەوى لە شىعرەكانا نووسىومە زیاد و كەمى نىيە و نىستاش گەلێ كەس لەو زاتانە لە ھەياتان ئەگەر
 زیادى پتوھ نرابوو، ھەز ئەكەم بنووسن وا بوو وا نەبوو (شىخ نوورى شىخ سالىح).

(۲) لە گۆڤارى رۆژى نوێ-دا نووسرابوو: (لە شىخ و لە ئاغا) كە ديارە بەم شىوھە بێ لەنگە.

(۳) مەبەستى لە سەفارەتى ئینگلیزە.

(۴) مەبەستى لە مۆستەشارى ئینگلیزى ئەو كاتەى سلىمانىيە.

(۵) لە دەستنووسەكەى شاعیردا: (نەناوا) نووسرابوو كە ديارە ھەلەى نووسینە.

تیبگا مهبس له نه ورۆز چیه
 بئ ناوناخه و جهزنی په تییه
 یا پرله له شت، نهم هه مانده
 روو له سه دهشته و (٦) مهبس بانهیه (٧)

بیکهس (٨)

بیکهس نه ناسن چهند فیداکار بوو
 بۆ نیشتمانی، که چهند به کار بوو
 بۆ سه عاده تی قهومی کورد بیکهس
 سه رشۆری و به زین لای عهیب و عار بوو
 بیکهس له رتگای به رزی میلله تا
 ملی بکرایه به دار و په تا
 لای وابوو روتبهی شاهه نشاهییه
 پتی وه تمن نه بی، پتی گومراهییه

(٦) و (٧): دوو شارن له رۆژه لاتی کوردستان.

(٨) بیکهس: فانیقی کوری عهبدوللای کوری کاکه هه مهیه، له بنه ماله ی قه لاجوالانه. باوکی بیکهس که له سالی (١٩٢٩) دا کۆچی دوا یی کردوو له سو یای عوسمانلیدا میر لیوا بووه، بیکهس له دتی (سیتک) له سالی (١٩٠٥) ی زایینیدا له دایک بووه. له سالی (١٩١٩) دا بیکهس له پۆلی سییه می سه ره تای ی له سلیمانی وه رگیراوه، له وه پتیشیش قورنانی خه تم کردبوو. مامۆستا (مهحمود شوقی) ده لئ: (هه مه ی ره حمان ناغا) گرتییه خۆی و به ختوی کرد. بئ کس بوو، نه گینا زۆر پیش ده کموت. زۆر گوتی به ژبان نه ده دا. کس له کوردایه تی له و پاکتر نه بوو، له سه ر کوردایه تی شوقی نه خوارد بایه پتی ته واو نه بوو. له سلیمانی له هاوینی (١٩٢٨) دا له قوتابخانه ی زانستی سلیمانی به (مامۆستا) دامه زرا. له سالی (١٩٣٧) له دتییه کی ناوچه ی بازبان کرایه مامۆستا و دوا ییش گۆتیزرایوه گه لئ دتهاتی تر. له ١٩٤٨/١٢/١٨ دا کۆچی دوا یی کردوو. به وانه دیوانی بیکهس، ناماده کردنی محمه دی مه لا که ریم، هه روه ها به یینی مهحمود شوقی هاو پتی نزیک ی بۆ نهم هه به سته.

بهندیخانه لای کۆشکی وهزیر بوو
 گۆرانی و بهستهی زپهی زنجیر بوو
 بهتەنگ ئازار و ئیشهوه نهبوو
 لای بیتکەس مهعنای وهتن ئەمه بوو
 سەر، بهرز بوونهوهی بۆ سێداره و پەت
 ئەو سهریهرزیه دهس کهس نه ئەکهوت
 ئەمه نایینی پاکێ بیتکەس بوو
 هەر بهرزی وهتن لای ئەو مەبهس بوو
 سههرنجم دا دان جیڕ نهکاتهوه
 له داخی (ئه‌دمۆنس) پیش نه‌خواته‌وه
 له پڕ هه‌لسایه سه‌ریی ئازانه
 پرووی کرده (ئه‌دمۆنس) وتی مه‌ردانه
 په‌نجە کیشایه ناو هه‌ردوو چاوی
 وتی له دهس تو‌من بۆ کو‌ی بڕۆم
 (بیست و هه‌و ساله‌ من په‌نجبه‌ری تو‌م
 به‌نان و ناو و جل و به‌رگی خو‌م
 خزمه‌تم کردی له ئی‌ران و پۆم
 که‌چی ئیستاکه هه‌ر من په‌نجه‌پۆم
 گونا‌هم چ بوو، به‌م ده‌رده‌ت بر‌دم
 به‌نا‌حه‌ق بو‌چی وا سووک‌ت کرد‌م)^(٩)
 ئەم هه‌له‌به‌سته‌ی خو‌ی، جوان بۆ خو‌تنده‌وه
 (ئه‌دمۆنس) هه‌روه‌ها تاس نه‌پیرده‌وه
 ئیستەش تا ماوم ئەم ده‌نگه‌ خو‌شه
 له‌ په‌رده‌ی گو‌یما نه‌زرن‌گیته‌وه

(٩) تیه‌ل‌کیشی شیعه‌ به‌ناوبانگه‌کی (بیست و هه‌وت ساله‌ی) بیتکەسه و شاعیر ئەم شیعه‌ری
 له‌سه‌ر هه‌مان کیش هۆنیه‌ته‌وه.

کوردیش ئەمیتنی و ئەم شیعەرە جوانە
بەفاتیحاوە ئەخوێتەوه^(١٠)

١٩٥٨/١٢/١١

(١٠) لە سالتی (١٩٤٥) دا، (پیرەمێرد) ی نەمر و دەستەپەک لە لاوانی دلسۆزی کورد، جەژنی نەرۆژیان لەبەر گەردەکە (مامە یارە) دا کرد. وەپەکیک لە میوانان (ئەدمۆنس) بوو. (بێکەس) ی نەمریش لەو پۆژەدا ھۆنراوەیەکی نایابی گەرموگۆری پێشکەش کرد، کە تا ئێستاش ھوو بەوێردی سەر زمانی ھەموو کورد پەرەرتیک، کە ئەویش ھۆنراوەی (٢٧) سالە. لە کاتی خوێندنەوەی ھۆنراوەکە، (بێکەس) ی نەمر پەنجە ی درێژ کرد بۆ (ئەدمۆنس) کە نوێنەری ئیمپریالیزمی بەریتانیا بوو، ئەمە نازایەتیەکی گەورە ھوو بۆ (بێکەس) درایە قەلەم. کورد و دلسۆزەکان تا ئەمڕۆش ئەو پەفتارە پیروزی (بێکەس) بەشانازییەوه باس دەکەن. لە گۆڤاری پۆژی نوێ - ژمارە (١١) ی سالتی (١) نیسانی ١٩٦٠ وەرگیراوە.

نهم شیعره‌ی له ستایشی مته‌سه‌ریفی سوله‌یانی (نهمحمد به‌گی توفیق به‌گ) دا^(۱) وتوه
شه‌وئ له مالموه دانیش‌تبسووم به‌سه‌یرانی
له‌چهرخ و نه‌خته‌ر نه‌فکریم و وه‌زعی یه‌زدانی

(۱) نهمحمد به‌گی توفیق به‌گ: له شاری سلیمانی له سالی (۱۸۹۹) ی زایینیدا له دایک بووه،
خوتندنی خوی له سلیمانی و مووسلدا ته‌واو کردووه، (بۆیه‌ش به‌شیک خوتندنی که‌وته مووسله‌وه،
چونکه‌هاوکی بۆ ماوه‌یه‌ک له مووسلدا به‌رتوبه‌ری پۆلیس بوو و له‌وئ به‌ (داره‌که‌ بینه) ناوی
ده‌کردبوو. نهم نازناوه‌ش له سزادانی نازاوه‌چی و پیاوخرپانموه بۆی ما‌بووه‌وه. که‌ داری له‌ ناوی
دیج‌له‌ هه‌لده‌کیشاو پتی له‌وانی ده‌دا. کاتی (توفیق به‌گ) نه‌مری خوا به‌چی ده‌هینتی، گراسته‌وه‌ی
نهم خه‌زانه‌ که‌وته نه‌ستۆی (نهمحمد به‌گ) که‌ نه‌و کاته‌ ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ سال تپه‌ری نه‌کردبوو،
ناچاریش بوو نه‌و خه‌زانه‌ی که‌ بریتی بوو له‌ دایک‌ئیک و چوار برا و سێ خوشک به‌ختیان بکات.
(نهمحمد به‌گ) کورد‌ئیکی شیرپاک و دلسۆز بووه‌ له‌گه‌ل (شیخ مه‌حمودی نه‌مر) پته‌وه‌ندییه‌کی
دۆستانه‌ی توندوتۆلی هه‌بووه. به‌یه‌که‌وه‌ش جاریک به‌ده‌ستی عوسمانیه‌یه‌کان گه‌راون نزیک داره‌که‌ی
رتی (تاسلوچه) به‌ستراوه‌ته‌وه، به‌و تاوانه‌ی که‌وا دۆی حوکی عوسمانیه‌یه‌کان وه‌ستان و گوايه
پته‌وه‌ندییان له‌گه‌ل ئینگلیزه‌ هه‌بووه‌ بۆ دروستکردنی ده‌وله‌تیک بۆ کورد له‌سه‌ر شێوه‌ی نه‌و ده‌وله‌ته‌ی
بۆ عه‌ربه‌یان دروست کرد. به‌لام له‌ دوا‌ییدا هه‌یچیان له‌سه‌ر نه‌سه‌لماندن، بۆیه‌ وازیان لێیان هێنا. وه‌ک
له‌ باسی جهمعه‌ته‌ی زانستی کوردان باسم کردووه‌ بۆ ماوه‌یه‌ک سه‌رۆکی (که‌مه‌لی زانستی کوردان)
بووه‌ و بۆ ماوه‌ی (۲-۳) سال به‌خۆپایی ده‌رسی تیدا وتوه‌ته‌وه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌ستیکێ بالایی
هه‌بووه‌ له‌ به‌لا‌کردنه‌وه‌ و چه‌سپاندنی زمانی کوردی له‌ شاری هه‌ولێر. له‌ (۱) ی ته‌موزی سالی
(۱۹۲۳) مه‌ه قایق‌ما قه‌زای سوله‌یانی بووه. له‌ (۱۹۲۵/۶/۷) به‌یه‌که‌م مته‌سه‌ریفی سوله‌یانی
هه‌ل‌بژێرداوه‌ و تا سه‌ره‌تای سالی (۱۹۲۸) درێژه‌ی کیشاوه. له‌ پاش شه‌شی نه‌یلوول له‌
۱۹۳۰/۹/۲۸ به‌پیتی نووسراوی وه‌زاره‌تی ناوخۆی ژماره‌ (۱۲۶۳۲) ی ۱۹۳۰/۹/۲۲ له‌به‌ر
لێوه‌شاهیه‌ی و توانایی له‌ کاروباری ئیداری بۆ جاریکی تر به‌مه‌سه‌ریفی سوله‌یانی هه‌ل‌بژێردا، تا
۱۹۳۵/۴/۲۴ به‌وه‌زیفه‌ی مته‌سه‌رپف مایه‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا، واته‌ له‌ سالی (۱۹۲۷) بۆ ماوه‌یه‌کی
که‌م کرا به‌مه‌سه‌ریفی لیوای هه‌ولێر و له‌ (۱۹) ی نیسانی نه‌و ساله‌دا گه‌رایه‌وه‌ بۆ سوله‌یانی. نه‌ندام
بووه‌ له‌ نه‌نجومه‌نی (نه‌عیان). زمانی تورکی و فارسی به‌ته‌واوی زانیوه، له‌ پال که‌مه‌ی ئینگلیزی و
فه‌ره‌نسی. له‌ (۱۰) ی کانوونی یه‌که‌می سالی (۱۹۶۳) دا کوچی دوا‌ی کردووه. بۆ نه‌م ژياننامه‌یه‌
سوودم له‌ (دۆسیه‌ی تایبه‌تی نهمحمد به‌گی توفیق به‌گ) وه‌رگرتوه‌ که‌ له‌ خه‌زینه‌ی پارێزگای سلیمانی
پارێزراوه، هه‌روه‌ها بۆ زانیاری زیاتر سه‌ردانی دکتۆر (دارا نهمحمد توفیق) ی کوپیم کردووه.

شه‌ویکی پر له سروور و شه‌ویکی پر به‌ره‌که‌ت
 شه‌ویکی پر له زیا و شه‌ویکی نوورانی
 شه‌وی بوو، مانگه شه‌ویکی عه‌ج‌ه‌ب تریفه تریف
 دوو سه‌د به‌یان و ده‌می سو‌یج نه‌که‌م به‌قوریانی
 گه‌هی خه‌یالی ویسالی جه‌مالی یارم نه‌کرد
 گه‌هی نومیدی نه‌مهم بوو، که بهی به‌میوانی
 له پر نیگای وه‌تن، میسلی خور تل‌ووعی کرد
 له پالی په‌رچه‌می لادا له سو‌یجی پیشانی
 به‌هایی مولکی یه‌مهن، له‌علی لیتی جان به‌خشی
 خه‌رابی چین و خورته‌ن، زولفی عه‌ن‌به‌ر نه‌فشانی
 سه‌رئ نه‌بوو که نه‌بی پر خوماری ساغری نه‌و
 دل‌ئ نه‌بوو که نه‌بی مه‌ستی چاری فه‌تتانی
 هزار روسته‌می داستان، زه‌بونی تورپه‌یی نه‌و
 هزار بیژن، نه‌سپیری چه‌هی زه‌نه‌خدانی
 نه‌فس به‌ناخه‌وه، خویناوی تیغی نازی برزی
 جگر به‌داخه‌وه، کوژراوی تیری موژگانی
 که (۲) هات به‌نازه‌وه، فهرمووی خه‌ریکی چیت (نووری)؟
 سه‌به‌ب چییه که له من موده‌تیکه په‌نهانی؟
 به‌ناه و ناله‌وه پیم وت: نه‌وه‌نده ناشفتم
 میسالی په‌رچه‌می نیوهم له‌به‌ر په‌ریشانی
 دووباره هاته قسه، موشفیکانه پتی فهرمووم
 مه‌گه‌ر فراز و نشیبی زه‌مانه نازانی؟
 گه‌هی له نه‌سفله‌ی سوفلا نه‌بی به‌نی ناده‌م
 گه‌هی له عالمی بالا‌یه، شه‌خسی نینسانی

(۲) (که) من بزم داناوه نه‌گینا له‌نگ ده‌بی.

یه‌کئی خوماری مه‌ی و به‌زمی عیزه‌ت و ئیق‌بال
 یه‌کئی زه‌بونی غه‌می زی‌لله‌ته و په‌ریشانی^(۳)
 به‌خو‌شی و غه‌می ئه‌م ناسیابه ته‌فره مه‌خو
 که هه‌روه‌ها بووه ئه‌وزاع و چه‌رخ و ده‌ورانی
 قه‌له‌م به‌ده‌سته‌وه بگره، بنووسه مه‌دحی که‌سن
 که فه‌وقی گونبه‌دی کی‌وانه، سه‌تخی ئه‌یوانی
 خه‌جسته‌فه‌ر، مه‌سه‌رپیف، جه‌نابی (ئه‌حمه‌د به‌گ)
 که که‌حلی دیده‌یی عی‌رفانه، گه‌ردی دامانی
 له‌فه‌یزی هیه‌تی ئه‌و زاته، هینه‌ده مونه‌زه‌مه
 می‌سالی لۆنده‌ره‌یه مه‌رکه‌زی سلیمانی
 هه‌زار (کی‌سرا) و^(۴) (جه‌م)^(۵)، مه‌ستی به‌زمی مه‌عه‌له‌تی
 هه‌زار (مه‌عه‌ن) و^(۶) (حه‌ته‌م)^(۷) ریزه‌خواری سه‌رخوانی
 ئه‌گه‌ر مه‌ساعیی می‌عماری ئه‌و نه‌ده‌بوو
 ولاتی ئی‌مه هه‌موو، پووی نه‌کرده وێرانی
 زه‌مین هه‌تا‌کو بمی‌نئ قه‌ره‌رار و نارامی
 فه‌له‌ک هه‌تا‌کو بمی‌نئ گه‌ران و سوو‌پانی

(۳) نه‌ده‌بوایه دوو جار ئه‌م قافییه‌یه دووباره بکاته‌وه.

(۴) کی‌سرا: ئه‌نه‌وشیروان، پادشای به‌دادی به‌نه‌ماله‌ی ساسانی (۵۳۱ - ۵۷۹ ه. ز).

(۵) جه‌م: جه‌مشیدی جه‌م.

(۶) مه‌عه‌ن: واته (معن بن زانده الشیبانی (۱۵۱ ک- ۷۶۸ ز) میر و سه‌رکرده‌یه‌کی ئه‌مه‌ویه‌کان بووه. یه‌کی‌که له‌خواره و به‌رچاو تیره به‌ناو‌نگه‌کانی عه‌ره‌ب، ئازا و زمان پاراو بووه. «مه‌نسوری» عه‌بیاسی خه‌لاتی کرد، «سجستانی» ی دایه ده‌ست، کوژراوه، زۆر شتی ده‌رباره ده‌گێته‌وه. به‌روانه المنجد (ل ۶۷۵).

(۷) هه‌ته‌م: واته حاته‌می طانی (ت ۶۰۵) شاعیری سهرده‌می جاهلییه‌ته. به‌نازایه‌تی و خواری و چاو‌تیری و جوامیری نیوانگی ده‌رکردوه، کراوه به‌مه‌سه‌ل وه‌ک «له‌حاتم باشته‌ه»، «دیوه‌خانه‌ی هه‌یه» به‌روانه المنجد (ل ۲۲۵).

له جه معی مہینہ تا (۸) بی، بہ بن خسوف و کسوف
مہی تہ للی و خورشیدہ، شہوکت و شانی

(۸) مہینہ ت: ئیشارہ تہ بڑ (سورۃ الفاتحہ - نایہ تی ۷) ، (فأصحاب المینة ما أصحاب المینة) واتہ
خواناسان و ئہوانہی باوہ و ئیمانیان بہ خوا ہدیہ.

بۆ زاری کرمانجی^(۱)

۱۹۲۶/۱۰/۲۵

سەبا؟ ئەم دیارییەم بۆ خاکپای (زاری کرمانجە)^(۲)
 لە (نووری) نا، لە مۆری توحفە، بۆ خزمەت سلێمانە

(۱) لە سالی (۱۹۱۵)دا مامۆستا (حوسێن حوزنی موکریانی) بەپاری مۆز هەلکەندن و خوشنوسی چاپخانەیکە بۆ خزمەتی زمانی کوردی لە ئەلمانیا کۆی و لە شاری (حەلب) دایەزواند، لە پاشان لە سالی (۱۹۲۵)مە هێتایە کوردستان و لە (رواندز) داینا و ناوی نا چاپخانەی (زاری کرمانجی). لە سالی (۱۹۲۶)دا لە رواندز بەڕێوەبەرێکی مێری گۆفاری (زاری کرمانجی) پێ دەرکرد. لە بەر دەست کورتی و کەم دەرواسی دواي شەش سال (۲۵) ژمارەي لێ دەرچوو. نیتەر ژمارەي تری لێ دەرناچوو. دواي ئەویش گۆتێرایمەو شاری هەولێر و ناوترا چاپخانەی (کوردستان) کە مامۆستا (کێوی موکریانی) سەرپرشتی کاروباری چاپخانەیکە دەرکرد و سەرەمانیک گۆفاری (هەتاوای) پێ دەرکرد. (۲) ئەم شیعەرە بەناوەلوی لە گۆفاری (زاری کرمانجی) ژمارە (۱۶)ی سالی (۱۱)، (۱۷)ی ربيع الثاني (۱۳۵۵) (۱۹۲۷)دا بڵاوکرۆدەتەو کە دێری (پێنجەم) و (هەوتەمی) لێ قرتێترۆ. مە دەستتۆسە ئەسڵەکەم لە گەل هەندێ دەستتۆسی تر لە ناو دەستتۆسەکانی مامۆستا (کێوی موکریانی)دا دۆزییەو و لە کاتی بڵاوکردنەوێ شیعەرەکە، دەقی نامەیکە شێخ نووری بۆ گۆفەرەکە بڵاوکرۆدەتەو. وایترەدا دەقی نامەیکە دەخەینە بەرچاوی خوێنەری بەرێز (بۆ خزمەت مەدیری- نەیارە و رەئیس تەحریری (زاری کرمانجی): جەریدی موحسەرەمی (زاری کرمانجی) کە لە (رواندز) ئینتیشار ئەکات، وەکو پۆزیکێ زیابەخش، فەوضی عەلم و عەرفانی بەساحەي کوردستان بڵاوکردۆتەو. رووناکی ئیستیعبالی (أظهر من الشمس)ی نیشان بەنەولادەکانی کورد دۆ. ئەم پۆزە، تا ئێستاکە عالمی کوردی لە زبانی جیهانگیر مەحرۆم بوو، بەرەش گیرا بوو. جەهل بوو دایبۆشی بوو. مەعلومە کە بەهەزار تەقەو لە ساجی سنگ و جامی سەردان، بەرپووە، دنیای رووناک کردۆتەو. کەوابێز لازمە قەدری بزانی و لە رووناکییەیکە ئیستیفادە و تەمەننا و دوعای دەوام و نەگیرانی بکۆ. زۆر مۆتەئەسەف کە تا ئێستە ئەم دایکە موشفیقە، ناسحە، زادەیکە ئەفکاری ناچیزانەمی نەگرتۆتە سەحیفەي باوەش و دەستیکی بەسەر و پۆتەلاکیدانەیتناو، کە لە رووی نوازشی (لاواندەو)ی ئەووە وەرەدە بالا بکات و رووی دانیشتنی مەجلیستیکی ئەدەبی بێ. بێنا ئەن عەلەیهی، هەر بەم فیکەرە، ئەم دیارییە بێ قیمەتەم تەقدیم کرد، رجا قبول کردنی ئەکەم).

شێخ نووری شێخ سالح

(پرواندز) بهختیاره، قابیله فهخری ولاتی بئ
 که چونکه مه‌رکه‌زی نه‌شری فیوضی عیلم و عیرفانه
 جه‌ریده‌ی (زاری کرمانجی) پ‌ه‌فیکی (ژیان) ه^(۳) بۆ میلیله
 که‌ستی زاری^(۴) نه‌بئ، بئ زاره، نیشی زار و گریانه
 له ده‌ستی خوتنده‌وارانا^(۵)، نه‌گه‌رچی نه‌م‌رۆ بئ قه‌دری
 سبه‌ینئ هه‌ر ستوونیکت وه‌سییه‌ت خوانی عومرانه
 به‌نه‌نگوستی ته‌جه‌سوس، پ‌وو‌په‌ره‌ی زه‌رد هه‌لگه‌پ‌راوی تۆ
 نه‌پشکنری که چونکه مه‌رکه‌زی نه‌سراری کوردانه
 وه‌کو میرناتی ده‌ی ئیدراکی، بۆ مازی و نیستیقبال
 مه‌عانیی جومله‌کانت که‌نزی لایوفنای عیرفانه
 نه‌مینداری خه‌فایای حه‌یاتی حازره‌ی نه‌م‌رۆی
 سبه‌ینئ یه‌ک به‌یه‌ک نه‌یده‌یتسه‌وه به‌و نه‌وجوانانه
 به‌هیز و قوه‌تی خۆت بانگ نه‌ده‌ی بۆ نوێژی سبه‌ه‌ینئ
 چریکه‌ی تۆیه‌ و گوتیم لێیه‌ دئ، له‌و شاخ و داخانه
 نه‌لئ ئیتر شه‌وی غه‌فله‌ت نه‌ما، رۆژی سه‌عاده‌ت هات
 که عومریکه^(۶) هه‌موو نانیککی، ده‌رسی زلل و خوسرانه

(۳) ئیشاره‌ته بۆ رۆژنامه‌ی (ژیان).

(۴) به‌مانای (زمان = لغة) هاتوه.

(۵) له ده‌ست‌نوسی شاعیردا (خونده‌وار) نووسراوه‌ی که زۆرتر له‌ناوچه‌ی کۆیه به‌کار دیت.

(۶) له گۆڤاره‌که‌دا: (که عه‌سریکه) نووسراوه.

بۆ ئەلى كەمال^(۱)

نامەكەت گەيىيە دەست فەخرى ھەموو ئەھلى ولات
 بوو بەشانامەيى ھەر مەجلىس و بەزم و ھەفلات
 وائەبى ھيّمەتى مەردانە و شىۋەى ھەتەمى
 دەك نىلاھى نەرزى قەت لە گىلا دەستى سەخات
 پىك بەقەد سەرتە، كىلاوى كەرەم و ئەفسەرى جوود
 خشت بەقەد قامەت و بالاتە، كەوايى ھەسەنات
 بەھرى بەخشائىشى ئىۋە نىيە پۆژى كە نەكا
 كەرەمى ھاتەمى تايى، بەسورابى ۋەھەمات
 پوتبە و مەنسەبە، خوا لايىقى شانى دىۋى
 بەفەقىران ھەسەنات و بەغەربان خەدەمات

(۱) ئەلى كەمال بەگ: ناۋى تەۋاۋى (ئەلى كەمال ئەبدولرەھمانى ھاجى قادىر) لە سالى (۱۹۰۰) لە شارى سلىمانى، لە گەرەكى (دەرگەزىن) لە دايك بوو. لە ھوجرە ۋەكو داب و نەرتى ئەو سەردەمە لە سەر دەستى (خواجه فەندى) و (ھاجى مەلا سەئىدى زىلزەيى) خوتىندوويەتى. ۋەك (ئەلى كەمال بەگ) خۆى دەفەرموۋى (شىخ نوورى) ىشى ھەر لە لاي (ھاجى مەلا سەئىد) ناسىۋە. ئىنجا نامادەيى (پوشدىيەى عەسكەرى) تەۋاۋ كىردوۋە و چوۋەتە تۈركىيا و لە ئەستەمبۇل لە (كلية الشرطة) دا خوتىندوويەتى، كە گەر ۋەتەۋە كراۋە بەيارىدەھرى پۇلىس لە شارى بەغدا، دواى ئەو ھەر بەۋەزىفەى (مەعاون) كۆيە و خانەقەن و عەزىزىيە گەر ۋە. ئىنجا لە سالى (۱۹۳۲) بىۋەتە بەپىرەبەرى پۇلىس لە كەركۈك، ھەر ۋەھا بەپىرەبەرى پۇلىس لە بەغدا. تا سالى (۱۹۳۵) لە سلىكى پۇلىس ماۋەتەۋە، تا ۋازى لە ۋەزىفە ھىناۋە، ئىنجا بوۋە بەنائىبى سلىمانى و ھەر لەو سالىدا ۋاتە (۱۹۳۵) تا سالى (۱۹۵۶) بۆ چەند جارىك نىيەتەكەى تازە بىۋەتەۋە. ھەر لەو كاتەۋە كە لە ۋەزىفەدا نەماۋە، دەستى كىردوۋە بەبازىرگانى كىردن. بەدريزايى ئەو دە سالى گۇقارى گەلاۋىژ دەرچوۋە بەپارە يارمەتى داۋە بۆ دەر كىردن و بەردەۋام بوۋى، لە سالى (۱۹۳۹) ۋە ھەموو سالى ھەندى پارهى تەرخان كىردوۋە بۆ قوتايىيە ھەزارەكانى كورد، كە دەۋرىيەرى (۹۰-۱۰۰) دىنار بوۋە لە ھەموو مانگىتكىدا. لە سالى (۱۹۴۳) لە سلىمانى فەقىرخانەپەك كراۋەتەۋە، ناۋىراۋ بەشدارى كىردنەۋەكەى كىردوۋە بۆ خىزمەت كىردنى ھەزارەكان و لە بەغداۋە پارە و كەلپەلى بۆ ناردوۋن. (۱۵۰) ھەزار دىنارىشى بۆ نەخۇشخانەى (مىنال بوۋن) تەرخان كىردوۋە لە سلىمانى. بۆ ئەم زانىارىيەنە لە

ئەمە بۆ تۆ بەسە ، بۆ بەرزى خولقت بەدەوام
 وردى پۇژ و شەوى ئەم عالەمەيە وەسەف و سەنات
 رەبى مەحرۇمى نەكا خوا بەدەوامى ژىنت
 كۆمەلى بى دەسەلاتانى ولاتت لە بەرات^(۲)

۱۹۴۳/۱/۲۱

(۲) عەلى كەمال بەگ لە حەربىي عالەمى دووھەدا، ھەموو مانگى (۳۰) دىنارى تەخسىس كەردىبوو بۆ
 نىسەافى فۇقەرەي شارى سەلىمانى. موقابىل بەم ئىنسانىيەتە ئەم سى چوار بەيتەم بۆ نووسى (شىيخ
 نوورى شىيخ سالىح).
 سەرنج: لەگەڵ شىيخ نوورى بۆرە خزمایەتییەکیان ھەبە بەوەی كە خالتۆزنى شىيخ نوورى خزمى (عەلى
 كەمال) بوو.

گلەیی

بۆ سه عید قه زازی نووسیوه^(١)

ژنبار ٢٠/٨/١٩٥١

دیته بیرت نهو ده مهی تو پرووت له پرووی په یانه بوو
 من دل و خوتنی دلم بۆ تو مهی و مه یخانه بوو
 دیته بیرت هه به ته نیا تو له په ردهی سینه ما
 سینه ما بووی و له ویدا غهیری تو سیما نه بوو^(٢)
 دیته بیرت کاره بای پرووی حوسنی خولقی تو له کوئ
 شوعله نه فزا بویه (نووری) زوو له وئ په روانه بوو
 دیته بیرت کۆمه لی جارن و شهو گارانی زوو^(٣)
 گفتوگۆی مه جلیس، هه موو هه ر راستی، مه ستانه بوو
 دل له باغی سینه دا بۆ تو له ریشهی جهرگ و دل^(٤)
 پۆژ و شهو هه و لی چنن و به ستنی هیلانه بوو
 شاره زای پێ بوو، نه که و ته به رده مه دل دی به دی
 شاری بێ میهر و وه فایی، نهو حه له^(٥) وێرانه بوو^(٦)

(١) شیخ نووری ئەم شیعەری لە کاتی کدا بۆ وتوو، که مته سه پیفی لیوای هه ولتر به پیتی نووسراوی ژماره (٧٥٣١) له بهرواری ٢٢/٥/١٩٥١ و (بۆ بهرژه و هندی گشتی!!) و بوونی هۆی نیداری دیاریکراو، به یاری داوه (شیخ نووری شیخ صالح) له بهرپه بهری ناحیهی (سه نگاو) دهو به کاته بهرپه بهری ناحیهی (بارزان)، ئەم نووسراوه ش به نهمزای (سه عید قه زاز) نێردراوه، مته سه پیفی لیوای سلیمانی که نهو کاته (مسته فا یه عقووبی) بووه، به پیتی نووسراوی ژماره (٤٨١١) به میژووی ٢٤-٢٦/٥/١٩٥١ نه مره که ی ده رکردوو. له ٥/٦/١٩٥١ دهستی له کاروباری بهرپه بهری (سه نگاو) بهرداوه و له ١١/٦/١٩٥١ دا له نیشه تازه کهیدا دهسته به کار بووه.

(٢) له دهست نووسیکی تری شاعیردا (له ویدا زۆر و کهم سیما نه بوو) نووسرا بوو.

(٣) هه ر لهو دهست نووسه دا (کۆمه لی جارن و شهو گاران کهوا) نووسرا بوو.

(٤) هه ر لهو دهست نووسه دا (جهرگ و سی) نووسراوه.

(٥) هه ر لهو دهست نووسه دا (نهو ده مه) نووسرا بوو.

(٦) ئەم بهیته لهو دهست نووسه دا شوێنیان ئالوگۆپ کراوه.

چی به سهرهات نهو زهمانه‌ی راستی و عه‌هد و وه‌فا
 لای ر‌ه‌ف‌یق و ناشنایان، ش‌ی‌وه‌یی پی‌اوانه بوو^(۷)
 چۆن موبه‌ده‌ل بوو^(۸) به‌سه‌فرای تالی نیش و ده‌ردی دل
 نهو شه‌راه‌ی شه‌مع‌ی جه‌مع‌ی ناشنا و بیت‌گانه بوو
 تی‌گه‌یشتم بۆ نه‌ماوه، ش‌ی‌وه‌یی می‌هر و وه‌فا
 تاکو رۆژی یه‌ک دلی‌ی ناوا نه‌بوو، ناوا نه‌بوو
 بۆ شتی چاکه (معاذ الله) بکه‌ومه‌ سه‌ر زیان
 نهو خه‌یالاته‌ی که من نه‌مکرد، هه‌موو نه‌فسانه بوو
 زووم نه‌زانی من که قه‌ت ناکه‌ومه‌وه بی‌ری یه‌کتی^(۹)
 واسیته‌ی^(۱۰) بیرکه‌وته‌وه‌م بۆ نه‌قلی ئه‌م بارزانه بوو
 نهو شه‌وه‌ت بی‌ره له‌به‌زمی وه‌سلتی یارا دوو به‌ دوو
 تا به‌یانی، هه‌ر به‌یانی رازی دل‌دارانه بوو
 ئیسته‌ تۆ بوو‌یت‌ه وه‌زیر و من مد‌یر‌یکی فه‌ق‌یر
 شه‌رتی ئین‌ساف و مروه‌ت، وا بزانه‌م وا نه‌بوو^(۱۱)

(۷) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا (ش‌ی‌وه‌یی مه‌ردانه بوو) نووسرا‌بوو.

(۸) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا (بوو موبه‌ده‌ل) نووسرا‌بوو.

(۹) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا (بی‌ری دۆستان) نووسرا‌بوو.

(۱۰) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا (نه‌گه‌ته‌ی ئه‌م بیرکه‌وته‌وه‌م...) نووسرا‌بوو.

(۱۱) ئه‌م دوو به‌یته‌ی دوا‌یی له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا نه‌بوو.

* حه‌مه سه‌عید قه‌زاز: ناوی ته‌واوی (سه‌عید عه‌بدوله‌جید حاجی ئه‌حمه‌د قه‌زاز) له‌ سالی ۱۹۰۴ له‌ شاری سلیمانیدا له‌ دایک بوو. له‌ ژێر چاودێری مامیدا که (توفیق قه‌زاز) هه‌وره‌ بوو، تا نه‌و وه‌خته‌ی که چوه‌ته وه‌زیفه‌ی حکومه‌ته‌وه، له‌ یارمه‌تیدانی نه‌که‌وته‌وه. نه‌و سه‌رده‌مه‌ نه‌عه‌داییه‌ی مولکی هه‌بوو، له‌ سلیمانی نه‌عه‌داییه‌ی مولکی ته‌واو کردووه. له‌ پاش ته‌واکردنی ئاماده‌یی له‌ سلیمانی به‌وه‌زیفه‌ی وه‌رگێت له‌ رومادی دامه‌زرا، چونکه‌ ئینگلیزی باش ده‌زانی، له‌و سه‌رده‌مه‌ش موفه‌تیشی ئیداری هه‌بوو له‌ لیواکان له‌ ژێر ده‌ستی موفه‌تیشی ئیداری له‌ ئینگلیزییه‌وه‌ شتی وه‌رده‌گێت، دوا‌ی به‌نێک بۆ وه‌زاره‌تی ناوخۆی گۆت‌زایه‌وه‌ و له‌ویش خه‌ریکی وه‌رگێت‌ان بوو. له‌ وه‌زاره‌ت له‌ پاش ئه‌وه‌ی قابیلیه‌ت و توانایی خۆی نیشاند، له‌ وه‌زیفه‌ پیشکه‌وت. تا کرا به‌ به‌رت‌ه‌به‌ری ناحیه. له‌ سالی ۱۹۳۴ - ۱۹۳۵ کرا به‌ قایمقام و تا سالی ۱۹۳۶ - ۱۹۳۷ له‌وێ =

بۇ دۇستىكى قەدىمى خۇي نووسىيە

يان بۆمتەسەرىف (مستەفا قەرەداغى) نووسراۋە

۱۹۴۱/۱۲/۱۰

بەرم بۆكى سىكالاى دل لى دەس تۆ
 مەگەر^(۱) ھەر بېيەمە لای دلبەرى خۆم
 بلىم ئىتر بەسى بى، بى ۋەفایى
 بلى جارى لى كۆتپە كەمتەرى^(۲) خۆم
 فەلەك خستومىيە^(۳) چاللىكى واۋە^(۴)
 كە دەس ناداتە دەستم پەھبەرى خۆم^(۵)
 ئەللى دایم لى دووم ھەلھاتوۋە پۆژ
 لى پى كەۋتم، نەگەمە سىبەرى خۆم

==مايەۋە، لى پاشان جارىكى تر گۆتزاياۋە ۋەزارەتى ناۋخۆ و كرا بەپەرتۈبەرى گشتى. دواى
 ماۋەيەك ئەم جارە كرا بەپەرتۈبەرى (موانىء) لى بەسەرە. بۆ جارىكى تر لەۋتۈە گۆتزاياۋەۋە بۆ
 ۋەزارەتى ناۋخۆ، دوو سال لەۋى مايەۋە، ئىنجا بوو بەمتەسەرىف. دىسانەۋە گۆتزاياۋەۋە بۆ ۋەزارەتى
 ناۋخۆ، لەۋى كىردىان بەۋەزىرى ناۋخۆ. تا بەرپابوۋنى شۆپشى چاۋدەۋى تەمۈز كە لەگەل چەند
 كەسانىك ھەۋالەى مەھكەمەى (مەھداۋى) كرا، دواى چەند مانگىك بىرپارى خىكانەكەيان بەچى
 ھىتا و لى گۆرستانى (باب المعظم) نىژاۋە. دانىشتن لەگەل عەبدولقادر قەزاز و سەروسۆراغى
 دىكەى خۆم لى بارەيەۋە.

(۱) لى دەستىۋوسىكى تى شاعىردا (ئەللىم) نووسرابوۋ.

(۲) ھەر لەۋ دەستۋوسەدا (ياۋەرى خۆم) نووسرابوۋ.

(۳) لى دواى ئەم بەيتە، لەۋ دەستۋوسەدا بەيتىكى تر ھەيە، كە شاعىر لى كاتى پاكىۋوس كىردىدا دانى
 پىدا نەناۋە كە ئەمەيە:

نە كاپە كەچ ئەبى و مزگەۋت ئەپروختى

ئەگەر عەرزى بىكەم دەردى سەرى خۆم

(۴) ھەر لەۋ دەستۋوسەدا (بىرىكى واۋە) نووسرابوۋ.

(۵) دواى ئەم بەيتە، بەيتىكى تر لەۋ دەستۋوسەدا ھەيە، شاعىر دانى پىدا نەناۋە كە دەلتى:

بەتارىكى شەۋى شانسى ئەزانم

كە مەھرووم لى مېھرى ئەنۋەرى خۆم

له‌بەر تانه‌ی ئەم و ئەو نادیارم
 وه‌کو نه‌خ‌گەر له‌بەر خا‌ک‌سته‌ری خۆم
 نیازێ من له‌ نێ‌وه‌ یه‌ک نی‌گاهه‌
 که‌ به‌ ل‌کو‌زوو به‌ک‌ه‌م، چاره‌سه‌ری خۆم
 لزووم نا‌کا به‌شه‌رح و به‌سطی نه‌حوال
 که‌ په‌م‌زێ کافیه‌ به‌ داوه‌ری خۆم
 نه‌گ‌ه‌ر لوت‌فت له‌ حه‌ق من هه‌روه‌ها بێ
 نه‌بێ له‌م شاره‌ من ده‌رک‌ه‌م سه‌ری خۆم (٦)

(٦) ئەم شیعره‌ به‌ (مسته‌فا قه‌رده‌اغی) و تراوه‌، (مسته‌فا قه‌رده‌اغی) له‌ قه‌رده‌اغ له‌ دایک بووه‌، خۆت‌ندنی حو‌ج‌ری تا قۆنا‌غی (جامی) و (السیوطی) خۆت‌ندوه‌. کابرایه‌کی (عیسامی) بووه‌ و له‌ خۆ پێ‌گه‌یان‌دندا زۆر پ‌شتی به‌خۆی به‌ستوه‌. به‌پێ‌چه‌وانه‌ی زۆر که‌سه‌وه‌ که‌ شه‌رمیان پێ‌ دێ‌ پ‌ت‌یان به‌ل‌ت‌ین (فه‌قی) بوویه‌، ئەم شانازی به‌فه‌قیته‌ی و ژیا‌نی هه‌ژاری و پ‌ا‌بردووی خۆیه‌وه‌ کردوه‌ و له‌ کۆ‌پ و مه‌ج‌لیساندا گ‌ی‌راو‌تی‌یه‌وه‌. له‌ (١٩١٨) دا دوا‌ی ده‌رچوونی له‌ نێ‌م‌تی‌حان کراوه‌ به‌کات‌بی مه‌ح‌که‌مه‌ی شه‌رعیه‌. ئ‌نجا ئ‌وسوولی مو‌حاک‌ه‌ماتی شه‌رعی وه‌رگرت، ئ‌یتر قاز‌تی‌یه‌که‌ی به‌بێ‌ نێ‌م‌تی‌حان بوو، له‌ پا‌ل مه‌سه‌له‌ی شه‌رعیش قانوونی مو‌حاک‌ه‌ماتی خۆت‌ندوه‌ته‌وه‌ تا نێ‌م‌تی‌حانی حا‌ک‌می داوه‌، دوا‌ی سه‌رکه‌وت‌نی له‌و نێ‌م‌تی‌حانه‌دا ئ‌نجا کراوه‌ به‌ (حا‌ک‌می منفرد) و (حا‌ک‌م ب‌دا‌ة غیر مه‌حدوده - در‌ج‌ة أ‌ولی) و له‌ هه‌ولێ‌ر مو‌باشه‌ره‌تی کردوه‌، ئ‌نجا کراوه‌ به‌سه‌رۆ‌کی داد‌گا و له‌ دوا‌یشه‌دا کراوه‌ به‌یار‌یده‌ده‌ری به‌پ‌ت‌وه‌به‌ری گ‌شتی ناوخۆ‌یی له‌ به‌غدا، پ‌اشان به‌پ‌یار درا به‌پ‌تی نووسراوی وه‌زاره‌تی ناوخۆ‌ی ژماره‌ (١٠٩٨٦) له‌ ١٩٤١/٦/٢٦ دا که‌ ئ‌اراسته‌ی مه‌ته‌سه‌رپ‌ییه‌تی لیوا‌ی سلێ‌مانی کراوه‌ نووسراوه‌: (له‌به‌ر به‌ر‌وه‌ه‌ندی گ‌شتی و بوونی هۆ‌ی تاییه‌تی، ئ‌ه‌نجوومه‌نی وه‌زیران له‌ دانێ‌شتنی پ‌ۆ‌ژێ ١٩٤١/٦/٢٤ و له‌سه‌ر پ‌یشنیا‌ری ئەم وه‌زاره‌ته‌ به‌پ‌یاری ئەمه‌ی لای خواره‌وی دا.

١- دامه‌زراندنی به‌پ‌ت‌ز مسته‌فا قه‌رده‌اغی یا‌ری‌ده‌ده‌ری به‌پ‌ت‌وه‌به‌ری گ‌شتی ناوخۆ‌یی به‌مان‌گانه‌ی (٤٥٠٠٠) دینار به‌مه‌سه‌رپ‌فی لیوا‌ی سلێ‌مانی.

له‌ ١٩٤١/٦/٢٨ ی پ‌اش نی‌وه‌پ‌ۆ ده‌سته‌به‌کار بووه‌. دوا‌یی مسته‌فا قه‌رده‌اغی له‌ مه‌ته‌سه‌رپ‌فی لیوا‌ی سلێ‌مانی گ‌ی‌زرا‌یه‌وه‌ به‌ لیوا‌ی هه‌ولێ‌ر و له‌ ١٩٤٣/١٠/٢٣ ی پ‌اش نی‌وه‌پ‌ۆ ده‌ستی له‌ کار هه‌ل‌گ‌رتوه‌، دوا‌یی کراوه‌ به‌سه‌رۆ‌کی به‌شی (ت‌سو‌یة) له‌ به‌ع‌قووبه‌، له‌و‌پ‌وه‌ خا‌نه‌ن‌شین کراوه‌ و ده‌ستی داوه‌ته‌ (مو‌حاما‌ة). له‌ ده‌وری حه‌فتا سا‌لی‌دا کۆ‌جی دوا‌یی کردوه‌. سوودم له‌ دۆ‌سیه‌ی تاییه‌تی (مسته‌فا قه‌رده‌اغی) وه‌رگرت که‌ له‌ پا‌رت‌زگای سلێ‌مانی له‌ به‌شی خه‌زێ‌نه‌ پا‌رت‌زراوه‌، هه‌روه‌ها دانێ‌شتنی تاییه‌ت له‌گه‌ل مام‌ۆ‌ستا شێخ محه‌مه‌دی خا‌ل له‌ سلێ‌مانی سه‌با‌ره‌ت به‌ژیا‌ن و که‌سایه‌تی مسته‌فا قه‌رده‌اغی کراوه‌.

دیاری ژيان^(۱)

له ههولتیرهوه بۆ مدیری جه‌ریده‌ی ژيان (پیره‌مێرد) نووسراوه.

نهم شه‌و به‌یادی تۆوه نه‌نوسستم هه‌تا به‌یان
لیم هاته‌گفتوگۆ، قه‌له‌می تیژی دوو زیان^(۲)
مه‌ستانه ده‌ستی کرده هه‌را و گریه و فیغان
فرمیتسکی وه‌ک په‌هیتله‌ی باران به‌نه‌وبه‌هار^(۳)

(۱) نهم شیعری له هه‌ولتیرهوه پیتشکه‌ش به (پیره‌مێرد) کردووه و نه‌میش هه‌ر له پۆژنامه‌ی ژياندا بۆی
بلاوکردووه‌ته‌وه و له پالتیدا به‌م چوارینه‌ی خواره‌وه - که له دیوانی پیره‌مێرددا نییه - وه‌لامی بۆ
نووسیوه:

خوا نه‌و خودایه‌یه که له نووری کوژاووه
پشکۆی به‌سۆزی شیع‌ر و نه‌ده‌ب که‌وته ناوه‌وه
نووری به‌نووری ئی‌وه‌وه تاریکی لاده‌چن
نه‌ورۆزی ئی‌وه، تازه‌یی دینیتسه ناوه‌وه

به‌لام نهم چوارینه‌یه له ده‌ست‌نوسه‌که‌ی (شیخ نووری) دا تۆزه جیاوازییه‌کی له‌گه‌ڵ نه‌مه‌دا هه‌یه. له‌وه
ده‌چن (پیره‌مێرد) بێجگه‌ له‌وه‌ی که خۆی بلاوی کردووه‌ته‌وه، به‌نامه‌ش نهم شیع‌ری بۆ (شیخ نووری)
ناردووه، بۆیه نهم جیاوازییه ده‌بینین. نه‌مه‌ش نه‌و چوارینه‌یه که به‌ده‌ست‌نوسه‌ی (شیخ نووری)
نووسراوه:

خوا نه‌و خودایه‌یه که له نووری کوژاووه
پرشنگی جوانی شیع‌ر و نه‌ده‌ب که‌وته ناوه‌وه
نووری به‌نووری ئی‌وه‌وه زولمه‌ت له‌ناو نه‌چن
یا‌ره‌بی نهم زیایه قه‌ت نه‌بی به‌چاووه

هه‌روه‌ها له کتیبی (شیع‌ر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) به‌رگی دووم (ل ۲۰۸) له جیاتی (خوا نه‌و
خودایه‌یه)، (شوکی خوا نه‌که‌م) نووسرابوو.

(۲) له پۆژنامه‌که‌دا نووسرابوو:

نهم‌شه‌و به‌یادی تۆوه بوو، نه‌ی پیری نه‌وجوان
دیسپانه‌وه قه‌له‌م له‌ پرا، هاته‌وه زیان
(۳) له پۆژنامه‌که‌دا به‌یتی دووم بریتی بوو له‌م به‌یته که له ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نه‌بوو:
هاوار نه‌کا بنووسه، تا به‌که‌ی سکوت؟
تا‌که‌ی له مه‌جلیسی نه‌ده‌با، خۆت نه‌که‌ی نیهان؟

نه پړاويه خوارئ، چا و يهک و فرميسک بلئ هه زار
 هاوار و شيوه نئ گه ييه، عه رشي کردگار
 دهستم گه يانده ناو قه دي، هينامه پيشه وه
 پيم وت به نهرمي و به دلتيکي به نئ شش وه
 نم ناله نال و ناهو نه نينه ت له بهر چييه؟
 نم پرمه پرمي زاري و شينه ت له بهر چييه؟
 فرمووي له داخي تويه هه موو ناله نالي من
 نم ماتيه که نم ده مه کردو ته نختيار
 خستيه په ناوه، عه قل و شعور و که مالي من
 نه تلیمه وه به داخه وه، بئ هوش و بئ قه رار
 پيم وت، که ندي په فيقي ته فکور، نه نيسي پړج^(۴)
 هه مپرازي پړژ و مونسي شهو، مه حره مي خه يال
 گهر تو نه بي، به کئ نه گهي داستاني نووچ
 چون بهر ز نه بوو، شيعاري نه ده ب، فله سه ف و که مال^(۵)
 کئ گوتي له ناله ي دلي زار و زه بوون نه بوو؟
 چون پړله يي شيعر، نه چوه باوه شي ژيان؟^(۶)
 کئ گوتي له کرده وي فله کي واژه گوون نه بوو؟
 گهر تو نه بي و نه نووسي له چه پگه رديي زه مان^(۷)
 مه گري و بنووسه دهر د و سکا لاي دلي حه زين
 بيده به بای شه مال، به په له، دم به پيکه نين^(۸)

(۴) له پړژنامه که دا: (سه معن و تاعه تن، چ نه فرمووي نه نيسي پړج) نوو سرايوو.
 (۵) له پړژنامه که دا: (کئ فتر نه بوو نه شعاري نه ده ب، فله سه ف و که مال) نوو سرايوو.
 (۶) له پړژنامه که دا: نم به يته بهم شتويه بوو:

کئ گوتي له ناله يي نه يي قه لبي زه بوون نه بوو؟
 چون زاده ي فيکر نه چوه باوه شي ژيان؟
 (۷) له پړژنامه که دا: نوو سرايوو: (کئ وا به جه لدی دهستی نه دايه يه خي زه مان؟).
 (۸) نم به يته له پړژنامه که دا نه بوو.

بیبا و بچیتته باوهشی دایکی ژیانهوه
 لای لایه چاک نه زانی، بهسۆزی بهیانهوه^(۹)
 ژیرت نه کاتهوه، خهوی خیرت له چاو نه خا
 نهخنیتتهوه بهیانی، وهکو گول به نهوبههار^(۱۰)
 دهم پر له شیعرى جوانى، وهکو دورى نابدار
 نه مجا شهرم مهکه و بلتی، نهی پیری نهوجهوان^(۱۱)
 (شیخ نووری) رۆحی لاته، مهلتی وا له غوربهتا
 فریای عهزایی کهوتوه یادت، له میحنهتا^(۱۲)
 ههچهند فهلهک نهشیدی بهزۆر پتی بهیمهوه
 عهرزت نهکا بهتورکی، بهیادی قهدهیمهوه^(۱۳)
 (أریسلده بن سنی دوشنور یاد ایدرایکن^(۱۴)
 قارشده بر شعاری شعر هیکلی ادب
 دورمقده درس شعر ویرر حسیاقه
 بر انجذابى حس ایله پر ذوق و افتخار

(۹) نهم دیره له رۆژنامهکهدا بهم جۆره بوو:

(مهگری بچۆره باوهشی دایکی ژیانهوه)

(۱۰) له رۆژنامهکهدا نووسرابوو:

نهخنیتتهوه سبهینى وهکو غونچهی بههار

(۱۱) له رۆژنامهکهدا (نهوسا بلتی و مهترسه، بنوسه بهینی ریا) نووسرابوو.

(۱۲) نهم بهینه له رۆژنامهکهدا نهبوو.

(۱۳) دوا دیر بهکوردی له رۆژنامهکهدا نووسرا بئ نهمه بوو:

خاله بهتهنگهوه مهبه (الخیر ما وقع)

کاتى خه بهر نه زانی نهلتی (الکدر رفع)

(۱۴) کاک نه محمد تاقانه و اتا کوردیبه کهی نهم چهند دیره ی بهم جۆره وهرگهترهوه:

له ههولێردا من که بیرم له تۆ ده کردهوه و یادم ده کردیتتهوه

له بهرامبهرمدا دروشمیتکی شیعر، ههیکهلی نهدهب

دیکلر سکوت ایله، بنی غرقى تفکرات
ایلر، ویرر سرى ابدیت حیاطمه

= وهستا بو، وانهى شیعرى بههسته کاغدا داده دایه وه
به کیشکردنیکی ههسته وه، پر زهوق و شانازی
به بیده نگی گوتی ده گرت، منی غرقى بیرکردنه وه
ده کرد، نه تیبی هه میشه یی به یانم ددها.

سهنج: رۆژنامه‌ی (ژین) سالی (۱۴)، (۳۰) ی مارتی ۱۹۳۹ ژماره (۵۶۰) نووسیویه: (شیخ نووری
که له پیشدا باش کاتبی مهسرهف بو، له میانه‌ی مه‌نصوره تهروتونا کراوه‌کاندا هه‌لیاندا بو بۆ
هه‌ولیر، وهک (نامدنی لک لک) که مژده‌ی به‌هار دینی پیشه‌وی نه‌وانی تری کرد، هاته‌وه و پتی
شیعرى نه‌ویشمان بۆ نزیک بۆوه! جا نازانم پتی ماوه یان نا؟ به‌خوا جارى پیشوو، شیعرتیکی
جوانی بو). ئەم شایه‌دییەى (پیره‌مێرد) بۆی به‌لگه‌یه‌ که شیخ نووری له پاش سییه‌کانیش شیعرى
چاکى وتوه.

بۆ مته سه ريفى كه ركووك نووسراوه

ن. ناوى جهرگم هيند بىرنى پىتويه وا سىل نهكا
 و. وا خدريكه خهم شعور و عدقه كم ته بدىل نهكا
 ر. رۆح له ده رچونايه بۆ وه سلى زوله يخاي لوتفه كهت
 ى. ييوسفى ئاواره كهت وا مه يلى عىزرائيل نهكا
 ب. بهرد نه بارىنى به سه رما يهك له سه ر يهك چه رخی دوون
 و. وهك سىا پۆشان، وجودم ماته مئ ته مسيل نهكا
 خ. خهم وها خوينى دلى هيناوه ته سه ر ديده كم
 ز. زىلله ت و ناھو فيغانم، شيوه نئ ته شكىل نهكا
 م. مـردنم لا چاتره له م ژينه، گهر دوونى دهنى
 ت. توورپه دايه له جهمعى عوشه رتم ته نزيل نهكا
 ج. جه وري ئهم غه دداره ره بى پرونه كانه دوشمنم
 ن. نه خته ئاويكى له رتدا، لئ به به حرى نيل نهكا
 أ. ئانئ بيشه ي شير نه كاته لانه ي رتوى غه ريب
 ب. به ينئ نه يىينى كه سه رگه ر گه ر به لاشه ي فيل نهكا
 ت. تابه كه ي تالاوى، ئهم زه هره ت بچيژم رۆژ و شه و
 ا. ئيش و نازارت، هه تاكه ي كه يف و خوشيم دىل نهكا
 پ. پروو له كوئى كه م گيژه لووكه و گه رده لوولى نه گبه تى
 ز. زينده گى و خوشيم به سه د مه رگ و خفه ت ته بدىل نهكا
 و. وس به ئيتر به سيه، هاوار و به يانى ده ردى دل
 ى. يارى خۆت مه عناى سكا لكه ت به حقه ته ئويل نهكا
 ت. تپده فكرم، دپته گوتم دهنگئ به نه سپايى نه لئيت:
 ح. حاميه كى خۆت هه يه ئه و حالى تۆ ته عدىل نهكا
 و. واز له م و له و بپنه، هه ر بۆ ئه و به ره شه كوای دلت
 ى. يارى پيشووى خۆته، لوتفى خۆى به تۆ ته شمىل نهكا

ل. لهم قسانه لاده، نۆیهی ئیحتراماتهو سهلام
 ا. ناشنایان با نهلّین ههه بۆحهجی خۆی تیل نهکا
 ک. کاکى خۆمه زۆر سهلامى لى دهکهم، سهديقمه
 ا. نهو مونهشیرمه نهزانم ئیشی من تهعجیل نهکا
 نهوهلی ههرفی ههموو میسرهع نهگهه کۆبنهوه
 میسرهعیکه قهسد و ناوی شاعیرى تهسجیل نهکا
 خۆت نهزانى موخلیسهه، بۆیه بهبى پهروا نهلّیت:

(*)

تهق تهق - ۱۹۴۸/۸/۷

(*) دتیری دواپی بۆیه تهواو نهکردوهه، چونکه بهکۆکردنهوهی ههرفی یهکهمی ههه میسرهعیک دتیرهکهی تهواو کردوهه که نهمهیه: (نووری بۆ خزمهت جهنابت ئارهزوی تهحویل نهکا) واته نهقل کردنی له لایهن (سهعید قهزاز)هوه که متهسههرفی کههکوک بووه، وهکو له شوینی تریشدا باسماه کردوهه ههردوکیان هاوپى و ناشناى یهکتر بوون. نهه شیهههه هونههیکى تازهی تیدا بهکار هاتوهه.

شىمىرى بۆلە

بۆ ماته می (۶) ی ئهیلوولی^(۱)

سالی (۱۹۳۰) وتراوه

دووباره دل له داغی وهتهن پر له میـحهته
له مهنزه ری فه لاکه ته، له م دهر د و حه سرده ته
حه ققییه فه لاک به جاری سهری خوی له خوم بنی
بگری فه لاک به شینه وه بۆ نه م موسیبه ته
به ر قاپی سه را بووه ته دهشتی که ره لا؟
یا مه زبه حه ی گره وهی، وه ته ن خواهی ئومه ته؟
ماهی موحه پرده مه نه مه، شینی حوسهینه یا
ئهیلووله پرۆی شیوه نه، ماهی فه لاکه ته؟
هر نه عشی لای کوردی سته مدیده بی غه مه
غه لتانی خوینه، نانیلی پوتبه ی شه هاده ته
هر نه ونیهالی کورده، به خوتناوی ئاله وه
گه وزانی خاک و خوینه، شه هیدی شه جاعه ته
هر ناله ئالی لاه، به دهم گولله وه نه لئی:
یاره بیی که ی نیهایه تی دی، نه م موسیبه ته؟

(۱) راپهرینی (۶) ی ئهیلوول، کوردی ماف خوراو و خاک ویران بووی پتی له خواست و نیازنراو له
سالی (۱۹۳۰) دا که وته خوی دژی په یانی (۱۹۳۰) ی بهریتانی - عیراقی، که خهریکی بهستنی
بوون. نه وه بوو شاری سلیمانی که وته جموجولتیکی گه وره بۆ نه م ئامانجه. بۆ سه پاندنی مافی کورد
بزووتنه وه دهستی پتکرد. تا پرۆی (۶) ی ئهیلوولی خایاند، کوردی ئازای قاره مانیش به بهرد و دار
که وته هه لمهت بردن، له نه نجامدا (۵۰) که سیان لئ کورژار و بریندار بوون، خه لکی سلیمانی
نه گهرچی سه ریش نه که ورتن، به لام گه وره ترین قاره مانیه تییان نواند. شیخ مه محمودی نه مر هر که
هه والی کوشتاره که ی بهرده رکی سه رای بیست، په لاماری (پیننجوینی) دا و گرتی و ئازادی کرد. له
نه فسه رانی سوپای عیراق (مه محمود جهودهت، حمید جهودهت، کامیل حه سهن) خۆیان گه یانده
له شکری شیخ مه محمود و هاو بهشیی نه و راپهرینه پیروژه یان کرد. که نه نجامه که ی شه ری ئاوباریک بوو.

خۇپىشانى پۇڭزى (۶) نەيلوولى سالى ۱۹۳۰ لە شارى سلىمانى كە
بە پۇڭزى (۶) نەيلوولى رەش بە نوبانگە

نهم باغه بۆ به جارێ وهها^(۲) بوو به گۆمی خۆین؟
 بۆ مه نزهه‌ی له تافه‌تی بۆ بوو بهم^(۳) قه‌ساوه‌ته؟
 نه‌موت گولێ نییه، که نه‌سووتی دلی به‌کورد
 پرو زه‌رد نه‌بی، له مه‌نزه‌یه‌ی نهم فه‌جاعة‌ته
 نهم باغه، نهم گولانه، که‌چی هه‌ر له نه‌شنه دان
 نه‌مزانی گولێ که بی دڵ و حس و حه‌مییه‌ته
 له‌عنه‌ت له به‌رگی سووری گولاله و دلی ره‌شی
 چۆن ماو بۆچی هه‌لنه‌وه‌ری^(۴) به‌م فه‌لاکه‌ته
 قه‌ومی نه‌جیبی سام^(۵)، نهمه بی عه‌دلی نه‌وه‌لی^(۶)
 ناخۆ نیه‌هایه‌تی چ بی، نهم لوتف و ره‌حمه‌ته؟
 نه‌ی (عصبه‌ الامم) وه‌سیی نه‌قوامی^(۷) پروی زه‌مین
 بی ده‌نگیی له‌م مه‌زالیمه، شیوه‌ی مو‌رووه‌ته؟
 وه‌ک داری لیژنه، مه‌یت و جه‌نازه‌ی شه‌هیدی کورد
 له‌م باغه که‌وتوو، نهمه ره‌سمی عه‌داله‌ته؟
 له‌م عه‌سه‌ردا، که عه‌سه‌ره‌ی ته‌ره‌قی و ته‌کاموله
 نهم سه‌ر به‌رین و که‌وشتنه، شه‌رتی حیمایه‌ته؟
 بۆ که‌عبه که‌چ نه‌بی، که که‌سی ناوی حق به‌ری؟
 حق گۆ له به‌رچی، قیسمه‌تی هه‌ر دار و له‌عنه‌ته؟
 نه‌ی کۆمه‌لی شه‌هیدی وه‌ته‌ن، خۆین پ‌ژاوه‌کان
 تیزکاری ناوی نیوه، له جیتی فه‌رز و سوونه‌ته

(۲) شیخ نورری که به‌دهستنوسه‌که‌ی (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) دا چووه‌ته‌وه (وه‌ها) ی بۆ زیاد کردووه تا له‌نگ نه‌بی.

(۳) دیسان شیخ نورری به‌قه‌له‌می سه‌وز (به‌م) ی بۆ زیاد کردووه ئه‌گینا له‌نگ ده‌بوو.

(۴) مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) له ده‌ستنوسه‌که‌یدا (هه‌لنه‌د‌ری) نووسی‌بوو.

(۵) سام: کۆری نووحه. له‌وه‌وه گه‌لانی سامی که‌وته‌وه- ته‌ورات. به‌روانه المنجد ل ۳۴۶، شاعیر لێزه‌دا مه‌به‌ستی ئینگلیزه.

(۶) واته پتوه‌ندی یه‌که‌م جار. پێشینیانی کورد ده‌لێن: نهمه سالی مه‌ی‌یونه: نهمه نه‌وه‌لی... ناخ‌ری چۆنه؟

(۷) له ده‌ستنوسه‌که‌دا (قه‌ومی) نووسرا‌بوو، که شیع‌ره‌که له‌نگ ده‌بی و راسته‌که‌شی هه‌ر نه‌وه‌یه به‌(کۆ) باسی قه‌ومه‌کان بکا، بۆیه وام لێ کرد.

وا تى مەگەن، كە رەنگى كىفتان ئەچىتەو^(۸)
 رەنگى پۇاوى ئىو، بناغەى ھەمىيەتە
 ناچىتەو بەلىزمەى لافاوى^(۹) زۆلم و زۆر
 رەنگىكى سابىتە، نەسەرىكى جەلادەتە
 نەشرافى كوردە، دەستى لە قىلى كەلەپچەدا
 ھەپس و زەلەلە، مەزھەرى زىل و ھەقارەتە
 نەم رەنگە، خوتىنى مىشكى پۇاوى سیاوەشە^(۱۰)
 بەرگى گولى بىساتى، زەمىنى ھەمىيەتە^(۱۱)
 تابووتەكانى ئىو^(۱۲)، بەشانى كوردەو
 ئىعلان ئەكا نەتىجە، كە بەرزى و سەعادەتە
 نەیلول و پۇزى شوومى شەشى تاكو نەفخى صوور
 پۇزى عەزا و ماتەمى ئىو^(۱۳) وەسىيەتە
 نەم پۇزە، پۇزى شىوون و گىرمانە تا ئەبەد
 نەم پۇزە، پۇزى ماتەم و^(۱۴) پۇزى عىادەتە
 نەم پۇزە، نەم مەزالىمە، تا پۇزى رەستخیز
 سەر لەو ھەى سەحایفی تەئریخی ئوومەتە
 ئاھى شەھىدى وەتەن، خوتىن پۇاوەکان
 تەئریخییە و ئەگاتە خوا، نەم ھەناسەتە

۱۳۵۰ھ - ۱۹۳۰ز

-
- (۸) لە دەستىنوسەكەى مامۇستا (نەجمەددىن مەلا) (نەچتەو) نووسراو، كە شىعرەكە لەنگ دەكات.
 (۹) لىزمەى لافا: تەعبىرىكى ھەلەبە. راستەكەى (لافاوى لىزمەى)، چونكە لىزمە لە بارانى زۆر
 دروست دەبىت و ئىنجا لە پاشان دەبىتە لافا.
 (۱۰) سیاوەش: ئىشارەتە بۆ پالەوانەكەى داستانى شانامە. كە كابرايەكى خىرخواز بوو و لە تۆلەى
 خوتىنى ئەودا زۆران شەریان كەردوو. بوو ھەسەل و پەند.
 (۱۱) نەم قافیەى سى جار بەكارى ھىتاو. كە نەدەبوايە وابى.
 (۱۲) لە دەستىنوسەكەى (نەجمەددىن مەلا) دا (ئىو) نووسراو، كە دىرەكە لەنگ دەبىت.
 (۱۳) لە دەستىنوسەكەى (نەجمەددىن مەلا) دا (پۇزى شىوون و پۇزى عىادەت) نووسرا بوو.

بۆ ئاھەنگى كۆمەلى زانستى كوردان^(۱)

ئەم ئىجتىماعە بۆ مەھى عىززەت بەراعەتە
بۆ قەومى كورد، نىشانەى سوبىحى سەعادەتە
بوغز و غەرەز، نىفاق و ھەسەد^(۲)، كىنە و شقاق
بوونى فەلاكەتتىكە، نەبوونى سەلامەتە.

(۱) ئەم شىعرە لە ئاھەنگى كۆمەلى زانستى كوردان لە پۆژى جومەدى (۷)ى كانونى دوومى ۱۹۲۷دا لە باخچەى كۆمەلە خوتراوئەتە، كە ئاھەنگى چا خواردنەوى ساز كردووە و زىافەتتىكى چاى پىك خستووە بۆ سەعات و نىپىك كۆمەلە خەلك ھاتبوون. (پىرەمىرد و ئەحمەد ھەمدى و شىخ نوورى) شىعەريان بەم بۆنەيەو خوتندووەتەو و شىعەرەكەى شىخ نوورى ھەر بۆ ئەو بۆنەيە و تراو، مەسەپىنى لىوای سلىمانى بە نوتقىتىكى ئىرتىجالى زۆر بلىند و بەلىغەو، ئاھەنگەكەى كردووەتەو، ئىنجا (پىرەمىرد) كە سكرتتيرى كۆمەلەكە بوو، دوو پارچە شىعەرى خوتندووەتەو و لە پاشان (مەنزومەيكى غەرامى شاعىرى نەورەسىدەى باغى وەتەن شىخ نوورى) خوتراوئەتەو. دەمىتتەتەو سەر ئەوئەى بزانىن كۆمەلەى زانستى كوردان چۆن دامەزرا؟ (بەلى رەفىق ئەفەندى مەھامى) و (فایق بەگى مەرف بەگ) و (رەمزی ئەفەندى فەتاح) ياداشتنامەيەكيان دایە وەزارەتى ناوخۆى عىراق و لەسەر داواى خۆيان وەزارەتى ناوبراو بەپىتى نووسراوى ناوخۆى ژمارە (۲۵۷۱) پۆژى (۱۹۲۶/۲/۲۴)دا بېبارى دامەزراندنى (كۆمەلەى زانستى كوردان) درا، تا پۆژى (۶)ى ئەيلوولى سالى (۱۹۳۰) گەلى ئالوگۆر بەسەر دەستەى بەرپۆرەبەر داھات. كە (۶)ى ئەيلوول پۆژى داخستنى قوتابخانەى زانستى بوو. لە سالى (۱۹۳۲)دا كە (ئەحمەد بەگى توفىق بەگ) كرايەو بە مەسەپىنى سلىمانى، سەرلەنوى ھەول و تەقەللایەكى زۆرى دا، تا توانى قوتابخانەى زانستى پىك بەپىنتتەو. ئامانجى سەرەكى ئەم كۆمەلەيە (نەھىشتنى نەخوتندەوارى) بوو لەناو كۆمەلگەى كوردەوارى. لە پال ئەوئەش زمانى كوردى و بىركارى و پۆشپىرى گشتى تىدا و تراوئەتەو. ھەروەھا شاگردەكانى ئەم كۆمەلەيە لە سالى (۱۹۳۶) بەدواو ھان دراوون بۆ يارىكردنى پىيەس و كردنەوى پىشانگا و پەرورەكردنى چىژى ئەدەبىيان. ئىتير كۆمەلە وردە وردە دەرامەتى ھاتە كزى و پارەى لى برا. تا لە سالى (۱۹۳۸)دا بەتەواوى ئىجازەى زانستى لى سەنرايەو و قوتابخانەى زانستىش خرايە سەر قوتابخانەى مىرى و كۆمەلەى زانستى كوردان بوو قوتابخانەى (المعرفة) كە تا ئەمپۆكەش مۆرەكەى زانستى تىدا پارتىزاو. بېوانە پۆژنامەى ژىن، ژمارە (۱۵۷۹)، سالى (۳۵) ۱۹۶۰/۱۲/۲۶ ھەروەھا پۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲) سالى (۱)، (۱۲)ى نىسانى ۱۹۲۶، ھەروەھا بۆ ھەمان مەبەست سوودم لە مامۆستا (كەرىم زەند) یش وەرگرتووە.

(۲) لە شىتتىكى تردا (بوغز و ھەسەد، نىفاق و غەرەز) نووسرا بوو.

بۆ میلله تىكى موبتهدى يەك بوون و ئتيحاد
 ئەسبابى ئيعتايلا و تورەقى و ئووخوۋەتە
 ميللەت ئەگەر بلاو بى، وەكوناردى ناو درک
 ئاسارى ئينقراز و بەلا و موسيىبەتە
 بوغز و نيفاق، موجدې زولل و تەدەنيىە
 شوپ و ^(۳) شيقاق، مەحفەرى ئەنواعى زىللەتە
 بۆ ئيعتايلاى قەوم و تەرەقى ولاتەكەت
 تەرکى غەرەز، عەلامەى قەدر و فەزىلەتە
 بەم ئيتيفاقە پۇژى سەعادەت تلۋوع ئەکا
 ئەم ئيحتيفالە، جەژنى تەعالى و فتوۋەتە
 ئەم ئيجتيماع و کۆمەلى يەك بوونە تا ئەبەد
 بۆ پەفەى ئيختيلاف، ئەمینم، نيهایەتە
 فەرموو درەنگە دەست بەدەنە دەستى يەکتىرى
 میللەت بەدل کە يەك بوو، بيناغەى بەقوۋەتە
 «زانستى»، مافى کيانی ^(۴) بە جەۋھەرى عمومەۋە
 بەسراۋە بەم جەماعەتەۋە، پۇژى هيىمەتە

(۳) لە شوتنىكى ترا (شور) نووسرا بوو.

(۴) ئەم وشەيە بەئيملاى کۆن نووسرا بوو، دەتوانى بە (گيان) يش بخوتنریتەۋە.

بۇ ئىسلاھى ئاۋى قولە

۱۹۴۳/۱/۱۰

سەد شوكر وا لە مەنتىقەى پشدر^(۱)
 ھاتە رانیه، ھوماى ئەوجى زەفەر
 يەغنى (سدقى)^(۲) جەنابى قائىمقام
 ساحبى عدل و داد و فەزل و ھونەر
 (رانیه)ى كىرد بە (جنة المأوا)
 لایقە بیکەیه سەرى ئەفسەر
 سالى تەئرىخى توش بنووسە، بلى:
 (اوهكەى كىرد بەچشمەى كوثر)^(۳)

۱۳۶۲ھ

(۱) ئەم قەدەى بۇ تەئرىخى ئىسلاھى ئاۋى قولە لە رانیه، لەسەر تەكلىفى قائىمقامى رانیه (پەشىد سدقى) وتوومە. (شىخ نورى شىخ سالىح).
 (۲) سدقى: مەبەستى (پەشىد سدقى غفور)ە كە لە شارى سلیمانى لە (۱۸۹۰)دا لە دایك بوو، لە مەكتەب و قوتابخانەكانى ئاینى خوتندوویدتى، بەلام شەرى يەكەمى جیهانى نەیهیشتووە خوتندن تەواو بکات كە براو تە جەنگەوہ. ھەر وھا چوہ تە ناو بزوتنەوہكەى شىخ مەحمودى حەفید و بەھزەوہ تووشى گرتن و بەندیخانە بوو، بۇ ماوہى دوو سال كۆمەلتى وەزىفەى بىنیوہ لەوانە: یاریدەدەرى بەرتوہبەرى ناحیەى (ناودەشت) و مەئسورى مالی قەرداغ و بەرتوہبەرى ناحیەى تانجەرز و قائىمقامى پشدر و (رانیه) و سەرۆكى شارەوانى شارى سلیمانى و قائىمقامى كۆیە تا لەو كاتەى كە لە كۆیە بوو لە ۱/۸/۱۹۵۴دا خانەنشین بوو. سەرەرای ئەمانە خولیای شیعەر و نووسین و ئەدەبى ھەبوو و ھەندىكىشى لە رۆژنامەكانى ئەو سەردەمەدا بلاوكردووەتەوہ. لە سالى ۱۹۵۶دا كۆچى دواى كردووە.

(۳) ئەم وشانەى ناو كەوانەكە دەكریت بەژمارە:

$$۱۳۶۲ = ۲۰۰ + ۵۰۰ + ۶ + ۲۰ + ۱۰ + ۵ + ۴۰ + ۳۰۰ + ۳ + ۵ + ۲ + ۴ + ۲۰۰ + ۲۰ + ۱۰ + ۵ + ۲۰ + ۵ + ۶ + ۱$$

بههوی نهوهی که (شیخ لهتیف)

له بهسرا، له بهندیخانه بوو ئەم قهسیدهیه وتراوه^(۱)

ههناسهی ساردی، شهوی ژینی تال
خۆ تۆ تیرتری، له سروهی شهمال
ههلسه و داوینت، بکه بهلادا
وهک تهتهر برۆ، بهپیتی ههوادا
بهئهززا مهپۆ، پتگهت لی بهسرا
به ئاسمانا، برۆ بۆ بهسرا^(۲)
بگهپێ بهناو، شاری بهسرادا
بپرسه سجن، وا له کام لادا
تۆ نهبی هیچ کهس، ناگاته نهوی
تۆی بهپۆژ و شهو، سروهت ناسرهوی
له درز و کونی قفل و دههگاوه
بچـۆـۆره ژووری به شنهی باوه
ئهچی بهدرزا، باریکی و زهعیف
بکه بهژوورا، بۆ لای شیخ لهتیف
باوهشیینی که فینک بیتهوه
عارهقی لهشی دامرکیتهوه
ئهمجا بلتی نهی، دوو چاوی (نووری)
وا نووری ئهمـمری، بهدهردی دووری

(۱) شیخ لهتیفی کوری شیخ مهحمود (۱۹۱۷-۱۹۷۲) که له سالی (۱۹۴۶) دا له دامهزراندنی کۆماری مههاباد پشتگیری کردوون و یارمهتی داو، له سالی (۱۹۵۶) دا له دواي موحاکمهیهکی پروکesh له دهعوايهکی عهشایهري کۆتی پابردوو، (نیداره) چوار سال حوکمی بهند کردنی دا. دواي نهوهی (مهحکمهي کوریا) له سلیمانی ههر لهسهر ههمان دهعوا بیتگوناھی داناوه و (تهبریهي) کردووه. نهوه بوو دواي یهک دوو مانگ نیتدرایه بهندیخانهی (بهسرا). له (۱۹۵۸/۷/۳۰) دا له بهندیخانه بهر بوو.

(۲) ئەم دێره پێیسته له کاتی خۆتێدنهوهیدا دان بهوشه ی (ئاسمان) بهنێ.

ئەنالى و ئەلى، بەدەم دەردەوہ
 بەچاوی سـوور و ڤەنگی زەردەوہ
 شەرت بـئ ھەتاكو، جیتی تۆبەسرا بـئ
 تا دەرگای خوشیی، لە تۆبەسرا بـئ
 تا بەندیخانە، بۆ تۆمەئوا بـئ
 خوشی و پیتکەنین، لام تەوہللا بـئ
 تا شەہی شەمال، نەشنیتەوہ
 نەدا لە ڤەڤە، نەپشکووتوی گول
 دەم نەداتەوہ، غونچەہی تەنگی دل
 ساوای ناو بیتشکەہی دل نەخنیتەوہ
 ڤۆژی ڤووناکم، با شەوہزەنگ بـئ
 دلەہی ڤاھاتووم، بە خەم با تەنگ بـئ
 نەماوہ لە تاو، دووری تۆنووری
 تەرانی خوش و شیعری مەشھووری
 ئیستا بەھاری، خوشیم خەزانە
 ئیشم لەباتی، سەیران گریانە
 فرمیسکی چاو و دوودی ھەناسەم
 برووسکەہی ھەوری، تامەزرۆ و تاسەم
 نەدەن بەیەکدا، وەک ھەوری بەھار
 خویناو بەلافاو، لە چاو دیتە خوار
 ئەڤژی^(۳) بەسەر، بیرو خەیلالا
 بەزەوی و زاری، ژبانسی تالا
 دڤک و دالی خەم، دینیتە بەرھەم
 شایی و سروورم، ئەکا بەماتەم
 گلەیی مەکە، نووری چاوانم
 نەماوہ بیرو ھۆشی جارانم

(۳) پتویستە لە کاتی خۆتندنەوہدا دانی پێدا بئری، ئەگینا لەنگ دەبی.

ئىستا بولبولى، خوشخوانى فيكرم
 له گەل نىگارى، رازاوهى شيعرم
 دەس له ملانى يەك نابن وەك جاران
 بە خوشى بچن بۆ سەير و سەيران
 ئەو بە دەنگى خوش، بلى گۆرانى
 ئەم شيعر بلى، بە كامەرانى
 خو نەخوازەلا، دنياش وەهابى
 بە دەوام ترسى، گىرتنت لا بى
 چاوەرئ بى كەى، تووشى بە لا بى
 تووشى لىدان و جەور و سزا بى
 شارى چى، بى دەنگ، وەكو وىرانە
 كوندەبوو بە شەو، تەرانە خوانە
 شادى و پىكەنن، لای كەس نەماوە
 بە سەريا خۆلى، مردوو بىژراوە
 زوبان لال، گوئى كەر، دىدە نابىنا
 عالەم دى و ئەچى، وەكو مقەبا
 كام زوبان تۆزى، تەر و پاراوە
 سەد پشكۆى سوورى، پىا چىژنراوە
 كام گوئى بىسى، خراپەى وەزىر
 خاوەنى ئەدرئ، لە كۆتە و زنجىر
 كام چاوەرئ، ناپىكى دىوہ
 گلینەى بەدار، زوو دەرپۆقىوہ
 لە ترسا لە مال، نایەمە دەرئ
 ئەگەر لافاوى، خوين بى و سەر بەرئ
 ئەستىرەى گەشى، سەماى ھۆش و بىر

له هه ور و هه لای، ته می ماته ما
 گیرۆده و داماو، زه بوون و نه سیر^(٤)
 له ده ریا هه وای، بێ بنی خه ما
 نو قمه و پرشنگی، چاوی نه ماوه
 پهنگی پرووناکی، له پوو برپاوه
 نه پار پتمه وه، له قاپی یهزدان
 له لات دانیشم، نه ختی وهک جار ان
 به لام نه ترسم، به ناوات نه گهم
 ناواتی دلم، له گه له خۆم ببه م
 له قه بریشا دل، توژی نه سه ره وئ
 خه ویککی خوژی، هه ر لی نه که وئ
 به نازاره وه، هه ر بتلی ته وه
 پوژی پرووناکی، لی نه بی ته وه
 نهی نووری دیده، من تکام وایه
 هه ر رزگار نه بی، نه مه دنیا یه
 که هاتیه وه (نووری) نه ما بوو
 خو ی و ناواتی، هه ردوو نیژرا بوو
 پوژی به هه وهس، وه ره سه ر قه بران
 بن نه رخه وانئ، له گردی سه یوان
 به دوو که لی په ش، دله ی سووتاوم
 به پهنگی سووری، خویناوی چاوم
 کیلی قه بره کم، سوور هه لکه پراوه
 پهنگی خو له که ی، په ش داگیر ساوه
 هه ر تاقه توژی، ورد بی ته وه
 قه بره که ی (نووری)، نه ناسیه وه

(٤) شاعیر له ده ستنوسه که یدا (نه سیر) ی نووسیوو. من (نه سیر) م به راست زانی. پهنگه هه لای کاتی

لەناو سەد قەبرە، قەبری من دیارە
 خاک و خۆلەکی، مات و غەمبارە
 خۆی هاوار ئەکا، من قەبری نووریم
 کوژراوی ئێشی، زامی پەنجووریم

(٢٣) ی کانوونی ئەوەل ١٩٥٧ سلێمانی

پیشوازی دانیشتوانی شاری سلێمانی بەبۆنەی بەربوونی شیخ لەتیف شیخ مەحمود لە
 بەندیخانە کە وەک لە وێنەکەدا دیارە بەسەر شانی جەمارەڕوویە - ١٩٥٨

دیناری مووه زه فین^(۱)

به بونه‌ی ده‌ست‌کورتی و مانگانه که میی زه‌مانی جارانی مووچه‌خوره‌وه و تراوه.

هر خار و خه‌سی شوومییه، گولزاری مووه‌زه‌ف
 کاوول بووه، جیتی کونده‌بووه شاری مووه‌زه‌ف
 خوټنی جگه‌ره بوټه شه‌راب و مه‌یی مه‌نموور
 ده‌نگی دله، ناوازی نه‌ی و تاری مووه‌زه‌ف
 مه‌نموور وه‌کو (شیخ هۆمه‌ر) و^(۲) وه‌زعیش به‌مه‌سل مار^(۳)
 خوټایی نیسیه، ناله‌و و هاواری مووه‌زه‌ف
 ناکا به‌شی قاوه‌لتییی رۆژتیکي من نه‌مسال
 سه‌د خوژگه به‌دیناریتیکي پیراری مووه‌زه‌ف^(۴)

(۱) له‌حه‌ری عموومی دووه‌مدا که دینار قیমে‌تی هیج نه‌ماو شت و ئیحتیاجاتی ژبان گران بوو و مه‌عاشات و مووچه‌ش هر وه‌کو خۆی مابوووه. ته‌به‌قه‌ی - راسته‌که‌ی فیه‌به - نازاد- مووه‌زه‌فین له‌ حال‌تیکي زۆر په‌رتشانیدا زه‌مانی شوژشه‌که‌یان نه‌برده‌ سه‌ر، ئه‌م پارچه‌ شیعه‌ره به‌و مونساه‌به‌ته‌وه و توومه و (دیناری مووه‌زه‌فین) به‌حیسابی نه‌جهد (۱۳۶۱) ه‌یجری نه‌گریتته‌وه له‌ مقابل به‌سالی ۱۹۴۲ی میلادییه. (شیخ نووری شیخ صالح).

(۲) شیخ هۆمه‌ر و ماره‌که‌ی: ئیشاره‌ته به‌و چیرۆکه‌ فۆلکلۆرییه‌ی به‌کورتی ده‌یخه‌ینه‌ روو. ده‌ل‌ین کابرایه‌ک ماریتیکي س‌ی بوو ده‌بینی په‌پکه‌ی خواردوووه، به‌زه‌یی به‌ماره‌که‌دا د‌یتته‌وه و له‌ سه‌رما ر‌زگاری ده‌کات و گه‌رمی ده‌کاته‌وه، که گه‌رمی ده‌ب‌یتته‌وه ماره‌ سه‌له‌که له‌ ملی ده‌نالتی و ده‌یه‌وئ پ‌یتیه‌وه پ‌دات، کابرا هر چه‌ند ده‌کاو ده‌کوشتی له‌گه‌ل ماره‌که‌ سوودی ناب‌ی و له‌ که‌لی شه‌یتان نایه‌ته‌ خواری، له‌و کاته‌دا پ‌یره‌مه‌ی‌رد‌ی ده‌بینی و ده‌ل‌ی مادام هر وایه‌ با ئه‌م پ‌یاوه‌ ر‌یش سپ‌یه‌ به‌که‌ینه‌ داد‌وه‌ر له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا، کابراش زیره‌ک و د‌نیادیده‌ ده‌بی و له‌ مه‌سه‌له‌که‌ ت‌یده‌گا، بو‌یه‌ داوا له‌ ماره‌که‌ ده‌کات به‌چ‌یتته‌وه ئه‌و د‌وخه‌ی که‌ کابرا ت‌یتیدا دیویه‌تی، به‌م ش‌یه‌ویه‌ ماره‌که‌ د‌یتته‌ خواره‌وه و په‌پکه‌ ده‌خوات و نه‌وانیش به‌دار ده‌که‌ونه‌ و‌یزه‌ی و ده‌یکوژن. ه‌ه‌ن ئه‌م ه‌ه‌قایه‌ته‌ به‌جو‌رتیکي دی ده‌یگ‌ت‌یه‌ نه‌وه.

(۳) له‌ ده‌ست‌نووس‌تیکي تردا: (مه‌نموور وه‌کو شیخ هۆمه‌ر و وه‌زعیش وه‌کو ماره) نووس‌را بوو.

(۴) به‌ر له‌م د‌یره‌ له‌ ده‌ست‌نووس‌تیکي تردا ئه‌م به‌یتته‌ نووس‌راوه:

به‌ختی هه‌موو مه‌نموورئ قه‌ره و ر‌ه‌ش بووه‌ نه‌مه‌رۆ
 په‌ر خوټنی گه‌شه، کووپی د‌لی زاری مووه‌زه‌ف

هیتند عاجزی قهرزارییه، هەر گهیییه سه‌ری مانگ
 کافر بێ به جه‌سته‌ی دلی غه‌مباری مووه‌زه‌ف
 سه‌د دره‌مه، نو‌تیک‌ی^(٥) ئەم و ئەو له پ‌ه‌واج‌ا
 پا‌ره، یه‌ک و پ‌یتنج‌یش نییه، دیناری مووه‌زه‌ف
 ئەست‌یره‌ی سه‌رشانی من و تو بوو وه‌زیه
 دوینن، که‌چی ئەم‌پ‌رۆ بووه‌ته باری مووه‌زه‌ف
 وا پایزی غه‌م، باخی به‌هاری فه‌ره‌ح‌ی کوشت
 غونچه‌ی گله‌زه‌رده، گول‌ی گولناری مووه‌زه‌ف
 وه‌زعی دلی ئەم‌سالی مه‌عاشم که ئەه‌ینم
 سه‌د خو‌زگه ئەخوازم به‌دلی یاری مووه‌زه‌ف
 یاره‌بی ئەوه‌ی دو‌ژمنه به‌م میلله‌ت و خاکه
 بێ حورمه‌تی که‌ی، هەر وه‌کو دیناری مووه‌زه‌ف^(٦)(٧)

(٥) پاره‌یه‌کی ئینگلیزییه.

(٦) له پ‌و‌ژنامه‌که‌دا: (یاره‌بی ئەوی دو‌ژمنی میلله‌تی کورده) نووسرا‌بوو.

(٧) له ده‌ست‌نووس‌یک‌ی تر‌دا ئەم به‌یت‌ه دوا به‌یت بوو:

حه‌ریکه‌ له‌گه‌ڵ کو‌مه‌لی مه‌نمووری به‌سه‌زمان
 بێ نرخه، ئەل‌یتی سینه‌که، دیناری مووه‌زه‌ف

حهقه نه‌مرو بدا تانه له ماهو مشتەری و نه‌خته
 سلێمانی به‌شیعری ئێوه‌وه ناویه‌ته‌ سه‌ر، نه‌فسه‌ر
 ته‌ماشای لاپه‌ره‌ی ژین که‌ن، نییه‌ جێ نوخته‌یه‌ خالی
 له‌به‌ر نه‌شعاری تازه‌ی شاعیران، نه‌م سه‌ر هه‌تا نه‌و سه‌ر
 نه‌بینی شیعری لوجنه‌ی فه‌حسی تووتن، بی‌شه‌مه‌و بو‌ندار
 نه‌بینی میسه‌ره‌عی و قامه‌تی به‌رزه‌ وه‌کو عه‌ره‌^(۲)
 نه‌بینی شیعری (سیدقی)^(۳) پر له‌ نوکته‌ی خو‌ش و مه‌عنیدار
 له‌سه‌ر مالتی (مه‌لا) شه‌ریه‌ له‌سه‌ر پێیه‌ وه‌کو وه‌روه‌ر
 نه‌بینی شیعری و^(۴) پر له‌ قه‌یسی و می‌سوژ و بادام
 فه‌ساحه‌ت جی‌پ و هو‌پی دێ له‌ویدا^(۵) وه‌ک که‌له‌رمی ته‌پ
 له‌ ناو نه‌شعاری نه‌م خو‌راکه‌ نایابانه‌ شیعری کو‌ن^(۶)
 نه‌شوبه‌تی هه‌ر به‌ته‌شپی^(۷) پر له‌ ترخینه‌ و له‌په‌ی ساوه‌ر

(۱) سه‌رده‌می جه‌ریده‌ی ژین به‌عزێ شتی نه‌نووسی، ناوی نرابوو شیعر، نه‌م شیعرانه‌ش که‌ له‌ لایه‌ن لوجنه‌ی فه‌حسی تووتن که‌ له‌ پێنجوێن بوون، نه‌نیرران بو‌ژین. ژین-یش یا بو‌ پێکه‌نین وه‌یا بو‌ پازی کردنی ساحیب شیعه‌ره‌کان چاپی نه‌کردن، منیش نه‌م شیعرانه‌م له‌و وه‌خته‌دا وتوه‌ و بلاوم کرده‌وه ۱۹۴۱/۲/۲۵. (شیخ نووری شیخ صالح).

(۲) مه‌به‌ستی په‌فعه‌ت نه‌فهن‌دی درێژه‌ که‌ له‌ نامه‌که‌ی بو‌ سه‌جادی ناردوو ئیشاره‌تی بو‌ کردوو.

(۳) مه‌به‌ستی (ره‌شید سیدقی غه‌فوور)ه‌ که‌ له‌ شو‌تی تر باس‌مان کردوو.

(۴) هه‌ر له‌ ده‌ست‌نووسیکی تری شاعیر: (نه‌بینی میسه‌ره‌عه‌و...) نووسرا بوو.

(۵) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌ی شاعیر: (جی‌پ و هو‌پی دێ له‌واتا...) نووسرا بوو.

(۶) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا: (شیعری من) نووسرا بوو.

(۷) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا: (نه‌شوبه‌تی هه‌ر به‌ده‌فێ...) نووسرا بوو.

شوکر فہوتا (جیناس) و^(۸) قاعیدہی تہشخیس و ئیستیفہام
 ہوتا کہی بۆ (تہضادی)^(۹) دایتم و الو موضطر
 ہوتا کہی من مقہیدہ ہم بہ قہیدی قافیہ و ئوزان
 ہوتا کہی (تہجاہول عارفانہ)^(۱۰) بیتنہ دہفتر
 لہ گہل تہرید و قہتعا، بۆ نہ کہم قہتعی عیلاقہی دل
 بہ کہ لکی چیم نہشتی، غہیری خہفت ہینان و دہردی سہر
 دہا بڑا (وضوح) و (ئیسٹیعارہ)^(۱۱) گۆری با گووم بین
 رجوع و (حوسنی تہعلیل) و^(۱۲) نیدای حسی بہ دیع ناوہر

(۸) جیناس: ئوہیہ کہ لہ بہیتیکدا یان لہ دیرتیکدا دوو وشہ کہ لہ وتن و پیت و نوقتہدا و ہک یہک
 بن، بہلام ہرہیکہ یان مانایہکی سہرہخویان ہہبتی. خۆ ئہگہر ہہردوو وشہ کہ یہکسان بن بہیہکتر
 پیتی دہلین (جیناسی تام). و ہکو ئو بہیتہی (زئوہر): (دل بۆتہ بۆتہ بۆ تۆ).
 (۹) تہضاد: خہیاتیکہ یہک چاؤ ناوی (عومہر) دہبتی، کابرایہکی قسہ خۆشی عہنتیکہ پیتی دہلین
 ئہگہر دہستہی جلی جوانم بۆ بدرووی، بہمہرجتی کہس نہزانی (کہواہیہ) یان (جوبہیہ) من بہ بہیتہی
 ستایشت دہکہم، کہس نہزانی ئہمہ مہدحہ یان زہمہ. لہ پاشان کابرای بہرگ دروو، داواکاریہکی
 بہجتی دہہینتی، ئہمیش ئہم بہیتہ دہلین:

خاط عمر قبا

لیت عینیہ سوا

ئہمہش بۆ دووبارہ دہبتی و دہتوانری مہعنای لئی بدیریتہوہ. واتہ ہہردوو چاوی و ہکو چاؤہ ساغہکی
 لئی بیت، یان ہہردوو چاوی کوثر بیت. ئہمہش دوو مانای دژ بہیہک دہگہیہنی. ل ۶۸-۶۹ تاریخ
 الأدب فی ایران من فردوسی إلى سعدی للمستشرق إدوارد جرانفیل براون. نقلہ الی العربیہ
 إبراهيم أمين الشواری - مطبعة السعاد - مصر ۱۹۵۴.

(۱۰) تجاہل العارف: ئوہیہ کہ شاعیریک نہزانیخی خۆی بہرامبہر بہراستیہک دہرہرئی کہ لہمہدا
 مہبہستی ئوہیہ ئو شتہ بہموبالہغہوہ و ہسف بکا ل ۲۲۰ الجدید فی البیان والعروض، سمیر
 سمعان، لبنان، بیروت ۱۹۶۹

(۱۱) مہجاز دوو جۆرہ، ہەر مہجازی کہ لہسہر (تشبیہ) بینا بکری پیتی دہلین (ئیسٹیعارہ) و ہەر
 مہجازی کہ لہسہر غہیری (تشبیہ) بینا بکری پیتی دہلین مہجازی (مرسل). سہرچاوی پیتشو
 ل ۱۷۱

(۱۲) حسن التعلیل: کہ شاعیر حەقیقہتیکہ رووداو و بہہزیہکی خہیالی یان شیعری لیک دہداتہوہ
 و ہکو شیعری مانگی چواردہ، و ہرگیتانی (عہلی کہمال باپیر). ل ۸۸ کتیبی تاریخ الأدب فی ایران.

له بۆ چیم چاکه بهینئ دایمینم بۆ (لهف و نهشرئ) (۱۳)
 (مرهتهب) (۱۴) یا (مشهوهش) (۱۵) بۆ بهدلما چئ وهکو نهشتهر
 بهقانونیش مووزهف گهیییه ههددی خوئی تهقاوئیه (۱۶)
 تهمای چیمان ههیه، تاکهئ بژی شیعرئ من و زتوهر (۱۷)

(۱۳) و (۱۴) و (۱۵) لهف و نهشر: یان (طی و نشر). له زماندا (طهئ) واته کۆکردنهوهی چهند شتیک له یهکتیکا که بیشارتتهوه. (نهشر) یش ئهوهیه که ئهوهی شاراوویه یهک یهک دهري خهیت یان بیخهپته روو. (طهئ و نهشر) چهند مهعنایهک له چهند لهفزیکا کۆ بکهپتهوه. له پاشان ئهوه مهعنايانه بهدریژی دهريخهیت. یاخود چهند مهعنایهک بهیهکهوه بهیئنی و له پاشان ههريهکهیان بهدریژی باس بکهئ. (طهئ و نشر) دوو جۆره. نهگهر دهريئانی مهعنایهکان به تهرتیب بئ، ئهوه پیتی دهگوترئ (مرتب) وهکو ئهم شیعرئ (نالی):

ناسمانی حوسنی مهجبوبیم له ئهبرۆ و زولف و روو
 دوو هیلال و دوو شهو و دوو ماهی تابانی ههیه.

خۆ نهگهر نهشرکه بهتهرتیب نهبوو، ئهوه پیتی دهلئین (لهف و نهشرئ) (مشهوهش). پروانه جواهر البلاغة في المعاني والبيان والبدیع - تأليف أحمد الهاشمي، الطبعة الثانية عشرة ل ۲۴۷ .
 (۱۶) ههر لهو دهستنوسهئ شاعیر: (گهیییه وهختی...) نووسرابوو.
 (۱۷) لهو دهستنوسهئا ئهم دیره شیعرهش ههیه که له دهستنوسهکهئ من پشتم پئ بهستوهه دانئ پئیدا نهئاوه.

لهسر دهركه تهصه دور (نووری) بۆ شیعره له دیوانا
 گه دایی بئ نهوایه، چۆن ئهبیته ساحبی کیشوهر
 ههروهها لهگهڵ رۆژنامهئ (ژین) که بۆ یهکههم جار ئهم شیعرهئ تئیدا بلاو کراوهتهوه تۆزه جیاوازییهکی
 ههیه.

شەمە جۆر

په پووله

خوژگه نه مزانی توبو؟
 وا خوټ نه که ی په نجه رو؟
 په پووله ی بال هه لوه ريو!
 به تیشکی گر داریزو^(۱)
 بالداري جوان و په نګین^(۲)
 نیسک سووک و بال نه خشین^(۳)
 به روژ له م گول بو نه و گول
 له م چله وه بو نه و چل
 نه فري و نه نیشیته وه
 بوئی خوټ نه چنیته وه
 هر تاریکیت لی ده رکوت
 چاوت به شوعله و گر که وت^(۴)
 بال هه لئه پرووژینی
 جه رگت هه لئه قرچینی
 بالداري بال په نګاوره نګ
 ده م پر هاواری بی ده نګ
 خوژگه نه مزانی توبو؟
 وا خوټ نه که ی په نجه رو؟

-
- (۱) له دستنوسیکي شاعیردا شوینی هم بهیته، له کهل بهیتی سییه م نالوګوژر بووه.
 (۲) هر لهو دستنوسه دا (بالداري جوان و شیرین) نووسرا بوو.
 (۳) هر لهو دستنوسه دا (نیسک سووکي بال نه خشین) نووسرا بوو.
 (۴) هر لهو دستنوسه دا هم بهیته بهم جوړه بوو:

که تاریکیت لی ده رکوت
 چاوت به شه وقی گر که وت

شه بهق ئه دا به یانی
 له گوئ جوگه و سه رکانی^(۵)
 ئه گسه پیتی تا ئه توانی
 هیچ مان دوویتی نازانی
 کام جیگا خوش و به رزه
 کام لق ناسکه، سه وزه^(۶)
 له دووره وه بۆی ئه فـپـری
 جیگای خۆتی لی ئه گری
 به رۆژ جیت ناو گولانه
 به شه و ئه بییه په روانه
 له کوئ به شوعله ت زانی^(۷)
 خۆت ئه که ی به قوربانی
 په پوله ی ناسک و نازدار
 عاشقی دل بریندار^(۸)
 خۆزگه ئه مزانی تو بۆ؟
 وا خۆت ئه که ی ره نجه پۆ؟

(۵) هەر لهو دهستنوو سه دا (شه بهق بدا به یانی/ له گوئ جوگه له و کانن) نووسرا بوو.

(۶) هەر لهو دهستنوو سه دا (کام لق ناسک و ته رزه) نووسرا بوو.

(۷) هەر لهو دهستنوو سه دا (له کوئ شوعله ت پئی زانی) نووسرا بوو.

(۸) لهو دهستنوو سه دا ئه م دیره له گه ل دیری هه شته مدا شو ئینیان ئالوگۆز کراوه.

گیژەلووکەى باى بەتینی...

گێژەلووکەى باى بەتینی پێچەوانەى رۆژگار
 کارەساتێکی بە من کرد، ئێسکی کردم بە پوار
 خستیمبە تەق تەق بە ناحەق دەستی پر زۆری قەدەر
 ذاب قلبي في العذاب، طار فكري في انكسار
 (زێ) بە لێلتی و سووریا دايم لە چاوی من ئە چن
 ناوی ئەو لێلە و بە خوێ دێ، ئەم تنۆکەو دیتە خوار
 خۆم ئەزانم چیم بە سەر داها ت بە دەس چە پگەر دەوه
 كيف فر العز مني كيف ضيعت الوقار
 ایستەم رازی درونی خلقه افشار ایلیم
 این سخن ناگفته به هرگز مبادا اشکار
 سینە پر داغی فیراق و دیدە پر فرمیسکی غەم
 نائومید و قور بە سەر، ئاوارەیی یار و دیار
 غەم و هەا بێزاری کردووم خۆم بە نەفسی خۆم ئە لیم
 بویلە بر احوالده پک اعلا دکلمی انتحار
 ان قلبي كان مثل الطير في سجن فطار
 هەر کە هینای بۆم سەبا مۆژدەى قدوومی نەوبەهار
 مرغی زاری دل چو از بندی قفس آزاد شد
 شد غزلخوان آشیان بگرفت اندر مرغزار

ناچم بۆ به غدا

هه تا پيتم بکري ناچم بۆ به غدا
له به غدا دلم هيچ ناکريتهوه
با هه زاران رۆژ پيکه وه ژيا بن
دۆستی خۆت لهو ئاتاناسيته وه
با خسووس هيلتي گه وه ره ي کرد بي
نايه وي کۆني بير که ويته وه
چاوي پيت که وي، دلي تپکه ل دي
له رابووردوي خوي قيزي دپته وه
نه گهر بزاني تو نه چي بۆ لاي
نهو رۆژه نهو خوي نه شارپته وه
نه لتي نه وه کو، خودا نه که رده
ئيشيکي بي و بپارپته وه
يا بۆ ته عيني، يا بۆ ته رفيعي
هاتبي له من، بلالپته وه
فه قيرى بچي، بۆ لاي وه زيرى
مه عناي بۆ نهو چاک، ليک نادريته وه
نازانن رۆژي، ئاواش نه بينري
ته نريخ بۆ دواوه، بگه پته وه

هيمه‌تی پيران

پوژنامه‌ی (ژين)ی ژماره (۸۲۲)، (۱۱)ی (ربيع الثاني) ۱۳۶۵ سالی (۲۰)، به‌م ناوونيشانه‌ی سهره‌وه نهم باسه‌ی بلاو کردووه‌ته‌وه. (ئيمه پيرتکي پره‌وشن زهميرمان له به‌غدايه، نهمه‌نده ساله بۆم پږ نکه‌وتووه زياره‌تی بکه‌م، چونکو گۆشه‌گيره و نه‌يوستووه بناسرځ. له‌م دوايييه‌دا دوو شاه نه‌سه‌ری جيهانی و مه‌عانی نهم دی، يه‌کيتکیان (به‌هانه‌دين) پاشای نه‌سه‌ری حه‌ياتی بوو، دووه‌ميان نه‌سه‌رتکي ته‌دریسی عیلمی (وضع)ی بوو که له‌ کوللیيه‌ی (نه‌عظميه)‌دا به‌ده‌رس وتوويه‌ته‌وه. پيچوله‌ی نه‌مانه‌یشی حه‌للی (له‌غزتکي) به‌نهم کردووه، ده‌ست من که‌وت چونکو مه‌وزووع له (وضع) و موعه‌ما بوو. منیش له‌پيشه‌وه به‌موعه‌ما هاته‌م پيشه‌وه. نه‌و زاته شتيخ نوره‌دين شتروانييه، که باوکی به‌هانه‌دين پاشای مه‌سه‌رپيفی پيشوومانه و موئه‌لفی ريساله‌ی عیلمی (وضع)ه. له‌غزه‌که کورتيکی زاويان که له (دۆغره‌مه‌چی) يه‌کانی هه‌ولتيره و ته‌خه‌لوسی (کانی) يه و توويه نهميه:

ناشنای نه‌سراری قه‌لبه‌ی بيگومان
ده‌رده‌خا ماهيه‌تی سرپری نيهان
هه‌رکه‌سځ فه‌يزی نه‌وی بۆ پږ که‌وځ
پادشاهيکه، به‌گه‌ردوون نانه‌وځ
باده‌يه‌کی گه‌ر بنووشي بيگومان
پياله‌يه‌ک ناو، نايه‌نتی ملکی جيهان
جه‌وه‌ری سځ حه‌رفه، يه‌ک حه‌فتا ته‌مام
ناوه‌راستی سي‌سه‌د و دواي سه‌د به‌نام
هه‌رکه‌سځ بي‌زانتی دياره‌ تي‌ده‌گا
بيگومان فه‌يزی نه‌ویشی پي‌ده‌گا

ئنجنا نووسراوه له ته‌ره‌ف (شتيخ نووری) يه‌وه وا حه‌ل کرا:

نه‌و موعه‌ممايه که سځ حه‌رفه به‌ناو
وه‌ک مواليبه‌ده شمولی که‌وته ناو

عشقه، جهزیهی سرپری یهزدانی ههیه
 بۆدهماخی نهشئیهی وهحدهت مهیه
 عشقه، شیرانی جیهان دینیتته بهند
 عشقه، رۆحی پاک نهخاته ژتیر کهمهند
 عشقه، کهس ناتوانی شهرحی لی بدا
 عشقه، مایهی زهوقی ناسینی خودا
 عشقیان دانا بهدوو نهوع، نههلی حال
 عشقی سانع، عشقی مهسنووع دوو مهئال
 عشقی سانع، شیوهیی ئینسانیه
 عیشقی مهسنووع، ئارهزووی جهیوانیه
 ئارهزووی جهیوانیی، دوایی جهننهته
 سهفهوتی رۆحانیی، مایهی جهننهته
 عشقی زولف و خال و پروومەت فانییه
 عیشقی په‌نهانی له‌تای سوبحانییه
 ئاه ئه‌گەر (نووری) له‌مه به‌شدار نه‌بوو
 داخلی ناو ده‌فته‌ری نه‌حرار نه‌بوو

ژن

ژنی به د چه شنی کولنج ژان نه هیښی
نه گهر زوو نه یته قیښی، نه ت ته قیښی
ژنی ژن بی، له ژانی ژینی دنییا
به جوړی لات نه دا، سهر سور نه میښی
ژنت گهر^(۱) ژن نه بی، ژانه ژیان
ژنی ژن بی، هه موو دنیا نه هیښی

(۱) له ده ستوروسه که ی شاعیردا (که) نووسرا بوو، وا دیاره له کاتی نووسیندا (پری) په که ی که وتووه.

به کوردی ناوی مانگه کان

(نیسان) به کوردی (شهسته باران)ه
ناوی (مایس)یش (بهخته باران)ه
(حَوزِه یران) ناوی، (باران یران)ه

ناوی (ته موز)مان دانا (خه رمانان)
(ئاغستۆس)، (گِره) گهرمای فراوان
(ئه یلوول)، (گه لایژ) فینکی به یان

ناوی (تشرین ئه وهل)، (مشتاخان)
(تشرینی دوهم)، (په له) وهرد کیلان
ناوی (کانوونی یهک)، گه لاپیزان

ناوی (کانوونی دووهم)، (پێبه ندان)ه
(شوبات)، (ره شه می) ناویکی جوانه
مانگی (مارت)، (تاره) ناخری زستان

زۆر تکا ئه کهم له خویننده واران
له خاوهن بیرو تیچی زانایان
لهم ناوانه گهر چاتر ئه زانن
بیلێن به شهرتی باش بی لای هه مووان
له جیگای ئه مان، ئه و په سه ند بکری
ئه وه ناوی بی، تا ئاخه زه مان
نهک من به جوۆری، ئه وی تر جوۆری
ناویان بو دانیین به که یفی خۆمان

(غونچه) و (شیرین) و (کالی)...

(غونچه) و (شیرین) و (کالی) سئ کچن نه ولادی گیو
قابیلن هدر سئ وهزن بکرتن به ئالتوون و به زیو
غونچه وا تازه خه ریکی پتکه نینه بۆ فنوون
عیشویهی (شیرینی) سه د فهرهاد نه خاته بیستوون
چاوی مهست و کالی (کالی) پر له بادهی عیسمه ته
ره بی هدر سئ تاجی به رزی بن له بۆ ئهم میلله ته
باغی بی خاری هسه داته، نهوز هووری وا ده بی
غونچه شیرین بی به کالی، باغی مهسعوودییه ته^(۱)

(۱) لهم میژووه دا مالی ئیمه له رواندوز هاتنه وه ههولیر. دوا ی نیوهرۆ بوو له باله خانه ی مهحه له کهمدا
(شیخ نووری) له لام دانیشتبوو. له ناكاو (غونچه) و (کالی) و (شیرین) هاتنه سه ری. (شیخ
نووری) ناوی پرسین و دهسته جی نه و چوار شیعه ی بۆ دانان. گیوی موکریان ی.

نابینمه وه قهت لیڤه یه کئی...

نابینمه وه قهت لیڤه یه کئی یار و وه فادار^(۱)
 حه قمه که نه بینم له شهوا خه و به مهلاوه
 هه ده ربه دهر و نه فییه، نهوی سیره تی چایی
 نه یق—ۆزنه وه ک—رده وهی به د به ههواوه
 ئینسانی وه کو عه بده، له کوئی دهست نه که وی ئاخ
 نایدۆزمه وه هه چهند بگه ږیم بۆی به چراوه
 نهو شه خسه کهوا لامی قه له وای وه کو (ږی)یه
 پیریکه به شهو هیمه تی شه وکیتل^(۲) به دوواوه^(۳)

(۱) ئەم شیعەری لە هەولێرەو ناردوو بۆ پۆژنامەی ژین. دەلێن ئەو شیعەری بۆ شیخ ئەحمەدی شیخ غەنی مامی که نازناوی (فەوزی)یە نووسیوه.

(۲) پیری شه وکیتل: شه خستیکه له شارباژێڕ، ژنان له پۆژانی دیاریکراودا دهچنه سه‌ر مه‌زاره‌که‌ی. گوايه وا به‌ناویانگه که شهو له گۆڤه‌که‌ی هاتوووته ده‌ڤ و زه‌وی کیتلاوه. بۆ نه‌زر و نیاز خواستن ده‌چنه سه‌ر مه‌زاره‌که‌ی.

(۳) مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که شه‌خسی (شه‌وکیتل)ی له دوا‌بێ بۆ ستایش کردنه، به‌لام بۆ تانووت و زه‌میش دیت، چونکه کینایه‌یه بۆ کاری سیکس له شه‌واندا. له پۆژنامەی (ژبان)ی ژماره (۴۲۵)ی سالی (۱۰) (۵)ی کانونی دووه‌می ۱۹۳۵دا له لاپه‌ره (۲) به‌ناوی په‌ندی پێشینه‌ان - که دیاره‌ هی پیره‌مێرده - نووسراوه:

ئه‌وانه‌ی له‌هه‌جی لامیان وه‌ک ڤتیه
 نه‌زانن پیری شه‌وکیتل له‌ کو‌تیه
 ئه‌وانه که ڤئ به‌غین ئه‌خوتین
 جلوه‌ی فیتبازی دوو قه‌وم ئه‌نوین

هاوار له دهس مالييه

له حاله گهر نه پرسي، رۆژ و شهو، مه بهووت و چهيرانم
له به حري و اريدات و مه سرفا، غه رق و په ريشانم
به رۆژ دائيم خه ريكي جه دوهل و جه معي حيساباتم
به شهو خه و خو^(۱) نيه، خوليا زه دهی ئيشی سبه ينام
به مه سرف هه ر په زامه ندم، وه زيقه ی خو مه پيم خو شه
حيسابی و اريداتيش تازه وا هاتوه ته سه ر شانم
له ته حويلاتی خارج عاجزم، داخل به هه ر سوو رته
به ميم، حی، بيست و دوو رازيم، له دهس جه معي په ريشانم^(۲)
له ته وحيدی حيساباتی قه زاکان هيته يزارم
نه گاته عه رشی نه علا بوچرووکی جه رگی بريانم^(۳)
له نازاری نيهائی و^(۴) مولخه قی هه رگيز مه پرسه ليم^(۵)
خودا دوو ر بن، له نازاری هه موو خو يش و عه زيزانم^(۶)
گه هي مه شغولی دوکوم، گه ه خه ريکی جه دوهلی سولفهم^(۷)
ده می دامای سه هووی جه مع و ته زيلاتی نيسانم^(۸)
له ناخر مه رحه له ی ته زمی نه وراق و جه داولدا
چل و پينچ فره ق نه کا، ئيجمالي شه هری، چی بی؟ نايزانم

(۱) له دهستنوسه يکی شاعير (شه ویش خو خه و نيه... نووسرابوو.

(۲) هه ر له و دهستنوسه دا: (به ته سديدی په ريشانم.) نووسرا بوو.

(۳) هه ر له و دهستنوسه دا: (نه گاته ناسمان، نا هو نه ينی جه رگی بريانم) نووسرابوو.

(۴) نه و سه رده مه نه و شيعره ی تيدا نووسيوه، سالی (مالييه) له (۳۱) ی مارتا ته و او بووه، بويه ده لئ: (له نازاری نيهائی).

(۵) هه ر له و دهستنوسه دا: (توخدا مه پرسن ليم) نووسرابوو.

(۶) هه ر له و دهستنوسه دا: (خودا دوو ر بی، له نازاری جه معي خو شه ويستانم) نووسرابوو.

(۷) له و دهستنوسه ی شاعيردا: (گه ه خه ريکی ته سوييه ی سولفهم) نووسرابوو.

(۸) هه ر له و دهستنوسه دا: (جه مع و ته زيلاتی نيسانم) نووسرابوو.

ده که و مه به حری بن پایانی نه رقاص و ته قه للاوه
 وهره نه مجا ته ماشای حله لوله لای می تشکی به سه زمانم^(۹)
 تومز عه کسی ره قم شانزه ی به شست و یدک نیشان داوه
 که وا گیتی ترازاوی ده سیکی سه هوو و نسیانم
 نه گهر باوه نه فهرمووی شو له خه ودا تا کو سبجه نینی^(۱۰)
 له نیست او خه ریکی ناردنی نه وراقی نیسانم^(۱۱)
 به رژی جومعه خه لکی وان له به زم و عوشه تا دائیم^(۱۲)
 که چی من هر خه ریکی دوکوم و جه معی یه کونانم^(۱۳)
 به شه و چاو هه لبرم، نیجمالی شه هری دیته بهر چاوم^(۱۴)
 که چاویش دانه وینم^(۱۵)، کو مه لئی نه رقاصه میوانم
 هه میشه^(۱۶) بلبللی ته بعم، نه نیسی غونچه بوو نه و سا
 که چی نیست که جه دوه ل بووه ته گو لزار و گولستانم^(۱۷)
 به سه د (اذن القبض) کو م کرده وه نه قدی خه زینه ی ژین
 به نیذ نولده فعی، سه رفم کرد هه موو نه قدی دل و جانم^(۱۸)
 له غه یری ماده دا نه قدی حه یاتم^(۱۹)، نه بتی ده فته ر بوو
 به ته عدیلتی مه گهر دهستی^(۲۰) قه دهر ریکی بخا ژیانم

(۹) نه م به یته له ده ستنوسه که ی شاعیردا نه بوو.

(۱۰) له ده ستنوسه که ی شاعیر (نه گهر باوه نه که ی هر شو له خه و ما تا کو سبجه نینی) نووسرا بوو.

(۱۱) هر له و ده ستنوسه دا: (خه ریکی به ستن و ریکی خستنی نه وراقی نیسانم) نووسرا بوو.

(۱۲) هر له و ده ستنوسه دا: (خه لقی هر خه ریکی که یف و سه یرانه) نووسرا بوو.

(۱۳) هر له و ده ستنوسه دا: (هر شپزه ی دوکوم و سه هووی یه کونانم) نووسرا بوو.

(۱۴) هر له و ده ستنوسه دا: (له خه و چاو هه لبرم نیجمالی شه هری دیته بهر چاوم) نووسرا بوو.

(۱۵) هر له و ده ستنوسه دا: (که چاو دائیمه سه ربه ک) نووسرا بوو.

(۱۶) نه م به یته له ده ستنوسه که ی شاعیر له گه ل به یتی پتشیو شو نیان ئالو گو بووه، (به دایم بلبللی ته بعم) نووسرا بوو.

(۱۷) هر له و ده ستنوسه دا: (پوته سه یرانی به هار انم) نووسرا بوو.

(۱۸) هر له و ده ستنوسه دا: (به یدک اذن الدفع ریوی هه موو نه ختینه یی گیانم) نووسرا بوو.

(۱۹) هر له و ده ستنوسه دا: (له غه یری ماده دا نه قدی ژیانم...) نووسرا بوو.

(۲۰) هر له و ده ستنوسه دا: (به ته عدیلتی مه گهر نه مری قه دهر...) نووسرا بوو.

له عومرم سه هووی سهرفیات نه گهر ته نزیل بکا ئیزه د
 به سولفه ی دابنن و ئیرادی بۆ بیتنن له حیرمانم
 له قهیدی ناو میډی^(۲۱) شه تب نه گهر بکرتیم و تیپه پرم
 به قایای بهد نه میتنن بۆ به قییه ی مووده تی مانم
 به جارئ نه میوه نهو بلبله ی نه یوت له گولشه ندا
 چه می هیلانه مه بۆ تائفه ی گول من غه زه خوانم^(۲۲)
 نه گهر بۆ سالی مالییه ی حه یاتم تیپه پری نهوسا^(۲۳)
 نییه نیمکانی ئیسلاحتی سه هووی قهیدی عیرفانم^(۲۴)
 به ته عیدیلش جه وازی نادری، ته سحیحی پابوردوو^(۲۵)
 به ناچاری له عهینی دهفته را مه جبوریه مانم^(۲۶)

۱۹۴۱/۲/۱۳

-
- (۲۱) هەر لهو دهستنوسه دا: (له سجلی ناو میډی) نووسرا بوو.
 (۲۲) هەر لهو دهستنوسه دا: (چه من هیلانه مه و من نه غمه خوانی به زمی یارانم) نووسرا بوو.
 (۲۳) هەر لهو دهستنوسه دا: (تیپه پری ئیتر) نووسرا بوو.
 (۲۴) هەر لهو دهستنوسه دا: (قهیدی عیلم و عیرفانم) نووسرا بوو.
 (۲۵) هەر لهو دهستنوسه دا: (ئیسلاهی پابوردوو) نووسرا بوو.
 (۲۶) ئەم شیعره له کاتیکدا نووسراوه، که شیخ نووری، کاتبی مهسرهفی خهزینه ی لیوای سلیمانی بووه. پاشان په مزی مهلا مارف له رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره (۶۵۰) ی سالی (۱۵)، (۱۷) ی کانونی په کهم ۱۹۴۱ به شیعره وهلامی داوه تهوه.

تەربىيى غەزەلى ئەدبىيى مۇختەرەم جەنابى (م. نوورى) ئەفەندى^(۱)

رەفيق حىلمى

لە دنيادا چ قەومىكە بكا مىللەتى ئىھمال
جىھانى پر جىدالە، ئىستە بۆ تەئىنى ئىستىقلال
«خودايا بەسىە ئىتر لابهري دەيجوورى ئىزمىحلال
تلووعى پىن بکەى خورشیدی رۆژى پاکی ئىستىقبال»

لە پتى حورپىيە تا شەرتى بگاتە ئاسمان شىنم
ھەر ئىستىقلالە مەقسوودم ھە تاكو باقىيە ژىنم
«لەگەل خاكپای ھىجرەتدا، بەسەر چوو عومرى شىرىنم
دەسا نۆيەى ويسالە، ئاھ، ئەى ئومىدى ئىستىقلال»

شەوى دەيجوورى نەگبەت، دور كەوئى يارەب لە كوردوستان
سەفایى باغى جەننەت دەرکەوئى، يارەب لە كوردوستان
ئىتر سىناقى مىللەت سەرکەوئى يارەب لە كوردوستان
ئەوا نۆيەى ويسالە، ئاھ، ئەى ئومىدى ئىستىقلال

مەعارف ئىستە ئەطفالانى مىللەتقان ئەكا تەنوير
مەلىك مەحمودى ئەوەل، خۆى بەعەزەم و ھىمەت و تەدبىر
ئموورى مەلىك و مىللەت، تا نىھايەت، گەر بكا تەدویر
ئىتر نۆيەى ويسالە، ئاھ، ئەى ئومىدى ئىستىقلال

(۱) ئەم شىعرەى مامۇستا (رەفيق حىلمى) م لىترەدا وەكو خۆى نووسىيەو، چۈنكە ئەوئەندەى بەدوايدا گەرام و رۆژنامە و گۇقارەكانم ھەلگىتەر و ھەرگىتەر كرد ئەم شىعرەم نەدۆزىيەو كە مامۇستا (رەفيق حىلمى) كەروويەتى بە (تەربىيە)، بەلام لەو ھەك ھەر ئەو شىعرە بىت كە لە كاتى خۇيدا بۆ (ئەحمەد خواجە) ئى ناردو، كە سەزۇكى تەحرىرى ژمارە (۱) ئى ئەو رۆژنامەى بوو شىعرەكەش نامەى پىرۆزىيەى لە دەرچوونى يەكەم ژمارەى رۆژنامەى ئومىدى ئىستىقلال، رەنگە ھەر لەوئى ئەم شىعرە دەست مامۇستا رەفيق حىلمى كەوتىن، چۈنكە لەدوايدا ئەو كرا بە لىترسراوى رۆژنامەكە.

کوردي پهتۍ

جووت و گا

شاره زوور تاكو بلیتی جیگه به کی بهرداره
 خـوـلی زیو، ناری به دیراو ئه پژیئنق پاره
 کـوـرده تو بۆچی نه لیتی: رووتم و بی لانه و بان
 خاوه نی جووت و مالات و مه پ و پان و شوان
 بایی تارانیه که ویزه به ره و ناسنه که ت
 پاره دهره یینه ره له و نه رزه په قه گاسنه که ت
 نه وی پیوسته له جووتی، هه موو داری به پرووه
 نیر و ^(۱) هه و جاپ و نه قیزه و که له مه و دهسته دووه
 و هدی پارت هه موو نالتوونه، به هۆپ و به جه و آل
 وشکه و هردت هه یه، قهت ناتوهی ده غلی ته په کال
 توو نه که ی به و زه وییه دیمه وه تاوه ختی په له
 شین نه بی، دان نه گری، نه ک یه کی، بتبی ده په له
 زهرد نه بی و هختی دره و دی ^(۲)، نه چی بۆی نه گری سه پان
 دره و نه کریت و نه کیشریت و نه بیته خه رمان
 برۆ گاگیره ی تی بهسته، شهنی که به شه مال
 هۆپی لی داگسره، دهرکی بدروو، بیکه ره چال
 بیتینه سه ر باسی مه پ و میگه لت، بۆت نه کری له شیر
 رۆن و دۆ، ماست و که ره، که شک و فرۆ و پیسته په نیر
 به ره و هۆپت خوری، چیغ و ده وارت له مووه
 چاکی لی وردبیه وه، هیچی به پاره نه بووه
 هه ره له بهرگن نه کری، خورج و فهره نجی و لاکیش
 دیته بهرده ستت به خو پایی، به بی عاره ق و نیش

(۱) له دهستنوسیکی تردا: (نیل و...) نووسرا بوو.

(۲) هه ره له دهستنوسه دا: (دی... نووسرا بوو.

کوته جاوی شری خوټه، نهچی نهیکه به که لاش
له مەرەز بوزوو نه پرسیت و نه شیکه به که واش
ناکری شت له م و له و، گهر بتهوئ تا نه مری
هموو بوټ پیک نه کهوئ^(۳)، کوټه له بهی هەر له خوری
شوټک و دوشاوی گه زۆت بوټ نه گری داری به پروو
نه تهوئ پاره په یاکه، به که تیره و مازوو
په زه کهت، گهر بتهوئ پاره ی لیشاوی ههیه
میوژ و باسووق و^(۴) تری و هیزه ی دوشاوی ههیه
چ بلیم پوش و به له ک^(۵)، چیلکه و زهل، لیژنه یی دار
نه چی نه یهینی به باری کهر و نه ینیرییه شار
هموو نه درئ به شت و مهک، به که لویه له بوټ مال
پانه بوټری به دلی خوټ و منالت هموو سال
مه له وانم له بنی گومی زمانا^(۶) به هه زار
ناوی کوردی ده رنه هینم به جه وال و به خه رار^(۷)

(۳) له دهستنوسه که دا: (نه کهوئ و...) نووسرا بوو.

(۴) له رۆژنامه ی پێشکهوتن-ی ژماره (۳۰) و دهستخه یتیکی شاعیر: (باسق) نووسرا بوو.

(۵) له رۆژنامه ی ژین ژماره (۶) سالی (۱) ۱۹۷۱/۴/۱ که ئهم شیعهره بوټ جارێکی تر
بلاو کراوه تهوه. وا دیاره له مانای وشه ی (به له ک) نه که یشتوون، بۆیه کردوو یانه به (به له ک).

(۶) له دهستنوسه که ی ماموستا (نه جمه ددین مه لا): (له بنی گومی زمانا) نووسرا بوو.

(۷) شیخ نووری چاک ده رکی به وه کردووه که کوټه له کورد ه واری، بنچینه ئابورییه که ی له سه ر
کشتوکال به نده، چونکه خو ی کوټه له کی کشتوکالییه، بۆیه هانی خه لکی داوه پروو بکه نه جووتیاری
و زهوی کیتلان و زۆر کردنی به رههم و به رو بوومی کشتوکالی و ناژه لدار ی.

جووت و گا شتیکی چاکه^(۱)

له باسی هر شتی پیا راگه‌یشترین ئیمه نووسیمان
 نیتر با بیینه‌وه سهر باسی جووتیاری و زهوی کیتلان
 له پایزدا خه‌ریکی جووت و توو چاندن نه‌بی تا سهر
 له مالی خۆت نه‌نوویت و بئ عه‌زیه‌ت ناوی نه‌دا باران
 له جهرده و دز به‌دووهره، قه‌ت مه‌ترسه هیچی لی نایه
 له هاوینا له پاش دروینه، بیته سهر خه‌له و خهرمان
 وه‌ره توو پیگه‌یشتووی وه‌ختی هاوینیش ته‌ماشاکه
 وه‌کو بامیه و ته‌ماته، کاله‌ک و لۆبیا و باینجان
 جگه له‌و پاره‌یه‌ی خاوه‌ن زه‌وی نه‌یخاته گیرفانی
 به‌راستی خزمه‌تیکی زۆر نه‌کا، بۆ هاوالاتییه‌کان
 که‌له‌مه و نیر و هه‌وجاریک و جووتی گای له‌ر و بئ فەر
 نیتر ده‌سمایه‌ی ناوی، وه‌کو دوکانی بازرگان
 به‌قالی و نه‌م شتانه هیچ نییه که وه‌ختی نابووت بوو
 له باخه‌لیا نه‌لی نه‌سپن گۆرانی سه‌وزه‌لی تووم گیان

(۱) له ژماره (۲۷) ی رۆژنامه‌ی (پیشکەوتن) سالی (۱)، (۱۴) ی صفر (۱۳۳۹)، (۲۸) ی
 ئۆکتۆبهری (۱۹۲۰) ناگاداریه‌ک له ژێر ناوی (بۆ زانین) بڵاوکراوه‌ته‌وه و تییدا ده‌لی:
 (پیشکەوتن) «مه‌به‌ستی رۆژنامه‌ی پیشکەوتنه» خۆی وه‌ک مه‌لی له‌وساوه که هه‌ز به‌ژووهرکه‌وتن و
 پیشکەوتنی زمانی کوردی خۆمان ده‌کات، نیازی وایه که گره‌وی نووسینی کوردی بکری‌ت و بانگی
 نه‌وانه ده‌کات که هه‌ز له نووسین ده‌کهن.

۱- به‌ستی ره‌نگ پاره‌ی داناره بۆ کرینی نه‌م نووسینه کوردیه‌یه. بۆ (۱) یه‌که‌م (۵۰) روپیه.

بۆ (۲) دووهم (۳۵) روپیه. بۆ (۳) سێیه‌م (۲۵) روپیه.

۲- هه‌تا رۆژی (۱۰) ی ئۆفبه‌هر (۱۹۲۰) نه‌م نووسینه وه‌رده‌گیریت.

له رۆژنامه‌ی (پیشکەوتن) ی ژماره (۳۰) سالی (۱)، (۶) ی ربيع‌الاول (۱۳۳۹)، (۱۸) ی ئۆفبه‌هر
 (۱۹۲۰) راگه‌یه‌نراوه که (نه‌و سێیه‌انه‌ی که کران، یه‌که‌مینیان باسی (جووت و گا) یه‌که (م.
 نووری) و توویه‌تی و (۵۰) روپیه وه‌رده‌گیریت. دووهمیان (بۆ چرووکی) (زه‌کی سانیپ) (۳۵)
 روپیه وه‌رده‌گیریت و سێیه‌میان (رۆژه‌وه‌ بوونیکی) (مه‌مه‌د جه‌میل) (۲۵) روپیه وه‌رده‌گیریت.
 واته له‌م پیشبهرکییه‌دا (شیخ نووری) پله‌ی یه‌که‌می بۆ دانراوه و خه‌لاته‌که‌ی دراوه‌تی.

زهوی و زار دهوله تیکه نامریت و قهت له ناو ناچن
 فقهیر و دهست نه رۆییو نابن قهت، خاوهنی دهغل و دان
 بیناغه‌ی دهوله مه‌ندی هه‌ر به‌جوت و گا نه‌بن قایم
 به‌جوت و گا نه‌لین، عه‌رز هه‌لدین و پاره‌ ده‌هینان
 تکاتان لئ نه‌که‌م له‌م ئیشه‌دا تا پیشکه‌ون چاکه
 به‌لام دووباره‌ پتو‌سته‌ حکومه‌ت بیته‌ یاریدان
 له‌ باسی تووتن و ک‌ریار و لادییش بنووسم با
 که‌ پاره‌ی پی‌ بوئ، دیت و هه‌زار روپی‌ه‌ نه‌با زستان
 به‌هاری سه‌د دیراو تووتن نه‌کات و وازی لئ دینن
 نه‌ما تووتن چ تووتن، ورد و پیس و بی‌ گه‌لا و کیشان
 وه‌چ^(۲) و دارک زیاتر ناوی تووتن بی‌ به‌توی نادا
 هه‌موو هه‌ر دار و به‌رد و زبل و پووش و قشپل و ئیسقان
 بچیت و پتی‌ بلتی‌ نه‌و تووتنه‌ باتمانی‌ چه‌ند یی‌ژئ:
 (به‌ سی‌ لی‌ره‌ی‌ عه‌جه‌می‌ که‌متری‌ ناده‌م به‌سه‌د قورحان)
 له‌ نه‌رزی‌ وشک و ره‌ق، تووتن په‌یابی‌ و واشی‌ بفرۆشن
 که‌وابوو با هه‌موو ده‌ست که‌ینه‌، جووتیاری‌ و زه‌وی‌ کیلان

(۲) له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی‌ مامۆستا (نه‌جه‌ددین مه‌لا): (وه‌چه‌) نووسرا بوو.

پەيامى كۆمەلەيتى

گوټم له نالینۍ کچۍ بوو، دوټنۍ نه یلاوانه وه
 وا به نسیر و به سوز نه یوت، دلۍ نه توانه وه
 دهنګ و په نګۍ وا نه بیستراوه و نه بینراوه له کهس
 کونه قه قماغه ی برینی ناو دلۍ نه کولانه وه
 نه یوت، هم رووپوښه تهنیا رووی نه پوښیون و بهس
 رووبه رووی خومان، حقووقی ناینه ناو نسیانه وه
 قهت نه بوو^(۱) پوژۍ به سهره سستی حهقی داوا بکهین
 بو بهشی خومان بچینه ساحه و مهیدانه وه^(۲)
 نه وهل و ناخر، خه تای هم رووپه شهی رووپوښه بوو
 بوو به مانعمان، نه چوینه کومه لی پیاوانه وه^(۳)
 دایګرن توخوا^(۴) فرتی دهن، بیخه نه تهن دوره وه
 حه یفه پوژۍ روو، نه نینه ناو شهوی ده یجووره وه

زولمی هم غه داره بوو^(۵)، حوکمی موساواتی نه هیشت
 جنسی نیمه ی خسته حالیکۍ له پیاو پارانه وه^(۶)
 بو بهشی نیمه کفن بوو، وا له دنیا و ناخیره ت؟
 لیره رهش، له ولا سپی، بېرۍ به بالامانه وه

-
- (۱) له ده ستونوسیکۍ پیشووتری شاعیر: (نایه لی پوژۍ...) نووسرا بوو.
 (۲) هر له ده ستونوسه دا: (... بچینه کومه ل و مهیدانه وه) نووسرا بوو.
 (۳) هر له ده ستونوسه دا: (بو حقووق و حهقی خومان، بچینه...) نووسرا بوو.
 (۴) هر له ده ستونوسه دا: (دایګرن کچ گه ل فرتی...) نووسرا بوو.
 (۵) هر له ده ستونودا: (جهوری هم...) نووسرا بوو. له ده ستونوسیکۍ تردا: (جهوری هم زورداره...)
 نووسرا بوو. له گوفاری گه لاویژ: (زولمی هم مه لعونه بوو...) نووسرا بوو.
 (۶) هر له ده ستونوسه دا: (هوژی نهرمی خسته نه حوالی له پیاو پارانه وه) نووسرا بوو.

حەز ئەكەى پرسە، لە پیران و لە پیشینانی خۆت
 کت پەچەى دیوہ بەرووی خاتوونی کوردستانەوہ
 کەى پەچە بوټە سەبەب، بۆ عیفەتێ جینسی لەتێف؟
 کافری دڵ تیرە، دەخلى کوا بەسەر ئیمانەوہ^(٧)
 دایگرن بیگرنە ناو خستۆتان و دەوری لێ بەدن
 بەلکو بیببینم بەچاوی خۆم، بەرۆح کیشانەوہ
 لای بەرن توخوا، فریتی دەن بیخەنە تەندوورەوہ
 حەیفە رۆژی روو^(٨)، ئەنێنە ناو شەوی دەيجوورەوہ

کۆمەلێ بگرن لە دەوری، ئەلوہداعی لێ بکەن
 ناوی با برواتە^(٩) ناو لافاوی ئەم نیسانەوہ
 بیخەنە تابووتەوہ، بینین بەشانی عەزمەوہ
 بیخەنە قەبرێ، بەلووتکەى گەردەکەى سەیانەوہ^(١٠)
 تۆبە بێ یارەبى، دەفنى ئەو لەوێ جانێز نییە
 بیخەنە چالێکی قوولێ، گەردەکەى گاورانەوہ
 مەجلیسیکی ماتەمى^(١١) بۆ دابنێن و یەک بەیەک
 وەرنە تەعزێکەى، بەدڵخۆشى و بەرووی خەندانەوہ
 ئەم سکالایە، بەفیکر و شیعری (نووری) تێ مەگەن
 ئەو کچە دەنگ خۆشە بوو، ئەيووت بەدەم گریانەوہ
 دایگرن توخوا فریتی دەن، بیخەنە تەندوورەوہ
 حەیفە رۆژی روو، ئەنێنە ناو شەوی دەيجوورەوہ

(٧) ھەر لەو دەستنووسەدا: (کوا دەخلى...) نووسرا بوو.

(٨) لە گۆڤارى گەلاوێژ: (حەیفە رۆژی پاک...)

(٩) ھەر لەو دەستنووسەدا: (ناوی با بیباتە ناو لافاوی...) نووسرا بوو.

(١٠) ھەر لەو دەستنووسەدا: (بیبەنە ئەو دەشتە بینێژن بەدەم سەیرانەوہ) نووسرا بوو.

(١١) ھەر لەو دەستنووسەدا: (کۆمەلێکی ماتەمى...) نووسرا بوو.

چوارین = روباعی

برا من هه زل شیرینی جه مالی ناشکرا ناکهم
 پروبوچه له لام من بو مه زاهیر قهت پیا ناکهم
 جه مالی نه فسه مه حبووبی هه قیقی گهر ته ماشاکه ی
 به غهیری نهو، ته مه ننا ی وه سلی مه حبووبی له خوا ناکهم

(کرده وه چاک بی یا به د بی، دیته وه پتی ناده میزاد - شیخ نووری).
 واتتی مه گه که کرده وه بی به د نه گهر بکه ی
 گهر دوون له داستانی زه مان نه یسپه تیه وه
 قهرزیکه کاره کانت له نه ستوی زه مانه دا
 ههر وه ختی، ههر زه مانتی بی، نه دریتیه وه

ژن

ژن وه ک دلی جیه وه یه له سه ره ده ست
 ناجوولی بیتو گهر به ری ده ست کراوه بی
 نه ما که بیتو ده ست بقوچینی پانه کا
 با به یینی په نجیه کانت له حیمی تواوه بی

پووشی نه مه لی دوژمنی بو خسته مه ته ندوور
 رۆحی فسه ره حی نایه هه زاران دلی په نجوور
 موژده ی زه فهری پتیه، به دل خوشیه وه هات
 شایسته یه نه م جه ژنه بلیم نووری عه لانوور

نووریکه دیده هه‌ددی بینینی نییه
 ئاگر له به‌را به‌ری ئاوا تینی نییه
 زه‌پراتی سیفاتی زاتی پر که‌ون و مه‌کان
 نابینرئ به‌ دیدیه، که دوورینی نییه^(١)

خۆشه‌ ده‌رخه‌ن هه‌روه‌کو ئاوینه‌ عه‌یبت پووبه‌پوو
 نه‌ک له‌ پشتی سه‌رته‌وه‌ وه‌ک شانه‌ ده‌ریتن زبان
 پیاوی کامل دوزمنیش بی یه‌ک زبان و یه‌ک دلّه
 پاش مله‌ نه‌ک زه‌هری مار و پووبه‌پوو شیرین به‌یان

یاره‌بی له‌ فه‌یزی مه‌عرفه‌ت مه‌ه‌جوورم
 پێ‌واری مه‌جازم، له‌ حه‌قیقه‌ت دوورم
 مه‌ر^(٢) په‌حمه‌تی تو ده‌ستی بداته ده‌ستم
 ساپێژ بکا زامی دلّه‌ی په‌نج‌ووورم
 نه‌ی کاتبی حه‌رفی له‌وحی پیشانی من
 وه‌ی په‌رده‌ گوشای پازی نیه‌هانی من
 زانی‌وته له‌ نادانی خۆم، نادانم
 زانی‌وته حه‌وود و هه‌ددی نادانی من

تو با عیسی حالی حوزن و خورسه‌نه‌دی منی
 تو عوقده‌گوشایی هه‌ر گری و به‌ندی منی
 ئه‌م عه‌زمه‌ من به‌سمه‌ که‌وا به‌نده‌یی تو
 ئه‌م ده‌وله‌ته‌ من به‌سمه‌ خوداوه‌ندی منی

(١) ئه‌م چوارینه‌یه‌ له‌ (خوا) ده‌دوێت.

(٢) مه‌ر: واته‌ مه‌گه‌ر.

خۆزگه‌م به‌وه، بێ وه‌جاخه‌ نه‌ولادی نییه
 هه‌رگیز له‌ زه‌مانه‌ داد و بێ دادی نییه
 هه‌ر نه‌و خه‌فه‌ته‌ی هه‌یه‌ وه‌جاخی کوێره
 بێجگه‌ له‌مه‌، داخ و فه‌ریادی نییه^(۳)

خاله‌ بیستم هاتییه‌ هه‌ولێر و نه‌تپرسی له‌ که‌س
 خۆ له‌ باخا هه‌ر گوڵه‌ دايم نه‌نیسی خاروخه‌س
 چی نه‌قه‌وما گه‌ر بفه‌رمووی خوشکه‌زایه‌کم هه‌یه
 به‌ندی به‌ندیخانه‌ی هه‌ولێره‌ وه‌ک (مرغی) قه‌فه‌س^(۴)

دڵ له‌ شه‌قلاره‌ مه‌گه‌ر نه‌ختی خه‌یاتی بێته‌ به‌ر
 سه‌ر له‌ عه‌نکاوه‌ مه‌گه‌ر نه‌ختی خه‌یالی بێته‌ سه‌ر
 وه‌رنه‌ له‌م هه‌ولێره‌دا نه‌هلی دوو له‌ زه‌وقم نه‌وێ
 غه‌یری چهند شه‌خسی نه‌بێ، چیه‌که‌م خودا (أین المفر)؟^(۵)

خودا مه‌مه‌یله‌ بۆ وه‌خت و زه‌مانی
 له‌سه‌ر دڵ بیه‌مه‌ باریکی گرانێ

(۳) له‌ شوێنێکی تردا نووسیوی: (غه‌یری نه‌وه‌ قه‌هر و داد و فه‌ریادی نییه‌).

(۴) (وه‌ختی له‌ هه‌ولێر مووه‌زه‌ف بووم، بێخود یه‌عنی مه‌لا مه‌حمود نه‌فه‌ندی موفتی و خه‌به‌رم نه‌زانیبو له‌پاشا ئه‌م دوو شیعه‌رم بۆ نووسی) شیخ نووری شیخ صالح. وادیاره‌ که‌ شیخ نووری له‌هه‌ولێر بووه‌ بێخودی خالی سه‌ری هه‌ولێری داوه‌ و چاوی به‌شیخ نووری نه‌که‌وتوه‌، بۆیه‌ شیخ نووری ئه‌م گله‌یه‌یه‌ی لێ کردوه‌.

(۵) مامۆستا (ناسح نه‌فه‌ندی حه‌یده‌ری)یش له‌ رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره‌ (۴۰۹)ی سالی (۱۹۹۰)ی (۱)ی ئه‌یلوولی (۱۹۳۴)دا ده‌ریاره‌ی نووسیویانه‌: (پاش کاتبی مه‌حه‌که‌مه‌ی به‌دائه‌تی سلیمانی ناسح نه‌فه‌ندی حه‌یده‌ری به‌مه‌نزویه‌تی پاژه‌ رۆژ چووه‌ هه‌ولێر. ئه‌ه‌لی سلیمانی له‌ معامله‌له‌و کرده‌وه‌ی ئه‌وه‌نده‌ مه‌منوون بۆ ئه‌مه‌ که‌ ئیش و کاریان وه‌ پاش نه‌که‌وی ئاره‌زوومه‌ندن که‌ رۆژێک زووتر به‌خێر و سه‌لامه‌تی بگه‌رێته‌وه‌ سه‌ر وه‌زیفه‌ و له‌ چوون و هاتنه‌وه‌ی موه‌فه‌قییه‌تی ته‌مه‌نا نه‌که‌ن). ئه‌م پیاوه‌ یه‌کیک بووه‌ له‌و چهند شه‌خسه‌.

دهسم بگره برۆم با من نه بینم
دهسم بگرځی یه کځی بز په لکه نانځی

بارزان ۱۸/۶/۱۹۵۱

خودایا گهر به دلما تپه پریځی هر خه یالاتی
له عه زرت نیځی سخت و کلپه ی دلما^(۶) وا په شتووم
به لوتفی خوت مه گهر بر وانییه کرداری ناپیکم
له سجلي ناومیدي بیسری تو، کردهوه و ناوم

خوایا به سیه نیتر لاهری دهی جووری نیضمحال
تلووعی پی بکه ی خورشیدی رۆزی پاکي نیستیقلال
له گهل خولای هیجره تدا، به سر چوو عومری شیرینم
دهسا نوځه ی ویساله، ناھ.. نه ی نومیدی نیستیقلال^(۷)

(شووشه) چ به ششووشه، قه دی شووشه وه کو شمشال^(۸)
چاو مه ست و دهه ن غونچه وو پر عیشوه و لیو نال

(۶) بز نه وی له نگ نه بی (وا)م بز داناوه.

(۷) له لاپه ره ۱۸۸۸ ی بهرگی سییه می مینای شکسته م وه رگرتوه که ماموستا نه جمه دین مه لا
نووسیویه تییه وه، رهنگه هر نم چوارینه یه بیت که ماموستا ره فیق حیلمی کردوویه تی به
تربیع.

(۸) ماموستا (حیلمی) (شیخ محمده دی کوری حه سین ۱۹۰۹ - ۱۳۸۵/۵/۱۰) له رۆژنامه ی
هاوکاری ژماره (۷۱۰) ی رۆزی (۱۳۸۳/۱۱/۳) دا له چاوپتیکه وتتیکدا ده لی: (براده ریشم له گهل
شیخ نورری شیخ صالح- دا هه بو، هه رچه نده نه چومه سلیمانی سره لئ نه دا. رۆژتکیان به گهره کی
گاوراندا تپه پریځی دوو کچی گاوری زور جواغان بیني، نه و نه یاسین وتی حیلمی ناویان (ماری و
شووشه) یه، نیجا سه یریان که نه لئی پهرین. منیش وتم راسته که ی به خوا جوانن. هه ر به ده م
رۆژیسته وه وتی حیلمی قه له مه که ت دهر به یته و بنووسه. نه م چوارینه یه ی بز وتم). پتیش نه ویش
هاورپی خۆشه ویستم ماموستا (نه مین نه حمده علی) له هه له بهجه له رۆزی (۱۳۸۳/۹/۳) دا بز نه ی
دانانی نه م چوارینه یه ی به م جوړه بز باس کردم و وتی: (له سالی «۱۹۲۹» شیخ نورری له گهل =

(ماری) (۹) که دوو ماری سه‌ری زوئنی له مله دا
جوولایه وه که و تم به ده‌ما، بیخود و بی حال

خه یالی دیده‌نی تووا له سه‌رما
خه‌ریک ماوم له بهر باران و سه‌رما
ئه‌وه‌نده‌ت بیر نه‌که‌م وه‌ختی نه‌زانی
له خزمه‌ت دام که پوژی هات به سه‌رما

بویه من ئیش‌تیراکی ئیه‌وه نه‌که‌م
حه‌ز له نه‌خلاتی چاکی ئیه‌وه نه‌که‌م
(۱۰)

پوچ فیدای خاکی پاکی ئیه‌وه نه‌که‌م

= «حیلمی» شاعیر به‌گه‌ره‌کی گاوراندا تیده‌په‌رن که له گردی سه‌یوان هاتوونه‌ته‌وه، به‌په‌رده‌م مالی
«که‌ریی عه‌له‌که» دا ره‌ت ده‌بن، دوو ئافه‌رتی گاور ده‌بینن که ناویان (شووشه) و (ماری) بووه له
جوانی و شوخیدا بی هاوتا بوون. شیخ نووری که چاوی پتییان که‌وتووه ده‌ستبه‌جی ئه‌م چوارینه‌یه‌ی بو
نووسیون. ئه‌م زانیاریانهم به‌ته‌فسیل له ماموستا (حیلمی) ی وه‌رگرتووه و له‌سه‌ر نه‌وار تو‌مارم
کردوون.

(۹) ده‌لێن ماری کچیکێ پرچ درێژ بووه.

(۱۰) ئه‌م دێره له ده‌ستنه‌سه‌که‌دا کوژایه‌وه و نه‌ده‌خوێنرایه‌وه.

گردی سه‌یوان^(۱)

دهمی ئیواره رۆژ لیڤره له حالێکی هه‌زینایه
وتاریکی له مه‌عنایی نیگاهی وا په‌سینایه
شنه‌ی با هه‌ر وه‌کو نه‌ی، نه‌غمه‌په‌ردازی مه‌قاماته
هه‌زاران ناله‌یی زاری له‌ناو ناهو‌نه‌نینایه

چ خاکیکه موقه‌ده‌س، توری‌ی پاکی شه‌هیدانه
به هه‌ر لادا برۆی هه‌ر نه‌عه‌ری (الله اکبر) دی
له‌هه‌ر سوو تێپه‌ری ئایاتی حق ته‌فسیری قورئانه
مه‌لایه‌ک بۆ زیاره‌ت سه‌ف به‌سه‌ف، بێ پا و بێ سه‌ر دی

دره‌ختی سال خورده‌ی ئایه‌تی قه‌ومیه‌تی کورده
مه‌زاری نادیا‌ری سووره‌تی (إنا فتحنا) یه^(۲)
به‌یانی شه‌رحی رابوردوی ژبانی میلله‌تی کورده
نیشانه‌ی قه‌هرمانیه‌ی قه‌ومی کوردی ئی هه‌ر هه‌یایه

نیگاهی ناگرینی شه‌و به مه‌هتابیه‌کی نوور ئه‌فشان
که دار و به‌رد و کێلی قه‌بره‌کانی پێ نه‌کا ته‌نویر
وه‌کو روحنی له‌به‌ر ده‌متا کفن بر دووشی فه‌خروشان
زه‌مانی تێپه‌ریو سه‌رگوزشتی خۆی نه‌کا ته‌قیریر

(۱) گردی سه‌یوان: ناوی گردێکه، که‌وتووه‌ته‌ پۆشه‌لاتی شاری سلێمانیه‌وه. له‌گه‌ڵ بنیادانی شار ئه‌و
گرده‌ کراوه به‌ گۆرستان. (سه‌یوان) و (که‌یوان) ناوی جووته‌ قاره‌مانیک بوون ده‌لێن دلێرانه‌ دژی
هێرشێ تورکه‌ عوسمانیه‌کان بۆ سه‌ر شاری سلێمانی جه‌نگاون، له‌ گردی (سه‌یوان) نیژاون و گرده‌که
به‌ناوی یه‌که‌میان‌ه‌وه‌ ناو نراوه‌.

(۲) إنا فتحنا ئیشاره‌ته‌ بۆ سووره‌تی (إنا فتحنا لك فتحا مبینا).

دهلئ نهم جئگه به بۆ پاشه پوژت، قیبله گاهئکه
سه راپا قه هره مان و تاجدارن لیره دا مه دفوون
سه راسه بهرد و قه بری، په مزی تاج و تهختی شاهئکه
په ری ته نریخی حوكمی حاکمانی کورد نه کا گولگون

به زاهیر دار و بهرد، نه ما هه موو نه شعاری پر ناهه نگ
سنو حاتی هه موو ئیلهامی نه فکاری نه دببانه
شه پولی به حری مه عنا، هه روه کو مه هتایی په نگاوره نگ
ئه لئی فه جری به یانانه له ناو شه ودا دره خشانه

له پئش فه جرا هه موو پوژئ ته می ماته م حه زبنانه
ده پوژئ سه ره تا دامئنی نه م گرده به مه جزوونی
به دهنگی پئچه وانه ی تی مه گه، سوزئکی گریانه
له بهندی جهرگی له یلی دئته دهر بۆ مهرگی مه جنوونی

هه ناسه ی ساردی بئ پوحتی که دئ بئ سروه شه وگاران
به سه ر کولمی گولا په خشان نه کا، گئسووی په یحانه
ئیفاده ی شیعی، ژینی تیپه پریوی نه وجوانانه
نه گهر ورد بیته وه، ده رستئکی پر مه عنایه بۆ ئینسان

ده خپله زائیرا ناهسته پئ دانی به سه ر خاكا
مه قامی نامداران و نمونه ی عهرشی به زدانه
به ته عزیم و نه دهب تیپه ربی چاکه به جئیی چاکا
نیشانه و په مزی کورده، ناوی به رزی گردی سه یوان^(۳)

سلئمانی ۱۴- ۱۵/۱/۱۹۴۳

(۳) له ده ستنوو سی (توحفه) دا که له ۹۴۲/۱/۲۶ بۆ ماموستا گیوی موکریانانی ناردوو به تی نه م
شیعهری تئدایه. ده ستنوو سیکی تری نه م شیعهره له لای بو که دوا ی نه م ده ستنوو سه یان نوو سیبوویه وه،
له هه ندئ شوئن جیا وازیان هه بوو، به لام نه مه دوا قه ناعه تی شاعیره و دوا ی ده ست پئدا هئانه وه به م
شئوه به هئشتوو به تیبه وه.

تاکه کان

* شاهدی عهیب و قسوورت ئەمەیه ئەی بێ هۆش
 که له دووی عهیب و قسووری ئەم و ئەو عهودالی
 * ئەمینم قەت که پێ نانیتم سەر سه‌بیاره‌یه‌کی خۆم
 به‌لام نێزیکه سه‌بیاره‌ی ئەم و ئەو پێ به‌سه‌رما نێ
 * به‌د کردوه له موجته‌مه‌عا نرخی هەر که‌مه
 خۆزاکي با بېتته^(١) کولیچه و شه‌که‌رله‌مه
 * دلێ خۆم به‌خوێنی جه‌رگی خۆم ناوداوه‌ ڕۆژ و شه‌و
 به‌شیری خەم به‌خێوم کردوه‌ ڕۆله‌ی به‌لا بۆ خۆم
 * غـــــــــــــرووره‌ وا په‌چه‌ی داوه‌ به‌ ڕوویا
 نه‌گینا جوان ئەبێ هەر ڕوو نومـا بێ
 * به‌هار ڕۆیشت و هەر نه‌کـــــــــــــرایه‌وه‌ دل
 خودا ئەم غـونچه‌یه‌، بۆچی نه‌پشکووت
 * هیوام وایه‌ هه‌موو ڕۆژت بېتته‌ ڕۆژی نه‌ورۆزی
 له‌نه‌سری ناخیدا، لێت بکه‌م من جه‌ژنه‌ پیرۆزی
 * عه‌ره‌ق به‌ ڕوومه‌تی تۆوه‌ به‌تینی گه‌رمی هه‌تاو
 ئەلێی گۆله‌ که‌ به‌ناگر، گولاوی لێ نه‌تکێ
 * وه‌کو قه‌ولت له‌گه‌ڵ خوا کردوه‌، هه‌رگیز ده‌سی نه‌گری
 نه‌ویشت خۆ له‌ده‌س دی وه‌ک سه‌گێ لا‌قی که‌سی نه‌گری
 * بلێن به‌و یاره‌ وه‌فاداره‌، که‌وا چاوی له‌ ڕیمه
 عه‌رزی بکه‌ن تا‌کو قیامه‌ت هەر ئەمه‌ جێمه^(٢)
 * بنازم ورده‌ خـــــــــــــالی ده‌وری لـــــــــــــوت
 ئەلێی زه‌نگی به‌چه‌ی شه‌که‌ر فرۆشه

(١) له‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی شاعیر (بېتته) نووسرا بوو، وا دیاره‌ هه‌له‌ی نووسینه.

(٢) ئەلێن گوايا ماله‌ باوانی شێخ نووری خه‌ریک بووه‌ ژنیکی به‌ ته‌مه‌نی بۆ به‌یتن، ئافه‌ره‌ته‌که‌ش زۆر مه‌تله‌بی بووه‌ مێرد به‌شێخ نووری بکا، به‌لام شێخ نووری ماوه‌یه‌ک له‌ ده‌ست ئەو ئافه‌ره‌ته‌ دوور ده‌که‌وتیه‌وه‌ و ئەم دێره‌ شیعهری بۆ ده‌نێرێ.

* نییه له کۆهی ئەوا بئ نه‌واو و پێ‌یواری
 که شووشه‌یی دلی وه‌ک تۆه، باره‌ها نه‌شکن
 * من کجا و جمع این ارقام بی معنا کجا
 شاهم اما طیلسان فقر در برکرده ام
 * چۆن ئەبێ یه‌ک بێ له بازاری مرووه‌ت مه‌ندان
 قیমে‌تی یووسفی میسری و غولامی حه‌به‌شی
 * سه‌ری من وا له گوتی قه‌برا ئەله‌رزێ که‌ی غه‌می تۆمه
 به‌دل من غه‌م ئەخۆم بۆ ئەو که‌سه‌ی ئەمڕۆ له دایک بێ
 * هه‌ر له ئەوه‌ل سه‌فه‌ری مه‌دره‌سه، مامۆستا که‌م
 عه‌ق‌لی فێری ئەم و ئەو کرد و منی شه‌یدا کرد
 * دنیا به‌کسی ده‌ که‌ بگێرد ده‌ستت
 یا پیش سگی نه‌ که‌ بگێرد پاسد
 * شکر‌ف‌شانی سع‌دی بێن که‌ شه‌ری روح
 نموده بر شکری طبع او مگس رانی
 * نشاط خیز بود بلب‌لان معنا را
 به‌ بوستان و گلستان او خوش الحانی^(۳)

(۳) هه‌ندێ له‌و تا‌کانه‌ بریتین له‌ سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی شی‌ع‌ری تازه‌ که‌ ئەم به‌یتانه‌ش دیارن و خۆینه‌ر
 ده‌زانی ماویانه‌ شتی دیکه‌یان به‌دواوه‌ بێ.

پاشکو

پاشکۆی ژماره ۱

سې نامه ی شېخ نووری

نامه ی یکه می بۆ ماموستا (گیوی موکریان) ناردووه به یی زیاد و کهم دینوسینه وه

نووری چاوی نووری

له گهل په مزی نه فهندي وینه کهم و به کارایه کدا کاغه زیکتم وهرگرت، زور له خوشه ویستی ساف و بی توو و گهر دتان دلشاد بووم، نه و ا هه ندیک له و شیعرانه ی که جه نابتان نه تان دیوه بۆ نه وه ی بژاری بکه ی و کامی به چاکستان زانی نامزه دی دیوانه که ی بکه ی کردم به دیاری و ناوم نا (توحفه) و بزم ناردی، هیوام وایه مه قبولی ته به تان بی. ذاته ن له هه موو نه وعیکه. له غه زه ته کونه کان به خوا هه ر نه مه مابوو که بوم ناردی، مندالان هه موویان له ناو بردبوو. به عزتی مه قالاتی نه ده بییه ی خوم له ناویاندا هه یه مه قاله یه کی سیاسی تیایه که وه ختی خوی جوابی غه زه ته ی (نه جمه) که له که رکوک دهرده چوو داومه ته وه.

مه عمل نه سهف قسمی نه وهل له غه زه ته یه کدایه که نه مدوزیه وه حه قیقی جوابی کی موهیمه. وه ختی خوی له سه ر تورکچیتی شه ره مه قاله ی زورم کردووه. هیه چیشی پاره یه کی نه کرد.

که هاتمه وه کاغه زیکتی عه لی که مالم وهرگرت وا ته قدیم کرد، نه مجا نازانم جوابی خوتی داوه ته وه؟ هیوام وایه له خزمهت سستی نه کات. منیش دوو باره بوی نه نوو سمه وه.

کاغه زه که ی له تیقم هیشتا نه داوه، سبحه ی شه و نه چم بۆ ماله وه بۆ لای.

نه مه دوو سې روزه نه گه پیم نه حوالی یه کینک نه پرسم که بیت بۆ هه ولیر ده ست ناکه وی نه و مه جبور بووم نه م توحفه یه م ته قدیم کرد و غه زه ته کون و شه کانم هیشته وه بۆ نه وه ی به یه کیتکا بینیرم، جارئ نه م جاره خوا حافیزتان بیت.

۱۹۴۲/۱/۲۶

ئیمزا

سلیمانی. م. نووری

نامه‌ی دووهمی بۆ مامۆستا عه‌لاه‌ددین سه‌جادی ناردوو، ئه‌مه‌ش ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه‌.

سلیمانی

۱۹۵۸/۵/۱۴

برای به‌رز و به‌نرخم مامۆستا عه‌لاه‌ددین.. هه‌موو کاتیکتان باش.

له‌یه‌زدان ئه‌پارتمه‌وه‌ به‌ته‌ندروستی و خوشی رابوێرن. نامه‌که‌تانم وه‌رگرت لێم عایه‌ن بوو که‌ ئه‌ده‌بیاته‌که‌تان زۆر جوان خوێندۆته‌وه‌، به‌رامبه‌ر به‌م زه‌حمه‌ته‌تان سوپاسی بێ پایانتان پێشکesh نه‌که‌م.

قوربان! له‌ئه‌ساسا مه‌به‌س له‌نووسین و بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌م شاعیرانه‌ی که‌ ئێستا به‌پای پیلان شیعر ئه‌خه‌نه‌ پێش چاوی خوێنده‌واران و تێگه‌یشتوون شیعر له‌م عه‌سه‌رده‌ و هه‌کو سائیر شتی تر ته‌ه‌وری کردوو و ته‌ه‌وره‌که‌ش عیباره‌ته‌ له‌ په‌یاه‌ت نه‌کردنی ئه‌وزان و قه‌وافی و به‌کاره‌ینانی وشه‌ی کوردی په‌تی له‌ جیگای خۆیا بێ یا نه‌بێ، ئیتر هه‌رچی نه‌واحی ئه‌ده‌بیه‌ی تری شیعر و ئه‌ده‌بیات هه‌یه‌ په‌یاه‌ت کردن و نه‌کردنی زیاده‌. یه‌عنی شت بلێن و بنووسن و خۆیان ناوی بنێن شیعر، ئیتر به‌سه‌ و ته‌واوه‌.

مه‌علوومی عالیتانه‌ ته‌ئلیف بۆ ئه‌و خوێنده‌وارانه‌یه‌ که‌ نه‌یخوێنه‌وه‌ و تێی نه‌گه‌ن. بۆ ئه‌وانه‌ نییه‌ که‌ نازانن ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیات چیه‌. ئه‌مجا ئه‌و به‌شه‌ شاعیرانه‌ ئه‌گه‌ر له‌م نه‌وعه‌ ته‌ئلیفانه‌ خوا کردی و که‌وتنه‌ ره‌خه‌گرتن ئه‌و ته‌نقیده‌ مه‌عنه‌ن ته‌ئیده‌ بۆ ئه‌و ته‌ئلیفه‌ که‌ ئیستیناد به‌ مه‌باحسی علمیه‌وه‌ هاتبێته‌ وجود. ته‌بعه‌ن ئه‌وانه‌ ئه‌بن به‌ره‌خه‌گر، شاعیر و یا ئه‌دیبن و ناشزانن که‌ شاعیر و ئه‌دیبن (که‌ فه‌لاکه‌تی گه‌وره‌ بۆ خۆیان) ئه‌مه‌یه‌ مه‌عنا‌ی راسته‌قینه‌ی ئه‌دیبن ئه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌له‌و له‌ ده‌ره‌یه‌کی که‌میشا بێ که‌م تا بێژی له‌ قه‌واعدی ئه‌ده‌ب شاره‌زا بێ. بزائن ته‌شبهیه‌ چیه‌، ئیستیعاره‌ مه‌عنا‌ی چیه‌، له‌ف و نه‌شر چۆنه‌ و شتی و له‌ قه‌واعدی ئه‌ده‌ب بزائن.

ته‌قربه‌ن ده‌ پانزه‌ سال له‌مه‌و پێش تا قه‌مێک لێره‌ چووبوون بۆ پێنجوێن و لوجنه‌ی فه‌حسی تووتن بوون، له‌و سه‌رده‌مه‌دا یادی به‌خێر ره‌شید سدی مودیری ناحیه‌ی پێنجوێن بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی مودیر گه‌وره‌ترین مووه‌زه‌فی ناحیه‌یه‌ به‌ته‌بیعه‌ت له‌ ئه‌وقاتی فه‌راغا هه‌موو لوجنه‌ لای ئه‌و کۆ نه‌بوونه‌وه‌، مودیریش جه‌نابتان ئه‌یزانن که‌ شاعیره‌، ئه‌کسه‌ری وه‌قتیان به‌شیعر خوێندنه‌وه‌ لای ئه‌و رابواردوو. ئه‌وانه‌ی که‌ گوێیان له‌ خوێندنه‌وه‌ی

شيعريش نه بووه هممويان به تهئسيري شاعيري به ناوبانگ رهشيد سدقي بووبون به شاعير. له چ جيتگاهه ک کو نه بوونهوه، چ نه وعه خواره ده مه نييه کيان نه خوارد، عشق و غرام له گهل کي و له چ دهره جهی شیده تیکا بووبی پهی دهر پهی نه کرا به غه زهل و قه سیده و نه نیرا بو خوالیخو شبوو پیره میترد. یه کي له شاعیرانه ره فعت درتو بوو غه زهل لیکي ناردبوو بو نه وهی له ژينا چاپ بکړي، شيعره کان توخنی وهن نه که وتبون، به لام همموو ناخري دیریک له گهل دیری دووه می موقه فا وهکو مریشکی سووره وده کراو و پاقله ی کولوا و گوشتي برژاو، غه زهل که ش مه وزو وعه که ی ههر خواردن بوو و مه وزووع ته طه روقی کردبوو به نیشارهت له غه زهل دا باسی نه وهشی کردبوو که رهشيد سدقي مه یلی کچی مه لا نه کات و روتیک له مه جلسه که یاندا مه وزووع کراوه ته وه و زور تووره بووه. پیره میترد خوا لیتی خوش بی نه مه ی له ژينا چاپ کرد. پینجشه مه بوو نهو روتزه جهریده دهر چو خوی بوی هینام بو خه زینه (نهو سرده مه له وی کاتبی مه سرف بووم) نیشانی دام، عه زرم کرد خاله بو جهریده که ی خوت به جوان و مناسبی نازانم نه م جوړه شانهای تیا بنووسړی. فهرمووی بو نه وهی حه یایان به رم بویه نووسیومه، منیش بو پینجشه مه ی ناینده نه م چند شيعره م دایه خزمه تی، وتم نه مه ش چاپ که (نه مه یه شيعره کان) له ۱۹۴۲د و تراوه.

حه قه نه مړو بدا تانه له ماهو مشتهری و نه خته ر سوله یانی به شيعری نپوهه ناویه ته سهر نه فسه ر ته ماشای لا په ری ژين که ن نییه جی نوخته یه خالی له بهر نه شعاری تازه ی شاعیران نه م سهر هه تا نهو سهر نه بینی شيعری لوجه ی فحسی تووتن بیتشه مه و بوندار نه بینی میسرعه ی وا قامه تی به رزه وهکو عه رعه ر نه بینی شيعری سدقي پر له نکته ی خوش و مه عیندار له سهر مالی مه لا شه رییه له سهر پییه وهکو وهروه ر نه بینی شيعری وا پرپییه له قه یسی و میوژ و بادام فه ساحه ت جیر و هوپی دی له ویدا وهک که له رمی ته ر له ناو نه شعاری نه م خورا که نایابانه شيعری کون نه شو بهی ههر به ته شپی پر له ترخینه و له په ی ساوه ر شوکر فهوتا جیناس و قاعیده ی ته شخیس و نیستیفهام هه تاکه ی بو ته ضادی دایتمم واله و موضطر

هه تاکه ی من مقه یه د بم به قه یدی قافییه و ئهوزان
هه تاکو که ی (تجاهل عارفانه) بیتمه دهفتهر
له گه ل تهردید و قه تعا بۆ نه که م قه تعی عیلاقه ی دل
به که لکی چیم نه شی غه یری خه فته هیتان و دهردی سه
دهبا برهوا وضوح و ئیستیعاره گۆری با گۆم بی
رجوع و حوسنی تهعلیل و نیدای حسی بهدیع ئاوه
له بۆ چیم چاکه بهیننی دابیتنم بۆ لهف و نهشری
موره ته ب یا مشه وهش بۆ به دلما چی وه کونه شته
به قانونیش مووه زهف گه بییه هه ددی خو ی ته قاو ته
تهمای چیمان هه یه تاکه ی بژی شیعی من و زیوه

کاکه عه لانه ددین ئه مجا رۆژتیک ئه بی ئه م شاعیره به نرخانه یا خۆیان تینه گه ن که شاعیر
نین و یا خیرخواهی تکیان ئه گه یه نی و که له ئه ده ب و ئه ده بیات تینگه یشتن ته به ن فیر
ئهن و که فیر بوون ئه مجا ئه نووسن و باش ئه نووسن.

ئه مجا که وابوو ههروه کو عه رزم کردن، موختار و مفه وهزن، ئه توانن چ نه وعه دهس
لیدانی که پتویست بی دهستی لیدهن و که لیماتی عه ره بی (حتی الامکان) بگۆرن به
کور دی. پاش ئه وه ته رتیبی و هه جمی لاپه ره کانی، له گه ل مقه دیمه یه کی خۆتا بۆم بنیتر ته وه
که خۆم لیره له سه ر ئه و ته وسییه یه ته بییزی بکه م و بۆ چاپ کردنی چی پتویسته
عه رزتانی بکه م. ئیتر به دل و به گیان ژیان و به رزیتان له یه زدان داوا ئه که م.

نووری شیخ سالح

سلیمانی

١٩٥٨/٥/١٤

نووری چاوم عبدولرحمان

ئینشانه‌للا دائیمه‌ن مه‌سعوود و له‌سحه‌تدا ئه‌بن، ئه‌لحه‌مدولیللا هه‌موو لایه‌ک باشین. وتار و نه‌شعاره‌کان پاش سێ - چوار پۆژی حه‌قله‌ی ته‌نبینه‌که هه‌موویم کۆ کرده‌وه و مه‌یدانی فه‌وتانی هه‌یچیم نه‌دا، به‌ئمه‌لی ئه‌وه‌ی که ئینشانه‌للا له‌فرسه‌تیکدا له‌چاپ بدری. تا ئه‌م به‌ینه‌که‌س لیتی نه‌پرسییه‌وه. له‌م پۆژانه‌دا جه‌مال هات و داوای کرد وتی کاک ئاوپه‌حمان داوای کردووه و بۆی نه‌نێرم، منیش هه‌موویم ته‌سلیم کرد. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی زایع نه‌بێ و به‌هره‌ر جوور و ته‌قه‌للایه‌ک بووه له‌چاپ بدری ویستم ئه‌م کاغه‌زه‌تان بۆ بنووسم.

بێخود له‌دلی هه‌یچ فه‌ردیکا فه‌رامۆش نه‌کراوه. ته‌بیعی ئه‌و مه‌رکه‌ز و مه‌کانه‌ته‌ی به‌له‌چاپ دانی وتاره‌کان که بۆ ته‌نبینه‌که‌ی وتراوه و بێجگه‌ له‌مه‌ش به‌چاپ کردنی ئه‌سه‌ره‌کانی تا دنیا ماوه ئه‌ویش نه‌می‌نێ. ناشی مو‌تاله‌عه‌ی حه‌یاتیه‌ی گه‌وره و شاعیره‌کانت نه‌کردبێ. زۆریان له‌جیه‌یانیه‌کی موبه‌مه‌مه‌وه دۆستیه‌کی، موخلیسه‌یه‌کی، ئه‌سه‌ره‌کانی یا خزمیه‌کی به‌جاری هه‌تاویه‌ته‌وه ناو دلی خوێنده‌واره‌کانی جیه‌یه‌کی به‌رزی بۆ ته‌نمین کردووه و تا لاموته‌ناهی ژيان‌دوویه‌تی. تۆ، ئیمه‌ نه‌گه‌ر بێتوو که‌میک یه‌عنی هه‌ر به‌قه‌ده‌ر ئیمه‌کانی بۆ ژيان‌دنی ئه‌م ناوه‌ گه‌وره‌یه‌ تیبکۆشین زۆر به‌ناسانی پێکی نه‌هه‌تین و شتیکی گران نییه‌. ئه‌وه‌له‌ن: ئه‌و قه‌بره‌ی که نه‌به‌دیه‌ن تیا پا‌کشاوه بۆ ئه‌وه‌ی به‌رووری زه‌مان له‌گه‌ڵ نه‌رزه‌که نه‌بێ به‌یه‌ک ته‌دبیریه‌کی بکری.

ئانییه‌ن: ئه‌و وتار و نه‌شعاره‌ی که بۆ مه‌رحووم و ته‌نبینه‌ی وتراوه له‌چاپ بدری و له‌ته‌ره‌ف یه‌کیکی شاره‌زاوه مو‌قه‌دیمه‌یه‌کی جوانی عه‌لاوه‌ بکری.

ئالیشه‌ن: ئاساره‌کان زۆر به‌ئیعتیناوه یه‌عنی له‌سه‌ر کاغه‌زیکی چاک له‌چاپ بدری. به‌فروشتنی ئه‌مانه‌ ئه‌وانه‌ی که له‌سه‌ره‌وه عه‌رزم کردن، که عیبارته‌ له‌ته‌خلیدی ناو و مه‌رقه‌دی زۆر چاک پێک دیت. ئیشراف و ته‌نزیمی چاپ کردنی ئه‌مانه‌ به‌خه‌رتیه‌ ئه‌ستۆی مامۆستا (عه‌لانهددین سه‌جادی) یه‌وه، چونکه ئه‌و نه‌ک هه‌ر له‌مه‌دا هه‌موو شتیکی به‌هۆش و مه‌عرفه‌ته.

ئه‌مجا من ئه‌مانه‌م بۆ نووسیت و هه‌رچی ئه‌زانی به‌من ئه‌کری و له‌ده‌ستم دیت ئه‌وه

تەودىيى مىن بىكە، مىن بەرپۇچ ئەيىبەمە سەر. ئىتىر خۇشىتان لە خوا داوا ئەكەم.

قەسىدەكەى عەبدولقەھار لای خۇتە

لىتى سەندەم و بسۇ خۇتى ناردووه.

ئىمزا

شىيخ نووردى

۱۹۵۵/۱۲/۲۱

پوعدزات

پاشکۆی ژماره ۲

**چاوپټیکه وټن له گڼل بهر پټزان: (علائه د دین سجدای، ناسح عهبدوللا
حهیدره، نه حمده هدری، سه عید ناکام)**

به مهبهستی روونکردنه وهی زور لایه نی تاریک و نوو تهک و که لوقوژنی شاراو له ژیا نی
(شیخ نووری شیخ صالح) په نام برده بهر زور بهی خزم و ناسیاو و دوست و هاورې
دیرینه کانی شاعیر... هر چنده زور له وانهی چومه لایان شتیکی تازه یان پی نه ده گوتم و
هر نهو شتانه یان بۆ دووباره ده کردم وه که باو بوون و هه مو که س ده یانی زانی، به لام
هه ندی چاوپټیکه وټنی دی سوودیکی نتیجگار زوری پیگه یاندم له روونکردنه وهی زور له و
که لوقوژنه نهی به تاریکی مابوونه وه... نهو لایه نانه ش که من مهبهستم بوون پیشتتر له هیچ
سه رچاوه په کدا بهر چاوم نه که وټوون. زور له و زانیاریانهی له شوینی خویاندا په نجه م بۆیان
پاکیشاوه و پیگه یان بۆ رووناک کردوومه ته وه. هه ندی له و یاداشت و بیره وهی و
زانیاریانهی تریش، که له ناشنا و دوسته کانی خۆیم وه رگرتوه، چونکی له شوینی خویاندا
سوودم لی وه رنه گرتوون و نه یشم ویستوه به زوری زورداره کی نهو زانیاریانه بشاخمه
نوسینه که موه، بۆی پر یارم دا لم پاشکۆیه دا جیگه یان بۆ بکه موه و بیخه م بهر
ده ستان. له وهش دلنیا م که نووسینیان له سوود به خشین به دور نییه. هیوادارین نه م کاره
بۆ شاعیرانی تریشمان په پیره و بکرت، نه بادا نهو پیر و به سالوچوانه ی رۆژ له دوا ی رۆژ
ژماره یان روو له که مییه، نه وانیش بیره وه ریبه کانیان به نه ژیر گلته وه.

نه مهش دهقی گفتوگۆی نهو دانیشته نی نیوان من و ماموستا علائه د دین سجدای بو،
که سه رله بهر ته رخا مان کرد بۆ باسی شیخ نووری شیخ صالح کاتی سر له نیواره ی رۆژی
(۱۹۸۲/۱۱/۷) له گڼل برایان: (جه مال خه زنده دار و عومه ر خه زنده دار و سه گشان
عهبدولحه کیم) چوینه لای به پیتی نهو وه عده ی که رۆژی پیشتتر به ته له فون بۆی دانا بوم،
له ماله وه چاوه پیتی ده کردم.

له سه ره تادا باسی په که م پیوه ندی خوی و شیخ نووری-م لی پرسیار کرد، له وه لامدا
گوتی:

- له نه و اخیری سالی (۱۹۳۹ - ۱۹۴۰) علاقه مان به ست... په که م جار نهو هاته

به‌غدا. نيترو هك عه‌لاقه‌ي نه‌ده‌ب و دانيش‌تن به‌موناسه‌به‌تي ده‌رجووني گۆفاري گه‌لاويژه‌وه ده‌ستي پي‌ي كرد و په‌ره‌ي سه‌ند.

* هۆي چي بوو له گۆفاره‌كه‌تان (گۆفاري گه‌لاويژه) شيعري شتيخ نووري به‌كه‌مي به‌رچاو ده‌كه‌وي، ته‌نيا دوو شيعرتان بو بلاو كردووه‌ته‌وه؟

- راستيه‌كه‌ي نيمه‌ حه‌زمان نه‌كرد، شيعرمان بو بنييري و بۆي بلاو بكه‌ينه‌وه، به‌لام هه‌ر خۆي كه‌متر شيعري بو نيمه‌ نه‌نارد.

* وا بزانه‌م له‌م ماوه‌يه‌دا خوشي پشتي له‌ نووسين ساردببۆوه، وه‌ك ده‌لتي له‌ پاش كۆچي داويي (شتيخ عه‌ززي) ي براي له‌ سالي (١٩٣٦) كاريكي زۆري تيكردبوو.

- ره‌نگه‌ نه‌مه‌ هۆيه‌كه‌ پي‌ي.

* باشه‌ نه‌م دوو شيعه‌ري بو‌تان بلاو كردووه‌ته‌وه، خو ليستان نه‌قرتاندووه، يان ده‌ستكاريتان نه‌كردووه؟

- نه‌خيري... هه‌روه‌كو خۆي بو‌مان بلاو نه‌كردووه... نيمه‌ له‌ گۆفاري گه‌لاويژه‌دا كردبوومان به‌عه‌ده‌ت كه‌ شيعر ده‌ستكاري نه‌كه‌ين.

* له‌و يه‌كه‌م ناسينه‌ي شتيخ نووري، زۆرتر باسي چ بابيه‌تيكتان كرد؟

- له‌و جاره‌ي كه‌ هاته‌ به‌غدا؟

* به‌لتي...

- نه‌و جاره‌ قسه‌كاني شتيخ نووري ديار بوو ضدي نه‌و كه‌سانه‌ بوو كه‌ له‌ نه‌زانينه‌وه دژي نه‌وزاني كۆن ده‌وه‌ستان، كه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا تازه‌ داكه‌وتبوون و به‌ناوي شيعري نازاد، له‌ لاپه‌ره‌كاني رۆژنامه‌ي ژين، شيعريان بلاو ده‌كردووه.

* باشه‌ مامۆستا، نه‌و شيعرانه‌ي كه‌ له‌ كتتيبي (نه‌ده‌بي كوردي و ليتكۆلينه‌وه له‌ نه‌ده‌بي كوردي) و هه‌روه‌ها له‌ كتتيبي (ده‌قه‌كاني نه‌ده‌بي كوردي) دا نمونه‌ي شتيخ نووري-ت هيناوه‌ته‌وه و ليپانت كۆليوه‌ته‌وه، نه‌م شيعرانه‌ت له‌ كۆي به‌ده‌ست كه‌وت؟

- هه‌نديك له‌و شيعرانه‌ له‌ خۆيم وه‌رگرتووه. هه‌نديكي تريشيان له‌ ناميله‌كه‌ چاپكراوه‌كه‌ي (مه‌به‌ستي نه‌و چهند شيعه‌ريه‌ كه‌ له‌ سالي ١٩٥٨ له‌ لايه‌ن كامه‌ران موكرى-يه‌وه پيشه‌كي بو نووسراوه و له‌ چاپخانه‌ي كامه‌ران له‌ چاپ دراون).

* هۆي چي بوو له‌كتتيبه‌كه‌تدا (ميژووي نه‌ده‌بي كوردي) باسي شتيخ نووري-ت نه‌كردووه؟

- به‌لتي نيازمو وابوو به‌ ته‌فسيل له‌سه‌ري بنووسم، نه‌ك هه‌ر له‌سه‌ر شتيخ نووري، بگه‌

له سهر بێخود و زۆره و په مزی مه لا ماف و چهند كهسانىكى تریش، به لام (میترووی نه ده بی کوردی) ته رخا کرابوو بۆ شاعیره مردوو ده کان.

* كه تۆ ده هاتی بۆ سلیمانی، له گه له شێخ نووری كۆده بوونه وه؟

- من نه وسا كه ده چوومه سلیمانی له لای (پیره میترد) ده مامه وه، نه وه نهیده هیتشت بچمه هیچ شوتنتی. شێخ نووری نه گهر له سلیمانی بوايه و بیزانیایه هاتووم، ده هاته لام. مه جلیسی «حاجی توفیق» خه ریکی كۆری جۆره جۆر بوون، هه ندی باسی شیعر و نه ده بیان ده کرد وهك: (پیره میترد و جه لالی برای جه میل سانیب و شێخ نووری و مه لا مسته فای ره سوول و شێخ محمه دی خال و براکانی و بێخود و من) هه ندی خه ریکی گۆرانی و مه قام وتن بوون وهك: (حه مه ی به کر و ره شۆل و مه لا نه حمه د دیلان)، هه ندی کیشیان خه ریکی سووکه یاری بوون وهك: (په مزی مه لا ماف و حاجی مسته فا سه یید فه تحولا و جه میل سانیب). نه مانه زۆریان به هۆی منه وه نه هاتن و له وئ كۆنه بوونه وه. (عیزه تی ته ل) یش كه خزمایه تی له گه له (پیره میترد) دا هه بوو كه نه یزانی من هاتووم، له عه ریه ته وه نه هاته وه، كالهك و تری له گه له خۆی نه هیتا.

* وا دیاره له گه له شێخ نووری زوو زوو یه كترتان بینیوه؟

- به عه كسه وه... به هۆی له یه كتر دوور بوونه وه، كه متریه كترمان نه بینی. نه و ساله له ته نیال بوو ته له فۆنی بۆ كردم، من له سلیمانی بووم. وتی: له قه له نده رخانه كه ی پیره میترد كه گه راپه ته وه بۆ به غدا، نه بی بۆ لای من لابه دی. كه چوومه لای جیگه ی له سهر كانیا وه كه پاك و پوخت كرده بوو... دیسان له وئ به باسی شیعر و نه ده ب شه ومان به سهر برد...

* له قسه كانیدا زیاتر باسی چ شاعیریکی كوردی ده کرد؟

- له قسه كانیدا نه وه ده رته كه وت، كه زۆر موعه به به (نالی و مه وله وی و مه حوی...).

* شێخ نووری هیچ جاریك له و دانیه شتانه شیعرى بۆ جه نابت خۆتندوه ته وه؟

- به لئ... زۆر جار...

* نه ی نیلقای شیعر خۆتندنه وه ی چۆن بوو؟

- به عه كسی پیره میترد، شێخ نووری نیلقای زۆر جوان بوو...

* نایا هیچ نامه تان له به ینا بووه؟

- به لئ... سالی ۱۹۵۸ كاغه زىكى بۆ ناردم.

* نه و نامه یه ته ماوه؟

- ماوه... ئیستا هه ول نه ده م بیدۆزمه وه. (هه لساو چوو بۆ ژووری كتیبخانه كه ی. له

پاش که من نامه که ی بۆ هینام... دواى خوتندنه وهى نامه که بۆم ده رکهوت له گهڵ دهفته ریک بۆى ناردوه که ده باره ی عهرووزى نووسیه تی.

* وا دیاره دهفته ریکى بۆ ناردوویت ده باره ی عهرووزى نووسیه تا بیرو را و تیبینی خۆتى بۆ بنوسی؟

- به لێ... به لام من دهفته ره که م بۆ ناردوه سلیمانی... نازانم چى لێ به سه رهات... کتیبیکى به نرخ بوو... ده باره ی عهرووز و قافیه و ئەوانى شیعرى کوردی بوو، نمونه ی له شیعرى: (نالی و مهوله وى و مه حوى و زۆه و حه مدی) و کۆمه لێ شاعیری تر هینابوه وه.
* ته کلیفی له تۆ کردبوو پیتشه کی بۆ بنوسی یان تیبینی و سه رنجی خۆتى بۆ بنیری، نه ی تۆ چیت بۆ کرد؟!

- هه یچم بۆ نه نووسی... شیخ نوورى پیاویکی مه تهازیع بوو... له ته وازووعدا ناخۆشى کردبوو، نه گینا من به نیسه بت نه وه له مه سه له ی عهرووز شاره زاتر نیم...

* وا دیاره به یه که وهش له بابته ی عهرووز دواون، بۆیه وا گه یشتونه ته نه و به یاره ؟
- به لێ، ده ستیکى بالای له بابته ی عهرووزى شیعر هه بوو و نه توانم بلیتم عالم بوو تیا یا. جارێکیان له گهڵ شیخ ره ئووفى خانه قا و بله و گۆران و شیخ نوورى دانیشتن. نه و جارهش له بابته شیعر و نه ده به وه قسه ی زۆرمان کرد. له و دانیشته دا شیخ نوورى نه وه ی سه لماند که له هه موومان به بابته که عالیمتره.

* هه یچ پیتی نه وتووی له لای کتێ فێرى نه و زانسته بووه ؟
- وه ک بۆی گێڕامه ته وه و بۆی باس کردووم، له لای (شیخ بابته عه لى شیخ عه بدوللا و شیخ نوورى شیخ بابته عه لى ته که یه ی) که له کیبارى شه خسیات و عوله ما ی سلیمانی بوون، له لای نه وانه موسته عیدی خوتندوه و زۆر شت فێر بووه.

* که واته شیخ نوورى باسی ژبانی فه قیه تی و خوتندنی خۆی بۆ کردوویت ؟
- شیخ نوورى و مه جموعه یه ک بوون له سلیمانی و له نه تراهی هه له به جه، دیراسه یان دیراسه ی فه قیه تی بووه. که عیبارته بوون له (شیخ سه لام و شیخ نوورى و بابته عه لى و مه لا حه مه مینی دلیتزه یی و مه لا نه حمه دى حاجی مه لا ره سوول دلیتزه یی و سه یید نه حمه دى عازه بانى، نه مانه مه جموعه فه قیه ک بوون به یه که وه ره فیه ک بوون. له فه قیه تیدا علومی عه ره بیان تا مه رحه له ی (موسته عید) خوتندوه. که نه و قوناغه ده رس به (سوخته) نه لینه وه.

* ره فاقه تی زیاتر له گهڵ کتێ بوو؟

- له گهل زۆریه ی شاعیران و پۆشنییرانی سهرده مه که ی ره فاقه تی خوش بوو، به لام زۆرتر له گهل (بیخود و زتوهر و فهوزی) هه لسوکه وتی نه کرد.

* نه ی ده رباره ی پتیه ندی شیخ نووری به باری رامیاری نه و سهرده مه و به تاییه تیش پتیه ندی به «شیخ مه حمودی نه مر» وه چی ده زانن؟

- داخی زۆر بوو بۆ سهرده می شیخ مه حمود... له گهل نه وه شا که خه لک لۆمه ی شیخیان نه کرد... نه م نه یوت نه ترافه که ی باش نه بوون... زۆر جار که به یه که وه دانیشتووین و باسمان کردوه بۆ تیکچوونی وه زعی کورد گریانی نه هات.

* به گشتی شیخ نووری وه ک شاعیرتیک و پۆشنییرتیک چۆن ده بینی؟

- شیخ نووری وه ک ئینسانتیک زۆر به ره وشت و زۆر به نه دهب بوو... وه کو شاعیریش، له لای من شاعیرتکی پایه به رزه... شاعیرتیک بوو مورته بیت بوو به قه زایای کوردایه تی... شاعیرتکی به حه قیقه ت به رز بوو... پیاویکی تیکه یشتوو و پۆشنییر بوو... پاک بوو... له و فته ریه ی ها توچی منی نه کرد که له گۆفاری گه لاویژ بووم و ره فاقه قمان هه بوو، نه و شتانه م بۆ ده رکه وت... به کورتی له لای من شیخ نووری زۆر له گۆران شاعیر تر بوو...!

له رۆژی (۱۹۸۱/۲/۱۳) و رۆژی (۱۹۸۱/۱۱/۲۵) دا جاری یه که م له گهل برای شاعیر (نه وزاد ره فعه ت)، جاری دووم له گهل کاک (عه بدوللا حه داد) چومه لای مامۆستا (ناسح عه بدوللا حه یده ری).

مامۆستا (ناسح عه بدوللا حه یده ری) له سالی (۱۹۰۰) له شاری هه ولیتر له دایک بووه. باوکی قازی بووه... خۆی له هه ولیتر و که رکوک و سلیمانی مووه زه ف بووه... پیاویکی خوش مه شره به و هه زی له شیعر و نه ده بیاته (بگره جار جار ه شیعریشی داناوه) نه دهب دۆستیتکی دیرینه. هاو نیشنی زۆر له شاعیره کانی نه و سهرده مه بووه وه ک: (بیخود و پیره میر و بیتکه س و گۆران).

* مامۆستا سالی چه ند و چۆن دۆستایه تیت له گهل شیخ نووری په یدا کرد؟

- له سالی (۱۹۳۴) دا به وه زیفه چومه سلیمانی و بوومه (کاتبی عه دل) و ماوه یه کیش (ملاحظ محکمه) بووم... نه و کاته (شیخ نووری) (کاتبی مالیه) بوو، دواپی که (خه زینه) جیاکرایه وه، کرا به کاتبی خه زینه. هه ر له و ساله دا به رتیکه وت له یانه ی فه رمانبه رانی سلیمانی یه کترمان ناسی و رۆژ دوا ی رۆژ پتیه ندی دۆستانه مان پته و تر بوو و شه وه ی شه وی مه ستانه مان له گهل یه کتر به سه ر برد.

* په ننگه نهم پټکوتی په کتر ناسینه تان شیعر دروستی کردې؟
 - نه و سهرده مه کهم کهس هه بوو، هز له شیعر بکات و گوتی بداتی و نه و نیه تیمامه ی
 یې بدا. من له گڼل شېخ نووری دواي په کتر ناسین که و تینه باسی شیعر و نه ده بیات...
 * له و ماوړه دا په زوړی باسی چیتان ده کرد؟
 - شېخ نووری چ له سلیمانی چ له و ماوړه ی هاتبوه هه ولتر که داده نیشتن، هه
 له گڼل پټکی په کهم شیعر پټکی په ناوړانگی (نامیق که مال)^(۱) هه په دهر یاره ی مه ی و
 مه یخوړان دهستی ده کرد به خو ټندنه وهی.
 * نه و شیعره ت له بیر ماوړه؟
 - وه لا نه و نه ده ی بوی خو ټندمه وه تا منیش له بهرم کرد.
 (ماموستا به دهست و خه تی خو، به پټنووسی خو شیعره که ی بوم نووسییه وه، که
 نه مه ش شیعره که یه)

بن شهیدی باده یم، دوستلار دم یاد ایلین
 قبرمی میخانه انقاضیله، بنیاد ایلین^(۲)

(۱) نهم شیعره له بنه پته دا هی شاعیر پټکی تورکه ناوی (په فعت) له وهک له دوا دیری شیعره که دا
 دیاره. دهقی شیعره که ش له گڼل نه و ی ماموستا (ناسیح حیدره ی) زور جیاوازیان له نیواندا هه یه.
 کاک نه حمه د تاقانه دهقی ټټکسته تورکیه که ی له بهر دهست نووسی دؤستیکی خو ی له کهر کوک بؤ
 نووسییه وه و پاشان کردی په کوردی.
 (۲) هه بؤ زانیاری خو ټنهران و ناشناک ردنیان به شیعره که وا دهقی قه سیده تورکیه که و وهر گټرانه
 کوردییه که ی دهخینه بهر دهستی خو ټنهرانه وه.

بن شهید باده یم دوستلار دم یاد ایله ییک
 قبرمی میخانه انقاضیله بنیاد ایله ییک
 گرچه غسل اولماز شهیدان حمیت ما ایله
 ییقاییک میله بنی بر مذهب ایجاد ایله ییک
 قبرمه قنديل ایچون بر کهنه ساغر وقف ایدک
 شعله نار عرقله روحمی شاد ایله ییک
 تره دار اولسون بکا بر رند میخوار غریب
 نذر سرخوشان ایله اول پیره امداد ایله ییک
 نیله میله، بر آلاي محبوب ایله هر دم گلک
 بزم جم آییننی قبرمده معتاد ایله ییک

نەیلە میلە بر آلاى محبوب ایلە هردەم گلن بزم جامى آین، قەبرمەدە مەعتاد ایلەن

حق حق ایلە قەبرە ایندیرسین بنی دیوانەلر
سز بنی بو وجە ایلە دنیاڭن آزاد ایلە ییک
ویرمەدی بر گون بکا بو فوق ایلە بر فاصله
حالی بریر مزارم اوزرە تعداد ایلە ییک
بادە سز مست ایلیر سور بوی شرابم عالمی
بادە نوشانی بو نو شعرملە ارشاد ایلە ییک
یادگار اولسون بو شعرم اولیای ساغرە
بن شهید بادە یم (رفعت) دمن یاد ایلە ییک

لیکدانهوی کوردی شیعرە کە:

من شهیدی بادەم دۆستینه دەم یاد بکەن
گۆڭم بەدار و پەردووی مەیخانە بنیاد بنین
نەگەرچی شهیدانی غیرەت نابن بشۆرتین
من، بەمە ی بشۆن و ریتازیک دابەیتین
بۆ چرای گۆڭم جامیکی کۆن وەقف بکەن
بەکلپە ی ناگری بادە گیانم شاد بکەن
پەندیکی مەیخۆرەوی نامۆ بییتە پاسەوانی گلکۆم
بەنەزری سەرخۆشان یاریدە ی ئەو پیرە بدەن
بە نە ی و مە ی وە، بەکۆمەلە خۆشەویستیکەو هەموو دەمیک وەرن
ناینی بەزمی جەم لە گۆڭمدا بکەنە نەریت
بەحق حەق، با دیتوانەکان پەنیتە گۆڭرەو
ئێو بەم شتوویە لە جیهانم نازاد بکەن
بەم زەوقەو، رۆژیک بواریکی نەدام
یەکە یەکە بارودۆخم بەسەر گۆڭرە کەمدا تۆمار بکەن و بژمیرن
بۆنی شرابم بەی بادە، جیهان سەرخۆش دەکا
بەم تازە شیعرەم، ریتمایى بادەنۆشان بکەن
نەم شیعرەم با بۆ دۆستانی مە ی بییتە یادگار
من شهیدی بادەم، دەمی (پەفەت) یاد بکەن.

قبرمه قندیل ایچون برکهنه صاغر وقف ایدن
 شعله‌ی ناری عرقله، روحمی شاد ایلین
 تربهدار اولسون بکا بر پیر میخور ندیم
 بزم سرخوشانه در اول پیره امداد ایلین
 یادگار اولسن بو شعرم اولیابی صاغر
 پر آچوپ او حتی کمال، اردنجه فریاد ایلین

* ماموستا له سلیمانی زۆرتتر له کوئی کاتتان به سهر دهبرد؟

- لهو ماوه‌یه‌ی له سلیمانی بوم زۆر ئیتواره به‌یه‌که‌وه ده‌چوینه (سه‌رچار). له سالی
 یه‌که‌م و دووه‌می مانه‌وه‌م له سلیمانی مالم نه‌بردبوو بۆ نه‌وئ. خانویه‌کم گرتبوو، کردبووم
 به‌جینی کۆبوونه‌وه‌ی نه‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان. له سالی (۱۹۳۶) ئنجا مال و خیزانم برده
 سلیمانی.

نه‌وه‌م له بیر چوو... زۆر شه‌ویشمان له مه‌جلیسه‌کانی (حوسین مه‌زلووم) ده‌برده سهر.
 (حوسین مه‌زلووم) کاکه‌یی بوو، واریسی نه‌و (قطبی) بوو که دکتۆری به‌یت‌ره بوو. شیخ
 نووری ته‌بیعاتی وابوو به‌ته‌کلیف گۆرانی له بۆ که‌س نه‌ده‌گۆت، به‌لان که (حوسین
 مه‌زلووم) ده‌عوای لێ کردبا له بۆی ده‌گۆت...

* ده‌لێن شیخ نووری ده‌نگیشی زۆر خوش بووه... تۆ ده‌لێتی چی؟

- شیخ ده‌نگی هه‌تا به‌لێتی خوش بوو... که‌م جار هه‌بوو پێکه‌وه دانیشین و گۆرانی
 نه‌لتی...

* ده‌رباره‌ی گۆرانی کوردیی نه‌و سه‌رده‌مه‌ رای چۆن بوو؟

- به‌عام قسه‌ی نه‌ده‌کرد... به‌لان ده‌یگۆت رام له مقام و گۆرانی (نه‌خۆل)ی شاعیره...
 رای له مقام و گۆرانی (په‌شۆل) نه‌بوو... رای له زۆری گۆرائیه‌یه فۆلکلۆرییه‌کان نه‌بوو...
 ده‌یگۆت خراپی ده‌لێن... مه‌سه‌له‌ن رای له (که‌تان که‌تانه) و (هه‌وری لار) نه‌بوو، به‌لایه‌وه
 شه‌له‌ت بوو... ده‌یگۆت پێتۆسته خاوتر بیلێن.

* ده‌رباره‌ی شاعیران به‌زۆری باسی کیتی ده‌کرد؟

- زۆر باسی مه‌وله‌وی و نالی و مه‌حوی ده‌کرد... ده‌یگۆت (مه‌وله‌وی) فیکری وه‌ک ته‌یر
 ده‌فری... (نالی) بیری قووله... باسی (که‌لیمی هه‌مه‌دانی) ده‌کرد، به‌لام قه‌تعییه‌ن گۆتم
 لێ نه‌بووه باسی وه‌یان مه‌دحی شاعیری عه‌ره‌ب بکا... زۆر رای له هه‌ردی و شیعر
 هه‌ردی بوو... نه‌سه‌فیشی نه‌وه‌بوو که نه‌م کوره‌ بۆچی شیعر نالێ... که باسیش ده‌هاته سهر

(عهلی که مال باپیر ناغا) ده یگۆت خراب نییه... به لām بئی تالّح و برسپیه...

* هیچ رتیکه وتووّه تۆ له دانیشتنیکی شیخ نووری بیت هونه رمه ندیکی ترتان له گهّل دانیشتی؟

- له ههولیر من و شیخ نووری له گهّل (شه هابه) ی خوالیخۆشبوو دانیشتن. گوئی له دهنگی (شه هابه) بوو به (ئسوول شوناسی) دانا... یه عنی مه قام زان... هه ر چهنده (شه هابه) گۆزانی کوردی کهم ده زانی (بگره زۆر که یفی پئی نه ده هات) به زۆری تورکی و فارسی و عهره بی ده گۆت، به لām زیره ک بوو، شتی زوو له بهر ده کرد...

* به و سیفه ته ی ماوه یه کی دوورودرێژتان له گهّل یه کتر بردوو ته سه ر، نایا ده زانن شیخ نووری چۆن شیعی ده نووسی؟

- شیخ نووری به فیتره شاعیر بوو، له وانه نه بوو شیعر به گیری بیئن... یان به بیست رۆژ ئه و جا له نووسینی شیعرێک بپیسته وه... هه ر به له بهر شیعی ده نووسی، یه عنی شیعه که ته و اه له کنی پتده گه بی و ده یان جار له بهر خۆیه وه ده یگۆته وه ئه و جا ده ی نووسی. که شته کی تازه شی دابنا بایه ده هات و ده یگۆت ئه و رۆکه ئه وه م نووسییه و بیرو پای منی وه رده گرت... زۆریه ی شیعه کانی خۆشی له بهر بوو.

* نیلقای شیعی چۆن بوو؟

- شیخ نووری باشتترین نیلقای شیعی هه بوو، بگره مامۆستا و مه رجه ع بوو. زۆر جاری وا رتیکه وتووّه که سی له مه جلیسێکدا ئه گه ر شیعرێکی به غه له ت خوتن دبا وه هه تا پیتی راست نه کرد بایه وه وازی نه ده ینا و هه ر ده یگۆت سه ر له نوێ بیلێوه.

* چۆن باسی سه رده می شیخ مه حمودی بۆ ده کردی؟

- زۆر شیخ مه حمودی خۆش ده ویست... ئه و کاته شیخ مه حمود مه نفی بوو، به لām ده یگۆت ده و روبه ر که ی هیچ نه بوو. که قسه ده هاته سه ر شیخ مه حمود ناخیکی هه لده کیشا... هه نده جار له خواردنه وه ده بووه که لاک و هه ر پتیک یه که می خۆش بوو. که لیتمان ده پرسی هۆی ئه وه چییه ؟ ده یگۆت له ژبان زۆر موته نه سپیرم. تا هه ددی ژبان و مردن ده یخواردنه وه. ئه گه ر مو دمین نه بایه شتی زۆر گه و ره تری ده کرد. له گهّل خواردنه وه ش عه قیده ی دینی هه بوو.

* ئه و ماوه یه تۆ ده تناسی زیاتر به ینی له گهّل کن خۆش بوو؟

- به ینیان له گهّل (بیخود) زۆر خۆش بوو... ناگام لی بوو له گهّل (حوزنی موکریان) یش به ینی هه ر خۆش بوو.

* سالی چند وهزيفه كهت بۆ ههولير گوتزرايه وه؟

- سالی (۱۹۳۷) وهزيفه كهم بۆ ههولير گوتزرايه وه... به دواى منيشدا وهزيفه كهى (شيوخ نوورى) بۆ خهزينهى ههولير گوتزرايه وه. له ههولير بيتجگه له من كهسى دى نه ده ناسى، نه منيش خانسيه كه له بوى بهستى له بوى گرت. به درتياى نهو سالى له ههولير ماوه، هتواران پتيكه وه ده چوينه گوندى (چيمه ن). نهو وهخته به سى - چار درهم ده يانبردين ئيستا به چار ديناريش ناتبه ن. له گوندى (چيمه ن) له سهر كاريزه كهى داده نيشتين وه ده مانخواره وه.

* بيتجگه له تو و شيخ نوورى، كيتى تران له گهل ده هات؟

- چهند براده رتيكى ديكه م هه بو ده هاتن، له وانه: (نورهددين ناغا و موساغاى كوراني ره شيد ناغا) و (سه ليم سه برى) موفه تيشى به رق و به ريد، ناو ره حمان موفتى و هه ندئ له مووه زه فه كانى دائيره ي خهزينه ي ههولير (نه وانه ئيستا كه هه مويا ن مردينه) نهو براده رانه م كه ناوم هينان سه يرانه كمان كرد و چوينه گوندى (چيمه ن) له وئ به يه كديان ناساندن. نه وانيش كه (شيخ نوورى) يان ناسى زياتر خهزيان به دانيشتنى كرد و زو و زو له گهل مان ده هاتن. شيخ نوورى كه له ههولير بوو پتيكه وه سه رمان له (عه نكاوه) ده دا و هه ندئ جاريش سه رمان له (شه قلاوه) ده دا. چهند جاريكيش ده چووين وه ختمان له باخ و باخا تى (به نسلاره) به سه ر ده برد. مه جليسى ماموستا شيخ نوورى تا بلتتى خو ش و به تام بوو، به تا بيه تى ده نگ خو شيه كهى نه وه نده زياتر مه جليسى ده رازانده وه.

* بۆچى (وهك له شيعر تكي دا ده رده كه وئ) دلى به ههولير نه كرا وه ته وه؟

- نهو كاته ي شيخ نوورى ها ته ههولير، ههولير شاره كى زور دوا كه وتوو بوو، خو شى ده ست كورت بوو، مه شروب خوارد نه وه عه يب بوو. ئينسان نه يده توانى به كه يفى خو ي بجو وئيه ته وه. له (نادي الموظفين) داده نيشتين له گهل هاو رتيه كانى من و خو ي. به راست به بيسرم ها ته وه له مه جليسه كه ماندا (شيخ ره نووف) كه به (ره نووفه كوتير) ناسرا بوو له گهل مان داده نيشت. شيخ نوورى نهو جه ماعه ته ي زور خو ش ده ويست و نه وانيش نه ويا ن زور خو شه ويست.

* وهك بزاني هيچ پتوه ندى به (مه لا فه ندى) يه وه هه بوو؟

- نه و نه دى له ههولير بوو، ناكام لئ بوو پتوه ندى له گهل نه بوو^(۱).

(۱) بۆيى (كه شيوه نى مه لا فه ندى) ي كرد وه شيعره كهى راسته وخ بۆ خزيان نه نارد وه، به هوى (گيو ي موكر يانى) يه وه بۆ (عه زه ددين) ي كور ي نارد وه.

* نه دی چ سیفه تیک له شیخ نورۍ - دا هه بوو، نه توو به دلت بی؟
- رقه بهری له گهل کس نه ده کرد. خوی به سر که سدا فهرز نه ده کرد. باس و زه می که سی
نه ده کرد. به درې ژایی مانه وې له هه ولیر و ناسینی له سلیمانی نه من له گه لې داده نیشتم،
له بزی خرابی له کس نه گه را.

* خوینده وه و نووسینی چۆن بوو؟
- ناگام لې بوو به شه وان دهی خوینده وه و بهرې وه زېفه ی ده کرد. به لان هه تا بلتی
کابرایه کی زیره ک بوو. زور مودمین بوو. له سره میتزی وه زېفه جگهره ی نه ده کوژانده وه.

* به چ زمانیک زیاتر دهی خوینده وه؟
- له زه مانې عوسمانیه کان که ده سه لاتدار بوون، کونه کان زمانې په سمپیان تورکی بوو.
مه کتوب و خویندن تورکی بوو، زمانې حکومته تیش هر تورکی بوو. (مه کاتبی علمیه)
له جیاتی قوتابخانه ی نه مړه باو بوو. له ناو حوچره و فقه تیانش (گولستان) و
(بوستان) و (شانامه) یان به فارسی دهی خویند. بیتگومان شیخ نورې سقافه تی تورکی و
فارسی بوو، بوی به زوری کتیبی تورکی و فارسی دهی خوینده وه.

* باری گوزهران و دارایی چۆن بوو؟
- ده ست کورت و لات بوو.

* وهک بوی باس کرد بیت، پتوه ندی له گهل (عه بدولکه ریم به گی که رکووکلی زاده) ی
حاکمی موفه ریدی سلیمانی چۆن بوو؟

- له بوی باس ده کردم، دهی گوت پیاوکی کورد په رست و به و فا و موسته قیم بوو. زور
له گهل یه کدی هه لسان و دانیشتنیان بوو بوو.

* هیچ به ره مه میتک یان ده ست نووسیکی نه وت له لا نه ماوه؟
- وه کو عه رزم کردی، نه و هخته کس گوتی نه ده دایه نه و شتانه، وه کو نیستا نه بوو،
خه لکی وه کو نگو خبریکی نیه تیمام دان و جه مع کردنی شیعی نه و شاعیرانه بن، ده نا
نه گه ر بزانیا به وای لې دې، نه وه هه موو شیعه رکانیم ده نووسییه وه.

* که واته هیچ به ره مه می شیخ نورۍ - ت له لا نییه؟
- نه وه لا.

* دوا شت حه ز ده که ین پیمان بلتی، وهک نینسانیتک باری سه رنجت به ران بهر شیخ
نورې چۆن بوو؟

- شیخ نووری تا بلتی په‌وشتی به‌رز بوو، فریشته بوو، زور مته‌وازیع بوو. سنی سال له سلیمانی و نزیکه‌ی دوو سال له هه‌ولیر پتکه‌وه بووین، شتیکی خراپم لئ نه‌دیت. ئینسانیکی عالی جه‌ناب و به‌عیزت نفس بوو. سنی پوژ نانی نه‌خواردبایه که‌س پتی نه‌ده‌زانی. زور به‌وه‌فاش بوو. به‌هه‌موو مانایه‌کی ئه‌دیبی ئه‌دیپ بوو. هه‌ر چه‌ندی له‌سه‌ر بنووسری هه‌ر که‌مه‌...!

له‌ پوژی (۱۹۸۱/۴/۲۳) له‌ گه‌ل شاعیری پایه‌به‌رز ماموستا (ئه‌حمده هه‌ردی) له‌ دانیشتنیکدا ده‌رباره‌ی بیره‌وه‌ری خو‌ی و شیخ نووری شیخ صالح پرسیارم لئ کرد... له‌ وه‌لامدا گوتی:

پیشتر دوور به‌دووری شیخ نووری-م وه‌ک ده‌نگ خو‌ش و شاعیر نه‌ناسی. زۆرت‌ر شیخ ره‌ئووف و شیخ برایم-م نه‌بینی...

یه‌که‌م جار که‌ ناسیبیتم به‌هۆی ته‌خمیس کردنی شیعی (شه‌وه‌وه‌ بوو. نه‌وساکه‌ که‌ ته‌خمیس کرد له‌ هه‌له‌بجه‌ بووم، به‌لام له‌ سلیمانی له‌ سالی (۱۹۴۸ - ۱۹۴۹) دا ئه‌و کاته‌ فه‌سل کرابووم و بی نیش بووم. ئه‌و ماوه‌یه‌ له‌ دوکانی (فایق) ناویک (که‌ له‌م دواییه‌ مووه‌زه‌ف بوو له‌ عه‌قاری) له‌ گه‌ل شیخ هه‌سیبی کوری شیخ ئه‌حمده‌ی شیخ غه‌نی و کۆمه‌لئ که‌سی تر له‌وئ دانیشستین و یه‌کمان نه‌گرت‌ه‌وه‌. له‌ دووره‌وه‌ به‌سه‌ر و سیما نه‌مزانی نه‌وه‌ شیخ نووری-یه‌، ئه‌ویش به‌هۆی باوکمه‌وه‌ منی نه‌ناسی، باوکم ده‌یه‌ها شه‌و له‌ گه‌لئ دانیشتبوو و خواردبوویانه‌وه‌. که‌ هات بۆ لای ئه‌و دوکانه‌ به‌یه‌کتریان ناساندین. که‌ وتیان نه‌مه‌ فلانه‌، دیاربوو به‌ناو منی نه‌ناسی... بیستبووی من ئه‌و شیعه‌ری نه‌وم ته‌خمیس کردووه‌، داوای لئ کردم ئه‌و ته‌خمیسه‌ی بۆ بخوینمه‌وه‌. منیش بۆم خوینده‌وه‌... وادیار بوو زۆری له‌ لا خو‌ش بوو، کاغه‌زێکی ده‌ره‌یتنا و وتی چه‌ز ده‌که‌م به‌ده‌ستی خو‌ت بۆمی بنووسیت‌ه‌وه‌^(۱). ئیتر له‌و جار‌ه‌وه‌ زیاتر یه‌کترمان ناسی و بۆ ماله‌وه‌ هاتوچۆیانم نه‌کرد.

جاریکی دی ئه‌و مودیر ناحیه‌ی (سه‌نگاو) بوو، پوژی من و جه‌مال ناغای هه‌کیم و ئه‌حمده‌ی هه‌مه‌ی ئه‌ولئ (که‌ ئیستاش ماوه‌ - شیخ جه‌ناب-یش له‌وئ بوو) به‌لام (شیخ

(۱) وا دیاره‌ هه‌ر ئه‌و ته‌خمیسه‌یه‌ به‌ر له‌ چاپ کردنی له‌ دیوانی (پازی ته‌نیایی)، شیخ نووری له‌ ده‌ست‌نووسی (که‌لا‌یزان)ی خۆیدا نووسیویتییه‌وه‌ و له‌ویدا ده‌لئ: له‌ لایه‌ن شاعیری نازک خه‌یاڵ ماموستا (ئه‌حمده هه‌ردی) یه‌وه‌ ته‌خمیس کراوه‌.

جەناب)ی کۆری نەخۆش بوو. بۆ دڵ کردنەوهی (جەناب) وتی: بۆ نایەن بچین بۆ سەنگاو... ئیتر ئیمەش قەبوولمان کرد. لێرەوه چووین لە دۆلی قەرەداغ بە ولاخ سەرکەوتین، (نەحمەد و جەمال ناغا) حەزیان لە پاو نەکرد. شەوی لە مالی شیخ نووری بووین، دواییش چووینە پاو. لەوی چووینە مالی (کەرمە گوللەنەبی) نەویش حەزی لە پاو نەکرد و چووینە پاو. یەک - دوو کەرۆشکمان پاو کرد و پۆژی دوایی چووینە (پێنج نەموسە) لەوی کابرایەکی جاف تەنیا ماله بوو، خێوەتییکی ھەلدابوو. لەگەڵ براکانی لەسەر ئاو و نەرز نێزاعی ھەبوو، موفەو زەکەمی سەنگاو کابرایەکی کەرکوکێ بوو، نەویش لەگەڵمان ھات، لە پاشان لەژێر پەشمالەکەمی نووستین. بارانیش باری. بەیانیش گەڕاینەووە سەنگاو شیخ نووری لەوی مقەید بوو، خۆی شیخ بوو، ئەوانیش (خەلکی سەنگاو) شیخایەتییان زۆر بوو.

لە سالی (١٩٥٧)دا کۆمەڵەی شیعیی دا بە من (کە ئیستا لای تۆیە) تا کو بیھێنمە سەر رێنووسی تازە و پێشەکییان بۆ بنووسم و لە چاپیان بدەین، بەلام ھەر لام مایەووە و نەمەتوانی، تا ئەوێ بوو ئەو شیعرانەی دا بە (کامەران مۆکری) و لە سالی ١٩٥٨ بە پێشەکییەکی ئەوێ لە چاپی دان.

* مامۆستا لەم دوایییدا شتیکم بیست، گوايە شیخ نووری وەسیەتی کردووە تۆ و کاکەمی فەلاح لە پاش مردنی خۆی بەرھەمەکانی چاپ بکەن و لەسەری بنووسن؟! - من شتی وام نەبیستووە. دوایی وەک خۆشت ئەزانی کوا من تاقەتی ئەو شتانەم ھەیە. تاقەتی نووسینەووە و لە چاپدانی بەرھەمەکانی خۆم نییە... دوا ئەوێش من بەم دوایییە لێی نزیک بووم نەگەر شتی وای بوو تايە ئەمزان...!

لە پۆژی ١٩٨٤/٢/٤ چوومە لای مامۆستا سەعید (ناکام) و لە شەقلاوھەدا میوانی بووم، نەویش بەم جۆرە یادگاری خۆی لەگەڵ شیخ نووری گێرایەووە:
سالی ١٩٤٥ لە ھولێر دادگای عورفی دانرابوو و من یەکێک بووم لەو کەسانەی عورفی بەدوایاندا دەگەڕا، ھاوپیەکانم بەرەو کۆماری کوردستان لە مەھاباد ئاوا بووبوونە ئەودیو، زستانیکی ھێجگار سەخت و تۆف بوو، ئەو کاتە لە نێوان پەواندز - پرایاتدا تەنیا لۆزییەکانی عەسکەری ھاتوچۆیان دەکرد.

خۆم گەیانە پەواندز و میوانی مالی خالە شاکر مۆجریم بووم کە لە دادگای پەواندز نیشتی دەکرد، بەھۆی ئەوێ بەسواری لۆزییەکی سوپایی گەیشتمە گەلالە و چوومە مالی

شیخ نووری شیخ صالح که مودیری ناحیه بود. نهو که له گوندیکی چهپهک و دور له کۆپی ههوال و هاوده مان دهژیا و به ده گهمن ناسیاوئیک پتی ده کهوته لای، نهو چوونهی منی زۆر پت خوش بوو، له پتیشدا وای زانی ته نیا بۆ لای نهو هاتووم و ماوهیهک ده میتمهوه، به لام که چۆنیتی کیشه کهی خۆم تێگه یاند ناردی چند که سیکی کاروانی و قاچاخچی بانگ کرد تا به لکو بگه یه ننه نهو دیو، نهوان که نیشیان بازدانی سهو سنوره کان بوو گوتیان به هۆی نه ستوورایی به فری زۆره وه به هیچ جۆرتیک زه لام ده رناچی، نهوان نهویه ره کهی ده توان بگه یه ننه ده ربه ند، بۆیه پتیهسته رابوهستم تا رتگا ده کرتته وه، نهو رتگا کرانه وه یه ش له وانه یه زیاتر له مانگیتیک به خایه نن.

شیخ نووری وای به باش زانی که له وئ میتمه وه تا رتگا ده کرتته وه، ته نانه ت گوتی «په له مه که با ههوا خوش بیت، له وانه یه منیش له گه لتا بیت»، به لام من نه متوانی نه و نه ده چاوه روانی بکه م، پاش چند رۆژتیک مالا واییم لی کرد و گه رانه وه، له به هاری ۱۹۴۶ دا له سلیمانیه وه چووم بۆ مه هاباد. نهو کاته شیخ نووری (جه ناب) ی کۆپی له لا بوو، شیعره کانی خۆی که نهو چند رۆژه بۆی خوینده وه و نهو ده ستنوسانه ی چاوم پتییان کهوت، زۆر له وانه زیاتر بوون که تا نیتا بلاوکرانه ته وه. نهو لهو رۆژانه دا کز و خه مبار ده هاته به رچاو و گله یی له بار و ژیا نی خۆی ده کرد، کاتی باسی به سه رهاته کانی خۆم بۆ ده گتیه وه، په یته په یته و شه ی «نای خۆزگه م به خۆت» ی دوویات ده کرده وه.

پاشکۆی ژماره ۳

شيعری «دلاوهران» هې «شيخ نووری» يه

نوسينی: نحمده هردی

ماوه يه کی دوورودرېژه، ماموستایان: (محমেدي مهلا کهريم) و (نازاد عهبدولواحيده)، له سر شيعری (دلاوهران)، له يک نه نووسن: کاک (محমেده) نه لتي: (شيعری دلاوهران هې ماموستا بيتخوده و کاک (نازاد) نه لتي: (نه خیر هې شيخ نووری) يه. جا له بهر نه وهی منيش شيعری (دلاوهران)، به هې (شيخ نووری) نه زانم، جگه له وهی کاک (نازاد) يش، چند جارتک، منی به لایه نگرې (شيخ نووری) له قه لهم^(۱) داوه، بویه به پيويستی نه زانم، بيرو پای خوم، له م باره وه درېرم، به لام پيشه کی نه بی نه وه بلتیم: هرچيه که له م وتاردها نه نووسم، نه وندهی تو زقالتیک له ريز و خوشه ويستی من کهم ناکاته وه، به رامبه ر نهو زاتانهی ليره دا ناويان نه هينم، به تاييه تی يه کيتکی وه کو ماموستا (بيتخود) که شایانی هه موو ريز و پایه يه کی شياوی خويه تی. وه لام وایه شاعيرتکی گه وړه و هک نهو، شيعری (دلاوهران) هې نهو بی، یا هې يه کيتکی که بی، هېچ شتيک له نرخ و پایه ی نهو کهم ناکاته وه.

دواي نم سهره تايه، با بچينه ناو باسه که وه.

ماموستا (محমেدي مهلا کهريم) له لاپره -۸۲-ی گوډاری (بهيان) دا، نه لتي: (له به هاری «۱۹۷۰» وه که ديوانی بيتخود بلاو بووه وه و له پاشانېش نهو وتارده م له (برايه تی) دا بلاو کرده وه و، تا کاک نازاد که و ته په يجوری دوزينه وهی خاوه نی راسته قينه ی «دلاوهران» هېچ دهنک نه بوو. که ستيک خزی له مهسه له که هه لته قورتاند ... يه کيتک له م رۆشن بيرانه ی کورد که نيستا پاش (۱۵) سال له بهرده می کاک نازادا شايه تی نه دهن دلاوهران هېی شيخ نووريه و هه ريده که حیکايه تيکيشی له گه ل نه گيتر نه وه، تا نهو نه يه تپانه دهنک که سيان به زه یی به حالی ميژووی نه ده بی کوردا نه هاته وه تا نه گه ر راستيه کی لایي بيدرکيتي)^(۲).

دواي نه وهی ده قی قسه کانی کاک (محমেده) م، وه کو خوی نووسی، به پيويستی نه زانم

لیره‌دا بلتیم: من چاو له‌وه نه‌پۆشم که کاک (محهمه‌د) شایه‌ته‌کانی کاک (نازاد)ی وا پیشان داوه له په‌ناوه نه‌بێ قسه‌یان پێ ناکرێ...! یا به‌مانایه‌کی تر: له په‌ناوه (نازاد) تیژ نه‌که‌ن و خۆیان زاتی نه‌وه‌یان نییه، بێنه پێشه‌وه و به‌ناشکرا (شایه‌تی بده‌ن)! یا به‌ده‌م دلسۆزیان به‌شی که‌س نه‌داوه و، وه‌کو تر به‌زه‌ییان به‌نده‌بی کوردا نایه‌ته‌وه...!! نه‌لیم: من چاو له‌م توانجانه نه‌پۆشم، چونکه نه‌زانم تیر و توانج هاویشتن هیچ گرتیه‌ک ناکه‌نه‌وه. هه‌روه‌کو نه‌زانم هه‌زار قسه‌ی ره‌ق راستیه‌کی بچووکیش ناشارنه‌وه. جا له‌به‌رنه‌وه دیمه‌ سه‌ر وه‌رامی قسه‌کانی کاک (محهمه‌د). به‌لام پێش نه‌وه‌ی راسته‌وخۆ وه‌رامی قسه‌کانی بده‌مه‌وه و بۆی ده‌رخه‌م که له‌ ماوه‌ی نهم چهند سالانه‌دا، به‌پێچه‌وه‌انی قسه‌کانی کاک (محهمه‌د)وه، شایه‌تیکی له‌ ئیمه‌مانان له‌ پێشتر و نزیکتر به‌ (شیخ نووری) شایه‌تی بۆ (شیخ نووری) داوه، بێ نه‌وه‌ی کاک (نازاد) به‌بیریشیا هاتبێ! (*) یا کاک (محهمه‌د) باسی بکا! نه‌لیم: پێش نه‌وه‌ی راسته‌وخۆ، په‌نجه‌ بۆ نه‌و شایه‌ته‌ پراکتیسم، له‌سه‌ر هه‌مان (مه‌نتیقی) کاکه (حه‌مه) نه‌لیم: ناشکرایه که شیعی (دلاره‌ران) یه‌که‌م جار له‌ سالی (١٩٢٥)دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دییه‌ی سه‌له‌یانی، له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌ چاپ دراوه و ناوی شیخ نووری له‌سه‌ر نووسراوه^(٣). هه‌روه‌ها له‌ سالی (١٩٢٨)دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ، که به‌ (که‌ریم زانستی) به‌ناویانگه‌ شیعی (دلاره‌ران)ی بۆ جاری دووم به‌ناوی (شیخ نووری)یه‌وه بلاوکردۆته‌وه له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌گه‌ڵ چهند گۆرانییه‌کی که‌دا^(٤).

هه‌روه‌ها بۆ جاری سییه‌م (کوردی و مه‌ریوانی) له‌ سالی (١٩٣٢)دا، شیعی (دلاره‌ران)یان، به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه بلاوکردۆته‌وه له‌گه‌ڵ چهند سه‌روود و گۆرانییه‌کی که‌دا، وه‌ ناوی (گۆزانی کوردی)یان، لێ ناوه^(٥)، هه‌روه‌ها کاکه (حه‌مه) خۆی نه‌لێ: له (دیاری لاوان)دا سه‌رله‌نوێ به‌ناوی (شیخ نووری)یه‌وه بلاوکراوه‌ته‌وه^(٦).

که ناشکرایه (دیاری لاوان) له‌ سالی (١٩٣٤)دا له‌ چاپ دراوه، که ئه‌مه نه‌کاته چوار جار. ئه‌مه جگه له‌وه‌ی که له‌ سالی (١٩٥٣)دا جارتیکی که، شاعیریکی گه‌وره باسی کردووه، وه‌کو له‌ پشت‌ردا ده‌ری نه‌خه‌م. جا نه‌گه‌ر به‌وه‌ی پێره‌وی کاک (محهمه‌د) بکه‌م،

(*) چ له‌ وه‌لامه‌که‌ی من بۆ کاک محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، یان له‌ وه‌لامه‌که‌ی دووم جارمه‌دا که له‌ گۆفاری به‌یان-ی ژماره (١٣٤)ی سالی ١٩٨٧دا بلاوکراوه، یان له‌ بیبلیۆگرافیایه‌که‌ی له‌م کتێبه‌دا سازم کردووه، ئاماژه‌م به‌و سه‌ره‌چاوه‌یه‌ کردووه و زۆر چاک به‌بیرمه‌دا هاتووه و وه‌ک به‌لگه‌نامه‌ی گرنگ و زیندوو به‌کارم هێتاون. (ئا. ع).

له سهر شتواری ئه و نه لێم: له سالی (١٩٢٥) هه که شیعی (دلاوه ران) بۆ یه کهم جار بلاقراوه تهوه، ههتا سالی (١٩٥٥) که ماموستا (بیخود) کۆچی دوایی کردوه (٧)، نهکاته (٣٠) سال. ههروهها له (١٩٢٥) هه تا سالی (١٩٥٨) که شیخ نووری بۆ یه کجاری چاوی لیک ناوه (٨)، نهکاته (٣٣) سال. ههروهها له سالی (١٩٢٥) هه ههتا سالی (١٩٧٣) که ماموستا (په مزی) شایهتی بۆ (بیخود) داوه، نهکاته (٤٨) سال (٩)!! نه لێم: بۆچی که سیک نه بوو له پیش نه م چل و ههشت ساله دا، نه و پینج سهراوهیه راست بکاته وه و بلتی: نه و شیعهی له و پینج سهراوهیه دا بهی شیخ نووری دانراوه، هی نه و نییه و هی (بیخود) ه؟ بۆچی بیخود خۆی ههتا له ژیاندا بوو، نه و (٥) سهراوهیهی راست نه کرده وه؟ باشه شیخ نووری بۆچی له م پرووه ورتیهکی لیه نه هات؟ بهدای منه وه نه م بێ دهنگیهی (شیخ نووری) به دوو جوړ لیک نه درسته وه: یان نه وهتا به دهستی نه نه سهت چاوی له راستیهی نه م مه سه له یه پوشیه، یا نه وهتا شیعه که هی (شیخ نووری) خۆیهتی، بۆیه لێی بێ دهنگ بووه، جا له بهر نه وهی نه مهی دواییان، له گه له نه و هه مو راستیه نه دا نه گونجی که له مه و دوا باسی نه که م، بۆیه من نه می دوو مه یان به راستر نه زانم.

دواي نه م سه رنجانه، نه گه رته وه بۆ قسه کانی پیشووی کاک (مه مه د) و نه پرسم: نایا راسته له سالی (١٩٧٠) هه که سیک به ناشکرا شایهتی بۆ (شیخ نووری) نه داوه، له بهرده می کاک (نازاد) دا نه بێ؟ وه نایا راسته: تاچه دهنگیتک به رزبۆته وه (دهنگی په مزی بووه) و نه ویش (دلاوه ران) ی بهی (بیخود) داناوه؟ له وه رامدا نه لێم: نه خیر. چونکه له سالی (١٩٨٠) دا، دهنگیکی زولالی تر به ناشکرا شایهتی بۆ (شیخ نووری) داوه و کاکه (حه مه) خۆی نه و دهنگی به خه لکی گه یان دووه و جیتی سه رسو پرمانه که به هیج شیه یه ک، نه و دهنگی بیر ناکه و پته وه!!

بۆ نه وهی خۆتنده واری خۆشه و یست له سه رسامی پرگار که م، نه لێم: نه و دهنگه دهنگی ماموستا (گۆزان) هه که سالی (١٩٥٣) له پیشه کی یه کیتک له شیعه کانی دا، که نه وسا وه ریگیتراوه، شایهتی نه وهی داوه که شیعی (دلاوه ران) هی شیخ نووریه و کاک (مه مه د) که هه ر خۆی له سالی (١٩٥٣) هه خه ریکی کۆکرده وهی دیوانی (گۆزان) بووه و (١٠) هه ر خۆشی له سالی (١٩٨٠) دا، دیوانه که ی به چاپ گه یان دووه، نه بوو نه و له پیش هه مو که سیکێ تر دا، نه مهی له بیر بوایه...

جا با بزانی نه و شیعه کامه یه و پیشه کییه که ی چۆنه؟ شیعه که ناوی: (داستانی

هه یاسی و کاکه عابیدین)ه^(۱۱) که له بنه‌ره‌تدا هی (عه‌شقی)یه و له کاتی خۆیدا به‌پیلانی (ره‌زا شا) کورژاوه. مامۆستا (گۆران) له پێشه‌کی نه‌و شیعره‌دا نه‌لتی: (به‌م بۆنه‌یه‌وه بێ جێ نییه بیخه‌ینه‌وه بیر که نه‌و گۆرانیه‌ی به‌هاوکاری خواله‌خۆشبوو مه‌حمود جه‌وده‌ت و شاعیری ته‌ر و پاراو (م. نووری)ی سلیمانی پێکهات:

«نه‌ولادی وه‌ته‌ن، ئێمه که‌وا می‌لله‌تی کوردین».

ئاوازه‌که‌ی له‌سه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌ ئۆیه‌رای (رسته‌خیز شه‌هر یاران)... دانراوه که هه‌ی خواوه‌ندی ته‌رجومه‌ عه‌شقییه. پارچه‌که نه‌مه‌یه:

دیشب که‌مرا وضع وطن در نظر آمد
دیدم که‌زنی باکفن از قبر در آمد^(۱۲)

دیاره پێوست به‌وه ناکات عه‌رزێ کاک (مه‌مه‌ده‌ی) بکه‌م که مامۆستا (گۆران) سه‌رده‌می‌ک یه‌کێک بووه له‌ هاوڕێ نزیکه‌کانی (شیخ نووری) له‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعری کوردیدا که دیاره له‌ گۆتره‌ قسه‌یه‌کی وا ناکا. خۆ نه‌گه‌ر (گۆران) نه‌م شیعره‌ی له‌ هه‌مان سال‌دا بلاو کردبێته‌وه (سالی/۱۹۵۳)، که داخه‌که‌م من ناگام له‌وه نییه، مانای نه‌وه‌یه ۳۵ سال له‌مه‌وه‌یه‌ر که بێخود و شیخ نووری و په‌مزی هێشتا له‌ ژيانا بوون، گۆران نه‌م شایه‌تییه‌ی داوه، بێ نه‌وه‌ی که‌سیان ده‌نگیان لێوه‌ بێ!! که نه‌مه‌ش به‌لگه‌نامه‌یه‌کی که‌یه، نه‌چێته‌ سه‌ر چوار به‌لگه‌نامه‌که‌ی پێشوو...

دوای نه‌مه، با نه‌مجا چاوێک به‌شیعره‌که خۆیدا بگێڕین بۆ نه‌وه‌ی بزانی: مۆری کێی پێوه‌یه: (بێخود) یا (نووری)? به‌لای منه‌وه دوو خاسیه‌ت له‌ شیعری (دلاوه‌ران)دا هه‌یه که شیعره‌که له‌سه‌ر (شیخ نووری) تاپۆ نه‌که‌ن.

به‌لام با له‌ پێشه‌وه وه‌سفیه‌کی دلاوه‌ران بکه‌ین.

شیعری (دلاوه‌ران)^(۱۳) له‌ چهند به‌شیک یا چهند کۆپله‌یه‌ک پێکهاتوه که هه‌ریه‌کێکیان به‌دوو (۲) به‌یتی عه‌رووزی ده‌ست پێ نه‌کا و^(۱۴) به‌ (۳) به‌یتی هه‌یجایی دوایی^(۱۵) دێ که هه‌ر کۆپله‌یه‌ک له‌سه‌ر زمانی که‌سێک یا چهند که‌سێک وتراوه، به‌م جوژه: (مناله‌کان، باوک، دایک، ئافه‌رت به‌مناله‌وه، که‌چه‌کان، چه‌ک به‌ده‌سته‌کان)^(۱۶).

له‌مه‌وه خاسیه‌تی یه‌که‌می شیعره‌که‌مان بۆ ده‌رئه‌که‌وێ که بریتیه‌یه له‌ تیکه‌لکردنی کێشی (عه‌رووزی) و کێشی (هه‌یجایی) له‌ سیسته‌می‌کی تایبه‌تیدا. شیعره عه‌رووزیه‌یه‌کانه‌ی هه‌ر کۆپله‌یه‌ک له‌سه‌ر کێشی: (هه‌زه‌جی نه‌خه‌به‌ی مه‌کفوفی مه‌قصوور) یا

(مەحزوف)ن: (مَفْعُولُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ) يا (مَفَاعِي) كە ئەبى بە (فَعُولن). بۆ
 نمونە با يەك دېرە شىعرى كۆپلەي يەكەم بېكىتىش:

نەولاد/وہ تەن ئىتمە/كەوا مىللە/ت كوردین

-- ب ب ب -- ب ب ب -- ب ب ب --

مَفْعُولُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ

ھەموو شىعرە ەرووزىيەكانى ئەم سىروودە، بەم جۆرە ئەكىشىرتىن. لەمەش گىرنگىز
 ئەو ەيە: ھەمووشىيان بەيەك ئاواز ئەوترىتىن. ھەروەھا شىعرە ھىجايىيەكانىش لە ھەر
 كۆپلەيەكدا (سى/۳) بەيتى، واتە: (شەش دېرە شىعەرن)، كە بەيتى يەكەمىيان (۷)
 ھىجايىي و بەيتى دوو ەمىيان (۹) ھىجايىي و بەيتى سىتەمىيان (۱۲) ھىجايىيە (۱۷). وە
 ئەم سىستەمە بەرپىكۆپىكى لە ھەموو كۆپلەكاندا، دووبارە ئەبىتتەو ە. بۆيە مەن نەبوونى
 (۲) بەيتى ەوت ھىجايىي، لە دوو كۆپلەي دىوانى (بىخود) بەھەلە (۱۸) ئەزانم بەكورتى
 و بەكوردى تىكەلكردنى كىشى ەرووزى و كىشى ھىجايىي لە شىعرى (دلاو ەران)دا
 شتىكى تازەيە و لە پىتش (شىخ نوورى) و ھاورپىكانىدا ھىچ شاعىرىك ھەنگاوى واى
 نەناو ە. نەك ھەر شىعرى (بىخود)، بەلكو شىعرى ھەموو شاعىرانى پىيازى كلاسكى
 پىتش ئەو بەخوتنەروو ە، شتىكى وات بەرچاوا ناكەوئ.

ئەمەش شتىكى سەير نىيە چونكە ھەموو شاعىرانى ئەو پىيازە كىشى ھىجايىيان
 بەكىشى سووك و ئاسان داناو ە يا وەكو بلىتت: بەمالى پىاوى بى دانىان زانىو ە، بۆيە
 بەكارىيان نەھىناو ە (دبارە شاعىرانى لەھجەي «گوزان» لەم ياسايە بەدەرن). ئەو شاعىرانە
 تەنانەت لە كىشى ەرووزىدا بۆ سەلماندى شاعىرىتى خۆيان، گەرپاون بەدواى كىشى
 قورس و گراندا. خۆ تىكەلكردنى كىشى ەرووزى و كىشى ھىجايىي، ئەو بەلایانەو ە
 ھەرگىز نەبوو ە. ئەوان چاويان لەو شاعىرە نەپۆشيو ە كە (تەفەيلە) يەكى ەرووزىي بەھەلە
 بەكار ەتتايى يا ھەلەيەكى تىا كىردى، چ جاي ئەو ەي كىشەكەي تىكەلەي كىشى ھىجايىي
 بكا. راستە لەم دوايىيەدا ھەندى لەو شاعىرانە تاك و تەرا، كىشى دە ھىجايىيان بەكار
 ەتتاو ە، چونكە باوى بوو ە، بەلام ھەرگىز لەگەل كىشى ەرووزىدا تىكەل نەكراو ە. كىشى
 ھىجايىي سنورى تايبەتى خۆي بوو ە و نەيتوانيو ە لەو سنورە تىپەر كات. مامۇستا
 (بىخود) لە ھەموو شىعرەكانىدا (مۇستەزاد) تىك نىيە. لەگەل ئەو ەشدا كە (مۇستەزاد)
 دووبارە كىردنەو ەي ھەندى لە (تەفەيلە)كانى ھەمان كىشە. واتا: لە ياساى (تەفەيلە)ي

عەرووزی لای ئەداوە. هەموو لادانەکی ئەوەیە: کە ژمارە ی تەفعیلەکانی، بەقەد ژمارە ی تەفعیلە ی کێشە بنەرەتییە کە نییە!! بەلکو کەمترە، کە ئەوەندە بەس بوو بۆ (بێخود) کە بەکاری نەهێنێ!! نەجا کە سێک پازی نەبووبێ (تەفعیلە) ی عەرووزی لە (مۆستەزاد) دا، بەکار بەهێنێ، چۆن پازی ئەبێ بەیتێکی درێژی عەرووزی، شان بەشانی بەیتێکی کورتی هێجایی بەکار بێنێ؟.

بەهەر حال با بێنەوه سەر باسی (دلاوەران).

سیستەمی دلاوەرانی (شیخ نووری) و سیستەمی (ئاواتی دووری) ی (گۆزان)، تا پادەیهکی زۆر لە یەک نەچن، چونکە نەمیش وەکو (دلاوەران) بریتییە لە چەند کۆپلە یەک کە سەرەتای هەریەکیکیان بەبەیتێکی عەرووزی دەست پێ ئەکا کە لەسەر کێشی: (موزاریعی ئەخرەبی مەکفوفی مەحذوف) و بە (٦) دێر و شیعری بچووک دوا یی دێ کە (چواریان) ^(١٩) لە رووی کێشەوه شتێکی تازەن و هیچ پێوەندییەکیان بەکێشی (موزاریع) وە نییە، چونکە لەسەر کێشی هێجایی. هەر یەکیکیش لە دوو دێرەکی دوا یی، لە دوو (تەفعیلە) پێکدێ کە دووبارە کردنەوه ی (تەفعیلە) ی یەکەم و چوارەمی کێشە عەرووزییەکی پێشوو. کەواتە، شیعری (ئاواتی دووری) ش وەک (دلاوەران) لە تێکەڵکردنی کێشی هێجایی و کێشی عەرووزی پێکدێ کە سیستەمیکی نوێیە لە شیعری کوردیدا و یەکیکە لە هەنگاوەکانی دەستە ی (شیخ نووری) و (گۆزان) و (رەشید نەجیب). ئەمە ی لەمەوبەر لێی دوام، سیفەتی یەکەمی (دلاوەران) بوو. ئەمجا با بێنە سەر سیفەتی دووەمی.

لە پێش هەموو شتێکا ئەبێ بزانی کە (دلاوەران) سروودە. واتا: لەسەر ئاوازێک دانراوە، ئاوازی سروودیش، یا ئەوەتا ئاواز داھێنەرێک (ملحن) شیعری شاعیرێک ئەخوێنیتەوه و کاری تێ ئەکا و لە پاشا ئاوازێکی بۆ دانهنێ، یا ئەوەتا بەپێچەوانەوه: شاعیرێک، ئاوازی مۆسیقایەک یا ئاوازی سروودێکی بەدڵ ئەبێ و ئەمجا دێت شیعیرێک یا چەند وشەیهکی پێکوپێک لەسەر ئەو ئاوازه دانهنێ، پاش ئەوەی ئاوازه کە بەچاکی فێر ئەبێ پێویست بەوه ناکات بەبەلگە بیسەلمێتم کە سروودی (دلاوەران)، بەپێی پێگەی دووم دانراوە، چونکە وەکو (گۆزان) لە پێشتەردا دەریخست، ئاوازه کی لەسەر پارچە یەک لە ئۆپەرای (رستاخیزی شەهر یاران...) ی (عەشقی) دانراوە ^(٢١). واتە ئەوەی ئەم سروودە دانراوە لە پێش ئەو ئاوازی بیستوو و کاری تێ کردوو و فێری بوو ئەمجا هاتوو و شیعەرەکی لەسەر ئەو ئاوازه دانراوە. کە سێک شارەزای ئاوازه کەش نەبێ، بەدرێژی و

کورتی شیعره کاندانەزانێ که ناوازه که گەلیک گۆزانی تیادایه، چ جای نهوهی که من هه
له مندالیمهوه، کۆپلهی یهکه می (دلاوه ران) م چهند جار به ناوازه وه وتوه و نیستاش
هه موویم له بیر ماوه و نه زانم که شیعره عهرووزیه کانی نه م سرووده، هه موویان له سه ر
یهک ناوازن، به لام دیره هیجاییه کان گەلیک گۆزانیان تیایه که نه بی له ئۆپه ریتته که ی
(عه شقی) شدا، هه ر وابی. بۆیه نه و قسه یه ی خوالیخۆشبوو (مسته فا سانیب) که نه لئی:
گویا نه و و کاک (نه نه و سانیب) نه م شیعره یان خستۆته سه ر ناوازی: (دیشب که مرا
وضع وطن). (٢٢)، نه لیم زۆرم پی ناخۆشه که ته نیا به شی دوایی نه م قسه یه به ته و او
نه زانم که ده لئی: شیعره که له سه ر ناوازی (دیشب که مرا...) یه. چونکه نه گه ر شیعره که له
بنه رته دتا له سه ر ناوازی (دیشب که مرا...) نه بوایه، نه نه و نه که سی تر نهینه توانی بیخاته
سه ر نه و ناوازه. نزیکترین به لگه ش بۆ نه م قسه یه دوو شته، یه که میان نه وه یه که نه و دیره
شیعره فارسییه ش له سه ر هه مان کیشی (هه زه جی نه خرهبی مه کفوفی مه حذوف) ه، وه که
به یته عهرووزیه کانی (دلاوه ران) بۆ راستی قسه که مان، با دیری یه که می بکیشین:

دیشب ک/مرا وضع/وطن درن زه رامه د

-- ب/ب -- ب/ب -- ب/ب -- ب

مفعول، مفاعیل، مفاعیل، فعولن

به لگه ی دووه می ش نه وه یه که نه م به یته ش له سه ر هه مان ناوازی شیعره عهرووزیه کانی
(دلاوه ران) نه گوتری... گومانیشی تیا نییه نه گه ر ده قی شیعره که ی (عه شقی) مان له
به رده ستا بوایه، نه ماندی که دیره کانی تریشی کوتومت وه ک هی دلاوه ران له پرووی
کیشه وه. بۆچی؟ چونکه دانهری شیعره که ناوازی نه م سرووده ی له ناوازی نه و ئۆپه ریتته وه
وه رگرتوه.

نه مه ی که لیته ردا وتومه ته نیا له وه وه نه ها تووه که ناوازی سرووده که نه زانم، به لکو
له وه شه وه ها تووه که کاتی خۆی چهند جارێک، شیعرم له سه ر ناوازی هه ندیک سروود و
گۆزانی داناوه، بۆیه نه توانم بلیم: تا راده یه ک نه م پتیه م تا قی کردۆته وه و نه زانم چ
زه حمه تیکی تیایه پیاو له سه ر ناوازی سروودیک یا گۆزانییه کی تر، شیعر دانئ! چونکه
له وانه یه برگه یه کی سرووده که سه ده ها جار بلیت و بلیتته وه، هه تا چهند شیعرێکی به دلی
خۆی بۆ بدۆزیتته وه!! جگه له م زه حمه تانه، نه و ی سروودی وا دانهنئ، نه بی دوو سیفه تی
تیا بی. یه که میان: نه بی گوتی موسیقای زۆر سووک بی، بۆ نه وه ی که مترین (گۆرپان) له

ناوازه که دا ههست پتی بکا، ناشکراشه شاره زایی (شیخ نووری)، له زۆری مه قاصه فارسی و کوردییەکاندا، شایه تی بۆ نه ده ن که گوئی موسیقای زۆر سووک بووه. هه رچه نه ده گومان له وه دا نییه که مامۆستا (بیخود) گوئییه کی سووکی بووه له جیا کردنه وه ی کیشه عه رووزیه کاندا، به لام من لیتره دا، باسی گوئی (ناوازاناسین) نه که م که یه کیتیک بووه له سیفاتەکانی (شیخ نووری).

سیفەتی دووه میش نه وه یه: نه بی نه وه که سه تا پاده یه ک زāl بی به سه ر قوړگ و ده نگی خۆیدا، هیچ نه بی نه وه نه دی نه وه ی که بتوانی، هه موو (گۆرپان) و (به رز و نرمی) یه کی ناوازه که به بی هه له بلتیه وه... بۆ نه وه ی نه وانه ی سرووده کی لیوه فیژ نه بن، بتوان هه مان (گۆرپان) و (به رزی و نرمی) به راستی ده ریتن و بیلتیه وه.

ناشکراشه نه م دوو سیفەته به زیاده وه له (شیخ نووری) دا هه بووه و له مامۆستا (بیخود) دا که م تر. بۆیه به دلنیا ییه وه نه لیم: نه م سروودی (دلاوه ران) ه ی (شیخ نووری) یه. پێش نه وه ی دوا یی به م به شه بیتن نه بی بلیم: هه موو سروودیک له پروی (قورسی و سووکی) و (گرانی و ناسانی) یه وه، له یه ک پایه دا نین. بۆیه مه رج نییه نه وه وه سفه ی که کردم هه موو سروودیک به گرتیه وه. به لکو ته نیا نه و سروودانه م مه به ست بو که تا پاده یه ک له پروی ناوازه وه (قورس) و (گران) ن، که (دلاوه ران) یش یه کیتیکه له وانه.

دوا ی نه م لیکۆلینه وه یه، نه توانم توخنی نامه کی مامۆستا (په مزی) نه که وم و بلیم: مادام نه م شایه تییه له گه ل نه و نامانجانده ناگونجی که دوا ی لیکۆلینه وه ی پێشوو پتی گه یشتین، که واته نه بی به رتیه پشتگوێ. به لام من به م شتیوازه دلم ناو ناخواته وه. بۆیه وای به راست نه زانم چاوپێکیش به نامه کی مامۆستا (په مزی) دا به گێرم.

مامۆستای خوالیخۆشبوو له کاتی خۆیدا، نامه یه کی بۆ کاک (مه مه د) نووسیوه، ده رباره ی شیعی (دلاوه ران). له و نامه یه دا یه که ن ده ر دوو نه م پرسته یه سه رنجمان پانه کیشی که ده لی زۆر چاک نه زانم نه و غه زه لی (دلاوه ران) ه ی «مه لا مه حموودی خالنه که له وه ختی خۆیدا دای به شیخ نووری شیخ صالح که بلاوی به کاته وه» (۲۳).

تکا له خۆنده واران نه که م، پیم بلین نه و پرسته یی، که خستومه ته ناو دوو که وانه وه، چی نه گه یه نی؟ نایا بیخود به پیتی نه م پرسته یه، رتگی نه وه ی داوه به (شیخ نووری) که نه و شیعه به ناوی خۆیه وه بلاو به کاته وه؟ بیگومان نه. چونکه پرسته ی: (له وه ختی خۆیدا دای به شیخ نووری که بلاوی به کاته وه)، ته نیا یه ک شت نه گه یه نی، نه ویش نه وه یه:

که (شیخ نووری) لهو کاته‌دا نزیک بووه له رۆژنامه‌کانه‌وه، له‌به‌رئوه‌وه (بیخود) نه‌و شیعری داوه‌تی، که له یه‌کتیک لهو رۆژنامه‌دا، بلاوی بکاته‌وه... واته: به‌ناوی ئه‌وه‌وه نه‌ک به‌ناوی خۆیه‌وه. ئه‌مه‌ش وه‌کو ئه‌وه وایه بلیتیت: فلانه که‌س وتاریکی دا به‌کا‌که (حه‌مه) که بلاوی بکاته‌وه. نایا کا‌که (حه‌مه) به‌ناوی خۆیه‌وه وتاره‌که بلاو نه‌کاته‌وه، یا به‌ناوی فلانه‌وه؟

جا دیاره‌ ئه‌م قسه‌یه‌ش، پێچه‌وانه‌ی نه‌و به‌روایه‌یه که ده‌لتی: بیخود خۆی رێگه‌ی داوه، شیعری (دلاوه‌ران) به‌ناوی (نووری) یه‌وه بلاو بکرتته‌وه!! نایا جیتی سه‌رسوورمان نییه، مامۆستا (په‌مزی) که یه‌کتیک بووه له‌وانه‌ی، به‌روای وابووه (بیخود) به‌په‌زامه‌ندی خۆی شیعری (دلاوه‌ران) ی به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه بلاو کردۆته‌وه، ئیستا وای پیشان بدا که (شیخ نووری) به‌پێچه‌وانه‌ی خواستی (بیخود)، شیعره‌که‌ی به‌ناوی خۆیه‌وه بلاو کردۆته‌وه؟ به‌لام که‌سی‌ک قسه‌کانی کا‌ک (ئه‌وپه‌حمانی موفتی) خۆینه‌پێته‌وه سه‌ری له‌م رسته‌یه‌ی مامۆستا (په‌مزی) سوور نامیتنی، چونکه ئه‌م رسته‌یه‌ش کوتومت له‌ رسته‌یه‌کی کا‌ک (ئه‌وپه‌حمان) نه‌چنی که له‌سه‌ر زمانی (مسته‌فا سانیپ) کردبووی!!

جا بۆ ئه‌وه‌ی خۆینه‌وارانی‌ش ناگاداری باسه‌که بن، به‌پێویستی نه‌زانم به‌کورتی بۆیانی بگێڕمه‌وه.

ئه‌وانه‌ی ناگاداری ئه‌م باسه‌ن، په‌نگه ئه‌وه بزانه‌ن که کا‌ک (حه‌مه‌ده) له‌سه‌ر زمانی (ئه‌وپه‌حمانی موفتی) باسی ئه‌و نامه‌یه‌ی کردوه که به‌پێژ (مسته‌فا سانیپ)، بۆ کا‌ک (ئه‌وپه‌حمان) ی ناردوه و له‌و نامه‌یه‌دا کا‌ک (مسته‌فا) وتویه‌تی، که قوتابی بووه له (که‌رکووک) داوای له‌ مامۆستا (بیخود) کردوه - که ئه‌ویش له‌و کاته‌دا له‌ که‌رکووک بووه - سه‌روودێکی بۆ داننی، ئه‌ویش (واته بیخود) سه‌روودی (دلاوه‌ران) ی بۆ داناوه... هتد. له‌ پاشا بیخود «نوسخه‌یه‌کی (ئه‌و سه‌رووده‌ی) ناردوه بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری که له‌ رۆژنامه‌کانا بلاوی بکاته‌وه»^(٢٤). ئنجا تکا له‌ خۆینه‌واران نه‌که‌م به‌وردی سه‌یترکی ئه‌و رسته‌یه‌ی دوا‌یی بکه‌ن که ئه‌لتی: (بیخودیش نوسخه‌یه‌کی نارد بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری که له‌ رۆژنامه‌کانا بلاوی بکاته‌وه). نایا ئه‌م رسته‌یه‌ش کوتومت له‌ رسته‌که‌ی مامۆستا (په‌مزی) ناچنی چ له‌ پووی دا‌رشتن و چ له‌ پووی ماناوه؟

فه‌رموون ئه‌مجاره هه‌ردوو رسته‌که، یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک، بخۆننه‌وه:

مامۆستا (په‌مزی) ئه‌لتی: «دلاوه‌ران هی بیخوده که له‌ وه‌ختی خۆیدا دای به‌شیخ نووری که بلاوی بکاته‌وه».

کاک (نەورەحمان) یش لەسەر زمانی کاک (مستەفا سانیب) ئەلتی «بێخودیش
نوسخەیکەکی نارد بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری کە لە رۆژنامەکانا بلای بکاتەوه».

تکام وایە پێم بڵێن: چ جیاوازییەکە بێ، ئەوێه کە کاک (نەورەحمان) لەسەر زمانی کاک
(مستەفا) ئەلتی: بێخود ئەو شیعرە ی لە کەرکوکەوه ناردووە بۆ شیخ نووری!! کە ئەمەش
جیاوازییەکە سەرەکی نییە. جگە لەوەی کە (مستەفا سانیب) خۆی، دوا ی ئەو قسانە ی
(نەورەحمانی موفتی) بە سێ سالی، لە چاپیکە و تێیکدا بەکاکە (حەمە) ی وتووە: کە
(بێخود) شیعرێکی کە ی داوێتی^(۲۵) نەک (دلاوهران)!! لەم چاپیکە و تێنی دوا ی
(مستەفا سانیب) دا بۆمان دەرئەکەوێ، ئەگەر بێخود شیعرێکی لە کەرکوکەوه ناردبێ بۆ
شیخ نووری، شیعی (دلاوهران) نەبووە. بەلام کاک (نەورەحمان) وای پیشان داوە کە
ئەو شیعرە (دلاوهران) بووە!

بەگورتی هەرکەسێک چاپیکە و تێنەکە ی کاکە (حەمە) و کاک (مستەفا) ی دیبێ، بۆ ی
دەرئەکەوێ، ئەو قسانە ی کاک (نەورەحمان) بە زمانی (مستەفا سانیب) وە کردوویەتی،
هیچیان قسە ی ئەو نین، بەلکە قسە ی کاک (نەورەحمان)!! کە ویستوویەتی شیعرە کە
بکا بەه ی (بێخود) ی مامی!! جا کە کاک (حەمە) دەستی خستۆتە روو، زانیویتی
قسە کە ی بۆ نەچۆتە سەر و کاک (مستەفا) ئەو ئاواتە ی نەهێناوێتە دی، ئنجا پروو ی
کردۆتە مامۆستا (رەمزی) ی پوورزای خۆ ی کە پیاوێکی دڵناسکی خزم دۆستی بێ پێچ و
پەنا بووە. بۆیە بەناسانی توانیویتی کاری تێ بکا و تاي لاسەنگی شایەتییە کە ی خۆ ی
پێ راست بکاتەوه.

بەهەر حال من بروام وایە، ئەگەر کاک (نەورەحمان)، بەشیوێهە ک ی راستەوخۆ، دەستی لە
نامە کە ی مامۆستا (رەمزی) دا نەبێ، بێگومان بەشیوێهە ک ی لایە لا ناگای لێیەتی.
لەیه کچوونی دوو رستە کە ی پیشووش، گەورەترین بەلگە یە. بۆیە لەو زباتر لە نامە کە ی
مامۆستا (رەمزی) نادوێم. بەلام ئەگەر لێرەدا بێبێر مەوه، وا هەست ئەکەم کە زولم لە
مامۆستا (رەمزی) کردووە، چونکە من بروام وایە، پیاوێکی وەکو (رەمزی)، ئەگەر لە
کاتی خۆیدا، شتێکی شک نەبردا یە... هەزار (نەورەحمان) و خزمایەتی، وایان لێ
نەئەکرد، شایەتییە ک ی وا بدا. یان بەواتایە ک ی کە: ئەبێ لە کاتی خۆیدا مامۆستا (رەمزی)
ناگای لەوە بووبێ کە (بێخود) شیعرێک یا دوو شیعی بەناوی (نووری) یەوه بلای
کردبێتەوه، ئەگینا (رەمزی) لە خۆیەوه شایەتییە ک ی وای نەئەدا... بۆیە بەدووری نازانم.

کاتی که (شیخ نووری) منال بووه، مامۆستا (بیخود) شیعرێک یا دوو شیعرێ به ناوی نهوهوه دانابی و (په مزی)ش، که له (نووری) خوارتر بووه، ناگای لهوه بووبی (*). کاکه (حه مه)ش له وتاره کهی (بهیان)دا، شتیکی وای به بیرا^(۲۶) هاتوه.

جا نه گهر ئهم بۆچوونه به راست بزانی و ناگاشمان لهوه بی که (شیخ نووری) له سالی (۱۸۹۶)دا هاتۆته دنیاوه^(۲۷)، نه بی هیچ نه بی (بیخود) له نیوان سالی (۱۹۰۷ - ۱۹۱۲)دا - یا که میک ژوورتر - نهو یهک دوو شیعره به ناوی (نووری)یهوه دانابی. واته که (نووری) عومری له نیوان (۱۱ - ۱۶) سالان دابووه و (په مزی)ش له عومری (۹ - ۱۴) سالاندا بووه^(۲۸). به لام (په مزی) له باتی نهوهی له کاتی خۆیدا، ئهم راستیه ده رخا، یا هیچ نه بی له سه ره تای لاییدا بیرێ بکه و یتته وه، که چی له سالی (۱۹۷۳)دا نهو شایه تیهی بۆ کاک (حه مه د) نووسیوه، له نامه کهیدا. واته دوا ی نزیکه ی (۶۱) سال! بۆ به دووری نازانم، لهم ماوه دووردریژده، خه یالی مامۆستا (په مزی)، نهو یهک دوو شیعره ی، له گه ل شیعره ی (دلاوه ران)دا تیکه ل کردبێ. ئه مه ش شتیکی سه یر نییه، چونکه نهوانه ی له ژبانی، یا میژووی ژبانی پیاوانی (حدیث) و (ئه ده ب) و (میژو) نه کو ئنه وه، که لیک جار پیاوانی وایان به رچاو که وتوه، که دوو رووداو، دوو قسه ی له یه کچوویان تیکه ل کردوه، یا (خه یالیان بۆ شتیکی چوو و مه به ستیان شتیکی که بووه) که له عه ره بیدا پیتی نه لێن: (وه هم)^(۲۹).

ئه مه یه به کورتی سه رنجی من ده رباره ی شایه تیه که ی مامۆستا (په مزی). که لیکیشم پێ ناخۆشه که ناچار بووم دژی مامۆستایه کی وا بوهستم. چونکه جگه له خۆشایه تی و تیکه لاوی نیوانان، جیگایه کی دیاری هه بووه و هه یه، له دل و ده روونا، خوا لێی خۆشبی به بۆنه ی شایه تیه که ی مامۆستا (په مزی)یهوه، ئه مه وی له کو تایی ئهم وتاره دا که میک له شایه تیه که ی کاکه (حه مه) بدویم. کاکه (حه مه) خۆی له من چاتری نه زانی که له شایه تیدا ته نیا راستگو ی هه موو شتیکی نییه، (وه کو له شایه تیه که ی مامۆستا په مزیدا ده رکه وت) به لکو که لیک پشت و مه رجی که ی نه وی، که گرنگترینی ئه و مه رجان ه نه وه یه: نه بی نه و شایه ته، له پال راستگو ییدا، بیره وه ریبه کی تپژی هه بی. نه گینا له وانده

(*) من که لاپه ره کانی رۆژنامه و گۆناریک نه ماره هه لم نه دا بیه توه و به پیتی نه و بیللیۆگرافیا یه ش که له کو تایی ئهم کتیه دا سازم کردوه، شیخ نووری له سالی (۱۹۲۰) به دوا وه شیعره بلاو کرا وه توه، پێش نه و میژووه شیعره ی له هیچ شو ئنێکی تر دا بلاو نه بووه توه. نه و کاته ش ته مه نی (۲۴) سال بووه. (ئا. ع).

نزیكترین و گرنگترین پروودای له بیر نه بن. بۆ نه مهش کاکه (حه مه) خۆی نه کهم به غوونه، من هه رگیز له و باوه رها نیم که کاکه (حه مه) به دهستی نه نه ست، شایه تییه که ی (گۆزان) ی کردی به ژیر لیوه وه، به لکو پروام وایه نه گه ر قسه کانی نه وی له بیر بوایه، نه و وتاره ی به جۆرتکی که نه نووسی. له گه ل نه وه شدا که دلنیا م له وه ی کاکه (حه مه) هه ر له سالی (۱۹۵۳) وه خه ریکی کۆکردنه وه ی دیوانی (گۆزان) بووه و هه ر خوشی له سالی (۱۹۸۰) دا به چاپی گه یاندوه. دلنیا شم که چهند جارتیک به قه له می خۆی پیتشه کی نه و هه لبه سته ی نووسیوه که باسی شیعر ی (دلاوه ران) ی تیا کراوه و له وانه شه چهند جارتیک هه له و چه وتی ره شووسه که ی ده سکاری کردی بۆ چاپ، که چی له گه رمه ی مشتومری دۆزینه وه ی خاوه نی (دلاوه ران) دا، نه و شایه تییه ی (گۆزان) ی بیر نه که وتۆته وه!! نه م پروداوه چاکترین به لگه یه بۆ نه وه ی که ته نیا راستگۆی هه موو شتیک نییه، به لکو نه بن بیره وه ریبه کی تیژی له پالدا بی. جا له کاتی کدا کاک (حه مه) قسه یه کی نووسراوی وا نزیک ی له بیر چوو بی که چهند جارتیک به قه له می خۆی نووسیوتی! به چیا بزانی مامۆستا (ره مزی)، قسه یه کی له پاش (۴۸) سال - به پیتی بۆچوونی دوا یی دوا ی (۶۰) سال - له بیر ماوه که هه ر قسه یه کی روت بووه و هیچی ترا!!

هه ر چۆنی بی، نه گه ر لای کاکه (حه مه) شتیک ی سه یر بی یه کیکی وه کو من پاش (۱۵ - ۲۰) سال، شایه تی بۆ (شیخ نووری) به ده م که له پیتش مندا هی وه کو: (گۆزان) و (که ریم به گی سه عید به گ) و (کوردی و مه ریوانی) و کتی و کتی... شایه تییا ن بۆ داوه، له مه سه یرتر نه ویه مامۆستا (ره مزی) دوا ی (۴۸ - ۵۰) سال، شایه تی بۆ (بیخود) بدا و نه و هه موو شایه تانه بی ن و به ژن، نه و قسه له قسه یاندا نه کا!!

زۆرم حه ز نه کرد که میکیش له کتیبه که ی (شیخ نووری) ی کاک (نازاد) بدویم و سه رتیکیش له لاواندنه وه که ی (که ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکووکلی زاده) خوار بکه مه وه، به لام داخه که م پیت نه کرا، بۆیه داوا ی لیبووردن نه که م و سلا و و پیزم بۆ کاکه (حه مه) و کاک (نازاد) دووباره نه که مه وه.

پهراوتزه کان:

(۱) به وانه: (دیوانی شیخ نووری شیخ سالتح - به کۆششی، نازاد عه بدولوا حید - به رگی یه که م - به شی یه که م - چاپخانه ی دار الجاحظ - بغداد - ۱۴۰۵ هـ - ۱۹۸۵ م - ل/ ۷۳)، هه روه ها: (گۆقاری به بیان - ژماره ۱۳۴ - نا بی/ ۱۹۸۷ - وتاری: وه لامیک رتیکه ی نیازی پاک ی گرتوه - نازاد عه بدولوا حید - ل/ ۴۰).

- ٢) گۆڧارى: (به يان - ژماره - ١٢٢ - ئابى/ ١٩٨٦ - وتارى/ ديسانوه له پيتناوى دۆزينهوى خاوهنى راسته قينهى پارچه شيعرى (دلاوه ران) دا - ل/ ٧٨ - ٨٧).
- ٣) (ديوانى شتيخ نوورى - ل/ ٥٩).
- ٤) گۆڧارى (به يان - ژماره/ ١٣٤ - هه مان وتارى كاك نازاد - ل/ ٣٩).
- ٥) (ه - س) هه مان (ل).
- ٦) گۆڧارى (برايه تى - ژماره - ١ - سالى - ١ - خولى دووه/ ١٩٧٠ - ل/ ١٨).
- ٧) (پيشه كى: ديوانى بيتخود - به كۆششى محممه دى مه لا كه ريم - چاپى/ سلمان الأعظمى - ١٩٧٠ - ل/ و).
- ٨) (ديوانى/ شتيخ نوورى هه مان سه رچاوهى پيشووتر - ل/ ١٢٣).
- ٩) (بىرى نووى - ژماره/ ٦٦ سالى/ ١٩٧٣ - وتارى/ ديسان له بارهى شيعرى (دلاوه ران) وه - محممه دى مه لا كه ريم) هه روا: (ديوانى/ شتيخ نوورى - ل/ ٧٣).
- ١٠) (ديوانى گۆزان - پيشه كى - به رگى يه كه م - چاپخانهى كۆرى زانبارى عيراق - به غدا - ١٩٨٠ - ل/ ه - به كۆششى/ محممه دى مه لا كه ريم).
- ١١) (ه - س - ل/ ٤٧٤ - ٤٧٨).
- ١٢) (ه - س - ل/ ٤٧٤).
- ١٣) (ديوانى بيتخود - ل/ ١٣٦ - ١٤٠).
- ١٤) له (ديوانى بيتخودا كۆيلهى/ باوك - لاپه ر/ ١٣٧ - يه كه م جار به به يتيكى عهرووزى ده ست پى نه كا و له پاش (٣) به يته هيجاييه كان دووباره دوو به يتى عهرووزى و سيانى هيجايى، پى پشودان نه ئيتوه جا له م حاله ته دا نه توانين وه كو دوو كۆيله حسابى له گه ل بكين.
- ١٥) له (ديوانى بيتخودا - ل/ ١٣٩ - كۆيلهى/ ئافره ت به مناله وه). به يتى يه كه مى شيعره هيجاييه كان كه نه ئى بهوت هيجايى پى، نيه. هه روا له كۆيلهى (كچانيش) دا (هه مان لاپه ر) نهو به يته بهوت هيجاييه، ديار نيه.
- ١٦) له كۆيلهى/ چهك به ده سه كان - دا - ل/ ١٤٠ - دىرى/ ٩ - ١٠ وانا ئيمه خولقاوين بۆ خزمه ت كردن - يهك دىره شيعره، به لام كراوه به دوو دىر - كه هه له يه، ههروه ها (دىرى/ ١١ - ١٢) ش ههردووكيان يهك دىره شيعرى دوازه هيجايين - به لام له ديوانه كدا كراون به دوو دىر هه له يه. رهنگه نهو له نكيه ي له (پهراوتىزى - ٧) ي هه مان لاپه ردا باسى لى كراوه، هى نهو پى.
- ١٧) دىره هيجاييه كان به تايه تى (كۆيلهى منالان - ل/ ١٣٦) هه ندى هه له يان تيايه. بۆ غمونه (پيشه ي عه دو) هه له يه و راستيه كه ي (پيشه ي عه دوو) ه. هه روا: (حه ق به ده س خومان) هه له يه و (حه ق به ده سى خومان) راستره ... هتد.
- ١٨) به روانه: (پهراوتىزى - ١٥) ي نه م وتاره.
- ١٩) به روانه: (گۆڧارى/ كاروان - ژماره - ٥٢ - سالى/ ١٩٨٧ - وتارى: به نه رتى كيشتيكى عهرووزى ... نووسينى خاوهنى نه م وتاره/ ل/ ١٣).

- له وتاری ناوراودا وشه‌ی (چواریان) نییه. له‌وه نه‌چێ له کاتی گواستنه‌وه‌ی وتاره‌که‌دا، نه‌و وشه‌یه‌م له بیر چووبێ. داوا‌ی لی‌بووردن نه‌که‌م.
- (٢٠) به‌روانه: (پۆشنه‌یری نوێ - ژ - ١١٣ - سالی/١٩٨٧ - وتاره نایابه‌که‌ی مامۆستا (به‌یهار): عه‌رووز له هه‌له‌به‌ستی کوردیدا (ل/١٥٨ ستوونی/٢).
- (٢١) به‌روانه: (په‌راوتیزی - ١٢) ی نه‌م وتاره.
- (٢٢) (دیوانی/شه‌یخ نووری - ل/٧٠) که نه‌ویش له (به‌یری نوێ - ژماره/٦٦) ی سالی - ١٩٧٣ - هه‌، وه‌رگرتوه‌.
- (٢٣) گۆفاری (به‌یان - ژ - ٢٢ - ل/٨٢ ستوونی/٢).
- (٢٤) (دیوانی به‌خود - ل/١٣٦ - په‌راوتیزی/١).
- (٢٥) به‌روانه: (په‌راوتیزی - ٢٣) ی نه‌م وتاره - هه‌مان شوێن.
- (٢٦) (به‌یانی - ژماره - ١٢٢ - ل/٨٤ ستوونی/١).
- (٢٧) (دیوانی شه‌یخ نووری - ل/٩٥ - په‌راوتیزی - ٢).
- (٢٨) په‌مزی له سالی (١٩٠٢) دا له دایک بووه به‌پیتی قسه‌ی (په‌فیق حیلمی) به‌روانه: (شه‌یخ و نه‌ده‌به‌یاتی کوردی - به‌رگی دووه‌م) به‌لام مامۆستا (فه‌وزی) ی کوپی نه‌له‌ن به‌پیتی شه‌یخه‌رێکی فارسی که باپیری له به‌رگی کتێبه‌خانه‌دا نووسیه‌تی نه‌به‌ن له سالی (١٨٩٨) دا هاته‌یه‌ته دنیاوه.
- (٢٩) به‌روانه: (المنجد - الطبعة السابعة عشرة/١٩٦٦ - بیروت - ص/٩٢١).
- (*) له رۆژنامه‌ی هاوکاری، ژماره ٩٩٣ له ١٩٨٨/٧/٢١ وه‌رگیراوه.

میژووی گۆرانی ئینتیباھ

نووسینی: شاکر فەتاح - ١٩٨٧

پێشهکی

له ناوه‌ند ساڵه‌کانی (١٩٢٠) و (١٩٣٠) دا راپه‌رینیکی گه‌رموگوپ و پاک و پیروز، له مه‌یدانی رۆشنبیری و هونه‌ر و هۆنراوه و په‌خشاندا، له کۆپی نیشتمانپه‌روه‌ری و کوردایه‌تی و مرۆف دۆستیدا له سلیمانیدا رووی دا. کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره هۆنراوه‌ی نیشتمانی و رۆشنبیری له‌لایه‌ن بوژ و وێژه‌وانه‌کانمانه‌وه دانرا که زۆریه‌یان کران به‌گۆرانی و، له خۆتندنگا‌کانی کوردستانی عێراقدا، به‌ئاوازیکی خۆش و به‌جۆشه‌وه، له لایه‌ن شاگرده‌کانه‌وه ده‌خۆتندراوه‌وه. مامۆستایان (زێهر و ره‌فیق حیلمی و فائق بیکه‌س و عه‌بدلواحید نووری و شیخ نووری شیخ صالح) له‌و جۆره‌ بوژ و وێژه‌وانانه‌ بوون. نه‌گه‌ر به‌پیتی ژماره‌ یه‌، (زێهر) له هه‌موویان زۆرت‌ری دانا‌بوو. به‌لام نه‌گه‌ر به‌پیتی نرخ و بایه‌خ و گرنگیی و کاربکه‌ری یه‌، گۆزانییه‌که‌ی (شیخ نووری شیخ صالح)، که ناوی (ئینتبا‌ه) بوو له هه‌موو نه‌و گۆزانییانه‌ پایه‌ی بلند‌تر بوو. نه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌ بوو که نه‌و گۆزانییه‌ هه‌ر هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی (شیخ نووری) ی پێشان نه‌دا‌بوو، هه‌ست و ته‌زوو و تاسه‌ و بیروباوه‌ری دڵ و ده‌روون و هۆشی کورده‌واری نه‌و سه‌رده‌مه‌یشی ده‌رپه‌بوو، که دامابوون له‌سه‌ر (دادپه‌روه‌ری) و (به‌زه‌یی ها‌تنه‌وه‌) ی کاربه‌ده‌ستانی جیهان و نه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندییان به‌کوردستانه‌وه هه‌بوو. هه‌روه‌ها که دژی سته‌م و زۆرداری ناوخۆ و نه‌و فه‌رمانپه‌رواییانه‌ وه‌ستابوون، که بووبوونه هۆی سه‌رگه‌ردانی و پاشکه‌وتویی کورده‌واری و کاوول‌بوونی کوردستان.

له‌ راستیدا گۆرانی (ئینتبا‌ه) هی (م. نووری) نه‌بوو. هی بوژیه‌کی ئافه‌رتی فه‌ره‌نسه‌یی بوو، که ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی) بوو. ئه‌م ژنه‌ به‌بۆنه‌ی په‌کیک له‌ شۆرشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه نه‌و کۆمه‌له هۆنراوه‌یه‌ی دانا‌بوو. که هۆنراوه‌که کرا به‌گۆرانی و له‌ شێوه‌ی (لا‌سایه‌کردنه‌وه‌یه‌کی به‌گۆرانی)^(١) دا، پێشانی نه‌ته‌وه‌ی فه‌ره‌نسه‌ درا، له هه‌موو لایه‌که‌وه

(١) واته‌: ئۆپه‌ریت یان ئۆپه‌را.

خۆشه‌ویستی و پێزیان به‌رامبەر گۆرانییه‌که و خاوه‌نه‌که‌ی پێشان دا که به‌هۆی ئه‌وه‌وه ناوبانگیتکی گه‌وره‌یشیان ده‌ستکه‌وت.

جا لێره‌دا هه‌نهر بۆ (مه‌حمود جه‌وده‌ت)ه‌، که له‌ ڕووی نیشتمانپه‌روه‌ری و نازایه‌تی و مه‌ردایه‌تییه‌که‌یه‌وه‌، وێژه‌وانیته‌یه‌که‌ی خۆی خسته‌ کار و ئهم گۆرانییه‌ی له‌ ساڵی ۱۹۲۵دا له‌ فه‌ره‌نسزیه‌وه‌ گۆڕییه‌ سه‌ر زما‌نی کوردی. له‌ بۆژه‌کانیشمانی داواکرد، که یه‌کیکیان ئهم په‌خشانه‌ی ئه‌و به‌خاته‌ شێوه‌ی هۆنراوه‌وه‌ و ناوازیکیشی بۆ بدۆزێته‌وه‌، تا له‌ لایه‌ن شاگردانی خۆتێندنگاکانی کورده‌ستانه‌وه‌، به‌گۆرانییه‌وه‌ به‌خۆتێندریته‌وه‌.

لێره‌یشدا هه‌نهری (شیخ نووری) ده‌رده‌که‌ویت، که له‌ پێش هه‌موو بۆژه‌یکدا، ئه‌و په‌خشانه‌ی (مه‌حمود جه‌وده‌ت)ی به‌هۆنراوه‌ خسته‌ شێوه‌یه‌کی جوان و په‌نگین و ئاهه‌نگ داوه‌وه‌، و، ناوازیکی جوانی‌شی بۆ دۆزییه‌وه‌ و وه‌ک گۆرانییه‌کی نیشتمانیی زۆر خۆش و به‌جۆش و گه‌وره‌ و گرنگیش له‌ ناو خۆتێندنگاکانی کورده‌ستاندا بلای‌ی کرده‌وه‌ (*).

(*) خوالێخۆشبوو (مه‌حمود جه‌وده‌ت) ئه‌و ئۆپه‌رتیه‌ی له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه‌ به‌ناوی (ئینتیه‌یا)ه‌وه‌ به‌شێوه‌ی (په‌خشان) کردۆته‌ کوردی و له‌ (ژبانه‌وه‌)ی ژماره‌ (۲۱)ی ۱۹ مارت ۱۹۲۵دا له‌ لاپه‌ره‌ چواردا به‌شیکێی بلاوکردوه‌ته‌وه‌، به‌شی دووه‌می له‌ ژماره‌ (۲۲)ی ۲۶ مارت ۱۹۲۵دا بلاویوه‌ته‌وه‌. جا له‌ به‌ر گرنگی باسه‌که‌ و ئه‌و لک و پۆخانه‌ی له‌ داوییدا لێی ده‌بنه‌وه‌، وای به‌باش ده‌زانم که ده‌قی وه‌رگێترانه‌که‌ (به‌په‌خشان) وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ژبانه‌وه‌ دا به‌ به‌خه‌ینه‌ به‌رچاوی خۆتێنه‌ر و به‌شێوه‌ی ڕێنووسی ئێستا پێشکه‌شی که‌ین:

ئینتیه‌یا

دوینی شه‌و له‌ سکونه‌تی عه‌میه‌قه‌ی نیوه‌شه‌وا له‌ناو ژووره‌که‌ما که به‌ڕۆشایی مانگ نیوه‌ ڕووناک ببووه‌وه‌، به‌نیه‌تی نووستن ڕاکشایوم و چونکه‌ زۆر هه‌یلاک و ماندووبوم ئه‌م‌ڕیست زوو خه‌وم لێ بکه‌وێ، فه‌قته‌ هه‌رچه‌ندم ئه‌کرده‌ و ئه‌که‌وشام به‌هیچ کلۆجیک خه‌و نه‌ئه‌که‌وته‌ چاوم. چونکه‌ خه‌یاڵ و وه‌عه‌یه‌تی وه‌ته‌ن و ئاره‌زووی ته‌ئسیسی ئه‌من و ئاسایش تیایدا موخه‌یه‌یه‌له‌ی به‌سوره‌تیک ئیستیه‌لا کردبوو له‌ پاش موده‌تێکی زۆر که‌م ئه‌وه‌ی که‌ فکرم لێ ئه‌کرده‌وه‌ عاده‌تا به‌چاو ده‌مبینی.

له‌م خه‌یاڵاته‌دا وا ئه‌هاته‌ پێش چاوم که‌ له‌ (ده‌شتی وه‌یس)^(۱)دا:

پیش سه‌ی، مندال، پیای قه‌یره‌، ژن، کوپ، کچ، حاسل گه‌وره‌ و به‌چووک عه‌شاماتیک ئه‌وه‌نده‌=

(۱) ده‌شتی وه‌یس: که‌وتبووه‌ ڕۆژئاوای شاره‌وه‌ به‌پال کارگه‌ی جگه‌ره‌ی ئیستاه‌وه‌، شخسیکی لێیه‌، خه‌لکی بۆ نیاز و موباره‌کی زیاره‌تیان ده‌کرده‌، به‌گۆرانییه‌وه‌ ده‌وترا: هه‌یچینه‌ سه‌ر (وه‌یس) وه‌یسی خۆمانه‌ له‌ وه‌یس ده‌پرسین خه‌تای کامانه‌.

له‌وه‌دا ده‌ره‌كه‌وئى كه نهم گوزانيى (انتباه) هيان له‌گه‌ل چيرۆكى (نيرۆن) و چيرۆكى (سكالانوس) دا، له‌سه‌ر شانۆى خويندنگاكيان، به (تيپى ساز و ناواز و گوزانى و لاساييكرده‌وه)، لاساييكرده‌وه كه به‌سايه‌ى ده‌ستكه‌وتى نه‌و نا‌هه‌نگانه‌وه، كه سى شه‌وى

= كۆبوو‌وه‌وه كه ته‌شبه‌يهر كړدى نهم قه‌له‌بالغه به‌شاره‌مي‌رووله‌ي‌ك جانييز بوو، نهم خه‌لقه‌ش به‌ئي‌عتيبارى نه‌كسه‌ريه‌ته‌وه پر چه‌ك و سيلاح بوون، له‌م ده‌شته‌دا كه له‌به‌ر نينسان وه‌ك به‌حريكي موله‌لا تيم واپوو به‌ده‌ره‌جه‌ي‌ك سكووت و سكوونه‌ت حوكم فرما‌بوو كه نينسان عاده‌تا گوئى له‌ وزه‌ى باله‌ مي‌نشووله ده‌بوو. منيش له‌ كن (گرده‌كه‌ى شتيخ محيدين)^(٢) وه‌ له‌ناو نهم عالمه‌دا خوم ده‌بينى. ناگه‌هان ده‌نگ و نا‌هه‌نگ و گوزانييه‌كى زۆر مونه‌سي‌رم ها‌ته به‌ر گوئى.^(٣) گوزانييه‌كه مه‌وزون و گفته‌كه‌ش مو‌هه‌يج بوو، چاو‌م هه‌ل‌ب‌ري كه ته‌ماشام كرد نهم گوزانييه‌ چه‌ند سيلاح به‌ده‌ستتيك له‌سه‌ر گرده‌كه‌وه‌ن، نه‌يانوت و نه‌قه‌راتى نهم گوزانييه‌ به‌ي‌ك نا‌هه‌نگ له‌ ته‌ره‌ف عموومه‌وه تيكرار نه‌كرايه‌وه و له‌ ته‌نيشت نهم سيلاح به‌ده‌سته‌انه‌وه چه‌ند دا‌يكي‌ك كه هه‌ر ي‌كه ده‌ستى منداليك به‌ده‌سته‌وه، چه‌ند منداليكي ده‌ دوانزه سال، چه‌ند ژنيكي مي‌ر‌ددار، چه‌ند كچيكي چوارده سال له‌سه‌ر خه‌تيك به‌ته‌رتيپ رتيك راوه‌ستا‌بوون و به‌سو‌ره‌تيكي حوزن نه‌نگيز، جه‌ساره‌ت به‌خش ده‌سته ده‌سته به‌ريزه له‌سه‌ر نهم گوزانييه‌ كه نه‌قه‌راته‌كه‌يى له‌ ته‌ره‌ف عموومه‌وه تيكرار نه‌كرايه‌وه ده‌واميان نه‌كرد. گوزانييه‌كه‌م عه‌ينه‌ن^(٤) له‌ب‌ير نه‌ما، فه‌قه‌ت خولاسه‌يى مه‌ئاله‌كه‌ي^(٥) نه‌مه‌بوو كه‌وا عه‌رزي ده‌كه‌م.

ده‌سته‌يى لاوه‌كان

ئي‌مه دلاوه‌راني كور‌دان بۆ ته‌نمينى سه‌عه‌اده‌تى ميلله‌ت نه‌وا هه‌وه‌ل هه‌نگاومان هاو‌يتشت. ئالاي زه‌فه‌ر به‌مه‌سرو‌ريه‌ت له‌ پيشمانه‌وه په‌فعى مه‌وانيعى ئامالمان نه‌كات. بۆ ئيم‌حاي زولم و ته‌عه‌سسوب له‌ هه‌موو كور‌دستاندا. ته‌هل‌بازى سواراني جه‌نگاوه‌ر ده‌ستى كرد به‌لي‌دان، نه‌ى دو‌شماني كور‌دستان، نه‌ى زالمان و خوين‌خوزان به‌ل‌رزن نه‌مه ميلله‌ته‌كه هه‌لساوه، نه‌ى غه‌داران هه‌ر له‌ ئيستاهه‌ كفن بۆ خوتان حازر ب‌كه‌ن.

«نقرات»

ماده‌رى وه‌ئمان، كور‌دستان، ئيستيم‌دامان لى ده‌كا. ئي‌مه كه نه‌ولادى نه‌وين ها‌تين =

(٢) گردى شتيخ محيدين: خوار ده‌شتى وه‌يسه، نه‌و گرده‌ي نتيوان كئارگه‌ي جگه‌ره و كارگه‌ي سه‌هۆله‌كه‌ي

كه‌ره‌بي‌ت، ئيستاهه‌ (كه‌ره‌كى شتيخ محيدين)ه.

(٣) تا ئيره له‌ ژيانه‌وه‌ي ژماره (٢١) دا‌يه.

(٤) عه‌ينه‌ن: وه‌ك خۆي. كتومت.

(٥) مه‌ئال: پوخته‌كه‌ي، مانا‌كه‌ي. له (ما آل إله) عه‌ره‌بييه‌وه‌يه.

خایاند، گهلیک نامیری ساز و ناواز و، کهلویه‌لی وهرزش و دیده‌وانیسیان بۆ خوتندنگاه‌یان کړی، بیتجگه له‌وه‌یش ده‌ستگیروی گه‌لیک شاگردی هزاریشیان پی کرد

== به‌نیم‌دایه‌وه و عهدمان کرد که نجاتی بده‌ین و له رتگای نه‌جاتی نه‌ودا بمرین. نیمه هەر بۆ خزمه‌تی نه‌و نه‌ژین له پتی ژبانی نه‌ودا مردن به‌ژیان نه‌زانین.

سڼ چوار دایک

نه‌ی دلاوه‌رانی وه‌تن قه‌تعیه‌ن زهن مه‌که‌ن که له دیده‌یی ماده‌رانه‌یی نیمه به‌حوزنیک‌ی زه‌لیلا‌نه‌وه فرمیسک بیته‌ خوارئ، چونکه نیمه نه‌زانین که نیمه ده‌ستان دایه تفه‌نگ توفیق ره‌فیتانه و زه‌فر یار و یاوه‌رتانه، له‌به‌ر نه‌مه لازمه هەر له نیست‌اوه زالم‌ان و دوشمن‌انی کوردستان نه‌شکرپژئی مه‌زله‌لت بن. نه‌ی جه‌نگاوه‌ران نیمه نیمه‌مان هینایه دنیاوه له‌به‌ر نه‌مه حه‌یات‌تان هی نیمه نییه. عانی‌د به‌وه‌ته‌نه. چونکه له پیش نیمه‌دا ماده‌ر نه‌وه.

«نقرات»

سڼ چوار باوک

نه‌ی (غظ‌نفران) نیمه که قه‌لب‌تان به‌رابیته‌یی نه‌به‌ویه‌ته‌وه زه‌ره‌بات ده‌کا له ساحه‌یی جه‌نگ و جیدالدا نیمه‌تان له‌بیر نه‌چیته‌وه، بۆ نه‌وه‌ی رۆحی نیمه به‌موقفه‌قیه‌تی نیمه‌وه دائیمن شه‌شه‌عانبی، له هیچ شتیک سل مه‌که‌ن و به‌برینداری و شان و شه‌ره‌فه‌وه ورنه‌وه سه‌ربالینی نیح‌تیزاری نیمه و به‌ده‌ستی خۆتان دیده‌یی نوکرانی نیمه لیک بنین.

«نقرات»

چهند مندالیک

نه‌تیه‌جی زه‌فر که ته‌ئیمینی سه‌عاده‌ت و مه‌سه‌ره‌تی دلاوه‌رانی وه‌تن په‌روه‌ر ده‌کا، نه‌تیه‌جی نامالی نیمه‌یه؛ مردنیک که ته‌ئیمینی ژبانی نه‌به‌دی دلی میله‌تتیک بکا بگاته غایه‌ی موقه‌ده‌سی نیمه‌یه. نه‌و ترس‌نۆکانه له‌ویر باری حه‌یات‌دا ده‌نالتین، له ژبان نه‌گه‌یشتون، نه‌وانه که له پتی سه‌عاده‌ت و ره‌فاهی میله‌تی خۆیاندا نیفنای حه‌یات‌یان کردوه هەر نه‌وان ژباون و نه‌ژین. هه‌ول ده‌رسی نیمه له ناغوشی^(۱) ماده‌ردا، له‌سه‌ر په‌حله‌ی مه‌کته‌ب نه‌مه‌بوو.

«نقرات»

سڼ چوار ژنی می‌دردار

به‌ژون نه‌ی ره‌فیکان دلاوه‌ران، شه‌ر جه‌ژنی نیمه‌یه، به‌ژون نه‌ی جه‌نگاوه‌ران، به‌ژون هه‌تا به‌موزه‌فهره‌ت==

(۱) ناغوش: نامیز، باو‌هش.

بۆ كېنى جلوبەرگى وەرزش و دیدەوانى. تا ئىستاكەش يادى ئەو كارگېر و مامۇستايانە لەبىرى نەتەو كەماندا ماون و، بەرئىز و خوشەوېستىيەو ناويان دەهتەن. (سالىح قەفتان،

= ئەگەر ئېنەو. بۆ گولبارانى ئىتو و تەزىنى تاقي زەفەرتان ئىمەش گول ئەچىنەو.

ئەگەر دەستى زولمى زەمانە چەند وجودىكى عەزىزى ئىتو ئەبەدىيەن لە ئىمە جوى بىكەتەو، ئىمەش بەزەفەر و غالىبەتى ئىتو ئەبەدىيەن ئەلا ئىنەو و فېكرى ئىنتىقامى ئىتو بەسورەتتىك تەلقىنى ئەو شېر بەچانە،^(۲) كە لە باوەش و سىكىماندان، دەكەين كە هەر قەترەيەكى خوتىنى ئىتو بېتە دەريايەك كە سەد هەزار زالمان غەرق بىكات!

«نقرات»

چەند كېچىك

ئىمە كە خوشكانى قەهرەمانىن و هېشتا رابىتە موقەددەسى ئىزدىواج لامان مەجهولە، ئەگەر لەگەل حەياتى ئىمەدا نەوجەوانانى و تەن ئارەزووى ئىشتىراك بىكەن لازمە بەچەهرەيەكى ئارائىش و پايدى زەفەرەو عەودەت بىكەنەو و بۆ ئىستىحسالى ئەم غايە موقەددەسە لەم شەرە موبارەكەدا خوتىنى خويان پۇندى.

«نقرات»

تاقى جەنگاوردان

لە ژىر ئەم چەك و سىلاخەدا، لە حەزور خوى عالەمىيان و ئەم عەشاماتە و دايىك و باوك و خوشك و برا و مال و مندالماندا سوئند دەخوين كە رېشەيى زولم و زالمان بىكىشەنەو و ئەمەن و ئاسائىش لەم كوردستانەدا تەئسىس و تەئەين بىكەين.

بەندە بەچامەيەكى (زىن فرۆشتەنپەو؟) كە بەئەمانەت لامبى ئەوى خودغايى بىكەم. بىننەن عەلەيى دەرەق ئەم گۆرانپە كە ناوى (گۆرانى عەزەت)ە، نەختى عەرزى مەلومات بەلازم ئەزانم.

ئەم گۆرانپە لە تەرەف ئە فرانسىزەكەو كە ناوى (مارى ژۆزەف شەنى) يە وتراو، لەناو فرەنسەكاندا بوو بەگۆرانپەكى زۆر مەرغوب و مەشهورى مىللى.

بەندە كە خوتەندەو ئەم مەزوعەم وەك فەوهرانى حىسسىياتىكى عموم كە لەم موحىتەدا بەرامبەر زولم و ئىعتىسامى شېخ مەحمود و تەبەئى و لە كوردستانى شىمالىدا بەرامبەر ئىستىبىداد و وەحشىەتى تورك حاسل بووبى، وا هاتە پېش چاوم. وە فېكرى مۇنەزەمەكەي كە ئەساس تەشكىل =

(۲) شېرەچە: بېچووە شېر.

زټوره، سه عید کابان، علی ناگا، فوئاد رهشید) لهو جوړه ماموستایانن. هرهو ها

= دهکا به نه زهر نه حوالی روحیه و تمایلاتی خومانوه نهختی هلمگیرایوه و به موقه ددیمه کهوه
عهرزم کرد. له تهرجومه کردنی عهرزی نسلیشم، نهگه ریکن له شاعیره کافان موزوعه کی لا چا
بوو (چاکبوو. ۱. ب) به زمانی خومان نه زمی بهرموی تاکو له تهرهف منداله کانی مهکته بهوه
بهگورانی بیټیژی، لام وایه نهم هیممه ته هه موو هاوخوتن و هاوزمانان خوشحال دهکا.

محمود جهودت (۱)

(۱) وایزانه نسلی بابه ته کی لای خوتندهر ناشکرایه، هروا سرچاوه نسلیه که، هندی وشه له کانی
گواستنه ودها، بهداخهوه، له رڼانه کهدا باش دهر نهچو بوو. (ژبن - ۲۱، ۱۹، ۳/۱۹۲۵ وواتر).
دهستیتنه وده سر نهجه که کی کوتایی محمود جهودتی وهرگیرتی نهم پارچه په که له کاره کهیدا (نهختی)
دهستکاری وای کردووه تا خوتنه وای نیتزیک خاتوه له دهر وبری نهو رڼوی سلیحانی بچی یا
کوردستانی شمالی! لهو رڼوشدا (مارتی ۱۹۲۵) شیخ محمود تنگ بهشتی که کی هلمچنرابوو و
له ناوچه پیچنچوین بوو، که مالیه تورکه کانی ش تنگیان بهشتی که کی شیخ سعیدی پیران هلمچنچوو و
نیعلانی کورد قرانیان کردبوو. لیره ده جهودت نهم دوو دیاردهیه بکورو و باشور دهخاته یک تایی
تهرازووه؛ رابهری نه ته ویه که ۱۹۱۸ وه دوی داگیرکری تورک و نیگلین جهنگاوه و دهر بهدەر،
له گهل جهلادیکی کورد کوڅ. (زولم و نیعتی سامی شیخ محمود و ته بهعی = نیستیداد و وحشیه تی
تورک له شمال) ... نهمه نهگه (سونی فهم) و (جههالته تی) نهو رڼوه نهی یا کینه و بیگانه بهرستی
نه بی دهن چی ناویری. (ژبانه) تورگانی نیگلین و حوکه عهر بهیه که به غدا بوو له سلیحانی،
تهسخر کرابوو بو (راکه یاندنیک کی دژ به کورد و شتر شه کی)، بو میشک ناودانی خه لکی و
تیگه یاندنیان به بی هوده بی (شترش و یاخی بوون و جهردیهی)؛ بهسود و قازانچی مام نیگلین و
عه دالهت و مدهرحمه تی حوکه ته کی به غدا، ژبانه و بهووه (ورده بیی) و بهدوی زهریه له هله و
نالهباری حوکه سرده می شتخدا دهگه را و نه شری دهکرد. (پروانه شماره کانی). بهداخهوه لهو ههول و
کارشدا داگیرکران دهسپاچه نه بوون، داماونه بوون، هه رقه له می لهم بابه ته زور بوو که (فی سبیل الله)
نهوهی خویان نه یانده زانی و پییان نه دهکرا نهمان به ختبه خشانه بویان دهکردن. بهلام که دواپی، دوی سن
چوار سال ژبان له ژبی سایه نهو (به یاخی عیترات و بهریتانای موعه ززه میدها)، رهش و سپیان بو
ناشکرابوو، بویان ده رکوت که داگیرکر هه نه ویه که بوو و دهن... نهو ساکه، د. که مال مده هه و تهغنی:
(زوری نه برد کاتیک نهوانه ی له - ژبانه وده - دا دهیاننوسی له وه گیشتن... بویه بهشتیکیان دهستان له
نوسین هلمکرت و له کاری سیاسی دورکوتنه و بهشتیکیشان دایانه وده پال شیخ محمود).
بو پهنی زهمان، محمود جهودت په کتیک بوو له تاقمی دوهم که دایه وده پال شیخ و شتر شه کی، (له
دوی ۶۱ نهیلوولی ۱۹۳۰). بیینه وده سر بابه ته کی خومان. که وهرگیرتی داوای له شاعیرانی کورد کرد
نهو پارچه شیره فهرنسیه به په خشان کردووه به کوردی، په کتیک بیکاته شیره تا له لاین مندالانی
قوتابخانه وده وک سرودتی بوترتی... شیخ نوروی شیخ سالح ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ نهم کاری
بهجوانی نهچامدا. جا گرتی باسه کی ماموستا شاکیر فتاح نا لیره دایه؛ ماموستا محمدهدی مهلا که ریم
رای وایه بیتخودی شاعیر نهو کاری کردووه، کاک نازاد عه بدولواحید و ماموستا هردی و کومه لیک
له گهل نهودان که، کورن به شعیره که، له لاین شیخ نوریه وده بی. نهم باسهی ماموستا بهدوری نهو
ته وده یهیدا دهو لیتنه وده.

(عبدالواحد نووری، کهریم سه عید، مستهفا سانیب) یش له لاوانی نهو سه رده مه بوون و له لاساییکردنه وه که دا یارمه تییان دا. جا نهوانه هه موویان شایانی پێژ و سوپاسن، چونکه به کاری نه ته وه که مان هاتن.

کاروبار بهم ڕهنگه بوو، تا ڕوودانی کاره ساتی شهشی مشتاخان (نهیلوول) و سالی ١٩٣٠. نیتزر له وه به دواوه به ربه سستی نهو گۆزانییه نه کرا. به ربه ره گۆزانییه کان له بیر چونه وه. ته نانهت گۆزانیی (انتباه) یش به خاوه نه که یه وه که (شیخ نووری شیخ سالح) بوو تا ماوه یه کی دوور و درێژیش له بیر چوو وه... که واته ئیمه پێژ و سوپاس و پیرۆزیاییمان له سه ره که پیشکه شی سێ نووسه ری تربشمان بکه یین، واتا (دکتۆر کامیل حه سه ن عه زیز به سیر) و (موسلیح مستهفا جه لالی) و کاک (نازاد عه بدولواحد)، چونکه هه ربه که یان له ناوه ند ساله کانی ١٩٨٠ و ١٩٨٥ دا، نووسراویکی له سه ر (شیخ نووری شیخ سالح) و به ره مه کانی نووسی و هه رسیکیشیان پایه ی گه وره یان له ناو نووسه ران و بوژانی سه رده می خویدا، که شایسته یه تی بۆ نامه ده کرد. هه روه ها نه وه یشیان چه سپانده دلی کورده ره رانه وه که گۆزانیی (انتباه) نهو دایناوه؛ واتا نهو له په خشانه که ی (مه حموود جه وده ت) وه کردووه به هۆنراوه و ئاوازیکی نایابیشی بۆ دۆزیوه ته وه و فیتری شاگرده کانی خوێندنگای کورانی سه ره تایبی یه که می سلیمانیشی کردووه و له وێشه وه بلاو بوته وه به ناو خوێندنگاکانی تری کوردستاندا.

هه روه ها له لاپه ره کانی ئهم نووسراوه دا پیشان دراوه، نووسه ری ئهم نووسراوه له گه لێک ده رفه تدا هه ولتی داوه که ئهم گۆزانیی (انتباه) ه و گۆزانییه کانی تریش، له لایه ن کاربه ده ستانی (خوێنده واری) و (ڕۆشنیری) یه وه، هه روه ها له لایه ن تیپه کانی (لاسیاییکردنه وه) و (ساز و ئاواز و گۆزانییه وه) سه ره له نوێ تازه بکێنه وه و زیندوو بکێنه وه و به خێنه وه ناو خوێندنگاکان، چونکه پرن له ساز و ئاوازی خوێش و به جۆش و وشه ی به نرخی نیشتمانیی و مرۆفایه تی. ئیستاکه یش دیسانه وه تکا ده که مه وه له و کاربه ده ستانه و له و تیپانه که ئهم که له پووری نه ته وایه تییه مان زیندوو بکه نه وه و نه هیتلن له ناو بجێ.

شاکر فه تاح

«خاوه نی پڕۆژه ی خوێنده واری کورد»

(سلیمانی): (١٧/١٢/١٩٨٧)

میژووی گۆرانلی (انتباه)

جیتگای دلخۆشی و سوپاسی خودایه، که له ماوهی شەش سالدای، (۱۹۸۰ - ۱۹۸۵)، سێ نووسراو له بابەت (شیخ نووری شیخ سالح) و بەرھەمەکانییەوه، له لایەن سێ نووسەری کوردی بەرێزەوه چاپ کرا:

۱- شیخ نووری شیخ سالح له کۆری لیکۆلینەوهی وێژەیی و پەخنەسازیدا - د. کامیل بەسیر، سالی ۱۹۸۰.

۲- شیخ نووری - دەنگی پەسەنی شیعر - موسلیح مستەفا جەلالی، سالی ۱۹۸۴.^(۱)

۳- دیوانی شیخ نووری شیخ سالح - نازاد عەبدولواحید، سالی ۱۹۸۵.

هەرچەندە ئەم سێ نووسراوە ناوازه و نایابانه، له بابەت ژمارە ی لاپەرە و شیوەی نووسین و دارشتن و بیروباوەرەوه، هەندیک جیاوازی له یەکتەری، بەلام نووسەرەکانیان، هەموویان، لەسەر ئەوه یەکدەنگن کە (شیخ نووری شیخ سالح) سەرەستە ی بوێژ و وێژەوانانی سەرەستە ی خۆی بووه، له پایەبەلنیدای، له تازەکردنەوهی وێژە و هۆنراوهی کوردیدا، له رۆژنامەنووسیدا، له بەکارهێنانی دەستووری زانستیی له پەخنەسازی و نرخ دانانی وێژەیدا، له خەباتی نیشتمانیدا، له بەرزکردنەوهی سەری کوردەواریدا. بەرھەمە

(۱) ئەوهی پتووستە لێرەدا بخرێتە بەرچاو، دەربارە ی ئەو کتیبە ی خوالێخۆشبوو (موسلیح جەلالی) ئەوێهە کە ئەو کاتە ناوبراو بەرپۆرەبەری گشتی دەزگە ی رۆشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی بوو له بەغدا، هیچ سەر و ساختییەکی لەگەڵ شیعر و ئەدەبیاتدا نەبوو؛ کاک عەبدولقادر عەلی مەردان کە کارمەندیکە ی هونەری بووه لەو دەزگایە له رۆژی یەکشەممە ی ۱/۹/۲۰۰۲ له مالی لەتیف هەلمەتی شاعیر بۆی باس کرد کە: ئەو کتیبە ی لەسەر شیخ نووری، خوالێخۆشبوو (م. ن) ی شاعیر بۆی نووسی و نامادە ی کرد و بەناوی (موسلیح) هوه بلاوکرایهوه، لهوه شدا سوودیکە ی زۆر له کتیبەکە ی کاک (نازاد عەبدولواحید) وەرگیرا... نەک هەر ئەمە بەلکو کتیبە ی (شورائەکان) یش کە دیسان (م. ن) نامادە یکرد و بەناوی ئەوهوه بلاوکرایهوه. بڕوانە: (موسلیح جەلالی - شورائەکان، دەزگای رۆشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی - دار الحریة للطباعة، بغداد ۱۹۸۷ نجویرە ی ژمارە - ۱۵۶-).

جا لێرەدا هیچ ناوتری جگە لهوه ی زۆر جیتی داخ و مەخابنە کە له سەرەمەکاندا خاوەن قەلمی وا پیدایا دەبێ، بەکڕی، کار بۆکەسانی خاوەن پایە و دەسەلات دەکەن له بەرامبەر سوود و دەسکەوتیکە ی کاتیی کەم خایەن و خزبان دەکەنە (أقلام تحت الطلب) و (أقلام مأجورة)... نەک هەر ئەمە بەلکو نمونە ی لەم بابەتە زۆرن، ئەوساکە و نیشتا ش، کەچی له بەدبەختی و چارەڕەشیان، کارە ناپەسەندەکانیان هەر ناشکرا دەبێ.

ناوازه و نایابه‌کانیشی به‌لگه‌ن بۆ راستییی قسه‌کانی نهو سێ نووسهره. ههره‌ها له‌سه‌ر نه‌وه‌ش یه‌ک بیروب‌اوه‌پن که (گۆزانی‌انتباه)، به‌ره‌مه‌مێکی په‌رچه‌کراو و پاک و پوخته و نه‌ژادی (شیخ‌نووری)یه، نه‌ک هی (مه‌لا مه‌حمودی بیتخود).

له‌ راستیدا (شیخ‌نووری شیخ‌سالح)، خودای گه‌وره، سێ به‌هره‌ی گه‌وره‌ی پێ به‌خشیبوو: سه‌روسیمایه‌کی جوان و پرسنگداری هه‌بوو، که دلباکی و ده‌روون نازادی و سه‌ره‌ستی بیروب‌اوه‌پت له‌ده‌م و چاویدا ده‌خوێنده‌وه، له‌گه‌ل پروخۆشی و زمان شیرینی و نه‌رم و نیانیدا. ده‌نگێکی نه‌رم و خۆشیشی هه‌بوو، له‌ کاتی گۆزانی گوتندا، دلی پیاو کیش ده‌کرد و کاری تیده‌کرد. بلیمه‌تی و هه‌لکه‌وتویی و لی هاتوویشی هه‌بوو، که به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌رده‌که‌ون، له‌گه‌ل کرده‌وه و په‌وشت و خه‌باته‌ نیشتمانیه‌کانیدا. جا نه‌م سێ به‌هره‌یه‌ بوون، که (شیخ‌نووری)یان گه‌یاند به‌ پۆیه‌ی ناوبانگی بوژیستی و یه‌ژه‌وانی خه‌باتی نیشتمانی و پۆژنامه‌نووسیی، له‌ کوردستانی عێراقدا، به‌تاییه‌تی له‌ سلیمانیدا، له‌ ساله‌کانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰)دا.

له‌ سالێ ۱۹۲۵دا، (مه‌حمود جه‌وده‌ت)، که نه‌فسه‌ریکی کورد و نووسه‌ریکی ده‌روون نازاد و نه‌به‌رد و هونه‌رمه‌ندیکی په‌ندبوو له‌ وینه‌کیشاندا، کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی له‌ زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه‌ گۆرییه‌ سه‌ر زمانی کوردی، ناوی نابوو: (انتباه) (*).

خواه‌نی نه‌م کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ (۱) ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی)یه که ژنیکی فه‌ره‌نسی

(*) ته‌ماشای پۆژنامه‌ی (ژبانوه) بکه، که له‌ شاری (سلیمانی)دا ده‌رده‌چوو، ژماره (۲۱)ی پۆژی ۱۹/۳/۱۹۲۵ و، ژماره (۲۲)ی پۆژی ۲۶/۳/۱۹۲۵. (ش. ف.)

(۱) به‌لکو: (نه‌م هۆنراوه‌یه) که له‌ نه‌سه‌که‌دا چامه‌یه‌که و مه‌حمود جه‌وده‌ت به‌شێوه‌ی په‌خشان گۆپویه‌ بۆ کوردی. مه‌حمود جه‌وده‌ت له‌ ۱۹۳۰دا دیسان (مه‌نزومه‌یه‌ک)ی تری له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه‌ به‌م جۆره‌ کرده‌ په‌خشان: (ته‌رجومه‌ی پارچه‌ مه‌نظومی - سولی پرۆدۆم - که یه‌کێکه له‌ نه‌دیب و وه‌ته‌نیه‌روه‌رانی فرانسزه - گولی خوێنن - ژبان. ژ ۲۴۳ له ۵ حوزه‌یران ۱۹۳۰). نه‌حمه‌د موختار جافی شاعیر (۱۸۹۸ - ۱۹۳۵/۲/۶) به‌زویی نه‌و په‌خشان‌ه‌ی کرده‌ پارچه‌ شیعرێکی به‌سۆز و هه‌ر له (ژبان، ژ ۲۴۷ی ۲۶ حوزه‌یران ۱۹۳۰)دا بلاوکرایه‌وه، دوا‌دێری:

موقابیلی نه‌م ده‌رد و به‌لایه

نازاد نه‌پشکون گولانی وطن

چه‌ند بێ وێج‌دانن، ئێوه‌ نه‌بوايه

بۆ مردووه‌کاغان هه‌ر بکه‌ن شیوه‌ن

=

بووه. وا دياره نهو ئافره ته به پونه ي يه کيک له شورشه گه وره کاني فەرهنسه وه. نهو کومه له هونراوه يه ي هه ليه ستوه. (مه محمود جه وده ت) يش داواي کردبوو له بوژه کاغمان يه کيک نه م هونراوه يه، که (بريتيه له گورانييه کي نيشتمانيش) بکات به هونراوه و ساز و ناوازي کيشي بو بدوزيته وه، تا له لايهن شاگرده کاني خوتندنگا کورد ييه کانه وه به گورانييه وه بخوتند رتته وه.

(مه محمود جه وده ت) يش، ههروه ک پياويکي دلناسک بوو و، به زه يي به نه ته وه که ي خويدا دهاته وه، که نهو سه رده مه له هه موو لايه که وه نازار ده درا و زيانى لى ده درا و ده چه وسينرايه وه، پياويکي زيره کيش بوو. بويه کا لهو پوزانه دا نهو کومه له هونراوه يه ي، به په خشان، کردبوو به کورد ي و داواي کردبوو بيه کهن به هونراوه و به گوراني، که ناگاداربوو له خه باتى نيشتمان يي که له هه موو لايه کي کوردستاندا له نارادابوو، چ به جهنگ و چ به پينوس و خه باتى بى خوتن، بو ده ستکه و تنه وه ي مافى نه ته وايه تى بو کورده وارى.

(شيخ نوورى شيخ صالح) يش که نهو سه رده مه له هه ره تى خه باتيدا بوو، له پينش هه موو که سيکدا نهو خواسته ي (مه محمود جه وده ت) ي جيبه جى کرد. هيناي (انتباه) هه کي (مه محمود جه وده ت) ي، له شيوه يه کي جوان و رازاوه و شوخ و شهنگدا، به جلوه رگيکي کوردييه وه و به ييروباوه و گيانتيکي کوردايه تيه وه، کرد به هونراوه و ناوازيکي يه جگار پر شاهنگ و خوشيشي بو دوزيه وه که له سه ر کيشي ناوازي گورانييه کي فارسي بوو، که ناوي (دشيب کي مه را وضعى وطن در نظر نامه د) بوو. نه مه يش هه ر له سالى ۱۹۲۵ دا پيکه ات.^(۱)

= هه روا هه ر نهو ته رجه مه يه ي به ناوي (آزهارى خوتنين) له گوڤارى زارى کرمانجيدا له گوشه ي (شيعر منسور) دا بلاو کردو ته وه. به روانه: زارى کرمانجى. ژ ۲۳ سالى (۵) ۴ حوزه يرانى ۱۹۳۰ به رواندز ل: ۹ - م. ج: ترجمه ي پارچه يه کي منظومى سوللى پرۆدۆم...

سۆلى پرۆدۆم Sully - Prudhomme (۱۸۳۹ - ۱۹۰۷) شاعيرتيکي فەرهنسى به توانابوو، بايه خي زۆرى به لايه نى فەلسەفە ي له مروڤدا ده دا، له به ره مه کاني: ته نييا ييه کان، چاره نو سه کان. له ۱۹۰۱ پاداشتي نۆبلى له نه ده بدا پي به خشرا.

(۱) له کاتي خويدا باس و نووسين له سه ر نه م به ره مه و کردن به شيعره ي زۆر نووسرا؛ ناخۆ له لايه ن بيخو ده وه بووه يان شيخ نوورى؟، به لام واپزانم وتاره به پيژه پر له به لگه و راستيه هه کي مامۆستا نه حمه ده ردى شاعير کو تايي به هه موو نهو گومان و نه گه رانه هيتا و مه سه له که ي يه کلایي کرده وه و خاوه ني تي شيعره که ي دا به پال شيخ نوورى. جا له باس ناوازي شيعره که شدا، مامۆستا هه ردى =

له سالی ۱۹۲۵دا، دیسانه‌وه، ئەم کۆمه‌له هۆنراویه له‌گەڵ چەند گۆزانییه‌کی تری کوردیدا که به‌ده‌موویان ژماره‌یان ده‌گه‌یشتە (۲۰) بیست گۆزانیی کوردی، لەوتیر ناوی (گۆزانی کوردی) دا، له‌لایەن شاره‌وانی (سلێمانی) یه‌وه و له چاپخانه‌که‌ی خۆیدا، وه‌ک نووسراوێکی بچوو‌ک چاپ کړا. له پشته‌که‌ی نووسرا‌بوو: «له‌سه‌ر امری عالیی متصرف و مفتشی‌ی‌إدارى چاپ کړاو». نه‌وه‌ی شایانی با‌سه، نه‌وه‌یه که گۆزانیی (انتباه) به‌ناوی (م. نووری)، واتا (شیخ نووری شیخ صالح) وه له چاپ درابوو. هه‌روه‌ها ئەم گۆزانییه‌م له چەند نووسراوێکی تریشدا دیوه که به‌ناوی (شیخ نووری شیخ صالح) وه چاپ کړاو، وه‌ک نووسراوه‌کانی: (که‌رم سه‌عید)^(١) و (موس‌لح مسته‌فا)^(٢) و (کو‌ردی و مه‌ریوانی)^(٣) و (تازاد عه‌بدولوا‌حید)^(٤). که‌چی له سالی ۱۹۷۰دا له‌لایەن کا‌ک (محهمه‌دی مه‌لا که‌رم) وه، ئەم گۆزانییه کرابوو به‌به‌ره‌می (بیتخود) و له نووسراوی (دبیوان، بیتخود) دا به‌ناوی بیتخوده‌وه چاپ کړابوو.

= دهلي: «ماموستا گوزان له پيشه كې شيعري - داستاني هدياسي و كاكه عاييدين-دا دهلي: ...
نمو گوزانيه يه هاوكاري خوالې خوشبو مه محمود جه ودهت و شاعيري ته و پاراو م. نووري
پتيكهات، ناوازه كې له سمر پارچه يه ك له نوه راي - رستاخيز شهر ياران...- دانراوه كه هي
(عشق)، شاعيري فارسيه، پارچه كه نه مده يه:

دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد

دیم که زنی با کفن از قبر درآمد

... نهې پزانېن که -دلاوهران- سروده... واتا نهوې نهو سروده داناوه له پتېشا نهو ناوازه ی بیستوه و کاری تی کردوه و فتری بوه و نه مچا هاتوه شیعه که ی له سر نهو ناوازه داناوه... بویه نهو قسه یی خوالیخوشیو مستهفا سانیب که نه لئ: گوايه نهو و کاک نه نوهر سانیب نه م شیعه یان خستوته سهر ناوازی: دیشب که مرا... زۆرم پین ناخوشه. ته نیا بهشی دوا یی نه م قسه یه به دهواو نه زانم که ده لئ شیعه که له سر ناوازی - دیشب که مرا...- یه). به دوا یی نه مه د ائیر ماموستا هدر د کۆمه لئ به لکه ی هونه ری له ناوازداناندا بۆ شیعه ی به پیچه وانه وه، دئنی که جیتی باوه ین. بۆ زیاتر به روانه: (هاوکاری - رۆژنامه: ژ ۹۹۳، ۷/۲۱/۱۹۸۸ ل: ۸- نه محمد هدر د: شیعه ری دلاوهران ه ی شپخ نووریه).

(۱) گورانی: کہریم سہ عید، سالی ۱۹۲۸.

(۲) شیتھ نووری، دہنگی رہسہ نی شیعر: موسّٰح مستہفا جہ لالی، ۱۹۸۴.

(۳) گۆرانم، کوردی: کوردی و مه‌ریوانی، سالی: ۱۹۳۷.

(۴) دیوانی شیخ نووری شیخ صالح: نازاد عہد دلولوحید، ۱۹۸۵. (ش.ف)

جا هونەری کاک (نازاد عەبدولواحید) لەو دایە، وەک لە نووسراوە کەیدا (دیوانی شیخ نووری شیخ سالح) و لە گۆڤاری (بەیان)، ژمارە (١٣٤) ی ئابی ١٩٨٧ دا پیشانی داوە، بەتەواوەتی بۆ هەموو لایەکی خستۆتە روو کە ئەم گۆرانی (انتباھ)ە، بەهەلە کراوە بەهی بێخود، چونکە لە راستیدا هی (شیخ نووری شیخ سالح)ە، نەک هی بێخود.

(کاک نازاد عەبدولواحید)، بێجگە لە گەلیک کەسی تر، وەک (کاک نووری کاک)ە. حەمە) و کاک (ئەحمەد خواجە) و (مامۆستا فوناد رەشید) کە خزم و دۆست و ناسنای (شیخ نووری شیخ سالح) بوون و چوو بوو دیدەنیان، هاتە لای منیش لە بابەت (شیخ نووری) و بەرھەمەکانییەو، بەتایبەتی لە بابەت گۆرانی (انتباھ)ەو پرستیاری لێ کردم. منیش هەرچیەکم لە لا بوو، لە بەلگە و بەرھەم و زانیاری پێشکەش کرد و بۆم چەسپاند کە گۆرانییە کە هی (شیخ نووری)یە نەک هی (بێخود). ئەو کەسانەی لەسەر وەیش ناوم بردوون، هەروەها لەسەر ئەو سووریوون کە گۆرانی (انتباھ) هی (شیخ نووری)یە، نەک (بێخود).

لە سالی ١٩٢٧ دا (شیخ نووری شیخ سالح) چەند پۆژیک هاتە خۆتەنگای سەرەتایی یەکەمی سلیمانی، بەدەنگە خۆشە کە ی خۆی ئەم گۆرانی (انتباھ)ە کە خۆی داینا بوو^(٥)، فێری کۆمەڵیکی گەورەی شاگردانی خۆتەنگای کرد. من خۆشەم یەکیک بووم لەو شاگردانە. ئەوساکە تەمەنم لە چوار دە سالییدا بوو کە یەکەمی شاگردانی پۆلی شەشەم بووم. ئەمە لە بەھاری ئەو سالییدا رووی دا.

بەلام لە هاونینی سالی ١٩٢٧ دا، ئەم گۆرانییە، لە شێوەیەکی شەنگ و شۆخدا و بەجلو بەرگ و چەک و روخساریکی کوردانەو، لەسەر شانۆی خۆتەنگاکەمان، لەگەڵ چەند چیرۆکیکی تری لاسایی کردنەو، بەگۆرانییەو لاسایی کرایەو.^(٦)

مامۆستا (فوناد رەشید) و کاک (کەرم سەعید) لەو لاساییکردنەوانەدا بەشداریوون. گۆرانی (انتباھ)ە کە لەلایەن جەماوەرانەو زۆر پەسەند کرا. من خۆشەم یەکیک بووم لەو شاگردانەی کە دەستەئەندالانیان پێک هاتبوو. وەک دیتەو بیرم فەرانبەرە گەرەکان و پیایە ناو دارەکانی شاریش بۆ ئەو ناھەنگە هاتبوون. لاساییکردنەوکانیش تا سێ شەو دووبارە کرانەو. بەپارە ناھەنگەکان گەلیک نامێری فوویی و ساز و ئاواز و کەلوپەلی

(٥) بەلکو راستتر: گۆپیووە سەر ئۆپەرتیتیکی شیعی.

(٦) بەشێوەی ئۆپەرتیت پێشکەش کرا.

دیده‌وانی و وهرزشی پی کپرا، له‌گه‌ل ده‌ستگیروی کردنی شاگرد هه‌ژاره‌کان له دروستکردنی جلوه‌رگی دیده‌وانی و وهرزشدا. ئەو ناهه‌نگانه له ژێر سه‌ره‌رشته‌یی مامۆستا (سالح قه‌فتان) و مامۆستا (زێهر) و (مه‌لا سه‌عید کابان) و (عه‌لی ناگا) و (فوناد په‌شید) دا پتک هینران.

کاک (مسته‌فا سانیب) و کاک (عه‌بدولواحید مه‌جید) یش له‌و لاوانه‌ بوون که له به‌غداد هه‌هه‌ هاتبونه‌وه و له هه‌لسوورانندی کاروباری ناهه‌نگه‌کاندا یارمه‌تیان ده‌دان. ناهه‌نگه‌کان به‌لای دانیشتووانی شاری سلێمانیه‌وه ناوازه‌بوون، دلی هه‌موو کورد په‌روه‌ریکیان خو‌ش ده‌کرد.

ئه‌وساکه‌ خو‌تندنه‌گه‌مان له‌ مالی (به‌ه‌تی خان) دا بوو که هه‌وسه‌ری (شیخ مه‌حمودی مه‌زن) بوو یه‌کێک له‌و چیرۆکانه‌ی لاسایی کرانه‌وه، چیرۆکی زۆرداری (نیرۆن) بوو، که بریتی بوو له‌ شاهه‌نشاهیکی پۆمایی. چیرۆکی (سکالانوس) یشی تێدا بوو که هه‌موو لایه‌کی هینایه‌ پتکه‌ن. شایانی باسه‌ مامۆستا (فوناد په‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید)، له‌ناو لاسایی که‌روه‌ه‌کاندا، هونه‌رمه‌ندی و شاره‌زایییان زۆر پیشان دا. هه‌ر مه‌رسه‌ که (شیخ نووری) یش ئەو شه‌وه‌ چهند دلخۆش و کامه‌ران بوو به‌ته‌ماشاکردنی لاسایی کردنه‌وه‌ی گۆرانیی (انتباه) هه‌که‌ که‌ خو‌ی په‌نجیکی زۆری تێدا دا‌بوو تا هاتبوه‌ ئەو شتیوه‌یه‌وه.

خه‌یزانی مالی باوکم و خه‌یزانی مالی باوکی (شیخ نووری) ناشنایه‌تی و هاتوچۆیان هه‌بوو، چونکه‌ هه‌ردوو لایان له‌ گه‌ره‌که‌تیدا بوون و مالیان له‌یه‌که‌وه‌ زۆر نزیک بوو. خو‌شیم که‌ له‌ سالی ۱۹۲۷ دا به‌تایبه‌تی وینه‌گریکم کړی، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی وینه‌ی بوژان و وێژه‌وانان و پۆشنبیرانی کوردی پی بگرم و بینیرم بۆ حوزنی موکریان، به‌ناوی پێزگرتن و خو‌شه‌وستی پیشاندانه‌وه.

یه‌که‌م جار چومه‌ سه‌را، وینه‌ی (شیخ نووری شیخ صالح) و (میرزا ماف) م‌گرت. ساختمانی سه‌را که‌ شو‌نێکی می‌ژوویی بوو، له‌ سه‌رده‌می تو‌رکه‌کاندا به‌پیتاکی دانیشتووانی شاری سلێمانی دروست کرابوو، بۆ ئه‌مه‌ی بیه‌کن به‌خو‌تندنه‌گاه.

له‌ سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کاندا کرا به‌سه‌را و ئه‌وساکه‌ هه‌روا ما‌بووه‌وه. له‌ سالی (۱۹۴۴) دا چهند مانگی‌ک من و (شیخ نووری) له‌ ناوچه‌ی رانیه‌دا پتکه‌وه‌ فه‌رمانبه‌ر بووین. ئەو کارگه‌ڕی لادیتی (ناوده‌شت) بوو، منیش جێ نو‌شین (قائیم‌قام) ی ناوچه‌ی (رانیه‌) بووم.

گه لیک جار له مالتی یه کتریدا خهریکی گفتوگۆی وێژیهی ده‌بووین. ئه‌مه‌م نه‌بیست لیتی هیچ جارتیک بلتی گۆزانی (انتباه) هی (بیتخود)ه.

بیتجگه له‌وه (مه‌لا مه‌حمودی بیتخود)یش، دوور بوو له‌وه‌وه که بتوانی هۆنراوی وا به‌جۆش و خروۆش و شورشگێژانه و بیروباوه‌ری فهره‌نسه‌ییانه، به‌ده‌میدا یاخود به‌پیتنوسیدا بێ. (شیخ نووری)یش گه‌لیک له‌وه بلندتر بوو، که به‌ره‌می بوژیکی وه‌ک (بیتخود) بکات به‌هی خۆی، به‌تایبه‌تی ئه‌و جۆزه وێژیه که ههر له‌ خۆی ده‌وه‌شایه‌وه و له (بیتخود) نه‌ده‌وه‌شایه‌وه. ئیستر نازانم ئه‌م ئا‌وا‌هیه بۆ چ نرایه‌وه، که چل سال پتر ئه‌م گۆزانیی (انتباه)ه، به‌ناوی (شیخ نووری)یه‌وه ناوبانگی ده‌کردبوو، نه (بیتخود) نه که‌سیکی تر، قسه‌ی نه‌کردبوو و به‌ریه‌رچی نه‌دا‌بووه‌وه، که‌چی له‌ سالی ۱۹۷۰دا (کاکه‌ حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) کردی به‌هی بیتخود؟! ^(۱) من ئه‌م گۆزانییه‌م زۆر به‌دلدا چووبوو.

هه‌رچه‌نده مافی ئه‌وه‌یشم نه‌بوو، ناوه‌که‌ی بگۆرم، به‌لام گه‌لیک جار له‌ دلتی خۆمدا ده‌مگوت: کاشکی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) و (شیخ نووری) ناویان بنایه (پرشنگی نازادی)، چونکه له‌ راستیدا ههر که‌سی گوتی له‌و گۆزانییه بیت و ناوه‌روکه‌که‌ی تیتبگات، (نازادی) پرشنگ ده‌دات به‌ناو هه‌موو دل و ده‌روون و له‌ش و هۆشیدا و ئاراسته‌یشی ده‌کات بۆ خه‌بات کردن له‌ پیتاوه‌ ده‌ستخستنی نازادی گشتیدا. گۆزانییه‌که‌ یه‌کی‌تیی نه‌ته‌وه‌ پيشان ده‌دات به‌هه‌موو چین و ده‌سته و کۆمه‌لیکیه‌وه، به‌هه‌موو

(۱) ههر له‌م روه‌وه مامۆستا هه‌ردی ده‌لی: ناشکرایه‌ شیعری دلاوه‌ران - مامۆستا شاکر ههر به‌ئینتیاه ناوی ده‌با. ۱. ب - یه‌که‌م جار له‌ سالی ۱۹۲۵دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دییه‌ سلیمانی له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌ چاپ دراوه‌ ناوی شیخ نووری له‌سه‌ر نووسراوه. له‌ ۱۹۲۸دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ بۆ جاری دووه‌م به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه له‌گه‌ل چهند گۆزانییه‌کی تر دا‌بل‌اوی کردۆته‌وه، بۆ جاری سێیه‌م - کوردی و مه‌ریوانی - له‌ ۱۹۳۲دا به‌ناو شیخ نوورییه‌وه له‌گه‌ل چهند سرود و گۆزانییه‌کی که‌دا ناوی - گۆزانی کوردی - یان لی ناوه، به‌لا‌ری‌کرده‌وه. له - دیاری لاوان - دا له‌ ۱۹۳۴ سه‌ره‌له‌نوێ به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه به‌لا‌کر‌اوه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ ئه‌کاته‌ چوار جار، جگه له‌وه‌ی له‌ ۱۹۵۳دا گۆزانی شاعیر باسی کردوه‌وه له‌ پیتشه‌کی شیعری - داستانی هه‌یاسی و کاکه‌ عابیدین - دا... ئه‌لێم بۆچی که‌سێک نه‌بوو له‌ پیتش ئه‌م چل و هه‌شت ساله‌دا ئه‌و پیتنج سه‌رچاوه‌یه راست بکاته‌وه و بلتی ئه‌و شیعهری له‌و پیتنج سه‌رچاوه‌یه‌دا به‌هی شیخ نووری دانراوه، هی ئه‌و نییه و هی (بیتخود)ه، بۆچی بیتخود خۆی هه‌تا له‌ ژياندا بوو - له‌ ۱۹۵۵ کۆچی دوا‌یی کردوه‌وه. ۱. ب - ئه‌و پیتنج سه‌رچاوه‌یه‌ی راست نه‌کرده‌وه؟ به‌روانه: (هاوکاری - رۆژنامه: ژ ۹۹۳ ی ۱۹۸۸/۷/۲۱ به‌غدا. ئه‌حمه‌د هه‌ردی - شیعری دلاوه‌ران هی شیخ نوورییه. ل. ۸).

خه باتیکیه وه دژی زۆرداری و سته مکاری ده وه سستی و بۆ ده سته که وتنه وه ی ماف و ناسایش و نازادی گشتیی هانه ده دات.

نهم گۆزانییه و (۱۹) گۆزانییه که ی تریش که له ناو نووسراوه خنجیلانه که دا، له لایه ن شاره وانیی سلیمانیه وه چاپ کرابوون، به تاسوقه وه له ناو خوێندن گاکانی کوردستانی عێراقدا، له لایه ن شاگرد ه کانه وه ده گوتران. له ناوه ند ساله کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا، که س شاگرد ه کانی به ریه ست نه ده کرد، له خوێندنه و یان، به لام کاره ساتی شوێشی (۶) ی مشتاخان (ئه یلول) ی سالی ۱۹۳۰، بوو به هۆی به ریه سته کردن له خوێندنه و یان له هه موو خوێندن گاکانی کوردیه کانی کوردستانی عێراقدا. ئینگلیزه کان که له م به ریه سته کردنه دا له ژیره وه، ده ستیان هه بوو، گرته کی کوێریان خسته ناو دلی نه ته وه که مانه وه، که به هۆی نه وه وه توانییان ناکوکییه ک به خه نه نیتوان (کورد ه واری) و (فه رمانه وایی عێراق) ی نه و سه رده هه وه. (۱)

له سالی ۱۹۵۴ دا که له شه قلاوه دا جێ نوشین بووم، له سه ر ده سستی (ده سته ی لاسایی کردنه وه و ساز و ناوازی یانه ی شه قلاوه) دا، گۆزانیی (ئنتباه) م زیندوو کرده وه و له گه ل چیرۆکی تر دا که ناوی: (دادگاهی سه رچنار) بوو و خۆم دامنا بوو، له سه ر شانۆی یانه که، به نا هه نگ و به زمێکی پرشن گداره وه، له به رده م دانیش ته وانی شاری شه قلاوه دا لاسایی کرایه وه. گۆزانییه که و لاسایی کردنه وه ی بایه خی زۆر پێ درابوو، ته ماشا که رانی نه و شه وه زۆر پیتی گه شکه داربوون.

له سالی ۱۹۷۱ دا له سلیمانی نهم گۆزانیی (ئنتباه) ه و (۱۶) گۆزانی ترم له

(۱) ره نگه خوێنه ر لیته دا و تێ بگات که نه و فه رمانه وایییه ی عێراق گه لی نیاز پاک و دلسۆزی کورد بووه، به لام ئینگلیز ناکوکی خسته نیتوانیانه وه. نه وه ی نابێ لیتی به گومان بێن که ئینگلیز وه ک داگیر که ری عێراق و باشووری کوردستان پێکه وه، بۆ زیاتر کوێتر و لکردن و جێ قایم کردن هه میشه تۆوی دووبه ره کی نه ک له نیتوان نه ته وه جیا جیاکاندا، به لکو له ناو رۆله کانی یه ک نه ته وه شدا ده چاند و هه ر بۆی بکرایه به گژیه کییدا ده دان، به لام خۆ وه نه بێ حوکه مه که ی به غداش له و باشته ربووبێ له مامه له کردنی دا له گه ل کورد، نه ی نه و دروست کراوی ئینگلیز نه بوو؟ جا بۆیه ناکوکییه که خۆی هه ر هه بوو، به لام به داخه وه له و حه له دا زۆر که س به تایبه ت پرونا کبیر و خوێنه واره کان به هه له له هه لۆیسته کانی به غدا ده گه یشتن. وه ک هه موو سه رده م، کۆمه لێ له وانه، ده بوونه نامرازی جێبه جێکردنی نیاز و مه به سته پیسه کانی نه و حوکه مه ت و نه وانی دی که به دیدا ده هاتن.

نوسراوه بچکۆلهکه، خسته سهر که لافیهکی تۆمارکار، بهدهنگی خۆم، لهگهڵ وتاریکدا که له بابته میترووی نهم گۆزانییهوه تۆمارم کردبوو، له بهردهم کۆپیکه گه وهری نووسهرانی کورد و هونهرمه نندانی ساز و ئاواز و گۆزانی و لاساییکردنهوه و رۆشنییران خۆتندهوه و تکام لیکردن که به ههموویان ههول بدهن نهم گۆزانییه نیشتمانییه نازدار و به که لکانه بۆ سوودی شاگردەکانمان زیندوو بکه نهوه.

له سالی ۱۹۷۴دا له بهردهم کۆپیکه وێژهیی جیهانییدا، که رۆشنییرانی کوردی خۆشمان تیییدا به شداریبون، له شاری (بهیرووت)دا، له ئاههنگی دوا کۆبوونهوه مانیاندا، له سهر تۆمارکاریک، نهو وتارهم و نهو (۱۷) گۆزانییه که به دهنگی خۆم تۆمار کرابوون، دا به گوتییاندا، له گهڵ هه ندیک قسهی رۆشنکردنهوه که لهو بابته وه به زمانی ئینگلیزی کردم. گوێگره کان که زۆریه یان بیگانه ییش بوون، به کوردهکانی عێراق و تورکیا و ئیترانه وه، زۆریه یان په سه ندیان کرد. (۲)

له ۱۹۷۷/۳/۲۰دا نامه یهکی دوورودرژێم به زمانی عهره بی بۆ کارگیتیری (پادیۆی کوردی) له به غدا نووسی. له گهڵ که لافیهک که نهو وتاری خۆم و ههر (۱۷) گۆزانییه که ی تیدا تۆمار کرابوو، به دهنگی خۆم. بۆ نه مه ی به سایه ی دهسته ی ساز و ئاواز و گۆزانی و لاساییکردنهوه و سه ره له نوێ زیندوو ی بکاته وه و بلاویشی بکاته وه. ههر بهو چه شنه له ۱۹۸۰/۱/۲۷ یشدا نامه یه کم نارد بۆ (نه مینداری گشتیی رۆشنییری و لاوان) له شاری (ههولێر) به زمانی عهره بی، له گهڵ که لافیهک که نهو وتاری خۆم و ههر (۱۷) گۆزانییه که ی تیدا تۆمار کرابوو، به دهنگی خۆم، بۆ نه مه ی به سایه ی دهسته ی ساز و ئاواز و گۆزانی و لاسایی کردنه وه وه له (نیستگه ی پادیۆی ههولێر)دا سه ره له نوێ زیندوو ی بکه نه وه و بلاوی بکه نه وه. جا ههروهک له سه ره وه پیشانم داوه، له هه موو ده رفه تیکدا، خه باتم کردوه گۆزانی (انتباه) ده که ی (شیخ نووری) و گۆزانییه نیشتمانییهکانی تریشمان، له لایه ن تیه پهکانی ساز و ئاواز و گۆزانی و لاساییکردنه وه، زیندوو بکرتنه وه، تا به رچاو و دلی هه مووان بکهوێ ناواتی کورد په ره رانیش ههر نه مه تا که رۆژیک له

(۲) مامۆستا مه بهستی له (کۆنگره ی په رچه کردن) ده که له ۱۹۷۴/۳دا له بیروت گیراوه، به نامه ده بوونی هه ندێ پروناکبیری کورد و جیهان وه له لایه ن (جمعية الكتاب المقدس و کۆزی زانیاری ئه لمانیای رۆژنه اوه) ریکخا به و... بۆ زانیاری زیاتر به وانه: یادداشتهکانی شاکیر فه تاح - کتیی یه که م - ههر له م پرۆژه یه ی ده زگای ئاراس. ئاوێنه ی ژینم ل ۶۰۱-۶۰۲.

پۆژان له لایه ن ئه و ده سگایانه وه و ئه و تیهپانه وه که له مه و پیتش ناوم بردن، ئه م گۆزانییه نه سه رله نوێ زیندوو بکریته وه و بلاویش بکریته وه و له ناو را دیۆ و له سه ر په رده ی ته له فزیۆندا پیهانی گوێگران و ته ماشاکه رانی کورده واری بدرین. پیتش ئه مه ی وتاره که م ته واو بکه م، چه ز ده که م سوپاس و ستایش و پتزی خۆم پیتشکه شی ئه و سێ نووسه ره بکه م، که نووسراویان له سه ر (شیخ نووری شیخ سالح) داناهه. له راستیدا هه رسیکیان شایسته ی نافه رین و په سندکاری و سوپاسی هه موو کورده په ره ریکن، چونکه به نووسراوه کانیان سه ری کوردیان به رزکردۆته وه.

ئه وه نده ی په یوه نده ی به نووسراوه کانی (دکتۆر کامل چه سه ن عه زیز به سپر) و (مامۆستا موسلح مسته فا جه لالی) په وه هیه، سوپاس بۆ خودا له کاتی چاپ کردنیاندا تووشی ته نگه چه له مه و گیروگرفت و که ندوکۆسپ نه بووبون. چونکه ده سگاکانی (کۆری زانیاری عێراق/ دهسته ی کوردی)، (پۆشنبیری و بلاوکردنه وه ی کوردی) له سه ر نه رکی خۆیان بۆیان چاپ کردبوون.

به لām نووسراوه که ی کاک (نازا عه بدولواحید)، چونکه زۆر گه وه تر بووه له هی ئه وان و له سه ر نه رکی خۆی چاپکراوه و یارمه تی (ده سگای پۆشنبیری و لاوان) یش ئه وه نده نه بووه که به شی بکات بۆ چاپ کردن، تووشی گه لێک ته نگه چه له مه و گیروگرفت و که ندوکۆسپ و، ده ردی سه ری و ناحه زی و وام (قرض) وه رگرتن بووه. ته نانه ت هه ندیک له دل په شانیش به دزییه وه هه ولیان داوه ته گه ره له خه باتی بدن و نه هیتلن چاپکردنی نووسراوه که ی سه ربگرێ، یاخود هاش و هووشیان کردوووه له ژیره وه که نه فرۆشرێ و هانه ی و امداره کانیشیان داوه که زوو پاره کانی لی بسیتنه وه و له به لێنه کانی خۆشیان په شیمان بیه نه وه! له سه روو ئه مه نه شه وه، کزی بازاری نووسراو. جا ده بینن،... له گه ل ئه م هه موو باره ناهه مووارانه دا، نافه رین بۆ (نازاد) که کۆلی نه دا و وه ی به رنه دا و تا نه گه یشته به کامی خۆی و نووسراوه نایابه که ی خۆی به ته واوی له چاپخانه چاپ نه کرد وازی نه هیتا...

(نازاد) هه رچه نده ئه رک و نازاری زۆر چیتش، به لām به هۆی ئارام و به رگه گرتنه که یه وه توانی به سه ر هه موو گیروگرفت و ته نگه چه له مه کانییدا زāl بێ... نووسراویکی نایاب و ناوازه و لیکنۆلینه وه یه کی گه وه ره و فراوانی له سه ر (شیخ نووری شیخ سالح) و به ره مه کانی پیتشکه ش به خوێنده وارانێ کورد کردوووه، سه ری نه ته وه که ی خۆشی پێ

بهرز کرد و تهوه... نه مهیش کاریکی په سه‌نده که پټوښته هه موومان پیرۆزیایی لټ
بکه‌ین. (*)

هۆنراوه‌که‌ی (شیخ نووری)

(انتباه)

(له‌سهر وه‌زنی: د‌یشب که مه‌را وضع...)

اولادی وطن ئیمه که‌وا میلله‌تی کوردین
بۆ غایه‌ی ناسایشی میلله‌ت هه‌موو کوردین
شیرانه نه‌وا معرکه‌ نارای و‌غا بووین
بۆ رشتنی خو‌یناوی عدو حاضری راه بووین
له پ‌یشمانه‌وه هه‌روا، به‌یداخی ظفر ده‌روا
پ‌یشه‌ی عدو باده‌رت‌نین، حق به‌ده‌ستی خو‌مان ب‌س‌ت‌نین
بۆ نه‌مانی مظالم س‌وارانی جه‌نگ‌یی
ته‌پ‌لتی بازییان ل‌یدا به‌شو‌خ و شه‌نگ‌ی

باوک:

له‌م وضعه‌ که‌ر نه‌ی دوشمنی کورد ئ‌یه‌وه ده‌پ‌رسن
نه‌م هه‌مه‌یه‌یه‌ میلله‌ته هه‌لساوه‌ ب‌ترسن
کفن بۆ خو‌تان ب‌یرن. هه‌ر له ئ‌یستاوه‌ ب‌یرن

(*) کاک نازاد عه‌بدولواحید له چوارشه‌مه‌ی ۲۸/۸/۲۰۰۲ له هه‌ول‌ت‌یر، به‌دریژی باسی نه‌و ناسته‌نگ و ته‌که‌رانه‌ی بۆ کردم که که‌سان‌یک‌ی ناحه‌ز و خو‌یست له‌به‌رده‌م چاپ‌کردن و په‌خشی نه‌و دوو به‌رگه‌ی دیوانه‌که‌یان داده‌نا و به‌زۆر ش‌یه‌وی دوور له هه‌لسوکه‌وت‌ی نه‌دیپ و پ‌وناک‌ب‌یره‌وه به‌ر‌به‌ره‌کان‌یان کردووه... مه‌سه‌له‌که‌ش له‌وه زیات‌ر نه‌بووه که وه‌ک له‌مه‌به‌ر باس‌مان کرد و‌یست‌راوه‌ نه‌و دیوانه‌ی به‌ناوی خ‌وال‌ت‌ی‌خ‌وش‌به‌و (م‌وس‌ل‌ح جه‌لال‌ی) په‌وه ناماده‌ ک‌راوه پ‌یش‌که‌وئ و زووتر به‌رت‌ته بازا‌ره‌وه!! خو که دوو به‌رگه‌که‌ش چاپ ک‌را، پ‌ر بوو له هه‌له‌ی چاپ و نا‌پ‌یک‌ی له‌ پرو‌ی ه‌ونه‌رییه‌وه، هه‌رچه‌نده له کاتی خو‌یدا ل‌ی‌س‌ت‌یک‌ی دوور و در‌یژی نه‌و که‌موک‌و‌ری و هه‌له‌ی چاپانه له (هاوک‌اری) دا خ‌رایه به‌رچاو خو‌ینه‌ران، به‌لام نه‌مه نه‌و ناله‌باری و نه‌قل‌له‌ منالانه و نا‌کام‌لانه‌ی هه‌ند‌ی له‌وانه پ‌یشان ده‌دات که داسه‌پاون به‌سهر ئ‌یه‌وه‌نده نه‌ده‌بی و رۆش‌نب‌یره‌که‌ماندا.

لازمه له بهر غهم و حسرت، بڼ نه شکرپزی مذلّت
 نهی دلاوه رانسی وطن وهر نه ایمـــــــداد
 باوک به په روښ لیتان نه کا استمداد

کورددانی غظنفر شکه نی معرکه ناغوش
 نابې بکه نه هم باوکی خوتانه فه راموش
 زترا که دوو چاوی ابدی نیمه له گزوا
 چاوی له ظفرتانه له حهرب و شهر و شورا
 باوک به قوریانتان بې. روچه که ی فداتان بې
 وقتی فرصت و إتفاقه. روژی لابردي نفاقه
 ناره زوو نه که هم نیوه وقتی احتضار
 به شان و ظفروهو بمبهن بو مه زار.

دایک:

بو دفعی مظالم له موانع مه که پهره یز
 سادهس بدهره شیر و تفهنگ، خه نجه ری خونړیز
 بو نیوه که وا غیره ته یه کده فعه رهگ و نیسک
 حاشاکه به حزنیکی ذیلانه وه فرمیسک
 له چاوم بیتو بتکی، دلم یه کده پره بشکی
 چونکو نیوه جسور نه بینم، نامی تی نازاری برینم
 شیره که م حلالتان بې، روژی هیمه ته
 روچه که م فداتان بې، وقتی غیره ته.

مناله کان:

نجمه ی املی نیمه هه موو بهم دهس و برده
 خه لقینه له بو مسعدتی میلله تی کورده
 مه وتی که حیاتی وطنی کی له دوابی
 سه د ژینی ذیلانه ی یارب به فدای بې
 نه و که سانه ی جبانن، معنای ژبان نازانن

مردنی له ږنگای میلله تا، چاکتره له ژین له ذلتا
 هه ر کس خوی بکا به قوریانی میلله
 له قبرا هه تا محشر ناکیشتی ذلت.

ثافرت به منداله وه:

یاران و ږه فیکان و دلیر و یهلی کوردان
 شه ږ جه ژنی هه موومانه ږوین بو صفی مهیدان
 وقتی که به توفیق و ظفر دینه وه لامان
 نه وسا گول نه که ین نیمه به شایاشی قدمتان
 گر له یتوه چهند کس شهید بی، لازمه عزای نیمه عید بی
 نم پلنگ به چانه ی وا انتقام سیتن
 گه وره یان ده که ین نیمه، حقتان نه سین.

کچه کان:

نیمه که نه مانکړدوه بوئی چه مهنی شوو
 مجهولی نظرمانه گول و نه سته رینی شوو
 نم تازه جه وانانه له بهر سیرتی نیمه
 گر بیتو بکه ن نارووی شرکتی نیمه
 لازمه که عودت بفرموون، بیتنه وه به پرویه کی گولگون
 یعنی چیه ره پهنګین بن، به شان و ظفر
 خوینی دوشمن ږپژن به نووکی خه نجر.

چک به ده سته کان:

نیمه که مسلح له دهر و دهشت و له شارین
 سویندخوړی حضوری حق و باب و کس و کارین
 بو مسعدتی نم وطن و میلله تی کورده
 پیشه و ږه گی ظالم بېرین بهم دهس و برده
 تا که ی له زه حمتا بین، له ناو مذلتا بین

لازمه به‌کەیف و مسرت، رۆح بکەین به‌قوریانی میللهت
ذاتهن ئێمه خولقاوین بۆ خدمت کردن
بۆ نه‌وه‌ی فیداکار بین تا رۆژی مردن. (**)

م. نووری

(**) ئەم گۆزانییه‌مان له نووسراوی (گۆزانی کوردی) وه‌رگرتوه، که له سالی ۱۹۲۵دا، له سلێمانیدا،
له‌لایهن شاره‌وانی سلێمانییه‌وه له چاپخانه‌ی شاره‌وانیدا چاپ کراوه. (ش. ف.).
سهرنج: سه‌رجه‌می به‌ره‌می شاکر فه‌تاح، به‌رگی سێیه‌م، ده‌زگای ناراس، هه‌ولێر، کۆکردنه‌وه و
پێک‌خستنی: ئەحمەد سه‌یدعه‌لی به‌رزنجی، ۲۰۰۴، ل ۳۰۱ - ۳۱۷.

فهره‌نگۆک

ئ

ئاتەش کەدە: ئاگردان، ئاگردانی پەرستگاكانی زەرەدەشت.

ئاخیرەت: رۆژی قیامەت، جیهانی دووهم.

ئاسار: کۆی (أثر). هەموو شتیکی کە وێنەی مابێتەوه، شوێن پێ.

ئاسیب: زیان، زەرەر.

ئاسیاب: ئاسیاو، ئاش.

ئاشفتە (ئاشوفتە): پەرتیشان، ئالتۆز و شێواو.

ئاشیانە: هێلانە.

ئاغاز: سەرەتا، دەست پێ کردن.

ئاغووش: باوەش، باخەل، هەمیز.

ئافاق: ئاسۆ، هەموو دنیاش دەگەیەنێ.

ئافات: بەلا، زیان، هەموو شتی کە لە ناوێجی، کۆی (آفة) یە.

ئاقتاب: خۆر، هەتاو، رۆژ.

ئافەریدە: مەخلوق.

ئافەریدەکار: خالق.

ناهن: (ف) ئاسن.

ناهێستە: بەهێمن، لەسەرەخۆ، هیواشی.

ئالام: کۆی (ألم)، ئیش و ژان و ئازار.

ئامال: کۆی (أمل)، هیوا، ئامانج.

ئەبەد: بێ پەرانی.

ئەبر: (ف) هەور.

ئەببەم: دەبیبستم.

ئەختەر: (ف) ئەستێرە.

ئەخگر: (ف) پشکۆ، پەنگر، سکل، پوولوو.

ئەدنا: نزمتر، زەبوونتر.

ئەرکان: کۆی (روکن = رکن) کۆلەگە، پایه، گەورەترین و بەهێزترین پارچە و بەش لە هەموو شتی،

شتی بنجینهیی.

نه زهل: سهره تاي دروست بوون، پژوی بناوان، هر بووه و هر ده بی.
 نه سرار: کوی (سرا)، نهیته.
 نه سفلی سؤفلا: ژتری ژتیره، بنی بنهوه.
 نه شک: (ف) فرمیسک.
 نه غیار: بیتگانه، خه لکی دور.
 نه فسر: تاج، تاجی پادشایان.
 نه فسورده: کللو، سارد بوون.
 نه فشان: بلازکه رهوه، پژاندن، پهخش.
 نه کوان: کوی (کون)، هرچی نافهریده و داهینراوی عهرز و عاسمانه.
 نه لهست: پژوی نه لهست نهو پژویه که خودا دنیای دروست کرد و له نه وراحی خه لقی پرسى (ألست بریکم؟).
 نه لهم نه فزود: (ف) دهرده دار.
 نه ندوه: (ف) خه.
 نه نسال: کوی (نسل)، نهوه.
 نه نसार: أنصار، لایه نگیر.
 نه نهر: هره پرووناک. پرووناکتر، دره وشاوه تر.
 نه نیس: خه رهوین، هاو دم، نهوهی دل ده داته وه.
 نه نین: أنین، نازار، نووزه و نرکه.
 نه وچ: (أوج) بلندی، بلندترین، بهر زترین پله.
 نه یوان: هه یوان، تاق، دیوه خانی شاهان.
 نهینه له فمر: (أین المفر) بؤ کوئی ده رچین؟ بؤ کوئی راده که ی؟
 نهیجلال: إجلال، گه وره کردن، بهر زکرده وه.
 نهیجمالی: إجمالی، پوخته و کورته.
 نهیتهام: إتهام، تاوانبار کردن.
 نهیحتیزار: إحتضار، گیانه لا، ناویلکه، ناو زنگ دان، سهره مهرگ.
 نهیزده: خوا، یه زدان.
 نهیزه دی بیچوون: خوی بی وینه و بی هاوتا.
 نهیزتیراب: إضطراب، په شتویی.
 نهیستیخوان: (ف) ئیسقان، پیتشه.
 نهیستیغنا: إستغناء، بی نیازی.

نیستیقبال: استقبال، به‌رهو پیره‌وه چوون، پیتشوازی.
 نیستیقلال: استقلال، سه‌ره‌خۆزی.
 نیستیمداد: استمداد، په‌ره‌سه‌ندن، به‌هاواره‌وه چوون.
 نیستیزلال: استذلال، ملکه‌چی، سه‌ر شۆزی.
 نیستیقامه‌ت: استقامه، راستی، راست بوونه‌وه‌ی کارێک دواى خواری و خێچی.
 نیستیئناف: استئناف، له‌سه‌ر رۆیین، دوباره‌کردنه‌وه، چوونه‌وه سه‌ر.
 نیستیه‌زا: استه‌زاء، ته‌وس و لا‌ق‌رتی، گالته‌ پێکردن.
 نێزمی‌حلال: اضمحلال، له‌ناو‌چوو، په‌راگه‌نده، به‌ره‌و نه‌مان و نابوت بوون.
 نیه‌تیقاد: اعتقاد، باوه‌ر.
 نیه‌تیلا: اعتلاء، سه‌رکه‌وتن، به‌رزبوونه‌وه.
 نیقبال: روو تێکردن، پیتشوازی کردن، به‌خت.
 نیقلیم: مه‌لبه‌ند.
 نیک‌را: زۆری لێکردن، به‌زۆر شتی به‌سه‌ر که‌سی‌کدا به‌سه‌پینی که‌ خواستی خۆی له‌سه‌ر نه‌بێ.
 نیمتیحان: امتحان، تاقیکردنه‌وه، نه‌زموون.
 نیمداد: (إمداد) یاریده‌دان، به‌هانا گه‌یشتن.
 ئین و ئان: (ف) نه‌مه و نه‌وه.
 نینشا: دروست کردن، وتی قسه‌ی جوان.
 نینقراز: قه‌ر تێکه‌وتن، له‌ناو‌چوون، کوتایی هاتن به‌جنس و توخم.
 نینتیقام: انتقام، تۆله.
 نیقیلاب: انقلاب، هه‌لگه‌یه‌رواگه‌یه‌ر، سه‌روبن.
 نیهمال: اهمال، پشتگوێ خستن، که‌م ته‌رخه‌می کردن.

ب

باخه‌به‌ر: خه‌به‌ردار.
 باسووق: دۆشاری تری (ره‌ش یان سه‌پی) نه‌ختی ئاردی نیشاسته‌ی تێده‌که‌ن. له‌سه‌ر سینیه‌ک ده‌په‌رتن، ئیتر دوا‌یی ده‌مه‌یی و خه‌ست ده‌به‌یته‌وه و هه‌کو هه‌ویری لێدێ. دوا‌یی به‌چه‌قو قالب قالب ده‌په‌رن.

باعیس: باعث، هۆ، سه‌به‌ب.
 به‌خته‌ باران: مانگی مایس که‌ باران که‌م ده‌به‌یته‌وه و له‌وانه‌یه‌ به‌باری یا نه‌باری.
 به‌خشایشی خوا: خوا به‌خشین و لێبووردنی زۆره‌ بقو‌نا. هه‌یج باک و خه‌مت نه‌بێ.

به دئه نديش: به دخوا، به ددل، يه کي بيري به د بين و خراپ بين له باره ي يه کي کي دي. نياز خراپ.
به دبیر: کارگوزار، نيشکەر.

به دنیهاد: نيهت و نياز خراپي.

به دنامي: به دناوي، پيسوا بوون، ناوزران.

به ردووش: (ف) له سهر شان و پشت، به کوله وه بوون.

به رداش: به ردي ناشي ناو، که گهنم و دانه و پله ده هاري.

به رگن: خوري نهو کاوړه يه، که هيتشتا نه بووه به ساله وه خته، که بوو به مهر پتي ده ليتن (خوري) يان (روينگ).

به ريدي خه يال: په يامي خه يال.

به سهر: بصر، بينين، چاو، ديده.

به سيرهت: بصيرة، بهرچاو پرووني.

به قا: مانه وه.

به کوللي: يه کجاري، هيجگاري.

به لک: جوړه پروه کي که ره گي هه يه، ره که که ي دهرده هيتري و يو هندی کاروباري پيشه سازي به کاري ده هيتن و شيرينيشه.

به نده گي: نوکاري يان کزيلايه تي.

به ندي جگر: ريشه ي جهرگ.

به ني به شهر: بني بشر، مروث، ناده ميزاد.

به ههر سوو: (ف) به ههر لادا، به ههر شويتن. ههر جوړ.

به رهمن: پيشه وای نايي به رهميه کانه. له شويتني خزيدا باسما ن کردووه.

به تکه ده: بوتخانه، په رستگاي بوتان.

به وزوو: له ناوچه ي رانيه دا به کار ده هيتري. مه به ست شالي رانک و چوغه يه، که له مهره ز دروست ده کړي.

به ريدي: به راو.

به ريان: به راو.

به نياد: بنيات، دروست کراو. به نجوناوان.

به نيتمه که نار: به نيتمه لاوه.

به نياشيانه: به هيتلانه.

به نيچوون: (ف) به هاوتا، به نه زير، خوا، که عهره ب به خوا ده ليتن (ليس کمثله شيء).

به نه دد: به سنوور و کوتايي.

بیتخود: بئ هوش، زه‌عیف، بئ حال، بئ ئیختیار.

بیدار: نه‌نوستوو، خه‌و لی نه‌که‌وتوو، هوشیار.

بئ ژهن: کوپی (گیو) و خوشکه‌زای (پۆستم) بووه، دلی ده‌چن له (مه‌نیزه‌ی) کچی (ئه‌فراسیاب)، جارتیکیان (ئه‌فراسیاب) له‌ مالی کچه‌که‌یدا ده‌یبینی. ده‌یگری و له‌ چالیکدا به‌ندی ده‌کا. پاشان (پۆستم) ی خالی دیت رزگاری ده‌کات.

بئ شومار: بئ ژماره‌.

بئ گونه‌ه: مه‌به‌ستی بئ (گوناح)ه‌.

بئ نه‌وا: بئ په‌ناو پشتیوان.

بی: صف‌صاف، دار‌بی.

بیروشه‌ی خه‌و: خه‌وی قوول.

بیکران: بکر، نۆبه‌ره، سه‌ره‌تا و یه‌که‌می هه‌موو شتیک.

بیم: ترس، واهیمه، دوودلی.

بیم‌ناوه‌ر: ترس هینهر، ترسینهر، ترسناک.

پ

پاره‌پاره: پارچه‌پارچه.

پایه‌مال: ریسوا.

په‌رده‌گوشا: په‌رده‌کرانه‌وه.

په‌ژموورده: ژاکاو.

په‌رستش: په‌رستق.

په‌رستشگاه: معبد، شوینی په‌رستق.

په‌رواز: فه‌ین.

په‌ره‌یز: سه‌مه‌ینه‌وه، پار‌یز.

په‌ست: نزم، نه‌وی.

په‌سمایه: (ف) بئ نرخ.

په‌ل: به‌ردی پر به‌ده‌ستی هاو‌یژراو.

په‌له: په‌له‌هه‌ور.

په‌له: په‌له‌باران.

په‌له: پارچه.

په‌نه‌ان: شاره‌وه، نادیار.

په‌یک: نامه‌بەر، قاسید، ته‌ته‌ر.

په‌یکان: سه‌ره‌تیر.

په‌یا: ئاسا.

په‌یوه‌سته: پتیکه‌وه‌ لکاو.

پرت‌ه‌و: رۆشنایی و تیشک.

پرت‌ه‌و ئه‌فشان: پرشنگ هاوێژ، تیشک ده‌ره‌وه.

پرسه: پرسه، ته‌عزیه.

پرسش: پرسین.

پده‌ر: باوک، باب.

پسه‌ر: کوپ.

پشتینی پتچکه‌ لیره: پشتینی ئافره‌ت که پلپله‌کانی لیره‌ بیت.

پلوسک: نه‌و ته‌نه‌که‌ یان داره‌ی له سه‌ریان داده‌نریت چۆراگه‌ی بارانی پتدا دیتسه‌ خواره‌وه، یان کانیه‌کی ناو که له به‌رزیه‌که‌وه نه‌و داره‌ کون کراوه‌ یان ته‌نه‌که‌ چه‌میتراوه‌ی بۆ داده‌نریت تا‌کو ناوه‌که‌ به‌گلری و کۆی بیته‌ ده‌ره‌وه و بلاونه‌بیته‌وه.

پوار: پوا، رزی، وردوخاش.

پتچ و تاب: نه‌لقه‌ و لوول خواردوو.

پیشان: نیوچه‌وان، ته‌وێل.

پیری موغان: خاوه‌ن مه‌یخانه‌.

ت

تائیفه: کۆمه‌له‌ که‌سانیک، نه‌ته‌وه.

تاب: پتچ.

تابدار: به‌پتچ.

تابان: دره‌وشه‌دار، تیشک ده‌ره‌وه، پروناک.

تاران: پاره‌یه‌کی کۆنی عه‌جمه‌، واته‌ ره‌شادییه‌کی عوسمانی، دوو قرووش، چوار عانه، (١٦)

پوول.

تا‌عات: طاعة، په‌رستن، مل که‌ج کردن بۆ خوا و فرمایشته‌کانی.

تالع: به‌خت و چاره‌نووس.

ته‌جه‌للی: خۆ ئاشکراکردن، خۆ ده‌رخستن.

ته‌جه‌دود: نوێ، تازه‌بونه‌وه.

ته‌جره‌به: تاقیکردنه‌وه، نه‌زمون.

تهجهيز: ناماده و تەيار.
 تەئەمۆل: تامل، پامان، بېرکردنەوه، خەيال کردن، سەرئەجدانی ورد، تێپەرمان لە خۆیان لە دەرەوهی خۆ.
 تەئەننى: لەسەر خۆی، نارام و هێمنی.
 تەتەر: نامەبەر.
 تەحەمۆل: تحمل، خۆراگرتن لەبەر هەموو ناخۆشییەک.
 تەختەنەرد: تەختە یاریی تاوولە.
 تەدویر: لە (مدور) هوه، کردنی بەشێوەیەکی بازنەیی.
 تەرانه: گۆرانی، ئاواز.
 تەرانهگۆ: گۆرانییێ، ئاوازیێ.
 تەرەقی: ترقی، بەرزبوون، بڵندبوون، پێشکەوتن.
 تەرەب: شاد بوون، شادمان لە (طرب) هوه.
 تەرەننوم: گۆرانیی وتن، ئاواز دەرخستن.
 تەرز: لق و پۆی پاکشای پروەکی خشۆک وەکو کالەک و شووتی.
 تەرغیب: ئارەزوو لا پەیدا کردن، بەلام بە ئیراده و دەسلالتی خۆی ئەو ئارەزوو پەیدا بێ.
 تەرکال و دیمەکال: ئەو زەوییهی بەراو بێت و کشتوکالەکی ئاوی بێت.
 تەزین: (تزیین) جوان کردن، نارایش کردن، پەونەقدان بە شتی.
 تەسویر: تصویر، دروستکردنی وێنەکی کەسێک یان شتی.
 تەشیی: جۆرە قاپتێکی پەله، لە دار دروست دەکری.
 تەشییعی جوسمانی: بەپێی کردنی تەرمی مردوو.
 تەقریر: نیشاناندانی حال، خستنه پروو، ئاشکرا کردن.
 تەکرار: تکرار، دووبارەکردنەوه، پێداچوونەوه بەسەر شتی کدا.
 تەلافی: لەناو چوون، نەمان.
 تەمام: قام، تەواو، هەموو، گشت، دروست.
 تەمیز: دووبارەکردنەوهی بپاری دادگا، لای دادگای تاییهتی.
 تەن: جسم، جەستە، لەش.
 تەنگ دەست: هەژار و دەست کورت.
 تەوللا: هەلۆهەدا، دوورخراو.
 تەوی: طی، پێچانەوه، قەکردن، نووشتانەوه.
 توریه: تریة، خاک و خۆل.
 تورپیی موشکین:

تورپه: نهو دهسته مووه په که بهسره نتيوچه واندا دپته خوارئ.

موشکين: نيسېته به بڼ (موشک) که ماده په کی بڼ خوښه له ناوکی مامزی موشک دپته دهري. مامزی موشک جوړه مامزیکه وهکو نابی فیل دوو که لی دريځی هدی، زوړتر له شاخه کانی هیمالایای هیندستان دهري، له ژیر زگی کیسه په کی بچووکی وهک دوومه له هدی ماده په کی په پتی تیدا کونده پیتته وه. هر کاتیکي که کیسه که پر دهې مامزیکه ههست به نازار و خارشت دهکا، ناچار له بهردی دهخشیتنی تا دوومه له که ده ته قی و ناوی پوړ که که ده پرتته سهر پووی زهوی و رشک ده پیتته وه، نه مه ماده په موشکی بڼ خوښه. مامزی تاتار و مامزی خوتهن و مامزی خه تاو مامزی موشکینیشی پی ده لین. که واته نهو دهسته مووه که بهسره نتيوچه وانیدا هاتووه ته خوارئ نهو دوو سیفه ته ی هدی:

۱- بڼی موشکی هدی.

۲- ره شه، چونکه رهنکی موشکی هدی.

توولی شو: طول اللیل، بهدریځی شو.

تور: طیور، بالنده، فنده، بالدار.

تویخ: توژال، توئ، چهرم، پیست.

تیجوال: تجوال، هات و چو.

تیره وتار: تاریک و نوتکه.

تیره گی: تاریک، شو.

ج

جاه: پایه و پله، شان و شکو، بهرزی، قهر و قیمت.

جان: گیانیکه ده زگی لهشی زینده وری له ماوه دیاریکراوی ژیاپی نه م سهرزه مینه دا پی سپیتر او.

جانان: دل بهران، فارس به جان و رهوان ناویان ناو.

جانی: پیوا خراب و بهدکرده وه.

جاو: خام و بلووری ٹیستایه، له کاتی خویدا به دهست پانه تهونی جو لا چنیویانه و پییان وتوه (جاو).

جاویدان: خلود، نه مری.

جده بان: جبان، ترسنوک.

جده: باپیر.

جدهم: کوری ته هموورسه، یدکیکه له شاهه نشاهه نه فسانه یییه کان، چواره مین شاهه نشاهی بیتشدا دییانه به پیتی شانامه ده وسه سال فرمانروایی کردووه. جمرنی نه ورزو له لایم نه وه به نیاد نراوه، پیاله په کی نه فسانه یی هده وه، که لهو پیاله یه دا هم مو شتیکی دنیایی ددیت. کورته ی ناوی جه مشیده.

جده نه توله نوا: جنة المأوی. به هه شتی حوتهم، خوشترینی هده مو به هه شته کان.

جەۋال: ھۆي، شۆلەكە لە بەن دەچنرەت بە تەون بەيەك تايي ۋەك گونىيە يان بەدوو تايي ۋەك ھۆي دروست دەكرى.

جەۋان: جوان، گەنج، لاو.

جگەرى بوريد: جگەرى براو.

جوود: بەخشىن، چاوتىرى، كەرەم.

جیلوه: پيشان دان، ئاشكرا كردن.

جینان: كۆي (جنت)، بەهەشت.

ج

چاۋوگە: مصدر، سەرچاۋە.

چاھى زەقەن: چالى چەناگە.

چاھى زەنەخدان: (ف) چالى چەناگە.

چەشمە: سەرچاۋە، كانىي.

چەشم: (ف) چاۋ.

چەمەن: مېرغوزار، سەوزايى، چىمەن، زەوى سەوز و تەي، مېرگ.

چەمەنزار: چىنگەيەك چىمەنى زۆر و فراۋانى لى بى.

چراغ: (ف) چرا.

چىست (چوست): چالاک، چاپووک، گورج و گۆل.

چىلىكە و چەۋىل: لى باريك و وردى دار.

چۆلى قفرە (چۆلى قولغە): جاران بەرتگای بەغدايان وتوۋە چۆلى قفرە يان (قولغە). ئىشارەتە

بەرتگای نىۋان سلىمانى - بەغدا (قفر) لە وشەي (قفر - مقفر) ۋە ھاتوۋە، واتە چۆل و بىابان.

چىن و خوتەن:

چىن: ناۋى ولاتىكە لە پۇژۋەلاتدا.

خوتەن يان خەتا: شارىكە لە ولاتى چىن. ناۋچەكانى باكۋورى چىن كە برىتسىيە لە مەنشورىيا و مەنگۇلىستان و توركىستانى پۇژۋەلات و بەشىكى سىبىريا. لە شىعدا كىنايەتە بۆ زولف و خەت و خالى يار، چونكە مامزى موشكى ئەۋى بەناۋبانگ بوۋە، موشكىش رەش و بۆن خۇشە.

ح

حاتەم: عارەبىكى ھۆزى تەيە، كە بە دەھەندە ناۋى دەرچوۋە.

حادىسە: رووداو، ئاشوب.

حەرىم: ئەو بەشى ئافرەتى تىدا ژباۋە لە مالا گەۋرەيەكدا يان پاشايەكدا.

خه‌زین: خه‌مناک.

خه‌سه‌د: ئیره‌یی.

خه‌فلات: خفلات، به‌زم و ناهه‌نگ.

خه‌فید: نه‌وه، کوره‌زا و کچه‌زا.

خه‌ق‌گۆ: نه‌وانه‌ی زمانیان به‌قسه‌ی راست هه‌لدین.

خه‌لوه‌لا: هاوار و فریاد.

خه‌میه‌ت: غیره‌ت و ئازایی.

خه‌یران: خه‌په‌ساو، سه‌رسره‌ماو.

خه‌وزن: حزن، خه‌م، ناخۆشی.

خه‌وود: خه‌ود، سنوور.

خه‌ده‌ت: توندی، تیژی، تووره‌یی.

خه‌یرس: حرص، مه‌یلی زۆر بۆ شتیك، ئاره‌زووی به‌هێز.

خه‌سه: حصه، به‌ش.

خه‌شمه‌ت: حشمت، و یقار و داوین پاكی.

خه‌لیف: حلف، په‌یمان.

خ

خه‌ترجه‌م: دلتیابه، بێ خه‌م به.

خه‌ادیم: خه‌مه‌تکار، نوکەر.

خه‌ار: دپک.

خه‌روخه‌س: دپک و په‌وش.

خه‌شاک: زیل و زال، په‌روه‌وش، خه‌ته.

خه‌کاسار: خۆلایی.

خه‌کسته‌ر: خۆله‌میش، مشکی.

خه‌انه: خانو، ژوور، مال.

خه‌جسته‌فه‌ی: فه‌ی و به‌ره‌که‌ت هه‌نه‌ر، پێ و قدووم خه‌یر، موباره‌ک، به‌پیت و به‌ره‌که‌ت.

خه‌ده‌مه‌ت: خه‌مه‌تگوزاری.

خه‌رابات: مه‌یخانه، شه‌رابخانه. له‌ بنجدا به‌عه‌ره‌یی (خه‌رات)ه. کۆی (خه‌به) به‌مانای وێرانه و

کاوولگه.

خه‌رار: چینیکی شاشه، له‌ مووی بزن دروست ده‌کری، نه‌وسا له‌ کۆندا هه‌رچی توتنه‌ ده‌کرایه

خه راره وه.

خهسته: نهخوئش، دهرده دار.

خهسم: خصم، دوژمن، ناحهز.

خه لفه نه مام: لقی تازه رواو، یاخود ولژام.

خه همار: باده فروئش.

خه میده: کژماوه، چه ماوه.

خهنده فشان: نهوکه سهی پتیکه نین بلاو ده کاته وه.

خه ریدار: کپیار.

خزر: خضر، ناوی یه کتیک له نزیکان به خوایه و مهرگی لی دوورکه وتووه توه وه. ده لئین ناوی ژیانیشی

خواردووه توه وه و هه میسه هه ر جوان ده مینتی.

خسوف و کسوف:

خسوف: گیران، که بۆ مانگی ده لئین.

کسوف: رۆژ گیران.

خورج: بهو دوو تاییه ده لئین که له کۆچ و باردا، کۆچه ریبه کان شتومه کی نهختینه ی تیده کهن. وه ک

هۆر وایه، بهلام ده مه که ی له سه ره وه یه. نهوسا جیگه ی کانتۆر و سندووقی گرتووه.

خوپرهم گوشادی: خوئشی و شادی، بهختیاری.

خورشید: خۆر، رۆژ.

خوسران: له ده ست چوون، دۆراندن، زیان کردن.

خولاسه: خلاصه، نویشکی هه موو شتی، جه وه هری.

خولدزار: (خولد)، نه مری، به هه شت.

خولدزار: به مانای جیگه ی نه مران، به هه شت ده گرتیه وه.

خوم: (ف) کوویه ی شه راب.

خونریژ: خوئینریژ.

خیره ده: عه قل و ئاوه ز.

خیره ده مند: زانا، دانا، هۆشیار، عاقل.

د

دارک: دارکه به چوکه که ی ناو گه لا تووتنه که یه.

دارمال: جاران «وشکه دان» وه کو گه نم و جۆ به (مه ن) و (ته نه که) ده پتورا، ئنجا که (مه ن) ده که یان

(ته نه که) که یان پر ده کرد له و وشکه دانه، پاشان ده یانپه ست و دارتیکیان به سه ری داده هیتا. بهو کرداری

دار به سه ر گه نم داهیتانه ده لئین (دارمال). (پتوانهش) هه یه که وشکه ی دانه که ده گرتیه ناو مه نیکه وه

پان تهنه که یه که وه، چهندي پتوه بهند بیت پتی ده لّین (پتوانه).

دارولفنون: زانست، نهضة، رتسناس.

داري به قا: دار البقاء، به ههشت.

داري لیژنه: داري که لکه راو بۆ سوتاندن.

دانش: زانین، ناگاداري.

دامی: (ف) داوی.

دانشوهر: دانا، عاقل، حکیم.

ده بده به: دهنگی پتی ولاغ، دهنگ و همرای ته پل لیدان. رژیشتنی پاشایان که به ته پله وه بهرئ ده کرتین.

دهسته دوو: نهو داره یه که ده کرتی به پشتی هه و چاره که دا، جووتیاره که به دهست ده یگرئ، تاکو هاوسهنگی هه و چاره که ی پت رابگرئ، لهو کاته ی خوی به سه ری داده دا، تاکو قورس ببی و به زه ویدا بچی و هه لی بدرئ.

ده سال: کۆلوانه، جۆره قوماشیکی سئ سووچییه ژنان ده یکه نه کۆلیان.

دهفر: قاپوقاچاخ، حاجه تی شت تیگردن، دهوری.

ده نانهت: نهفس نزمی، نییهت پیسی.

دهوا: دواء، داوودهرمان.

دهوهن: دره ختيله.

دهههن: زار، دهم، ده لّین هه زره تی یووسف له ساله گرانییه کانی میسر دا به قسه ی خوش توانیویه تی متمانه بخاته دلی خه لکه وه.

دهی: مانگی ده یه می خورشیدی ئیترانییه، یه که می مانگی زستانه که سه رده می بهفر و باران و سهرما و سه ختییه. مهوله وی ده لّی:

ساقی پاک نیهن جه سه ردی دهی دهی

هه واوهش که رۆن، نه شته ی تۆشای مهی

ده یجور: تاریکیی تۆخ.

دراز: دریش.

دره ختی سالخورده: دره ختی ساوا، دره ختی به ته مهن بچووک، نه مام.

دره خشان: بریقه دهر.

دریغ: نهفسووس، موخابن، داخی گران.

دلپوبا: دلقرین.

دلپش: دلی بریندار.

دلفریب: ئەوەی فەریی دڵ دەدا، ئەوەی دڵ دەبا.

دلفیگار: دلی بریندار، دلی دهرده دار، زویر.

دلی، زار: دلی، نازاردراو، دلی شکاو.

دوجهیل: مذهبست سارای (دوجهیل)ه که دهشتیکه مهنوونی تیتدا سرگره‌دان بووه. وهک لهو شیعه‌دا دیاره:

ئەمەن مەجنوونم ویتلی دوجە یلم

تاوارة له شوٲٲن زولفانى له ٲلم

دوعا گوت: نهو که سہی دوعا دہکا.

دوعای موستہجاب: ٲہو کہ سہی دوعای گیرا دہی.

دوکوم: حیساباتی هه‌موو قه‌زا و ناحیه‌کان و ناو شار یان کۆژک‌دووه‌ته‌وه و سه‌رنه‌نجامه‌که‌ی ناو‌نراوه (دوکوم).

دوودی هه ناسه: دووکه ئی هه ناسه.

دوون: نزم، نزم پهروه‌ری. سپله‌یی.

دیوار: کوی (دار) ه واته نیشتمان، ولات.

دېيا: چۆره قوماشتېكى ئاورىشمىيە، قوماشى ئاورىشمى رەنگاورەنگ لە غەرەبېدا بوو بە (دېياچ).

دیرایه‌ت: درایه. زانین، پسیوری.

١٠

راہ: ری، ریگہ۔

پامى: ئۆقرە و ئاسودەيى.

رہخشان: درہوشانہ وہ، روشنی.

ره‌خشنده: (ف) نه‌شته‌ی رووناک‌ی ده‌دا، رو‌شنایی ده‌ر، بریقه‌ده‌ر.

رہسہد خانہ: مرصد، نہو شوپنہیہ کہ چاودپیری جو لاندہوی نہستیرہی لیتوہ دہ کری۔

ره‌ستخیز: بعث، زیندووبونه‌وهی روژی قیامت.

ره‌عد: رعد، هه‌وره تریشقه، ده‌نگی هه‌ور.

رفعت: بلندی جیگہ، پلہی بلند، مہزنی و گہورہی و پایہ داری.

رہم: راگردن، بہمانای گہلہ ناسکیش دی، پان راگردنی ناسکہ کیتویہ.

رهند (رهندان): کهم ترس و بے باک، زیرک و چابوک، فیتلباز، گوی نہ دہر.

رہوانی پاک: گیانی پاک۔

ره‌وزه‌یی ریزوان:

په وزه: روضة، گولستان، باخچه ی گول.
 ریزوان: روضان، بههشت، واته گولستانى بههشت.
 پشیننه: پرژ، پرژى باران، بارانیکى کم که هدر نهونده بى ئاوپشینیکى زهوى بکات.
 پوخى تابدار: (ف) پرووى پرشنگدار، پرووى بریقه دار.
 رۆژى وهصلت: رۆژى سبى، رۆژى خوشى و به به کتر گه یشتن.
 روفاه: رفاهیة، خوشى و خوشگوزهرانى، ناسوده یی.
 روغما: روو دهرکه وتوو.
 روخ: روو، پوخسار، چههره.
 ریققهت: رقت، ناسکى، نهرمى، تنک.
 ریحاب: گۆزه پان، فراوان.
 ریش: بریندار.

ز

زارى: ناله، گریان، پارانهوه.
 زایع: ضائع، بى سود، ون بوو.
 زهده: له چاووگى (زدن) هوه هاتوو، نیسمى مفعول له واته لیدراو.
 زه پرات: ذرة، شتى یه کجار بچووک، ههر یه کیکیش لهو شته بچووکانه ی له ههوادا بلاون و له بهر
 تیشکى رۆژ دیار ده بن.
 زهفر: ظفر، سهرکه وتن، هیوا و نامانج هاتنه دى.
 زهقن: ذقن، چه ناگه.
 زهکا: ذكاء، زیره کى.
 زهل: جوړه گیایه کى درېژه، وشک ده کړئ، ده به ستن بۆ گسک دروست کردن، یان بۆ پهردووى خانوو
 به کارى ده یتن. له کویتستاندا (گه نه مه) ده به ستن بۆ گسک دروست کردن. به عهره بى (ذرة المکانس) ی
 بى ده لیتن.
 زه مزه مه: ویره ویر.
 زهنگه قلیشه: دارى به پرووى وشک و ناوقه د نهستور که به ته ور ده یقلیشیتن و پارچه پارچه ده کهن،
 نهو پارچانه پیتی ده لیتن زهنگه قلیشه.
 زهوال: زوال، نه مان، له ناو چوون، فهوتان.
 زه ی: ذى، خاوه ن.
 زوبانى حال: نهو وه زعه یه که ئاده میزاد پاز و نیازى ئاوه وه ی خۆى تیتدا دهرده خات، واته زمانى دل.

زولمەت: تارىكايى.

زومره: دەستە، گرووپ، تاقم.

زوننار: پشتىنى مەسىھىيەكان، ئەو پشتىنەيە كە پىاۋە ئاينىيەكانى مەسىھى واتە (قەشەكان) لە پشتى خۆيانى دەبەستى، تا لە موسلمانەكان جىيا بگرتنەو. ئەو پشتىنەيە كە سەلىبىيەكان لە كاتى شەردا دەيان بەست و خۆيان پى شەتەك دەدا بۆ گورج بوونەو.

زىافشان: پرووناكى پۇژىن.

زىلال: ظلال، سىبەر.

زى: دېركە زى.

زىندەگىي: ژيان.

زىندەدار: بىتدار.

زىنھار: ئاگات لە خۆت پى، نەكەي، دەخىلە.

س

سابىت: ثابت، جىگىر، قايم، پىتى لە جىتى خۆي پى و نەبزوئى.

ساغر: (ف) پىالەي مەي، قەدەحى مەي.

سالار: سەرۆك، سەردار.

سالى گوزەشتە: سالى رابردوو، سالى پار.

سانىحات يان (سونىحت): لە (سنىوح) ەو ەاتوو، واتە دەرپىنى بىرورا بەشىۋەيەكى جوان. ەەر شىتىك بەدل خۆشى پى.

سەبا: صبا، باي بەيانىيان.

سەبات: ثبات، جىگىرى و نەبزووتن لە شوئىنى خۆي.

سەبت: ثبت، ئۆقرە گرتن، قەرارگرتن.

سەبزه: سەوزايى.

سەبەل: جاران بەتەر اخۆما و تراۋە سەبەل.

سەبوو: (ف) گۆزە.

سەتووت: دەست بەسەرداگرتنى زۆرەكى.

سەحەر: نزىكى بەيانى، سىپىدەي بەيانى.

سەحەر ئەنگووت: ەاتنى وەختى سەحەر، كاتى سەحەر ەاتوو.

سەحنەيى مىحنەت: مەيان سەراي مىحنەت، گۆرەپانى مىحنەت.

سەراب: تراۋىلكە، لە بىباباندا پىاۋ لە دوورەو شىتىك دەپىنى بەناۋى دەزانى، بەلام ئاۋىك لە ئارادا

نبیه و چاری فربو دهخوات، بهوه دهلین سهراب.

سهرد: سارد.

سهرزده: نهوی پروی دایت و سهری هلدایت، له پر.

سهراسیمه: سهرلیشتیواو، سهر سوپماو.

سهرمه دییه ت: نهوی سهره تا و کوتایی نه بن. همیشو بیت برانهوه.

سهرنگون: سهراوژیر.

سهرگه شته: سهرگردان.

سهرووی سه هی: سهرووی زور بلند و بهرز و پیک.

سفه اهت: گم عقلی و نه زانی، بیتهوشی.

سفه حه: روو.

سفهیل: سفیل و په زیل دهگوتری، سهرکز، نهوی له ژیره وه بیت.

سفهینه: سفینه، کهشتی، پاپوژ.

سفه: ریز.

سفهقم: سقم، نهخوشی.

سفهمر: ثمر، بهر، بهروبووم.

سفهردار: بهردار.

سفهمن: سنی په ره.

سهنه: ستایش کردن، مدح.

سهدا زده: عاشق، شهیدایی عاشق.

سهو قی قهزا: مل که چ کردن بز فرمانی پیکهاتووی خودا.

سه هی: راست و بیت گری.

سهیلی رهوان: فرمیسیکی رهوان.

سهیباد: صیاد، نتیجیرهوان، پراچی.

سروور خواهان: نهوانی بهدوای که یف خوشی و پراباردندا دهگه پتن.

سزاوار: (ف) شیواو، موسته حق، لایق.

سوفله: سهر به رهو خوار.

سکوت: بیت دهنگی، ماتی، کپی.

سنجاق: نالا، سنجاق.

سواله ت: قاپیکه له مس دروست کراوه، ناوی تی دهگری و بز بالنده و نازله بهکاری دههینن.

سوبحدهم: کاتی بهیانی، سهردهمی بهیانی.

سویه: به کوردی پتی ده لّین (سپتر) واته (موضع) که بزّ خز شاردنه وه ده چنه ناوییه وه .

سوحیه: کۆزی هه والان.

سوخن: قسه کردن، که لام.

سوخنه ندان: نووسەر، شاعیر، ئه وهی قسهی راست و جوان بنووسی و بلّی، قسه زان. به واتای تیکشکانیش دئی یان رووخان.

سوداع: صداع، سه ره شه.

سیا: رهش، تیر و تاریک.

سیاپۆش: ره شپۆش.

سّدق: صدق، راستگویی، راست وێژی.

سیرهت: ره وشت.

سینان: سنان، سه ره پم.

سینه چاک چاک: سینه لهت لهت.

سیواک: ئه وه داره سه ره به ریشواله به که مه لا له پیش نوژ و کاتی ده ستنوژ شووشتن ده به یه تین به ددانیا ندا.

ش

شاخسار: (ناوه)، به شی سه ره وهی درهخت که پره له لق و چل و پۆپ، هه ندی جار هه ره به مانای لق و چل دیت، هه ندی جار له بری «شاخسار» به «شاخساره» دیت.

شامات: واته شای شه ترهنج له کار که وت و مرد.

شه نن: شان، پایه، به مانای (ده باره) ش دئی.

شه بستان (شه بوستان): مه حره م سرا، جیتی نووستن.

شه تاب: خیرا، زوو به زوو، ده ستویرد کردن.

شه تب: ره شکردنه وه، کوژانه وه.

شه شه ره: شهش خان، زاراوه به که له یاری تاووله (نهره) دا به کار ده هینری. بریتییه له وهی که یه کتی له دوو یاریکه ره که شهش خانی لای خۆی به گری، به مه به رامبه ره که ی ده به ستیتته وه و ناتوانی پوه له کانی خۆی به زوینیتته وه.

شه عشه عه: رووناکایی و تیشکدان.

شه رابی ناب: شه رابی بی خه وش (خالیس)، ئه وه شه رابه یه که (٤٠) سال له کوپه دا به یینیتته وه، چونکه تا کۆن به ت باشتین شه رابی لی دره ده چتی، بۆیه له ناو فارساندا و توویانه شه رابی (٤٠) سال و کچی (١٤) سال.

شه که ره که ن: ده نگخۆش، یان به شه که له دهم ته شبیه ده کری، له ب شه که ره ش له فارسیدا بۆ ئه وه

نافره تانه به کار دیت که سه رووی لیتویان چالینکی بچووکى تی که وتین.

شه‌د: هه‌نگوین، شیله‌ی هه‌نگوین.

شه‌ی: پادشایی.

شمشاد: داری شمشال.

داری شمشاد، دارینکی هه‌میشه سه‌وزه، گه‌لای خر و ورد و بچووک و نه‌ستوور و تیشکداری هه‌یه. داره‌که‌ی رهق و پته‌وه. بۆ دروستکردنی شتی جوان به‌کار دیت.

شمشاد مییان: قه‌دباریک.

شوعاع: شعاع، تیشک، تیریز.

شوعله: کلپه، گپ.

شوعله نه‌فزا: چرا نیشان‌دان.

شوه‌ره: شه‌ره، نیتویانگ.

شۆر: قیامه‌ت.

شۆر و نشوور: پۆژی قیامه‌ت و زیندوو بونه‌وه‌ی مردووان.

شۆک و دۆشاو: دوو جۆر شیرینین له‌سه‌ر گه‌لای دار به‌روو کۆ ده‌بنه‌وه، ده‌گیرین و ده‌کرتین به‌(گه‌زۆ).

شیفته: شیتاو، عاشق، سه‌رگه‌ردان.

شیقاق: دووبه‌ره‌کیی.

ع

عاریز: عارض، ده‌موچاو، پوو.

عالی جه‌ناب: وشه‌ی ریز گرتنه بۆ گه‌وران.

عه‌سر: عصر، چه‌رخ، زه‌مانه.

عه‌د: عهد، پیمان، ده‌وران.

عه‌فاف: عفاف، پاک و بێ‌گه‌رد.

عه‌یان: ناشکرا، دیار.

عوشه‌ت: (عشرت) دۆستایه‌تی، ژبان له‌گه‌ل یه‌کتیدا.

عوزار: (عذار) مووی سه‌ر نیتوچه‌وان. روخسار، پوو‌مه‌ت.

عوقده: عقده، گری.

عوقده‌گوشا: گرتی کراوه.

عومرتیکه: زه‌مانتیکه.

عیسمه‌ت: خو پاراستن له‌گونا‌ه و تاوان.

عیشوه: ناز و کرشمه، لوت بهرزی و له خویایی بوون له پرووی جوانییهوه.
عیففت: داوین پاکیی.

غ

غار: نهشکهوت.
غهزهغهرشکه: شیر بهزین.
غم نالود: نهوهی له گهل غم راهاتیی، ره فیکی خهم، تیکهلی خهم.
غم مگوسار: غهمخوار.
غم منیشان: نیشانه غهم.
غم نیمهت: غنیمه، دهسکهوت.
غوبار: غبار، تۆز و گهرد.
غوسسه: خهم.
غولیا زده: خولیا لیدراو، خولیا له سهری یه کیکیی دایی.
غم مزده: لاره و بهوو، نهو کهسهی خهم لیتی بدات.

ف

فارغ: فارغ، بی ناووک، بۆش و بهتال.
فاسق: نهواندی پروویان له ناین و خوا وه رگتپراوه و دهستیان داوه ته کاری دنیایی.
فاشی: (ع) مه بهستی له درکندن و خستنه پرووه.
فانی: له ناو چوو، نه بوون.
فم جاعت: کاره سات.
فم جر: فجر، به ره به بیان.
فم رهح: فرح، خوشی.
فم ریاد: هاوار.
فم زل: فضل، به خشین، چاکه کردن، یاریده دان.
فم زیلت: پیاوتهی و چاکه کردن.
فم قید: فقید له (فقد) وه هاتوه، له کیس چوو.
فم لهک پمیا: فم لهک ناسا.
فمنا: فناء، له ناو چوو.
فم نمر: چرادان، چرای ناو شووشه.
فمیز: فیض، به ره کهت، به ره گه یاندن، ناوی زۆر، سهرپتژ.

فهريزوياب: فيضباب، فہر و بہرہ کت، بہختہ و ہر و ناسودہ.
فتور: سستی.

فراز و نشیب: بہری و نزمی زہمانہ و رڙگار، ہوراز و نشیو.
فرمایہ: (ف) پست، نزم، نہوی.
فریب: فیل، مکر، ہلخہ لہ تاندن.
فریو: دہسخہ رڙ، خہ لہ تان.
فوتوہ: فتوہ، ہرہ تی لاوتی.
فوغان (فیغان): شین و شہ پور، فہریاد، ہوار و داد.
فیرت: فرط، زور کردن.
فیراق: فراق، جیابو نہوہ، دہست لہ یک بہردان.
فیگار: دل بریندار و زویر.

ق

قہدع نوش: مہی خور.
قہدہم: بہریت.
قہدیولعہد: قدیم العہد، کون، دیرنہ.
قہرہ قوش: پادشایہ کی زہر بہدہست بوہ.
قہعر: قہر، بن، ژیر.
قہلعمجی (قہلعدار): پاسہوانی قہلا.
قہلہم قہلہم: دہفعہ دہفعہ، دہلہی ہرچی لہ عہ مارہ کہماندا ہبو بہیک قہلہم فروشتم.
قہوسہینی نہو نہدنا: دہگوتری (قاب قوسین أو أدنی) کہ لہ قورنانی پیروزدا ہاتوہ لہ کاتی کہ پیغہمہر (دخ) چوبوہ دیداری خوا. واتہ بہنہندازہی ژئی کہوانیک.
قہیتول: جیگہی لہشکر، قہلا.
قدووم: ہاتن.
قشیل: لہ ناوچہی سلیمانیدا پتی دہلین (پشقل).
قفرہ (قولفہ): بہعہرہبی (قفراء)، چولی، سارایک کہسی تیدا نہی.
قوتب: قطب، پیری ہرہ پایہ ہرز لہ تہریقہ تدا.
قوتبی رہبانی: پیری ہرہ پایہ ہرز لہ تہریقہ تی نیلاہیدا.
قووت: خوراک، خواردہمہنی.

ک

کاره‌بای زهرد: جۆره مووروویه‌کی زهردی سووکه، که له شتی ده‌خشینی، گهرمایی پیدای ده‌کات و پووش و په‌لاش وه‌ک موگناتیس له‌گه‌ل خۆی راده‌کیشی.

کاشانه: کۆخ، خانووی بچووک، خانووی هه‌زاران.

کامیاب: به‌ختیار، به‌مراز گه‌یشتوو.

کامیابه‌دل: دل به‌ئاوات و مراز گه‌یشتوو.

که‌ده‌ر: خه‌فت، ناخۆشی.

که‌مشک: له مه‌نجه‌لێکدا (دۆ) ده‌کولێن تا بۆ خۆی سه‌رده‌دا، ئنجا به‌توره‌که‌ی شیرێژی داده‌که‌ن، بۆ نه‌وه‌ی بچۆزێته‌وه و خه‌ستیه‌که‌ی بگرن. دوا‌یی کابان دیت و ده‌ری ده‌هێنێ و به‌ده‌ست ده‌یگوشی و بۆ وشک‌کردنه‌وه له‌سه‌ر سه‌به‌ته‌ی داده‌نی، خۆشی تی ده‌کری بۆ نه‌وه‌ی خه‌راپ نه‌بی.

که‌شمه‌که‌ش: کێشه‌کێش، گێره و کێشه، ته‌نگ‌وچه‌له‌مه، بگه‌ره و به‌رده.

که‌فه‌ن: (کفن) جلی مردوو.

که‌له‌مه: نه‌و دوو دا‌ره با‌ریکه‌یه، که له نیله‌که‌وه (نیر) ده‌ره‌هاتوو له ژێر ملی گاکه‌وه ده‌به‌ست‌ریت بۆ نه‌وه‌ی نیله‌که‌ ملی گاکه‌ قایم بکات.

که‌مه‌تر: که‌مه‌تر، نه‌هقه‌ر، نه‌مه‌تر.

که‌وسه‌ر: ناوی رووباریکی نه‌فسانه‌یییه له به‌هه‌شتدا.

که‌وی مه‌دان: که‌وی بنا‌ر. کاته‌ی که‌و له به‌یانیه‌یان دیته‌ بنا‌ر و ده‌خۆنێ و سه‌ر له ئیواران ده‌چنه‌وه سه‌ر شاخ و کێوه‌کان. زۆرتر له ناو مه‌نگوره‌کان به‌کار دێ.

که‌یل: نه‌وه‌ی ئاره‌زووی هه‌یه، هه‌له‌بارده.

کوله‌: زنج، کوخته، گۆشه. خانووی ده‌رویشانه.

کلێسا: کلێسه، جێگا و شوێنی په‌رستنی مه‌سیحیه‌کان.

کونا‌وده‌ر: کون به‌ده‌ر، کون تێکردن.

کووچه: کۆلان، گۆزه‌ر.

کۆ: له (که‌به‌که‌)ی فارسییه‌وه هاتوو. کۆلان. گۆزه‌ر.

کۆسار: نه‌و جێیه‌ی شاخ و کێوی زۆری لێیه، جێی شاخاوی.

کینه‌وه‌ر: کینه له‌ دل.

ک

گاه: تاوێ، جاری.

گه‌زۆ: دا‌ربه‌روو و دا‌رمازوو لێی ده‌باری.

گەردووش (گەردش): چەرخ، پۇژگار، گەردوون.

گەواھ: شايت

گەرۆھ: دەستە، تاقم، كۆمەل، گروپ.

گريبان (گريب): يەخە، بەرۆك، پىتسىر.

گرى پىتچ: لوول خواردوو.

گوزەشتە: رابردوو.

گولموزار: كىنايەتە، مەبەستى زولف وەكو گولە.

گۆلگۈن: گۆل رەنگ.

گولنار: گۆل ھەنار.

گومراھ: ئەوانەى پىيان لى گوم بوو، سەرلىشىۋار.

گورد: ئازا.

گوشا: كرانەو، فراوان بوون.

گووم: ون، بزر.

گىرايە خوارەو: داگرتنە خوارەو، ھىنانە خوارەو.

گىرودار: بگرە و پابگرە، بەماناى شەپ و شۇرپىش دى.

گىسوو: بسك، كەزى، پرچى ھۆنراو.

ل

لاسدان: فرىودان، خەلەتاندن.

لاكىش: فەرشى لاکىشى مەبەستە.

لاموتەناھى: لامتناھى، تاھەتايە، بىن كۆتايى.

لاھووت: خواۋەندى، (ئىلاھى) لە ئەسلەو (لاھ) بوو، واتە (الە) (وت) یشى بۆ موبالەغە چوۋەتە سەر. وەكو (وت) (جىروت) و (ملکوت).

لايق: پر بەپىتست، شايان.

لايوفنا: لايفنى، لە ناو ناچى.

لەبالەب: پر، لىۋاولىو.

لەب شەككەر: لە ناو فارساندا ئەو ئافرەتانهى سەروى لىۋيان چالى تى كەوتى پىيان دەلەتەن لەب شەككەر، واتە لىۋو ەك شەككەر شىرىن، لىۋ شىرىن.

لە زاۋىيەى من: لە نەزەر مەو، لە لاين مەو.

لەشكرى جوود: لە شكرى سەخا، بەلىشاۋ، بەرچاۋ تىرى.

له‌عل: جۆره كه وهه‌رتكى سوورى به‌نرخه.
 له‌معان (لمعة): ترووسكه.
 له‌ناحييهى من: له‌تەره‌ف من، له‌لايدن منهوه.
 له‌وحى پيشان: ته‌ختى ته‌وتيل، ناوچه‌وان.
 له‌هه‌ر سوو: له‌هه‌ر لاوه.
 له‌هه‌ر دامانى شه‌و: له‌هه‌موو دامانى شه‌و.
 لۆنده‌ره: جاران واته‌ له‌زه‌مانى عوسمانلى له‌سليمانى به‌(لندن) گوتراوه (لۆنده‌ره).
 لىباس: به‌رگ، جلوه‌رگ.
 ليژنه‌ى دار: دارى سووتاندنى هه‌ل‌چنراو، يان كه‌له‌كه‌كراو له‌سه‌ريه‌ك، گزره.
 ليس: دارده‌ستىكى نه‌ستوو، به‌لام وه‌ك تۆيز سه‌ره‌كه‌ى نه‌ستوو نيبه.
 لىواى عه‌زا: ئالاي ماتهم، ئالاي پرسه.

م

ماه: مانگ.

ماتهم: ماتم، پرسه، ته‌عزييه.

ماتهم زه‌ده: نه‌و كه‌سه‌ى خهم و خه‌فه‌ت لتي ده‌دات و په‌نگى زه‌رد ده‌بن، ئنجا ماتىي دايدە‌گرئ.

ماجه‌را: ماجرى، رووداو، نه‌وه‌ى روويدا.

ماده‌ر: داىك.

مازى: ماضى، رابردوو.

مانه‌ند: وه‌كو.

ماهييه‌ت: جه‌وه‌رى شتيك، سروشتى راستىي شتيك.

مه‌به‌هوت: سه‌رسام، واق و پرمان.

مه‌تاع: كه‌لوپه‌ل.

مواليبه‌ه: (ف). له‌(موالى) يه‌وه هاتوو، واته‌ مووالى بيت به‌شتى، لايه‌نگرى شتيك بيت، عاشقى شتى بيت، هۆگرى ده‌گه‌يه‌نى به‌ماناي موداريش دپت.

مه‌جال: مه‌جال، بو‌ار.

مه‌جلوب: مه‌جلوب، راكتيشراو، په‌له‌كيش كردن.

مه‌جوور: مه‌جه‌ور، چۆلكراو.

مه‌جه‌هول: مه‌جه‌ول، نه‌زان‌دراو، په‌نه‌ان و شاراو.

مه‌حه‌رم: جيتى نووستن، شوينى تاوان و گوناهاى لق نه‌كړئ.

مه‌ددى به‌سەر: چه‌ندى چاو پرکات، هه‌ته‌رکات.
 مه‌دفوون: مدفون، نێژراو.
 مه‌دوو: مه‌دوئ، مه‌ناخفه.
 مه‌دهوش: له‌ هوش چوو.
 مه‌ر: مه‌گەر.
 مه‌زار: ئارامگا، گۆر.
 مه‌زارستان: گۆرستان.
 مه‌زبه‌له: مزبلة، زبلة‌خانه، گوفه‌ک، سه‌ره‌نوێلک.
 مه‌ساعى: کۆى (سعى) واته‌ هه‌ول، ته‌قه‌للا.
 مه‌سه‌رپه‌ت: له‌ (سرور)ه‌وه، شادى.
 مه‌سدوود: مسدود، داخراو.
 مه‌سه‌ده‌ت: به‌ختيارى، خوشى.
 مه‌سه‌وود: به‌ختيار، ئاسووده.
 مه‌مات: له‌ (موت)ه‌وه، مردن.
 مه‌سه‌ند: ده‌سک، ئه‌و شته‌ى ده‌ست يان ئانیشک پ‌ا‌بگرئ، هه‌ر شتى هێژى پ‌ا‌گیر بکا.
 مه‌عبوود: که‌سى پ‌ه‌رستريت، له‌ به‌رواوه‌ يان له‌ خوشه‌ويستى.
 مه‌عه‌رکه‌ ئاغوش: ئه‌وه‌ى ئه‌وه‌نده‌ ئازايه، جه‌نگى له‌ باوه‌ش گرتوه.
 مه‌عه‌سووم: دوور له‌ گوناھ، بئى گوناھ.
 مه‌عه‌نيدار: مانادار، واتادار.
 مه‌غموم : مغموم، غه‌مبار، خه‌فه‌تبار.
 مه‌فتوون: شه‌يدا و تاسه‌کردن.
 مه‌قام: مقام، جێگه، پايه و پله.
 مه‌قبه‌ر: مقبر، گۆر.
 مه‌قسه‌د: مقصد، مه‌به‌ست.
 مه‌له‌ک: فریشته.
 مه‌لال: مه‌للول، بێزار.
 مه‌لامه‌ت: گله‌بى، لۆمه.
 مه‌نته‌قه: منطقه، ناوچه.
 مه‌هتاب: (ف) مانگه‌شه‌و، تريفه‌ى مانگ.
 مه‌ه‌روخسار: روخسار مانگ.

مهیی ناب: سیفه ته، ساف و پاک و خالیس و بی غهش.
 موئامره: موآمره، پیلان، پیلان گئیران.
 مویتلا: گیرۆده.
 موجه سسهم: بهرز و بهرچاو.
 موجد: مجد، هیتانه کایه وه، داهیتان.
 موخه ققهر: بی نرخ و سووک، شتی له نرخ خۆی که متری بۆ دابنری.
 موخاته به: مخاطبة، قسه کردن و دوان له گهل بهرام به ره کهت، ده مه ته قتی.
 موخالیف: ناتها، پیچه وانه.
 مودام: (مه دام)، مهی، بهرده وام و بی راوهستان.
 مورغ: (ف) بالنده، تهیر.
 موزه فهر: مظفر، سه رکه و توو، به مراز گه یشتوو.
 موزمه حیل: مضمحل، نه بوون و نابوود، له ناوچوو.
 موسه وهر: مصور، وینه کیش، وینه گر.
 موشه ققعت: زه حمت.
 موشفیق: دل نهرم، خاوهن سۆز و گوداز.
 موعه تر: معطر، بۆن خوش، عه تراویی.
 موغبه ر: مغیر، تۆزای، خۆلای، خاکی.
 موفه وهز: مقوض، موخه بیهر، ناره زوو مه ند بن له هه لبراردن.
 موقه ره ر: مقرر، به یار دراو.
 موکه ده ر: شیلوو بوون. دلته نگ، بیتار و شتاو.
 مول: (مل): شوشه ی شه راب و مهی.
 مۆمی ناو فه نه ر: (فه نه ر) چرادان، مۆمی ناو هه ر قوتوو یه کی له کاغه ز یان دار یان مه عده ن
 دروستکراو. چرا و مۆمی له ناو دابنری.
 موناجات: پارانه وه، رازونیاز کردن.
 مونس: هۆگر، ناشنا.
 مونقاد: په له کیش کراو، به کیش کردن.
 موهه یا: ناماده. ته یار.
 میلله تی غه بیور: به غیره ت.
 مییان: ناوقه د.

ن

نائیل: نائل، دهستی کهوئ، بیدرتتی، پیتی ببهخشرئ.

نابوود: نهبوون.

ناتهوان: بی دهسهلات.

نادان: نهزان، نهقام، بی هوش.

ناسوت: سروشت، جیهانی بهرجهسته، جیهانی مادی له وشه ی ناس و (وت) دروست بووه.

ناکهرده: نهکرده.

ناگاه: لهپ، له ناوهخت.

ناله‌رزیده: نه‌له‌رزین.

ناله‌بدووش: (ف) ناله له‌سهرشان.

نه‌حیف: له‌پ و لاواز.

نه‌دامهت: په‌شیمانی.

نه‌دارایی: نه‌بوونی و دهست کورتی.

نه‌دیم: هاوده‌نگ.

نه‌دی نه‌دهم: هاو‌پتی په‌شیمانی.

نه‌دیوی: نه‌ودیو گردتیک. یان به‌رزیه‌ک که نه‌بیرئ پتی ده‌لین (نه‌دیوی).

نه‌سته‌رن: گولتیک یۆن خۆشه، په‌نگی سوور یان سپی ده‌بی، له‌سهر هم‌وو لقتیک چهند گولتیک

ده‌پشکوئ، داره‌ک‌ی درکاوییه.

نه‌شته‌ر: تیغی برین درین.

نه‌عره: هاواری به‌رز.

نه‌عش: نعش، تابووت، داره‌مه‌یت، جه‌نازه.

نه‌غمه په‌رداز: نه‌غمه خوین.

نه‌غمه سورا: نه‌غمه خوین.

نه‌فخی صور: ئیشاره‌ته به‌نایه‌تی (یوم ینفخ فی الصور) واته لیدانی شه‌پوور له لایهن ئیسرافیل‌هوه

له رۆژی قیامه‌تدا.

نه‌فع: نفع، سوود.

نه‌قیزه: نه‌و داره‌یه که به‌دهست جووتیاره‌که‌وه‌یه، سه‌رتکی بزماری پتویه ده‌یکات به‌لارانی گاکه و

گاکه‌ی پین لئ ده‌خوئ، سه‌ره‌ک‌ی دیکه‌شی ئاسنیتکی پانی پتویه پتی ده‌لین (هیشه‌ماله) که قوری

هیشه‌ک‌ی پین پاک ده‌کاته‌وه.

نهوا پرداز: نهوا خوټن.
 نهوازش: دلدانهوه.
 نهوځهگهري: (ف) شپوهن.
 نهودهمیده: تازه پشکووتوو.
 نهورهس: نۆپهره، تازه پټیگه‌یشتوو.
 نهورهسته: تازه پیدابوو.
 نهورسیده: نۆپهره.
 نهوزاد: مولود، تازه له‌دایک بوو.
 نهوزهور: نهو (ظهرو). تازه ده‌رکه‌وتن. تازه پیدابوون.
 نهوشیروان: پادشایه‌کی ئیتران بوو. به‌خواه‌ن داد ناوی ده‌رک‌دېوو.
 نهونی‌هال: نه‌مامی نوټ.
 نه‌یزه‌ن: (ف) نه‌ی ژهن. نه‌وه‌ی نه‌ی ده‌ژهنټ.
 نزا: دوعای خیر، به‌پټچه‌وانه‌ی تووک که دوعای خه‌راپه.
 نشوور: (نشور) زیندووک‌رڼه‌وه، زیندووک‌رڼه‌وه‌ی مردووان له‌ ږوژی قیامه‌تدا.
 نیگارټکی وه‌فادار: خوټه‌ویست و دل‌به‌رتکی به‌ نه‌مه‌ک. مه‌عشووقه‌یه‌کی به‌ وه‌فا.
 نووری عه‌لانور: (نور علی نور) نور له‌سه‌ر نور، ږووناکی زۆر. نووری زۆر.
 نوت: به‌پاره‌یه‌کی کاغه‌زی ئینگلیزی و تراوه (نوت).
 نیدا: نداء. بانگ، بانگ‌ه‌واز.
 نیزاع: دووبه‌ره‌کی.
 نیسار: نثار، بلاوکرڼه‌وه و هه‌ل‌بژاردن، په‌راگه‌نده‌یی و په‌رش و بلاوی.
 نیفاق: دوو‌ږوویی کردن.
 نیقاب: ږوویه‌ند، په‌چه.
 نیگاهی واپه‌سین: ناوې بۆ دواوه، نیگاهی‌ک بۆ دواوه به‌روانی.
 نیل (نیر): نه‌و داره‌یه‌که ده‌خړتیه‌ سه‌ر ملی گاجووته‌کان.
 نیهال: نه‌مام، دره‌ختی تازه ږوابی و پشکووتبی.
 نیهایه‌ت: نیهایه. کوټایی، دواپی هاتن.
 نیهان: به‌ نه‌پټی.
 نیش: نازار. به‌مانای شتی نووک تی‌یش دی.

و

واپه سین: دواوه، کوټایی.

واړه گون: هډلگټرانه وه، بهراوړوو، پټچه وانه.

واله: حیران.

وهچ: که ټووتن د بهر پټه وه و د هېشکټنه وه، لقی تازه د داته وه، بهو لقه تازانه ده لټن (وهچ).

وه حشمت: تنیایی، خه لوت گرتن.

وه داع: وداع، مالتاوايي، خواحافیزی.

وه دود: زور میهره بان، دوستدار.

وه رد: نهو پارچه زهویه یه که گنم و جوئی تیدا ده چټن.

وه رسه: گیایه که له یه مهن ده پوئ. که دهمی کرده وه، چهند تالټیکی لټی پیدای ده بی وهک موو وایه، نهو

تالانه وهک مووی زه عفران وایه شتی پټ پڼگ ده کن.

وه روه: ده مانچه.

وه غا: جهنگ.

وجود: بوون.

وشکه ورد: نهو وهرد برینه یه که له هاویندا ده پټی هر به هاوینیش ده چټرن، که په لټی دا ده پردیت.

ویقار: له سرخوئی، هیمنی، گوره یی، خو قورس گرتن.

ویژه بهر: نهو قایشه یه که له کونی نیله که دایه که مژانی پټوه ده به سترټ. مژانیش داریکی پټکه له

بهینی هه وچار و نیله که دایه.

ه

هه با: نهو ټوژقاله ټوژانن که له دوری تیشکی خوړی ناو کولانچکه ی مال ده هالټن. هه ونته،

خوړایی.

هه متا: وهک پهک.

هه مراه: هاوړټی، هاوړټگا.

هه مراز: هاوړاز، رازی دل و دهر وون.

هه منشین: هاوونشین.

هه مه مه: هاوار و فهریادیک که له دهمی ناده میزاد بیته ده ری.

هه نگامه: ههراو به زم.

هه وچار: نهو داره یه که بز کټلان به نیله که وه ده به سترټ. هه وچار و نیل به یه که وه ده به سترټ. هه وچار

(هیس) یشی پټی ده لټن. له گهر میاندا (قهرمه) ی پټی ده لټن.

ههولناک: پرمه ترسی، ترسناک، له (أهوال) هوه هاتووه.

ههیکل: هیکل، پهیکەر.

هوهیدا: دیار، ناشکرا.

هوما: بالندهیهکی ئهفسانهیییه. دهلێن سییه ره که ی بکه وێته سهر ههر که سیک یان خۆی له سهر ههر که سی بنیشی ده بێته خونکار و پادشا.

هۆز: جۆره چینی که له شێوهی دوو تادا، بهیه که وه نووساوه. دانه وێله ی تیده کهن و به سهر پشتی ولاغی داده دهن.

هیزه: نهو پیسته هه یوانه به که تایبه تی رۆنی تیده کری. به دۆشاری توو پیسته که خوش ده کری که خوش کردنه که پیتی ده لێن (هالوتین)

ی

یاساغ: قه دهغه.

یاوه: هاو ده م، نه نیس، ناشنا، هارپی.

یه کتا: بی وینه، بی نه زیر، تا قانه، یه گانه، ته نیا.

یه گانه: تا قانه، خوی تاک و ته نیا.

ییتلی کوردان: عیلی کوردان، یه لی کوردان.

بىبلىئوگرافىيا يان سەرچاۋەدى نووسىن
لە بارەدى شاعىرايەتى شىخ نوورى شىخ سالىح

یهک دوو قسه‌ی پیتیست

نامه‌ی به‌سه‌رتانه‌وه بیکم به مننه‌ت؛ به‌لام نامه‌کردنی نهم بیلیوگرافیا به بارت‌ه‌ق‌ای کوشش و ته‌قه‌للام له نامه‌کردنی نهم دیوانه‌هیلاکی کردووم. هوی سه‌ره‌کیی نهم ماندوو‌بوونه‌ش بو‌بایه‌خ پینه‌دان و نه‌پاراستن و له به‌رده‌ست نه‌بوونی ژماره‌ی ته‌واوی رۆژنامه و گو‌قاره‌کاغان ده‌گه‌رینه‌وه، چونکه تا ئیستا کتیب‌خانه‌یه‌ک له سه‌رتاپای کوردستاندا نییه ته‌واوی ژماره‌کانی نه‌و رۆژنامه و گو‌قارانه‌ی تیتدا پارێزراپی. به‌هوی نه‌و پشت‌گۆی خستن و بایه‌خ پینه‌دانه لاپه‌ره‌کانیان تووشی پوان ده‌بیت و رۆژ له‌دوای رۆژ هه‌لده‌وه‌رین و له که‌لک ده‌که‌ون. له کاتی‌که‌دا کتیب‌خانه‌ی پیشکه‌وتوی میلله‌ته خواپیتداوه‌کانی دنیا ده‌خرینه شوینی تاییه‌تی نه‌وه‌ک ناووه‌وا و که‌ش کاریان لی بکات و به‌چه‌ن‌دین جو‌ره داووده‌رمان ده‌یان‌پارێزن. ره‌نگه‌ بلتین نهم لایه‌نه پیتوه‌ندی به‌لایه‌نی پیشکه‌وتنی شارستانی میلله‌ته‌که‌مانه‌وه هه‌یه، به‌لام به‌لای رای منه‌وه دروست نه‌بوونی هوشیاری پیتیست بو‌پاراستن و بایه‌خ‌دان به‌و رۆژنامه و گو‌قارانه، کاریکی وای کردووه به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست به‌فه‌وتان‌دن بدرتین.

تا‌کو نه‌م‌رۆکه کتیب‌خانه‌کاغان نهم رۆژنامه و گو‌قارانه‌یان به‌نا‌ته‌واوی و نیوه ناچلی هیش‌توته‌وه، به‌بی نه‌وه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی له کتیب‌خانه‌کاندا نیش ده‌که‌ن، مشووری پر‌کردنه‌وه‌ی ژماره‌ نا‌ته‌واوه‌کانی نه‌و رۆژنامه و گو‌قارانه بخۆن و بو‌نهم مه‌به‌سته په‌نا بیه‌نه به‌کتیب‌خانه تاییه‌تییه‌کان، تا به‌فوتۆ (کو‌پی) وینه‌یان له‌به‌ری‌گرنه‌وه و کاری لیتویره‌وه و خوتنه‌رانی پی مه‌یسهر بکه‌ن، بو‌یه دانانی که‌سانی لی‌وه‌شاه و قه‌د‌ر‌زان بو‌کتیب‌خانه‌کانی کوردستان کاریکی تا بلتی پیتیسته بو‌پاراستنی نه‌و ژماره‌ که‌مه‌ی نه‌م‌رۆکه‌ ماون، هه‌یج نه‌بی نه‌و رۆژنامه و گو‌قارانه نه‌ده‌نه ده‌ست هه‌موو که‌سه‌ی تا هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کیان بو‌یت لی بکه‌نه‌وه و به‌ئاره‌زووی خویان له‌سه‌ری بنووسن و به‌بیتباکی لاپه‌ره‌کانی هه‌لبه‌ده‌نه‌وه و نه‌مه‌ش بپیته هوی دران‌دی لاپه‌ره‌کانیان.

به‌داخه‌وه تا نه‌م‌رۆکه ده‌زگایه‌کی زانستی و نه‌کادیی وه‌کو «کو‌ری زانیاری عیراق - ده‌سته‌ی کورد» هه‌ولی نه‌داوه ته‌واوی ژماره‌کانی نه‌و رۆژنامه و گو‌قارانه په‌یدا بکات و له لای خوی بیان‌پارێزی. نه‌گه‌ر بۆ‌یشی په‌یدا نه‌بی وینه‌ی نه‌و ژمارانه‌ی ده‌ست ده‌که‌ون بگرتنه‌وه، یان هه‌ولی کرپن‌یان بدات له‌و که‌سانه‌ی نیازی فروشتن‌یان هه‌یه، یان نه‌و

که سانه هان بدات که له بارباندا ههیه ژماره کانی نهو پوژنامه و گوڅاراننه ناو به ناو به ئوفسیت له چاپ بدهن و بکړینه دیاریی بۆ خوښه رانی نهوهی نه مړوکه.

په ننگه زور کهس هه بن وایان به زه پیندا بیت که نه م جوړه کارانه زور به سووک و سانایی بیتنه دهست و نه رکیتکی گه وره ی له گه لدا نه کیشری، یان وا ده زانن هه موو کهس نهو حه وسه له یه یان هه یه، بتوانن لا په ره کوڼه کان هه لیده نهوه و له هه مان کاتیشدا به دوا ی په یدا کردنیان عه ودال بن. نازانن نه م جوړه ئیشاننه نه گهر به (داهینان) یش نه ژمیردرتن، نهوه له زور پوره شیعر و چیروکی پوړدراو و وتاری بی ناواخن، به که لکتر و قورستره. و تپای نهوهی کتیبخانه یه که له کوردستاندا نییه ژماره ی نهو پوژنامه و گوڅاراننه تیدا پاریزرا بی، نهوه له هه مان کاتیشدا تا پوژنی نه مړوکه هیچ کتیبخانه یه کی گشتی، یاخود هیچ کهسی هه ولتی نه دواوه بیبلیوگرافیا یه که - چ به کتیبی چاپکراو و چ به پوژنیو - بۆ ناوه روکی پوژنامه و گوڅاره کان ساز بکات یان بیبلیوگرافیا بۆ ناوی نووسه ره کان بکات و په نجه بۆ نهو ژمارانه رابکیشی که به شدارییان تیدا کردوه. تا نهوانه ی دهیانه وی له م جوړه بیبلیوگرافیا نه ی له م پر خومان سازیدن، به بی نه رکی هه لدا نهوه ی لا په ره به لا په ری پوژنامه و گوڅاره کان، بگه پښه وه سر نهو باس و بابه تانه ی گه ره کیانه سوودی لی وهریگرن، که نه مړوکه له بهر که میی سه رچاوه بووه ته تاکه سه رچاوه ی باوه پیتکراو و به ردهستی ئیمه.

له پوژنی نه مړوکه ماندا - بیبلیوگرافیا - سازدان به ته و او که ری ساغکردنه وه و بلاو کردنه وه ی به ره می شاعیران ده ژمیردرتی که به بی بوونی نهو - بیبلیوگرافیا یه - دیوانه که هه رچنده بی که موکورتی و پیکو پیک بی، هیشتا که له به ری تیده که وی و به که موکورتی بۆی ده نووسری. بۆیه شه له ولاتان نهوانه ی له بوا ری نه کا دییدا ئیش ده که ن، به ردهوام په نجی فهره ادا نه ده دن له پیتناوی پیتشخستنی نه م لایه نه ته و او که ره له کاتی له چاپدانی دیوانی شاعیره کانیان.

نه مړوکه نهو زانسته ی که بایه خ به «کتیبخانه» ده دات گه یشتوه ته را ده یه که ده توانی زور پتگی دوو رو درپژ بۆ خوښه ران کورت بکاته وه و دهستی لیتو تیره وه کانی ش بگری. سازدانی (بیبلیوگرافیا) ش پوژ له دوا ی پوژ نرخی زیاتر ده بی و پتر ده بیتنه جیگی بایه خ و هه ست به گرنگی نه م کاره ده کړیت و فهرامو شکردن و پشتگو ی خستنی ئیشه که به نیوه ناچل ده هیلیته وه.

بیبلیوگرافیا سوودی زیاتر ده که یه نیتنه خوښه ران و لیتو تیره وه کان تابتوانن له

سهرده ميكي خيرا و ئاپورهى وهكو نه مړوکه «کات» يان به فپړو نه چیت، نه مړوکه گرنګى نه م بيليوگرافيا يانه له لای ميلله ته سهر فراهه کانی دنيا که نړی زانستيان له لا هه به، نه ک هر به شپوهى کتيب نه م جوړه بيليوگرافيا يانه ده بينړی، به لکو له ناو هر کتيبخانه يه کدا، هر نو سهر ټک به پتي پسته کانی نه بجه د دوسيهى تاييه تى خوی هه به و نه م زانسته که به زانستی (التوثيق)^(۱) ناوزده کراوه، رۆژ له دواى رۆژ قوولتر ده کړی و زياتر ده پسته مایه يى سوود گه يانندن، ئينجا هه رکه سى بيه وئ له شاعير ټک، يان له نو سهر ټک بتوژتپه وه، نه وه يه کسهر نه و باس و بابه تانه يى که نو سهر که نو سويويه تى يان له باره يه وه نو سرون هه مووى به هوئ دوسيهى تاييه تى نه و که سه وه ده خرڼه به رده ست، باس و بابه ته کانيس له ناو دوسيه که به پتي کات و بابه ت بۆ لیتوژتپه وه جيا کراوه ته وه. هه موو نه مانه بۆ کورت کردنه وهى رڼگايه، تا بتوانی هر لايه نيکي که بيه وئ، به ناسانی به ده سته وه بیت و که ره سته يى نو سینه که گه لاله بکات. به داخوه جارئ ئيمه نه گه يشتوینه ته نه و ناسته پيشکه و توهى کتيبخانه کاغان، ته نانه ت ژيانان به و جوړه رڼکوپټک بخه ين و بگره زوريشمان ماوه بيگه ينى.

بيگومان له به رنه وهى - شيخ نوورى شيخ صالح - يه که م جاره ديوانى شيعرى به م شپوه به له چاپ بدرت و به هوئ له به رده ست نه بوونى ديوانى شيعرى نه م شاعيره له زور ليتکولینه وهى رڅخه يى و نه کادى ناوى خراوه ته ژير ليتوه وه، ئنجا نه م به ده ستى نه نقه ست بوونى يان له به رنه وهى نه و که سانه نه يان ويستوه خويان هيلاک بکه ن و تاقه تى پشکين و هه لده وهى لاپه رى رۆژنامه و گوڅاره کانسان نه بووه، هر بۆ نه وهى نه م بيليوگرافيا به بپسته ته واکه رټکي نه م ئيشه م و بۆ نه وهى نه و به هانه يه ش بپرين که هه ندى که س خويان پتوه هه لواسيوه و له پيناوى نه وهى ده ستى يارمه تى بۆ خوڼنه ران و رڅخه گرانی نه مړو و پاشه رۆژ درټر بکه ين و يارمه تى نه وانه ش بده ين که له پاشه رۆژدا ده يانه وئ له سهر بزوتنه وهى شيعرى کوردى هاوچه رخ بنووسن، هاتم و ده ستم دايه دروستکردنى نه م بيليوگرافيا به بۆ به رهمه شيعرييه بلاو کراوه کانی نه م شاعيره، بگره چنده جارش بلاو کراوه ته وه و ئنجا نه و به رهمه مانى وهک وتار و يادکردنه وه له سهر ژيان و شيعرى شيخ نوورى نو سرون. له پال نه م به ش به رهمه کانی تری که برتبييه له وتارى ميژووى و

(۱) بۆ زانستى زياته پروانه: جاک شوميه: (أصول التوثيق) - ترجمة انطوان عبده. منشورات

عويدات، بيروت - باريس، الطبعة الثالثة، ۱۹۸۲.

سیاسی و ئەدەبی، لە گەڵ ئەوانەش کە شیعری (شیخ نووری) یان کردوو بە پێنج خشتەکی یان وتار و شیعرییان وەرگێراوە تە سەر زمانی عەرەبی، هاتووم بە پیتی بابەت ڕێکم خستوون، ئەم ئەرکەشم بۆیە خستە ئەستۆی خۆم، چونکە سەرەرای ئەوەی کە تەواوکەری نیشە کەمە، لە لایەکی ترەوە ژمارە ی ئەو پۆژنامە و گۆڤارە کوردییانەمان کە زۆر پرش و بلاون و زۆریانم لە کتێبخانە تایبەتییهکان دەرھێناوە، وایشی بۆ دەچم ئەو ژمارە کەمە ی لەبەر دەستیشدا هەن پۆژ لە دوا ی پۆژ بە دەست کاربە دەستانی کتێبخانە ی قەدر نەزان و بەھۆی بارودۆخەکە و کەمی ھۆشیاریی خوێنەران لە گرنگیدان بەو پۆژنامە و گۆڤارانە لە کاتی ھەڵدانەو و خوێندنەو یان، بەرەبەرە ڕوو لە کەمی دەکەن و پۆژی لە پۆژان لەوانە ی ئەو ژمارانەش لەناو بچن، یان ھەلبگیڕن و بشاردێنەو، بۆیە تا ڕێگای سەخت و پڕ پێچوپەنا بۆ خوێنەران و ڕەخنەگران ئاسان و کورت بکێتەو. ھیوادارین لەمەولا ئەو بریارانە ی لە چاپدان ی دیوانی شاعیریکیان پێ دەسپێرێ خەریکی ساغکردنەو ی دەبن لە دروستکردن ی ئەم جۆرە بیبلیۆگرافیا یانە بێ بەشی نەکەن و نەبخەنە پشتگوێ.

ئێتر با لەمەودا ش بەھۆی ئەم شیعرانە و ئەم بیبلیۆگرافیا یە (شیخ نووری) بەسەر بکێتەو و مافی شاعیرانە ی خۆی بدزیت و ئەو ڕووی پێوە ی لە نەخشە ی داھێنانی شیعری کوردی تازەدا لەسەری جوولایەتەو دیاری بکێت و لە داھاتوویەکی نزیکدا ئەوانە ی نیازیانە لە بارە ی شیعەر و شاعیرایەتی شیخ نووری بنوسن ئەو نەندە ماندوو نەبن و ئەو ئەرکە ی من کێشاومە، ئەوان دووبارە نەیکێشن و یەکسەر بەھۆی ئەو بیبلیۆگرافیا یەو بتوانن بگەڕێنەو سەر ئەو سەرچاوانە ی باسی شیخ نووری و شاعیرایەتییه کە ی دەکەن. لە گەڵ ئەو تەقەلایەش کە داومە، ھێشتا من نالێم ئەو کردوومە زۆر پوختە و تەواو و ھیچ کەموکوورتی تێدا نییە. ڕەنگە لە گەڵ ئەو ھەولەش کە داومە زۆرشتی تری بلاوکرایە ی شیخ نووری یان ئەو نووسینانە ی دەربارە ی ئەو نووسراون، بەر چاوم نەکەوتن و لەم بیبلیۆگرافیا یەدا جێگای بۆ نەکرابێتەو، بەلام ئومێدەوارم ئەمە بێتە ڕچە شکاندنێک بۆ ئەو کەموکوپیەکانم پڕ بکێتەو و لە ھەمان کاتیشدا بێتە ڕتۆرەسم و نەرتیک، لەمەولا پەپرەو بکێت.

نووسین و وتاره‌کانی شیخ نووری

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن.

ژماره (٤٤) ی سالی (١)

(١٦) ی جمادی الآخر ١٣٣٩

(٢٤) ی فیروهری ١٩٢١ ز

وتاریکی زمانه‌وانی به‌ناوی: (له‌یه‌کچوونی حه‌رف) (*)

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن.

ژماره (٨٧) ی سالی (٢)

(٢٢) ی ربیع الآخر ١٣٤٠ هـ

(٢٢) ی دیسمبر ١٩٢١ ز

وتاریک به‌ناوی: (تووتن له به‌غدا نرخێ شکاوه له شرکت زیاتر چاره‌ی نه‌ماوه).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن.

ژماره (٨٨) ی سالی (٢)

(٢٩) ی ربیع الآخر ١٣٤٠ هـ

(٢٩) ی دیسمبر ١٩٢١ ز

(پاشماوه‌ی ژماره‌ی پیشوو).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن.

ژماره (٨٩) ی سالی (٢)

(٧) ی جمادی الأول ١٣٤٠ هـ

(٥) ی جینیوه‌ری ١٩٢٢ ز

(پاشماوه‌ی ژماره‌ی پیشوو).

(*) دکتۆر (ئه‌وره‌حمان حاجی مارف) له کتێبه‌که‌یدا (چی له باره‌ی زمانی کوردی) یه‌وه نووسراوه، که له به‌غدا له سالی ١٩٧٣ چاپ کراوه، ئیشاره‌تی بۆ ئهم وتاره زمانه‌وانیه‌ نه‌کردوه که پیش هه‌وله‌کانی مامۆستایان: (سه‌عید سەدقی کابان) و (توفیق وه‌هبی) که‌وتوه (وه‌ک ده‌ستپیشخه‌رییه‌ک).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن.

ژماره (۹۱) سالی (۲)

(۲۱) ی جمادی الأول ۱۳۴۰

(۱۹) ی جینیوه‌ری ۱۹۲۲ز

وتاریک به‌ناوی: (زبان) که وه‌لامی په‌خنه‌یه‌که بۆ (په‌سوول ناجی). (**)

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۱) ی سالی (۱)

(۲۵) ی ربیع الأول ۱۳۴۱

(۱۵) ی تشرین الثاني ۱۹۲۲

وتاریک به‌ناوی: (بانگ کوردستان - رۆژی کوردستان).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۲) ی سالی (۱)

(۲) ی ربیع الآخر ۱۳۴۱

(۲۲) ی تشرین الثاني ۱۳۳۸ ی رۆمی، ۱۹۲۲ ی ز.

وتاریک به‌ناوی: (مه‌تانه‌ت و سه‌باتی قه‌ومی کورد).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۴) ی سالی (۱)

(۲۳) ی ربیع الآخر ۱۳۴۱

(۱۳) ی کانوونی نه‌وه‌ل ۱۳۳۸ ی رۆمی، ۱۹۲۲ ی ز

وتاریک به‌ناوی: (فه‌نی و ئیجتیماعی - میلله‌ت).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(**) وه‌ک د. نه‌وره‌حمان حاجی مارف ئاماژه‌ی به‌و وتاره و وتاره‌که‌ی پیشتر نه‌کردووه (محهمه‌ده‌مین

غه‌فوور هه‌ورامانی) اش کاتێ ئه‌و کتێبه‌ی کردووه به‌عه‌ره‌بی و به‌ناوی (ماکتب عن اللغة الكردية) که

له سالی ۱۹۷۸ له به‌غدا چاپی کردووه هه‌چ ئاماژه‌یه‌کی بۆ ئه‌و دوو وتاره نه‌کردووه، له کاتێکدا

خۆشی زمانه‌وانه و بایه‌خ به‌زمانی کوردی ده‌دات.

(۳۰) ی ربیع الآخر ۱۳۴۱

(۲۰) ی کانوون الأول ۱۳۳۸ ی رۆمی، ۱۹۲۲ ز

سەروتاریک بەناوی: (موجاده لەی حەیات).

* پۆژنامە ی پۆژی کوردستان.

ژمارە (۶) ی سالی (۱)

(۹) ی جمادی الأول ۱۳۴۱

(۲۷) ی کانوون ئەوەل، ۱۳۳۸ ی رۆمی ۱۹۲۲ ی ز

سەر وتاریک بەناوی: (ولایەتی مووسڵ لە لۆزاند).

* پۆژنامە ی پۆژی کوردستان.

ژمارە (۸) ی سالی (۱)

(۲۳) ی جمادی الأول، ۱۳۴۱

(۱۰) ی کانوون الثاني، ۱۳۳۸ ی رۆمی

وتاریکی سیاسی بەناوی: (داوا ی حقووقی مەشرووعە).

* پۆژنامە ی پۆژی کوردستان.

ژمارە (۱۰) ی سالی (۱)

(۷) ی جمادی الآخر، ۱۳۴۱

(۲۴) ی کانوون الثاني، ۱۳۳۸ ی رۆمی

سەروتاریک بەناوی: (قسە ی ناحەق یەد ئەکریتەو).

* پۆژنامە ی پۆژی کوردستان.

ژمارە (۱۴) ی سالی (۱)

(۸) ی پەجەب ۱۳۴۱

(۲۴) ی شوبات ۱۳۳۸ ی رۆمی

سەروتاریک بەناوی: (لە فەلاکەت عیبرەت).

* پۆژنامە ی پۆژی کوردستان.

ژمارە (۱۵) ی سالی (۱)

(۱۵) ی ره‌جەب، سالی ۱۹۴۱

(۳) ی مارت سالی ۱۳۳۹ ی پۆمی

له‌تورکییه‌وه وتاریک به‌ناوی: (فاپیتولاسیون) و نووسراوه ماویه‌تی، کاتی پۆژنامه‌که ده‌رنه‌چووه ئیتر پچراوه.

* پۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

ژماره (۱) ی سالی (۱)

(۸) ی ذی الحجة ۱۳۴۰

(۲) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲ ز

وتاریکی بی ناوونیشان له‌لاپه‌ره (۶) دا

* پۆژنامه‌ی بانگی کوردوستان.

ژماره (۲) ی سالی (۱)

(۲۰) ی ذی الحجة ۱۹۴۰

(۱۴) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲

کورته نووسینی به‌ناوی: (ئه‌لین هه‌یه‌تی ناسیحه له به‌غداوه دیت) (۲)

* پۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

ژماره (۳) ی سالی (۱)

(۲۷) ی ذی الحجة ۱۳۴۰ هـ

(۲۱) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲

وتاریک به‌ناوی (ماکینه‌ی چاپ).

* پۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

(۲) هه‌ندئ نووسین و سه‌روتار له‌و پۆژنامه‌یه‌دا هه‌یه، که ده‌یخوئینیته‌وه یه‌کسه‌ر ده‌زانی ئه‌وه شیوازی «شیخ نووری» یه که یه‌کێکه له‌ موحه‌ریره‌کانی به‌شه کوردی و فارسییه‌که. که کاک - جه‌مال خه‌زنه‌دار - یش له‌ کاتی دروستکردنی بیبلیۆگرافیا یه‌ک پۆ نووسه‌ره‌کانی ئه‌م گۆڤاره هه‌ر وای پۆ چووه. به‌لام هه‌ندئ وتاری تر هه‌ن که کاک (جه‌مال) به‌ هی (شیخ نووری) داناوه من له‌ ئاستیا‌ندا وه‌ستام، چونکه ئه‌و وتارانه به‌نیمزای که‌سانی تر نووسراون وه‌ک (مسته‌فا پاشا)، که من نهم خسته‌ناو بیبلیۆگرافیا یه‌که‌وه.

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(۱۲) ی موخه پهم

(۴) ی نه یلوول ۱۹۲۲

وتاریک به ناوی (موجادهله ی حیات، نه فکاری مته نه وعه، حسیاتی مته له ونه).

* پوژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۷) ی صفر ۱۳۴۱

(۲۹) ی نه یلوول ۱۹۲۲

وتاریکی بێ ناوونیشان له لاپه ره (۲ - ۳).

* پوژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

سه روتاریک که ناوونیشانی نییه له لاپه ره (۱ - ۲ - ۳ - ۴) نه گهرچی ناوی به سه ره وه

نییه، به لام دیاره هی (شیخ نووری) یه

* پوژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۱۲) ی سالی (۱)

(۵) ربیع الأول ۱۳۴۱ هـ

(۲۷) ی تشرین أول ۱۹۲۲

وتاریک به ناوی: (نه خوشی نیجیتیماعی و چاره ی ته داوی).

لاپه ره (۳-۴).

* پوژنامه ی ژبان وه.

ژماره (۱۹) ی سالی (۱)

(۷) ی شعبان ۱۳۴۳

(۲) ی مارتی ۱۹۲۵

وتاریک به ناوی: (تورک و کورد - گورگ و مهر).

* پوژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۰) ی سالی (۱)
(۱۹) ی ذي القعدة ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزەيران ۱۹۲۶
(بۆ داتيرەى عاليەى ژيان تەقدیمە). سەرەتايەكە بۆ وتارە رەخنەيىيەكانى، لەگەڵ بەشى
يەكەمى (ئەدەبىياتى كوردى).

* رۆژنامەى ژيان.

ژماره (۲۱) ی سالی (۱)
(۶) ی ذي الحجة ۱۳۴۴
(۱۷) ی حوزەيران ۱۹۲۶
بەشى دووهمى وتارى: (ئەدەبىياتى كوردى).

* رۆژنامەى ژيان.

ژماره (۲۲) ی سالی (۱)
(۲۰) ی ذي الحجة ۱۳۴۴
(۱) ی تەممووز ۱۹۲۶
بەشى سێيەمى وتارى: (ئەدەبىياتى كوردى).

* رۆژنامەى ژيان.

ژماره (۲۳) ی سالی (۱)
(۸) ی تەممووز ۱۹۲۶
بەشى چوارەم لە وتارى (ئەدەبىياتى كوردى).

* رۆژنامەى ژيان.

ژماره (۲۴) ی سالی (۱)
(۱۴) ی موحرەم ۱۳۴۵
(۱۵) ی تەممووز ۱۹۲۶
بەشى پێنجەمى وتارى: (ئەدەبىياتى كوردى).

* رۆژنامەى ژيان.

ژماره (۲۵) ی سالی (۱)

(۱۱) ی موحره پهم ۱۳۴۵

(۲۲) ی تهعمووزی ۱۹۲۶

بهشی شهشم له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* پۆژنامهی ژیان.

ژماره (۲۶) ی سالی (۱)

(۱۸) ی موحره پهم ۱۳۴۵

(۲۹) ی تهعمووز ۱۹۲۶

وتاریک بهناوی: (جهواب بۆ غهزهتهی نهجمه).

* پۆژنامهی ژیان.

ژماره (۲۷) ی سالی (۱)

(۲۵) ی موحره پهم ۱۳۴۵

(۵) ی ناغستۆس ۱۹۲۶

پاشماوهی ژمارهی پێشوو: (جهواب بۆ غهزهتهی نهجمه).

لهگهڵ بهشی ههوتهمی وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* پۆژنامهی ژیان.

ژماره (۲۸) ی سالی (۱)

(۲) ی صفر ۱۳۴۵

(۱۲) ی ناغستۆس ۱۹۲۶

بهشی ههشتهمی وتاری (ئهدهبیاتی کوردی).

* پۆژنامهی ژیان.

ژماره (۲۹) ی سالی (۱)

(۹) ی صفر ۱۳۴۵

(۱۹) ی ناغستۆس ۱۹۲۶

بهشی نۆیهمی وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* پۆژنامهی ژیان.

ژماره (۳۱) ی سالی (۱)

(۲۳) ی صفر ۱۳۴۵

(۲) ی ئەیلوول ۱۹۲۶

بەشی دەیه می وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۲) ی سالی (۱)

(۳۰) ی صفر ۱۳۴۵

(۹) ی ئەیلوول ۱۹۲۶

بەشی یانزە له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۳) ی سالی (۱)

(۹) ی ربیع الأول ۱۳۴۵

(۱۶) ی ئەیلوول ۱۹۲۶

بەشی دوایزە له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۷) ی سالی (۱)

(۷) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۱۵) ی تشرینی یەكەمی ۱۹۲۶

بەشی سیانزە له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۸) ی سالی (۱)

(۱۴) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۲۱) ی تشرینی أول ۱۹۲۶

بەشی چواردە له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامە ی ژیان

ژمارە (۳۹) ی سالی (۱)

(۲۱) ی ربيع الآخر ۱۳۴۵

(۲۸) ی تشرینی یه‌که‌م ۱۹۲۶

به‌شی پانزه له وتاری (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* پۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۰) ی سالی (۱)

(۲۸) ی ربيع الآخر ۱۳۴۵

(۴) ی تشرینی دووهم ۱۹۲۶

به‌شی سازده له وتاری (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* پۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۱) ی سالی (۱)

(۵) ی جمادی الأول ۱۳۴۵

(۱۱) ی تشرینی دووهم ۱۹۲۶

به‌شی هه‌ڤده له وتاری: (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* پۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۲) ی سالی (۱)

(۱۲) ی جمادی الأول ۱۳۴۵

(۱۸) ی تشرینی دووهم ۱۹۲۶

به‌شی هه‌ڤده له وتاری: (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* پۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۶) ی سالی (۱)

(۱۰) ی جمادی الآخر ۱۳۴۵

(۱۶) ی کانونی یه‌که‌م ۱۹۲۶

به‌شی نۆزده له وتاری: (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* پۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۸) ی سالی (۱)

(۲۴) ی جمادی الآخر ۱۳۴۵

(۳۰) ی کانوونی یه کهم ۱۹۲۶

بهشی بیستم له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره‌ی (۵۳) ی سالی (۲)

(۷) ی شعبان ۱۳۴۵

(۱۰) ی شوبات ۱۹۲۷

بهشی بیست و یهک له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۵۴) ی سالی (۲)

(۱۴) ی شعبان ۱۳۴۵

(۱۷) ی شوبات ۱۹۲۷

بهشی بیست و دوو له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

هەر له و ژماره‌یه‌دا (په‌شید نه‌جیب) شیعرێکی به‌ناوی (ئینتیباعاتی هه‌ورامان) پیشکەش به‌ (شیخ نووری) کردووه.

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۵۵) ی سالی (۲)

(۲۴) ی شوباتی ۱۹۲۷

بهشی بیست و سێ له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۵۷) ی سالی (۲)

(۷) ی په‌مەزان ۱۳۴۵

بهشی بیست و چوار له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۵۹) ی سالی (۲)

(۲۱) ی رهمهزان ۱۳۴۵

(۲۴) ی مارت ۱۹۲۷

بهشی بیست و پینج له وتاری : (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامەی ژیان

ژماره (۸۵) ی سالی (۲)

(۱۵) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۱۱) ی تشرینی یەکەم ۱۹۲۷

وتاریک بەناوی: (بەمناسەبەتی تەعینی عەلی عێرفان ئەفەندییەوه بۆ مەتبەعە
ژیان).

شیعرە بلاوکراوەکانی شیخ نووری لە ناو رۆژنامه و گۆزارەکاندا

* رۆژنامەی پیشکەوتن

* رۆژنامەی پیشکەوتن

ژماره (۱۰) ی سالی (۱)

(۱۴) ی شەوال ۱۳۳۸ هـ

(۱) ی جولای ۱۹۲۰ م

شیعری: (لە تەوسیف چاپخانە)

* رۆژنامەی پیشکەوتن

ژماره (۱۱) ی سالی (۱)

(۲۱) ی شەوال ۱۳۳۸ هـ

(۸) ی جولای ۱۹۲۰ م

شیعری: (وەرە بادی سەبا، تۆ قاسیدی من بە بەمەردانە).

* رۆژنامەی پیشکەوتن.

ژماره (۳۰) ی سالی (۱)

(۶) ی ربیع الأول ۱۳۳۹ هـ

(۱۸) ی نۆفەمبەر ۱۹۲۰ م

شیعری: (جووت و گا شتیکی چاکە).

* رۆژنامەى پيشكەوتن

ژمارە (۳۳) ى سالى (۱)

(۲۷) ى ربيع الأول ۱۳۳۹ھ

(۹) ى دىسمبر ۱۹۲۰م

شيعرى: (ئەى دولبەرى جانى، بەخودا جانى جيهانى).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژمارە (۱۴) ى سالى (۱)

(۲۴) ى جمادى الآخر ۱۳۳۹ھ

(۳) ى فبرورى ۱۹۲۱م

شيعرى: (موسەدەس لەسەر نيوە شيعرىكى سولتان سەليم).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژمارە (۷۶) ى سالى (۲)

(۲) ى صفر ۱۳۴۰ھ

(۱۶) ى ئۆكتۆبەر ۱۹۲۱م

شيعرى: (دەردى دلى خۆم، جوملەيەكى بىنمە تەقىرى).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژمارە (۷۸) ى سالى (۲)

(۱۸) ى صفر ۱۳۴۰ھ

(۲۰) ى ئۆكتۆبەر ۱۹۲۱م

شيعرى: (غەمى زەمانە وەكو پەردە، وا دلى پۆشىم).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژمارە (۷۹) ى سالى (۲)

(۲۵) ى صفر ۱۳۴۰ھ

(۲۷) ى ئۆكتۆبەر ۱۹۲۱م

شيعرى: (پەشتوى پەرچەمى شوخىكى بى پەروا و بى باكم).

* رۆژنامەى پيشكهوتن.

ژماره (۸۰) ى سالى (۲)

(۳) ى نوڤتيمبر ۱۹۲۱هـ

(۲) ى ربيع الأول ۱۳۴۰هـ

شيعرى: (دل).

* رۆژنامەى پيشكهوتن.

ژماره (۸۱) ى سالى (۲)

(۹) ى ربيع الأول ۱۳۴۰هـ

(۱۰) ى نوڤتيمبر ۱۹۲۱م

شيعرى: (ئەى فەلەك ديسان لە دەس تۆشين و واوہيلا ئەكەم).

* رۆژنامەى پيشكهوتن.

ژماره (۸۲) ى سالى (۲)

(۱۶) ى ربيع الأول ۱۳۴۰هـ

(۱۷) ى نوڤتيمبر ۱۹۲۱م

شيعرى: (ئيسيتيقبال بۆ تازە پتيگەيشتوۋەكان).

* رۆژنامەى پيشكهوتن.

ژماره (۹۲) ى سالى (۲)

(۲۸) ى جمادي الأول ۱۳۴۰هـ

(۲۶) ى جەنيۋەرى ۱۹۲۲م

وەرگيتپانى شيعرى: (تەفەكۈر).

* رۆژنامەى پيشكهوتن.

ژماره (۹۹) ى سالى (۲)

(۱۷) ى پەجەب ۱۳۴۰هـ

(۱۶) ى مارچ ۱۹۲۲م

شيعرى: (شەو).

لە ھەمان ژمارەدا شيعرى: (ئەى دولبەرى جاني بەخودا جاني جيهانى) بلاوكراوہتەوہ.

* رۆژنامەى پيشكهوتن.

ژماره (۱۱۴) ى سالى (۳)

(۴) ى ذى القعدة ۱۳۴۰هـ

(۲۹) ى جون ۱۹۲۲م

شيعرى (هەر مورغى فرى بۆجه مەنستانى خەيالىتى).

* رۆژنامەى رۆژى كوردستان.

* رۆژنامەى رۆژى كوردستان.

ژماره (۵) ى سالى (۱)

(۲۰) ى كانوونى يەكەمى ۱۹۲۲م - ۱۳۳۸ ى رۆمى

(۳۰) ى ربيع الآخر ۱۳۴۱

شيعرى: (عەسكەر).

* رۆژنامەى رۆژى كوردستان.

ژماره (۸) ى سالى (۱)

(۱۰) ى كانوونى دووهى ۱۹۲۲م - ۱۳۳۸ رۆمى

شيعرى فارسى بەناوى (وقت ارشاد است اى عالى همم اعيان ما).

* رۆژنامەى رۆژى كوردستان.

ژماره (۹) ى سالى (۱)

(۱۷) ى كانوونى دووهى ۱۹۲۲م - ۱۳۳۸ ى رۆمى

شيعرىكى دووقۆلى لەگەل (عەلى كەمال) بەناوى (وا موبەدەل بوو بەخۆشى...).

* رۆژنامەى بانگى كوردستان.

* رۆژنامەى بانگى كوردستان.

ژماره (۳) ى سالى (۱)

(۲۷) ى ذى الحجة ۱۳۴۰هـ (۲۱) ى ئاغستۆس ۱۹۲۲ز

شيعرى: (بانگ كردستان).

استقبال و خوش آمدى بانگ كردستان.

* رۆژنامەى (ژيانەو) و (ژيان) و (ژين) و چەند رۆژنامەىەكى تر.

* رۆژنامەى ژيانەو.

ژمارە (۱۲) ى سالى (۱)

(۱۴) ى جمادى الآخر ۱۳۴۳

(۹) ى كانونى دووہم ۱۹۲۴

شيعرى: (گريه ى خوسران).

* رۆژنامەى ژيانەو.

ژمارە (۱۴) ى سالى (۱)

(۸) ى رەجەب ۱۳۴۳

(۲) ى شوباتى سالى ۱۹۲۵

شيعرى: (ھاوارى وەتەن).

* رۆژنامەى ژيانەو.

ژمارە (۱۸) ى سالى (۱)

(۲۴) ى شوباتى ۱۹۲۵

(۲۹) ى رەجەب ۱۳۴۳

شيعرى: (ئەمشەو من لە خەوا...).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۴) ى سالى (۱)

(۲۶) ى رەجەب سالى (۱۳۴۴)ھ

(۱۱) ى شوباتى سالى ۱۹۲۶ز

شيعرى: (لە کوردستاندا گرانى).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۹) ى سالى (۱)

(۳) ى رەمەزان ۱۳۴۴

(۱۸) ى مارت ۱۹۲۶

شيعرى (بە مناسەبەتى تەبديلى ناوى ژيانەو بۆ ژيان).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (٤٥) ى سالى (١)

(٣) ى جمادى الآخر ١٣٤٥ هـ

(٩) ى كانوونى يەكەمى ١٩٢٦ ز

شيعرى: (جووت و گا شتيكى چاكە).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (٤٩) ى سالى (١)

(٢١) ى پەجەب ١٣٤٥ هـ

(٦) ى كانوونى دووهم ١٩٢٦

شيعرى (سالى ١٩٢٦).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (٥٠) ى سالى (٢)

(٢٣) ى پەجەب ١٣٤٥ هـ

(٢٧) كانوونى دووهمى ١٩٢٧ ز

شيعرى: (ئەم ئىجتىماعە بۆمەھى عىزەت بەراعەتە).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (٥٩) ى سالى (٢)

(٢٤) ى مارت ١٩٢٧

شيعرى: (نىسان).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (٢٤٦) ى سالى (٥)

(٢٢) ى موحەپرەم ١٣٤٩ هـ

(١٩) ى حوزەيران ١٩٣٠ ز

شيعرى (بۆيانەى سەرکەوتن).

* رۆژنامەى ژيان.

ژماره (۴۸۳) ی سالی (۱۱)
(۱۳) ی حوزه‌یران ۱۹۳۶ ز
شیعری (شینى شیخ عەزیزی برام).

* پۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۹۳) ی (۱۱)
(۵) ی جمادی الآخر ۱۳۵۵ هـ
(۲۲) ی ئاغستوس ۱۹۳۶ ز
شیعری: (روحى سه‌عدى).

* پۆژنامه‌ی ژیان.

ژماره (۵۵۳) ی سالی (۱۳)
(۱۰) ی مارتى ۱۹۳۸
(۸) ی موچه‌په‌مى ۱۳۵۷
شیعری (دیاری ژيانه).

* پۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۵۵۸) ی سالی (۱۴)
(۱۱) ی موچه‌په‌م ۱۳۵۸ هـ
(۲) ی مارتى ۱۹۳۹ ز
شیعری: (نابینمه‌وه لیتره یه‌کتى یار و وه‌فادار).

* پۆژنامه‌ی (ژین)

ژماره (۵۷۲) ی سالی (۱۳)
(۲۹) ی حوزه‌یرانى ۱۹۳۹
شیعری: (شێوه‌ی زێه‌ر).

* پۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۶۱۷) ی سالی (۱۵)
(۱۷) ی موچه‌په‌م ۱۳۶۰

(۱۳) ی شوبات ۱۹۴۱
شیعری: (هاوار له دەس مالیه).

* پۆژنامەى ژین.
ژماره (۶۲۱) سالى (۱۵)
(۱۵) ی صفر ۱۳۶۰هـ
(۱۷) ی مارت ۱۹۴۱ز
شیعری (حەقە ئەمەرق بەدا تەعەنە لەماهو مشتەری و ئەختەر).

* پۆژنامەى ژین.
ژماره (۶۲۴) ی سالى (۱۵)
(۲۱) ی ربيع الأول ۱۳۶۰هـ
(۱۷) ی نیسان ۱۹۴۱ز
شیعری: (بەم بەهاره) شیوەنى ئاورپەحمانى خالۆزای.

* پۆژنامەى ژین.
ژماره (۶۶۶) ی سالى (۱۶)
(۶) ی ربيع الثاني ۱۳۶۱هـ
(۲۳) ی نیسان ۱۹۴۳ز
شیعری: (دینارى موزفین).

* پۆژنامەى ژین.
ژماره (۷۰۰) ی سالى (۱۷)
(۱۲) ی ربيع الأول ۱۳۶۲هـ
(۱۸) ی مارت ۱۹۴۳ز
شیعری: (کۆچى مەلا ئەفەندى).

* پۆژنامەى ژین.
ژماره (۸۲۲) ی سالى (۲۰)
(۱۱) ی ربيع الثاني ۱۳۶۵هـ
شیعری (هیمەتى پیران).

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە ۱۰.۲۶ سالى ۱۹۵۰

شيعرى: (شيونى برايمى براى).

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە (۱۳۶۵) ى سالى (۳۲)

۱۹۵۷/۱۰/۱۷

شيعرى: (نابى مونەوەر بەگولى يەخەيى چاكت).

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە (۱۶۸۴) ى سالى (۳۷)

۱۹۶۲/۷/۱۲

شيعرى: (سالى گوزەشتە) يان (بۆ سالى ۱۹۲۶).

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە (۱۶۸۸) ى سالى (۳۷)

۱۹۶۲/۸/۹

شيعرى: (ئاورپىك بۆ دواو، بۆ سالى ۱۹۳۴).

لە شىخ نوورپىيەو بۆ (گۆران) بەزمانى (جەناب) ى كورپىيەو.

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە (۱۶۹۷) ى سالى (۳۷)

۱۹۶۲/۱۰/۱۱

نامەيەكى شيعرى لە نىوان «شىخ نوورى» و «زىوەر». بەناوى: (ئەى بادى سەبا!

پەيكى خەيالاتى ئەدىبان).

* رۆژنامەى بىروا.

ژمارە (۶۹) ى سالى (۳)

سالى ۱۹۶۲

شيعرى (شىنى عەزىز).

* رۆژنامەى بېوا.

ژمارە (۹۰) ى سالى (۳)

سالى ۱۹۶۲

شيعرى: (ژيان).

* رۆژنامەى پاپەرين.

ژمارە (۱۲۷) ى سالى (۳)

(۱۸) ى شوباتى ۱۹۶۷

شيعرى: (شيونى ئاورپەحمانى خالتۆزى) و (دينارى موووزەف).

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە (۱۶) ى سالى (۱)

۱۹۷۱/۴/۱

شيعرى: (جووت و گا).

* رۆژنامەى بىرى نۆى.

ژمارە (۲۶) ى سالى (۱) چوارشەمە ۱۹۷۲/۱۲/۲۰

نمونه يەك لە شيعرى شتيخ نوورى شتيخ سالتح كە شيعرى (نهورۆز)ە.

* رۆژنامەى ژين. (سالانى هفتا)

ژمارە (۱۰۵) ى سالى (۳)

۱۹۷۳/۳/۳۱

شيعرى (نهورۆز).

* بلاوكرارهى رۆشنپىرى نۆى. (رۆژنامە يەك بوو، بە دە رۆژ جارىك لە بەغدا دەردەچوو)

ژمارە (۳۷)

(۱۱) ى كانوونى دووهمى ۱۹۷۵

شيعرى (پەچە) و لە هەمان ژمارەدا شيعرى: (جووت و گاستيكي چاكە)

بلاوكراره تەوہ.

* نەو گۆڧارانەى شىعىرى «شىخ نورى» يان تېدا ېلاوكر او تەو

* گۆڧارى پەيزە

ژمارە (۱) ى سالى (۱)

سالى ۱۹۲۷

خاوەنى مستەفا شەوقى، بەغدا، چاپخانهى فورات.

شىعىرى (ھاواری وەتەن).

* گۆڧارى زارى كرمانجى.

ژمارە (۶) ى سالى (۱)

(۱۷) ى ربيع الثانى ۱۳۴۵

سالى ۱۹۲۷ ز

شىعىرى: (بۆ زارى كرمانجى).

* گۆڧارى زارى كرمانجى.

ژمارە (۸) ى سالى (۱)

(۲۰) ى شوبات ۱۹۲۷

مامەند كەركووكى وەلامى شىعىرى، (بۆ سالى ۱۹۲۶) ى داو تەو.

* گۆڧارى گەلاويز.

ژمارە (۵-۶) سالى دووهم

مايس و حوزەيران

سالى ۱۹۴۱

شىعىرى: (پەچە - رووېوش).

* گۆڧارى گەلاويز.

ژمارە (۵) ى سالى چوارەم

تشرىنى دووهمى ۱۹۴۳

(نەحمەد شىخ غەنى «فەوزى») شىعىرى (شەو) ى كرددووە بەپىنج خستەكى.

* گۆڤاری گهلاوێژ.

ژماره (۵) ی سالی ههوتهم

مایسی ۱۹۴۶

شیعری: (چ خۆشه شارهزوور).

* هنا بغداد.

ژماره (۳)، سالی شهشهم

تهیلوولی ۱۹۵۶

صفر ۱۳۷۶

ژماره (۱۴۹) ی عهدهبیهکه

شیعری: (شارهزوور).

* گۆڤاری په‌یام

ژماره (۸ - ۹) ی سالی هه‌شتم

۱۹۵۷ شیعری (دلی من)

* هنا بغداد.

ژماره (۱۷۱) ی مانگی ته‌مموزی ۱۹۵۸

شیعری: (شارهزوور تا‌کو بلیتی چی‌گه‌یه‌کی به‌رداره).

* گۆڤاری نه‌ورۆز. ۴

ژماره (۱) ی سالی (۱)

سالی ۱۹۵۹

شیعری: (ژیان) لاپه‌ره (۲۵)

شیعری: (نه‌ورۆز) لاپه‌ره (۶۰)

* گۆڤاری پۆژی نوێ.

ژماره (۷) ی سالی (۱)

تشرینی یه‌که‌م سالی ۱۹۶۰

شیعری: (هینانه‌وه‌ی ته‌رمه‌که‌ی شیخ مه‌حمود).

* گۆڧارى رۆژى نوئ.

ژماره (۹) ى سالى (۱)

كانونى يەكەم ۱۹۶۰

شيعرى: (بېتكەس).

* گۆڧارى رزگارى.

ژماره (۲) ى سالى (۱)

(۲۷) ى نيسانى ۱۹۶۹

له لاپەرەى دواوه و له ژئير ناوى (تۆمار) شيعرى: (وا موبەدەل بوو...) كه له گەل (عدلى كه مال باپير) شاعير پيئكهوه دايانناوه و بلاوكراوه تەوه.

* گۆڧارى سلىمانى.

ژماره (۱۱) ى سالى (۱)

حوزه يرانى ۱۹۶۹

شيعرى: (پەچە).

* ئەو نووسىنانەى له بارەى شىخ نوورى-يەوه نووسراون

* رۆژنامەى پيشكهوتن

ژماره (۸۳) ى سالى (۲)

(۲۴) ى ربيع الاول ۱۳۴۰

نۆفيمبر ۱۹۲۱

(فائق) ناويك به شيعر جوابيكي بۆ جه نابی شىخ نوورى نووسیوه.

* رۆژنامەى بانگى كوردستان

ژماره (۸) ى سالى (۱)

(۷) ى صفر ۱۳۴۱

(۲۹) ى ئەيلوول ۱۹۲۲

بۆ (ئەديبى موحترەم شىخ نوورى ئەفەندى) نووسىنى (كوردىك).

* رۆژنامەى پيشكهوتن

ژماره (۳۸) ی سالی (۱)

(۳) ی جمادی الاول ۱۳۳۹

(۱۳) جینیوه‌ری ۱۹۲۱

شیعریک له لایهن (محهمه‌د ره‌شید) هوه نووسراوه و به‌ناوی: (به‌یادی سلیمانی نووری).

* رۆژنامه‌ی ئومیدی ئیستیقلال

ژماره (۴) ی سالی (۱)

(۳۰) ی صفر ۱۳۴۲

(۱۱) ی تشرینی یه‌که‌م ۱۹۳۹

شیعریک که مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) نووسیویه‌تی به‌ناوی: (ته‌ریعی غه‌زه‌لی نه‌دیبی موخته‌ره‌م جه‌نابی م. نووری).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۶۵۰) ی سالی (۱۵)

(۲۹) ی ذو القعدة ۱۳۶۰

(۱۷) ی کانونی أول ۱۹۴۱

وه‌لامی (محهمه‌د ره‌مزی - ره‌مزی مه‌لا مارف) بۆ (هاوار و جه‌سه‌ب حالی شیخ نووری).

* گۆفاری پێشکه‌وتن

ژماره (۱) ی سالی (۱)

شوباتی ۱۹۵۸

وتاریکی مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) به‌ناوی: (ئینقیلاب له‌ شیعری کوردیدا).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۱)

۱۹۵۸/۳/۶

گۆشه‌ی شیعر و شاعیره‌کانان

کورتیه‌ باسیک و شیعری (بۆ یانه‌ی سه‌رکه‌وتن).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۳۸۲) سالی (۳۳)

۱۹۵۹/۲/۲۰

پینچ خسته‌کی شیخ نه‌حمه‌دی شیخ غه‌نی که نازناوی (فه‌وزی) یه له‌سه‌ر شیعرى (شه‌و).

* گۆفاری بلیتسه

ژماره (۸) ی سالی (۱)

مارتى ۱۹۶۰

وتاریک به‌ناوی: (بیره‌وه‌ری شاعیری به‌ناوبانگ شیخ نووری شیخ صالح)، به‌یۆنه‌ی تیتیه‌رپوون به‌سه‌ر کۆچیا.

(شیخ حه‌سیب شیخ نه‌حمه‌د).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۵۱۶) ی سالی (۳۵)

۱۹۶۰/۳/۱۰

وتاریک به‌ناوی: (یادی شاعیری نه‌مر: شیخ نووری شیخ صالح).
مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۷۰۴) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۱۱/۲۹

گۆزان

هه‌ر نه‌و رایه‌ی له‌ دیوانی (به‌هه‌شت و یادگار) نووسیویه‌تی، وه‌ک خۆی رایان گوتیزاوه و بلاویان کردووه‌ته‌وه.

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۵۷۹) ی سالی (۳۵)

۱۹۶۰/۱۲/۲۶

وتاریک به‌ناوی: (یادی شیخ نووری شیخ صالح).

ماموستا (نەجمەددین مەلا).

* پۇژنامەى برایی

ژمارە (۳۲۲) ى پۇژى شەمە

(شيعر و شاعيره كانمان)،

۱۹۶۷/۷/۲۷، محەمد رەسوول ھاوار

* پۇژنامەى ژين

ژمارەى (۲) ى سالى (۱)

۱۹۷۰/۱۲/۱۷

وتارتىك بەناوى (يادى كۆچى «شېخ نوورى شېخ سالىح»).

(س . ع . شادمان).

* پۇژنامەى ژين

ژمارە (۳) ى سالى (۱)

۱۹۷۰/۱۲/۲۴

وتارتىك بەناوى (يادى شاعىرى بەنرخ شېخ نوورى شېخ سالىح)

(۱ . ب . ھەورى).

* گۇڧارى برايه تى

ژمارە (۱) ى سالى (۱) خوولى دووھم

وتارتىك بەناوى (پيئداچوونەوہ يەك بە «دلاوہران» ى ديوانى «بيتخود» دا).

نوسىنى: محەمدى مەلا كەرىم - ۱۹۷۰.

* پۇژنامەى برايه تى

ژمارە (۲ - ۳) ى ۱۹۷۲/۱/۲۱ - خوولى چوارەم - پيئنجشەمە

(لە بىرەوہرى ھۆنەرى چەشكىتى نەمردا)

رەفيق چالاك

* پۇژنامەى برايه تى

ژمارە (۱۲) ى ۱۹۷۲/۸/۲۴

(ئەوھى ئەيزانم لە بارەى ھونەرەوھ)

نووسىنى پەفقق چالاك

* رۆژنامەى (بىرى نوئ)

ژمارە (٦٦)ى سالى دووھم

چوارشەممە ١٩٧٣/٩/٢٦

وتارىك لە ژتير ناوى: ديسانەوھ لە بارەى پارچە شيعرى «دلاوھ رانەوھ»

نووسىنى: محەممەدى مەلا كەرىم.

* كىتەبى (شيعرى كۆن و نوئ)

أ. ب. ھەورى

سليمانى - چاپخانەى كامەرانى - ١٩٧٥

(وێنەى شيعرى جوان) نموونەى شيعرى شتيخ نوورى ل٨

* بلاوكراوھى رۆشنبيرى نوئ

ژمارە (٣٧)

(١١)ى كانوونى دووھمى ١٩٧٥

(كە دەست كرا بە كوردى نووسين)

نووسىنى: (جەمال بابان).

* رۆژنامەى بىرى نوئ

ژمارە (٢٢١)

١٩٧٦/١٢/٢٥

وتارىك بە ناوى: (بىرەوھرى شتيخ نوورى شتيخ سالتح).

لە گەل بلاوكردنەوھى شيعرى (شەو).

* گۆڤارى كۆزى زانىارى عىراق «دەستەى كورد»

ژمارە (٧)ى سالى ١٩٨٠

(بەرپەتەيەكانى پەخنەسازى و ھۆنراوھى دتيرىنى كوردى)

د. كاميل ھەسەن عزيز البصير.

* گۆڧارى بهيان

ژماره (۷۱)، نيسان و مايسى ۱۹۸۱
وتارىك بهناوى: (شىخ نوورى شىخ صالح) و چەند بيروپا و سەرنجىكى پەخەگرانە.
نەژى گۆران.

* رۆژنامەى پاشكۆى عىراق

ژماره (۴۴)

تەممووز و ئابى ۱۹۸۱

(نەوہى شايانى باسە)

نامادەکردنى: (پەزا حەمە).

* گۆڧارى كۆپى زانىيارى عىراق «دەستەى كورد».

بەرگى دەهەم - ۱۹۸۳

چاپخانەى كۆپى زانىيارى عىراق

بەغدا، ۱۹۸۳

(پەخەسازىك و بىردۆزى ھۆنراوہ)

دكتۆر كامەل بەصير

* جريدۃ العراق - دوو لاپەرە كوردىيەكەى

ژماره (۲۱۹۷) الاربعاء

(۲۰) نيسان ۱۹۸۳

(۷) رجب ۱۴۰۲ ھجرىة - بەغداد

لەم پاشكۆى كوردىيەدا: وتارىك نووسراوہ بهناوى: (شىخ نوورى كانىياوى ھۆنراوہى لە
بارەگاى «زانستى»دا تەقييەوہ.) نووسىنى: غەفوورى ميرزا كەرىم.

* گۆڧارى بهيان

ژماره (۱۰۳)ى كانوونى دووہم ۱۹۸۵

شىخ نوورى: دەنگى پەسەنى شىعرل ۲۰

* رۆژنامەى ھاوکارى

ژماره ۷۹۳، ۱۳/۶/۱۹۸۵.

(بۆ پېتىش چاوخستنى خوتنهران) نووسىنى: (محهمد سەئىد سەلىم).

* رۆژنامەى ھاوکارى

ژماره ۸۰۸ ۲/۱۰/۱۹۸۵

وتارىك به ناوى شېخ نوورى و دەنگى رەسەنى شىعەرم خوتندەو، حوسىن سەئىد ئىبراھىم سەئىد عارەب.

* رۆژنامەى براىەتى

ژماره (۱۲)،

(نەوئى ئەلەزانم لەبارەى ھونەرەو)، رۆژى ۲۴/۸/۱۹۷۲، رەفىق چالاك.

* رۆژنامەى ھاوکارى

ژماره (۷۹۳) لە ۱۳/۶/۱۹۸۵

بۆ پېتىش چاوخستنى خوتنهران، محهمد سەئىد سەلىم، لە بارەى ۋەرگىرانەكەى كە لە رۆژنامەى ژيان لە سالى ۱۹۳۴دا بلاوكرائەتەو.

* رۆژنامەى العراق

ژماره (۳۱۸۸)

لە بارەى (دىوانى شېخ نوورى شېخ سالىح)ەو، معتصم سالىي، دوو لاپەرە كوردىيەكەى چوارشەمان، لە ۱۶/۸/۱۹۸۶.

* گۆڤارى بەيان

ژماره (۱۲۲)ى ئابى / ۱۹۸۶

وتارى ديسانەو لە پىناوى دۆزىنەوئى خاوەنى راستەقىنەى پارچە شىعەرى (دلاوهران)دا، محهمدەى مەلا كەرىم.

* گۆڤارى رۆشنپىرى نوئى

ژماره (۱۱۳)، سالى ۱۹۸۷

(عەرووز لە ھەلبەستى كوردیدا) عەبدولرەزاق بىمار.

* گۆڤارى بەيان

ژماره (۱۳۴)

وتاریک بدناوی وهلامیک پیکه‌ی نیازی پاکی گرتووه، نازاد عه‌بدولواحید، نابی
۱۹۸۷.

* رۆژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۹۱۸) ی ۲۹ / ۱۰ / ۱۹۸۷

پازی نیتوان شاعیران، مسته‌فا سالتح که‌ریم، شیعی شیخ نووری به ناوی جه‌ناب بۆ
گۆزان و وهلامی گۆزان باس ده‌کات.

* گۆفاری به‌یان

ژماره (۱۵۰)، کانوونی یه‌که‌م ۱۹۸۸، به‌شی یه‌که‌می به‌رگی یه‌که‌می دیوانی شیخ نووری
و چه‌ند سه‌رنجیتک، عه‌بدوله‌حمان موختی.

* رۆژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۹۹۳)، شیعی «دلاوه‌ران» هی (شیخ نووری) یه، نووسینی ئه‌حمه‌د هه‌ردی، له
۱۹۸۸ / ۷ / ۲۱.

* رۆژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۹۹۷)، سه‌رله‌نوێ له باره‌ی پارچه شیعی «دلاوه‌ران» وه، محمدی مه‌لا که‌ریم،
۱۹۸۸ / ۸ / ۱۱.

* رۆژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۱۱۵۵)، ۲۲ / ۲ / ۱۹۹۰، پاست کردنه‌وه‌ی هه‌ندی له هه‌له‌کانی دیوانی شیخ
نووری شیخ سالتح، نازاد عه‌بدولواحید.

* گۆفاری کاروان

ژماره (۸۹) ی سالتی نۆیه‌م، نه‌یلوول و تشرینی یه‌که‌م ۱۹۹۰، ده‌رباره‌ی دیوانی شیخ
نووری شیخ سالتح، کاکه‌ی فه‌للاح.

* رۆژنامه‌ی هه‌رتمی کوردستان

شاعیری نوێکاری کورد شیخ نووری شیخ سالتح، شاره‌زا، ژماره (۳۸)،
۱۹۹۶ / ۱۲ / ۲۳.

* گۆفاری پامان

ژماره (۴۱)، توفیق فیکه‌رت و شاعیره نوێخوازه‌کانی کورد، ئه‌حمه‌د تاقانه،
۱۹۹۹ / ۱۱ / ۵.

* گۆڤاری پامان

ژماره (۴۲)، توفیق فیکرەت و شاعیرە نوێخوازەکانی کورد، ئەحمەد تاقانە،
۱۹۹۹/۱۲/۵.

* رۆژنامەی ژیان

ژماره (۱ - ۸۱)

نامادەکردنی رەفیع سالح، لیکۆلینەوه: سدیق سالح، بەرگی یەكەم، پێشەکییەكە،
سلیمانی ۲۰۰۲.

* پاشکۆی ئەدەب و ھونەری کوردستانی نوێ

پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (۳۵۰)،
بەشی یەكەم، لوقمان رەووف، ۲۰۰۳/۸/۲۸.

* پاشکۆی ئەدەب و ھونەری کوردستانی نوێ

پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (۳۵۱)،
بەشی دووھەم، لوقمان رەووف، ۲۰۰۳/۹/۴.

* پاشکۆی ئەدەب و ھونەری کوردستانی نوێ

پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (۳۵۲)،
بەشی سێیەم، لوقمان رەووف، ۲۰۰۳/۹/۱۱.

* پاشکۆی ئەدەب و ھونەری کوردستانی نوێ

ژماره (۳۵۳)، پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا،
بەشی چوارەم، لوقمان رەووف، ۲۰۰۳/۹/۱۸.

* رۆژنامەی خەبات

ژماره (۲۳۶۰)، چوارشەممە، ۲۰ی کانوونی یەكەم ۲۰۰۶، ۲۹ی سەرماوەز (۲۷۰۶)ی
کوردی. وتاریک بەناوی (لە سالتۆژی کۆچی دوایی شاعیری نوێکەرەوێ شیعری
کوردی شیخ نووری شیخ سالح)، کەرم شارەزا. لەم وتارەدا ھاتوو و دەلتی: (کاک
نازاد عەبدولواحید گرنگییەکی زۆری بە شاعیریەت و شیعەرەکانی داوێ و لە دوو بەرگی
گەرە و گراندای بە چاپی گەیانددون و مافی رەوای خۆی بەو شاعیرە گەرەوێ بە تەواوی
داوێ).

* گۆڤاری پامان

ژماره (۱۱۲)،

به یادی ماموستا علائەددین سهجادی-یهوه، نازاد عهبدولواحید، ئەیلوولی ۲۰۰۶.

* رۆژنامه‌ی خەبات

ژماره (۲۴۱۱) له ۲/۱۶/۲۰۰۷، شیخ نووری شیخ صالح له شیعی (په‌چه)

په‌چه له‌سه‌ر کیشی‌ی ئافره‌تان هه‌ڵده‌مالێ،

شاخه‌وان فه‌ره‌اد محهمه‌د.

* گۆفاری رۆژنامه‌نووس

به‌سه‌رکردنه‌وی دوو رۆژنامه‌نووسی فه‌رامۆش کراو،

نازاد عهبدولواحید، ژماره (۱۱)، هاوینی ۲۰۰۷.

* کتێب و نامیلکه‌کان

* گۆرانی کوردی

چاپخانه‌ی - بلدیة - له سلیمانی

له‌سه‌ر (ئه‌مری مه‌سه‌ریف و موفه‌تیشی ئیداری له‌چاپ دراوه) (که نه‌حمه‌د به‌گی توفیق

به‌گ و کاپتن لاین بووه).

سالی ۱۹۲۵. شیعی (ئینتیباه) ل ۷-۱۰

* G.J Edmonds, A Kurdish News Paper "Rozhi- Kurdistan".

"Jornal of the Central Asian Society Vol. XII Part 1.1925. P 85. 86

* گۆرانی

که‌ریم سه‌عید.

۱۳۴۶ - ۱۹۲۸ ل ۱۴ - ۱۹

چاپخانه‌ی فورات - به‌غدا

(ئینتیباه) و (که‌شافی کوردین ئیمه)

* گۆرانی

کوردی - مه‌ریوانی.

چاپخانه‌ی - أیتام - به‌غدا

سالی ۱۹۳۲

شیعری: (ئیمه که شافهی کوردین) لاپه ره (۲۰)
شیعری: (دلایه ران)

* گولده سته ی شوعه رای هاو عه سرم

عه لی که مال با پیر ناغا - چاپی یه که م

چاپخانه ی ژیان - سلیمانی

۱۳۵۸-۱۹۳۹ ز

کورتیه باسێ سه باره ت به ژیان و شاعیرایه تی شیخ نووری له گه ل شیعری (په شتیوی
په رچه می شوختیکی...) لاپه ره ۴۲-۴۳ .

* به ههشت و یادگار.

گۆزان

چاپخانه ی مه عاریف - به غدا

۱۹۵۰-۱۲۶۹ له سه ر نه رکی عه لانه ددین سه جادی له چاپ دراوه سه ره تا ل - ج -

* شیعرو نه ده بیاتی کوردی - به رگی دووهم

په فیه قیلمی

چاپخانه ی - الشباب - به غدا ۱۹۵۶

باسێ له باره ی شیخ نووری ل ۱۹۹۹ - ۲۰۸

* پازی ته نیایی

نه حمه ده هردی

نه ورۆز ۱۹۵۷

ته خمیس له سه ر شیعری (شه و). لاپه ره (۲۵).

* نظری به کردستان و دیداری با شعرای کرد

خالد خاکی،

چاپخانه ی گیلان،

انتشارات شرق، ۱۹۵۷،

شیعری: (نه ی دل به ری جانی) ل ۱۹۳۱

* هۆنراوه ی نووری شیخ صالح

چاپخانه ی کامه ران - سلیمانی

۲۵۷ ک - ۱۹۵۸ ی زایینی

چهند هونراوه يهك له گهڼ پيشه كييه كي (كامهران موكرى).
ناميلكه يه كي (٤٠) لاپهړه يي قهواره ناوه پر است.

* له بابهت ميژووي نډه يي كوردى تازه.

د. مارف خه زنده دار - سالى ١٩٦٧ موسكو
له سالى ١٩١٨ - ١٩٤٥ نامه دكتورا. به زمانى پروسى.
ل ٩٦، ل ٩٨، - ل ٩٩ و ل ١٠١ و ل ١١٣ - ل ١١٤ و ل ١٤٧

* نډه يي كوردى و ليكتولينه وه له نډه يي كوردى.

علا ته د دين سه جادى

چاپخانه ي مه عاريف - به غدا سالى ١٩٦٧
باسى له باره ي شيعرى (ژيانى ناده ميزاد). لاپهړه ٣١٤ - ٣١٩

* چيم دى

نه حمده خواجه

به رگى يه كه م - به شى يه كه م
چاپخانه ي شفيق - به غدا، ١٩٦٨
(عه سكه ر) و باسى سه ريزه كانى شتيخ محمود ل ١٢٩

* گولده سته ي شوعه راى ها و عه سرم

عه لى كه مال باپير ناغا - چاپى دووهم

چاپخانه ي پاپه رين - سليتمانى

سالى ١٩٦٩

پيشه كييه ك دهر باره ي (شتيخ نوورى) له گهڼ شيعرى (په چه) لاپهړه ٣٦-٣٧

* باخچه ي شاعيران

عبدالعظيم ماوه تى - عبدالقادر صالح

چاپخانه ي ژين، سليتمانى، سالى ١٩٧٠

پيشه كييه ك له گهڼ شيعرى (په پوله) و (ژيان) و (بو ماموستايان). ل ١٠٠-١٠٣

* ديوانى بيتخود

به كوششى محمده دى مه لا كه ريم، چاپخانه ي سلمان الاعظمى، ١٩٧٠.

* میژووی نهدهبی کوردی

عه‌لانه‌ددین سه‌جادی - چاپی دووهم

چاپخانه‌ی مه‌عاریف - به‌غدا

سالی ۱۹۷۱ - باغی شاعیران ل ۶۰

* رینووسی کوردی له سه‌ده‌یه‌کدا

له چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا

سالی ۱۹۷۶ شیعرى (جووت و گا شتیکی چاکه) ل (۱۷-۱۸).

* ده‌قه‌کانی نهدهبی کوردی

عه‌لانه‌ددین سه‌جادی

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا

سالی ۱۹۷۸

باسی ده‌بارهی شیعرى (هیتانه‌وه‌ی تهرمی شیخ مه‌حمود).

ل ۱۰۵-۱۰۸

* «تیگه‌یشتنی راستیی» و شوتنی له رۆژنامه‌نوسیی کوردیدا

د. که‌مال مه‌زه‌هر نه‌حمه‌د چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا سالی ۱۹۷۸،

ل ۹-۱۱-۱۰ و ل ۹۳ و ل ۱۰۵-۱۰۶

* شیخ نووری شیخ سالح له کۆری لی‌کۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و ره‌خنه‌سازیدا.

د. کامل حه‌سه‌ن عه‌زیز نه‌لبه‌سیر، به‌غدا، ۱۹۸۰.

کتیبتیکی (۸۵) لاپه‌ره‌یی قه‌واره به‌تاله ده‌بارهی وتاره ره‌خنه‌یییه‌کانی «شیخ نووری

شیخ سالح».

* سه‌رحه‌می به‌ره‌می گۆزان، دیوانی گۆزان، به‌رگی یه‌که‌م، ۱۹۸۰ محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم

کۆی کردووه‌ته‌وه و ئاماده‌ی کردووه و پیتشه‌کی و په‌راوێزی بۆ نووسیه‌وه، پیتشه‌کی

داستانی هه‌یاسی و کاکه عابیدین. گۆزان نووسیه‌یه‌تی.

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا

سالی ۱۹۸۰ ز - ۱۴۰۰ک

* زمان و نه‌دهی کوردی - بۆ پۆلی چواره‌می ناماده‌یی

چاپی شه‌شه‌م

سالی ۱۹۸۰م - ۱۴۰۰ک

چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.

* زمان و نه‌دهی کوردی - بۆ پۆلی شه‌شه‌می ناماده‌یی

لیژنه‌یه‌ک له وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده دایان ناوه.

چاپی پینجهم سالی ۱۹۸۱ز - ۱۴۰۱ک

چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، ژماره - ۲ - هه‌ولێر.

* ره‌خه‌سازی «میژوو و په‌په‌وی کردن»

دکتۆر کامل حسن عزیز البصیر

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا

۱۴۰۳ک - ۱۹۸۳ز

له چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری عێراق «ده‌سته‌ی کورد» ل. ۱۳۰ - ۱۳۴

* شیخ نووری ده‌نگی ره‌سه‌نی شیعر

مصلح جه‌لالی، ۱۹۸۴، له بلاوکراوه‌کانی ده‌زگای رۆشنایی و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی.

* چه‌ند لا‌په‌ره‌یه‌ک له میژووی گه‌لی کورد

به‌شی یه‌که‌م. د. که‌مال مه‌زه‌هر، به‌غدا - ۱۹۸۵

ل ۲۶۱ - ۲۶۴ - ۲۶۵

* نه‌ده‌بیاتی نوێی کوردی

د. عزالدین مصطفی رسول، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی خوێندنی بالا، ۱۹۹۰.

* کتییی: توفیق فیکره‌ت و شاعیره نوێخوازه‌کانی کورد

نه‌حمه‌د تاقانه، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر ۲۰۰۱.

* ره‌شید نه‌جیب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸ ژبانی و به‌ره‌مه‌کانی

ناماده‌کردنی: ئومید ناشنا، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر ۲۰۰۱.

* سه‌ره‌جه‌می به‌ره‌می شاکر فه‌تاح

کو‌کردنه‌وه و رێک‌خه‌ستنی نه‌حمه‌د سه‌ید عه‌لی به‌رزنجی، هه‌ولێر، ۲۰۰۲.

* چەند لاپەرەیک لە مێژووی پۆژنامەوانیی کوردی
سالانی نێوان دوو جەنگی جیهانی ۱۹۱۸ - ۱۹۲۸، بەرگی دووهم، نەوشیروان مستەفا
نەمین، سلیمانی، ۲۰۰۲.

* رابەری کێشی شیعری کلاسیکی کوردی
لیکۆلێنەوێهێکی نەدەبی، عەزیز گەردی، هەولێر، سلیمانی، بلاوکراوەکانی وەزارەتی
پۆشنییری، بەرپۆهەرتیتی گشتی چاپ و بلاوکردنەو، ۲۰۰۳.

* مێژووی نەدەبی کوردی
د. مەرف خەزەندەر، شیخ نووری شیخ سەلح، بەرگی شەشەم، هەولێر، ۲۰۰۶.
* کتیبی شاری سلیمانی، مەملاتی گروپە کۆمەڵایەتییهکان ۱۸۲۰ - ۱۹۲۰،
نووسینی: مامۆستا جەعفەر، سلیمانی، ۲۰۰۶.

* گۆزان و نەدەبی نینگلیزی
لیکۆلێنەوێهێکی بەراوردکارییه، عومەر مەرف بەرزنجی، چاپی یەکەم، چاپخانەی شەفان،
۲۰۰۶.

* نووسین و وەرگێڕانە عەرەبییهکان

* مجلة الثقافة الجديدة

العدد (۹)

كانون الأول ۱۹۶۹

(الاتجاه الرومنطقي في الادب الكردي)

(النصف الأول من القرن العشرين).

ص ۱۹۷-۲۰۵ بقلم الدكتور معروف خزندار

* جريدة العراق

العدد ۱۳۲۳

(۳۰) حزيران ۱۹۸۰

(۱۸) شعبان ۱۴۰۰هـ

(احترس) (*)، قصيدة مترجمة

عبدالستار كاظم

* جريدة العراق

العدد ٢٠٦٧

(٢٠) تشرين الثاني ١٩٨٢

في رحاب الذكرى

نوري شيخ صالح - إعداد: رستم باجلان

* جريدة العراق

العدد ٢٢٢٤

(٢٣) آيار ١٩٨٣ م

(١٠) شعبان ١٤٠٣ هـ

من أعلام الأدب الكردي (الشيخ نوري الشيخ صالح)

١٨٩٦ - ١٩٥٨

اسم الكاتب: بلا

* جريدة العراق

العدد ٢٣٩٨

(٢٢) كانون الأول ١٩٨٣

(١٨) ربيع الأول ١٤٠٤ هـ

(نوري الشيخ صالح: شاعراً وصحفيًا)

بقلم إبراهيم باجلان

* جريدة العراق

العدد ١٥٥٨

(٣٠) آذار ١٩٨١ م

(٢٢) جمادي الأول ١٤٠١ هـ

(*) شيعره كه ناوی (شهو)، نهك (خۆت بپارتزه) كه سه ره تاى دى ترى يه كه مى شيعره كه يه، بۆيه

له جياتى (احترس) ناوونيشانه كه ده بيتته (الليل).

(نص كردي في نظرية الأدب عمره أكثر من نصف قرن).

القسم الأول - ترجمة كمال ممد میراودلی.

بهشی پینجهمی نهم وهرگپرانه له هه مان رۆژنامه دا بلاوکرابهوه که بریتیه له وهرگپرانى گوتاره ره خه دییه کانی شیخ نووری که له رۆژنامه ی ژیان-دا بلاویانی کردووه ته وه.

* جريدة العراق

العدد ۱۵۹۱

(۷) آيار ۱۹۸۱م

(۱) رجب ۱۴۰۱ هـ

(نص كردي في نظرية الأدب عمره أكثر من نصف قرن)

القسم الخامس^(۱)

* جريدة العراق

(۱۶) كانون الثاني - ۱۹۸۵

(۱) زۆر له جیتی خۆیدا بوو کاک (که مال میراوده لی) دهستپیشخه ربی وهرگپرانى نهم (۲۵) وتاره ی شاعیری چه شکین شیخ نووری شیخ صالح-ی کرد، به لام له پیتشه کییه کورته کهیدا که بۆ نهم وتارانه ی نووسیوه وای ده رخستوه که له رۆژنامه ی (ژین) دا بلاوکرابه وه، له کاتی کدا له رۆژنامه ی (ژیان) بلاوکرانه ته وه. نهم هه له یه ی له په راویزی زنجیره ی چواره میشدا دووباره کردووه ته وه، ئنجا که وتوه ته هه له یه کی دیکه وه که ده لئ: (له کۆتاییدا نهم ده قه نهم رۆله گه وره یه مان بۆ روون = ده کاته وه که (رۆژنامه کان) گپراویانه له هاندان و بلاوکردنه وه ی نووسین و پیتشه خستنی واقعی نده بی. رۆژنامه ی (ژین) ی هه فتانه که له نیوان سالی ۱۹۲۶ و ۱۹۲۷ به ریکویتیکی ده رده چوو، ئنجا دوا ی نهم (ژیان وه) قه له می رۆشن بیره کان روویان تیکردبون)

نهم قسه یه دوو هه له ی زه ق ده رده خات، که نووسه ر به وردی بنی نه ی نووسیوه. یه که م گوايه ژین (دوو) سال ده رچووین. دووه میان نه وه یه که (ژیان وه) له پاش (ژین) ده رچووین. له کاتی کدا هه مسو که سیک ده زانی که ئینگلیزه کان هاتن به هۆی چاپخانه ی (حکومه ت) وه یه که م جار (ژیان وه) یان چاپ و بلاو کرده وه، ئنجا ناوی گوترا به (ژیان) و پاشان (ژین). ئنجا له وهرگپرانى وتاره کانداکاک که مال زۆر درشته و خوتنه ر که ده قی وهرگپرانه که له گه ل ده قه نه سلویه که به راورد ده کات، بۆی ده رده کوی که وهرگپه هقی ته واوی نه داوه ته (ده قه که) و وهرگپرانه که شی پترستی به وهرگپرانیتیکی نوی هیه، چونکه وهرگپرانیتیکی شاش و فش و فۆله. باشتروایه نهم ده قه به رخه به وهرگپرانیتیکی تازه وه پیتشه کییه کی بۆ بنووسری و به ریتته وه به رده ستی خوتنه رانه وه.

العدد: ٢٧٢٥

حضور «الشيخ نوري ١٨٩٦-١٩٥٨»
جلال زنگبادي.

* جريدة العراق

العدد ٤٣٠٥ الأحد، ٧/ شعبان - ١٤١٠هـ، ٤ آذار ١٩٩٠. تحت عنوان إصدارات جديدة، (ديوان شيخ نوري شيخ صالح) عرض و تعليق: محمد زياد طه.
* جريدة خبات باللغة العربية، العدد ٨٢٢، الجمعة ٢٥/٤/١٩٩٧ - ٥ جوان ٢٦٩٧ كوردي، ١٨ ذوالحجة ١٤١٧هـ. مقال بعنوان (نحو الذكرى المثوبة لتأسيس الصحافة الكوردية) الشاعر الكوردي الشيخ نوري الشيخ صالح رائداً من رواد الصحافة الكوردية. اعداد و ترجمة: م. ر. (اي مكرم رشيد) ترجمة و تلخيص فصل من كتاب الكاتب آزاد عبدالواحد، ديوان الشيخ نوري الشيخ صالح). الجزء الأول، طبع عام ١٩٨٥.

* العروض في الشعر الكردي

أحمد هردى، من منشورات المجمع العلمي الكردستاني، أربيل، ٢٠٠٤.
جگه له و نووسینانه ی به نجه مان بۆ پراکیشاون، له زۆر وتار و نووسینی دیکه شدا ناوی شیخ نووری هاتوو، به لām ناو هیتانه که ی ته نیا وهک هیتما بۆ کردن و ناوهیتنان بووه و شتیکی تازهی ده رباره ی شیخ نووری نه داوه به دهسته وه تا له م کتیبه دا جیگهی خۆی بکاته وه، به لکوشتی سواو بووه که وتراوه و هه موو لایهک له سه ری یهک ده گرینه وه، بۆیه نه م ئیشاره ته به چووکانه م پشتگوێ خست. ته نیا نه و وتارانه ی بۆ نه و ته رخا ن کراوه، یان له کتیبدا که له لای ئیمه سه رچاوه ی لیکوئینه وه ن ناوی هاتبی، نووسیوو من (٢).

(٢) برادر (جهمال محمهد نه مین) له بهرگی دووه می (دیوانی خادیم) هکهیدا له لاپه ره (٢٢٤) دا وای ده رخستوه که (خادیم) پیته ی خسته کی له سه ر شیعریکی (نووری) دانابی، له په راوێزشدا ده رباره ی نه و (نووری) یه ی نووسیوه گوايه نه وه (شیخ نووری شیخ صالح) ه، به لām له دوا ی پشکنین و سۆزا کردن بۆم ده رکه وت نه م (نووری) ناوه شاعیریکی دیکه یه و پیته وندی به (شیخ نووری شیخ صالح) وه نییه .

سەرچاوه‌کانی دیوانی شیخ نووری شیخ صالح

* سوودم له‌و دۆسیانه وەرگرتوو که له به‌رپوه‌هه‌رایه‌تی خه‌زینه‌ی سه‌ر به‌ نه‌دا‌ره‌ی مه‌ه‌لی پارێزگای سلێمانی پارێزرا‌ه‌وون:

- (١) دۆسیه‌ی شیخ نووری شیخ صالح.
- (٢) دۆسیه‌ی نه‌حه‌مه‌د به‌گی توفیق به‌گ.
- (٣) دۆسیه‌ی مه‌سته‌فا قه‌ره‌دا‌غی.
- (٤) دۆسیه‌ی توفیق وه‌ه‌بی.
- (٥) دۆسیه‌ی شیخ عه‌زیز شیخ صالح.
- (٦) دۆسیه‌ی عومه‌ر عه‌لی.

* نه‌وه‌ی چاوپێکه‌وتن له‌گه‌ڵیه‌ان سازداوه و له‌گه‌ڵیه‌ان دانیه‌شتوم:

- (١) عه‌له‌ت‌ه‌ددین سه‌جادی، (٣) جار له‌ به‌غدا له‌ ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨١ - ١٩٨٢).
- (٢) شیخ مه‌حه‌مه‌دی خاڵ، (٥) جار له‌ سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨١ - ١٩٨٤).
- (٣) فه‌تح‌وللا‌ی شیخ ره‌شه‌ید شیخ عه‌به‌دولقا‌در (١٩١٣ - ١٩٨٩) (٥) که‌ره‌ت له‌ دوکا‌نه‌که‌ی که‌ به‌رانه‌به‌ر دا‌دگای سلێمانی بوو. شه‌جه‌ره‌ی بنه‌مه‌اله‌ی شیخ نووری-شم هه‌ر له‌و وه‌رگرتوو.
- (٤) عه‌لی که‌مه‌ال به‌گ، (٢) جار له‌ شاری به‌غدا له‌ ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨٢ - ١٩٨٣).
- (٥) عه‌به‌دولقا‌در قه‌زاز، (٢) جار له‌ به‌غدا، جا‌ریک له‌ ماله‌که‌ی خۆی و جا‌ریک له‌ ئێزگه‌ی کو‌ردی به‌غدا.

- (٦) د. ئیبراهیم هیلمی فه‌تاح، (٢) جار له‌ شاری به‌غدا له‌ مالی خۆی.
- (٧) شیخ هه‌سه‌ین شیخ نه‌حه‌مه‌دی خانه‌قا، (١) جار له‌ به‌غدا له‌ مالی خۆی.
- (٨) هیلمی-ی شاعیر، (٣) جار له‌ شاری هه‌له‌به‌جه له‌ ماله‌که‌ی خۆی.
- (٩) د. دا‌را نه‌حه‌مه‌د توفیق، (٢) جار له‌ شاری سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٠) که‌ریم زه‌ند (٢) جار له‌ سلێمانی، له‌ با‌ره‌گای یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کو‌رد.
- (١١) مه‌حه‌مه‌د مه‌ولود مه‌م، (٣) جار له‌ شاری هه‌ولێر له‌ ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٢) نه‌حه‌مه‌د خوا‌جه، (٣) جار له‌ شاری سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٣) مه‌حمود توفیق فه‌تاح شلک، (٢) جار له‌ شاری سلێمانی له‌ دوکا‌نی کو‌په‌که‌ی.
- (١٤) مه‌حمود شه‌وقی، (٢) جار له‌ شاری سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٥) سه‌عید نا‌کام، (٢) جار له‌ شاری شه‌قلاوه له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

- (۱۶) محمەد سالىح ديلان، (۲) جار له سليتمانى له ئىدارەى محەلى.
- (۱۷) شاکر فەتاح، (۳) جار له شارى سليتمانى له مالهەکەى خۆى.
- (۱۸) گيوى موکريانى، (۵) جار له شارى هەولير له چاپخانهکەى خۆى.
- (۱۹) حەسيب شىخ ئەحمەد شىخ غەنى، (۳) جار له سليتمانى له مالهەکەى خۆى.
- (۲۰) جەناب شىخ نوورى شىخ سالىح، (۵) جار له شارى سليتمانى له مالهەکەى خۆى، يەکەم جار يەکشەمه ۱۹۸۲/۱/۲۴.
- (۲۱) ناسح عەبدوللا حەيدەرى، (۲) جار له شارى هەولير.
- (۲۲) ئەحمەد هەردى، (۳) جار له سليتمانى له مالهەکەى خۆى.
- (۲۳) کامەران موکرى، (۳) جار له سليتمانى و له هەولير.
- (۲۴) جەمال موفتى، (۲) جار له سليتمانى له چاپخانهى شەعب و (۱) جار له بەغدا له دەزگای رۆشنبيرى.
- (۲۵) وەستا عەلى فاتمە روغزايى، (۲) جار له سليتمانى له چاپخانهى شەعب.
- (۲۶) کەمال رەمزي مەلا مارق، (۴) جار له سليتمانى له هەيشەى کشتوکالى سليتمانى کە پێکەوه فەرمانبەر بووين لەوى.
- (۲۷) شىخ محمەدى مەحوى، (۱) جار له سليتمانى له خانەقاي مەحوى.
- (۲۸) ئەخول، (۳) جار له سليتمانى له ژوورى پارێزەرانى دادگای سليتمانى و چاپخانهى شەعب، يەکەم جار له ۱۹۸۰/۱۱/۴.
- (۲۹) محمەد سەعید سەليم جاف، (۲) جار له سليتمانى له نووسینگەى رۆژنامەى هاوکارى و جارێک له بەغدا له دەزگای رۆشنبيرى.
- (۳۰) کەريم سەعید زانستى، (۲) جار له سليتمانى له مالى خۆى، لەگەڵ مامۆستا عومەر عەبدولرەحيم چوینه لای.
- (۳۱) عەبدولرەحمان موفتى، (۱) جار له سليتمانى و (۲) جار له بەغدا له مالهەکەى خۆى.
- (۳۲) نوورى کاکە حەمە ناسراو بە (نوورى غەربى)، (۲) جار له سليتمانى له مالهەکەى خۆى، يەکەم جار له ۱۹۸۲/۲/۵. (*)
- (۳۳) ئەمین ئەحمەد عەلى (مامۆستا)، (۱) جار له هەلهبجە له دوکانى کتیبفرۆشپیهکەى کە بەناوى (گۆزان) بوو، (۱) جارێش له مالهەکەى خۆى.
-
- (*) نوورى کاکە حەمە غەربى له شارى سليتمانى لەدايک بووه، (حاجى فەتاح قادەر) کە باپيرەتى، خالى شىخ نوورى بووه کە بازرگانىکى بەناوبانگى ئەو سەردەمەى سليتمانى بووه، هەر ئەو خالەى ناوى له (صابر) هە کردووه بە (نوورى) و يەکەم سەرمەشقى ئەلفویتی له شەش سالیدا بۆ نووسيوه ئەم يەکەم مامۆستایەتى.

(۳۴) فاقه محیه‌ددین پیری، (۲) جار له سلیمانی له مالی خۆی.
 (۳۵) حمه‌دی به‌کر (ده‌نگ‌خۆش)، (۲) جار له سلیمانی له دوکانی په‌حمه‌تی عه‌لی بۆسکانی.
 (۳۶) محمه‌د مسته‌فا حمه‌بۆر، (۲) جار له به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، جاری یه‌که‌م له ۱۹۸۳/۱۱/۸.

(۳۷) غه‌فوور نه‌مین عه‌بدوللا (مامۆستا)، (۱) جار له سلیمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
 (۳۸) ناجیه‌ خانی کچی حمه‌دی ناوهرحمان ناغا، (۲) جار له سلیمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
 (۳۹) نه‌حمه‌د میرزا (*)، (۲) جار له سلیمانی له چایخانه‌ی شه‌عب.
 (۴۰) شیخ محمه‌دی حاسل (له‌گه‌ل خوالی‌خۆش‌بوو ده‌سیب قه‌رده‌اغی چووینه‌ لای)، (۱) جار له سلیمانی له سه‌رچار چومه‌ته‌ لای.
 (۴۱) نه‌زیره‌ که‌ریم، (۱) جار له سلیمانی چومه‌ته‌ لای له په‌روه‌رده‌ی سلیمانی.

* سوود وهرگرتن له کتیبخانه و نه‌رشه‌لی تاییه‌تی:

- (۱) کتیبخانه‌ی گشتی له شاری سلیمانی.
- (۲) کتیبخانه‌ی زانکۆی سلیمانی نه‌وسا (به‌شی دوریات).
- (۳) کتیبخانه‌ی موزه‌خانه‌ی سلیمانی.
- (۴) کتیبخانه‌ی نه‌وقاف-ی سلیمانی.
- (۵) کتیبخانه‌ی گشتی هه‌ولێر.
- (۶) کتیبخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین- هه‌ولێر.
- (۷) کتیبخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا.
- (۸) کتیبخانه‌ی تاییه‌تی شیخ محمه‌دی خال.
- (۹) کتیبخانه‌ی تاییه‌تی شاگر فه‌تاح.
- (۱۰) کتیبخانه‌ی تاییه‌تی د. مارف خه‌زنه‌دار.
- (۱۱) کتیبخانه‌ی تاییه‌تی جه‌مال خه‌زنه‌دار.

* ده‌ست‌نوسی شاعیر و که‌سانی دی:

(۱) ده‌ست‌نوسی شاعیر به‌ناوی گه‌لاپێزان که‌ (۲۴۴)ی بریتی بوو له شیعرێ نووسراوی شیخ نووری به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی که‌ له‌لای روشدی عه‌زیز پارێزرا‌بوو، نه‌ویش لای د. که‌مال مه‌زه‌هر نه‌حمه‌د داینا‌بوو.

(*) نه‌حمه‌د میرزا (۱۹۰۴ - ۱۹۸۲)، باوکی هونه‌رمه‌ند کاوه‌ی نه‌حمه‌د میرزا و خه‌زووری شێرکۆ بێکه‌سه‌.

(۲) دهستانو سټيکي شاعير که چهند شيعر ټکي بده ده سخته تی خوئی له دفته رټکی سه د لاپه په پيدا نوو سيښو پوهه که پاکنوسی شيعره کان هوون، نهم ده ستنوو سه ش هر له لای کاک پوشدی عه زيز پارټزر ابو.

(۳) دهست‌نویسی (توحفه) که (۲۰) لایه‌پدیه و به‌ده‌سخه‌تی شاعیر نو‌سرا‌وه‌ت‌وه له‌گه‌ل کورته‌یه‌ک له ژبانی شاعیری تیدا‌یه، له‌لای مام‌وستا گییی موکریان‌یی پارێزرا‌بوو.

(۴) سنڌو سنڌو سي پاڻو سڪراو به دهه سخته تي شاعير كه برتي بو له چهند شيعر ٿيڪ، له لاي ماموستا هه ردي ياريز ابون.

(۵) دهست‌نوس سیکی شاعیر که له ده‌فته‌ریکی بچ‌کۆله دایه به‌قه‌واره‌ی ده‌فته‌ری به‌ریاخه‌ل به‌ده‌سخه‌تی شاعیر نووسراوه‌ته‌وه، که له‌لای (س‌دیق س‌ال‌ح) پ‌ار‌ت‌یز‌را بوو، نهم ده‌ست‌ن‌و‌سه (۲۲) پ‌ار‌چه شی‌ع‌ری به‌ده‌سخه‌ته، شاعیر ت‌ی‌دا نووس‌را‌بو‌وه‌وه.

(٦) که شکوئی ژماره (٤٤٤) که له ناو دهستنوسه کانی کۆری زانیاری عیراق «دهستهی کورد» پارتیزابوو.

(۷) که شکوئی مینای شکسته که له لای ماموستا محمد د مسته فا حه مہ پور (۱۹۲۲-؟) پارتیزابو، که له ساله ۱۹۴۰ له لایه ن ماموستا نه حه د دین مه لا نو س را وده توه.

(۸) هژورادی نووری شیخ صالح، چاپخانه کامهران- سلیمانی ۲۵۷۰-ک- ۱۹۵۸ز، پیشه‌کی کامهران.

(۹) دهستونوسی مامۆستا نهجه ددین مهلا که له سهر ته کلیفی شیخ نووری نوو سراوه ته وه بۆی و خۆشی چاوی پێدا گێژاوه تهوه و له زۆر شوێندا بهقه له می خۆی دهسکاری وشه و بهیتی شیعه کانی کردوه که ئهم دهستئوسه له لای مامۆستا گیوی موکریانی پارێزرا بوو.

(۱۰) ده‌ستنوسیتکی دیکه‌ی ماموستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که لاپره (۱۵ - ۳۶) ای که‌شکولتیک‌ی گرتوه و تنیا نه‌و لاپره‌انه لی کراونه‌توه که شیعی شیخ نووری تیتدا نو‌سراوه‌توه. له ناو ده‌ستنوسه‌کانی گیوی موکریان‌ی پاریژرا بوو.

(۱۱) که شکرتیکی دیکه‌ی ماموستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌لای ماموستا عه‌بدول‌ه‌قیب یووسف پارتیزا بو.

(۱۲) که شکونلیکی دیکه‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له نهرشیقی د. مارف خه‌زنه‌دار پارێزراوه و به‌ناوی سۆزی نیشتمان، ژماره (۱۱۴۵) ی له‌سه‌ره و سالی ۱۹۴۵ نووسراوه‌توه.

(۱۳) چەندىن شيعرى تاك و تەرا كە بەدەسخەتى شاعىر نووسرايونوۋە و لە كاتى خۇيدا بۆكەسانىكى ناردوۋە و لەناو كىتەبخانە و ئەرشىقى تايىبەتى كەسەكاندا دەرم ھىنان كە لە شۆتىنى خۇياندا پەنجەم بۆيان راكىشاۋە، يان لەبەر نوسخەى دەسخەتى شاعىر نووسرايونوۋە.

(۱۴) بەسەرکردىنەۋى سەرچەم گۇفار و رۇژنامەكان بۇ دۆزىنەۋى ئەو شىعرانەى شىخ نوورى شىخ سالىح كە لى زىيانى، خۇيدا بلالويانى، كىردوونەتەۋە، يان لە پاش مردىنى خۇى بلالو كراونەتەۋە.

* فهره‌نگه‌كان:

- (۱) قاموسى زمانى كوردى، بەرگى يەكەم (ا)، عبدالرحمن محمدأمين زەببىحى، چاپخانهى كۆپى زانىيارى كورد، بەغدا، ۱۹۷۷.
- (۲) قاموسى زمانى كوردى، بەرگى دووهم (ب)، عبدالرحمن محمدأمين زەببىحى، چاپخانهى كۆپى زانىيارى كورد، ۱۹۷۹.
- (۳) فهره‌نگى مه‌هاباد، گىيوى موكرىانى، زنجيره ۴۴، چاپى يەكەمين، فهره‌نگىكى قوتابخانهى كوردى و آرهوى يه، ههولتير، چاپخانهى كوردستان، ۲۵۷۳ى كوردى.
- (۴) فهره‌نگى خال، بەرگى يەكەم، سلیمانی، ۱۹۶۰.
- (۵) فهره‌نگى خال، بەرگى دووهم، سلیمانی، ۱۹۶۴.
- (۶) فهره‌نگى خال، بەرگى سێيهم، سلیمانی، ۱۹۷۴.
- (۷) فرهنگ عميد، حسن عميد، چاپ ششم، تهران، ۱۳۵۱.
- (۸) مختار الصحاح، محمد أبى بكر الرازي، دار الكتاب العربي، بيروت، ۱۹۸۱.
- (۹) المنجد في اللغة والاعلام، الطبعة الثلاثون، دار المشرق، بيروت، ۱۹۸۸.

* كۆتبه كوردیه‌كان:

- (۱) گۆزانى كوردى، له‌سه‌ر ئه‌مرى عالى مته‌سه‌ريف و موفه‌تیشى ئىدارى چاپ كراوه، چاپخانهى بلديه، سلیمانی، ۱۹۲۵ - ۱۳۴۴.
- (۲) گۆزانى كوردى، كه‌رىم سه‌عيد زانستى، سلیمانی، ۱۹۲۸.
- (۳) گۆزانى، كوردى - مه‌ريوانى - چاپخانهى الاتيام، بەغدا، ۱۹۳۲.
- (۴) باربوو، كارى يانهى سه‌ركه‌وتن، نادى الارتقاء، ژماره ۱، پىيامى تبرىات، چاپخانهى النجاح، بەغدا، ۱۹۴۳ - ۱۹۴۴.
- (۵) ديوانى شېخ ره‌زاي تاله‌بانى - كۆكرده‌وه و چاپكه‌ره‌وهى عه‌لى تاله‌بانى، چاپخانهى مه‌عاريف - بەغدا، ۱۹۴۶.
- (۶) مېترۆوى ئه‌ده‌بى كوردى، عه‌لاه‌ددىن سه‌جادی، چاپى يەكەم (۱۳۷۲ - ۱۹۵۲) چاپخانهى مه‌عاريف، بەغدا، هه‌روه‌ها چاپى دووهم، بەغدا، ۱۹۷۱.
- (۷) شيعر و ئه‌ده‌بىياتى كوردى، ره‌فيق حىلمى، بەرگى يەكەم، چاپخانهى تفيض، بەغدا، ۱۹۴۱؛ بەرگى دووهم، چاپخانهى الشباب، بەغدا، ۱۹۵۶.
- (۸) هۆنراوه‌ى نوورى شېخ سالىح، چاپخانهى كامه‌رانى، سلیمانی، ۱۹۵۸.
- (۹) كامه‌ران و هۆنراوه‌ى نوێ، نووسىنى محمەد سديق عارف (حسین عارف)، چاپخانهى مه‌عاريف، ۱۹۵۹، بەغدا ل.
- (۱۰) هۆنراوه‌ى نوێ، ناکام، چاپخانهى كامه‌ران، سلیمانی، ۱۹۵۹.

(۱۱) به هشت و یادگار، گۆزان، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۵۰، هه‌مان بیروپای خۆی له
پۆژنامه‌ی ژین ژماره (۱۷۰۴) ی سالی (۳۸) ی ۱۹۶۲/۱۱/۲۹ سه‌باره‌ت به شیخ نووری
بلاوکردوه‌ته‌وه.

(۱۲) لی‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی نوێی کورد، ساجید ناواره، چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۶۷.

(۱۳) گۆلده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم، به‌قه‌له‌می عملی که‌مال بایپیرناغا، چاپی یه‌که‌م، له چاپخانه‌ی
(ژبان) ی پیره‌مێرد له سلیمانی چاپ کراوه، ۱۳۵۸هـ - ۱۹۳۹م، هه‌روه‌ها هه‌مان بیروپا به
قهرتینرای له‌لاپه‌ره (۳۶) ی گۆلده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم، سالی ۱۹۶۹ دووباره
بلاوکراوه‌ته‌وه، چاپخانه‌ی راپهرین، سلیمانی.

(۱۴) پیره‌مێردی نهر، نووسینی محهمه‌د ره‌سوول (هاوار) چاپخانه‌ی (العانی)، به‌غدا، ۱۹۷۰.

(۱۵) باخچه‌ی شاعیران، عبدالعظیم ماوه‌تی - عبدالقادر صالح - چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی، سالی
۱۹۷۰.

(۱۶) دیوانی بی‌خود - کۆکردنه‌وه و پێک‌ه‌ست و له‌سه‌ر نووسینی محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، به‌غدا،
۱۹۷۰.

(۱۷) ئه‌حه‌ی ناسری هونه‌رمه‌ند، چاپخانه‌ی کامه‌رانی، سلیمانی، ۱۹۷۱، غه‌فوور ره‌شید داراغا.

(۱۸) چی له باره‌ی زمانی کوردیه‌وه نووسراوه، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۳، د.
ئه‌وه‌رهمان حاجی مارف.

(۱۹) دیوانی نالی - مه‌لا عه‌بدولکه‌ریی مدرس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم، به‌غدا، له چاپکراوکانی کۆری
زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۶.

(۲۰) دیوانی نالی و فهره‌نگی نالی، د. مارف خه‌زنه‌دار، به‌غدا، ۱۹۷۷.

(۲۱) کاروانی شیعی نوێی کوردی، کاکه‌ی فه‌للاح، به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد،
به‌غدا ۱۹۷۸.

(۲۲) ئه‌ده‌بی به‌راوردکاری، عه‌زیز گه‌ردی، له‌چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۸.

(۲۳) ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی، عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی، له‌چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد،
چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۸.

(۲۴) ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ئاواز و گۆزانی کوردی، محهمود زامدار، ۱۹۷۹، به‌غدا.

(۲۵) یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم مدرس، به‌غدا، ۱۹۷۹.

(۲۶) دیوانی گۆزان، سه‌رحه‌می به‌رهمی گۆزان، به‌رگی یه‌که‌م، ۱۹۸۰ محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم کۆری
کردوه‌ته‌وه و ئاماده‌ی کردوه و پێشه‌کی و په‌راویزی بۆ نووسیه‌وه، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق،
له‌بلاوکراوه‌کانی یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کورد.

(۲۷) زمان و ئه‌ده‌بی کوردی بۆ پۆلی چواره‌می ئاماده‌یی، چاپی شه‌شم، هه‌ولێر، ۱۹۸۰.

(۲۸) شیخ نووری شیخ صالح له کورې لیکوالینه‌وې وپژوېی و پڅخه‌سازیدا، د. کامیل حه‌سەن المصر، به‌غدا، چاپخانه‌ی کورې زانیاری کورد، ۱۹۸۰.

(۲۹) دیوانی خادم، حاجی میرزا عبداللہ کوٹلی، بدرگی دوہم، بدخشا، ۱۹۸۱، جہمال محمد مدد مین نامادہ و ساغی کردوہ تہوہ.

(۳.) رازی ته‌نیایی، ئه‌حمده‌ه‌ردی، به‌غدا، ۱۹۵۷، چاپی دووهم، سلیمان، ۱۹۸۴.

(۳۱) دیوانی بیگم، چابی یکم، به‌غدا، ۱۹۷۰، چابی دووم، به‌غدا، ۱۹۸۰، چابی سییم، به‌غدا، ۱۹۸۶.

(۳۲) ره‌شید نه‌جیب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸، ژيان و به‌رهمه‌گانی، ناماده‌کردنی: نومید ناشنا، له جایکراوه‌گانی ده‌زگای ناراس، هه‌ولتیر، ۲۰۰۱.

*** گۆنار و رۆژنامه کوردییەکان:**

(۱) پۆښنامى ژيانووه، ژماره (۲۲) ى سالى (۱)، (۱) ى رهمهزان ۱۳۴۳، (۲۶) ى مارتى ۱۹۲۵
 ئېنىتياھ كه له لايىن مه محمود جهودت له فەرهەنسىيەه كراوه به كوردى.

(۲) پژوهشنامه‌ی ژبانه‌پوه، ژماره (۲۱) ی سالی (۱)، (۲۴) ی شه‌عبان ۱۳۴۳، (۱۹) ی مارتی ۱۹۲۵.

(۳) پۆڭنامەى ژيان، ژمارە (۴۶)ى سالى (۱)، (۱۰)ى جمادى الآخر ۱۳۴۵، (۱۶)ى كانونى
مەكەم ۱۹۲۶.

(۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۷) ى سالى (۱)، (۲۵) ى موحەرم ۱۳۴۵، (۵) ى ئاغستوس ۱۹۲۶.

(۵) روژنامەى ژيان، ژماره (۲۵) ى سالى (۱)، (۱) ى موحەررەم، ۱۳۴۵، (۲۲) ى تەمموزى ۱۹۲۶.

(۶) پۆتنامەى ژيان، ژمارە (۳۷) ى سالى (۱)، (۷) ى ربيع الآخر، ۱۳۴۵، (۱۵) ى تشرىنى يەكەممى، ۱۹۲۶.

(۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۸) ى سالى (۱)، (۲) ى صفر ۱۳۴۵، (۱۲) ى ئاگستوس ۱۹۲۶.

(۸) پۆرئامەدى ژيان، ژمارە (۴۰) ى سالى (۱)، (۲۸) ى ربيع الآخر، ۱۳۴۵، (۱۴) ى تشرىنى دووم ۱۹۲۶، زنجيره ى ئەدەبىياتى كوردى، نووسىنى شىخ نورى شىخ صالح.

(٩) رۆژنامه‌ی ژبان، ژماره (٢٠) ی سالی (١)، (١٩) ی ذوالقعدة، ١٣٤٤، (١٠) ی حوزیران ١٩٢٦ (بۆ دائیره‌ی عالییه‌ی ژبان ته‌قدیمه‌).

(۱۰) رۆژنامى ژيان، ژماره (۲۱)ى سالى (۱)، (۶)ى ذوالحجّة، ۱۳۴۴، (۱۷)ى حوزەيران ۱۹۲۶.

(۱۱) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴)، (۱)ى شوباتى ۱۹۲۶ لە كوردستاندا گرانى.

(۱۲) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۴) ى سالى (۱)، (۱۴) ى موحەرەم، ۱۳۴۵، (۱۵) ى تەمموز ۱۹۲۶.

(۱۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۷) ى سالى (۲)، (۲۷) ى رەمەزان، ۱۳۴۵، (۱۰) ى شوباتى ۱۹۲۷.

(۱۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۹) ى سالى (۲)، (۲۱) ى رەمەزان، ۱۳۴۵، (۲۴) ى مارت ۱۹۲۷.

(۱۵) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲) ى سالى (۹)، (۱) ى ئەيلول ۱۹۳۴.

(۱۶) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۰۹) ى سالى (۹)، (۱) ى ئەيلول ۱۹۳۴.

(۱۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۱۱) ى رۆژى ۱۵/۹/۱۹۳۴.

(۱۸) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۲۵) ى سالى (۱۰)، (۵) ى كانونى دووم ۱۹۳۵.

(۱۹) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۷۵) ى سالى (۱) شەمە (۱۸) ى نىسانى ۱۹۳۶.

(۲۰) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۵۶۰) ى سالى (۱۴)، (۳۰) ى مارتى ۱۹۳۹.

(۲۱) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۵۷۲)، (۲۹) ى حوزەيران ۱۹۳۹.

(۲۲) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۶۵۰) ى سالى (۱۵)، (۱۷) ى كانونى يەكەم ۱۹۴۱.

(۲۳) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۵۶) ى سالى (۱۵)، (۱۷) ى كانونى يەكەم ۱۹۴۱، بۆ ھاوار و
حەسەب ھالى شېخ نوورى، مەجمەد رەمزى.

(۲۴) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۱۲۵۴۱) ى سالى (۳۰) ى ۱۹۵۵.

(۲۵) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۱۲۵۲) ى سالى (۳۰) ى ۱۹۵۵.

(۲۶) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۱۲۵۳) ى سالى (۳۰) ى ۱۹۵۵.

(۲۷) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۱۳۱۷) ى سالى (۳۱)، ۱۸/۱۰/۱۹۵۶. ئەى كيان

(۲۸) رۆژنامەى ژين ژمارە (۱۳۸۴) ى سالى (۳۳) ى رۆژى پېنجشەمە ۱۹۵۸/۳/۶ گۆشەى شيعرو
شاعيرە كاغان- نەجمەددىن مەلا.

(۲۹) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۱۳۸۴) ى سالى (۳۳)، پېنجشەمە ۱۹۵۸/۳/۶ گۆشەى شيعرو
شاعيرە كاغان، نەجمەددىن مەلا. لەگەل بلاوكردەنەوى شيعرى (بۆ يانەى سەرگەوتن)..

(۳۰) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۱۵۱۶) ى سالى (۳۵)، ۱۰/۳/۱۹۶۰. وتارىك بەناوى: (يادى
شاعيرى نەمر: شېخ نوورى شېخ سالىح) نووسىنى: نەجمەددىن مەلا لەگەل بلاوكردەنەوى شيعرى
(شەو).

(۳۱) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۱۵۷۹) ى سالى (۳۵)، ۲۶/۱۲/۱۹۶۰. وتارىك.

(۳۲) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۱۵۷۹) ى سالى (۳۵)، ۲۶/۱۲/۱۹۶۰.

(۳۳) رۆژنامەى (ژين) ى ژمارە (۱۳۴۵) ى سالى (۳۵) ۱۲/۷/۱۹۶۰.

(۱۷) رۆژنامەى (ژين) ى ژنارە (۳) ى سالى (۱) ى رۆژى پېنجشەمە، رېكەوتى ۲۸/۱۲/۱۹۷۰.
۱.ب ھەورى.

(۳۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۴)، ۲۷/۵/۱۹۷۱ ئەو كېشە بېرگەببەندى ئىستا باون، گۆران.

(٣٥) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٣٤)ی پینجشمه ١٩٧١/٨/٣، چاویتکه و تنیتکی ئه‌ده‌بی له‌گه‌ڵ مامۆستا (شیخ محهمه‌دی خاڵ).

(٣٦) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٦)ی سالی (١) ١٩٧١/٤/١.

(٣٧) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (١١٢)ی سالی (٣)ی رۆژی پینجشمه ١٩٧٣/٥/١٧ چۆن چۆنی له‌ کۆن و نوێی شیعر ئه‌دوین، کاکه‌ی فله‌لاح.

(٣٨) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٨٢٢)، (١١)ی ربيع الثاني ١٣٦٥، سالی ٢٠٠٠، به‌ناوی (یادی شیخ نووری شیخ سالح)، نه‌جمه‌ددین مه‌لا.

(٣٩) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٦٢١)ی سالی (١٥)، (١٥)ی صفر ١٣٦٠هـ، ١٩٤١.

* سه‌رچاوه‌ به‌بێه‌کان:

(١) قورئانی پیرۆز، ئایه‌تی (٢٩) سوره‌تی (الانبیاء)، هه‌روه‌ها سوره‌تی (المیئنه) ئایه‌تی (٧).

(٢) سنن‌ان فی کوردستان، ١٩١٨-١٩٢٠، ده‌لیو. آر. میجر ه‌ای، الجزء الأول والثاني، ترجمه‌ فؤاد جمیل، به‌غداد، ١٩٧٣.

(٣) الجداول (دیوان)، إلیلیا أبو ماضي، تقديم میخائیل نعیمه، مقاطع من قصیده الطلاس، ١٩٢٥، ص ١٣٩-١٤١.

(٤) مشاهیر الکرد و کوردستان فی الدور الأسلامي، الجزء الأول، أمین زکی بک، به‌غداد، ١٩٤٥.

(٥) تاریخ السلیمانیه، محمد أمین زکی، نقله الی العربیه: الملا جمیل الملا أحمد الروزیانی، سنه ١٩٥١ ل ٢٦٢.

(٦) الأدب فی ایران من فردوسی الی سعدي- للمستشرق ادوارد براون، نقله الی العربیه: ابراهیم أمین الشواری- مطبعة السعاد، مصر، ١٩٥٤.

(٧) مجلة الهلال، الجزء الرابع، المجلد (٦٤)، عن الأنجلیزیة: طاهر الطناحي (لاتخف)، ١٩٥٦.

(٨) الکتاب الأسود، تحقیق محمد شکری العزاوی، مطبعة المعارف، به‌غداد، ١٩٥٧.

(٩) کشف القناع عن بعض الوقائع العراقیه، الجزء الأول، مذكرات عبدالعزیز یامولکی فی العراق، حقوق الطبع محفوظة للمؤلف، مطبعة دارالمعرفة، به‌غداد، ١٩٥٧.

(١٠) العراق الشمالي، مطبوعات النهار، تألیف محمد هادی الدفتر- عبدالله حسن، الجزء الأول، مطبعة شفیق، به‌غداد، ١٩٥٧.

(١١) یوسف الصانع، الشعر الحر فی العراق منذ نشأته حتی ١٩٥٨، رساله ماجستير، به‌غداد، مطبعة الأديب البغدادیة، ١٩٧٨.

(١٢) مقارنات الأديان (الديانات القديمة)، الأمام محمد ابو زهرة ١٩٦٥، ص ٢٧- ٢٨.

(١٣) الواقعيه فی الأدب الكردي- د. عزالدین مصطفی رسول، بیروت، ١٩٦٦.

(١٤) الشعر العربي فی المهجر- امريکا الشماليه- تألیف الدكتور احسان عباس و الدكتور محمد

يوسف نجم، بيروت، ١٩٦٧، ل ١٣٣.

(١٥) الأسس النفسية للأبداع الفني - في الشعر خاصة - د. مصطفى سويف، القاهرة، ١٩٦٩.

(١٦) الجديد في البيان والعروض، سمير سمعان، لبنان، بيروت، ١٩٦٩.

(١٧) مجلة الثقافة الجديدة، العدد (٩) كانون الأول، ١٩٦٩، مقال بعنوان (الاتجاه الرومنطقي في الأدب الكردي) النصف الأول من القرن العشرين د. معروف خزندهار.

(١٨) تاريخ علم الفلك في العراق - عباس العزاوي، بغداد، ١٩٧١.

(١٩) ديوان بدر شاكر السياب، المجلد الأول، دارالعودة، بيروت، ناجي علوشي، ص ٣، ١٩٧١.

(٢٠) الحركة القومية الكردية - نقد و تحليل كتاب، بقلم علي كمال، طبع عام ١٩٧٣ ل ٦-٧-٨-٩.

(٢١) ماكتب عن اللغة الكردية، مطبعة المجمع العلمي الكردي، بغداد، ١٩٧٨، محمد أمين غفور الهوراماني.

(٢٢) اصول التوثيق، جان شومبييه، ترجمة انطوان عبدة، منشورات عويدات، بيروت، باريس الطبعة الثالثة ١٩٨٢.

(٢٣) جريدة العراق، العدد ٢٣٩٨، ٢٢ كانون الأول، ١٩٨٣، (١٨) ي ربيع الأول ١٤٠٤هـ، الشيخ نوري الشيخ صالح شاعرا وصحفيا، بقلم إبراهيم باجلان.

(٢٤) البلاغة في المعاني والبيان و البديع، تأليف: أحمد الهاشمي، الطبعة الثانية عشرة ل ٢٧٤.

* سەرچاوه به‌زمانی دیکه (به زمانی روسی):

(١) له بابته میژووی ئه‌دهبی کوردی تازه‌وه، د. مارف خه‌زنه‌دار، مۆسکۆ ١٩٦٧ ل ٩٦ (ئه‌وه به‌ره‌گرافه نووسهر بۆی کوردم به کوردی و به‌ده‌سخه‌تی خۆی له‌لامه).

* گۆڤاره کوردیه‌کان:

(١) گۆڤاری زاری کرمانجی، ژماره (٦) ی سالی (١)، (١٧) ی ربيع الثاني ١٣٤٥، ١٩٢٧.

(٢) گۆڤاری په‌یژه، ژماره (١) ی سالی ٩٢٧ (٢) گۆڤاری گه‌لاوێژ، ژماره (٥) ی سالی هه‌وته‌م ١٩٤٦.

(٣) گۆڤاری په‌یام، ژماره (١٩٩) ی (٢٠) ی تهمموزی ١٩٥٣، به‌رگی پێنجهم شیعرى ژيان.

(٤) گۆڤاری پێشكه‌وتن، ژماره (١١) ی شوباتی ١٩٥٨، نینقیلاب له شیعرى کوردیدا، په‌فیق حیلمی.

(٥) گۆڤاری پێشكه‌وتن، ژماره (١١) ی (١٧) ی مایسی سالی ١٩٥٨.

(٦) گۆڤاری پۆژی نوێ، ژماره (٥) ی سالی (٢)، (٢) ی ئابی ١٩٦١ عومهر ده‌وله‌ت.

(٧) گۆڤاری به‌یان، ژماره (٢) ی شوباتی ١٩٦٩، دانیشتیك له‌گه‌ل گۆزان-دا عه‌بدوله‌زاق بیمار.

(٨) گۆڤاری برابته‌تی، ژماره (١) ی سالی (١)، خولی دووه‌م، ١٩٧٠، محهمه‌دی مه‌لا که‌رم.

- (۹) گۆڭقاری ھەولتیر، ژمارە (۴-۵) ی سالی (۱۱) ی کانوونی دووھەم و شوباتی ۱۹۷۱ دلداری لەنێوان (کلاسیک) و (رۆمانتیک) و (ریالیزم) دا، عەزیز گەردی.
- (۱۰) گۆڭقاری رۆشنبیری نوێ ژمارە (۷۳) ی ئادار، ۱۹۷۹، فاتمە محی الدین پەری پێشەرەو و سەربازی نەناسراو، د. کەمال مەزھەر نەحمەد.
- (۱۱) گۆڭقاری بەیان، ژمارە (۷۱)، شێخ نووری شێخ سالتح و چەند بیرورا و سەرئەجێکی پەخنەگرانە، ئەزى گۆزان، نیشان و مایسی ۱۹۸۱.
- (۱۲) گۆڭقاری بەیان، ژمارە (۸۰) ی حوزەیرانی ۱۹۸۲، ل ۹۴-۹۵.
- (۱۳) گۆڭقاری رۆشنبیری نوێ، ژمارە (۹۰) ی مانگی کانوونی دووھەم و شوبات، ۱۹۸۲، ل ۷۹ غەفوور میرزا کەریم
- (۱۴) گۆڭقاری رۆشنبیری نوێ، ژمارە (۹۹) ی ئەیلوولی ۱۹۸۳.
- (۱۵) گۆڭقاری کاروان، ژمارە (۴) ی کانوونی دووھەم، ۱۹۸۳ چاپێکە و تێتیک لە گەڵ حەسەب قەرەداغی.

* ھەندێ رۆژنامەى دى:

- (۱) رۆژنامەى پێشکەوتن، ژمارە (۳۰) ی سالی (۱)، (۶) ی ربيع الاول ۱۳۳۹، ۱۹۲۰.
- (۲) رۆژنامەى بانگی کوردستان، ژمارە (۳) ی ئاغستۆس، سالی (۱)، ۱۹۲۲ ماکینەى چاپ م. نووری.
- (۳) رۆژنامەى بانگی کوردستان، ژمارە (۸) ی (۲۹) ی ئەیلوول، ۱۹۲۲.
- (۴) رۆژنامەى بانگی کوردستان، ژمارە (۱) ی تشرینی دووھەمی ۱۹۲۲.
- (۵) رۆژنامەى رۆژی کوردستان، ژمارە (۱) ی تشرینی دووھەمی ۱۹۲۲.
- (۶) رۆژنامەى بیرى نوێ، ژمارە ۶۶، ۱۹۷۳/۹/۲۶ دیسانەو لە بارەى شیعری (دلاوهران) ھو.
- (۷) بلاوکراوێ رۆشنبیری نوێ ژمارە ۳۷، ۱۹۷۵/۱/۱۱.
- (۸) رۆژنامەى ھاوکاری، ژمارە (۳۵۵) ی رۆژی ۱۶/۳/۱۹۷۷، بە لکەنامە یەکی تر مەحمود زامدار.
- بۆ پێ زانینى ئەوێ شێخ نووری خوێ لە ژيانیدا، یان لە پاش مەرگی خوێ چی نووسیو و بلاوکراو تەو، یان چی لە بارەو نووسراو سەرچەمی گۆڭقار و رۆژنامە کوردییەکانم ھەلدادو تەو و ببیلیۆگرافیا یەکم بۆ ئەو مەبەستە دروست کردو، کە بە پێیستم نەزانیو جەردکردنی ئەو کتیب و سیپارە و رۆژنامە و گۆڭقارە بنووسم.

سویاس و نوازشت

ههركه دهستم دایه كۆكردنهوه و ساغكردنهوهی شیعرهكانی شیخ نووری شیخ صالح و كهوتمه ههڵدانهوهی لاپه‌ره‌كانی رۆژنامه و گۆڤاره كوردییه‌كانمان نه‌وهم بۆ ڤوون بووه‌وه، شیخ نووری سه‌رباری نه‌وه‌ش كه هه‌چی بۆ نه‌كراوه شایانی پایه‌ی رۆشنبیری و شاعیرایه‌تی نه‌و بیت، له زۆر سووچ و په‌نادا، هه‌ندێ كه‌س نه‌وه‌ی به‌قه‌له‌مه‌كه‌ی ڤه‌وا بینیه‌ وینه‌ی راسته‌قینه‌ی شیخ نووری بشیتۆتێ. لیته‌دا ده‌بوايه ته‌قه‌للاكه‌م زیاتر بیت بۆ ده‌رخستنی هه‌ندێ راستی و لا‌بردنی په‌رده‌ی تاریك و ته‌ماوی له‌سه‌ر ژیان و به‌ره‌مه‌ی نه‌و شاعیره. نه‌وه‌بوو كه‌وتمه‌ سۆراغكردن و قوولبوونه‌وه و شوتین پێ هه‌لگرتنی به‌ره‌م و ژیا‌نی نه‌م شاعیره و كه‌وتمه‌ دیدنه‌ی كردنی خزم و هاو‌پێ‌كانی و هه‌موو نه‌و كه‌سانه‌ی ناسیویانه و شتی‌کی لێ ده‌زانن، تا بتوانم زۆرت‌رین به‌جی‌ماوی نه‌م شاعیره له په‌را‌گه‌نده‌یی و ونیوون رزگار بكه‌م. نه‌م كاره‌شم به‌سه‌ریه‌كه‌وه پێنج - شه‌ش سالی ڤه‌به‌قی خایاند، هه‌ر به‌نومیدی دۆزینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ی زیاتری شاعیر و ڤوونكردنه‌وه‌ی پتیوستی ژیان و بیرو‌پایه‌كانی. به‌و پێنج سال گه‌ڕانه‌ی من به‌دوای به‌جی‌ماوه‌كانی زۆر كه‌سم ناسی و له ده‌رگای زۆر ما‌لم دا، نه‌له‌ق هه‌موو لایه‌ك به‌خۆش‌حالییه‌وه به‌بیرمه‌وه هاتوون و ده‌رگایان بۆ خستومه‌ته‌ سه‌ر گازه‌رای پشت. نه‌وه‌نده له‌گه‌ڵ نه‌و شاعیره ژیا‌م، ئیستا هه‌ست ده‌كه‌م زۆر جار به‌گۆشت و خوتن و گیان له به‌رچاومه و لێم نزیکه و بوینه‌ته دوو هاو‌پتی له یه‌ك‌تر نزیک، واته كه‌سایه‌تی شاعیرم زیاتر بۆ ڤوون بووه‌ته‌وه.

پیش نه‌وه‌ی ده‌ست به‌ده‌مه نه‌و ئیشه‌ی ئیستا له‌به‌ر ده‌ستدایه، وا تیده‌گه‌یشتم ساغكردنه‌وه و پێشكه‌ش كردنی دیوانی نه‌و شاعیرانه‌ی له پایه‌ی شیخ نووری دان، کاری‌کی زۆر سووك و ئاسانه، ده‌توانم ڤینووسه فارسییه‌كه‌ی به‌پێنمه سه‌ر ڤینووسی كوردی نه‌مه‌رۆكه و چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ك له سه‌رگوروشته و ژیا‌نی بنووسم و مه‌سه‌له‌كه ده‌ڤێته‌وه، دواییش په‌راوێز بۆ نه‌و شتانه بكه‌م كه ده‌یان زانم و نه‌وانه‌ی ناشیا‌نزانم چش...! به‌لێ نه‌مه پیشه‌ی زۆر كه‌سی پێشتر بووه، كه نه‌م جو‌ره كارانه له كتیبه‌خانه‌ی كوردی زۆر به‌ر چاو ده‌كه‌ون.

که که ره سهی کتیبه کهم ده سهکوت، زوو به خۆم زانی ئیشه کهم پتیبستی به سۆراغ کردن و لیکۆلینه وهی مهیدانی هیه، بگره پتیبستی به گفتوگو و به قسه هینانی هه ندی که سی نزیک به شاعیره که هه لوتستی بیده نگیان هه لباردبوو. که و تمه خوتندن وهی زۆر له و کتیبانهی باسی به برنامهی ساغ کردنه وهی دیوانی شاعیران و جۆری پتیشکهش کردنیان دهکات. تاقه تیشم دایه نه و که سانهی تاقه تیان له قسه کردن، یان نووسین چوو بوو. دلتیا بووم قسهی نه وانه یان بیرو پریان کتیبه کهم تیرو ته سه لتر دهکات. له پتیشه وه پر یارم دا له گه ل پرۆژه کهم به نارام بم و هه لپه هه لپی چاپ کردنی نه کهم. نه م په له نه کردنهش زۆر زانیاری و به ره می دیکه ی شاعیری ده ستگیر کردم. ئیستاش نه و هه وله بچووک و سه ره تاییهی من، ته نیا هه ولتیکه و داومه، ره نگه له چاپه کانی داها تودا ببیته که ره سه یه ک بۆ لێ زیاد کردن و پوخته کردنی زیاتری.

ده رچوونی نه م دیوانه به م جۆره ی ئیستای، هیلاکی و ماندوو بوونیکی نه وه ندهی له گه ل کیشراره، ره نگه که م که س هه بیته هه ستی پی بکات. به لام نه و ئیشه نه وهی تیکه یاندم نیوهی به رپر سیاره تی سه رشانی نه دیبی کورد له مرۆ که دا، گه ران و پشکنینی ورده به دوای که له پوو رو به جیما وه کانی نه ته وایه تیمان، بایه خدانه به ئیشی مهیدانی، به تاییه تی نه وانه ی له بواری ره خنه و لیکۆلینه وه دا قۆلیان لی هه لکردوه، تا بتوانن به هۆی سۆراغ کردنه وه و گه ران زیاتر خزمه تی حه قیقه ت بکه ن و په رده له رووی هه لمانن. به شیک ی زۆری نه و که ره سانه شمان تا به نه مرۆ کهش ده گات زۆر که م لایان لی کرا وه ته وه و له سه ریان نوو سرا وه، بۆیه لی ره دا ده مه وئ سوپاسیکی گه رمی نه و که سانه بکه م که له به ره مه مه ئینانی نه و پرۆژه یه مدا هانیان دام و ده ستی یار مه تی یان بۆ درێژ کردم و له وه لامدانه وهی پر سیاره کانم وه رس نه بوون و ده ستیان نه نا به روو مه وه. خۆم به بی نه مه ک ده زانم نه گه ر نه و سوپاس یان نه که م.

سوپاس بۆ:

* دکتۆره کوردستان موکریانی، که هه رچی ده ستنووسی شیخ نووری له کتیبخانه که ی باو کیدا هه بوو، بۆی دۆزی وه و پتیشکه شی کردم.

* مامۆستایان: (کار دۆخی) ی خوالێخۆشبوو و (د. محمه د نووری عارف) که چاویان به شیعه ره فارسییه کاندای خشان د و بزبان خسته مه سه ر پتیبستی فارسی و ساغیان کرده وه.

* مامۆستا (ئەحمەد ھەردی) کە چاوی بە ھەندی دێرە شیعردا خشانو بەلایە راستە کەیدا
وشە ی ئەو دێرانە ی بۆ دە خوێندمەو.

* مامۆستایان (کامەران موکری) و (شیخ محەمەدی خاڵ) و (ئەخۆل) و (عەلی بەگی
جاف) و (فەتحوللای حاجی پەشید)، خوالیخۆشبوو (جەناب شیخ نووری) کورە
گەورە ی شاعیر کە ھەریە کە یان لە قۆلیکەو، ھەر شتیکی پێو ھندی بە شیخ
(نووری) یەو بووبی، بۆیان روون کردوومەتەو، لە شوینی خۆیاندا پەنجەم بۆیان
پاکیشاوە.

پېړست

- 7 له باره‌ی چاپی دووه‌می ټو دیوانه‌وه
- 17 پېژندنه‌ستی
- 25 له چاپدانی ټو دیوانه چوڼ که‌وته نه‌ستوی منه‌وه؟
- 31 ده‌رباره‌ی به‌رنامه‌ی ساغکرده‌وه‌ی ټم دیوانه
- 37 ټو سه‌رچاوه و ده‌ست‌نوسانه‌ی له ټاماده‌کردنی ټم دیوانه‌دا له‌به‌ر ده‌ست‌مدا بوون
- 47 که‌ومه‌لی به‌ره‌می نادیارۍ شیخ‌نوری
- 53 شیخ‌نوری له دیوانی بیخوددا
- 79 سه‌ربرده‌ی ژبانی شیخ‌نوری شیخ‌سالح
- 103 شیخ‌نوری شیخ‌سالح له کتوبی هونه‌ری گزوانیدا
- 117 شیخ‌نوری شیخ‌سالح، شاعیری چه‌شکین
- 141 شیخ‌نوری نویخواز و سه‌رده‌مه‌که‌ی
- 159 ټایا چاووگی روژش‌بیری شیخ‌نوری هر نه‌ده‌بی تورکی بوو؟
- 171 شیخ‌نوری شاعیری نه‌زمون
- 179 سیما‌یه‌کانی قوتا‌بخانه‌ی شیخ‌نوری
- 203 پیداجو‌نه‌ویه‌ک به‌ه‌ندې بیرو‌را که‌له‌باره‌ی شیخ‌نوری-یه‌وه‌نووسراون
- 243 شیخ‌نوری له کتوبی روژنامه‌نووسی کوردیدا
- 265 پایه‌ی شیخ‌نوری له لای شاعیران و نووسه‌رانی کورد
- 279 * شیخ‌نوره‌رگ‌تیردراوه‌کان
- 281 مه‌قبه‌ر
- 293 له ټیلیا نه‌بو ماضی-یه‌وه‌وه‌رگیراوه
- 295 روژ
- 297 ته‌فه‌کور
- 299 ژبان
- 300 له کوردستاندا گرانی
- 302 شه‌ویک
- 305 * خه‌پیام به‌کوردی
- 313 * به‌شی فارسی

- 315 بانگ کوردستان
- 316 ای شاه دستگیر
- 317 وقت ارشاد است
- 319 * شیعی موسسه زاد
- 321 عهسکەر
- 323 نامه یکی شیعی له «شیخ نووری» یهوه بۆ زۆره
- 326 به مونسه به تی ته بدیلی رۆژنامه ی (ژیانه وه) بۆ (ژیان) ته قدیه
- 328 من و گه لاوێژ
- 330 روتبه ی عهزه مهت
- 332 بۆ یانه ی سه رکه وتن
- 335 * شیوهن و ماته منامه
- 337 له باره ی ئهم شیعرانه وه
- 338 شیوهنی شیخ عهزیزی برای
- 340 شیوهنی مه لا مهحمودی بیتخود
- 343 شیوهنی شیخ برایی برای
- 345 شیوهنی مهحمود جهودهت
- 346 کۆچی مه لا نهفندی ههولێر
- 349 بۆ کیتلی قهبره کە ی شیخ مهحمود
- 350 بۆ تهئریخی وهفاتی قادر ئاغا
- 352 شیوهنی ناوهرحمانی خالۆزای
- 354 شیوهنی شیخ مهحمودی سهروک
- 357 تالعی کوردی به دبهخت
- 361 ئهو کاره ساته ی له هینانه وه ی جهنازه کە ی (شیخ مهحمود) دا پرووی دا
- 365 * بانگه وازی ویردان
- 367 مووی سپی و پشتی خه میدهم
- 368 ویردان
- 369 نامۆگاری
- 370 له دونیادا نهگەر لای تو بیتی ئیدراک و تیفکرین
- 372 سه عاده تی راستی
- 373 ئیستیقبال بۆ تازه پیگه یشتوه کان

- 375 * سۆزی دەررون
- 377 - دلی من
- 383 - ئەی دلەری جانی
- 384 - شتیوی زتوهر
- 386 - تەلیح لەسەر غەزەلیکی سەعدی
- 388 - دل
- 389 - گالتەیان پێ دئی، بە ئاوی چاوی پر گریانەکم
- 390 - غەمی زەمانە
- 391 - دەردی دلی خۆم
- 393 - ئەی فەلەک
- 394 - چاوم کە دوو مفتاحی کوتیخانەیی سەرمە
- 395 - پەشتیوی پەرچەمی شۆخیکم
- 396 - هەر مورغی فەری
- 397 * بەهار و سروشت
- 399 - بولبول فیداتم
- 401 - ساقیا نەوبەهارە پۆیی دەی
- 403 - سلیمانی
- 406 - نیسان
- 408 - بەهار
- 409 - بەهار
- 410 - بەهار
- 411 - بەهار
- 413 * شیعەر و ژیان
- 415 - فریاد
- 417 - کوا شیعەرەکانم
- 418 - گریەیی خوسران
- 420 - هەلکەنن خزمینە بۆم قەبری
- 421 - هەموارە غەریبی کوچەیی شاری بی
- 423 - مەلی نامال
- 424 - هاوژوبانم، ژوبانی لالی منە

- 425 - ئىلھامىتىك لە (حسین دانش) ھوۋە ۋەرگىراۋە
- 427 - شەۋ
- 428 - ئادەمىزاد
- 431 * چىرۆكە شىعر
- 433 - كارۋانى ژيان
- 437 - لە خەۋما
- 449 - بۆمىژو
- 474 - شىعەرىكى ناتەۋاۋ
- 479 * شىعەرى نىستمانى
- 481 - بە مەن بىلى چ مىللەتتى
- 482 - نەۋرۆز
- 483 - ھاۋارى ۋەتەن
- 484 - ئەي پۇجى پەۋانم
- 485 - چۈۋاردەي تەمموۋز
- 487 - (۱۴) ى تەمموۋزى ۱۹۵۸
- 489 - لەگەل (ەلى كەمال باپىر) بە يەكەۋە داپانناۋە
- 492 - بۆسالى ۱۹۲۶
- 495 - ئەمشەۋ بۈۋ لە خەۋا
- 497 * سىروود و ئۆيەرىت.. پشتگىرى لە زانست و خوتىندەۋارى
- 499 - ئىنتىباھ
- 502 - عىلمە مىللەت
- 503 - ئىتمە كەششافەي كوردىن
- 504 - لە تەۋسىف چاپخانە و تراۋە
- 506 - ۋەرە بادى سەبا، تۆقاسىدى مەن بە مەردانە
- 507 - بۆ مەلىمەكان
- 509 * پىنىچ خىستەكى
- 511 - تەخمىس لەسەر غەزەلى عىسمەت بوخارا
- 515 * بەيادى كۆنەۋە
- 517 - ئاۋرىتىك بۆ دۋاۋە

- 519 له ههولتير به له تيفه بۆ ره فريقيكم نووسيوه كه له خارج بووه
- 520 بۆ بئكهس
- 524 نهم شيعره له ستايشى مته سه ريفى سوله يمانى (ئه حمده ده گى توفيق بهگ) دا وتووه
- 528 بۆ زارى كرمانجى
- 530 بۆ عهلى كه مال
- 532 گله يى
- 534 بۆ دۆستىكى قه دىيى خۆى نووسيوه
- 536 ديارى ژيان
- 540 بۆ مته سه ريفى كه ركوك نووسراوه
- 543 * شيعرى بۆنه
- 545 بۆ ماته مى (٦) ي نه يلوولى سالى (١٩٣٠) وتراوه
- 549 بۆ ناھهنگى كۆمه لى زانستى كوردان
- 551 بۆ ئيسلاھى ناوى قوله
- 552 به هۆى نه وهى كه (شيخ له تيف) له به سرا، له بهنديخانه بوو
- 557 دينارى مووه زه فينا
- 559 حه قه نه مۆرۆ
- 563 * هه مه جۆر
- 565 په پوله
- 567 گيژه لوكه ي باى به تينى
- 568 ناچم بۆ به غدا
- 569 هيمه تى پيران
- 571 ژن
- 572 به كوردى ناوى مانگه كان
- 573 - (غونچه) و (شيرين) و (كالت)
- 574 ناينمه وه قهت ليره يه كنى
- 575 هاوار له دهس مالييه
- 578 - ته رييعى غه زه لى نه دىيى موخته رهم جه نابى (م. نورى) نه فه ندى
- 579 * كوردى په تى
- 581 - جووت و گا
- 583 - جووت و گا شتيكى چاكه

- 585 - پەيامى كۆمەلەيەتى
- 587 - پەچە
- 589 * چوارىن = روباعى
- 596 - گردى سەيوان
- 599 * تاكەكان
- 603 * پاشكۆ
- 605 - پاشكۆى ژمارە (۱)
- 605 - سى نامەى شىخ نوورى
- 611 - پاشكۆى ژمارە (۲)
- 611 - چاوپىتكەوتن لەگەل بەرتزان: عەلانەددىن سەجادى، ناسح عەبدوللا ھەيدەرى
- 625 - پاشكۆى ژمارە (۳)
- 625 - شىعرى «دلاوهران» ھى «شىخ نوورى» يە
- 639 - مېژووى گۆزانى ئىنتىياھ
- 661 * فەرھەنگۆك
- 691 * بېيلىگرافىا يان سەرچاۋەى نووسىن لەبارەى شاعىرايەتى شىخ نوورى
- 693 - يەك دوو قسەى پىتويست
- 697 - نووسىن و تارەكانى شىخ نوورى
- 707 - شىعرە بلاوكر اوھەكانى شىخ نوورى لە ناو رۆژنامە و گۆفارەكاندا
- 719 - ئەو نووسىنانەى لە بارەى شىخ نوورى-يەوھ نووسراون
- 723 - كىتەب و نامىلكەكان
- 733 - نووسىن و ھەرگىزانە عەرەبىيەكان
- 737 - سەرچاۋەكانى ديوانى شىخ نوورى شىخ سالىح
- 749 - سوپاس و نوازشت

ئافەرىن بۆ ئازاد كە كۆلى نەدا و ورەى بەر نەدا تا نەگەيشت بەكامى خۆى و نووسراوہ نایابەكەى خۆى بەتەواوئى لە چاپخانە چاپ نەكرد وازى نەهینا. ئازاد ھەرچەندە ئەرک و ئازارى زۆرى چیشت، بەلام بەھۆى ئارام و بەرگە گرتنەكەپەوہ توانى بەسەر ھەموو گىروگرفت و تەنگوچەلەمەكانیدا زال بېئى، نووسراوئىكى نایاب و ناوازە و لىكۆلینەوہىكى گەورە و فراوانى لەسەر (شىخ نوورى شىخ سالىح) و بەرھەمەكانى پىشكەش بەخویندەوارانى كورد كر دووہ، سەرى نەتەوہكەى خوشى پى بەرز كر دووہتەوہ، ئەمەش كاریكى پەسەندە كە پتویستە ھەموومان پیرۆزبایى لى بکەین.

شاكر فەتاح. سەرجمى بەرھەمى شاكر فەتاح.

بەرگى سێھەم، ۲۱۴ - ۲۱۵

ھەز دەكەم ئەو راستیە بلیتم كە كاك ئازاد عەبدولواھید ئەرکیكى ھەر تەواو زۆرى بەئامادەكردنى ئەم دیوانەوہ كیشاوہ و چەند سالیكى تەمەنى بۆ كۆكردنەوہ و بزار و لەسەر نووسینی تەرخان كر دووہ و خزمەتێكى بى پوالتى پۆشنبیرانەى ئەو شاعیرە گەورەیان و شیعەر و ئەدەبیاتی كوردی ھیناوتە ئەنجام و لە لایەن ھەموو كوردیكى دڵسۆز و بەوفاوہ شایانى ریز و پیزانین و ئەمەكناسیە. منیش كە ئەمە دەلیم، یەكێكم لەو كەسانەى كە بەھىواى ئەو ماندوووبوون و ئارام و رىخۆلەبەكیشى و گەران و پشكینە نەبووم و تا ئەو پادەھیش تەمای سەرگەوتنیم نەبوو.

كاكەى فەلاح. ك. كاروان. ژمارە ۸۹، سالى ۱۹۹۰

كاكە ئازاد عەبدولواھید توانی لە سۆنگەى ساغکردنەوہى دیوانى (شىخ نوورى شىخ سالىح) زۆر دىكۆمیتەت لە نەمان رزگار بكات. خۆزگایە پووناكبیران پەپرەوئى رێبازەكەى ئەویان بكردایە و كاری مێژوونووسیان ئاسانتر بكردایەتەوہ.

مامۆستا جەعفەر لە كتیبى شارى سلیمانى

مەملەتێ گرووپە كۆمەلایەتیەكان

۱۸۲۰ - ۱۹۲۰، لاپەرە ۱۱۸

چاپخانەى دەزگای

ھەولێر - كوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil